

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 7. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 116/ - první čtení podle § 90 odst. 2
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 120/ - první čtení podle § 90 odst. 2
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - první čtení podle § 90 odst. 2
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 130/ - první čtení podle § 90 odst. 2
5. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - první čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení
12. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - první čtení podle § 90 odst. 2
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - první čtení podle § 90 odst. 2
15. Návrh poslanců Petra Hulinského, Stanislava Křečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ - první čtení podle § 90 odst. 2
16. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 88/ - první čtení podle § 90 odst. 2
17. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavla Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 97/ - první čtení podle § 90 odst. 2
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - první čtení podle § 90 odst. 2
20. Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - první čtení podle § 90 odst. 2
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - první čtení podle § 90 odst. 2

22. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státního dluhu splatných v letech 2011 a 2012 a na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v letech 2011 a 2012 /sněmovní tisk 139/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - prvé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - prvé čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 134/ - prvé čtení
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 135/ - prvé čtení
27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 7/ - prvé čtení
28. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 8/ - prvé čtení
29. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona o zrušení listinných akcií na majitele a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 22/ - prvé čtení
30. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Lubomíra Zaorálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 47/ - prvé čtení
31. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, a zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 78/ - prvé čtení
32. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 79/ - prvé čtení
33. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Vlasty Bohdalové, Jaroslava Krákory, Hany Orgoníkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - prvé čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 107/ - prvé čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ - prvé čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - prvé čtení
37. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 28/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
38. Návrh zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně

- některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 29/ - první čtení podle § 90 odst. 2
39. Návrh zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 33/ - první čtení podle § 90 odst. 2
40. Návrh zastupitelstva kraje Vysočina na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb. /sněmovní tisk 38/ - první čtení
41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu /sněmovní tisk 48/ - druhé čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o používání informační technologie pro celní účely a souvisejících protokolů /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé, podepsaná v Lucemburku dne 29. dubna 2008 /sněmovní tisk 63/ - druhé čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010 /sněmovní tisk 87/ - první čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Memorandum o porozumění ohledně evropských závazků v oblasti organizace výzkumu, programů a aktivit (EUROPA) /sněmovní tisk 94/ - první čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 105/ - první čtení
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě podepsaná ve dnech 25. a 30. dubna 2007 /sněmovní tisk 108/ - první čtení
48. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států /sněmovní tisk 109/ - první čtení
49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 126/ - první čtení
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací /sněmovní tisk 127/ - první čtení
51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací /sněmovní tisk 128/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - třetí čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - třetí čtení

54. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - třetí čtení
55. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - třetí čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - třetí čtení
58. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - třetí čtení
59. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008 /sněmovní tisk 76/
60. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2009 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2009 /sněmovní tisk 77/
61. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 1/
62. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 68/
63. Informace o podpořeném financování za rok 2009 /sněmovní tisk 2/
64. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou (období leden - prosinec 2009) /sněmovní tisk 3/
65. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2009 /sněmovní tisk 4/
66. Strategie boje proti extremismu v roce 2009 /sněmovní tisk 5/
67. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 21/
68. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2009 /sněmovní tisk 6/
69. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 31/
70. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 32/
71. Návrh I. změny rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2010 /sněmovní tisk 125/
72. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2009 /sněmovní tisk 13/
73. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2009 /sněmovní tisk 12/
74. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2009 /sněmovní tisk 15/
75. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2009 /sněmovní tisk 37/

76. Zpráva o finanční stabilitě 2009/2010 /sněmovní tisk 16/
77. 1. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 10/
78. Informace o vojenských cvičeních jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně za období leden - červen 2010 /sněmovní tisk 95/
79. Informace o přeletěch a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2010 /sněmovní tisk 96/
80. 2. doplněk plánu vojenských cvičení jednotek a štábů Armády České republiky se zahraničními partnery na území České republiky i mimo ně v roce 2010 /sněmovní tisk 121/
81. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2010 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2010) /sněmovní tisk 51/
82. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2009 /sněmovní tisk 46/
83. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2011 a 2012 s výhledem na rok 2013 /sněmovní tisk 132/
84. Návrh usnesení organizačního výboru pro Poslaneckou sněmovnu ke zřízení podvýborů v 6. volebním období
85. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1.1.2010 do 30.6.2010 /sněmovní tisk 89/
86. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
87. Ústní interpelace
88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - druhé čtení
89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - třetí čtení

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2010
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 7. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 26. října až 9. listopadu 2010**

Obsah:

Strana:

26. října 2010

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Slib poslankyně

Řeč poslance Jeronýma Tejce 39

Usnesení schváleno (č. 101).

Řeč poslance Jana Vidíma 41

Řeč poslance Petra Tluchoře 42

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 116/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 44

Řeč poslance Ladislava Šincla 46

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 47

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 51

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 53

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 54

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka 54

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 56

Řeč poslance Davida Ratha 58

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 60

Řeč poslance Davida Ratha 60

Řeč poslance Adama Rykaly 61

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 63

Řeč poslance Václava Votavy 65

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 66

Řeč poslance Miroslava Opálky 67

Řeč poslance Václava Votavy 67

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 67

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 69

Řeč poslance Ladislava Šincla 71

Usnesení schváleno (č. 102).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 120/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 72

Řeč poslance Miroslava Opálky 75

Řeč poslance Antonína Sedi 78

Řeč poslance Petra Tluchoře 79

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 79

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka 85

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase 87

Řeč poslance Vojtěcha Filipa 89

Řeč poslance Pavla Kováčka 90

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 90

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

27. října 2010

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

5. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 /sněmovní tisk 102/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	96
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	102
Řeč poslance Pavla Suchánka	107
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	108
Řeč poslance Davida Ratha	119
Řeč poslance Petra Tluchoře	121
Řeč poslance Jeronýma Tejce	123
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	123
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	124

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	126
Řeč poslance Milana Urbana	130
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	131
Řeč poslance Jiřího Paroubka	131
Řeč poslance Jiřího Dolejše	136
Řeč poslankyně Marty Semelové	142
Řeč poslankyně Ivany Levé	145
Řeč poslance Ivana Ohlídalá	147
Řeč poslance Stanislava Grospiče	149

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Miroslava Opálky	155
Řeč poslance Petra Hulinského	159
Řeč poslance Pavla Hojdy	160
Řeč poslance Petra Tluchoře	163
Řeč poslance Antonína Sedí	164
Řeč poslance Vladislava Vilímce	166
Řeč poslance Jiřího Dolejše	168
Řeč poslance Pavla Suchánka	168
Řeč poslankyně Soni Markové	170
Řeč poslance Romana Váni	172
Řeč poslankyně Milady Emmerové	173
Řeč poslankyně Dany Váhalové	175
Řeč poslance Michala Babáka	176
Řeč poslance Radima Vysloužila	177

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	178
Řeč poslance Pavla Suchánka	179

Usnesení schváleno (č. 103).

29. října 2010

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Vidíma	181
--------------------------------	-----

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	182
Řeč poslance Vladislava Vilímce	184
Řeč poslance Václava Klučky	185
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	187
Řeč poslance Miroslava Opálky	189
Řeč poslankyně Dany Váhalové	189
Řeč poslance Vladislava Vilímce	190
Řeč poslance Petra Braného	190
Řeč poslance Jeronýma Tejce	192
Řeč poslance Marka Bendy	193
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	195
Řeč poslance Vladislava Vilímce	195
Řeč poslance Jeronýma Tejce	196

Usnesení schváleno (č. 104).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 97/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	197
Řeč poslance Milana Urbana	200
Řeč poslance Václava Votavy	201
Řeč poslance Karla Šidla	203
Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila	205
Řeč poslance Pavla Hojdy	207
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	208
Řeč poslance Martina Peciny	208
Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila	208
Řeč poslance Martina Peciny	209
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	209
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	210
Řeč poslance Pavla Kováčika	211
Řeč poslance Jaroslava Plachého	212
Řeč poslance Václava Mencla	212
Řeč poslance Jana Husáka	213
Řeč poslance Radima Vysloužila	213
Řeč poslance Pavla Kováčika	214

Usnesení schváleno (č. 105).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	215
Řeč poslance Milana Urbana	218
Řeč poslance Karla Šidla	220

Usnesení schváleno (č. 106).

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministr vnitra ČR Radka Johna	221
Řeč poslance Václava Klučky	222
Řeč poslance Rudolfa Chlada	222
Řeč poslance Václava Klučky	223
Řeč poslance Jana Vidíma	224

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministr vnitra ČR Radka Johna	225
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	226
Řeč poslance Františka Bublana	226
Řeč poslance Jana Vidíma	228
Řeč místopředsedy vlády a ministr vnitra ČR Radka Johna	228
Řeč poslance Františka Bublana	228
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	228
Řeč poslance Viktora Paggia	229
Řeč poslance Zdeňka Boháče	229
Řeč poslance Borise Štastného	230
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	231
Řeč poslance Davida Kádnera	233
Řeč poslance Marka Šnajdra	233
Řeč poslance Františka Bublana	234
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	234

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministr vnitra ČR Radka Johna	235
Řeč poslance Jaroslava Krupky	237
Řeč poslance Jeronýma Tejce	239

Řeč poslance Jiřího Petru	240
Řeč poslance Václava Votavy	241
Řeč poslance Stanislava Polčáka	242
Řeč poslance Jiřího Koskuby	243
Řeč poslance Jaroslava Krupky	245
Řeč poslance Michala Doktora	245
Řeč poslance Jiřího Petru	246
Řeč poslance Stanislava Polčáka	246
Řeč poslance Jaroslava Krupky	247
Řeč místopředsedy vlády a ministr vnitra ČR Radka Johna	248
Řeč poslance Jaroslava Krupky	248
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - druhé čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	249
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.	
Řeč poslance Josefa Smýkala	250
Řeč poslance Vladimíra Konička	250
Řeč poslance Vladislava Vilímce	250
8. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - druhé čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	251
Řeč poslance Michala Doktora	252
9. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	252
Řeč poslance Michala Doktora	253
12. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu do-	

právní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - druhé čtení

Řeč senátora Jiřího Nedomy	254
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	256
Řeč poslance Václava Baštýře	256
Řeč ministra dopravy ČR Víta Bárty	256

59. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008 /sněmovní tisk 76/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	257
Řeč poslance Jana Babora	258

Usnesení schváleno (č. 107).

60. Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2009 a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2009 /sněmovní tisk 77/

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	259
Řeč poslance Jana Babora	261

Usnesení schváleno (č. 108).

61. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 1/

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	262
Řeč poslance Pavla Suchánka	266

Řeč poslance Vladimíra Konička	266
Usnesení schváleno (č. 109).	

2. listopadu 2010

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	269
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	273
Řeč poslance Petra Tluchoře	274
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	275
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	275
Řeč poslance Stanislava Polčáka	277
Řeč poslance Michala Haška	277
Řeč poslance Pavla Kováčika	279
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	279
Řeč poslance Jana Vidíma	280
Řeč poslance Petra Tluchoře	280

3. listopadu 2010

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Petra Gazdíka	282
Řeč poslance Františka Sivery	282
Řeč poslance Petra Tluchoře	283
Řeč poslance Františka Dědiče	283
Řeč poslance Františka Sivery	283
Řeč poslance Petra Gazdíka	283

83. Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2011 a 2012 s výhledem na rok 2013 /sněmovní tisk 132/

Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	285
---	-----

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	288
Řeč poslance Jana Vidíma	290
Řeč poslance Alexandera Černého	291
Řeč poslance Antonína Sedi	294
Řeč poslankyně Marie Rusové	296

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Františka Bublana	298
--------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Hamáčka	301
Řeč poslance Davida Šeicha	304
Řeč poslance Martina Peciny	306
Řeč poslance Jiřího Paroubka	306
Řeč poslance Davida Šeicha	309
Řeč poslance Jiřího Paroubka	310

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	310
Řeč poslance Petra Gandaloviče	312

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	313
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	314
Řeč poslance Viktora Paggia	314
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	315
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	316
Řeč poslance Jana Vidíma	316
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	317
Řeč poslance Jana Vidíma	318

Usnesení schváleno (č. 120).

Řeč poslance Jana Vidíma	319
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 120/1).

41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu /sněmovní tisk 48/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
 Karla Schwarzenberga 323
 Řeč poslance Tomáše Chalupy 324

Usnesení schváleno (č. 121).

43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé, podepsaná v Lucemburku dne 29. dubna 2008 /sněmovní tisk 63/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR
 Karla Schwarzenberga 326
 Řeč poslance Davida Šeicha 327

Usnesení schváleno (č. 122).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 329
 Řeč poslance Radima Fialy 329
 Řeč poslance Petra Braného 330
 Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 331

Usnesení schváleno (č. 123).

22. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jistín státního dluhu splatných v letech 2011 a 2012 a na úhradu jistín

státních dluhopisů odkupovaných z trhu v letech 2011 a 2012 /sněmovní tisk 139/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 332
 Řeč poslance Pavla Suchánka 333
 Řeč poslance Václava Mencla 334
 Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 335

Usnesení schváleno (č. 124).

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 335
 Řeč poslance Petra Braného 336
 Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska 339

Usnesení schváleno (č. 125).

88. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka 340
 Řeč poslance Milana Urbana 341
 Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 343
 Řeč poslance Ladislava Velebného 344
 Řeč poslance Jiřího Krátkého 344
 Řeč poslance Bohuslava Sobotky 346
 Řeč poslance Jiřího Krátkého 346

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Josefa Novotného ml. 348

Řeč poslance Jiřího Krátkého	349
Řeč poslance Robina Böhnische	351
Řeč poslance Jaroslava Plachého	351
Řeč poslance Petra Bendla	353
Řeč poslance Milana Urbana	353
Řeč poslance Jana Látky	353
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	354
Řeč poslance Milana Urbana	355

Usnesení schváleno (č. 126).

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	357
Řeč poslance Václava Votavy	359
Řeč poslance Michala Doktora	361
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	362
Řeč poslance Václava Votavy	363

Usnesení schváleno (č. 127).

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského	364
Řeč poslance Karla Šidla	365
Řeč poslance Josefa Smýkala	367

Usnesení schváleno (č. 128).

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů

(zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 134/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	369
Řeč poslance Marka Šnajdra	369

Usnesení schváleno (č. 129).

4. listopadu 2010

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Husáka	371
Řeč poslance Tomáše Úlehly	372
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	372
Řeč poslance Petra Tluchoře	373
Řeč poslance Romana Váni	373

86. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Davida Ratha	375
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	384
Řeč poslance Davida Ratha	385
Řeč poslankyně Marty Semelové	387
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	388
Řeč poslance Davida Ratha	388
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	390
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	391
Řeč poslankyně Marty Semelové	391
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	391
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	392
Řeč poslance Davida Ratha	394
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	394
Řeč poslance Davida Ratha	395
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	395
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	396
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	397

Řeč poslance Davida Ratha	399
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.	
82. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2009 /s- němovní tisk 46/	
Řeč pana Pavla Varvařovského	404
Řeč poslance Františka Laudáta	406
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	406
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	407
Řeč poslance Františka Laudáta	407
Usnesení schváleno (č. 130).	
68. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2009 /sněmovní tisk 6/	
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	409
Řeč poslance Jiřího Papeže	410
Usnesení schváleno (č. 131).	
69. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 31/	
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	411
Řeč poslance Pavla Kováčika	413
Řeč poslance Ladislava Skopala	415
Řeč poslance Pavla Kováčika	415
Usnesení schváleno (č. 132).	
70. Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 32/	
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	416

Řeč poslance Jiřího Papeže	417
Usnesení schváleno (č. 133).	
71. Návrh I. změny rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2010 /sněmovní tisk 125/	
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	418
Řeč poslance Jiřího Papeže	419
Řeč poslance Ladislava Skopala	420
Řeč poslance Pavla Kováčika	420
Řeč ministra zemědělství ČR Ivana Fuksy	422
Řeč poslance Jiřího Papeže	423
Usnesení schváleno (č. 134).	
Řeč poslance Jeronýma Tejce	423
17. Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komu- nikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila	424
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	427
Řeč poslance Tomáše Úlehly	428
Řeč poslance Jaroslava Krupky	429
Řeč poslance Martina Peciny	429
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	429
Usnesení schváleno (č. 135).	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.	
87. Ústní interpelace	
Řeč poslankyně Soni Markové	432

Řeč poslance Jana Látky	433
Řeč poslance Antonína Sedi	433
Řeč poslance Jiřího Paroubka	434
Řeč poslance Vladimíra Konička	435
Řeč poslance Antonína Sedi	435
Řeč poslance Jana Látky	436
Řeč poslance Jiřího Paroubka	438
Řeč poslance Jiřího Petru	439
Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	440
Řeč poslance Jaroslava Krupky	442
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	442
Řeč poslance Jaroslava Krupky	443
Řeč poslankyně Marty Semelové	444
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	445
Řeč poslance Václava Votavy	446
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	446
Řeč poslance Václava Votavy	448
Řeč poslance Antonína Sedi	448
Řeč poslance Miroslava Opálky	449
Řeč poslance Václava Klučky	449
Řeč poslance Adama Rykaly	450
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	450
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	452
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	453
Řeč poslance Jiřího Paroubka	455
Řeč poslance Jaroslava Krupky	456
Řeč poslance Václava Klučky	456
Řeč poslance Antonína Sedi	456
Řeč poslance Miroslava Opálky	457
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	458
Řeč poslance Jiřího Paroubka	460
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	461
Řeč poslance Jana Látky	463
Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila	464
Řeč poslance Jaroslava Krupky	466
Řeč poslance Antonína Sedi	466
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	467

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Jana Látky	468
Řeč poslance Antonína Sedi	469
Řeč poslance Jiřího Paroubka	469
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	470
Řeč poslance Antonína Sedi	471
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	472
Řeč poslance Jana Látky	473
Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila	474
Řeč poslance Jana Látky	474
Řeč poslance Jiřího Paroubka	475
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	476
Řeč poslance Jiřího Paroubka	477
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	478

42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o používání informační technologie pro celní účely a souvisejících protokolů /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	479
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	479

Usnesení schváleno (č. 136).

44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010 /sněmovní tisk 87/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	480
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	481

Usnesení schváleno (č. 137).

45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Memorandum o porozumění ohledně

- evropských závazků v oblasti organizace výzkumu, programů a aktivit (EUROPA) /sněmovní tisk 94/ - první čtení
- Řeč ministra životního prostředí ČR Pavla Drobila 482
 Řeč poslankyně Gabriely Peckové 484
- Usnesení schváleno (č. 138 – 1. část).
- Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 484
- Usnesení schváleno (č. 138 – 2. část).
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 105/ - první čtení
- Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského 485
- Usnesení schváleno (č. 139 – 1. část).
- Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 486
- Usnesení schváleno (č. 139 – 2. část).
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě podepsaná ve dnech 25. a 30. dubna 2007 /sněmovní tisk 108/ - první čtení
- Řeč ministra pro místní rozvoj ČR Kamila Jankovského 487
- Usnesení schváleno (č. 140 – 1. část).
- Řeč poslankyně Kateřiny Konečné 488
- Usnesení schváleno (č. 140 – 2. část).
48. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států /sněmovní tisk 109/ - první čtení
- Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera 489
 Řeč poslance Františka Novosada 490
- Usnesení schváleno (č. 141).
49. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Černé Hory o vzájemné a vzájemně ochráně utajovaných informací /sněmovní tisk 126/ - první čtení
- Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera 491
 Řeč poslance Jaroslava Foldyny 491
- Usnesení schváleno (č. 142).
50. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o vzájemné ochráně vyměněných utajovaných informací /sněmovní tisk 127/ - první čtení
- Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera 492
- Usnesení schváleno (č. 143 – 1. část).
- Řeč poslance Jaroslava Foldyny 492
- Usnesení schváleno (č. 143 – 2. část).
51. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o výměně a vzájemné ochráně utajovaných informací /sněmovní tisk 128/ - první čtení

Řeč ministra kultury ČR Jiřího Bessera	493
Řeč poslance Tomáše Chalupy	494
Usnesení schváleno (č. 144).	
63. Informace o podpořeném financování za rok 2009 /sněmovní tisk 2/	
Řeč poslance Jana Husáka	495
Řeč poslance Václava Votavy	496
Usnesení schváleno (č. 145).	
64. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou (období leden - prosinec 2009) /sněmovní tisk 3/	
Řeč poslance Jana Husáka	497
Řeč poslance Václava Votavy	497
Usnesení schváleno (č. 146).	
65. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2009 /sněmovní tisk 4/	
Řeč poslance Jana Husáka	498
Usnesení schváleno (č. 147).	
62. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 68/	
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	499
Řeč poslance Vladimíra Konička	499
Usnesení schváleno (č. 148).	
66. Strategie boje proti extremismu v roce 2009 /sněmovní tisk 5/	

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josefa Dobeše	500
Řeč poslance Václava Klučky	501

Usnesení schváleno (č. 149).

5. listopadu 2010

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Husáka	503
Řeč poslance Petra Tluchoře	504
Řeč poslance Vladimíra Konička	504

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	506
Řeč poslance Václava Klučky	507

Usnesení schváleno (č. 150).

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna	508
Řeč poslance Jaroslava Krupky	509

Usnesení schváleno (č. 151).

Řeč poslance Jaroslava Krupky	512
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 151/1).

Řeč poslance Antonína Sedi	512
Řeč poslance Jana Látky	513

52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	513
Řeč poslance Josefa Smýkala	513
Usnesení schváleno (č. 152).	
54. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - třetí čtení	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	515
Řeč poslance Michala Doktora	515
Usnesení schváleno (č. 153).	
Řeč poslance Michala Doktora	515
55. Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení	
Řeč poslance Michala Doktora	516
Usnesení schváleno (č. 154).	
58. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - třetí čtení	

Řeč poslance Václava Baštyře	519
Řeč senátora Jiřího Nedomy	519
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	519

Usnesení schváleno (č. 155).

20. Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Martina Vacka	520
Řeč poslankyně Milady Emmerové	521
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	522
Řeč poslance Pavla Kováčika	529
Řeč poslance Petra Gazdíka	530
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	531
Řeč poslance Petra Gazdíka	532
Řeč poslance Jiřího Krátkého	532
Řeč poslance Martina Vacka	533
Řeč poslance Pavla Kováčika	534
Řeč poslance Martina Vacka	535
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	535

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Jiřího Krátkého	536
Řeč poslance Miroslava Opálky	537
Řeč poslankyně Milady Emmerové	541
Řeč poslance Antonína Sedi	544
Řeč poslance Jana Chvojky	545
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	546
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	548
Řeč poslance Miroslava Jeníka	549
Řeč poslance Miroslava Opálky	550
Řeč poslance Martina Vacka	551
Řeč poslankyně Milady Emmerové	551

Usnesení schváleno (č. 156).

15. Návrh poslanců Petra Hulinského, Stanislava Křečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Stanislava Křečka 552

Usnesení schváleno (č. 157 – 1. část).

Řeč poslankyně Jany Černochové 553
 Řeč poslance Bohuslava Sobotky 554

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové 555
 Řeč poslance Bohuslava Sobotky 555
 Řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové 556

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 556
 Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Radka Johna 556
 Řeč poslankyně Marty Semelové 557
 Řeč poslance Jeronýma Tejce 557
 Řeč poslance Václava Klučky 558
 Řeč poslankyně Jany Černochové 558
 Řeč poslance Stanislava Grospiče 559
 Řeč poslance Stanislava Polčáka 559
 Řeč poslance Zbyňka Stanjury 560
 Řeč poslance Martina Peciny 561

Usnesení schváleno (č. 157 – 2. část).

16. Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 88/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Husáka 562
 Řeč poslance Pavla Hojdy 564
 Řeč poslance Antonína Sedi 565

Usnesení schváleno (č. 158).

Řeč poslance Bohuslava Sobotky 566

9. listopadu 2010

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Ivany Řápkové 568
 Řeč poslance Františka Bublana 569
 Řeč poslance Borise Šťastného 571
 Řeč poslankyně Ivany Řápkové 572
 Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové 573
 Řeč poslance Františka Bublana 573
 Řeč poslankyně Ivany Řápkové 574

Usnesení schváleno (č. 159).

Řeč poslance Františka Laudáta 578

89. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Látky 579
 Řeč poslance Pavla Kováčika 581

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	581
Řeč poslance Davida Ratha	582
Řeč poslance Jeronýma Tejce	584
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	585
Řeč poslance Davida Ratha	585
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kocourka	586
Řeč poslance Davida Ratha	587
Řeč poslance Milana Urbana	588
Usnesení schváleno (č. 160).	
Řeč poslance Milana Urbana	589
Řeč poslance Petra Gandaloviče	592
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	592

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
26. října 2010 ve 14.02 hodin
Přítomno: 183 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych vás všechny pozvala do jednacího sálu, požádala vás, abyste zaujali místa ve svých lavicích.

Zahajuji 7. schůzi Poslanecké sněmovny v tomto volebním období.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 7. schůze dne 14. října roku 2010. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 15. října 2010.

Nejprve poprosím... (odmlka na ztišení hluku v sále) abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Náhradní karty mi zatím nahlásili tyto kolegové: Pavel Staněk – číslo 6, pan kolega Babák - číslo 7, pan kolega Tluchoř – náhradní karta číslo 2.

Slib poslankyně

Vážené kolegyně a kolegové, než přistoupíme k programu 7. schůze Poslanecké sněmovny, chtěla bych vás informovat, že 23. října roku 2010 zanikl poslanecký mandát Zdeňku Škromachovi, který byl zvolen senátorem. Proto je třeba učinit některé ústavní kroky a jedním z těchto kroků je slib nové poslankyně.

Žádám předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Jeronýma Tejce, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl ústavou předepsaný slib, který paní poslankyně složí do mých rukou. Prosím tedy o vaše slovo, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, paní poslankyně, páni poslanci, dne 23. října 2010 byl zvolen senátorem poslanec Zdeněk Škromach, a tímto dnem tedy zanikl jeho poslanecký mandát. To znamená, že týž den vznikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní Miroslavě Strnadlové.

Mandátový a imunitní výbor na své páté schůzi dnešního dne přijal usnesení číslo 23, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 6 písm. f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Zdeňku Škromachovi. Současně svým usnesením konstatoval, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradnice paní Miroslava Strnadlová, již dne 23. října 2010 vznikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny tedy složí paní Miroslava Strnadlová poslanecký slib. Prosím tedy paní poslankyni, aby předstoupila před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby přijala slib nové poslankyně.

Prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste povstali. (Děje se.)

Dovolím si přečíst onen slib: Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(Poslankyně slib stvrzuje podpisem. Potlesk.)

Jménem nás všech si dovolím poblahopřát nově zvolené poslankyni a děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji i mně, abych mezi námi uvítala naši novou kolegyni paní poslankyni Miroslavu Strnadlovou a popřála jí mnoho úspěchů v této nové životní etapě, mnoho úspěchů v poslanecké práci.

Nyní můžeme přistoupit k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Jiřího Rusnoka a paní poslankyni Martu Semelovou. Má někdo jiný návrh na ověřovatele?

Pokud tomu tak není, zahájím hlasování pořadové číslo 1. Táhne se, kdo souhlasí s tím, aby se tyto naši kolegové stali ověřovateli této schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 1. Přítomno 164, pro 146, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 7. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jiřího Rusnoka a paní poslankyni Martu Semelovou.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito naši kolegové. Z poslanců nejprve Jiří Bauer – zahraniční cesta, Josef Cogan – osobní důvody, Václav Baštýř – pracovní důvody, do 15.30 se omlouvá, František Dědič, Jan Hamáček, Michal Hašek ze zdravotních důvodů, Petr Jalowiczor – rodinné důvody, Jaroslav Lobkowicz – zahraniční cesta, František Novosad – též zahraniční cesta, Josef Novotný starší – rodinné důvody, Vlasta Parkanová, Jana Suchá – zdravotní důvody, Josef Šenfeld – zahraniční cesta. Z členů vlády se omlouvá pan ministr Alexandr Vondra. Tolik omluvy, které jsem obdržela k této chvíli.

Nyní přistoupíme k stanovení pořadu 7. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce.

Nejprve bych ráda seznámila s jednáním dnešního dopoled-

ního politického grémia Poslanecké sněmovny, kde jsme se dohodli na následujících návrzích takto:

Nejprve ve středu, tedy zítřka, 27. října, bychom se věnovali od 9 hodin ráno bodu číslo 1, tedy státnímu rozpočtu. Po jeho projednání, tedy ve chvíli, kdy by byl ukončen, by byly zařazeny body 14 a 15, jsou to sněmovní tisky 97 a 145.

Ráda bych upozornila, pokud tedy mluvíme o zítřejším jednání, tedy středě, a avizovala, že ve středu bude ukončeno naše jednání mezi 16. hodinou a 16.30 hodin.

V pátek 29. října bychom pevně zařadili bod číslo 21 návrhu pořadu schůze, je to sněmovní tisk 133, a dále body 3, 6, 7, jsou to sněmovní tisky 65, 70 a 81, druhé čtení. Vyhovujeme tak žádosti místopředsedy vlády a ministra vnitra Radka Johna.

Poté bychom projednávali zbývající body z bloku druhých čtení, body 2, 4, 5 a 8, jsou to sněmovní tisky 17, 84, 85 a 25.

Pokud budou body z bloku druhých čtení projednány, pokračovali bychom v pátek v jednání body z bloku Zprávy, návrhy a další, a to seřazené dle časové a související posloupnosti. Byly by to body 83, 84, 61 až 69, 70, 71, 73, 77, 78, 81, 79, 72, 74, 75, 76, 80, 59, 60 a 85.

Dostávám se k úterku 2. listopadu, kdy bychom zařadili body 41 a 43, jsou to sněmovní tisky 48 a 63, jako 1. a 2. bod jednání, je to na žádost místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga.

Ve čtvrtek 4. listopadu bychom po písemných interpelacích pevně zařadili bod č. 82 návrhu pořadu, je to sněmovní tisk 46, žádost veřejného ochránce práv pana doktora Varvařovského, tedy v 11 hodin by byl zařazen tento bod ve čtvrtek 4. listopadu. Poté bychom se zabývali dalšími neprojednanými body z bloku Zprávy, návrhy a další do zhruba 13 hodin, jak bývá zvykem, a v 18 hodin ve čtvrtek 4. listopadu po ukončení ústních interpelací bychom pokračovali projednáváním bodu z bloku smlouvy druhé a první čtení.

Dnes bychom zahájili body z bloku prvních čtení.

To je z mé strany vše, jsou to informace z dnešního dopoledního grémia Poslanecké sněmovny. Nyní vás prosím, abyste se vyjádřili, vážené paní kolegyně a kolegové, vy, k pořadu schůze. Zatím první přihláška, kterou mám, je od pana poslance Jana Vidíma. V této souvislosti oznamuji, že pan kolega Doktor má náhradní kartu č. 11.

Čili k pořadu schůze jako první pan kolega Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovolil bych si vás požádat v rámci projednávání pořadu naší schůze o pevné zařazení jednoho bodu, jedná se o první bod z bloku zpráv, bod 59 – návrh na vyslání sil a prostředků Armády České republiky

do zahraničních operací v letech 2011 a 2012 s výhledem na rok 2013, na příští středu jako první bod jednacího dne Poslanecké sněmovny. Důvodem je nezbytná přítomnost ministra obrany a předpokládaná přítomnost ministra zahraničí. Chci vás tedy požádat o toto pevné zařazení.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pevně zařazení bodu č. 59 na středu jako první bod – středa 3. 11., rozumím tomu takhle, děkuji. Hlásí se, prosím, někdo k pořadu schůze? Pan kolega Petr Tluchoř, prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Krásné dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolím si i já vás požádat o pevné zařazení čtyř bodů – jedná se o čtyři klíčové úsporné zákony, které jsou potřebné pro přijetí rozpočtu na příští rok, a z důvodu rychlosti projednání si dovolím tyto čtyři zákony, jedná se o bod č. 16 – sněmovní tisk 116, 17 – sněmovní tisk 120, bod 18 – sněmovní tisk 124 a bod 19 – sněmovní tisk 130, navrhnout zařadit na dnešní odpoledne jako první čtyři body jednání.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se na další přihlášku k pořadu schůze, a pokud si to někdo chce rozmyslet, tak mezitím sdělím, že se z našeho jednání dnes omlouvá pan poslanec a ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Hlásí se prosím někdo? Nehlásí.

Budeme se tedy zabývat hlasováním o jednotlivých návrzích, a to v pořadí, v jakém byly podány.

Nejprve tedy návrhy z grémia, a to nejprve středa 27. 10. – zařadit pevně bod č. 1 návrhu pořadu schůze, tedy státní rozpočet, od 9 hodin a dále body 14 a 15, sněmovní tisk 97 a 145, jako první a druhý bod po projednání prvního čtení státního rozpočtu.

V pátek 29. 10. bychom pevně zařadili bod č. 21 návrhu pořadu schůze, sněmovní tisk 133, jako první bod dopoledne a dále pevně body 3, 6 a 7, sněmovní tisky 65, 70 a 81, jako druhý až čtvrtý bod dopoledne. Dále pevně bychom zařadili zbývající body z bloku druhých čtení, tedy body 2, 4, 5 a 8, sněmovní tisky 17, 84, 85 a 25, jako pátý až osmý bod dopoledne a pevně zařadili blok Zprávy, návrhy a další seřazené dle časové a související posloupnosti, to znamená jako devátý a další bod dopoledne.

V úterý 2. 11. bychom pevně zařadili body 41 a 43 návrhu pořadu schůze, sněmovní tisky 48 a 63, jako první a druhý bod jednání.

Ve čtvrtek 4. 11. pevně bod 82, sněmovní tisk 46, jako první bod po písemných interpelacích v 11 hodin, poté pevně zařadili neprojednané body z bloku Zprávy, návrhy a další jako druhý a další bod po písemných in-

terpelacích zhruba do 13 hodin a po ústních interpelacích v 18 hodin by byly zařazeny body z bloku smlouvy druhé a první čtení.

Pokud není námitka, protože to bylo probráno dopoledne na grémiu za účasti předsedů poslaneckých klubů, hlasovali bychom o těchto návrzích grémia jako o celku.

Námitku nevidím, zahajuji tedy hlasování pořadové číslo 2 a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem úpravy pořadu schůze. Tak, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2: přítomno 178, pro 108, proti 1, tyto návrhy byly schváleny.

Jako další jsou zde návrhy nejprve pana poslance Vidíma, který požaduje pevné zařazení bodu 59 jako první bod na středu 3. 11.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 3. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3: přítomno 179, pro 98, proti 28, tento návrh jsme schválili.

Další návrh předkládá pan poslanec Petr Tluchoř a je to pevné zařazení bodu 16, 17, 18 a 19, sněmovní tisky 116, 120, 124 a 130, na dnešek, tedy úterý, jako první až čtvrtý bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 4. Táži se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 4: přítomno 179, pro 100, proti 56, tento návrh jsme také schválili.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 7. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 5. Táži se, kdo je pro tento návrh.

Hlasování pořadové číslo 5: přítomno 179, pro 101, proti 9, pořad schůze byl schválen.

Dámy a pánové, máme tedy za sebou tuto úvodní část naší schůze a můžeme se věnovat rovnou prvnímu ze schválených bodů. Zahajuji projednávání bodu

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 116/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale zároveň upozorňuji, že mi byla teď doručena ve-ta poslaneckého klubu ČSSD a veto se týká také tohoto tisku 116.

Prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, v roce 1993 zákonodárce jistě v dobrém úmyslu chtěl podpořit snahu českých, moravských a slezských rodin pořídit si své vlastní bydlení nebo rekonstruovat si své vlastní bydlení, a schválil tedy zákon o podpoře stavebního spoření, který spočíval v jednoduché myšlence: ti, kteří si budou spořit za účelem komfortu vlastního bydlení, budou podpořeni státem jakýmsi objemem ročního státního příspěvku, a tak budeme všichni lépe a radostněji tvořit český bytový fond, nemocní se uzdraví a ptáci začnou zpívat.

Úmysl zákonodárce se zjevně do značné míry minul svým účelem, protože samozřejmě takto velkoryse nabízený finanční produkt velmi záhy našel obrovské množství svých klientů, v tuto chvíli je jich zhruba 4,5 mil. Česká, moravská a slezská veřejnost má tendenci spořit velmi konzervativně, to znamená, že ti, kteří jsou ochotni spořit konzervativně s nějakou jistotou a s nějakou jistotou přírůstkem, našli naprosto ideální produkt, nabídku stavebního spoření se státním příspěvkem, aniž by snad měli v úmyslu teď nebo kdykoliv v budoucnosti tyto prostředky užívat ke zlepšení komfortu svého bydlení. Je to prostě naprosto výjimečný konzervativní produkt individuálního spoření rodinných úspor, jehož přírůstek vzhledem k riziku, které je téměř nulové, nemá konkurenci na trhu standardních finančních produktů.

Tato věc znepokojovala a znepokojuje nejenom ministry financí, ale i bankéře a všechny regulační orgány na trhu finančních produktů, protože to, o co by nám mělo jít zejména, jsou rovné podmínky pro všechny. Těžko lze dosáhnout rovných podmínek pro všechny, když jeden produkt z nějakého důvodu má naprosto bezkonkurenční veřejnou podporu, tedy naprosto bezkonkurenční podporu těch, kteří z vlastních peněz podporují

jeden produkt třeba i proti svému vlastnímu zájmu. Myslím, že to je hlavní motiv toho, proč bychom měli projednávat tento návrh zákona. Ten motiv se jmenuje rovné podmínky pro všechny. Nepřipustit tedy produkt, který se může usmívat a říkat: to se nám to konkuruje, když nás daňoví poplatníci takto štědře podporují, ti všichni ostatní mají smůlu, ti takovou podporu nemají.

Základním impulsem je ovšem samozřejmě úspora veřejných rozpočtů. Dárek, který česká společnost dala tomuto produktu, má i své náklady pro veřejné rozpočty. Ten dárek lze vyčíslit podle množství smluv mezi 12 a 15 miliardami ročně, což, prosím pěkně, není malý peníz.

Pod touto motivací, s touto iniciací, snížit mandatorní náklady státního rozpočtu a srovnat rovné podmínky pro všechny, vláda České republiky navrhuje, aby pro příští rok, tedy pro rok 2011, byl státní příspěvek – tedy bych chtěl velmi opravit některé...

Já bych prosil pana premiéra s panem Tluchořem, aby mi do toho nemluvíli, já je nepřekřičím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já poprosím všechny naše kolegy ve Sněmovně, aby vám věnovali svou pozornost.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Tento dárek, který česká společnost věnuje tomuto produktu, se pohybuje mezi 12 a 15 miliardami ročně podle množství smluv, které uzavřely stavební spořitelny se svými klienty. Z tohoto důvodu vláda České republiky navrhuje, aby pro příští rok na tento příspěvek – a tedy prosím, abychom si ujasnili, že to je srážková daň na státní příspěvek – někdy v médiích čtu, že má být zdaněno stavební spoření, nebude zdaňováno žádné stavební spoření, je zdaňován pouze ten státní příspěvek. To znamená, že ti, kteří dostávají státní příspěvek, z něj zaplatí daň a pořád mají příspěvek, pořád jsou v plusu, nikdo nikoho neposílá do minusu. Vláda navrhuje jednorázovou srážkovou daň 50 % s tím, že v následujících letech pak tento příspěvek bude snížen o 50 %. Z časových důvodů se jedná o ryze parametrickou změnu stávajícího systému, přičemž si uvědomuji, že tento velmi netypický produkt si zaslouží svoji definitivní systémovou úpravu, kterou jsem připraven do vlády předložit začátkem příštího roku – pevně doufám, že ji vláda České republiky do Sněmovny v příštím roce předloží – kde budeme moci diskutovat o definitivním účelovém omezení tohoto produktu a také o tom, kdo všechno jej může, či nemůže poskytovat, což je možná ještě důležitější.

V každém případě v zájmu – nekřičte tak do toho mobilu, pane poslanče Vidíme, já vás nepřekřičím – v každém případě v zájmu jak konsolidace veřejných rozpočtů, tak v zájmu rovných podmínek na trhu

finančních produktů si dovoluji požádat o schválení tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení. Byl jím určen pan poslanec Ladislav Šincl. Prosím, pane kolego.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr jako předřečník mi vydatným způsobem usnadnil moji činnost zpravodaje, protože podstatné informace týkající se novely zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření, a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, tady sdělil. Já bych si proto dovilil shrnout základní fakta.

Předně je nutné sdělit, že navrhovatel navrhl Sněmovně k projednání návrh zákona tak, aby Sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení. Proti tomuto byla podle zákona o jednacím řádu vznesena námitka, tzv. veto.

Důvod předložení návrhu zákona je dle předkladatele dán potřebou reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, což bylo hlavním účelem pro jeho zavedení v roce 1993, a současně zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Cílem navrhované právní úpravy je snížit zatížení státního rozpočtu v souvislosti s výplatou státní podpory, která plně nevede k podpoře financování bytových potřeb a čerpá prostředky všech daňových poplatníků ve prospěch pouze části obyvatel, a to cestou snížení výdajů státního rozpočtu na jedné straně a zvýšení příjmů na straně druhé. Dále – navrhopat podmínky pro zdanění úrokových příjmů z vkladů na stavební spoření s podmínkami pro zdanění z obdobného typu příjmů z jiných bankovních vkladových produktů.

Dovolte mi, abych upozornil na to, že návrhem této novely je dle mého názoru dotčena ústavní zásada ochrany oprávněného očekávání v rámci již existujících právních vztahů, která vyplývá z ústavního deklarování České republiky jako demokratického právního státu – čl. I odst. 1 Ústavy České republiky. Z toho důvodu avizuji, že v podrobné rozpravě podám návrh na zamítnutí v prvním čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo je přihlášen do obecné rozpravy. Pan poslanec Bohuslav Sobotka se hlásí jako první, ale ... (Ministr Kalousek se z místa navrhovatele obrací k paní předsedající.) Je obecná rozprava v prvním čtení. Obecná rozprava je zahájena v prvním čtení. A jsme v obecné rozpravě. Do té se první přihlásil pan kolega Sobotka.

Budete mít poté příležitost, pane ministře, vystoupit hned po něm v obecné rozpravě.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím říci, že jsem poněkud zklamán. Já jsem očekával, že předtím, než začneme projednávat návrhy zákonů, které se týkají vlastně příjmů a výdajů státu v příštím roce a které přímo souvisejí se zákonem o státním rozpočtu, který ještě nepřišel na pořad jednání, se dozvíme něco víc než jen prosté odůvodnění k jednomu z návrhů, které mění parametry systému stavebního spoření. Očekával bych, že vystoupí buď pan předseda vlády, nebo pan ministr financí a vysvětlí nám celkový záměr vlády, celkovou koncepci, filozofii, politiku v oblasti hospodářství a financí, kterou vláda chce v příštím roce realizovat a v jejímž důsledku vláda chystá mimo jiné také změny v systému stavebního spoření. Toto mi chybí. Myslím si, že by bylo skutečně dobře, kdyby tyto návrhy zákonů, které vládní koalice prosadila na program dnešního jednání, byly zarámovány vizí toho, co tedy vláda chce ve skutečnosti udělat, čeho chce dosáhnout, co to bude znamenat pro Českou republiku a její obyvatele. To je poznámka číslo 1.

Poznámka číslo 2. A tady také nezaznělo ani slovo omluvy. Já jsem se díval na předvolební závazky všech tří koaličních stran – co tam ty koaliční strany říkaly o stavebním spoření. Zaznamenal jsem výroky představitelů Občanské demokratické strany, konkrétně současného ministra průmyslu a obchodu Kocourka, který před volbami ujišťoval občany, že ODS nepřipustí žádné zásahy do podpory stavebního spoření. Opakovaně tato věc byla publikována v tisku. A já jsem přesvědčen o tom, že velká část voličů, kteří ještě ODS zbyli a kteří ODS volili v květnu letošního roku, volila ODS s tím, že počítala, že tato politická strana nebude snižovat podporu stavebního spoření, natož zpětně. Díval jsem se také na vyjádření strany Věci veřejné. V žádném veřejném výroku představitelů strany Věci veřejné nezaznělo, že by se tato strana chystala omezit podporu stavebního spoření, natož zpětně. Nic takového tam nebylo. Upřímně řečeno, jediný, kdo toto říkal před volbami, byl pan tehdy poslanec, dnes ministr Miroslav Kalousek, který hovořil o tom, že by se podpora stavebního spoření snížila měla. Ale ani pan Kalousek nehovořil o tom, že by se to mělo udělat daní, kterou se zpětně zdaní stavební spoření na základě platných smluv, a to dokonce podpora, na kterou lidé mají nárok na základě vkladů, které skládali ještě v letošním roce.

Konstatuji tedy na úvod, že návrh na omezení podpory stavebního spoření nebyl součástí volebního programu ODS, nebyl součástí volebního programu strany Věci veřejné a byl součástí volebního programu strany TOP 09. Předpokládám tedy, že jak ODS, tak Věci veřejné vyhověly

straně TOP 09 a převzaly velkou část jejího volebního programu i v této věci, v oblasti podpory stavebního spoření. Poznámka číslo 2.

Poznámka číslo 3. Myslím si, že stojí za to, aby zde, v Poslanecké sněmovně, proběhla zevrubná diskuse o tom, do jaké míry má vláda právo zasahovat takovým způsobem v rámci hypotetické ochrany veřejného zájmu. Domnívám se, že toto právo vlády není neomezené, že vláda by měla respektovat legitimní očekávání občanů a respektovat důvěru občanů v platné zákony naší země a v ústavu naší země. Vláda by neměla jednat tak, aby porušovala základní principy právního státu. A mezi základní principy právního státu také patří legitimní očekávání každého občana – jestliže se budu chovat na základě platných zákonů, tak se setkám s právy a povinnostmi, které mi tyto legitimní zákony ukládají a garantují.

Co se tedy v naší zemi stalo? Pan ministr financí Kalousek zde hovořil o tom, že institut stavebního spoření využívá 4 až 4,5 milionu občanů České republiky. Čtyři miliony občanů České republiky se chovají a chovají v souladu s platnými zákony. Spoří v rámci státem podporovaného systému stavebního spoření. Čtyři miliony občanů mají podepsané platné smlouvy se stavebními spořitelny na základě zákonů, které platí v naší zemi. A najednou přijde vláda, přijde ministr financí, který tvrdí, že tyto smlouvy už platit nebudou. A dokonce přijde vláda a řekne, že zpětně zdaní mimořádnou daní ve výši 50 % příspěvek, který náleží občanům za úspory, které ušetří v letošním roce.

Ti lidé si nemohou své peníze vybrat. Oni je tam musí ponechat v rámci šestiletého spořicího cyklu. To znamená – občan má vázané finanční prostředky v rámci šestiletého spořicího cyklu, důvěřoval zákonům republiky, důvěřoval smlouvám, které má podepsané se stavební spořitelnou, a najednou zjistí, že místo toho, aby v rámci tohoto legitimního očekávání získal příspěvek na své stavební spoření, přijde vláda a tento příspěvek mu jednorázovou mimořádnou daní z příjmů zpětně zdaní ve výši 50 %. To je v rozporu jak s platnými smlouvami, které garantují plný státní příspěvek, tak je to také v rozporu s legitimním očekáváním občana, že něco takového se v civilizované zemi a v právním státě prostě nestane.

Myslím si, že pokud se podíváme na ty návrhy, které vláda předkládá, jsou tam jistě návrhy, které jsou nespravedlivé, jsou tam návrhy, které jsou sociálně absolutně necitlivé, a pak jsou tam návrhy, které jsou zcela v rozporu s principy slušnosti a s principy liberálního právního státu. Je to absurdní, že vláda, která o sobě tvrdí, že ji tvoří pravicové či pravicově liberální či pravicově konzervativní strany, pošlapává jeden ze základních principů liberálního právního státu – legitimní očekávání občana – a také omezení veřejné moci, neboť nelze zasahovat neomezeně ve prospěch veřejného zájmu. I zásahy vlády ve prospěch veřejného zájmu mají své limity. A to konstatoval již v minulosti také Ústavní soud. Zásah ve veřejném

zájmu má své limity a vláda, tato vláda, si nemůže dělat, co se jí zlíbí. Zejména ne tam, kde lidé mají pevně uzavřené smlouvy. A zejména ne tam, kde lidé jednají na základě platných zákonů České republiky.

Já si myslím, že tohle je velmi absurdní situace. Já si vzpomínám na to, že před volbami tady vystupovala řada politiků, kteří říkali: Nebudeme zvyšovat daně. Miroslav Kalousek, současný ministr financí, opakovaně vystupoval v médiích a říkal: My provedeme fiskální konsolidaci bez toho, aniž bychom zvyšovali daně. ODS ve své volební kampani vyprávěla totéž: My chceme srovnat schodek státního rozpočtu a nebudeme zvyšovat daně jako ti zlí sociální demokraté. Všichni se před volbami shodli na tom, že zlí sociální demokraté chtějí zvyšovat daně a že jenom ty hodné pravicové strany, ODS a TOP 09, daně v žádném případě zvyšovat nebudou a jako mávnutím kouzelného proutku odstraní schodek státního rozpočtu. Je to hezké. Teď vidíme ten kouzelný proutek. Co to vlastně je? Možná to ani není proutek. Je to vlastně bič. Bič na daňového poplatníka.

V tuhle chvíli tady máme ministra financí, který před volbami tvrdil, že nebude zvyšovat daně. Teď tady na stole máme návrh na to, aby se zpětně zdanilo stavební spoření 50 procenty. Teď tady na stole máme návrh na to, aby se zavedla daň z hlavy, to znamená, aby se každému poplatníkovi snížila roční sleva na dani o 1200 korun. A za rohem máme další zvyšování daní. Představitelé vlády opakují, že chtějí zvýšit daň z přidané hodnoty, zvýšit sníženou sazbu ze současných 10 možná až na 17 %. Tak to je ono nezvyšování daní, o kterém jsme slyšeli tak dojemně vyprávět před volbami do Poslanecké sněmovny. Já myslím, že to je popření všech předvolebních slibů. Ta zpětná 50procentní daň na stavební spoření je v rozporu s tím, co vládní strany, zejména ODS a TOP 09, slibovaly před volbami. Ale myslím si, že je to ještě horší než pouhé popření volebního slibu. Tento způsob chování vlády vůči občanům, snaha zpětně zdanit stavební spoření, podlamuje důvěru občana ve stát.

Tahle vláda hovoří o tom velmi často, že chce, aby si lidé více spořili na důchod. Vláda říká, že je potřeba udělat důchodová reforma, která bude motivovat občany k tomu, zejména ty mladé, aby si více spořili na důchod. Jak si mají lidé více spořit na důchod? Jak mají důvěřovat státním systémům podpory důchodového spoření, jestliže vláda takovýmto způsobem zasáhne do dlouhodobě fungujícího systému stavebního spoření, kterému důvěřuje 4,5 milionu obyvatel naší země? Jak chcete vysvětlovat mladému člověku, kterému je 25 let, že si má 30 let spořit na důchod v systému důchodového spoření a že vláda dodrží to, co slibovala? Že zachová daňové úlevy, že zachová státní příspěvek – když současně každý den vidí v televizi ministra financí, který porušuje slib, který dal stát občanům této země ve formě zákona, ve formě smluv, platných smluv, které lidé podepsali se stavebními spořitelny. Oni tam mají

vázané své finanční prostředky. Řada rodin se uskromnila jenom proto, aby našetřila finanční prostředky pro sebe na zajištění bydlení, pro své děti na zajištění bydlení. Lidé si nemohou ty peníze vybrat. Ty prostředky tam jsou vázané a vláda naruší důvěru, kterou lidé mají ve stát takovýmto zásadním způsobem.

Jestliže se to stane, jestliže to tady připustíme, v Poslanecké sněmovně, tak do budoucna zhoršujeme podmínky pro vytvoření smysluplné důchodové reformy. Prostě lidé přestanou státu věřit. Už mu nebudou věřit vůbec nic. Sníží se autorita nejenom ministra financí, ale sníží se autorita vlády jako takové. Sníží se i autorita této Poslanecké sněmovny, jestliže s něčím takovým vyjádří svůj souhlas.

Myslím, že v tuhle chvíli nejde ani tak o šest, šest a půl miliardy korun, které vláda ukradne z účtů čtyřem a půl milionu občanů. Prostě ukradne. Ne. Tady jde o důvěru občanů ve stát. A já se divím, že vláda, která o sobě tvrdí, že je pravcová, že je odpovědná, že je konzervativní, podlamuje něco tak zásadního, jako je důvěra občanů ve vlastní zemi. Ve vlastní vládu. To se nedá napravit. Důvěra se získává dlouho, ale ztratí se během jediného okamžiku. Tohle může být ten okamžik.

Já chápu ministra financí, že se snaží zajistit dodatečné příjmy do státního rozpočtu. Chápu to. Slíbil před volbami něco, co dnes nemůže dodržet. I on pochopil po volbách, i on pochopil, že bez zvýšení daní se konsolidace státního rozpočtu neobejde. Ačkoli před volbami sliboval pravý opak. Dokážu to lidsky pochopit. Ale myslím si, že by neměl dělat chybu, kterou dělá, protože zhoršuje výchozí pozice pro jakékoli příští reformy, ve kterých vláda bude chtít podniknout dlouhodobé kroky napříč roky, napříč desetiletími a bude chtít pozornost a důvěru svých vlastních občanů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, já si myslím, že tohle není obyčejná parametrická změna zákona o stavebním spoření. Netvařme se, že se tady jedná o nějaký administrativní krok, který nikomu nevádí, který koneckonců pomůže státní kase, příjmům státního rozpočtu. Tohle je klíčová principiální záležitost.

Nechci tady vyhrožovat Ústavním soudem, to sem myslím nepatří. Já jsem pln optimismu a doufám, že tato Poslanecká sněmovna něco takového neschválí. Ale jestliže by náhodou k tomu došlo, kdyby skutečně k tomu náhodou došlo, že tato Poslanecká sněmovna zasáhne do platných smluv, zpětně, neočekávaně zdaní státní podporu za stavební spoření, pak si myslím, že je to typický příklad, kdy bychom se měli zeptat Ústavního soudu, zda je to v souladu se zásadou přiměřenosti, přiměřeného zásahu ve prospěch veřejného zájmu. Vláda má právo ve prospěch veřejného zájmu zasáhnout. Má právo to udělat na základě zákona. Ale je vázána určitými limity. Nemůže to dělat zcela svévolně. Tohle je svévole vlády. Je to svévole vlády vůči pokojným občanům, kteří

uvěřili zákonu, uvěřili platným smlouvám a na základě toho obětovali část svých rodinných rozpočtů ve prospěch stavebního spoření. Tohle není jednoduchá parametrická změna.

V minulosti docházelo ke snížení příspěvku na stavební spoření. Já sám jsem na tomto místě obhajoval snížení příspěvku na stavební spoření před několika lety. Ale nikdy jsme nezasáhli do platných smluv. Vždy jsme ty parametrické změny mířili na budoucnost. A ony přinesly logicky úsporu. V tomto dokumentu se jasně hovoří o tom, že kdyby se neudělalo vůbec nic v systému stavebního spoření, tak roční pravidelné náklady státu se stabilizují zhruba na částce 10 miliard korun. Před osmi lety to bylo 16 nebo 17 miliard korun. Po těch parametrických změnách, které jsme provedli v roce 2003, se snížily postupně příspěvky státu až na těch stávajících 12 až 13 miliard korun. Pokud bychom neudělali vůbec nic v tuto chvíli, tak bude autonomně pokračovat pokles státního příspěvku a stabilizuje se někde kolem 10 miliard korun ročně. Do tohoto systému pak je možné zasáhnout. Ale podle mého názoru nikoli zpětně. Nikoliv zásahem do stávajících smluv a nikoliv tou velmi pochybnou a podvodnou metodou zpětného retroaktivního zdanění podpory formou jakési speciální daně.

My jsme připraveni diskutovat jako sociální demokraté o parametrických změnách všude tam, kde stát podporuje finanční produkty, kdy poskytuje ze státního rozpočtu podporu finančním produktům. Najdeme metodu, jak tu podporu srovnat tak, aby nebyly porušovány principy hospodářské soutěže. Proč ne? Ale neobětujeme tomu základní důvěru, kterou mají občané v Českou republiku. O to jsem chtěl poprosit. A také bych chtěl poprosit o to, aby skutečně teď proběhla obecná debata o tom, do jakého rámce rozpočtové, hospodářské a sociální politiky jsou tyto tři nebo čtyři zákony zasazeny, neboť o nich nemůžeme hovořit izolovaně, ony spolu souvisí, souvisí se státním rozpočtem a souvisí také s dlouhodobou vládní rozpočtovou a hospodářskou politikou.

Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, to byl pan poslanec Sobotka. Nyní jsou zde dvě vystoupení s přednostním právem. Pan ministr financí Miroslav Kalousek, poté pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, velmi se omlouvám, budu-li teď hovořit poněkud zastřeným hlasem. Nicméně ten víchř upřímných emocí, který zavanul projevem pana poslance Sobotky, mi vehnal slzy do očí a stiskl mi hrdlo. Já se přesto přemůžu a dovoluji si tiše říct několik obecných poznámek.

Tou první poznámkou, která hovoří ke zvýšení daní, jejich přijatelnosti či

nepřijatelnosti a předvolebním slibům, bych rád řekl, že je zatracený rozdíl, jestli zvyšujeme daně těm, kteří si ty prostředky vyprodukovali svou vlastní prací, anebo zda zatěžujeme odvodem státní příspěvek. Státní příspěvek, který není žádnou zásluhou tvořivosti, pracovitosti, prostě někdy v minulosti zákonodárce určil nějakému chování nějakou výši státního příspěvku, to je mandatorní výdaj, skoro totéž jako sociální dávka. A my ho teď podrobuje-me srážkové dani, čímž neděláme vlastně nic jiného, než že nadále ten příspěvek poskytujeme, pouze v menší míře, v tomto případě v poloviční míře.

Tady bych velmi rád upozornil, že to je zatracený rozdíl, jestli se zdaňuje lidská tvořivost a schopnost generovat zdroje, které jsou potom nějakým způsobem zdaňovány a odváděny do pytle veřejných rozpočtů organizovaným násilím, kterému se říká daňová legislativa, anebo zda je je-nom snižován státní příspěvek z onoho pytle, do kterého jsou odvody po-sílány. To je poznámka číslo 1.

Poznámka číslo 2, že je nějakým způsobem, překvapivým způsobem, omezeno či zaskočeno legitimní očekávání. Ze 4,5 mil. klientů stavebních spořitelů, každý má doma nějakou tu smlouvu, nevím, zda pan poslanec Sobotka, asi ne, protože kdyby ji měl, tak by jistě předstoupil a řekl by: také mám konflikt zájmu, bojuji také za svůj státní příspěvek. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, předpokládám, že nemá stavební spoření, jinak by opomenul určitá ustanovení jednacího řádu. Ze 4,5 mil. klientů, kde jistě ne-ní pan poslanec Sobotka, protože jinak by se k tomu přihlásil, má každý do-ma smlouvu, kde říká, že výše státního příspěvku je vyměřena aktuální le-gislativou. Jak stavební spořitelna, tak její klient si je vědom – ten dvou-stranný soukromý vztah, obě dvě strany jsou si vědomy toho, že příspěvek, který dává aktuální legislativa, není navěky, že legislativa může být změněna, a potom výše státního příspěvku bude daná aktuální legislativou, a oba dva smlouvu podepisují s tím, že jsou s tím srozuměni, to znamená tady není legitimní očekávání, že budu brát 4250 nebo 3000 tisíce korun ročně navěky. Tady je legitimní očekávání, že budu brát tolik, kolik mi přisoudí aktuální legislativa. O její změnu si vás tady dovoluji požádat. S legitimním očekáváním to nemá nic společného.

Mohu-li to ještě něčím doplnit, tak to mohu doplnit úplně stejným příkladem, a to jsou pracovněprávní smlouvy podle zákoníku práce, které také uzavírají dva soukromé subjekty. Tak jako tady stavební spořitelna se svým klientem uzavírá nějakou smlouvu, přichází zákonodárce, říká, ten příspěvek bude nižší, nebo na příspěvek bude uvalena daň, to znamená budete mít méně peněz, a není na tom nic nefér, tak vezměte si jiný příklad. Vezměte si příklad z pracovněprávních vztahů. Jeden soukromý subjekt práva, což je zaměstnavatel, s druhým subjektem soukromého práva, což je zaměstnanec, uzavírá pracovněprávní smlouvu, kde je také zapsán

nějaký hrubý plat. Z hrubého platu vyplývá, kolik na základě aktuálního zdanění člověk nalezne ve svém výplatním sáčku, a on má legitimní očekávání, že to tak najde každý měsíc. Pak přichází pan poslanec Sobotka v okamžiku, až vyhraje volby, jednou k tomu nepochybně dojde (veselost v sále), zvyšuje daně, aniž by se cokoliv na té smlouvě mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem změnilo, zaměstnanec nachází ve svém výplatním sáčku méně oproti svému legitimnímu očekávání. Požene kvůli tomu parlament k Ústavnímu soudu, protože socialisté zvýšili daně? Samozřejmě že ne. To je to samé.

Koneckonců kdybych šel úplně do důsledku, vzpomínám si, že váš neúspěšný ekonomický expert ve volbách do Senátu, můj přítel Jan Mládek, navrhuje srážkovou daň na fotovoltaické elektrárny 50 %. Legitimní očekávání investorů ve fotovoltaických elektrárnách je úplně stejně, jako je srážková daň na stavebním spoření 50 %, návrhem sociální demokracie snížena na 50 %. Nevím, jaký je v tom rozdíl. Možná mi to vysvětlíte a já budu ústavněprávně obohacen. Ale prostě je to to samé.

Míru odvodů má Poslanecká sněmovna plně ve svých rukou, je su-verén. Soukromoprávní vztahy se s tím prostě musejí smířit a zákony s tím také počítají.

Tolik tedy odpověď na pana předsedu Sobotku a jeho legitimní očekávání.

Vzhledem k tomu, že pan zpravodaj avizoval nějaké pozměňovací ná-vrhy v podrobné rozpravě, nepředpokládám, že navrhne i ty, které já bych si přál, protože žádná podrobná rozprava nebude, takže asi těžko může něco navrhnout. Přesto dovoluji, abych tedy v rozpravě, protože nic ta-kového nebude, vzhledem k časové naléhavosti a k potřebě účinnosti na-vrhl jako poslanec této Sněmovny zkrácení projednávání tohoto tisku na 15 dní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Nyní je zde jed-na faktická poznámka. Pan kolega Vladimír Koníček, poté tedy pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych se chtěl pana ministra financí zeptat, když nám tady tak se slzou v oku mluvil o neproduktivním kapitálu, jestli opravdu už na Ministerstvu financí je připraven nějaký návrh na zdanění opravdu neproduktivního a spekulativ-ního kapitálu. To je jedna věc. A druhá otázka je, jestli stejným způsobem hodlá postupovat u zdanění státní podpory na penzijním připojištění.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. S faktickou poznámkou pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom odpověď panu poslanci Koníčkovi. Na kulaky a spekulanty si zcela jistě dupneme, ale pravděpodobně až v příštích volbách. Za doby této vlády to nebude.

Za druhé. Co se týče ostatních zákonů, ty bych rád komentoval, až budou předloženy.

Za třetí se chci omluvit panu poslanci Sobotkovi. Byl jsem upozorněn panem premiérem, že jsem ho podezíral zbytečně. On zcela jistě nemůže mít stavební spoření, on si už na byt ušetřil z poslaneckých náhrad. (Veselost v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku. Pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek s přednostním právem. Pak je zde další přihláška od pana poslanec Ratha.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, já jsem se přihlásil proto, že bych rád vyjádřil názor, že mi připadá způsob projednávání novel, které byly teď zařazeny do programu schůze na začátek, poměrně dost nešťastný. Vystoupení pana ministra financí mě vlastně potvrdilo to, co jsem si myslel. Viděli jsme pana nyní odcházejícího ministra financí, že poměrně velmi ležérním způsobem zdůvodnil první zákon, který má vazbu na chystané projednávání státního rozpočtu, a dovolím si říci, že to, jak zdůvodnil předložení zákona, bylo mimořádně ledabylé. Já si vůbec myslím, že ministři financí to v této chvíli ani úplně nepřisluší, aby on sám zahájil zdůvodňování toho, jakým způsobem chce vláda v rozpočtu ušetřit nějakých 45 mld. korun, a myslím si, že něco podobného měl rozhodně uvést premiér české vlády. Protože tady přece při takovéto snaze ušetřit peníze vůbec nejde o názor pouze jednoho resortu a nejde také o pouze nějaký účetní pohled ani pouze o názor ministra financí. Jestliže říkáme, že v první předloze se jedná o 4,5 mil. lidí, tak z toho plyne, že to je skutečně něco, co se musí posoudit nějak celkově. A celkový pohled mi tady naprosto chybí.

Proto si myslím, že pokud nezazní postoj předsedy vlády a celkový přístup k tomu, jak chce vláda šetřit rozpočtové prostředky, tak je to principiálně chyba. Ministr financí tou ležérností, jak to předvádí, to vlastně jenom podtrhuje. Přece není možné, aby tady někdo takovou argumentaci, jako rovné podmínky pro všechny, zdůvodnil, že se bude omezovat stavební spoření, státní příspěvek na stavební spoření. To přece, rozumíte, to je naprosto parciální argumentace. Takovýmto zdůvodněním – rovné podmínky pro všechny – tady můžeme zdůvodnit leccos. Cokoli. To je naprosto abstraktní princip. Ale tady přece šlo o politiku bydlení v tomto státě a její dopad na pravděpodobně širokou část středních vrstev.

Já vám připomenu, že teď, před pár dny, tady v Praze několikrát

vystupoval poměrně hojně veřejně americký komentátor Fareed Zakaria, a on tady vlastně pořád opakoval jednu myšlenku, že pro země Západu je obrovská riziko, že zvlášť současná krize posiluje trend, že se ty společnosti dělí na jednu desetinu těch, kteří užívají všech výhod globálního trhu, a devět desetin, které chudnou.

A já vám řeknu, tato opatření, která navrhuje vláda, a tady není prostor, kde o tom celkově mluvit, to se netýká jenom toho stavebního spoření, to jsou opatření, která z velké části dopadnou právě na střední vrstvy. A ty střední vrstvy v České republice jsou poměrně slabé. A opatření, které vláda navrhuje, povede k tomu, že jejich úroveň se sníží. To stavební spoření je vlastně jenom jeden z prvků a mohl bych mluvit o dalších. Vy třeba zachovávejte příspěvky rodinám s dětmi pro ty slabší, připravujete o ně právě ty střední vrstvy. Někdo by měl spočítat, o co všechno díky vašim opatřením přijdou. Jaký bude celkový dopad tohoto šetření právě na střední vrstvy v České republice? To tady pravděpodobně nikdo neprovede, protože to předkládáte takto po jednotlivých zákonech a zvlášť budeme předkládat rozpočet. To znamená, k té zásadní debatě, jestli způsob toho šetření, který navrhuje vláda, je sociálně únosný, nějakým způsobem kalkulovat, jaké budou dopady, to se tady pravděpodobně vůbec v té sněmovně dít nebude. A my místo toho dostaneme jenom to ideologické prohlášení pana ministra financí, že jde o rovné podmínky pro všechny, jak tady řekl. Prosím vás, není toto prostě trošku málo, pokud se zabýváme něčím, co třeba souvisí s politikou a koncepcí bydlení v České republice?

Rozumíte, otázka bydlení, a to já nejsem žádný expert na bydlení, ale přece kdo o to jen zavadil, tak ví, že je to specifická oblast. Dokonce i v zemích Západu, a mohl bych jmenovat Německo, Británii a další, se tento státní příspěvek uplatňoval v době, kdy byly i pravicové vlády. Prostě proto, že většina lidí si za život není schopná normálně z vlastních prostředků na bydlení našetřit. A ten stát, když toto neudělá, tak musí stavět státní byty a podobně. Takže se prostě ukázalo, že tento státní příspěvek je často výhodnější než prostě jiné politiky. A opravdu to není nějaká čistě levicová záležitost.

Takže politika bydlení byla v této zemi nějak nastavena, protože kdosi zvážil, že to je prostě pro ten stát výhodné a umožňuje to lidem plánovat si, že si získají vlastní bydlení. A je to výhodné nejen pro ně, je to výhodné i pro stát. To znamená, pokud se situace změnila, řekněme, finančně, rozpočtová v tom státě, tak já bych byl pro to, uvažovat o tom, jak třeba nějakým způsobem redukovat tento příspěvek, anebo pokládám za legitimní debatu, aby se ty prostředky, které se na něj vybírají, skutečně soustředily na bydlení. To znamená rekonstrukce bytů, nákupy bytů, a to je debata, která si myslím je oprávněná... Nebo pořízení nových bytů (Reague na poznámku ministra financí).

Ale myslím si, že v této podobě, jak je to tady navrhováno, a s tím dopadem, to má skutečně dopady, které jednak rozbíjejí tu politiku bydlení, a zároveň, opakují, zapůsobí velmi tvrdě na širokou část středních vrstev. A jestliže se takto tohle stejně dá najít i u těch dalších opatření, tak si myslím, že to je téma, o kterém se tady mělo mluvit. Ale v tom, jak vy tu debatu stavíte a jak předkládáte ty zákony, se pro to ani nevytváří prostor.

Já na to upozorňuji a myslím si, že se nám může stát, že se sice budeme bavit o zákonech a některých, řekněme, konkrétních parciálních věcech, ale nebavíme se o tom podstatném, o tom zásadním dopadu, který to bude mít na naši společnost. A proto opakují, co jsem řekl. K těmto zákonům, které se týkají státního rozpočtu, bylo nutné, aby vystoupil premiér a aby prezentoval celkový pohled na to, jakým způsobem a proč právě takhle chce vláda ušetřit 45 miliard. Pokud se to neděje, tak ta debata podle mne je pochybná.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan místopředseda sněmovny Lubomír Zaorálek. A nyní zde mám tři řádné přihlášky. Nejprve... Ještě pan kolega Sobotka se hlásí s faktickou poznámkou, nebo...? (Poslanec Sobotka naznačuje, že s řádnou.) S řádnou s přednostním právem. Prosim, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych rád vznesl veto jménem dvou poslaneckých klubů ČSSD a KSČM proti zkrácení lhůty pro projednávání tohoto návrhu zákona pod 30 dnů na základě jednacího řádu Poslanecké sněmovny. To je poznámka číslo 1.

Poznámka číslo 2. Já si myslím, že by bylo dobře, kdybychom o této věci hovořili vážně. Tady toto není žádná legrace. Já jsem viděl ten úsměv na tváři pana ministra financí. Jemu to možná legrační připadá, ale prostě tady jde o důležitou věc, která se týká čtyř a půl milionu obyvatel České republiky. A myslím si, že to není nic triviálního, co bychom mohli jen tak smést ze stolu tím, že to tady odhlasuje 118 hlasů koaličních poslanců. Jde skutečně o to, co si lidé budou myslet o vládě, co si lidé budou myslet o státu, a to na dlouhé roky dopředu. Na dlouhé roky dopředu se tady v tuhle chvíli může podlomit důvěra občana v právní stát.

Pan ministr tady hovořil o tom, že je to to samé jako zdanění solárních elektráren. Ale pokud vím, tak nikdo nenavrhuje zdanit solární elektrárny zpětně. Ty návrhy, které jsou na stole, ať už je to návrh vlády nebo je to návrh sociální demokracie, počítají s tím, že by se měly zdaňovat budoucí zisky solárních elektráren. Budoucí zisky. To znamená, že v době, kdy solární elektrárny budou vyvíjet ekonomickou činnost a dosahovat těchto zisků, tak bude známa sazba daně z příjmu, která tady bude speciálním

způsobem uvalena. Zdá se, že je to velmi pravděpodobné řešení. Prostě nebude to zpětně zdanění.

To, co je největším problémem této normy vedle vstupu a zásahu vlády do platných smluv, je fakt, že vláda zpětně daní státní příspěvek za rok 2010. Za rok 2010! Zákonem, který ještě nezačal platit, a to už máme říjen, konec října roku 2010. To je ten hlavní problém, který tady je. Až ten zákon začne platit, možná to bude prvního ledna příštího roku, možná ani to ne, tak se bude zákonem zpětně zdaňovat příspěvek za letošní rok. To znamená lidé letos v dobré víře spořili, v očekávání státního příspěvku, a vláda tento státní příspěvek zpětně sebere. To je problém toho nepřiměřeného zásahu, nepřiměřeného v tom, že vláda měla hledat jiné zdroje pro to, aby stabilizovala státní rozpočet, a neměla hledat zdroje ve formě retroaktivní daně, kterou se zpětně zdaní příspěvek za letošní rok.

Kdybyste navrhovali zdanění příspěvku za rok 2011, za rok 2012 nebo 2013, tak bychom nikdy tento argument nemohli uplatnit. Ale to, co vy děláte, je to úplně nejhorší, co vláda svému občanovi může provést. Změní podmínky zpětně. A najednou člověk zjistí, že se choval podle zákonů, které už neplatí, a to jeho chování, které podložil platným zákonem, tak najednou má úplně jiný důsledek, než on jako řádný občan původně očekával. V tom je ten problém. Je to ta zpětná daň.

Já si myslím, že pan ministr financí mi rozumí. Já už jsem tady jednou vyjádřil pochopení pro složitou situaci ministra v této vládě, kdy se snaží najít zdroje pro to, aby se schodek státního rozpočtu v příštím roce snížil. Je určitě dobře, že státní rozpočet v příštím roce bude mít mnohem nižší schodek, než měl poslední rozpočet pana ministra financí Kalouska, protože ten poslední rozpočet pana ministra financí Kalouska skončil schodkem 224 miliard korun. Tak je dobře, jestliže ten příští rozpočet bude mít schodek 135 miliard korun a zadlužení země tolik neporoste. Na tom se určitě všichni shodneme. Ale měli bychom se také shodnout na tom, že by vláda měla hledat jiné nástroje pro to, aby ten deficit snížila, a neměla by zasahovat do těch klíčových principů právního státu, které tady máme. Tak to prostě je.

A já si myslím, že určitě velká část členů této Poslanecké sněmovny má stavební spoření nebo členové rodin členů Poslanecké sněmovny mají stavební spoření, já mám také stavební spoření, jsem tedy podle zákona ve střetu zájmu, ve stejném jako zřejmě velká část členů této Poslanecké sněmovny.

Produkt užívá 4,5 milionu obyvatel České republiky, řada lidí ho v minulosti užívala nebo se ho chystá do budoucna užívat. Ale přece to není to podstatné. Podstatné je, jakým způsobem se vláda chová ke svému vlastnímu občanovi, k daňovému poplatníkovi.

Myslím, že by bylo fér, kdyby ODS řekla před volbami někdy v dubnu

letošního roku: „Ano, pokud nás zvolíte, tak vám zdaníme zpětně státní spoření už za letošní rok.“ Toto kdyby férově řekly Věci veřejné, kdyby to řekla TOP 09, s tímto volebním programem vyhrály volby do Poslanecké sněmovny a získaly mandát k tomu, aby něco takového lidem provedly – ale ani jedna z vládních stran to ve svém programu neměla. Některé vládní strany dokonce tvrdily, že na stavební spoření nenechají sáhnout, rozhodně ne na platné smlouvy. To je ve výrocích celé řady představitelů této vlády, této vládní koalice.

Já si myslím, že by bylo dobře, kdyby zejména Občanská demokratická strana se podívala na to, co říkali její představitelé před volbami – ODS sice volby nevyhrála, nicméně je nejsilnější vládní stranou – kdyby se zachovala vůči svým voličům odpovědně a neporušovala sliby, které lidem před volbami dala. A jestliže Věci veřejné také nic takového neříkaly, nyní podepsaly zákon, podepsaly zákon a podporují zákon, který zavádí retroaktivní daň, tak se nemohou divit, že ztrácejí prudce podporu občanů a že v těchto senátních volbách nezískaly žádného senátora a že vyhořely i v komunálních volbách. Prostě těžko se, kolegové ze strany Věci veřejné, můžete divit, pokud porušujete sliby, které jste dali občanům, a neuplynuly ještě ani čtyři měsíce od voleb do Poslanecké sněmovny. Tak to prostě je!

Je to podvod. Je to dvojitý podvod. Za prvé – vládní strany to neřekly před volbami. Za druhé – zavádějí retroaktivní daň a já si nevzpomínám, že by v minulosti v České republice některá vláda po roce 1989 použila proti svému občanovi zpětnou retroaktivní daň zaměřenou takovýmto způsobem, porušující platné smlouvy, které lidé mají s finančními institucemi, a narušující důvěru občana ve vlastní zemi. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní řádné přihlášky, které mám tři – pan poslanec Rath, poté pan kolega Adam Rykala a paní poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já jsem celkem před nedávkem viděl v novinách takovou zvláštní zprávu, ze které jsem se vlastně zaradoval. Ta zpráva zněla, že současná vláda chce zavést 50procentní zdanění. Já jsem si říkal, no to je neuvěřitelné, vždyť ti pánové ještě nedávno bojovali a horovali za rovnou daň, zavedli tady 19procentní daň, tak jsem si říkal, no konečně dostali zdravý rozum a jdou tou řekněme obvyklou evropskou cestou, že ten, kdo vydělává víc, platí i vyšší daň. Říká se tomu daňová progresse. Říkal jsem si dobře, nastavili ji zase trochu vysoko, než bych čekal, protože z 19 % na 50 % to je velký skok, ale budiž, dostali rozum, stávají se možná i sociálními demokraty, zase to trochu přehnali tím druhým směrem a vypálili vysokou daň. Ovšem velmi jsem se

mýlil. Protože to 50procentní zdanění není vládou navrhováno třeba pro prosperující banky, kde bych to čekal, protože české banky skutečně vydělávají – ony to nejsou české banky, spíše by se mělo říct banky v České republice, protože jsou to všechno zahraniční banky – takže tyto zahraniční banky v České republice na rozdíl od svých mnohých matek neustále vydělávají obrovské peníze a na rozdíl od svých matek sídlících ve starých zemích Evropské unie platí směšné daně – 19 %. O tom si můžou jejich matky z Německa, Francie, Švýcarska nechat zdát. Prostě tak nízkou daň neplatí nikde. Nebyla to 50procentní daň uvalená na prosperující podniky, třeba velká síťová odvětví, výrobce energií atd., kde by to taky člověk čekal, jsou to dlouhodobě prosperující zařízení, firmy, které často také vlastní obrovské nadnárodní společnosti. Opět jejich zisk zdaníme pouhými 19 % a on zmizí z České republiky. Prostě desítky, stovky miliard mizí z České republiky málo zdaněné, aby se realizovaly kdekoli jinde na světě. Zjistil jsem, že těmto nikdo daň zvyšovat nechce.

Ale najednou přichází vláda a chce zvýšit zdanění v podstatě malých střadatelů, 4,5 milionu lidí. 4,5 milionu lidí jste, pane ministře financí prostřednictvím předsedající, podvedli. Podvedli jste je tím, že minimálně celý tento rok jim říkáte: „Spořte a můžete dostat od státu až bonus 3000 Kč.“ Teď, téměř koncem roku, k nim zase předstupujete a říkáte: „Spořili jste, milánci? Spořili? Jste pěkní hlupáci. Protože nedostanete ty 3000, dostanete polovinu, protože sice jsme vám slíbili 3000, ale z toho vám obratem podstatnou část sebereme zpátky.“ Já se divím, pane ministře financí, že s touto logikou věci jste nepřišli a nechcete daň zavést zpětně, proč tedy nechcete za loňský, předloňský, předpředloňský rok – že byste rovnou těm lidem mohli říct: „My jsme vám to jen tak půjčili, to byla taková hra, jo. My jsme vám to půjčili. Buďte rádi, že bezúročně.“ (Smích zleva.) Protože i to je bonus ve vaší logice věci – přece stát jim to nemusel dávat vůbec nikdy. Tak jim to prosím seberte třeba deset let zpátky a ještě jim řekněte: „Buďte rádi, taky jsme vám mohli napočítat úrok. Jsme hodná vláda, hodný stát, že vám bereme jen ty peníze zpátky celé a nechceme po vás vrátit úrok, přece každý ví, že když někomu dáte peníze, že to něco stojí. To víte snad i vy.“ S touto vaší logikou se skutečně divím, že to nechcete vracet. Že to chcete jen letos, nebuďte žádní troškaři, klidně dva roky, pět let, deset let, však ti lidé to vydrží! To je vaše logika.

Vy prostě jdete proti 4,5 milionu lidí a chcete zavést něco, co je naprosto neuvěřitelné. Retrospektivu. Kdybyste přišli s tím, že to uděláte pro příští rok, budiž. (Poznámka ministra Kalouska mimo mikrofon.)

Tady pan ministr financí... já to nechci opakovat, ta vaše vulgární slova. Já myslím, jak na vás koukám, tak pravděpodobně nejste úplně ve střízlivém stavu, pane ministře (smích a potlesk zleva), obvykle se to u vás pozná ze stupňující se agrese a vulgarity. Takže já bych vás velmi žádal,

abyste přestal pít, škodí vám to, vašemu zdraví a vašemu mediálnímu obrazu. A prosím, abyste držel své nervy a svoji vysokou hladinu alkoholu na uzdě. (Smích zleva.)

Dámy a pánové, situace je skutečně taková, že současná vláda chce poškodit 4,5 milionu lidí. Myslím, že je to hrubá chyba. Pojdme se bavit o tom, jak spíš zavést skutečnou daňovou progresi na ty podniky a ty skupiny, které vydělávají obrovské peníze a pro něž ta progresivní daň nebude znamenat žádný problém. A nesnažme se zdanit obyčejné, normální lidi, kteří se nechali nachytat na to, že prostě mají spořit a je výhodné spořit v tomto druhu spoření.

Konečně poslední poznámka. Opět jsem se v médiích dozvěděl – i když to, co píšou v médiích, беру často s velkou rezervou – že Věci veřejné se rozhodly, že se posunou doleva. (Smích zleva.) Tak uvidíme – jak se říká, po ovoci poznáte je – ne řeči, ne proklamace, ale skutečně skutky! A to je přesně chvíle, kdy Věci veřejné mohou ukázat, zda jsou to jenom slova, prázdná slova, anebo zda to myslí vážně. Přece nikdo, kdo chce zaujímat alespoň středovou či středolevicovou pozici v politice, nemůže s tímto opatřením souhlasit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je před námi faktická poznámka pana ministra financí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Budu mimořádně stručný. Nechci polemizovat se svým předřečníkem o tom, že můj zdravotní stav mně již několik měsíců nařizuje přísně abstinovat. To je moje škoda, ne jeho. Nicméně k jeho dobru by snad mělo patřit to, aby cizí slova používal pouze tam, kde si je zcela vědom jejich významu, tedy aby si nepletl retrospektivu s retroaktivitou. Nic jiného jsem nechtěl. (Pobavení, potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se pan kolega Rath k faktické poznámce? (Ano.) Prosím.

Poslanec David Rath: Mohu vás ubezpečit, že já si to nepletu, ale jak jsem se tak na vás díval, pane ministře, tak pokud to není alkoholem, tak buď je to používáním nějakých jiných chemických látek, případně to je už porucha struktury, a to je daleko vážnější. Z toho už se nevyspíte!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já bych chtěla všechny kolegy a kolegyně odkázat na to, že projednáváme zákon, který se týká stavebního spoření. Chtěla bych je požádat, aby se vyvarovali všech o-

sobních poznámek, které do této diskuse nepatří, a chci požádat nyní o slovo pana poslance Adama Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, o tom, že se bude měnit zákon o stavebním spoření, jsme se dozvěděli z médií dlouho. Právě proto jsem čekal na paragrafové znění tohoto zákona, abych se jím mohl konkrétně zabývat.

Z důvodové zprávy projednávané novely i ze závěrečné zprávy vyplývá, že důvod předložení návrhu tohoto zákona je dán potřebou reagovat na situaci, kdy systém stavebního spoření v současné době nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, a současně, že tento systém zatěžuje výdajovou stránku státního rozpočtu, čímž se podílí na negativním vývoji státního dluhu. Podle mého názoru jde jen o snahu snížit státní dluh, a to pomocí toho, že budeme tento státní dluh snižovat na lidech, kteří se nemohou bránit těmto návrhům. Stavební spoření využívá hlavně střední vrstva obyvatelstva. Jde o produkt, který motivuje obyvatele ke spoření a nabízí za velmi přijatelných podmínek úvěry na rekonstrukce a modernizace zanedbaného bytového fondu. Bydlení je jednou z existenčních otázek. Lidé se naučili spořit a každý třetí dům či byt je financován v ČR ze stavebního spoření. Tento produkt prokazatelně přesměruje peníze přímo do reálné ekonomiky a je obyvateli využíván.

Dále důvodová zpráva argumentuje, že stavební spoření v současné době představuje především nejvýhodnější produkt středně- a dlouhodobého spoření, až poté že je zdrojem úvěrů souvisejících s bydlením. Díky poměrně výrazné podpoře prý zatěžuje neúměrně státní rozpočet. Pokud je jedním z primárních důvodů vlády k předložení tohoto zákona jen to, spoření nevede plně k podpoře financování bytových potřeb, tak stačí navrhnout úpravu, která tento problém vyřeší a setká se s původní myšlenkou stavebního spoření, a to je zpřístupnění úvěrů souvisejících s bydlením za výhodnějších podmínek širšímu okruhu obyvatel. Je to jenom zastírání hlavního necitlivého úmyslu – najít cesty ke snížení státního deficitu. Vláda ale chce šetřit na lidech a mladých rodinách!

Jediné, v čem mohu s tímto návrhem zákona souhlasit, jsou prezentovaná pozitivní očekávání, že navrhované změny umožní provozovat stavební spoření všem bankám, což by mohlo vést ke snížení poplatků a zvýšení úroků. Čím bude větší konkurence na trhu, tím lidé získávají více výhod. Zruší se tak exkluzivita stavebních spořitelů a dá se možnost všem bankám.

Fakt, že návrh koalice ve státním rozpočtu ušetří více než 6 mld. korun ročně, je sice vhodným argumentem, ale je potřeba se zeptat na jednu otázku: Pokud státní rozpočet tímto ušetří na výdajích, neomezí tak nepřímo

i své příjmy? Upozorňuje totiž na to i samo ministerstvo. Proto prezentovaný způsob omezení státní podpory je plný rozporů i vzhledem k tomu, že výdaje státu na stavební spoření již několik let klesají. Výdaje na stavební spoření klesají, ale deficit státního rozpočtu neklesá!

Díky stavebnímu spoření je systém financování bydlení stabilnější. Je pravda, že pro většinu účastníků představuje stavební spoření spíše výhodný, státem podporovaný spořicí produkt. Ale proč v době, kdy spousta lidí je zadlužena, kdy spousta lidí je zatížena hypotékami jenom proto, že neumí správně hospodařit s penězi, proč v době, kdy máme na trhu jeden z mála motivujících prvků, to znamená stavební spoření je jedno z mála posledních spoření, které motivuje obyvatele šetřit, tak proč v této době chceme tuto podporu snižovat?

Neuvěřitelný je také další fakt: Realizace navržených opatření se dotkne i již platných smluv. Nejenže tímto návrhem vláda vysílá špatný signál české veřejnosti, ale vysílá signál o nedůvěryhodnosti investic v ČR i zahraničním investorům. Čemu pak mají lidé věřit, když za plnění smluvních podmínek nemají žádné garance? A co když lidé vyberou své vklady ze stavebního spoření? Můžeme pak očekávat snížení schopnosti stavebních spořitelny poskytovat úvěry na bydlení! A přitom právě úvěry poskytované spořitelny jednoznačně prospěly a prospívají rozvoji, obnově a modernizaci bydlení u nás.

Mohl bych tady dlouze mluvit o rizicích tohoto návrhu, na které samo poukazuje i Ministerstvo financí: riziko destabilizace systému, možná ztráta důvěry účastníků stavebního spoření, negativní reakce účastníků stavebního spoření a stavebních spořitelny, vysoké riziko žalob vůči státu ze strany akcionářů a účastníků a další náklady na úpravu systému.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, i když Češi mají státní podporu jednu z nejvyšších v Evropě, zachovejme prosím podporu stavebního spoření v současné výši! Vždyť po realizaci politiky škrtnů současné vlády půjde možná o jeden z mála produktů podpory ze strany státu, který by byl pro občany pozitivní a motivující. Pokud přijmeme tuto novelu zákona o stavebním spoření, bude to v rozporu s požadavkem legitimního očekávání a hlavně jistoty pro občany do budoucna.

Vláda si vybrala, že chce osekávat a šetřit na lidech, ale je to dobře v době krize a rostoucí nezaměstnanosti? Proč se nezaměříte například na zdanění zisků z fotovoltaických elektráren a proč se nezaměříte na předražené veřejné zakázky? Prosim, neničme tento systém podpory! Pojďme ho zefektivnit tak, aby se stavební spoření využívalo jen pro bydlení. Pomůžeme tak lidem i ekonomice.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče, a

prosím nyní paní kolegyni Miloslavu Vostrou, která je přihlášena. Poté pan kolega Votava.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážený pane ministře financí, kterého teď nevidím, kolegyně a kolegové. Bedlivě jsem naslouchala slovům pana ministra, když zde uváděl vládní novelu zákona o stavebním spoření. Hovořil jasně, hovořil zvučně, řekl toho opravdu mnoho. Ale otázkou je, zda řekl vše. Myslím si, že ne. A nepodezřívám ho z toho, že by to nevěděl. Spíš se zřejmě zahleděl úzce na fiskální problematiku.

Koalice má tady, v parlamentu, v Poslanecké sněmovně, většinu, a tak se vcelku zdá, že nedbá slov finančního klasika Jeana Colberta, někdejšího proslulého francouzského ministra financí ve druhé polovině 17. století. Ten měl jednu zásadu, a to – cituji: Vymáhat daně znamená škubat husu tak, abychom získali co nejvíce peří s co nejmenším syčením. Snad proto zastával svoji funkci dlouhých osmnáct let. Možná to bude inspirace i pro naše ministry financí.

Ale k meritu věci, a to ke stavebnímu spoření. Zaznělo zde, že pro většinu účastníků je stavební spoření spíše výhodným, státem podporovaným spořicím produktem, kdy po splnění minimální doby spoření, tedy pět či šest let, je možné využít úspory k jakémukoliv účelu, tedy nikoliv pouze k financování bytových potřeb. Tento systém tedy neslouží primárně k zajištění bytových potřeb, ale především jako produkt střednědobého či dlouhodobého spoření, jež v současné době přináší nadstandardní zhodnocení. Stavební spoření tak neplní svoji roli především v tom, že část naspořených peněz není do bydlení investována. Pak samozřejmě se nabízí otázka, zda daleko užitečnější než omezování státního příspěvku by nebylo to, kdyby vláda přijala motivační programy nejen pro občany, ale i pro stavební spořitelny, s tím, že našetřené peníze vkladatelů by do bydlení skutečně šly, například i na výstavbu nájemních bytů.

Vláda by měla ocenit samotný fakt, že lidé místo utrácení peněz vytvářejí finanční rezervu, kterou hodlají investovat do bydlení, ať již na stavbu či rekonstrukci bytu. Zhruba deset procent z těchto úspor věnují i na studium svých dětí, ale to jistě není nic nežádoucího, zejména když jen malá část úspor ze stavebního spoření je užitá v jiných druzích spotřeby.

Měli bychom – ne, neměli bychom spíš přejít i jednu závažnou skutečnost, totiž že existují v systému stavebního spoření takzvané bonusové smlouvy. Ty mají klienti, které stavební spořitelny hlavně do roku 2003 lákaly na lepší úrok, když se zřeknou práva na úvěr a naspoří určitou částku. Pokud totiž projde legislativou vládní návrh na reformu stavebního

spoření, zdaní se jim úrokové bonusy za celé období spoření. U starých smluv může srážka dělat tak i několik tisíc. Toto úrokové zvýhodnění stavební spořitelny klientům připisují až po ukončení smlouvy. Pod novou zdanění tak spadnou i úrokové bonusy ze všech předchozích let. A bonusových smluv je u nás asi tři čtvrtě milionu, což je 15 % z celkových 4,9 milionu smluv.

V důvodové zprávě k tisku 116 sama vláda uvádí, že – cituji: Při zdanění státního příspěvku se jedná o takzvanou nepravou retroaktivitu, která je v demokratickém státě přípustným řešením. Návrhem zákona je však dotčena ústavní zásada ochrany oprávněného očekávání v rámci již existujících právních vztahů. V tomto ohledu jsou dotčena ustanovení směřující k dosažení deklarovaného účelu ústavně konformní.

No proč ne, i toto je možné. K tomu je ovšem nutno dodat, že zde hrozí i určité riziko arbitráží. Mateřské společnosti stavebních spořitelny mohou zvažovat zahájení arbitrážních sporů proti naší republice podle dohod o podpoře a ochraně investic. Tyto dohody obsahují ustanovení o řádném a spravedlivém zacházení, jehož prvkem je ochrana takzvaného legitimního očekávání.

Je velice pravděpodobné, že kroky navrhované vládou by utlumily celý systém stavebního spoření, protože stavební spořitelny by zřejmě musely významně omezit poskytování překlenovacích úvěrů, nemohly by už konkurovat svými překlenovacími úvěry s nulovou akontací hypotečním úvěrům. A pokud k takovému útlumu dojde, stavební spořitelny budou muset zřejmě chybějící finanční zdroje poptávat na finančním trhu. Je totiž pravděpodobné, že mnozí klienti své úložky u nich stáhnou, respektive obnoví, a to by znamenalo velký problém. Systém stavebního spoření potřebuje spořicí klienty, kteří nechtějí v budoucnu úvěr ze stavebního spoření. Z jejich peněz stavební spořitelna půjčky poskytuje. V Česku nyní stavební spořitelny potřebují zhruba šest spořicích přátelských klientů na jednoho klienta s úvěrem. Zmíněné poptávání chybějících finančních zdrojů na finančním trhu potom může znamenat konkurenci pro stát, který na tomto trhu umísťuje své dluhopisy, a tedy i tlak na zvýšení komerčních úrokových sazeb. To by se samozřejmě negativně dotklo i náročnosti státní dluhové obsluhy.

Celkový objem vkladů u stavebních spořitelny činí přibližně 400 miliard korun, z toho u smluv uzavřených do konce roku 2003 je to 314 miliard. Celkem 244 miliard stavební spořitelny půjčily klientům a přibližně 100 miliard mají investovaných do státních dluhopisů a přibližně 40 miliard v hypotečních zástavních listech. Nelze vyloučit, dokonce je to velmi pravděpodobné, že zásah do státní podpory by tak neohrozil jen přibližně těch 300 miliard vkladů, ale též oblast dluhopisů a hypotečních zástavních listů, ze kterých by stavební spořitelny musely postupně stáhnout své investice.

Nabízí se tedy otázka, zda možné škody pro stát nejsou navrhovanými vládními kroky větší než nabízené přínosy.

A na závěr ještě jednu věc, kterou jsem měla říct v úvodu – nejsem ve střetu zájmu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Vostré.

Pan kolega Václav Votava se nyní hlásil o slovo. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo.

Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, na úvod chci říci, že já ve střetu zájmu jsem, protože samozřejmě stavební spoření jako výhodný produkt spoření, ale i možnosti získání úvěru pro bydlení jsem v minulosti využíval a také využívám.

Paní kolegyně tady zmínila jednu věc, kterou já bych chtěl také říci a zdůraznit, a to že je třeba říci, že omezení státní podpory a později i další krok, jako je vázání těch prostředků pouze na bydlení, dopadne docela tvrdě i na vlastní stavební spořitelny. A já se nedivím, že spořitelny samozřejmě z toho radost nemají a spořitelny se také ozývají. Ale nedopadne to samozřejmě jenom na spořitelny, dopadne to potažmo i na klienty. Především na klienty, kteří tedy v úmyslu mají čerpat úvěr a řešit tak svoji bytovou potřebu.

Je třeba říci, že velký objem prostředků od klientů – a dnes je u těch bank zhruba tři sta miliard korun – tak velká část těchto prostředků jsou prostředky, které jsou již po vázací lhůtě a mohou je tedy klienti kdykoliv vyzvednout, podat výpověď a vyzvednout je, aniž by si ohrozili nárok na výplatu státního příspěvku. Řada lidí, také si myslím, bude zvažovat, zdali půjde do stavebního spoření, vázat se šesti lety, když dnes zjistíme, že spořicí účty budou již zdatně tomuto stavebnímu spoření konkurovat. Tam jsou úroky kolem dvou, tří procent.

Co tedy může nastat? Může nastat to, že samozřejmě část lidí využívá dneska to stavební spoření jako výhodný spořicí produkt. Jsou to tak zvaní přátelští spořitelé, bez těch se vůbec tento systém neobejde, protože z jejich prostředků právě se dají čerpat úvěry. A část lidí, kteří spoří jenom za účelem, aby potom své prostředky zhodnotili tak, že je použijí vlastně na řešení bytové situace a chtějí si vzít úvěr, tak ti budou mít možná velký problém v budoucnu takový úvěr získat. A spořitelny – ani se jim nedivím – pokud jim tedy ubudou přátelští spořitelé, ubudou jim prostředky, tak samozřejmě mohou hledat náhradu na finančních trzích a podobně, ale myslím si, že radikálně začnou omezovat poskytování úvěrů, především těch překlenovacích úvěrů. A to bude dostávat tedy řadu klientů, kteří vstu-

povali do stavebního spoření z toho důvodu, že měli záměr – ano, chtějí si zlepšit svoje bydlení, chtějí si obstarat své bydlení, a oni na ten úvěr na konec nedosáhnou.

Takže pokládal jsem za nutné připomenout i to, co může způsobit odliv prostředků, způsobit to, že nebudou prostředky na úvěry a řada lidí se dostane do celkem problematické situace.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Votavovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí ještě do této rozpravy. Prosím, pan kolega Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem klient stavební spořitelny. Mám už dokonce třetí smlouvu, na ty první dvě jsem měl státní příspěvek 4500 ročně, teď pobírám státní příspěvek 3000. A protože kolegové a kolegyně vystupovali, jako by všech 4500 milionů klientů bylo proti vládnímu návrhu, tak já chci vystoupit za ty klienty, kteří podpoří vládní návrh.

Myslím, že na začátku bychom si měli upřesnit pojmy. Mnozí mluvíme o stavebním spoření, já myslím, že bychom měli říkat státní spoření. Protože klient není nijak vázán k tomu, aby uspořené prostředky včetně státního příspěvku využil skutečně v oblasti bydlení. Mnozí kolegové z levé části politického spektra se pasovali do znalců našich programů, zejména vládních stran, a mluví o důvěře, ztracené důvěře. Užívají tak silná slova jako krádež, podvod apod. Tak květnových volbách získaly strany vládní koalice většinu, díky tomu máme také většinu a sestavili jsme vládu. A klíčovým programem, klíčovým bodem našeho programu ODS bylo stop zadlužování a stabilizace veřejných rozpočtů. S tímto ten návrh bezesporu je v souladu a odpovídá našemu volebnímu programu.

Je přece poměrně absurdní, abychom si půjčovali peníze, vydávali státní dluhopisy na to, abychom dávali rozsáhlé státní příspěvky. Není pravda, jak tady v rozpravě několikrát zaznělo, že budeme zdaňovat lidi. Budeme zdaňovat státní příspěvek. Nebudeme zdaňovat to, co si ti lidé vydělají svou vlastní aktivitou nebo tím, co umějí. Neznám přesná čísla, ale pan ministr financí by mi určitě dal za pravdu, alespoň věřím, že počet klientů stavební spořitelny je vyšší než počet těch, kteří platí vyšší než nulovou daň z příjmu. To znamená na to, aby ten stát mohl nějaký příspěvek dát, musí také někdo zaplatit daně. A teď jsme slyšeli, někteří jedinci říkali, že když ten příspěvek bude snížen o polovinu, tak si nikdo třeba nedovolí čerpat buď překlenovací úvěr na bydlení, nebo úvěr na bydlení. Za šest let – kdyby to byl úplně nový klient a pokud projde tento návrh – se sníží státní příspěvek o 6krát 1500 korun, tj. 9000 korun. Opravdu si

myslíte, že 9000 korun hraje roli v rozhodování, zda vezmu úvěr, zda budu rekonstruovat či pořizovat byt či dům? Já jsem přesvědčen, že určitě ne.

Mnohokrát jsme tady dneska slyšeli, že státní příspěvek je motivace ke spoření. Já si myslím, že základní motivací ke spoření je zodpovědnost ke sobě a vlastní rodině a ne to, jestli mi stát dá 4500, 3000 nebo 1500.

Já bych byl rád, kdyby Sněmovna podpořila návrh ministra financí na zkrácení lhůty na projednávání a abychom tento zákon přijali. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. K faktické poznámce se hlásí nejprve pan kolega Opálka, poté pan kolega Votava.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Už to tu zaznělo několikrát a naposled od pana kolegy Stanjury. Víte, motivace spořit není jenom u těch, kteří si chtějí vzít úvěr. A aby ty spořitelny mohly vůbec úvěry poskytnout, potřebují dostatek peněz. A 9000 za rok už pro toho... (náповěda ze sálu: za šest let) nebo za šest let, to už je jedno (reakce v sále), prostě těch 9000, pokud říkáme, že – mně jde o princip – těch 9000 je otázka, kde já si ty peníze k tomu zhodnocení uložím. A ono se nám stane, že spořitelny nebudou mít vlastně dostatek peněz na úvěry. Takže nejde jenom o to zdanění, ale jde o zhroucení celého toho systému, který tady má určitou tradici, a já si myslím, že to je vážnější problém než samotné zdanění. Protože stojí na tom, že, tuším, polovina vkladatelů ty úvěry nebudou brát. A navíc na to doplatí. O tom hovořila kolegyně Vostrá.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka – pan kolega Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Samozřejmě už to řekl pan předřečník. Já jsem měl na mysli, že úvěry budou hůře dostupné tím, že bude odliv prostředků u těch bank. Odliv prostředků, proto samozřejmě banky budou zvažovat, komu půjčit, komu nepůjčit a zdali vůbec půjčit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Zeptám se, zda se ještě hlásí někdo do otevřené obecné rozpravy. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu končím a je prostor pro závěrečné slovo, o které požádal nejprve pan návrhovětel, tedy pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych chtěl poděkovat za poměrně širokou diskuzi. A prosím, aby

nezapadlo, že za tímto návrhem není jenom logická snaha o snížení mandatorních výdajů, což v tomto případě je výplata státního příspěvku na stavební spoření...

Ale vy tak strašně křičíte, pane Vidíme, já fakt nevím, proč vás vždycky nemůžu...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, prosím naše kolegy o klid....

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Že to opravdu není jenom logická snaha o snížení mandatorních výdajů, ale že je to i snaha o dosažení rovných podmínek pro všechny. A to ve zvláště citlivém prostředí, v prostředí veřejných rozpočtů, to znamená v prostředí přerozdělování veřejných prostředků, kdy jeden dává druhému na základě našeho rozhodnutí.

Já velmi často slyším v zákonech, které se týkají státního rozpočtu a přerozdělování, slovo spravedlnost a velmi často se snažím říkat například studentům na vysokých školách, aby tohle slovo brali s velkou rezervou. Že ve státním rozpočtu je slovo přerozdělování a že ve slově přerozdělování nemůže být absolutní slovo spravedlnost. Protože chcete-li v přerozdělovacím procesu někomu něco dát, musíte to někomu jinému sebrat, a já vás ujišťuji, že obě dvě strany tohoto procesu slovo spravedlnost vnímají diametrálně odlišně.

Zapomeňme tedy na absolutní slovo spravedlnost, protože v našich procesech neexistuje, nechme spravedlnost Hospodinu a věnujme se přerozdělování. A v okamžiku, když se budeme věnovat přerozdělování, tak si řekněme, kdo to platí komu.

My jsme si mnohokrát řekli, že 4,5 milionu lidí v této zemi čerpá státní příspěvek ke stavebnímu spoření. Téměř každý, kdo tu vystupoval, se přiznal, že to stavební spoření čerpá. Dovolte, abych se přiznal rovněž. Nejsem v konfliktu zájmů, já si ho chci snížit, takže...

Samozřejmě, že každý z nás čerpá stavební spoření, protože bychom byli hloupí, abychom tuto vysokou státní podporu pro naprosto konzervativní a jistý produkt nepoužili. No ale pak se také musíme zeptat, kdo to platí. Stát. No stát, to není nic jiného než peníze jeho daňových poplatníků. A prosím pěkně, kdo platí nám, těm středně- a vícepříjmovým to stavební spoření? No to platí těch druhých 5 milionů, kteří žijí z ruky do huby a kteří nemají ani tu pětistovku měsíčně, aby si stavebně spořili, a tudíž aby na ni čerpali ten státní příspěvek. To prostě nikdo jiný neplatí. Hovořím-li o rovných podmínkách pro všechny, pak vždycky říkám, že jeden z nás to platí někomu jinému, a jestliže se tady shodneme na tom, že stavební spoření čerpají vrstvy, které mají peníze na to, aby si ho ukládaly, což jsme třeba

my tady, tak se jistě shodneme na tom, že jsou další miliony, které ty peníze nemají, protože žijí z ruky do huby a ještě si týden před výplatou půjčí těch pět stovek, natožpak aby měli na to, si uspořit na stavební spoření, a ti nám, Sobotkovi, který má to stavební spoření, mně, který má to stavební spoření, Gazdíkovi, který má to stavební spoření, ti nám to stavební spoření platí! Takže je tady docela zajímavý... docela zajímavý rozpor rovných podmínek pro všechny.

Zatímco pravice, o které levá část spektra říká, že je tady jenom pro bohaté, brání ty chudé, aby nám nemuseli na stavební spoření přispívat tolik, tak levice křičí, že ti, kteří nemají na to, aby spořili, nám na to spoření přispět musí. Jiná logika v tom přerozdělovacím procesu není. A je to možná proto – a to je pravda v celé Evropě – že zatímco strany pravé části spektra jsou strany práce, strany živnosti, strany generování prostředků, tak strany opravdu velkého kapitálu jsou sociální demokracie. Ne náhodou pan poslanec Votava tady vyjadřoval největší obavy o osud stavebních spořitelén. O ty se fakt bát nemusíme, ty mají peněz dost. Ale proč mně má někdo, kdo má 9000 měsíčně, přispívat na mé stavební spoření? Já od něj ten příspěvek nechci. (Výkřiky zleva: Tak mu ho vraťte!)

To je vše, co jsem chtěl říci, s prosbou – narovnejme alespoň trochu tu-to disproporci. (Potlesk ze středu sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo závěrečné slovo k této fázi projednávání od ministra financí. Nyní se s přednostním právem hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, já mám také trošku zastřený hlas, protože mě dojal pan ministr financí svojí péčí o ty nejchudší. Já myslím, že hned druhý bod, který budeme dnes projednávat, je přesně ten bod, kde by pan ministr financí Kalousek měl projevit svůj soucit. Já myslím, že to je úžasná věc, jestliže tady pan ministr Kalousek argumentuje těmi, kdo berou 9000 měsíčně, a říká, že tito lidé přispívají na stavební spoření, tak by možná bylo dobré, kdyby se podíval na bod číslo 2, to jsou takzvaná úsporná opatření Ministerstva práce a sociálních věcí. Když si otevře ten tisk, tak na jedné stránce najde návrh na to, aby 150 tisíc nejchudších rodin s dětmi přišlo o sociální příspěvek. V těch 150 tisících nejchudších rodin s dětmi je vychováváno v tuto chvíli 300 tisíc dětí, jejichž životní úroveň je závislá mimo jiné na tomto sociálním příplatku. Vláda jej navrhuje těmto rodinám sebrat. Sebrat bez náhrady. Z těch 300 tisíc dětí, které tam žijí, je kolem 15 až 20 tisíc těžce zdravotně postižených. Těmto 15 až 20 tisícům těžce zdravotně postižených dětí chce tato vláda sebrat sociální příplatek bez náhrady.

Je to velmi dojemné, pane ministře financí, ale vám to nevěříme. Vám

prostě nevěříme, že vy máte obavu o osud nízkopříjmových domácností. Nemáte. Nemáte, vy tyhle nízkopříjmové domácnosti v bodě číslo 2, o kterém budeme hovořit za malou chvíli, obíráte o ty poslední zdroje, které mají k nějaké slušné rozumné obživě. Polovina z těch 150 tisíc rodin, kterým vy seberete sociální příplatek, jsou rodiny, kde se o děti starají samotné ženy nebo samotní muži. Tak to prostě je, pane ministře. Většinou vydělávají těch 9000. Ano, vy jste tady o tom mluvil. To znamená, že vy jim prostě seberete sociální příplatek. To je přesně ta péče o nejchudší, to je skutečně dojemné. Málem jste nás, pane ministře, rozplakal.

Druhá věc, kterou bych k tomu chtěl říci a která je také důležitá. Já myslím, že pan ministr financí se tady chytil do vlastní argumentační pastě. Minulá schůze Sněmovny – stejně jsme tady argumentovali a vedli naši starou diskusi o tom, kdo jaké platí daně. Já si vzpomínám, jak zde vystoupil pan ministr financí Kalousek a mluvil o tom, že ti chudí vlastně žádné daně neplatí. Říkal, že žádné daně neplatí, protože tady existují slevy na dani, a když se ty slevy na dani započítají, tak vlastně chudí žádné daně neplatí. Tak jak je to tedy? Platí daně a přispívají do systému stavebního spoření, jak jste říkal dnes, anebo platí to, co jste říkal minule, že chudí vlastně žádné daně neplatí? Tak buď jste měl pravdu minule, nebo máte pravdu dnes. A pokud i ti chudí – a pokud to dnes přiznáváte, že i ti chudí daně platí – já s vámi souhlasím, i chudí platí daně, platí nepřímé daně, platí spotřební daně, platí daň z přidané hodnoty a celou řadu dalších daní a poplatků platí i ti nejchudší a přispívají do státního rozpočtu – tak proč těmto nejchudším chce vaše vláda zvýšit sníženou sazbu DPH z 10 na 17 %? To je přece úžasné opatření, kterým pomůžete zejména těm úplně nejchudším rodinám, protože máte pravdu, oni neplatí daň z příjmu, ale platí DPH, platí spotřební daně, no tak z nich vyždímáme i to poslední, co jim zbude, vyždímáme to z nich zvyšováním daně z přidané hodnoty.

Já vím, že to nepřimo souvisí s tím bodem, který v tuto chvíli projednáváme, se stavebním spořením.

A za třetí, co bych k tomu rád řekl. V naší zemi je 5 mil. ekonomicky aktivních obyvatel. Stavební spoření má 4,5 mil. obyvatel. Téměř každý, kdo je ekonomicky aktivní, má možnost využívat tohoto produktu. A já se zase na druhou stranu ptám: Je to úplně špatně, že lidé, kteří pracují, že lidé, kteří platí daně, lidé, kteří platí daň z příjmu, mají možnost, aby se jim část těchto daní zase vrátila do jejich rodinného rozpočtu? Je to špatně? Já myslím, že to není špatně. Ale je to v rozporu s filozofií této vlády.

Já si myslím, že to je velký problém. Tato vláda na jedné straně hovoří o tom, jak chce zabránit zneužívání sociálních transferů. Neustále mluví o tom, jak chce zabránit jejich zneužívání, a přitom o tyto sociální transfery připravuje zejména střední vrstvy. Zejména střední vrstvy. V minulém vo-

lebním období přišly o dětské přídatky středněpříjmové skupiny. Teď, za malou chvíli, tady budeme projednávat návrh, aby střední vrstvy přišly o porodné. Teď tady projednáváme návrh, aby střední vrstvy přišly o část podpory od státu na stavební spoření. Já se ptám, jak to souvisí se zneužíváním transferů. Copak ty transfery zneužívají střední vrstvy, skutečně ti lidé, kteří platí daně, chodí do práce, starají se o své děti? Copak tito lidé tyto transfery zneužívají? Copak je to špatné, copak je to nespravedlivé, že část daní, které tito pracující rodiny zaplatí, se jim vrátí zpět do rodinného rozpočtu prostřednictvím tady těchto transferů? Je to špatně, pokud vláda podporuje vlastnické bydlení mimo jiné tím, že tady byl vybudovaný systém několika nástrojů, který tahle vláda postupně destruuje, včetně destrukce stavebního spoření?

Já si myslím, že to je možná filozofický rozdíl mezi námi. Já se domnívám, že to chyba není, že není chyba, jestliže střední vrstvy, které nesou velkou část daňové zátěže, mají šanci, aby od státu zpět část těchto finančních prostředků ve formě podpory pro rodiny nebo ve formě podpory vlastnického bydlení dostaly zpátky. Je to určitě spravedlivější, než kdyby střední vrstvy jenom stát financovaly a na žádné státní transfery nárok nikdy neměly. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl předseda poslaneckého klubu ČSSD. Zeptám se, zda pan zpravodaj chce vystoupit se závěrečným slovem. Teď je k tomu prostor.

Poslanec Ladislav Šincí: Děkuji, paní předsedající. Já bych jenom rekapituloval, že v základním návrhu navrhovatel navrhl Sněmovně projednávání návrhu zákona tak, aby Sněmovna s ním vyslovila souhlas již v prvním čtení. Na toto byla vznesena námitka. Dále pan ministr financí jako poslanec vznesl návrh na zkrácení lhůty na 15 dní. Proti tomuto zkrácení lhůty bylo vzneseno veto. Děkuji, to je všechno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, právě proto, že bylo vzneseno veto na zrychlené projednávání. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání rozpočtovému výboru. Zeptám se, zda má někdo nějaký návrh na přikázání. Pokud tomu tak není, přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 6. Táže se, kdo souhlasí s přikázáním rozpočtovému výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 183, pro 171, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Na návrh, který předkládal pan ministr financí, bylo předloženo veto, čili tento návrh hlasován býti nemůže.

To je vše, co jsme mohli v tuto chvíli učinit. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému.

Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji, děkuji všem, kteří se zúčastnili debaty nad tímto bodem, a končím projednávání tohoto vládního návrhu zákona.

Zahajuji projednávání bodu

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí /sněmovní tisk 120/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji rovněž, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. I na tento zákon bylo uplatněno veto poslanců klubu ČSSD, čili ve zrychleném čtení podle § 90 odst. 2 postupovat nemůžeme.

Prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, vychází z programového prohlášení vlády, v němž se vláda zavázala sociálně citlivým způsobem zkrátit některé druhy sociálních dávek a přijmout úsporná opatření v oblasti zaměstnanosti.

V souvislosti s přípravou návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky pro rok 2011 a stavem financí státního rozpočtu je nezbytné přijmout řadu nezbytných opatření ke snížení deficitu státního rozpočtu. Návrh zákona obsahuje tato opatření:

V oblasti nemocenského pojištění se navrhuje ponechat sazbu pro výpočet nemocenského na 60 %, a to trvale. Tato sazba měla původně platit jen pro rok 2010 – také v rámci předchozích úsporných opatření – a poté se měla vrátit na předchozí výši odstupňovanou podle délky trvání dočasné pracovní neschopnosti. Zachování jednotné sazby 60 % představuje úsporu 2,3 mld. korun.

Další úsporná opatření, které je navrhováno pouze na tři roky, se rovněž

týká nemocenského a navazuje na navrhovanou novelu zákoníku práce. Zaměstnavatel podle návrhu bude poskytovat náhradu mzdy nebo platu nebo odměny v období prvních 21 dnů namísto dosavadních 14, tedy jedná se o kalendářní dny trvání dočasné pracovní neschopnosti. Nemocenské se proto bude poskytovat až od 22. dne trvání dočasné pracovní neschopnosti. Současně se obdobná úprava promítá i do nových zákonů upravujících odměňování dalších skupin pojištěnců. Posunutím počátku výplaty nemocenského o týden dochází k úspoře v částce 1,7 mld. korun.

Do úsporných opatření je zařazena i nová úprava nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných. Současná úprava neodůvodněně značně zvýhodňuje ve výši dávky tyto osoby oproti zaměstnancům. Podle současné právní úpravy si totiž osoba samostatně výdělečně činná může každý měsíc neomezeně určovat výši vyměřovacího základu pro placení pojistného na nemocenské pojištění bez ohledu na dosahované příjmy. Tím může účelově upravit výši svého měsíčního základu před očekávanou sociální událostí tak, aby dávka byla vypočtena v maximální výši. Princip navrhované úpravy spočívá v tom, že určený příjem, vyměřovací základ pro nemocenské, musí odpovídat příjmu pro důchodové pojištění. Nebude stačit zaplatit pojistné ve výši jen 1,4 %, ale bude muset být odvedeno i pojistné na důchodové pojištění ve výši 29,2 % vyměřovacího základu. Není totiž důvod pro to, aby osoba samostatně výdělečně činná vykazovala jiné příjmy pro nemocenské pojištění a jiné příjmy pro důchodové pojištění.

V oblasti pojistného na sociální zabezpečení se navrhuje, aby sazba pro odvod pojistného nadále činila pro zaměstnavatele 25 %. Nedojde tedy k jejímu snížení na 24,1 %. Nesnížením této sazby bude úspora činit 9,2 mld. korun.

Pouze pro rok 2011 se navrhuje zachovat maximální vyměřovací základ pro placení pojistného, jak sociálního, tak zdravotního, na úrovni roku 2010, to znamená ve výši 72násobku průměrné mzdy. Příjmy státního rozpočtu se tímto opatřením zvýší o 3,1 mld. korun.

V zákoníku práce se kromě prodloužení období, po které bude zaměstnavatel poskytovat náhradu mzdy nebo platu a odměny při trvání dočasné pracovní neschopnosti, dále za účelem zvýšení efektivnosti kontroly, zejména nelegálního zaměstnávání, zpřísňuje režim uzavírání dohod o provedení práce zavedením písemné formy těchto dohod.

V souvislosti se snižováním výdajů z veřejných rozpočtů na platy zaměstnanců ve veřejných službách a správě se navrhuje umožnit stanovení zvláštních platových stupnic, zjednodušit podmínky pro určení platového tarifu a zmocnit vládu, aby nařízením stanovila okruh zaměstnanců, se kterými bude možné sjednat smluvní plat.

V oblasti dávek státní sociální podpory se navrhuje úprava zákona o státní sociální podpoře, která předpokládá úplné zrušení sociálního příplatku, přičemž rodinám se zdravotně postiženými dětmi bude ztráta této dávky kompenzována zrušením krácení rodičovského příspěvku při souběhu s příspěvkem na péči.

U rodičovského příspěvku se navrhuje sjednocení celkové částky rodičovského příspěvku náležejícího rodiči ve dvouleté variantě čerpání dávky a ve čtyřleté variantě, a to změnou délky čerpání rodičovského příspěvku v základní výměře a ve snížené výměře. Přitom výše jednotlivých výměr se nemění.

Změny v nárocích na porodné sledují větší adresnost dávky a zejména její zacílení na prvorodičky v rodinách s nízkým příjmem. Tyto předpokládané úpravy by měly přinést celkové snížení mandatorních výdajů ve výši 3,9 mld. korun.

V oblasti zaměstnanosti je hlavním smyslem novely zákona o zaměstnanosti zpřísnění právní úpravy povolování a odnímání povolení ke zprostředkování zaměstnání, úprava podmínky pro čerpání podpory v nezaměstnanosti s cílem snížení výdajů státního rozpočtu a zavedení nového nástroje aktivní politiky zaměstnanosti – překlenovacího příspěvku.

Konkrétně v oblasti agenturního zaměstnávání se zavádí povinnost agentur práce sjednat si pojištění pro případ svého úpadku a pro případ úpadku uživatele, a to z důvodu zvýšení právní jistoty zaměstnanců agentur práce. Dále se upřesňuje úloha Ministerstva vnitra při podávání závazného stanoviska a rozšiřují se důvody pro odejmutí již vydaného povolení ke zprostředkování zaměstnání, například pokud agentura práce umožní výkon nelegální práce.

Úsporná opatření se v oblasti podpory v nezaměstnanosti projeví zejména tím, že uchazečům o zaměstnání, kteří bez vážného důvodu ukončí sami pracovní právní vztah nebo ho ukončí na základě dohody, bude náležitá podpora v nezaměstnanosti ve snížené částce 45 % průměrného čistého výdělku z posledního zaměstnání. Dalšími úspornými opatřeními jsou neposkytování podpory v nezaměstnanosti po dobu, po kterou uchazeči o zaměstnání náležejí zákonné odstupné, odbytné nebo odchodné, a též po dobu, kdy uchazeč vykonává zaměstnání. Motivem pro tato výše jmenovaná opatření není pouze úspora ve státních výdajích, ale také motivace k hledání práce a motivace k zachování zaměstnání v případech, kdy zaměstnanec plánuje dobrovolně odejít ze zaměstnání, tak, aby si novou práci hledal ještě před skončením dosavadního zaměstnání, a nikoliv až po placené době podpory v nezaměstnanosti.

V oblasti sociálních služeb se navrhuje dosavadní výši příspěvku na péči ve stupni jedna, to znamená ve stupni lehká závislost, snížit ze 2 tisíc korun měsíčně u osob starších 18 let na částku 800 korun měsíčně. Tato

výše odpovídá náročnosti a intenzitě péče a současně vyrovnává hodnotu dávky v porovnání s vyššími stupni příspěvku na péči, to znamená druhým, třetím a čtvrtým stupněm. S ohledem na navrženou redukci výše příspěvku na péči se současně navrhuje zrušit způsob výplaty poloviny příspěvku na péči ve stupni jedna u osob starších 18 let nepeněžní formou, který měl být zaveden od 1. ledna 2011. Navrhované opatření bude znamenat úsporu ve výši 1,53 miliardy korun.

Tolik velmi stručně o návrhu tohoto bodu.

Jako poslanec předkládám návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 15 dnů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Tento návrh, prosím, vzneste, až bude otevřena rozprava. Já zatím dám slovo zpravodaji, kterým je pro prvé čtení pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane kolego.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, poslanci, v podstatě jde o nový redukční balík v rozsahu 116 stran, který novelizuje 16, respektive 19 zákonů. Nevím, zda vstoupí ve známost jako Drábkův či Nečasův batoh, v tom už máme určitou tradici. Je předkládán v souvislosti s návrhem zákona o státním rozpočtu na rok 2011, a tudíž státní rozpočet byl sestavován s vědomím, že koalice tento zákon prosadí.

Stručně k obsahu návrhu zákona. Asi se budu opakovat s panem ministrem, ale nemám jinou možnost.

Zákon o nemocenském pojištění je uveden dvakrát a zejména omezuje přihlášení osob samostatně výdělečně činných k nemocenskému pojištění, a to nejdříve od data podání přihlášky, a omezuje možnost rozhodného období pro výpočet nemocenských dávek, a tím i stanovení vyloučené doby. Dále, pro rok 2011 až 2013 se prodlužuje v případě nemoci výplata náhrady mzdy zaměstnavatelem z 21 dnů, 3 karenční dny zůstávají. Takto se upravují i vyloučené doby. Podpůrní doba začne 22. dnem. O 7 dnů se krátí výplata nemocenské starobním a invalidním důchodcům III. stupně. Trvale se snižuje výše nemocenských dávek na 60 % z vyměřovacího základu. Původně bylo podle doby trvání 60, pak 66, 72 a v některých případech i 100 %. Ale k tomu se vrátím v rozpravě.

Zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti upravuje maximální výši vyměřovacího základu pro výpočet dávek a sazby pro odvody. Dále, ruší 50procentní refundaci Českou správou sociálního zabezpečení zaměstnavatelům z vyplácené náhrady mzdy, pokud budou v novém režimu.

Zákoník práce. Zejména se zavádí povinnost uzavírat dohody o provedení práce písemně, ale bez stanovení evidence pracovní doby. Upravuje konfliktně platové tarify, což je předmětem stálého vyjednávání vlády s odbory, a jestli mám správnou informaci, ani dnes nedošlo k dohodě. Přitom tento návrh je předkládán dle § 90.

Zákon o státní sociální podpoře. Ruší sociální příplatek, omezuje výplatu porodného z plošného na jen prvé živě narozené dítě či děti, a to v závislosti na výši příjmu. Snižuje rodičovský příspěvek už po devátém měsíci, což v minulosti nebo doposavad je po 21. měsíci. Ruší snížení rodičovského příspěvku v případě pobírání příspěvku na péči u zdravotně postižených dětí, což je jen malá kompenzace za zrušení sociálního příplatku.

Zákon o zaměstnanosti zejména zakotvuje součinnost Ministerstva práce a sociálních věcí s Ministerstvem vnitra při povoleních a sankcích u agentur práce a upravuje, lépe řečeno zpřísňuje některé nutné podmínky pro jejich činnost. Upravuje povinnosti uchazeče o zaměstnání k úřadu práce, omezuje výplatu podpory v nezaměstnanosti a zápočet podpůrní doby, zejména při neplnění oznamovacích povinností a podobně. Odkládá plnění podpory v nezaměstnanosti až po vyčerpání odstupného, odbytného, odchodného. Snižuje procentní sazbu podpory v nezaměstnanosti po celou dobu na minimum, to je 45 % v určitých případech, když uchazeč bez vážného důvodu sám inicioval ukončení pracovního poměru nebo se dohodl. Stanoví podmínku pojištění pro agentury práce v případě úpadku svého či jejich uživatele k výplatě mezd, dále v jejich povinnostech vést odděleně evidenci zaměstnanců podle občanství. Dále zavádí pro osoby samostatně výdělečně činné, které přestanou být uchazečem o zaměstnání, nový nástroj politiky zaměstnanosti, a to jednorázovou dávku, tzv. překlenovací, neboli překlenovací příspěvek na provozní náklady.

Zákon o sociálních službách je uveden v zákoně třikrát. Snižuje příspěvek na péči pro osoby starší 18 let ze 2000 na 800 korun. Tím se ale ruší kombinace výplaty příspěvku v hotovosti a poukázkou či kartou, ale také kontrola tohoto režimu, jak byl příspěvek použit, i povinnost zprostředkovatele, a to nevím proč, zajišťovat kontakt klienta na poskytovatele.

Občanský soudní řád a zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení zohledňuje prodloužení výplaty náhrady mzdy v případě nemoci.

Zákon o důchodovém pojištění upřesňuje definici samostatné a hlavní výdělečné činnosti, zpřesňuje stanovení vyměřovacího základu, zpřísňuje podmínky pro výplatu invalidních důchodů v případě nemoci, a to i u osob samostatně výdělečně činných.

Zákon – ve zkratce – o platu a dalších náležitostech představitelů státní moci, soudců a tak dále, zákon o obcích, zákon o krajích, zákon o hlavním městě Praze. Zde zůstává pro dotčené zachována karenční lhůta v případě nemoci a prodlužuje se náhrada mzdy na 21 dnů jako u zaměstnanců, a to tak, že představitelé, jejichž výkon funkce se řídí i zákoníkem práce, obdrží 60 % průměrného výdělnku, ostatní představitelé a poslanci Evropského parlamentu, uvolnění členové obecních a krajských zastupitelstev a zastupitelstva hlavního města Prahy obdrží 60 % denně z jedné třicetiny platu. Dále se upřesňuje situace, kdy se bere v úvahu pro výpočet jen 50 % platu.

Je s podivem, že prezidentu republiky bude dále náležet plat i po dobu, po kterou funkci dočasně nevykonává.

Služební zákon řeší rovněž náhrady mzdy ve výši 60 % platu mimo prvních tří dnů, ale v jiných termínech než ostatní zákony, neboť vstupuje, lépe řečeno má vstoupit, v platnost, 1. lednem 2012. Pravda, navržený text je trochu nepřehledný, ale legislativa prohlásila, že je v pořádku.

Zákon o životním minimu a existenčním minimu. Ten promítá do textu zrušení sociálního příplatku.

Zákon o pomoci v hmotné nouzi promítá do textu prodloužení náhrady mzdy v případě nemoci a zrušení sociálního příplatku.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, předložený zákon má nabýt účinnosti 1. lednem 2011 a je navrhován k projednání v režimu dle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., to znamená tzv. zrychlené čtení pro projednání v prvním čtení, na které však bylo uplatněno veto, a pan ministr jako poslanec již avizoval, že předloží návrh na zkrácení lhůty.

Rozpočtové dopady předpokládá vláda ve výši 23,503 mld. korun, a to úspory na škrtech minus 11,283 mld. korun a vyšší příjmy zejména z pojistného plus 12,220 mld. korun.

Návrh zákona vychází z programového prohlášení koaliční vlády, která, jak prohlásila, nepředpokládá řešení státních rozpočtů cestou znovunavrácení progresivních daní. Pro rok 2011 zvolila vláda tedy cestu dočasného zrušení některých výhod, které byly schváleny v minulosti – v minulém volebním období zaměstnavatelům, ale zejména přistoupila k redukci dávek pro pracující, které již není dočasné, ale je navrženo trvale navždy. Nejvíce se to dotkne rodin s malými dětmi a nemocných zaměstnanců.

Návrh řešení tedy nerespektuje protesty občanů, protesty odborů, zaměstnanců a řady občanských sdružení. Proto v rozpravě doporučím zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji.

Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní zatím jednu písemnou přihlášku. Dávám tedy slovo panu poslanci Antonínu Sedovi.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, předložený návrh zákona reaguje podle důvodové zprávy na zvyšování schodku státního rozpočtu a nutnost finančních úspor v mandatorních výdajích. Nechci zpochybňovat potřebu stabilizovat státní a veřejné rozpočty, ale navrhované úpravy z pera ministra práce a sociálních věcí považuji pouze za účetní operaci má dáti-dal. Jako sociální demokrat nemohu souhlasit s vámi předloženými úspornými opatřeními, protože pouze finanční úspora nemůže být cílem těchto změn, protože drtivá většina navrhovaných škrťů bude znamenat zhoršení situace nejpotřebnějších a zhorší finanční situaci rodin s dětmi. Proto mi dovoluji pouze pár poznámek, abych upozornil ctěné koaliční kolegy a kolegyně, co vlastně navrhuji.

Co se týká návrhu zavést 60 % denního vyměřovacího základu po celou dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti, toto opatření bude mít výrazně negativní dopad na dlouhodobě nemocné, a to zejména v souvislosti s chystaným navýšením zdravotnických poplatků.

Ke snížení platových tarifů zaměstnanců ve veřejných službách a správě chci pouze dodat tolik, že toto snížení platů bude mít za následek snížení domácí poptávky a snížení hrubého domácího produktu v zemi. Zároveň se sníží životní úroveň rodin těchto osob. Je pro mne nepochopitelné, že se takzvaná reformní vláda nevydala cestou dokončení reformy veřejné správy, jejíž realizace by byla nejen systémová, ale i dlouhodobě stabilizační.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, změna zákona o státní sociální podpoře ruší sociální příplatek a zavádí porodné pouze pro ženy z rodin s příjmem pod 2,4násobek životního minima rodiny. Zrušením státního příspěvku se mnohé rodiny s dětmi propadnou pod hranici hmotné nouze a stanou se klienty mnohem administrativně, a tím i finančně náročnějšího systému dávek pomoci v hmotné nouzi. Zvýší se chudoba v naší zemi a vzroste sociální napětí v české společnosti. Omezením porodného vláda rezignuje na propopulační politiku. Toto omezení bude mít negativní dopad na již dnes špatný demografický vývoj v zemi, zároveň sníží kupní sílu obyvatelstva, což bude mít opět za následek snížení životní úrovně předem vybraných rodin.

Změna zákona o sociálních službách snižuje příspěvek na péči v prvním stupni u osob starších 18 let ze stávajících 2000 korun na 800 korun měsíčně. Pokud analýza ministerstva hovoří o průměrných měsíčních nákladech na zajištění pečovatelské služby u jednoho klienta ve výši 1500 korun a o průměrné úhradě za pečovatelskou službu ve výši 400 korun,

pak opravdu nerozumím tomuto vládnímu návrhu, který postihuje postižené a záměrně snižuje jejich životní standard. Záměrné snížení příspěvku na péči negativně zasáhne do kvality a dostupnosti pečovatelských služeb, přinese problémy s financováním provozů jednotlivých domovů pro osoby se zdravotním postižením, domovů pro seniory, odlehčené služby a podobně.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, výše uvedené návrhy jsou pouhými účetními škrty, které zhorší životní podmínky občanů. Jsem přesvědčen, že existují jiné cesty řešení ke snižování deficitu státního a veřejných rozpočtů, než navrhuje současná vláda a tento návrh. Osobně nesouhlasím s navrhovanými škrty, které podle mého názoru povedou k rozdělení společnosti a které povedou ke snížení hrubého domácího produktu země.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sedovi. Nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Pan kolega Petr Tluchoř se hlásí, poté pan ministr Drábek. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Pardon, to zřejmě bude stejná přihláška. Já jsem zde jenom chtěl panem ministrem avizovanou žádost nebo návrh na zkrácení lhůty na 15 dní jménem koalice přednést.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Pan ministr Drábek už nehodlá vystoupit. Pan kolega Sobotka ano. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Kolegové, kolegyně, vážená vládo, dovoluji mi, abych přednesl veto na zkrácení lhůty pod 30 dnů pro projednávání tohoto návrhu zákona jménem dvou poslaneckých klubů, klubu ČSSD a KSČM. To je tedy první věc.

Druhá věc. Mne velmi mrzí, že ačkoliv jsme opakovaně vyzývali buď pana premiéra, nebo pana ministra financí, aby přednesli ucelenou představu vlády o tom, co se vlastně příští rok bude odehrávat, tak k ničemu takovému nedošlo. My tady dnes projednáváme návrhy zákonů, které ovlivní příjmy a výdaje státního rozpočtu v příštím roce, a přitom ani nevíme, jaký je celkový záměr vlády, co to tady vlastně dneska řešíme.

První věc, na kterou bych se rád pana ministra Drábka zeptal, jestli to, co tady předkládá, jsou hloupé škrty, anebo jestli už je to ona reforma, abychom věděli, protože výroky ze strany představitelů vlády si velmi často protirečí. Já si vzpomínám, že pan premiér Nečas poskytl interview médiím a v tomto interview hovořil o tom, že to, co vláda předkládá, jsou zatím jenom škrty, že na nic jiného nebyl čas, že samozřejmě škrty nejsou ideál-

ní, že jsou nutné, ale že to nejsou reformy a že reformy přijdou teprve potom. Tomu, že to jsou škrt, by nasvědčovalo mechanické snižování některých příspěvků, na druhou stranu způsob, jakým je to provedeno, znamená také zásah do systému, znamená to zásah do systému, ať už jde o otázku podpory v nezaměstnanosti, ať už jde o otázku podpory rodin s dětmi, nemocenské nebo třeba otázky financování podle zákona o sociální péči. Za prvé bychom tedy potřebovali znát odpověď na to, jestli toto jsou škrt, a nebo jestli jsou to reformy. A pokud jsou to reformy, tak by mě zajímalo, co těmito reformami vláda sleduje.

Já si myslím, že by bylo dobře, abychom si ujasnili, co to je reforma. Reforma by podle mého osobního názoru měla být nějaké zlepšení, nějaká změna, která povede k větší funkčnosti systému, k větší efektivitě, k tomu, že systém pomůže lepšímu chodu státu. Reforma by mělo být něco, co povede k větší životní úrovni, k větší spravedlnosti, k tomu, aby se zlepšil život občanů naší země. Nevím, jestli se na tom shodujeme, jestli reformy by skutečně měly vést k tomu, že se zlepší život obyvatel našeho státu. Pokud ano, pak to v žádném případě být reformy nemohou, protože to, co je zde předkládáno, povede pouze k tomu, že se zhorší každodenní život poměrně velké skupiny obyvatel. To tak prostě je.

Vláda to odůvodňuje rozpočtovou situací. Jestliže ten hlavní důvod je rozpočtová situace, pak by bylo dobře, aby nás vláda seznámila s tím, kde všude hledala finanční zdroje a kde všude neuspěla, jestliže se nyní musela obrátit k těm absolutně nejchudším, jestliže se nyní musela obrátit k těm absolutně nejslabším, jestliže se musela obrátit k těm zdravotně postiženým nebo třeba rodinám s dětmi, aby řekla: milé rodiny s dětmi, milí zdravotně postižení, nikde jinde jsme peníze nenašli, tak je prostě vezme vám. Ale to tady nezaznělo. Nikdo, ani předseda vlády, ani ministr financí, nepředstoupil před Poslaneckou sněmovnu a neřekl, kde všude vláda hledala zdroje, kde všude neuspěla, a proč se tedy musela obrátit k těm absolutně nejchudším.

Já se vracím k sociálnímu příplatku. Tohle není reforma, to je škrt. Lidem, kteří dnes pobírají sociální příplatek, vláda nenabízí žádnou alternativu. Takže si vezměme maminku, která se stará o zdravotně postižené dítě. Její rozpočet je závislý na sociálním příplatku. To dítě má třeba pět šest let. A vláda jí ten sociální příplatek od 1. ledna zruší. Co nabízí vláda jako alternativu? Propad do ještě větší chudoby. Jestliže se staráte o zdravotně postižené dítě, tak těžko sháníte práci. Jestliže jste samoživitel nebo samoživitelka, tak logicky těžko můžete pracovat někde na plný úvazek. Zkuste si dnes najít práci na částečný úvazek. To se vám prostě nepovede v dnešní situaci, která je na trhu práce. Zejména pokud se jedná o ženu. A když se jí budoucí zaměstnavatel zeptá, jestli má dítě, a ona popravdě řekne, že má a že to dítě je třeba zdravotně hendikepované, tak

je v situaci, kdy jí prostě nikdo práci nedá. Této ženě pan ministr Drábek od 1. ledna vezme sociální příplatek. Jakou jí nabídne alternativu? V čem tedy spočívá ono zlepšení života, ke kterému by měly vést vládní reformy? V tom návrhu se říká, že vláda bude muset vynaložit více peněz na dávky na zajištění životy. To znamená, tato žena bude muset požádat o tyto finanční zdroje. Pro to, aby se dále nesnížila její životní úroveň, bude muset odpracovat určité množství veřejně prospěšných hodin. Kdo se bude starat o to dítě v tomto čase, těžko říci. To není zlepšení života, to není zlepšení sociální situace. Já tady mluvím o jednom konkrétním případě, ale takovýchto případů statisticky může být 15 až 20 tisíc v rámci těch rodin, kterých se týká sociální příplatek.

Nikdo tady neřekl, ani pan ministr Drábek, ani pan ministr financí Kalousek, ani předseda vlády Nečas, proč si vláda vybrala zrovna ty nejchudší, těch 150 tisíc rodin, které se starají o 300 tisíc dětí. Proč si je vybrala pro to, aby se složili na schodek státního rozpočtu v příštím roce. Přece tady existuje alternativa. Takovýmto způsobem se postupovat nemusí. Ale vláda tady tuto alternativu vůbec nezmiňuje. Přece vláda má možnost, aby se podívala nejenom na ty nejchudší, ale aby se podívala také na ty nejbohatší.

V naší zemi máme jedny z nejnižších daní pro vysokopříjmové kategorie. Dnes je Česká republika daňovým rájem v rámci Evropy. Já myslím, že když se podíváme, jaké jsou mezní sazby daně z příjmu fyzických osob v Rakousku, v Polsku, v Německu, ve Francii, v Belgii, v Británii, ve Spojených státech, v Kanadě, ve Španělsku, v Itálii, ve Švédsku, ve Finsku (smích v sále) – ve všech těchto zemích, dámy a pánové, mají vyšší mezní sazbu daně z příjmu. Není to o pár procent. Je to dvojnásobek té naší mezní sazby. V těchto zemích, které jsem vám uvedl, je to dvojnásobek naší mezní sazby.

Proč tato vláda hledá jenom u těch nejchudších? Na tohle nikdo nedal odpověď. Ani ministr financí, ani předseda vlády, ani ministr práce a sociálních věcí nedal odpověď na to, proč vláda také nehledá u těch nejbohatších, proč hledá jenom u těch 150 tisíc nejchudších rodin s dětmi. Žádná odpověď tady nezazněla. Jen čísla o tom, kolik ušetří státní rozpočet.

Vláda by tohle vůbec nemusela dělat. Nemusela by těch 150 tisíc rodin posílat do ještě větší chudoby, kdyby dokázala zavést progresivní daně. Progresivní daně, které existují ve většině zemí vyspělé Evropy. Progresivní daně, které existují ve většině vyspělých zemí severní polokoule. Tak to prostě je.

My jsme daňový ráj. Já se velmi často usmívám tomu, když představitelé vládní koalice říkají, že by ti nejbohatší z České republiky utekli. Je otázka kam. Jestli do těch zemí, kde se platí 45 %, nebo do těch

zemí, kde se platí 50 %, anebo jestli by utekli do těch zemí, kde se platí mezní sazba daně z příjmu 60 %. No tam asi ne. Ale těch zemí, kde se platí nižší sazba daně z příjmu, než je Česká republika, tak mnoho opravdu nezbyvá. A i ty poslední, které byly, tak ve světle hospodářské krize hledají možnosti, jak se rovné daně zbavit a jak získat více finančních prostředků tak, aby zasáhli nejenom ty chudé, ale také ty nejbohatší.

A v tom je hlavní problém, který sociálně demokratická strana má s těmito návrhy zákonů, a tento návrh zákona je jejich symbolem. Nám prostě vadí, že vládní rozpočtová stabilizace není založena spravedlivě, že její náklady nejsou rozloženy tak, aby je jednotlivé sociální vrstvy unesly. A na tom by podle mého názoru mělo záležet každé vládě – rozložit náklady své politiky tak, aby to bylo únosné, a ne zatížit těch 150 tisíc nejchudších rodin s dětmi tak, aby zachraňovaly schodek státního rozpočtu. To je velký problém. Nespravedlnost rozpočtové konsolidace vyjádřená ve zrušení sociálního příplatku.

Nejde jenom o sociální příplatek. Vláda omezuje celou řadu dalších sociálních transferů. Já už jsem tady mluvil o tom, jak negativně dopadá tato pravicová politika na střední vrstvy. Já bych se tady chtěl středních vrstev zastat. Střední vrstvy jsou výrazným sponzorem našeho státu. Je to prostě tak. Ony financují náš státní rozpočet. Poté, kdy Miroslav Kalousek zavedl rovnou daň, tak zavedl výrazné daňové úlevy právě pro ty nejbohatší, ale právě jenom pro ně. Velká váha daňové zátěže se přenesla právě na naše střední vrstvy. Druhý problém nastal v okamžiku, kdy se ještě dále snížilo zdanění firem. Logicky tím, že se snížily daně firmám, bylo potřeba to kompenzovat v jiné oblasti – opět na to doplatily středněpříjmové skupiny. Jak se jim vláda za tohle daňové soumarství odměnila? Tím, že jim sebrala nárok na dětské přídatky.

Vezměte si, to byl jeden z prvních prvků téhle sociální politiky, která pokračuje v tomto balíčku ministra Drábka. Jak to celé začalo? Za vlády sociální demokracie zde fungoval systém, že nárok na dětské přídatky měly rodiny do čtyřnásobku životního minima. To znamená, že běžná pracující rodina, kde pracují oba rodiče a mají průměrné či podprůměrné příjmy, tak se do toho vešla a měla nárok na dětské přídatky. Za Topolánkovy vlády, v době, kdy byl ministrem práce Petr Nečas, se limit pro nárok na dětské přídatky snížil na 2,4násobek životního minima. Logicky ty pracující rodiny, tam, kde pracují oba rodiče, z toho systému vypadly. Proč? Na základě jaké analýzy? Na základě jaké identifikace? Jenom proto, že se vedl boj proti zneužívání sociálních dávek. Ale přece tím, kdo zneužívá sociální dávky, nejsou středněpříjmové pracující rodiny, kde oba rodiče pracují.

Tento návrh jde úplně stejným směrem. Úplně stejným směrem. Podívejte se na to, komu se bere nárok na porodné. Nárok na porodné se v tomto návrhu zákona bere středněpříjmovým pracujícím rodinám. To zna-

mená ty rodiny, kde oba rodiče pracují, platí daně, chodí každý den do práce, narodí se jim dítě, porodné nedostanou. Od Nového roku nedostanou ani korunu porodného. Prostě žádná podpora, žádné sociální transfery, ačkoliv chodí do práce, starají se o své děti a platí daně. Tohle je vládní politika. Tohle je balíček ministra Drábka. Tohle je přece nespravedlivé vůči středněpříjmovým skupinám, tohle je nefér politika.

To je druhá věc, která na tom sociální demokracii vadí. Kromě toho, že náklady rozpočtové konsolidace nejsou spravedlivě rozloženy a neúměrně zatěžují ty nejchudší, tak pokračuje destrukce jakýchkoli sociálních transferů vůči středněpříjmovým vrstvám. A přitom ty středněpříjmové pracující rodiny jsou hlavním sponzorem dnešního státního rozpočtu. Poté, kdy minulá vláda osvobodila ty nejbohatší, poté, kdy minulá vláda osvobodila velké firmy a osvobodila firmy, tak dnes hlavním sponzorem státního rozpočtu jsou středněpříjmové pracující rodiny. A vy jim ještě vezmete porodné, takže nedostanou vůbec nic. Vy jim také samozřejmě časem vezmete podporu hypoték, vy jim vezmete podporu stavebního spoření, takže oni budou jen platit, platit, platit, ale od vaší vlády nedostanou ani korunu ze svých daní zpátky. To myslím, že je vážná druhá chyba tohoto návrhu.

Myslím, že by stálo za to se také zmínit o třetí záležitosti, která bývá velmi často opomíjena, ale je to také fakt. Jestliže vláda přemýšlela o tom, proč musí sebrat středněpříjmovým a nízkopříjmovým skupinám jakékoli sociální transfery, tak se nepochybně dívala na výši schodku státního rozpočtu. Výše schodku státního rozpočtu není uspokojivá. Letos je naplánovaný schodek státního rozpočtu 163 mld. korun. Dnes se objevily informace o tom, že to může být až 180 mld. korun, já doufám, že je Ministerstvo financí rychle dementuje, to by určitě nebylo dobře, pokud by se nepodařilo udržet schválený schodek státního rozpočtu, to by byla velká chyba, ale loni byl schodek státního rozpočtu 224 mld. korun.

Díval jsem se na to, o kolik se zvýšil státní dluh od 1. ledna 2007. Státní dluh se od 1. ledna 2007 zvýšil o 440 mld. korun. To je zvláštní, že o tomto čísle nikdo nemluví. Přitom je to číslo nejen kulaté, ale velmi zajímavé. V roce 2007, 2008, 2009 tady byla pravicová vláda Mirka Topolánka. Rok tady byla Fischerova vláda. Teď je tady pravicová vláda Petra Nečase. Pravicové strany říkají, že nechtějí zadlužovat tuto zemi, pravicové strany říkají, že nevyvrábějí státní dluhy, a podívejme se na to – od 1. ledna 2007 se státní dluh České republiky zvýšil o 440 mld. korun. Za pouhé tři roky. Za pouhé tři roky 440 mld. korun!

Já si myslím, že by bylo dobře, kdyby se současná vláda nad vývojem státního rozpočtu skutečně zamyslela. Zejména proto, že jejími klíčovými členy jsou lidé, kteří ovlivňovali rozpočtovou politiku v letech 2007 až 2009. V této vládě je Miroslav Kalousek, který byl tehdy ministr financí, v této vládě je Petr Nečas, který byl v té době ministrem práce a sociálních věcí.

Problém dramatického nárůstu státního dluhu je přece dán dvěma faktory. Tím prvním faktorem je hospodářská krize. Já myslím, že je spravedlivé říci, že v minulých letech naši zemi postihly dopady světové hospodářské krize. Žádná vláda, i kdyby byla zlatá, tak tomu nedokáže zabránit. To je jeden zdroj. Ale ten druhý zdroj je stejně významný. Ten druhý zdroj je chybné snižování daní a odvodů. Chybné snižování daní a odvodů. V návrhu zákona, který předkládá pan ministr Drábek, není ani slovo o tom – ani slovo o tom, jak je možné, že se stát dostal do této situace takto vysokých schodků státního rozpočtu.

Já vám řeknu, proč to je. První důvod je hospodářská krize. Druhý důvod je, že se tady nesmyslně a zbytečně snižovaly daně a odvody. Nevedlo to k vyššímu hospodářskému růstu. Podívejte se na ta čísla – je to čím dál tím horší. Nevede to k vyšší zaměstnanosti. Podívejte se na ta čísla, jaká dnes existují. Jediné, k čemu vedlo nesmyslné snižování daní a odvodů, byl propad příjmů státního rozpočtu. Propad příjmů státního rozpočtu. A podívejte se dnes na schodek státního rozpočtu, to je katastrofa – 89 mld. korun ročně. Pokud sečteme snížení daní pro firmy, zavedení rovné daně, snížení odvodů na sociální pojištění, zavedení stropu na sociální pojištění, zavedení stropu na zdravotní pojištění, když tohle všechno sečteme, tak je to 89 mld. korun. Je to polovina současného schodku státního rozpočtu. Ano, vláda má pravdu, za polovinu deficitu může hospodářská krize. Ale za druhou polovinu schodku státního rozpočtu může chybná rozpočtová politika Petra Nečase a Miroslava Kalouska. Tak to skutečně je. 89 mld. korun! Tohle byla vážná chyba, vláda by ji měla napravit. Ale když se podíváte na návrhy, které leží v Poslanecké sněmovně, tak tam nic takového není. To znamená za ty chyby minulé pravicové vlády, za chybnou současnou rozpočtovou a daňovou politiku, zaplatí 150 tisíc nejchudších rodin s dětmi. Polovina z toho jsou samoživitelky a vychovávají 300 tisíc dětí, 15 tisíc dětí je s vážným zdravotním postižením. To jsou ti, kteří mají sponzorovat váš státní rozpočet.

Kolegové a kolegyně, myslíte si, že tohle je správná cesta? Opravdu jste ochotni tohle hájit? Jste ochotni se podívat do očí těm matkám s dětmi a říct: Ano, na vás to je, vy budete muset zaplatit ten schodek státního rozpočtu. My nemáme odvahu přijít za těmi milionáři a říct – zaplatíte o 2, 3, o 4 % vyšší daň z příjmu, ačkoliv v Rakousku, Německu a všude jinde platí dvojnásobnou mezní sazbu daně z příjmu? Ne, my nemáme odvahu za nimi přijít. My nemáme odvahu přijít za firmami a říct jim: zaplatíte o 2 % vyšší daně – ačkoliv všude jinde platí vyšší sazbu daně z příjmu. My nemáme odvahu přijít za těmi, kdo provozují hazardní hry, a říct: uděláme rychle změnu v loterijním zákonu, od příštího roku zaplatíte vyšší daně a těch 5 miliard půjde do státního rozpočtu, místo aby mizelo neprůhledným způsobem. Na to tahle vláda nemá odvahu. Jediné, na co tahle vláda má

odvahu, je, aby přišla za těmi nejchudšími, aby jim sebrala sociální příspěvek. Vláda má odvahu na to, aby sebrala středním vrstvám porodné. Má odvahu na to, aby zdravotně postiženým zkrátila příspěvek, který dostávají, aby škrtala podporu v nezaměstnanosti těmi, kdo odejdou z práce, byť po dohodě – a víme často, jak se dohody uzavírají, jakým způsobem to vypadá, tam vláda má obrovský reformní elán a obrovskou reformní odvahu. Tohle je špatně.

Nezlobte se na nás, že vám to říkáme, ale prostě teď je ta správná chvíle, abychom vás na to upozornili. Tohle je chybné řešení stávající rozpočtové situace. Máme povinnost to udělat a my to také děláme. Ne proto, že jsme zrovna v opozici. Děláme to proto, že jsme přesvědčeni o tom, že takováto sociální politika, kterou zde prezentuje vláda a která se ukazuje naplno v tomto návrhu zákona balíčku ministra Drábka, je prostě chybná, je špatně zaměřená, povede k sociálnímu rozdělení společnosti, povede k neřešitelným sociálním situacím celé řady absolutně konkrétních rodin s dětmi a možná vám zachrání dvě, tři, čtyři miliardy do státního rozpočtu – možná, protože peníze vydáte potom ještě někde jinde, možná je vydáte na jiných dávkách, možná je vydáte v řešení kriminality, vydáte je prostě tam, kde je teď v současné době vydávat nemusíte. Stát to možná bude stát ještě další finanční zdroje, které vy si teď vůbec nedokážete představit. Je to prostě chybná politika, chybný směr a sociální demokracie toto jasně odmítá, jasně dopředu říká, že takovýmto způsobem nelze veřejné rozpočty v České republice stabilizovat!

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda, kolegyně, kolegové, samozřejmě jsem nečekal, že kolega Sobotka pochválí vládu za výborné kroky, které tady navrhujeme. To mě skutečně ani nenapadlo, nicméně dovoluji mi přece jenom několik poznámek, řekl bych, ve smyslu Součkova Opravníku oblíbených omylů.

Přestože je to až jeden z následujících bodů, tak tady byla dlouhá řeč o doporučení jít cestou zvyšování daní. Chtěl bych k tomu uvést jednoduchá čísla. Samozřejmě na tento pohled má každá strana, která se zařazuje do nějakého politického spektra, právo mít názor, nicméně fakta mluví tak, že v roce 2000 bylo na dani z příjmů právnických osob vybráno 100 mld. korun, v roce 2008 po několikerém snížení sazby daně z příjmu právnických osob 175 mld. korun. Úsudek ať si každý udělá sám! V roce 2001 a 2002 byla vyšší míra nezaměstnanosti, než je teď na konci ekonomické krize. Úsudek ať si každý udělá sám! Já určitě nejsem zastáncem to-

ho, abychom šli cestou zvyšování daní, daňové zátěže, protože za tři roky nebo za pět let by na to tato společnost velmi výrazně doplatila. Pokud dnes navrhuje opatření, která – ano – jsou částečně škrty, částečně jsou prvními kroky reformy, tak je navrhuje s vědomím, že jsou to opatření, která jsou bolestivá, nicméně nezbytná pro to, aby za tři roky nebo za pět let bylo lépe, nikoliv hůře.

A teď k jednotlivým konkrétním bodům. Tady padlo, že škrty dopadnou na ty absolutně nejchudší. To je prosím velmi výrazné zkruslení! Ti nejchudší jsou samozřejmě součástí systému hmotné nouze, na ty nejchudší tyto škrty v žádném případě a žádným způsobem nedopadnou, protože jestli jste si, kolegové, dobře všimli, tak co se týká systému hmotné nouze, tak se na něm nemění ani jediný parametr! A pokud se tady mluví o běžné pracující rodině a dětských přídavcích, tak se zase říká jenom polovina pravdy. Za prvé, v minulém volebním období byl velmi správně změněn systém slevy na dítě z daňového základu. Tento systém byl změněn na slevu na dani. A přiměřeně tomu také je správné, že dětské přídávky jsou zaměřeny na tu příjmovou kategorii, která je skutečně potřebuje, protože je přece nesmyslem, aby příjmově průměrná domácnost nejprve složitým způsobem odvedla daně a potom složitým způsobem je zase částečně dostávala zpátky formou administrativních úkonů. Ano, tato vláda bude vždy prosazovat co nejkonkrétnější zaměření sociální sítě na konkrétního uživatele v souladu s jeho konkrétními potřebami. To je také cíl těch jednotlivých kroků.

Samozřejmě, že to, že dnes přibližně 50 % občanů na základě hypertrofované sociální sítě je obsluhováno nějakými dávkami sociální sítě, to je prostě situace dlouhodobě neudržitelná, protože je administrativně velmi náročná a dochází přesně k tomu, o čem jsem mluvil: stát jednou rukou daně vybírá a druhou rukou je tímž lidem zase administrativním úkonem rozděluje.

Na závěr mi dovoluďte ukázat, jakým způsobem je tady manipulováno s předkládanými fakty a ukazováno, jak jsme sociálně necitliví a jak na to doplatí ti potřební. A použiji přesně onen příklad: maminka se zdravotně postiženým dítětem ve věku pěti let. Zrušíme jí sociální příspěvek. Jenomže, kolegové, jestli jste dobře poslouchali, tak zároveň také rušíme krácení rodičovského příspěvku v souběhu s příspěvkem na péči. To znamená tato maminka s postiženým dítětem ve věku pěti let sice nebude dostávat sociální příspěvek, ale protože s tímto dítětem ještě v pěti letech může pobírat rodičovský příspěvek, tak jí nebude krácen rodičovský příspěvek a částka, o kterou jí bude navýšen rodičovský příspěvek, je velmi výrazná a odpovídá do velké míry tomu dnes poskytovanému sociálnímu příplatku.

Tedy dávám tím jenom jasný signál, že je potřeba mluvit o tom, jak je to ve skutečnosti, a ne tady prvoplánově politicky hovořit do médií o tom, jak

je tato vláda nesociální. Není to pravda, tento konkrétní příklad na to jasně ukazuje!

Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se přihlásil předseda vlády Petr Nečas, pak to bude Bohuslav Sobotka znovu. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, opětovně jsme tady byli svědky demagogické kanonády, kterou tady předvádí pan Sobotka, kdy částečně nezná fakta, částečně ignoruje fakta a částečně zapomíná fakta. Například velmi tady ohnil za zvyšování korporátní daně, daně z příjmů právnických osob. Tady je to kombinace obojího. Tady je to kombinace zapominání faktů a zatajování faktů.

Položím jednu kontrolní otázku, jak říká klasik v jednom literárním díle: Kdypak asi došlo k největšímu skokovému poklesu korporátní daně v dějinách ČR za posledních 18 let? Došlo k tomu mezi lety 2002 až 2006, kdy se korporátní daň snížila z 31 % na 24 %. Takže proti čemu tady bouří pan Sobotka? Proti tomu, co tehdy sám dělal a co považoval za správné – mimochodem já také – a najednou, když dělá pravicová vláda to samé, že snižuje daň z příjmů právnických osob, tak je to zločin? Mimochodem, platily tehdy firmy z hlediska celkového výběru více na celkové kvótě, která se vybrala do státního rozpočtu, než dnes? V roce 2002, kdy byla 31% daň z příjmů právnických osob, výběr daně z příjmů právnických osob tvořil zhruba 11,7 % celkového daňového příjmu státu. Po snížení v roce 2006 na 24 % vládou sociální demokracie poklesl podíl výběru daně z příjmů právnických osob na celkových vybraných daních na pouhých 11,5 %, aby poté, co byla daň z příjmů právnických osob dále snížena na 21 % v roce 2008, byl ve skutečnosti podíl výběru daně z příjmů právnických osob na celkových vybraných daních téměř 13 %! Takže já nevím, o čem to tady pan Sobotka mluví! Ve skutečnosti kritizuje to, co sám dělal. Když to samé dělá on, když snižuje korporátní daň, když snižuje její podíl na celkových vybraných daních, je to v pořádku. Když do dělá pravice, je to zločin! Velmi pozoruhodná logika! (Potlesk zprava.)

Další fakta, nikoliv dojmů a nikoliv zatajování faktů anebo jejich zapominání. Byli jsme tady obviňováni z toho, že jsme prováděli asociální reformy a že v tom vlastně stávající vláda i pan ministr Drábek pokračuje. Jaký byl výsledek kroků, proti kterým tady ohnil pan kolega Sobotka? A sice například oněch kroků, jako bylo zúžení pásma pro vyplácení dětských přídávků, a všimněte si, on zapomněl dodat přesně to, co tady řekl pan ministr Drábek, které bylo doprovázeno zvýšením daňových slev a zvýšením

daňových bonusů, které ve svých důsledcích vedly k tomu, že po těchto tzv. asociálních krocích reálné čisté příjmy rodin s dětmi v roce 2008 – po těchto asociálních reformách – vzrostly o 4 %, v roce 2009 o další 2 % a v letošním roce za první pololetí podle Českého statistického úřadu jsou to další 2,5 % reálného čistého nárůstu příjmů rodin s dětmi. To jsou výsledky těchto tzv. asociálních kroků! Ve skutečnosti je to cílená politika, která vede jednoznačně ve prospěch rodin s dětmi, protože jejich reálné čisté příjmy se v důsledku těchto opatření zvýšily.

Když se dokonce podíváme na globální čísla, důsledkem těchto sociálních reforem bylo, že v ČR pokleslo ohrožení chudobou a počet domácností, které jsou ohroženy chudobou, na pouhých 9 %, což je mimochodem nejnižší číslo v rámci celé Evropské unie! Po těchto takzvaných asociálních reformách se Česká republika dostala na první místo – na první místo z hlediska ohrožení chudobou v celé Evropské unii. Předstihli jsme dokonce i bohaté Nizozemsko. A jak to pokračovalo dál? V loňském roce se to dokonce z těch 9 % snížilo na 8,6 %. Čili míra ohrožení chudobou se ve skutečnosti ještě snížila.

Čili pokračujeme-li tímto trendem, to nám chcete vyčítat? Že se snižuje riziko chudoby, že rostou reálné čisté příjmy rodin s dětmi? To je špatná politika? Já si to nemyslím! Vy zřejmě ano. (Potlesk pravého spektra.)

Je snad něco špatného na politice, kdy jsme provedli – ano – výrazné snížení daní, ale toto výrazné snížení daní šlo především k rodinám s dětmi? Je snad něco špatného na tom, že daňový poplatník s jedním dítětem neplatí ani jednu jedinou korunu daně z příjmů, pokud jeho příjem nepřesáhne 14 700 korun měsíčně a u dvou dětí 19 000 korun? To je přece dobře! To jsou přece přesně ty střední třídy, které chceme podpořit. A ty díky těmto opatřením nemusí platit – znovu opakují – při dvou dětech jednu jedinou korunu daně z příjmů až do měsíčního příjmu 19 000 korun. To je přece dobře, ale vy to kritizujete. Z vašeho pohledu je to zřejmě špatně!

To, co je nezbytné také velmi zdůraznit, je, že je tady manipulativně – manipulativně – argumentováno mezní sazbou u daně z příjmů fyzických osob. Ano. Ano, ty v naší zemi nejsou vysoké. A je to dobře, protože je to děláno ve prospěch rodin s dětmi. Ale je to jenom část pravdy, pokud se nedodá to „b“, což je výška odvodů na sociální a zdravotní pojištění, které je u nás čtvrté nejvyšší v rámci Evropské unie, kde když si to přepočítáte na mezní daňovou sazbu včetně pojištění, tak naopak patříme mezi země se spíše nadprůměrnou celkovou daňovou zátěží!

A to, co hubí pracovní příležitosti, co připravuje právě celou řadu rodin o práci, především těch středněpříjmových, těch středních vrstev, je právě velmi často důsledek vysokých vedlejších nákladů práce. Čili to, co my potřebujeme, je snižovat tyto odvody, snižovat tyto vedlejší náklady práce, protože to vytváří nové pracovní příležitosti. To činí Českou republiku kon-

kurenceschopnou na trhu práce. Ne to, čím vy hrozíte – že se mají zvyšovat odvody na sociální pojištění. Jenom vaše zvýšení, které vy jste navrhovali, o jeden procentní bod, prokazatelně připraví tuto zemi o 60 tisíc pracovních míst. Jestli chcete jít touto cestou, tak my sdělujeme, že my jí nepůjdem! My nechceme, aby lidé přišli o práci, aby byli závislí na sociálních dávkách, které vy jim slibujete. My chceme, aby si lidé na svou obživu vydělali, protože není důstojnějšího způsobu, jak zajistit živobytí pro sebe a pro svou rodinu, než si na něj vydělat prací. Ne dostávat sociální dávky! (Tleskají poslanci v pravé části sálu.)

Výše dluhu, která tady byla argumentována, a pateticky tady bylo řečeno, že od 1. ledna roku 2007 do konce loňského roku narostl státní dluh o 440 miliard. Ano, je to pravda, je to korektní číslo. Ale to je pouze jedna strana mince. Pokud neřekneme tu druhou stranu mince, že právě prakticky polovina této částky odpovídá loňskému superkrizovému roku, kdy došlo k poklesu hrubého domácího produktu o více než 4 %, kdy průmyslová výroba v této zemi poklesla o 15 %, kdy export v této zemi poklesl o 10 %, neříkáme plnou pravdu, protože polovina této částky vznikla v tomto krizovém roce, jaký česká ekonomika neprožila dvacet let, od roku 1989.

To, co je ale skutečný hřích a co tady nezaznělo, byl stomiliardový deficit v roce 2006, kdy byl šestiprocentní ekonomický růst! To je ten skutečný hřích, to je ten skutečný ekonomický nemrav, a toho jste se dopustil vy, pane Bohuslave Sobotko prostřednictvím paní předsedající, jako ministr financí! (Potlesk zprava.)

Takže já bych byl velmi rád, kdyby tu byla fakta uváděna ve své plné nahotě, ve své plné výši, aby nebyla manipulována. A především bych velmi poprosil ty, kteří tady vystupují, aby nezapomínali na to, co sami dělali a za co sami nesou odpovědnost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A ještě tady mám ještě dvě faktické přihlášené na vystoupení pana premiéra. První má poslanec Vojtěch Filip a pak Pavel Kováčik. Prosím, pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedající, pane předsedo vlády, paní a pánové, je snad něco dobrého na tom, že dva zaměstnaní lidé musí pobírat sociální dávky po snížení mezd, které představuje tato vláda? Je snad něco dobrého na tom, že ti nejbohatší mají limit na sociální a zdravotní pojištění, a ti, kteří mají nižší mzdy, mají platit stejnou povodňovou daň jako tito bohatí?

Pane premiére, styďte se! (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím Pavla Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedající, paní a pánové, už hodnou chvíli jsme tady svědky nejrůznějšího házení nejrůznějších čísel, která zdánlivě vypadají dobře, konkrétně dokonce pochvalně. A když už ta čísla nevypadají pochvalně, tak se pochválíte sami, jak jste to dobře dělali. Natřásáte si tady tu jedni, tu druhí peřička. A já mám pocit, že je ale potřeba se jít podívat mezi ty lidi, o kterých je tady řeč, do té konkrétní rodiny, mezi ty konkrétní maminky s dětmi, jak se jim skutečně žije z těch částek, o kterých je tady taková řeč. My se tady trošku odtrháváme od toho reálného života. Možná tady ve Sněmovně a ve vládě se žije doopravdy na té úrovni příjmů, které tady jsou, a zapomnělo se, že drtivá většina, jsou to dvě třetiny občanů České republiky, žijí z příjmů podprůměrných. A někdy i hluboce podprůměrných. Tam se běžte podívat, když mluvíte o tom, že těch skutečně nejhudších se to nedotkne. On ten skutečně nejhudší bere jenom něco kolem dvou až tří tisíc korun, vezmeme-li životní minimum, něco málo přes tři tisíce. Zkuste z toho vyžít týden – a oni z toho žijí měsíc.

A poslední poznámka. Je velmi zajímavé, že jsme se právě od pana premiéra dozvěděli takovou myšlenku, že ke střední třídě vlastně patří ti, kteří berou 14 až 18 tisíc. To je skutečně objevná myšlenka, že u nás střední třída jsou lidé, kteří jsou pod průměrným příjmem v České republice! Kde tedy je vlastně ta skutečná střední třída? Kde je rozdíl mezi střední třídou a tou příjmově nejnižší skupinou obyvatelstva? Myslím si, že v tom způsobu života, v tom, co si mohou dovolit, běžně dovolit ve středoevropském standardu, ten rozdíl při takovémto hodnocení příliš velký není. Pojďme z piedestalu dolů mezi ty lidi a zeptejme se také jich, co potřebují.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď je přihlášený Bohuslav Sobotka. A mám tady pak sérii přihlášek: Milada Emmerová, Lenka Kohoutová a Jiří Paroubek. Prosím, Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dnes jsme tady projednávali dva body – krácení podpory stavebního spoření, teď tady projednáváme škrty v sociální oblasti. Já myslím, že pan premiér může vyprávět úplně, co chce, ale je jasné, že politika této vlády a politika Topolánkovy vlády, ve které on byl ministrem práce a sociálních věcí, prostě byla nepřátelská vůči středněpříjmovým pracujícím rodinám.

A já vám dodám ještě jeden důkaz, který tady dnes nezazněl. Podívejte se na státní zaměstnance, tak asi nezpochybните, že většina zaměstnanců veřejného sektoru patří oprávněně, řadí se ke středním vrst-

vám. Já myslím, že to je takhle v pořádku. Vláda jim sníží platy o 10 %. Vláda chce destruovat tarifní systém, to znamená, že u řady z nich, těch kvalifikovaných, se ten plat nesníží jenom o 10 %, ale sníží se třeba o 15 nebo o 20 %. Vláda navrhuje, aby kvalifikovaným zaměstnancům veřejného sektoru během těchto tří let poklesl reálný plat o 20 %. A ještě mi říkejte, že tohle je politika přátelská ke středním vrstvám! Tohle je absolutně nepřátelská politika ke středním vrstvám, protože zaměstnanci veřejného sektoru jsou početnou stabilní součástí středních vrstev v naší zemi. A vy během tří let – pokles platů, reálných platů o 20 %. To je přátelská politika vůči středním vrstvám v podání vlády Petra Nečase. Pěkně děkuji, ale takovou politiku skutečně nechci!

Druhá věc. Já myslím, že je dobré, abychom si tady zmínili to snižování daní. Když dva dělají totéž, tak to není vždycky totéž. Česká republika byla v letech 2003 až 2006 poslední – poslední zemí ve střední Evropě, která snižovala korporátní daně. My jsme tyto daně snížili na 24 % a tam jsme se zastavili. A věděli jsme, proč jsme se tam zastavili. Ono to mělo smysl, zastavit se na 24 procentech sazby daně z příjmů právnických osob, neboť toto již byla konkurenceschopná hladina. Když jsme snížili daň z příjmů firem na 24 %, tak už to bylo srovnatelné zdanění s Polskem, se Slovenskem, v zásadě i s Maďarskem a nehrozil tady bezprostřední daňový dumping. Proto těch 24 %.

Absolutní chyba a hloupost bylo pokračovat na 19 %, protože 19 % po nás nikdo nechtěl. 19 % korporátní daně Česká republika nepotřebuje z hlediska udržení konkurenceschopnosti. Není důvod se podbízet tímto způsobem. Navíc to není dlouhodobě udržitelné, protože vždycky se najde nějaká země na východ od nás, na jihovýchod od nás, která prostě tu korporátní daň sníží ještě víc. Bez ohledu na to, že potom se dostane do obrovské krize v situaci, kdy přijde krize veřejných rozpočtů.

Byla chyba, že se to snížení protáhlo na 19 %, nebylo nutno o těch 5 procentních bodů. Těch 5 procentních bodů nám dnes ve státním rozpočtu zoufalým způsobem chybí. A možná je tady dneska jedna analogie: Když se podíváte na to, jak nám byl dáván za vzor keltský tygr Irsko, neustále se hovořilo o tom, jak má Irsko nízké korporátní daně a že by to měl být náš příklad, že bychom se mu měli co nejvíce přiblížit. Podívejte se na to, v jakém stavu je irský státní rozpočet po této finanční a hospodářské krizi. 30 % dluh, deficit – deficit 30 % HDP – letošní schodek v Irsku. 30 %! Dluh Irska dosáhne 100 % HDP. Na konci příštího roku bude 100 % hrubého domácího produktu.

Jak to souvisí s nízkými daněmi? Jednoduše. Prostě pokud má země podprůměrnou daňovou kvótu, a pokud se podíváte po Evropské unii, tak v zásadě země, které měly podprůměrnou daňovou kvótu, tak mají největší problémy se stabilitou státního rozpočtu teď v této finanční krizi. A země,

kteří mají nejmenší problémy, jsou země, které mají stabilizovanou daňovou kvótu na průměru Evropské unie.

Druhý krásný příklad je Řecko. Já myslím, že Řecko jsme si tady užili, užili jsme si ho před volbami, teď už se o Řecku nějak přestalo mluvit, já bych se k němu rád vrátil. Alespoň teď.

Řecko. Posledních pět let tam vládla pravicová Nová demokracie. To je první věc, kterou stojí za to připomenout. Obecně se míní, a ODS o tom velmi často mluvila, že v Řecku vládli socialisté, a tak Řecko spadlo do krize. Omyl. Posledních pět let v Řecku vládla pravicová Nová demokracie. Jaká byla její hospodářská a daňová politika? Snižovali daně. Snižovali daně celých pět let. Snížili daně firmám, snížili daně fyzickým osobám a ještě to zkombinovali s olympiádou. To byl velmi dobrý nápad, protože na konci spadlo Řecko do stávající krize, ve které se ocitlo. Pět let snižovala pravicová vláda daně, dnes mají takovýto schodek státního rozpočtu. Podobnost s Českou republikou jistě čistě náhodná. Určitě nemáme s Řeckem nic společného, určitě se s panem premiérem Nečasem shodneme, že nejsme jako Řecko, my jsme to říkali před volbami, pan premiér to říká bohužel až po těch volbách do Poslanecké sněmovny. Ale řecká pravicová vláda pět let snižovala daně a jedním z důsledků je stávající katastrofální situace řeckého státního rozpočtu.

Výše odvodů na sociální pojištění. Já myslím, že tohle je také obecně oblíbený omyl, který velmi často opakují představitelé vlády, bohužel se k tomu přidávají někteří komentátoři v médiích. Víte, ten zásadní rozdíl je v tom, že u nás není rozvinutý systém zaměstnaneckého penzijního připojištění. Samozřejmě že v zemích, jako je Holandsko, nemusí platit tak vysoké odvody na sociální pojištění, protože tam mají 50, 60 let fungující systém zaměstnaneckého penzijního připojištění, který není financován skrze státní rozpočet, ale je financován příspěvků zaměstnavatelů a zaměstnanců přímo do těchto fondů. Kdybychom k tomu pojištění, které odvádějí zaměstnavatelé ve vyspělých zemích Evropské unie, připočetli to, co platí do soukromých penzijních fondů, do zaměstnaneckých penzijních fondů svým zaměstnancům, tak by se logicky ta situace změnila a Česká republika by z toho srovnání nevycházela tak, jako vychází dnes. My přirozeně musíme mít vyšší sociální pojištění, protože tady byl komunistický režim a nebylo tady 60 let na to, aby se tady rozvíjel systém zaměstnaneckého penzijního připojištění. To je prostě realita. A to se nedá nahradit během pěti, ani deseti ani dvaceti let. Proto nelze mechanicky srovnávat výši sociálních odvodů na důchodové pojištění v naší zemi a v Holandsku. Nebo v Británii nebo třeba ve Spojených státech... Tam všude jsou 60 let staré systémy zaměstnaneckého penzijního připojištění spravované odbory, spravované zaměstnavateli a fungují. A je to významný doplňkový zdroj příjmů tamních důchodců. Nelze srovnávat tuto situaci –

Českou republiku a tyto země. Proto není pravdivý argument, který hovoří o srovnání výše odvodů na sociální pojištění.

Pokud jde o otázku deficitu státního rozpočtu – také velmi zajímavá záležitost. Pan premiér Nečas zde hovořil o 100 miliardách schodku státního rozpočtu v roce 2006. Já mu nechci vyčítat, že nezná jemné detaily, ale když se podíváme na těch 100 miliard schodku státního rozpočtu v roce 2006, tak jenom na dokreslení ke 40 miliardám z těch necelých 100 – kde se nám těch 40 miliard vzalo. V roce 1996, na konci roku 1996, tehdy ministr financí Kočárník za Občanskou demokratickou stranu podepsal jistou bankovní garanci. Podepsal garanci na 20 miliard korun. 22 miliard korun. Tato garance byla splatná za deset let. Byla splatná právě v roce 2006, respektive na jaře roku 2007. Samozřejmě, že jsem mohl tehdy jako ministr financí nechat splacení této garance na svých nástupcích a nevytvořit pro to prostor. Byla by to jistě studená sprcha, pokud by nový ministr financí zjistil, že musí do 30. ledna roku 2007 zaplatit 22 miliard garance, kterou před deseti lety poskytl Ivan Kočárník. Zaplatili jsme ji v roce 2006 – 22 miliard. Dalších 20 miliard jsme zaplatili za ztrátu konsolidační agentury. To samozřejmě už nejsou náklady, které musí dnešní vláda platit, my jsme je zaplatili za našich vlád. Přes 40 miliard korun byly dluhy z minulosti, které jsme platili ještě v roce 2006.

Byl to krásný vzkaz od ministra financí Kočárníka, tehdy z ODS, doručen za deset let – bankovní garance splatná na začátku roku 2007. Z těch necelých 100 miliard korun 40 miliard korun úhrada starých dluhů. Pokud si to odečteme a porovnáme se schodky, nominálními schodky státního rozpočtu, které byly v letech 2007, 2008, tak je to absolutně srovnatelná částka, která zbude po odečtení těchto dluhů minulosti, které bylo nutno v roce 2006 zaplatit. Pokud pan premiér chce doložit tato konkrétní čísla, jistě mu je rádi poskytnou na Ministerstvu financí. Taková je realita.

Já myslím, že argumenty, které zde zazněly ze strany vlády, nejsou relevantní a neodpověděly na tu klíčovou a základní otázku, kterou my si logicky klademe. Proč vláda nespravedlivým způsobem rozkládá náklady fiskální konsolidace? Proč se nesnaží udělat to spravedlivěji? Tak, aby to bylo únosnější? Aby lidé věděli, že vláda se snaží postupovat tak, aby se podíleli všichni. Nejenom lidé ze středněpříjmových skupin, nejenom lidé z nízkopříjmových skupin. V tom je ten hlavní problém.

A ještě mi dovoluji jednu věc na závěr. Velmi zajímavé. My tady vedeme debatu – na serveru ihned se objevila informace, se kterou bych vás rád, kolegyně a kolegyně, seznámil. Pro řadu z vás to bude jistě zajímavé překvapení. Titulek Vláda mění taktiku – vyhlásí legislativní nouzi, aby mohla protlačit škrt. V této zprávě se píše: „Vláda stáhne zákony z Poslanecké sněmovny a během dneška je znovu schválí v režimu takzvané legislativní

nouze. Vládní škrty pak půjdou do Sněmovny ve speciálním režimu, ve Sněmovně je poslanci budou moci schválit nejdéle během týdne a Senát se k nim potom musí vyjádřit do 10 dní.“

Řekněte mi, proč nás pan premiér o této věci neinformoval před začátkem této debaty? Co se stalo? Co se stalo během těch několika hodin tak vážného, že vláda se sejde a schválí stav legislativní nouze a vezme tyto návrhy zákonů z Poslanecké sněmovny, ty které již, jeden z nich prošel prvním čtením, druhý možná projde za malou chvíli, a reaguje takovýmto způsobem?

Mně to od vlády nepřipadá jako seriózní jednání. Určitě bude dobré a zajímavé pozorně se seznámit s důvody, které vládu vedou k tomu, aby požádala o vyhlášení stavu legislativní nouze.

Já jsem si nevšiml žádného zemětřesení, nevšiml jsem si žádných velkých povodní, nevšiml jsem si toho, že by v tuto chvíli zde nebyla možnost přijmout tyto zákony v rámci řádného legislativního procesu. Čeho jsem si všiml, je fakt, že tyto návrhy zákonů byly předloženy velmi pozdě do Poslanecké sněmovny, a pokud by probíhal řádný legislativní proces, tak by nebylo možné dokončit jejich projednávání do konce letošního roku. Tak to prostě je, ale to je problém chyby vlády, kterou v tuto chvíli vláda řeší velmi nestandardním prostředkem, snaží se nám namluvit, že zde existuje stav legislativní nouze.

Já bych pokládal za slušné, kdyby nám vláda tuto věc řekla, kdybychom dnes nemuseli absolvovat tuto rozpravu, protože ji budeme opakovat. Budeme ji opakovat znovu, protože vláda, pokud je tato zpráva pravdivá, se chystá ty návrhy stáhnout a znovu předložit do Poslanecké sněmovny. Velmi zvláštní způsob chování. Určitě je to projev oné vyšší politické kultury, kterou tato koalice po volbách slibovala.

Já myslím, že ta zpráva je natolik závažná, že bych rád požádal jménem poslaneckého klubu ČSSD o přestávku dvě hodiny na jednání poslaneckého klubu. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže to je první žádost, takže já přeruším jednání Sněmovny. A Sněmovna by se měla tedy znovu sejít. Ukončíme tedy dnešní jednací den a sejdeme se zítra v 9 hodin ráno. Tak.

(Jednání skončilo v 17.22 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. října 2010 v 9.01 hodin
Přítomno: 179 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás všechny na této schůzi.

Prosím nejprve, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi nahlásili, že jste držiteli karty náhradní.

Sděluji vám, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali poslanci Josef Cogan, Jan Hamáček, Michal Hašek, Novotný Josef starší a Jana Suchá. Z členů vlády se omlouvá Alexandr Vondra. To jsou omluvy, které mi byly doručeny do této doby.

Oznamuji, že pan kolega Tejc má náhradní kartu číslo 12, pan kolega Tluchoř náhradní kartu číslo 2.

Dnešní jednací den zahájíme pevně zařazeným bodem, tedy sněmovním tiskem 102, je to vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 v prvním čtení. Po projednání prvního čtení státního rozpočtu se budeme věnovat bodům 18 a 19. Dále budeme případně pokračovat body ve schváleném pořadí, tedy v zákonech v prvním čtení.

Ještě bych vás chtěla informovat, že ve čtvrtek 28. října, tedy zítra, bude v prostorách Poslanecké sněmovny probíhat Den otevřených dveří a já vás chci jenom požádat, abyste si odnesli všechny materiály ze svých lavic. Zítra tady budou probíhat prohlídky a to, co zde zůstane, bude skartováno. Prosím, odneste si všechno, na čem vám záleží. Co zůstane na stolech, bude skartováno.

Na závěr ještě jedno připomenutí. Jednání Poslanecké sněmovny dnes skončí v 16 hodin plus minus půl hodiny, tak abychom dojednali to, co bude rozprojednáno. To jsme již avizovali včera. Tolik vše, co bylo třeba říci v úvodu dnešního jednání.

Paní kolegyně Rusová má náhradní kartu číslo 6, paní poslankyně Matušovská – náhradní karta číslo 11.

Pan poslanec Dolejš... se hlásí do rozpravy.

Zahajují projednávání bodu

5.

**Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011
/sněmovní tisk 102/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr financí Miroslav Kalousek.

Ale ještě před ním se o slovo hlásí předseda vlády Petr Nečas. Poté tedy dostane slovo pan ministr. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych v bodě, kdy projednáváme nebo začínáme projednávat návrh státního rozpočtu, vystoupil s jakýmsi širším vystoupením, které se týká ekonomické politiky této vlády a především jejího pohledu na rozpočty v příštím i v následujících letech, protože předpokládám, že ty detaily, které se týkají návrhu státního rozpočtu pro příští rok, samozřejmě tady velmi pregnantně přednese pan ministr financí.

Současně bych chtěl informovat Poslaneckou sněmovnu, že včera po skončení jednání Poslanecké sněmovny zasedla vláda České republiky a svým usnesením stáhla z programu projednávání Poslanecké sněmovny zákony, které upravují stavební spoření, zákon, který řeší úsporná opatření v resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, novelu zákona o politických stranách a politických hnutích a také novelu zákona o dani z příjmů.

Současně vláda přijala usnesení, ve kterém předkládá tyto návrhy Poslanecké sněmovně společně s žádostí o vyhlášení legislativní nouze, a vláda požádala paní předsedkyni Poslanecké sněmovny, aby od 1. listopadu do 5. listopadu byl vyhlášen stav legislativní nouze. Neprojednání těchto zákonů znamená, že by nevstoupily do účinnosti 1. ledna příštího roku, což by učinilo z rozpočtu pouze soubor mnoha desítek nebo stovek stran potíštěných čísly, nicméně nepodložených reálnými skutečnými údaji na straně příjmů i výdajů, čili byl by to rozpočet naprosto hypotetický, nereálný, a tudíž rozpočet, který by nebyl brán jako věrohodný dokument. Z tohoto důvodu by hrozilo výrazné zhoršení postavení České republiky na finančních trzích. S tímto nevěrohodným rozpočtem by mohl být ohrožen rating České republiky, hrozilo by zvýšení dluhové služby, to znamená splátky, kterou platíme na úrocích za státní dluh. Velice výrazným rizikem by se samozřejmě stalo výrazné prohloubení deficitu veřejných financí a hrozily by také daňové úniky. Za těchto okolností, kdy hrozí tyto velké hospodářské škody, byla vláda povinna použít ustanovení zákona o legislativní nouzi, aby zamezila těmto výrazným hospodářským škodám.

Tolik informace k zákonům, které souvisí s bodem, který jsme nyní začali projednávat.

Já bych chtěl zdůraznit, že návrh státního rozpočtu, který předkládá vláda České republiky, je skutečně rozpočtem úsporným, velmi výrazným způsobem úsporným, na základě kterého deficit veřejných financí nepřesáhne v příštím roce 4,6 % hrubého domácího produktu. Myslím si, že všichni, kteří sedíme v tomto sále, napříč politickým spektrem chceme, aby Česká republika vyšla z této globální ekonomické krize posílená, niko-

liv oslabená. Jsem přesvědčen, že všichni, jak sedíme v této místnosti, napříč politickým spektrem chceme, aby se lidé v této zemi těšili na budoucnost, a nikoliv aby z ní měli obavy. Myslím si a pevně doufám, že všichni také, kteří sedíme zde v této místnosti, napříč politickým spektrem chceme, aby ti, kteří vytvářejí pracovní příležitosti, to znamená firmy, v naší zemi byli prosperující, a nikoliv živořící.

Čelíme tímto rozpočtem i důsledkům ekonomické krize. Tuto krizi v České republice jsme si ani nevybrali, ani jsme si ji nevytvořili. Nicméně česká ekonomika jako malá otevřená ekonomika se jí samozřejmě ani nedokázala vyhnout. Tato krize vznikla mimo naše území a nemá teď význam hlouběji rozebírat, zda její příčinou byly hypoteční úvěry, příslušné finanční deriváty na finančních trzích nebo také špatně prováděná měnová politika v rámci eurozóny. To nemá význam analyzovat.

To, co je podstatné, je, že se dlouhodobě musí řešit otázka zadlužování v České republice. Musí se dlouhodobě řešit otázka deficitu. A tady je nezbytné říci, že ten deficit má výraznou strukturální složku. To znamená i v době ekonomického růstu, nebudeme-li řešit tento strukturální deficit, se nadále Česká republika bude zadlužovat. Je klíčovým, dlouhodobým úkolem této vlády, aby vyřešila tento strukturální deficit, to znamená, aby trajektorie vývoje veřejných financí byla nastavena tak, že v roce 2011 bude deficit státního rozpočtu maximálně 135 miliard korun, a deficit veřejných financí tak nepřesáhne 4,6 % hrubého domácího produktu, aby nejspíše v roce 2013 deficit veřejných financí klesl pod 3 % hrubého domácího produktu, a trajektorie byla nastavena tak, aby předseda vlády, který bude předkládat návrh státního rozpočtu pro rok 2016, předložil Poslanecké sněmovně státní rozpočet tak, že výdaje nebudou převyšovat příjmy státního rozpočtu, jinými slovy, že státní rozpočet bude vyrovnaný. To je klíčová premisa této vlády. To je její klíčový úkol. To je také důvod, proč předkládáme návrh státního rozpočtu v podobě, v jaké ho předkládáme.

Já bych chtěl velmi zdůraznit, že vláda má zpravidla na vytvoření rozpočtu a příslušné legislativy, která upravuje jak příjmovou, tak výdajovou stránku státního rozpočtu, půl roku. Pokud vzniká vláda po volbách, zpravidla přebírá naprosto kompletně legislativu včetně přípravy státního rozpočtu od své předchůdkyně. To by v českých podmínkách znamenalo rezignovat na vývoj veřejných financí. Znamenalo by to mimochodem, že deficit veřejných financí by již v tomto roce překročil poměrně významně 5,3 % hrubého domácího produktu. S tím se vláda České republiky nehodlala smířit. Proto již v letošním roce provedla vázání výdajů hned po svém nástupu ve výši 12 miliard korun tak, aby deficit veřejných financí v tomto roce nepřekročil 5,3 % hrubého domácího produktu. Proto vláda ve velmi krátkém čase, během dvou měsíců, připravila nejenom návrh státního rozpočtu, ale návrh legislativních změn na příjmové i výdajové straně

státního rozpočtu tak, aby deficit státního rozpočtu v příštím roce nepřekročil 135 miliard korun a deficit veřejných financí 4,6 % hrubého domácího produktu. To znamená vláda se nesmířila s tím, jak dostala stav veřejných financí a příslušnou rozpočtovou legislativu od své předchůdkyně, a těchto dvou měsíců využila k poměrně ambicióznímu fiskálnímu manévru, který má umožnit stlačení deficitu veřejných financí pod 4,6 % hrubého domácího produktu.

Já chci velmi zdůraznit, že rozpočtová politika této vlády navazuje na rozpočtovou politiku vlád, které tady vládly v letech 2006 až 2010, a naprosto vědomě chci také jednoznačně říci, že reformní kroky, které byly přijaty Poslaneckou sněmovnou v roce 2007, vedly k úspoře mandatorních výdajů, to znamená k úspoře na straně výdajové státního rozpočtu, během rozpočtových let 2008 až 2010 o téměř 100 miliard korun. Kdyby tyto kroky nebyly provedeny, deficit veřejných financí, dluh v naší zemi, by byl vyšší o těchto 100 miliard korun.

Přestože tady opět uslyšíme demagogickou kanonádu o tom, jaké fatální sociální dopady budou mít kroky, které navrhuje vláda, chci připomenout konkrétní čísla, jaké dopady měly reformní kroky, které byly provedeny v letech 2007 až 2009. Chci opět připomenout, že cílená opatření, přestože omezila sociální transfery, vedla k tomu, že reálné čisté příjmy rodiny s dětmi v roce 2008 vzrostly o 4 %, v roce 2009 o další 2 % a za první pololetí letošního roku proti prvnímu pololetí loňského roku o další téměř 2,5 %. To znamená omezení sociálních transferů nevedlo k poklesu reálných čistých příjmů rodin zaměstnanců s dětmi, ale přesně naopak, protože bylo doplněno konkrétními cílenými opatřeními v podobě daňových slev na děti a daňových bonusů.

Také musím jednoznačně říci, že pokud se podíváte na nezávislé údaje Českého statistického úřadu a podíváte se, jak se vyvíjela příjmová situace českých domácností, tak tady chci připomenout, že před provedením těchto reformních kroků, to znamená poslední tento rok byl rok 2007, 62 % českých domácností bylo z hlediska čistého příjmu na hlavu pod příjmem 10 000 korun na jednoho člena této domácnosti a pouze 38 % českých domácností mělo příjem na hlavu vyšší než 10 000 korun. Po provedení těchto reformních kroků, které z tohoto místa byly, jsou a neustále zřejmě budou naprosto nesmyslně a demagogicky označovány za asociální, se situace vyvinula tak, že v roce 2009 již 58 % českých domácností dosáhlo čistého příjmu na hlavu vyššího než 10 000 korun, to znamená během dvou let od těchto reformních kroků se tento počet domácností zvýšil o 20 procentních bodů, z 39 % na 58 %. V tuto chvíli je tedy pouze 42 % českých domácností, kde příjem na hlavu je nižší než 10 000 korun. Připomínám, že v roce 2007, před těmito reformními kroky, to bylo 62 % českých domácností.

Chci také připomenout, že podle Eurostatu a Českého statistického úřadu v České republice pokleslo významně riziko ohrožení chudobou. Že jenom v loňském roce, který byl krizový rok, s poklesem mezd, s poklesem ekonomiky, s poklesem výkonnosti, přesto ubylo z hlediska ohrožení chudobou v České republice 42 tisíc lidí, kteří vyklouzli z té hranice ohrožení chudobou. My v současné době máme nejnižší míru chudoby a ohrožení chudobou v rámci celé Evropské unie jako důsledek reformních kroků v sociálním a daňovém systému. Chci tady jednoznačně říci, že na základě skutečných čísel a skutečných faktů se ukazuje, že reformní politika je sociální, je dělána primárně pro rodiny s dětmi a pro střední a nízké příjmové skupiny. Znova chci tady zdůraznit, že v důsledku těchto kroků počet domácností, které mají čistý příjem na hlavu vyšší než 10 000, během dvou let vzrostl o 20 procentních bodů.

Pokud by někdo nevěřil představitelům politických stran, které tvoří současnou vládu, tak chci velmi upozornit na nezávislou zprávu Českého statistického úřadu a na příslušné studie, které jednoznačně říkají, že na zavedení daňového systému, který byl zaveden od roku 2008 – a teď cituji – vydělaly především domácnosti s nízkými příjmy, zejména domácnosti s nezaopatřenými dětmi. Čili je to přesný opak toho, co tady demagogicky dnes a denně lživě a nesmyslně říká pan Sobotka, a sice že na těch reformách vydělali bohatí. Naopak, ze zprávy Českého statistického úřadu jednoznačně plyne, že domácnosti s nízkými příjmy a domácnosti s nezaopatřenými dětmi.

Dovolte mi ještě jeden citát z materiálu Českého statistického úřadu. Jejich příjmy – to znamená příjmy těchto domácností s nízkými příjmy a domácností s nezaopatřenými dětmi – byly po odpočtu všech daňových slev zatíženy nízkou nebo až nulovou daní. Bezmála čtvrtina rodin s dětmi dosáhla na tzv. daňový bonus. Tyto domácnosti tak v řadě případů měly vyšší čistý příjem než hrubý příjem. To jsou důsledky těchto pozitivních reformních kroků.

Takže dámy a pánové, přestaňme od tohoto pultu demagogicky lhát. Čísla říkají přesně něco opačného, údaje jednoznačně říkají, že tyto kroky byly pozitivní. Jsou to údaje, které poskytuje Český statistický úřad, ne propagandistická centrála té nebo oné politické strany. Jsou to údaje, které jsou openy o velmi pečlivě prováděné výběrové šetření domácností a jsou naprosto jednoznačné.

Chci také jednoznačně říci, že všechny renomované mezinárodní instituce, jako je OECD nebo Mezinárodní měnový fond, jednoznačně upřednostňují, aby deficity veřejných financí byly řešeny především cestou úprav výdajové strany státního rozpočtu, jinými slovy cestou úspor.

Ano, sociální demokraté dnes a denně z tohoto místa říkají, že tou skutečnou cestou by bylo zvýšit daně. Zvýšit daně občanům, zvýšit daně

živnostníkům, zvýšit daně firmám. Ne-li zvýšit daně, tak aspoň zvýšit odvody, zvýšit je firmám, zvýšit je živnostníkům. A já tady musím říci, kdo vytváří v této zemi pracovní příležitosti. Jsou to pouze tito živnostníci a pouze tyto firmy. Chceme mít lidi, kteří si vydělávají na své živobytí prací, nebo chceme mít lidi závislé na sociálních dávkách? Já jsem přesvědčen, že tou správnou cestou je podpořit vytváření pracovních příležitostí, a ne je hubit zvyšováním daní či odvodů.

Chci také připomenout, že velká část firem se rozhoduje o tom, kde bude působit, mimo jiné i na základě výše daní a výše odvodů. Velká část firem je schopna poměrně bryskně – a denně se o tom přesvědčují stovky a tisíce našich spoluobčanů – přesunout své působišťe do zemí, kde jsou nižší daně či nižší odvody. Já chci také připomenout, že v současné době podle průzkumu Českého statistického úřadu až jedna třetina českých firem je připravena znovu přijímat zaměstnance, zvyšovat zaměstnanost. A máme v tu chvíli přijít s tím, že zvýšíme daně nebo odvody? Vždyť to je šílený nápad! To je nápad, který míří proti lidem. To je nápad, který připravuje lidi o práci. A my potřebujeme naopak, aby lidé pracovali, ne aby pobírali sociální dávky. Vždyť je také skutečností, že díky reformním krokům, o kterých jsem tady mluvil, i v době největší ekonomické krize za posledních dvacet let, kdy hrubý domácí produkt poklesl o více než 4 %, kdy průmyslová výroba poklesla o 15 % a export o 10 %, kdy dokonce poklesla produktivita práce o 2,3 %, nezaměstnanost nikdy nedosáhla takových výšin jako v dobách sociální demokracie, kdy v letech 2002 až 2004 atakovala téměř hranici 600 000 lidí bez práce. Ani v dobách nejhlubší ekonomické krize v současné době nikdy nezaměstnanost nedosáhla této úrovně, mimo jiné i proto, že v této zemi byly provedeny sociální a daňové reformy, které působily pozitivně na trh práce.

Jak jsem již řekl, vláda nečekala na rozpočet na příští rok, dokázala reagovat již v rozpočtu na rok 2010, kdy byly vázány výdaje ve výši 12 mld. korun. Chci také znovu zopakovat to číslo, že pokud bychom pouze pasivně přijali legislativu od našich předchůdců, tak by deficit státního rozpočtu na příští rok přesáhl 213 mld. korun. Ano, my jdeme cestou úspor a řada těch úspor je nepopulárních. Ano, jsme si toho vědomi a musím říct, že řadu těchto kroků neděláme rádi a neděláme je s nadšením, ale tyto kroky jsou nutné, jsou správné, protože pokud je neuděláme, tak zhoršení rozpočtové situace v České republice povede ke zhoršení postavení České republiky na finančních trzích a kroky, které budeme muset dělat s prodlevou, budou ještě dramatičtější a s ještě větším dopadem především na sociálně citlivé skupiny.

Velmi často je diskutována právě ona otázka desetiprocentního snížení objemu platů ve veřejném sektoru. Já chci především zdůraznit, že se nejedná o plošné snížení mezd ve veřejném sektoru o 10 %, jak někdy bývá

demagogicky vyhlášováno jak představiteli levice, tak někdy i představiteli některých odborových svazů. Jedná se o snížení objemu vyplácených platů ve veřejném sektoru jako naprosto logický tlak na restrukturalizaci a zefektivnění našeho veřejného sektoru.

Dámy a pánové, i veřejný sektor musí dýchat s českou ekonomikou, ani veřejný sektor není izolovaný ostrov, který může žít naprosto nezávisle na tom, co se v ekonomice děje. Já jsem tady již uvedl některá čísla, uvedl jsem, že v loňském roce poklesl průmysl o 15 % a export o 10 %. Pokud se podíváme na loňský rok, tak v podnikatelském sektoru přišlo o práci 130 000 lidí. Pokud dokonce porovnáme druhé čtvrtletí letošního roku s druhým čtvrtletím loňského roku, protože za druhé čtvrtletí jsou poslední relevantní kompletní data, tak o práci v podnikatelském sektoru přišlo 88 000 lidí. V nepodnikatelském sektoru ve stejném srovnání, to znamená druhé čtvrtletí letošního roku proti druhému čtvrtletí loňského roku, nepřišel o práci vůbec nikdo. Naopak přibylo 6000 lidí. Takže proti úbytku 88 000 osob v podnikatelském sektoru v době nejhlubší ekonomické krize ve veřejném sektoru neubyl jeden jediný zaměstnanec, přibylo 6000 osob. Jestliže v době, kdy, jak jsem již řekl, průmysl padl o 15 %, export padl o 10 %, produktivita práce poklesla o 2,3 %, došlo k tříprocentnímu reálnému nárůstu příjmů ve veřejném sektoru, to je přece politika, která nemůže pokračovat! Proto je oprávněný tlak na zefektivnění a restrukturalizaci veřejného sektoru. Je to správný krok, i veřejný sektor musí dýchat s ekonomikou. Tak jako s ní dýchají miliony zaměstnanců v podnikatelském sektoru, tak i tři čtvrtě milionu lidí ve veřejném sektoru musí dýchat s českou ekonomikou, protože jakkoli je rozdílná vzdělanostní struktura ve prospěch veřejného sektoru, kde je výrazně vyšší počet lidí s úplným středoškolským vzděláním a vysokoškolským vzděláním, tak není nadále možný trend, který je zjevný, kdy se rozevírají nůžky mezi vývojem platů ve veřejném sektoru a v podnikatelském sektoru, jinými slovy, kdy jsou výrazně vyšší mzdy ve veřejném sektoru; z hlediska průměrných mezd je to o 500 korun, ale pokud se podíváme na tzv. medián příjmů – medián je ta hladina příjmů, kde minimálně jedna polovina lidí má tenhle příjem a vyšší – tak je rozdíl mezi veřejným sektorem a podnikatelským sektorem dokonce plus 2000 korun ve prospěch veřejného sektoru. Opět další důkaz toho a při vědomí toho, že je tam rozdílná vzdělanostní struktura, to tady chci korektně zopakovat, je tam nutná další restrukturalizace a tlak na vyšší efektivitu.

Já chci také velmi zdůraznit, že po těchto úsporných krocích, se kterými přicházíme, musí vláda České republiky přijít se skutečnými hlubokými strukturálními reformami především na výdajové straně státního rozpočtu, protože pouhé úspory nezachrání naše finance. Pouhé úspory vyřeší situaci státního rozpočtu na rok 2011, ale dlouhodobá konsolidace veřejných financí je možná pouze cestou reforem. O těchto reformách jsme

samozejmě připraveni velmi pečlivě diskutovat nejenom s odbornou veřejností, ale i napříč politickým spektrem. Jsem přesvědčený, že nastavení těchto základních parametrů těchto klíčových reforem na výdajové straně, ale i na příjmové straně státního rozpočtu by mělo být diskutováno v širším politickém spektru a měla by být snaha naleznout širší shodu, nicméně tady chci také říci, že v určitém okamžiku někdo musí převzít zodpovědnost a tyto reformy prosazovat.

Já chci také tady velmi zdůraznit, že nesmíme bagatelizovat postavení České republiky na finančních trzích. Tady bych chtěl zmínit, že pouhá informace o tom, že vláda České republiky v tomto složení a s tímto programem získala důvěru, okamžitě vedla k tomu, že dvě ze tří klíčových agentur, agentura Fitch a agentura Standard and Poor's, zlepšily ratingový výhled České republiky na pozitivní. Pouhá informace o tom, že tato vláda má svůj program a že získala důvěru. I aktuální zkušenost s prodejem eurobondů, desetiletých eurobondů, na finančních trzích, kdy byla poptávka po českých eurobondech nejvyšší od roku 2004, jednoznačně říká, že mezinárodní instituce a finanční trhy pozitivně hodnotí rozpočtovou politiku této vlády.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že přijetí tohoto návrhu státního rozpočtu, jakkoli v některých aspektech nepopulárního, je pozitivní zprávou pro Českou republiku a je pozitivní a dobrou zprávou pro občany České republiky. Proto bych vás chtěl, dámy a pánové, požádat o podporu tohoto návrhu státního rozpočtu. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi vlády Petrovi Nečasovi. Nyní poprosím ministra financí Miroslava Kalouska. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mám tu čest jménem vlády předložit návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2011.

Dovolte nejprve několik slov, protože to je první návrh rozpočtu, který reflektuje rozpočtovou politiku vlády, ke které se vláda zavázala. Dovolil bych si rozdělit naše snažení do tří časových priorit, nikoliv věčných, ale tří časových priorit vzhledem k časové tísní, ve které vláda byla, když se 9. srpna ujala svého mandátu. Označuji je jako etapa nula, etapa jedna a etapa dvě.

Etapou nula rozumíme situaci, když jsme převzali ve druhé polovině roku mandát a zjistili jsme, že neučiníme-li žádné aktivní opatření, bude deficit na konci tohoto roku, deficit za rok 2010, vyšší zhruba o půl procentního bodu, tedy zhruba o 30 mld., než oněch 163 miliard Kč, 5,3 % HDP, které schválila Poslanecká sněmovna v roce 2009. Vláda se nehodlala smířit s

tím, že v prvním roce jejího vládnutí bude překročen výrazným způsobem deficit, a zavázala 28 mld. výdajů v jednotlivých kapitolách státního rozpočtu. Tímto aktivním opatřením na výdajové straně jsme dosáhli toho, že jsem přesvědčen, že deficit v letošním roce skutečně nebude překročen a že bude oněch plánovaných 5,3 % HDP.

Etapa jedna byla potom příprava rozpočtu na rok 2011, pro kterou vláda měla necelé dva měsíce. Kdybychom neučinili žádné aktivní opatření a připustili bychom autonomní vývoj příjmů i výdajů veřejných rozpočtů, jak byly nastaveny z roku 2009, byl by výsledný deficit v roce 2011 zhruba 6,6 % HDP a vysoce by překračoval 200 mld. Kč. Vláda se rozhodla aktivními opatřeními na příjmové i výdajové straně snížit takto autonomně cílený deficit o dva procentní body. Cílíme na celkových 4,6 %, což umožňuje v rámci segmentu veřejných financí, kterým je státní rozpočet, deficit nevětší než 135 mld Kč, protože další deficity jsou dosahovány v mimorozpočtových fondech, a to zejména ve fondu životního prostředí v důsledku prodeje emisních povolenek.

Pochopitelně, během dvou měsíců, které vláda na přípravu měla, neměla šanci učinit jiné změny na výdajové straně než změny parametrické, a to jak exekutivní, kde pravděpodobně největším zásahem je zásah do mzdových nákladů v rozpočtové sféře, tak samozřejmě změny legislativní, protože bez legislativních změn oněch zákonů, o kterých tady včera i dnes byla řeč, bychom nebyli schopni snížit deficit o více než 70 mld. Kč, nicméně jsou to i v legislativě změny nikoliv systémové, ale parametrické. Během dvou měsíců, mají-li tyto zákony nabytí účinnosti k 1. 1. 2011, nebylo možné ani zpracovat, ani projednat, tím méně by to bylo možné projednat v Poslanecké sněmovně, zásadní změny systémů. Vláda tedy navrhuje ve stávajících systémech, které převzala od minulých vlád a minulých parlamentů, parametrické změny, nikoliv změny systémové. To je ona etapa jedna – parametrické změny ve stávajících systémech.

Etapou dvě budou rozpočty let 2012 a dále a prostorem pro předkládání a projednávání změn rozpočtové legislativy bude rok 2011, a bude to tedy rok, kdy budeme v rámci etapy dvě projednávat už nikoliv parametrické, ale zásadní systémové změny, a to zejména změny stávajících ekonomicko-sociálních systémů, jako je penzijní systém, systém veřejného zdravotního pojištění, systém sociálních dávek a nepochybně také nová daňová legislativa u přímých odvodů. Pokud bych měl říci jednu společnou větu, která musí charakterizovat všechny tyto systémové změny, tak bych si dovolil říci větu: více individuální odpovědnosti všech účastníků systému. To pak bude etapou dvě, kterou, jsme přesvědčeni, dosáhneme trajektorie snižování veřejných rozpočtů tak, jak tady již popsal pan premiér, 3,5 % v roce 2012, 2,9 % v roce 2013, až k vyrovnaným rozpočtům pro rok 2016.

Tolik tedy základní věty k současné i předpokládané rozpočtové politice vlády.

Nyní dovolu, abych pokud možno co nejstručněji okomentoval předlohu, kterou máte před sebou. Příjmy státního rozpočtu samozřejmě vycházejí z jakéhosi odhadu, je to jakýsi odhad, model vývoje ekonomiky pro rok 2011, a predikce vychází z červencové predikce analytického útvaru Ministerstva financí.

Za předpokladu, že v realitě bude predikce o něco příznivější pro příjmy státního rozpočtu, pak o něco vyšší než plánované příjmy budou použity na nižší než plánovaný deficit, nebudou zapojovány do výdajů. V případě, že by ona predikce byla přece jen mírně optimistická a reálné příjmy by byly o něco málo nižší, než plánuje návrh zákona, pak vláda nepochybně učiní aktivní opatření na výdajové straně, aby onen základní plánovaný parametr, tedy saldo státního rozpočtu 135 mld. Kč, nebyl překročen.

Dovolte tedy, abych konstatoval, že celkové příjmy plánujeme ve výši 1 bilion 44 miliard Kč, výdaje pak ve výši 1 bilion 179 miliard Kč a deficit státního rozpočtu je plánován ve výši 135 miliard Kč.

Rovněž navrhuje způsob, jak tento deficit pokrýt emisí státních dluhopisů... (Prosebně:) Pane poslanče Vidíme... (Poslanec Vidím ruší telefonování.) – Emisí státních dluhopisů plánujeme pokrýt 131,6 mld. Kč – děkuji vám mnohokrát –, dlouhodobými úvěry potom 5,5 mld. Kč a operací na účtech státních finančních aktiv vykompenzujeme 2,1 mld. Kč.

Jak už jsem řekl ve své úvodní řeči, celková výše deficitu veřejných rozpočtů je pak cílena na 4,6 % v metodice ESA 95.

Příjmy z daní a poplatků – dovolíte-li, abych se teď trochu přidržel příjmové strany bilance – odhadujeme ve výši 531,5 mld. Kč, což oproti skutečnosti roku 2010 je předpokládaný nárůst zhruba o 9 mld. Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pak rozpočtujeme ve výši 373,3 mld., a návrh z příjmů z pojistného předjímá tedy jejich předpokládané navýšení z titulu změn zákona o pojistném v celkové částce 12,9 mld. Kč.

Jedná se v tomto případě o přínos legislativních opatření, která byla původně přijata přechodně pro rok 2010, nicméně jako součást nezbytných parametrických změn, které vláda navrhuje Poslanecké sněmovně, je navrhuje zakotvit i do právního řádu i pro rok 2011.

Největší část z inkasa pojistného na sociální zabezpečení, tedy 331,8 miliardy korun, je určena na důchodové pojištění. Porovnáme-li tyto příjmy s předpokládanými rozpočtovými výdaji na důchody a na výkon důchodové služby, vyplývá, že výdaje důchodového systému překračují příjmy zhruba o 39,4 miliardy korun, tedy deficit na důchodovém účtu, který budeme muset vykryt z jiných zdrojů, dosahuje téměř 40 miliard. Příjmy z rozpočtu Evropské unie jsou v rozpočtu zahrnuty ve výši 117,1 miliardy

korun. Jedná se zejména o předpokládané příjmy ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti na realizaci společných programů v rámci programovacího období 2007 a 2013 a příjmy, které jsou určeny na realizaci opatření v rámci společné zemědělské politiky.

Nyní dovolu několik slov k hlavním agregovaným výdajům výdajové strany bilance.

Celkové výdaje státního rozpočtu na rok 2011 jsou stanoveny ve výši 1,179 miliardy korun, což oproti schválenému rozpočtu roku 2010 představuje meziroční pokles o 5,9 miliardy. Dovolte, abych tuto chvíli označil za mírně historickou, protože je to poprvé za existence České republiky, kdy výdaje klesají v nominální hodnotě oproti výdajům roku předcházejícího. Ještě nikdy taková situace nebyla.

Na výdajové straně rozpočtu patří k nejsledovanějším agregacím celkové mandatorní výdaje státního rozpočtu. Pro rok 2011 jsou rozpočtovány ve výši 681 miliard korun a tvoří tak 57,8 % celkových výdajů státního rozpočtu. Zdá-li se vám toto číslo příliš nízké vzhledem k velmi často medializovaným číslům, která se pohybují kolem 80 %, je to proto, že těchto 57,8 % se týká výlučně skutečně mandatorních výdajů, které předurčuje zákon, nikoliv takzvaných kvazimandatorních výdajů, které jsou bohužel stejným strukturálním problémem státního rozpočtu jako výdaje mandatorní, a nejsou... a mají stejný charakter, ale nejsou předepisovány zákonem. Pokud bychom k tomu přidali ještě mzdové náklady a další kvazimandatorní výdaje, pohybujeme se skutečně přes 80 % výdajů státního rozpočtu.

Přes veškeré úsilí, které vláda věnovala výdajové straně a mandatorním výdajům, znamená toto číslo meziroční nárůst mandatorních výdajů o 2,7 % celkových výdajů. Tedy ten strukturální problém zůstává a jsme povinni ho řešit dalšími systémovými reformami. Z této částky mandatorních výdajů pak 80 % připadá na mandatorní sociální výdaje. Z nich největší položkou jsou samozřejmě výdaje na důchody, které jsou rozpočtovány ve výši 364 miliardy korun, a znamená to nárůst o 16,7 oproti roku 2010. Těch 16,7 je složeno z 12,9 miliardy, které představuje valorizace, kterou již vláda schválila v oné výši 371 korun průměrného navýšení důchodů, a zbytek je způsoben nominálním přírůstkem starobních důchodců. Toto číslo se také rovněž každý rok zvyšuje.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění jsou rozpočtovány ve výši 21,9 miliardy korun, což v tomto případě znamená další pozitivní pokles oproti letem předcházejícím.

Výdaje na dávky státní sociální podpory jsou odhadovány ve výši 38,3 miliardy korun, přičemž meziročně proti očekávaným výdajům v roce 2010 odhad těchto výdajů klesá o 3 miliardy. V návrhu výdajů na rok 2011 je v souladu s úspornými záměry vyloučen sociální příspěvek a výdaj na porodné je výrazným způsobem omezen. Výdaje na příspěvek na péči v so-

ciálních službách se pro rok 2011 předpokládají ve výši 17,8 miliardy korun; v této částce je obsaženo i přehodnocení výše příspěvku v prvním stupni závislosti s předpokládanou účinností k 1. 1. 2011.

Výdaje na dávky pomoci v hmotné nouzi se uvažují ve výši 7,1 miliardy korun, výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti jsou rozpočtovány ve výši 3 miliard korun – ovšem tady upozorňuji, že to je bez prostředků z Evropské unie, zejména tedy z Fondu solidarity, faktické výdaje budou mnohem větší, ale už bez nároku na deficit.

Na platbu státu do systému zdravotního pojištění jsou rozpočtovány prostředky v objemu necelých 53 miliard korun. Tedy za každého svého – v uvozovkách svého – pojištěnce zaplatí stát 723 korun na osobu a měsíc. Dohromady je to 53 miliard, které státní rozpočet zaplatí do systému veřejného zdravotního pojištění.

Výdaje na platy a ostatní platby za provedenou práci rozpočtované v organizačních složkách státu a mzdové náklady příspěvkových organizací jsou pro rok 2011 rozpočtovány v objemu 127,7 miliardy korun, a tak jako jsem říkal, že toto je rozpočet, který poprvé v historii má nižší výdaje oproti roku předcházejícímu, i toto je poprvé v historii, kdy výdaje na platby a platby za ostatní provedenou práci jsou nižší oproti roku předcházejícímu.

Výdaje na výzkum, vývoj a inovace jsou zahrnuty v celkovém objemu 28,9 miliardy korun, to je včetně zdrojů z Evropské unie, a u této položky dovoluji, abych zdůraznil, že výdaje státního rozpočtu na vědu a výzkum jsou jedinou agregovanou výdajovou položkou, kterou vláda nesnižuje. Výdaje na vědu a výzkum jsme uchovali ve výši roku 2010.

Vládní rozpočtová rezerva je rozpočtována v minimální výši, kterou ukládá zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech republiky, ukládá rozpočtovat minimálně 0,3 % navrhovaných výdajů státního rozpočtu, což v tomto případě je 3,5 miliardy korun.

Státní dluh, jehož očekávaná výše koncem roku 2010, já ji předpokládám někde na horizontu 1 bilion 346 – 347 miliard korun, dosáhne na konci roku 2011 hodnoty 1 bilion 482,5 miliardy korun a vzroste tak o 10 %.

Podíl státního dluhu na hrubém domácím produktu by měl ke konci roku 2011 činit 38,9 %. Pohlédnuto statickým pohledem je 38,9 % stále relativně nízká hodnota zadlužení a ono absolutní číslo nás nemusí děsit. Nicméně zdůrazňuji, že sklenice může být poloprázdná, nebo poloplná a že to, co je nejdůležitější, jsou trendy. A bohužel, strukturální problém českých veřejných rozpočtů je v takové situaci, že bez velmi aktivního a zásadního řešení bychom oním trendem z té poloplné sklenice udělali brzy sklenici přetékající. Řeknu to ještě jinak. Kdybychom dnes měli výši zadlužení přesahující maastrichtské kritérium 60 %, ale měli vyrovnanou bilanci veřejných rozpočtů a neměli strukturální problém, pokládal bych české

veřejné rozpočty za zdravější než v situaci, kdy máme celkový dluh ve výši 40 %, ale máme obrovský strukturální problém s velmi negativním trendem zvyšování zadluženosti, nebudeme-li ho urychleně řešit.

Státní rozpočet na rok 2011 je jedním ze zásadních pilířů střednědobého rozpočtového plánování. Dovolte mi proto krátce shrnout i základní charakteristiky dokumentů střednědobého plánování, kde – jak již jsem uvedl – pro rok 2012 jsou navrženy výdaje centrální vlády ve výši 1 bil. 142,3 mld. korun a výdaje státních fondů ve výši 63,6 mld. korun, čímž cílíme na deficit veřejných rozpočtů ve výši 3,5 %. Střednědobý výdajový rámec navržený pro rok 2013 pak předpokládá výdaje 1 bil. 166,6 mld. korun, přičemž na státní rozpočet připadá 1 bil. 113,5 mld. korun a na státní fondy 53,1 mld. korun. V roce 2013 pak cílíme na deficit 2,9 %.

Děkuji vám, vážené dámy, vážení pánové, že jste tomu logicky nepříliš záživnému a čísly přeplněnému úvodnímu slovu věnovali pozornost, a dovoluji si požádat, abyste návrh státního rozpočtu podpořili a schválili na konci diskuse jeho základní parametry – příjmy, výdaje, saldo, vztahy na místní rozpočty – a propustili jej tak do druhého čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi financí. Tento návrh jsem přikázala k projednání rozpočtovému výboru. Rozpočtový výbor předložil usnesení, které nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 102/1. Nyní dostane slovo zpravodaj rozpočtového výboru, pan kolega Pavel Suchánek.

Ještě mezitím vás seznámím se třemi omluvami, které mi byly doručeny. Pan poslanec Petr Jalowiczor se omlouvá z dnešního jednání, pan ministr Schwarzenberg od 10 hodin z důvodu účasti na jednání v Senátu a taktéž předseda vlády se omlouvá z dnešního jednání od 10 do 11 hodin z důvodu jednání Senátu. To jsou omluvy v tuto chvíli.

Prosím, pane kolego, nyní máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, dámy a pánové, seznámím vás s usnesením rozpočtového výboru ze dne 13. října 2010 k prvnímu čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011, tisk 102, a ke způsobu projednávání návrhu střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013, tisk 103.

Po úvodním slově ministra financí Miroslava Kalouska, zpravodajské zprávě poslance Suchánka a po rozpravě rozpočtový výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 v prvním čtení přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

1. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2011 podle sněmovního tisku 102 – a následuje výčet cifer státního rozpočtu na příští rok;

2. bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu ČR na rok 2011

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, a to očekávané příjmy z rozpočtu Evropské unie v celkové výši 117 mld. 120 mil. Kč a odvody do rozpočtu Evropské unie v celkové výši 35 mld. 250 mil. Kč,

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a. s., ve výši 250 mld. Kč a výši dotace ze státního rozpočtu pro doplnění pojistných fondů této společnosti ve výši 1 mld. Kč;

3. přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu ČR na rok 2011 takto – a následuje výčet výborů a kapitol, které tyto výbory projednávají, nebudu vás s nimi seznamovat, protože jste všichni toto usnesení obdrželi;

4. přikazuje k projednání návrh organizačního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu na rozpočet Poslanecké sněmovny a návrh organizačního výboru Senátu na rozpočet Senátu na rok 2011 rozpočtovému výboru;

5. konstatuje, že vláda předložila společně s vládním návrhem zákona o státním rozpočtu na rok 2011 (tisk 102) i návrh střednědobých výdajových rámců na léta 2012 a 2013 (tisk 103) s tím, že jej Poslanecká sněmovna projedná na stejné schůzi jako druhé a třetí čtení státního rozpočtu;

II. zmocňuje předsedu výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodajovi. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů a sledoval spolu se mnou rozpravu, která za chvíli bude zahájena. Než ji zahájím, byla mi ještě doručena omluva paní poslankyně Karolíny Peake, která se zúčastní jednání Senátu. Také od 10 hodin se omlouvá, ano.

Nyní otevírám obecnou rozpravu ke státnímu rozpočtu na rok 2011. Mám v tuto chvíli 11 písemných přihlášek do této rozpravy a k tomu jednu s přednostním právem. Tu jednu s přednostním právem mi doručil pan kolega Bohuslav Sobotka. Má tedy slovo jako první. Po něm bude hovořit pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Hezké dopoledne, vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegové, kolegyně. Projednáváme návrh zákona o státním rozpočtu na příští rok, ale dovoluji mi, abych se vrátil ještě k tomu, co zde probíhalo včera na půdě Poslanecké sněmovny, neboť včera jsme

zahájili projednávání návrhů zákonů, které bezprostředně se státním rozpočtem na příští rok souvisí.

Pan premiér zde hovořil o tom, že chce a že jeho cílem, plánem začít debatu s opozicí nad reformami. Já bych chtěl k tomu poznamenat, že se, pane premiére, špatně diskutuje o reformách ve stavu legislativní nouze. To je skutečně to úplně nejhorší prostředí, ve kterém můžete vést rozumnou věcnou debatu s opozicí. Ve stavu legislativní nouze to prostě nejde. Jsou stanoveny striktní termíny, je omezena možnost připravovat pozměňující návrhy, pořádně se nejedná ve výborech, zákony nemůžete ani přikázat do několika výborů. Prostě je to mimořádná situace.

Myslím si, že to včerejší rozhodnutí vlády České republiky, aby se návrhy zákonů, které souvisí se státním rozpočtem, projednávaly v režimu legislativní nouze, je chybné. Nepovede to do budoucna k ničemu dobrému. Prostě každá vláda, která si nesplní domácí úkol, nepředloží včas návrhy zákonů, bude tvrdit, že pokud ty zákony rychle nebudou přijaty, stane se katastrofa, a bude tady tendence zneužívat způsob, který použila teď Nečasova vláda.

Myslím si, že všichni vědí, každý občan v této zemi ví, že Česká republika není ve stavu legislativní nouze. Tady nedošlo k žádné plošné živelné katastrofě, nebyly tady žádné plošné povodně, jaké třeba byly v srpnu 2002, nebylo tady žádné zemětřesení jako v Turecku, nedošlo tady k ničemu dramatickému, mimořádnému, neočekávanému.

Ano, možná vláda nečekala, že prohraje senátní volby takovýmto rozdílem. Ale určitě porážka vládní koalice v senátních volbách není důvodem k tomu, aby byl vyhlášen stav legislativní nouze. Já jsem přesvědčen, že je to pouze snaha, jak obejít Poslaneckou sněmovnu, snaha, jak možná obejít i nový Senát, protože pokud se vláda bude snažit projednat tyto návrhy zákonů ještě ve starém Senátu, tak je to samozřejmě snaha obejít volební výsledek, o kterém rozhodli lidé, kteří přišli k prvnímu a druhému kolu senátních voleb. Je to chybné rozhodnutí a myslím si, že do budoucna se vládě Petra Nečase vymstí a do budoucna se také vymstí z hlediska kvality naše legislativního procesu.

Vláda podvádí, a podvádí způsobem, který vidí všichni občané naší země, a já myslím, že lidé si na to svůj názor nepochybně udělají. Není důvod pro vyhlášení stavu legislativní nouze.

Vláda tvrdí, že není schopna návrhy zákonů, které souvisí s rozpočtem, projednat do konce letošního roku. Pak se ptám, proč je nepředložila dříve. Pokud se na ty návrhy zákonů podíváte, tak jsou to velmi stručná legislativní dílka. Vláda má k dispozici tisíce úředníků. Kdyby je zaukolovala, byla schopna projednat a zpracovat tyto věci během několika týdnů. Byla schopna tyto návrhy předložit počátkem měsíce září, mohla k těmto návrhům svolat mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny a už dávno mo-

hla uplynout 30denní lhůta jako minimální lhůta pro projednání těchto návrhů zákonů na půdě Poslanecké sněmovny. Jedná se o několik málo změn zákonů, které již mohly být projednány. Je to jenom nedbalost vlády, je to její amatérský přístup, je to její nezkušenost, které vedou k tomu, že vláda vyhláší stav legislativní nouze proto, aby obešla řádnou parlamentní proceduru na půdě Poslanecké sněmovny a možná by se pokusila obejít i řádnou parlamentní proceduru na půdě českého Senátu. To je první poznámka.

Druhá věc. Je velmi zvláštní, že vláda pokračuje v tom, co začala v létě, aniž by se jakýmkoli způsobem ohlížela na výsledek voleb, které proběhly v uplynulých 14 dnech. Domnívám se, že lidé v těchto volbách, ti, kteří přišli volit, aktivní občané, kteří se zajímají o veřejné záležitosti, tak lidé, kteří přišli volit, tak se vyjádřili těmito volbami také k vládní politice. To je přece věc číslo 1, která vévodí veřejné diskusi, veřejnému prostoru. Plošné škrty, návrhy, se kterými přichází vláda, její daňová politika. Lidé se v těchto volbách k politice vlády vyjádřili a vyjádřili se tak, že nejvíce podpořili kandidáty České strany sociálně demokratické. Strany, která tyto vládní reformy kritizuje. Strany, která se domnívá, že vláda postupuje chybnou cestou. Domnívám se, že lidé se vyjádřili svým hlasováním ať už ve volbách komunálních nebo ve volbách senátních také k politice této vlády. A vláda by výsledek hlasování měla ve své politice zohlednit. Pokud chce být vládou demokratického státu.

Já se domnívám, že lidé nesouhlasí se škrty, protože se jim zdají nespravedlivé. Nesouhlasí se škrty proto, že se jim zdají asociální. Nesouhlasí s vládní rozpočtovou politikou, neboť jsou přesvědčeni o tom, že její náklady se přenášejí pouze na středně- a nízkopříjmové skupiny. Tento svůj názor dali občané najevo ve volbách a je škoda, že ho vláda Petra Nečase ignoruje takovýmto způsobem, a že dokonce tyto návrhy zákonů chce projednávat v mimořádném zkráceném režimu ve stavu legislativní nouze. Jako by žádné volby ani nebyly. Jako by vláda nechtěla slyšet názor a vzkaz občanů, který jí v uplynulých volbách poslali.

Myslím si, že každé volby, které mají celostátní charakter, jsou svým způsobem referendem o stávající vládě. Tyto volby také takovýmto referendem byly a v tomto referendu stávající vládní koalice neuspěla. Neuspěla a myslím si, že je škoda, že není schopna výsledek voleb reflektovat, procítit a zohlednit.

Pan premiér zde hovořil o tom, že současná vládní rozpočtová politika navazuje na politiku vlády Mirka Topolánka. Já si myslím, že to je logické. Tato vláda ve skutečnosti dělá totožnou sociální, rozpočtovou a daňovou politiku, jakou jsme tady zažívali v letech 2007 až 2009. Tato politika je charakterizována několika rysy. Za prvé, je to politika, která přenáší daňovou zátěž z vysokopříjmových skupin na středněpříjmové skupiny. Je to

politika, která přenáší daňovou zátěž z firem na středněpříjmové skupiny. V letech 2007 až 2009 tady byla zavedena rovná daň, byla dále snížena daň firmám a současně byla zvýšena daň z přidané hodnoty. Vedlo to k tomu, že se daňová zátěž přenesla z určitých kategorií, a to kategorie firem a vysokopříjmových skupin, na střední vrstvy. To byl první důsledek politiky vlády Mirka Topolánka. Druhý důsledek byla deformace sociální politiky, protože došlo k tomu, že celá řada sociálních transferů, které v minulosti byly směřovány ke středním vrstvám, tak byla těmto středním vrstvám odňata. Už jsem zde hovořil o tom, jakým způsobem byl deformován systém příspěvků na děti.

Samozřejmě, vládní rozpočtová politika z tohoto období se výrazným způsobem projevila na poklesu příjmů státního rozpočtu. Projevila se také v tom, že česká ekonomika začala zpomalovat ještě předtím, než přišly hlavní dopady hospodářské krize.

Vládní politika v tomto období byla charakterizována také tlakem na mzdy. Vláda odmítla zvyšovat minimální mzdu. Je velmi zajímavé, a tady, v této Poslanecké sněmovně, se o tom mnoho nemluví, ale od 1. ledna roku 2007 se minimální mzda nezvýšila ani o korunu. Přitom tehdy se hovořilo o tom, že vláda chce zvyšovat motivaci lidí k tomu, aby pracovali. Tlak na snižování mezd se přesunul i do politiky vlády současné. Už zde bylo řečeno, že vláda chce snížit o 10 % objem platů zaměstnanců veřejného sektoru, ale k tomu se určitě ještě dostanu.

Současná vláda navazuje na Topolánkovu vládu také tím, že se musí vyrovnat s důsledky její tehdejší chybné politiky. Tím, jak se v letech 2007 až 2010, resp. 2009, snižovaly daňové příjmy státu, tak došlo k tomu, že ročně je stát chudší o 89 miliard korun. Je to v důsledku toho, že Miroslav Kalousek a Petr Nečas ve vládě Mirka Topolánka snížili některé daně a sociální odvody. Díky tomu dnes stát každý rok přichází o částku 89 miliard korun, což je shodou okolností polovina současného deficitu českého státního rozpočtu. Státní rozpočet v letošním roce by měl skončit schodkem 163 miliard korun a zhruba 89 miliard z této částky je dáno chybami, ke kterým došlo v rozpočtové a daňové politice v letech 2007 až 2009. Kdo byl v tomto období ministrem financí? Ministrem financí byl Miroslav Kalousek. Kdo byl v tomto období ministrem práce a sociálních věcí? Byl to Petr Nečas.

V tomto období byl také založen současný schodek důchodového účtu. V době, kdy končila na podzim roku 2006 vláda sociální demokracie, tak byl na důchodovém účtu přebytek. Postupně se tento přebytek vymazal a v současné době je důchodový účet v deficitu. Není to jenom v důsledku hospodářské krize, je to v důsledku chybných kroků Petra Nečase v době vlády Mirka Topolánka, v důsledku snížení odvodů na sociální pojištění, v důsledku různých experimentů, které se týkaly dočasných slev na sociální

pojištění, které nezafungovaly. A v tuto chvíli, bohužel, je už důchodový účet v deficitu a komplikuje rozhodování vlády, pokud jde o valorizaci důchodů.

Já si myslím, že je důležité zdůraznit, že současný stav českých veřejných rozpočtů je ovlivněn dvěma základními příčinami. První příčinou je hospodářská krize, ke které došlo. Samozřejmě, vláda ji nemohla zastavit, mohla se snažit pouze zbrzdit její dopady na české veřejné rozpočty, ale první polovinou současného deficitu jsou skutečně dopady globální hospodářské krize. Vinu na druhé polovině schodku mají chyby, ke kterým došlo právě v době vlády Mirka Topolánka.

Já si myslím, že je velmi zajímavé, že v debatě zatím nepadla zmínka o Řecku, pokud si uvědomíme, že na strašení Řeckem byla založena velká část volební kampaně jak Občanské demokratické strany, tak i strany TOP 09. Myslím, že v tuto chvíli už vláda řecký strašák nepotřebuje, a tak ho odložila. V této souvislosti je ale důležité připomenout, co se dělo v Řecku předtím, než tam vypukla hospodářská krize, co se dělo v Řecku předtím, než došlo k ohrožení jeho ratingu. V Řecku pět let před krizí vládla pravicová Nová demokracie. Pět let před krizí tato řecká vláda snižovala daně. Pak se ještě pustila do experimentu s pořádáním olympijských her. Právě chybná politika v daňové oblasti do značné míry podrazila nohy stabilitě řeckých veřejných rozpočtů a byla poslední kapkou, která přispěla k realizaci velké řecké krize.

Česká republika není Řecko. Česká republika je šestý nejméně zadlužený stát v rámci Evropské unie. Přesto řecká karta byla intenzivně používána před volbami a byla používána velmi demagogickým způsobem. Pokud bych měl ale najít alespoň jeden prvek, který měla společná politika Topolánkovy vlády a politika řecké pravicové vlády před krizí, tak to bylo právě snižování daní – snižování daní firmám a snižování daní fyzickým osobám. To byla stejná chyba. Stejnou chybu udělala řecká pravicová vláda a stejnou chybu udělala vláda Mirka Topolánka ve své daňové politice. To podseklo daňové příjmy Řecka a bylo to poslední kapkou k jeho krizi a tato politika Miroslava Kalouska a Petra Nečase podkopala i stabilitu českého státního rozpočtu a vedla také k tomu, že v roce 2009 jsme měli největší schodek státního rozpočtu v naší historii 224 mld. korun. To byl absolutně rekordní schodek státního rozpočtu a byl to poslední státní rozpočet, který ještě připravovala vláda Mirka Topolánka.

Souhlasím s tím, že politika této vlády, jak zmínil premiér Nečas, navazuje na politiku vlády Topolánka, a platí také, že tato vláda se musí vypořádávat s důsledky chyb, které způsobila Topolánkova vláda. Mimo jiné je to zvláštní, že poté, kdy Miroslav Kalousek působil jako ministr financí řadu let v této vládě Mirka Topolánka, působil tam i Petr Nečas, tak

v tuto chvíli ještě stále musí řešit obrovský strukturální deficit státního rozpočtu.

Pokud se podíváme na vývoj našeho veřejného dluhu, Česká republika patří mezi nejméně zadlužené státy v rámci Evropské unie. V době, kdy končila vláda sociální demokracie na podzim roku 2006, byl podíl veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu stabilizován na úrovni zhruba 29 % HDP. V tuto chvíli se veřejný dluh na konci letošního roku k poměru k hrubému domácímu produktu bude pohybovat někde možná kolem 37, 38 % hrubého domácího produktu.

Pokud se podíváme na nárůst veřejného dluhu v uplynulých letech, je jasné, že se zvýšil jeho podíl na hrubém domácím produktu, čili veřejný dluh rostl. Veřejný dluh rostl v uplynulých letech i nominálně. Od roku 2007 se zvýšil do letošního roku o 440 mld. korun, čili 440 mld. korun nárůstu čistého státního dluhu České republiky. To je částka, která tvoří v tuto chvíli zhruba jednu třetinu celého veřejného dluhu, kterým Česká republika disponuje. To znamená od roku 2007 narostl český veřejný dluh v zásadě o 440 mld. korun a to je třetina celkového současného zadlužení.

Já to říkám proto, abychom si uvědomili, jaký podíl má současná vláda a lidé, kteří jsou v ní zastoupeni, a politické strany, které jsou ve vládě zastoupeny, na celkové výši veřejného dluhu naší země. Ten podíl je značný, je nezpochybnitelný a mě velmi mrzí, že ani ministr financí Kalousek ve svém vystoupení, ani předseda vlády Petr Nečas se k této odpovědnosti a spoluodpovědnosti za celkovou výši veřejného dluhu České republiky nepřihlásili. Nebylo tam ani jediné slovo pokory, nebylo tam ani jediné slovo o tom, že je zde i určitá odpovědnost lidí, kteří sedí v současné vládě, za to, jak velký je veřejný dluh a jaké je současné tempo zadlužování České republiky.

Pan premiér Nečas zde hovořil o tom, že samotný nástup jeho vlády znamenal zlepšení ratingu České republiky. Já bych ho chtěl ujistit, že rating České republiky u všech tří klíčových ratingových agentur, které jsou relevantní pro prodej státních dluhopisů, se postupně zlepšuje počínaje léty 2000 až 2002. Od těchto let, od roku 2002, nedošlo u žádné z těchto tří ratingových agentur ke zhoršení ratingu České republiky a od tohoto období se rating České republiky pouze zlepšuje. Bylo by to samozřejmě velmi negativní, kdyby za této vlády došlo ke zhoršení ratingu České republiky, když od roku 2002 ani u jedné z těchto tří ratingových agentur nedošlo ke zhoršení ratingového hodnocení České republiky a naopak můžeme sledovat kontinuitu postupného zlepšování ratingu, a to počínaje počátkem této dekády, to znamená léty 2000 až 2002. Jestliže ratingové agentury zlepšily výhled České republiky, tak to bylo na základě toho, že se vláda přihlásila ke konvergenčnímu programu, který schválila vláda Jana Fischera. Byl to ale konvergenční program, k jehož dodržení se před vol-

bami hlásily všechny významné politické strany. I kdyby vládu sestavila sociální demokracie, která volby vyhrála, i kdybychom my sestavili vládu jako vítězové voleb po těchto volbách do Poslanecké sněmovny, tak bychom respektovali konvergenční program a respektovali bychom stanovené cíle pro snižování schodku státního rozpočtu.

I sociální demokracie se domnívá, že dluh, který byl vytvořen v uplynulých letech, tempo zadlužování, které se zvýšilo v letech 2008, 2009, 2010 do současných neuvěřitelných obrátek, je potřeba zpomalit. My se přece nelíšíme ve snaze snižovat tempo zadlužování naší země zpět pod 3 % HDP na úroveň, kde bylo v letech 2004, 2005, 2006. Naším cílem je snížit tempo zadlužování a zpomalit nárůst veřejného dluhu, ale lišíme se v cestách, které bychom pro rozpočtovou konsolidaci naší země zvolili. V tom je ten základní rozdíl mezi přístupem současné vlády a přístupem České strany sociálně demokratické.

My se domníváme, že břemeno rozpočtové konsolidace by mělo být rozloženo rovnoměrněji. Za prvé by mělo být rozloženo rovnoměrněji mezi zvýšení příjmů státu a škerty. Je jasné, že každá rozpočtová stabilizace musí být založena na omezení výdajů, ale současně také na zvýšení příjmu. Neplatí ona teze, kterou velmi často opakuje ministr financí Kalousek o tom, že rozpočet státu je stejný jako rozpočet domácnosti. To prostě není pravda. Charakter státního rozpočtu je jiný. Jestliže máte domácnost a zjistíte, že máte rozdíl mezi příjmy a výdaji, tak pokud omezíte výdaje, tak to neovlivní vaše příjmy. Stát se chová jinak. Pokud máte státní rozpočet, pokud omezíte výdaje, tak velká část omezení výdajů se vám vždy vrátí i v podobě určitého omezení příjmu. Je to prostě tak. Výdaje státu souvisí současně i s jeho příjmy. Výdaje domácnosti nejsou na příjmy domácnosti navázány takovým způsobem, jako je to u státního rozpočtu. Čili neplatí teze, že státní rozpočet se chová stejně jako rozpočet domácnosti – státní rozpočet je rozpočtem svého druhu.

Konkrétní příklad: Jestliže tahle vláda se rozhodla zcela škrtnout dotační prostředky na program Panel, tzn. na rekonstrukci panelových domů bylo vynakládáno ročně něco kolem necelé miliardy korun, tak bylo propočítáno, existují propočty o tom, že z jedné koruny takovéto dotace se vrací zpět do státního rozpočtu až 1,20 koruny. Ptáte se, jak je to možné? Je to možné proto, že tato dotace na sebe váže privátní investice a aktivitu v rámci privátní ekonomiky. Jedna koruna dotace programu Panel znamená návrat do státního rozpočtu v rozsahu 1,20 koruny. Protože soukromí majitelé, nájemníci, družstevníci museli k programu Panel přikládat své prostředky a tato aktivita státu mobilizovala aktivitu v rámci soukromého sektoru.

Jestliže tato vláda jde tedy politikou škrťů, tzn. klade dramaticky převažující důraz na snižování výdajů státu, tak automaticky negativním

způsobem ovlivní budoucí příjmy státního rozpočtu. To je ten rozdíl číslo jedna. My se domníváme, že rozpočtová stabilizace by měla být vyrovnaným způsobem založena na omezení výdajů, ale současně také na zvýšení příjmů státu.

Rozdíl číslo dvě spočívá v charakteru škrťů. Jestliže vláda realizuje škrty, měla by je realizovat tak, aby nenarušila sociální soudržnost ve společnosti, ty klíčové parametry, které zajišťují to, že se společnost zcela nerozpadne, a současně by měla dbát na to, aby tyto škrty byly vnímány jako spravedlivé a aby byly vnímány jako sociálně únosné. To znamená měla by je distribuovat takovým způsobem, aby nevytvořily ve společnosti nepřekonatelné sociální rozdíly a současně aby je jednotlivé sociální a společenské vrstvy mohly unést. Toto pravidlo dodrženo nebylo.

Druhá věc a druhá naše výhrada se týká charakteru škrťů, které jsou zaměřeny do oblasti investic. Jestliže vláda investuje, vytváří současně podmínky v případě vhodně alokovaných investic pro budoucí prosperitu. Vytváří podmínky pro budoucí konkurenceschopnost. Jestliže jsou škrty zaměřeny do oblastí, kde dojde k podlomení investiční aktivity státu, v oblasti infrastruktury, tak je logické, že se to státu v budoucnu vymstí. Jestliže stát omezuje výdaje v oblasti výstavby dopravní infrastruktury, je zřejmé, že to postihne celou řadu regionů z hlediska investiční aktivity a z hlediska politiky zaměstnanosti. Takto je současný rozpočet bohužel koncipován.

Pokud shrnu naše hlavní systémové výhrady, které se týkají vládní rozpočtové politiky: Jsme přesvědčeni o tom, že ve skutečnosti takovýto způsob stabilizace veřejných rozpočtů podlomí hospodářský růst nebo ho alespoň významným způsobem oslabí, takovýto způsob stabilizace státního rozpočtu ohrozí v příštím roce zaměstnanost, takovýto způsob stabilizace státního rozpočtu sníží kupní sílu významných skupin obyvatel a to vše v součtu bude mít negativní dopad jak na podnikání, tak na celkovou prosperitu České republiky v příštím roce.

Problémem je, že se krátí i investice dlouhodobého charakteru, investice do vzdělání, investice do infrastruktury. To povede k tomu, že z dlouhodobého hlediska se zhorší šance České republiky na udržení mezinárodní konkurenceschopnosti. To je ten druhý problém, který v tuto chvíli máme s tímto návrhem státního rozpočtu. Škrty jsou koncipovány nespravedlivým způsobem. Lidé to cítí, koneckonců demonstrace čtyřiceti tisíc zaměstnanců veřejného sektoru, která se tady v Praze nedávno uskutečnila, jasně potvrzuje, že velká část občanů cítí tyto škrty jako nespravedlivé. Vláda je totiž zaměřila na střední vrstvy a vláda tyto škrty zaměřila na nejslabší články, na nejchudší rodiny s dětmi, na zdravotně postižené, na nemocné. Čili vláda měla dostatek odvahy, aby sebrala finanční zdroje těm nejchudším, ale neměla žádnou politickou odvalu k tomu, aby získala dodatečné zdroje do státního rozpočtu od nejvyšších příjmových

kategorií, neměla žádnou odvahu, aby získala dodatečné zdroje do státního rozpočtu od firem nebo třeba zdanila hazardní hry. K tomu vláda odvahu neměla a soustředí se pouze na to, že vytahuje finanční prostředky z kapes nejchudších rodin s dětmi, bere peníze lidem ze zdravotním postižením, bere peníze zaměstnancům veřejného sektoru.

Pan premiér Nečas zde hovořil o tom, že zaměstnanci veřejného sektoru mají příliš vysoké platy a že je jich příliš mnoho. Bylo by to hezké, kdyby to říkal někdo, kdo nikdy nebyl ve vládě, ale já už jsem tady jasně několikrát zmiňoval, že v tuhle chvíli sklízíme také plody práce vlády Mirka Topolánka. Já se domnívám, že stát, pokud má plnit své funkce, pokud má zajistit daňovým poplatníkům za jejich daně kvalitní veřejné služby, potřebuje určité množství zaměstnanců, kteří by měli být placeni tak, aby to odpovídalo jejich nasazení a jejich kvalifikaci. Jestliže vláda se chystá zkombinovat 10procentní pokles platů zaměstnanců veřejného sektoru s nepromyšlenou reformou tarifů, která u řady těchto lidí povede nejenom k 10procentnímu snížení, ale také ke snížení o 20 nebo 25 %, tak je to útok na stabilitu veřejného sektoru a na kvalitu veřejných služeb.

Lidem se to vrátí dvojnásobem. Za prvé – veřejné služby budou méně kvalitní, budou omezovány, budou privatizovány a budou zpoplatňovány. To samozřejmě bude znamenat větší tlak na peněženky daňových poplatníků. Druhý způsob, jakým se toto vládní opatření snižování platů a snižování tarifů vrátí, bude v tom, že se přirozeně sníží kupní síla zaměstnanců veřejného sektoru. A třetí důsledek bude v zásadě plošný a podle mého názoru nejničivější: Jestliže vláda vydává do ekonomiky signál snižování platů o 10 %, tak se to nepochybně dříve nebo později přelije i mezi ostatní zaměstnance v privátních firmách. Už dnes probíhají kolektivní vyjednávání, už dnes slyší zástupci zaměstnanců jednoduchý argument: Vláda snižuje o 10 %, tak co byste chtěli? Uděláme to samé. Co byste chtěli, když se tímto způsobem chová vláda?

Vláda tedy vysílá z hlediska mzdového vývoje do ekonomiky dva silně negativní signály. Za prvé, odmítá i nadále po několika letech zvyšovat minimální mzdu, tzn. od roku 2007 pravděpodobně až někdy do roku 2014 vůbec nebude minimální mzda zvýšena, tzn. dochází reálně k jejímu dramatickému poklesu. A druhý negativní signál, který vláda vysílá do ekonomiky, je – snižujte platy, je to pro ekonomiku dobře. Ale myslím, že žádná společnost se ještě snižováním platů k prosperitě nedostala. Žádná společnost se snižováním platů nedostala k lepší životní úrovni nebo větší sociální stabilitě. Podle mého názoru je to spíše cesta do pekel, cesta k sociálnímu propadu a je to cesta ke snižování hospodářského růstu.

Myslím si, že vládní koncepce přenést velkou část rozpočtových úspor právě na zaměstnance veřejného sektoru se naší společnosti dlouhodobě vymstí – právě z hlediska kvality veřejných služeb, ale také z hlediska to-

ho, jak se bude vůbec vyvíjet mzdový vývoj v reálné ekonomice. Myslím si, že v tuto chvíli vláda zvolila řešení, které nepomůže naší ekonomice a není dlouhodobě koncepční.

Pan premiér Nečas velmi často hovoří o tom, že v tuto chvíli probíhají jenom plošné škrty a že skutečné reformy nás teprve v budoucnu čekají. Zatím vláda žádné konkrétní podrobné reformy nepředložila. Předkládá pouze parametrické změny některých systémů ve smyslu plošných škrťů, které nejsou promyšlené, nejsou ani vyvážené a nejsou ani spravedlivé.

Myslím si, že takováto rozpočtová politika není dlouhodobě udržitelná, a pokud by v ní vláda pokračovala, tak ve skutečnosti nebude ani úspěšná, protože řada škrťů, které vláda v tuto chvíli realizuje, má pouze jednorázovou povahu. Řada těchto škrťů není dlouhodobě udržitelná z hlediska schopnosti státu zajistit své dlouhodobé funkce. Myslím si, že si málokdo dokáže představit, že s takovýmito finančními zdroji bude schopna policie do budoucna zajistit bezpečnost občanů.

Nikdo si nedokáže představit, že pokud se dlouhodobě bude realizovat politika zmrazování prostředků pro zdravotnictví, pro platby za státní pojištění, že se nezhroutí systém financování zdravotní péče ze zdravotního pojištění. Není možné do nekonečna nahrazovat pokles dotací pro vysoké školy zaváděním zápisného, dalších poplatků a školného. To prostě nebude fungovat. Čili z dlouhodobého hlediska tento způsob řešení rozpočtového schodku není promyšlený, není udržitelný. A především nezaručuje žádné zlepšení budoucnosti. Zaručuje pouze likvidaci veřejného sektoru, jeho otevření privatizaci a zaručuje zvyšování sociálních rozdílů v naší společnosti.

Mne velmi mrzí, že spolu se státním rozpočtem, spolu s jednotlivými návrhy zákonů vláda nepředložila podrobnější analýzu dopadů právě na sociální soudržnost. Mrzí mě, že vláda nepředložila podrobnější analýzu dopadů všech těchto škrťů na vývoj ekonomiky v následujícím období, zejména pokud jde o rok 2011 a o rok 2012. Velmi mě mrzí, že vláda v rozpočtovém výhledu ani nenaznačuje, jakým způsobem vlastně chce dosáhnout dalšího poklesu schodku státního rozpočtu v letech 2012 a 2013. Pouze konstatuje, že v roce 2013 by se měl deficit stlačit pod 3 % hrubého domácího produktu.

Pokud jsem se velmi pečlivě díval na makroekonomickou část návrhu zákona o státním rozpočtu, téměř tam není zmínka o tom, jakým způsobem vláda dospěla k výrazně optimistickému odhadu hospodářského růstu v příštím roce, přičemž je zřejmé, že kroky vlády na výdajové straně budou působit na hospodářský růst negativním způsobem. Domnívám se, že růst ekonomiky, tak jak ho vláda v tuto chvíli odhaduje, je mírně přeceněn a nejsou v něm zohledněny všechny dopady škrťů, se kterými vláda ve své rozpočtové politice počítá.

Myslím si, že v tuto chvíli je chyba, že vláda nemá hospodářskou strategii. Kdyby současná vláda byla schopná formulovat dlouhodobou hospodářskou strategii a do jejího kontextu zasadila konkrétní rozpočtovou politiku, byl by rozpočet pochopitelnější a srozumitelnější. Takto je to jenom výkřik. Je to výkřik, který není promyšlený. Nepovede k dlouhodobé stabilizaci veřejných rozpočtů a zhorší životní úroveň velké části obyvatel naší země.

Mne velmi mrzí, že rozpočet je projednáván v situaci a v atmosféře, kdy vláda zneužila institut stavu legislativní nouze pro přijetí jednotlivých návrhů zákonů. Chtěl bych ale konstatovat, že i když Česká strana sociálně demokratická s tímto návrhem zákona o státním rozpočtu nesouhlasí, tak nebudeme podnikat kroky, které by vedly k tomu, že rozpočet nebude přijat do konce letošního roku, a nebudeme podnikat kroky, které by vedly k riziku rozpočtového provizoria, z jediného důvodu. Evropa je dnes v hysterii. Řada vlád poměrně hystericky reaguje na řeckou krizi, na velmi často živelné a svévolné počínání ratingových agentur, které v tuto chvíli mají moc nad životem a smrtí celé řady evropských vlád. V situaci, kdy by Česká republika neměla včas schválený rozpočet, tak by to skutečně mohlo vytvořit předpolí pro spekulace, které by mohly být spojeny s útokem na českou měnu, s útokem na český rating. A to si v žádném případě sociální demokracie nepřeje. My nebudeme pro rozpočet hlasovat, ale nebudeme jeho projednávání obstruovat tak, aby to zvýšilo riziko rozpočtového provizoria.

Je to ale jiná věc než projednávání zákonů, kterými vláda mění parametry našeho sociálního a daňového systému. Jestliže dochází k nevratným změnám sociálního a daňového systému, má Parlament plné právo, aby do této věci hovořil, a má Parlament plné právo, aby politiku vlády v této souvislosti změnil. Je tedy nutno odlehčit a oddělit projednávání státního rozpočtu jako takového – státní rozpočet země potřebuje a je nutno ho schválit do konce letošního roku – a projednávání návrhů zákonů, které vláda do Parlamentu předložila a kterými mění celou řadu parametrů v našem sociálním a daňovém systému.

Režim těchto zákonů by měl být podroben standardní proceduře. Měly by mít možnost se k nim vyjádřit parlamentní výbory, měly by mít možnost se k nim vyjádřit Poslanecká sněmovna i Senát. A pokud dospějí k názoru, že vláda v těchto reformách udělala chybu nebo postupuje nespravedlivým, nevyváženým způsobem, tak je plné právo Parlamentu zákony změnit. Vláda by potom měla k tomu přizpůsobit svou politiku. Měla by prostě hledat úspory jinde, měla by hledat příjmy jinde, pokud se rozhodne Parlament nesouhlasit se změnami v sociálních a daňových systémech, tak jak je navrhuje současná vláda.

Já rozhodně nesouhlasím s tím, aby byl osud těchto zákonů spojován

s návrhem zákona o státním rozpočtu. Pokud to tak vláda myslela, tak měla zajistit, aby tyto návrhy zákonů byly přijaty dříve než samotný zákon o státním rozpočtu, a měla je předložit včas. V žádném případě není možné počítat s tím, že sociální demokracie nebude kritizovat tyto návrhy zákonů, jestliže jsou nespravedlivé, jestliže povedou k problémům širokých sociálních skupin, jestliže vedou ke snižování, k nespravedlivému plošnému snižování platů, jestliže vedou k tomu, že je tady nespravedlivě přenášena daňová zátěž z vysokopříjmových skupin na středněpříjmové skupiny. S takovými návrhy rozhodně sociální demokracie souhlasit nebude.

Já bych si velmi přál, aby příští státní rozpočet, který vláda bude předkládat, byl součástí celkového kontextu a konceptu rozpočtové a daňové a hospodářské politiky. Takto předložený rozpočet v žádném případě není možné pokládat za něco, co by mělo hospodářskou politiku vlády a její celkovou hospodářskou koncepci nahradit. Já bych rád požádal jak pana premiéra Nečase, tak pana ministra financí Kalouska, aby příští rozpočet do tohoto kontextu zařadili. Rád bych je také požádal, aby při přípravě příštího rozpočtu postupovali odpovědnějším způsobem a nedostávali Poslaneckou sněmovnu do časového stresu takovým způsobem, jak se to stalo na podzim letošního roku.

Dámy a pánové, vážená vládo, paní předsedkyně, sociální demokracie nebude moci vyjádřit svůj souhlas s tímto návrhem zákona o státním rozpočtu v prvním čtení. Ne proto, že bychom nesouhlasili se snižováním schodku státního rozpočtu, ale nesouhlasíme s filozofií rozpočtu, se strukturou a charakterem škrťů a především s tím, jakým způsobem jsou rozloženy náklady škrťů státního rozpočtu na jednotlivé sociální skupiny naší společnosti. To je tím hlavním důvodem, proč pro tento návrh zákona o státním rozpočtu hlasovat nebudeme.

Děkuji. (Potlesk z lavic sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu kolegovi Sobotkovi. Ráda bych vám oznámila, že tu mám žádost o jednu faktickou poznámku. Platí to? Prosím. Slovo má pan poslanec Rath. Poté jsou zde další přihlášky k řádným vystoupením. Teď je faktická, pak budou řádné, ale předtím ještě dvě s přednostním právem.

Pan kolega Rath má slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, mne mrzí, že za mnou ve vládních lavicích prakticky nikdo neseď. Pan premiér neustále hovoří o nutnosti dialogu s opozicí, a když tady probíráme nejdůležitější zákon tohoto období, tedy jak bude vypadat rozpočet v příštím roce, tak tady není. Takže to je ten dialog s opozicí? Zvlášť když předkládají takový návrh zákona, který

předkládají! To je zákon o státním rozpočtu, který jen škrtá, a znamená to přímý útok na životní úroveň a prosperitu celé naší země.

Řekněme si jednoduše, co přináší. Snížení životní úrovně středních tříd především, ale i dalších. Snížení platů sester, lékařů, vědců, policistů a mnohých dalších. Dále co přináší? Útok na chod sociálních služeb. Například nevím, co si počneme s domovy důchodců, protože tam se škrtá velmi silně. Co tyto škrtky dál přinesou? Samozřejmě útok na veřejnou dopravu. Dámy a pánové, uvědomujete si, že tento státní rozpočet znamená zdražení jízdného, výrazné zdražení jízdného? Dále škrtá ve školství. Dámy a pánové, uvědomujete si, že je to přímý útok na výdaje škol, respektive na jejich provozní výdaje? Za co v těch školách budeme topit, svítit a udržovat školní budovy?

Tady všude jsou připraveny drastické vládní škrtky, které znamenají skutečně přímý útok na prosperitu České republiky a znamenají přímý útok s cílem snížit životní úroveň drtivě většiny lidí, a místo abychom o těchto věcech tady věcně debatovali s vládou, tak vládní lavice jsou prázdné. Já se ptám, co má pan premiér důležitějšího v tuto chvíli na práci, než obhajovat tyto zásadní zásahy a zásadní záměry!

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Já bych jenom chtěla připomenout, že jsem před chvílí četla omluvu předsedy vlády. Omlouvá se na jednu hodinu od 9.55 do 11 hodin. Ten důvod jsem uvedla též. Je to jednání Senátu Parlamentu České republiky, kde je předkladatelem jednoho prvního bodu jednání. Čili ta omluva zde řádně zazněla, tak jako zveřejňuji všechny omluvy všech našich kolegů a jsou akceptovány Sněmovnou. Jenom připomínám, že zde byla.

Další faktická poznámka pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, já se omlouvám, ale měla byste možná panu premiérovi vysvětlit, že z Ústavy České republiky je zodpovědný této Poslanecké sněmovně, ne Senátu! Čili tudíž pan premiér měl zde být a zodpovídat otázky této Sněmovně, protože jí je z ústavy zodpovědný.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní s přednostním právem dvě přihlášky – pan poslanec Petr Tluchoř, poté místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek.

Dovolte ještě, abych vás seznámila s dalšími přihlášenými do rozpravy, kterých v tuto chvíli je 14. Promiňte, ještě chvilku, pane kolego. V těch čtrnácti je pořadí toto – budu říkat jenom příjmení: pan kolega Filip, Paroubek, Dolejš, Semelová, Levá, Ohlídal, Grospič, Opálka, Sedá, Hojda, Hulinský, Vilímeč, Suchánek a Marková. To jsou zatím přihlášky do rozpravy.

Promiňte, pane kolego. Nyní má slovo předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, dámy a pánové, nejprve jen dvě stručné, krátké poznámky na adresu předchozího vystupujícího, tedy přesněji předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie pana Sobotky.

Pane předsedo, jen bych rád připomněl prostřednictvím paní předsedající dobu, kdy jste zde vy plédoval za institut legislativní nouze v otázce benefitů zaměstnanců, v otázce nátlakových akcí na ulicích, a tehdy, když my jsme protestovali proti použití tohoto institutu legislativní nouze, vy jste byl ten, který jste mluvil o velkých škodách hospodářských, kterých z tohoto vydírání a z těchto akcí vyplývají. Tedy prosím, abychom měřili stejným metrem.

Druhá poznámka ještě kraťounká k tomu včerejšku. Pokud by byly akceptovány naše návrhy na zkrácení lhůty na 15 dní ve výboru, nepřicházela by v úvahu věta o tom, že není možné debatovat na výboru, ani by nepřicházela v úvahu věta o tom, že chceme ještě cosi protlačit stávajícím Senátem. Stačilo pouze neblokovat jednání, neobstruovat a neblokovat zkrácení lhůty na 15 dnů. Pak by ten institut legislativní nouze ze strany vlády nemusel být použit.

Ale nyní k věci, k důvodu, proč jsem tady. Důvod, proč jsem si vzal slovo v debatě o rozpočtu, je kupodivu více obecný než čistě ekonomický. Samozřejmě že rozpočet je nejdůležitějším ekonomickým zákonem státu, ale já se chci soustředit zejména na druhou polovinu tohoto spojení. Chci tu mluvit o státu, protože jaký stát, takový rozpočet.

Nemůžeme mít dobrý rozpočet bez kvalitně fungujícího státu. Nemůžeme mít vyrovnaný rozpočet bez úsporného státu. Nemůžeme dělat odvážné reformy, dokud je vztah občanů ke státu diktován strachem. Strachem z nemoci, ze stáří, z neúspěchu, ze zločinu. Strachem ze svobody. Strachem, který v lidech účinně posilují levicovní politici, odboráři a vůbec všichni propagátoři silného pečovatelského státu. Teď mluvím především k levé části Sněmovny, dámy a pánové. Zastánci silného státu dobře vědí, že kdo ovládá lidský strach, získává tím moc. Získává moc, aby mohl zvedat daně. Aby mohl ještě více postátnit zdravotnictví a vydávat to za ochranu před nemocí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já žádám všechny, aby zasedli do lavic. V případě, že chtějí řešit něco, co se netýká tohoto bodu, je dosti prostoru v kuloárech před poslaneckou sněmovnou pro tato řešení. Prosím všechny, aby věnovali pozornost řečníkovi.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji, paní předsedkyně.

Abyste mohl zvýšit pojistné a vydávat to za ochranu před nejistotou ve stáří, abyste mohl podřídit podnikání státní regulaci a vydávat to za ochranu před nezaměstnaností, abyste mohl nahradit kapitalismus a svobodu lidské aktivity socialismem a státním dirigismem a vydávat to za ochranu před nízkou mzdou, abyste mohl posilovat policejní stát, špehovat kde koho, úkolovat justici a vydávat to za ochranu před zločinem a korupcí.

Smutnou zkušeností je, že hlasatelé strachu bývají úspěšní. Bohužel jim v tom často pomáhají i média. Strach se přece dobře prodává. Voličům stejně jako čtenářům a divákům.

Jasně viditelným měřítkem úspěšnosti šířitelů strachu je velikost státního dluhu a hloubka rozpočtového deficitu. A to je výtka i do vlastních řad. ODS zkrátka za ty roky, co v tomto státě vládla, nedokázala překonat dikta-turu strachu do té míry, abychom měli již dnes vyrovnaný rozpočet. K provedení zásadních reforem jsme získali silný mandát v letošních volbách. Toto je náš základní úkol, a pokud to nedokážeme splnit, pak jsme selhali. Teď mluvím pro změnu k pravé části Poslanecké sněmovny. Pokud nesplníme to, proč nás lidé volili, pak jsme selhali, dámy a pánové z ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. My jsme dostali mandát překonat strach.

Je zřejmé, že propast strachu a dluhů nelze překlenout jedním rozpočtem. Tento rozpočet může být jen tak dobrý, nakolik mu to umožňuje stávající stav legislativy. V první řadě ho tíží na nohou koule mandatorních výdajů. Rozpočet doprovází i pár úsporných zákonů. O těch tu byla řeč. Ale ruku na srdce, dámy a pánové, na pravici především, toto ještě nejsou ony zásadní reformy. To je jen první závan reformního úsilí. Přesto už tento první malý krok naráží na zuřivý odpor apoštolů strachu! (Oživení v sále.) Už kvůli tomuto prvnímu drobnému krůčku čelí vláda nesmyslným odborářským demonstracím, sněmovním obstrukcím sociálních demokratů a vyhrožováním Ústavním soudem.

Co se těmi demonstracemi odboráři snaží vyvzdorovat? Myslí si snad, že kvůli demonstracím se státní pokladna zázračně naplní? Ne, opravdu si nemyslím, že jsou až tak naivní. Jim jde o logiku v poslední řadě. Jde jim jen a jen o ten strach. S tímto strachem samozřejmě kalkulují i zde sedící dámy a pánové na levici. Chtějí, abychom se lekli, dámy a pánové na pravici, chtějí, abychom se třásli o své židle tak, že reformy raději odložíme. Chtějí, abychom vyhandlovali pár let v klidu za budoucí osud této země a v dalších volbách stejně s hanbou odešli do opozice jako ti, kteří se báli splnit své sliby.

Ano, strach je mocný politický nástroj. Vlastně ten nejmocnější. Od časů prvních nájezdníků přes absolutní monarchii až po obhájce státu blahobytu se dějinami vine červená nit úspěšného zastrasování obyvatelstva. Nikdo přece neplatí daně dobrovolně a rád, platí je ze strachu. Dříve o holý život,

dnes jsou státem vyvolávané hrozby sofistikovanější. Ale na podstatě se nezměnilo nic. Stát stále sílí z našeho strachu. Udělejme tomuto strachu přítrž, dámy a pánové, nejen tímto rozpočtem, ale především příštími reformami. Nesmíme se začít bát! Ostatně zbabělci v každé bitvě umírají jako první.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad pravice.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tluchořovi. Ráda bych upozornila všechny, kteří vykřikují z lavic, že mají šanci se přihlásit k vystoupení a mluvit na mikrofon bez vykřikování. Faktická poznámka pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já musím říct, že jsem dlouho nevěřil, že si tohle to, co jsme tady slyšeli, psal pan poslanec a předseda klubu ODS Tluchoř sám. Možná ano, možná ne, ale musím říct, že tady spíš platí podle sebe soudím tebe. Jestli tady někdo strašil a straší pravidelně před každými volbami tu návratem komunismu, tu krachem státu, který rozhodně před krachem nestojí, tak to nejsme my! Byla to vždy a je ODS a pravicové strany. Takže prosím, zameňte si před vlastním prahem a nedělejte tady tato slohová cvičení!

Děkuji. (Potlesk z řad poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní další faktická poznámka. Prosím, slovo má pan poslanec Bohuslav Sobotka k faktické dvouminutové poznámce.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se domnívám, že nikdo, kdo tady zvýšil dluh o 440 mld. korun od roku 2007, prostě nemůže strašit zadlužováním. Přece není možné, aby ODS, která nese odpovědnost za zvýšení veřejného dluhu o 440 mld. korun, tady ještě dnes někoho věrohodně strašila řeckem nebo zadlužováním.

A poznámka k tomu stavu legislativní nouze. Ano, po katastrofálních povodních v roce 2002, kdy byla pod vodou velká část území České republiky, vláda požádala o projednání zákonů, které souvisely se státním rozpočtem, ve stavu legislativní nouze. Ale projednávalo se to v září. V září se to projednávalo a v srpnu byly povodně. Tehdy vláda byla schopna během měsíce tu legislativu připravit a poslat ji do Poslanecké sněmovny. A pokud šlo o stávkou železničářů, přece kdyby došlo ke stávce železničářů za Fischerovy vlády, tak by to znamenalo hospodářské škody, a proto tehdy Fischerova vláda s tímto návrhem přišla. To nebyl návrh sociální demokracie, to byl návrh Fischerovy vlády a já myslím, že byl rozumný, protože kdyby došlo k celostátní stávce železničářů, tak by to mělo přímé negativní

hospodářské škody nejenom pro stát, ale i pro celou řadu soukromých subjektů. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla další faktická poznámka. Nyní řádné vystoupení, ovšem s přednostním právem, místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já jsem chtěl reagovat ještě na vystoupení premiéra Nečase. Teď jenom k panu Tluchořovi nepřímo jsem chtěl říci, že ta jeho výzva ke svým vlastním poslancům: nebojte se, ničeho se neobávejte, jdeme do toho, víme, že to děláme dobře – to je pěkné, mít v politice odvalu, ale tady přece nešlo o víc, než dokázat se bavit třeba s těmi, kteří vám chtějí říci konkrétní námitky a nesouhlas s tím, co se jim zdá pro tento stát do budoucna riskantní. Nemá cenu křičet nebo nemá cenu volit metodu, že se té debatě vyhýbáte, že vlastně volíte naprosto mimořádný režim Sněmovny, který de facto znemožní skutečně se bavit vážně o tom, co nás čeká v příštích letech. Já uznávám to, že to, co ten stát musí nyní řešit také kvůli důsledkům hospodářské krize, je vážná věc. Bylo by to vážné pro každou vládu a stálo za to, abychom se o tom v parlamentu stejně vážně bavili. Pokud se to ale zvrhne do podobných obecných prohlášení typu: nebojme se, nebojme se levice, ona chce stejně jenom škodit, tak samozřejmě úroveň debaty a rozpočtu bude nízká.

Já jsem chtěl říci jednu věc. Dovolávám se přesnosti v té debatě a připadá mi zlé, když tady vystupuje premiér, který takovým trošku kazatelským způsobem tady upozorňuje na to, že je třeba nezatajovat fakta, nezapomínat říkat věci přesně, a sám říká věci, kterými klame nejen Sněmovnu, ale i veřejnost a ještě tady za to sklízí veliký potlesk. Já vám ocituji jednu větu, ale pro mě docela zásadní, protože premiér tady dva dny mluví o chudobě. Včera mluvil o chudobě, dneska mluví o chudobě a vypadá to téměř, že boj s chudobou je vaše vlajková loď a že se těšíte na to, jak v tom budete úspěšní. Já se bojím, a to se přiznám, že se bojím, že to vůbec není pravda, protože není pravda, když tady premiér řekl tuto větu: „Po těchto tzv. asociálních reformách se Česká republika dostala na první místo, na první místo z hlediska ohrožení chudobou v celé Evropské unii, dokonce jsme předstihli i bohaté Nizozemsko.“ Zřejmě tím myslí, že se dostala na první místo v roce 2009, jak se dá vydedukovat z toho textu. Víte, v čem je problém této věty? Že Česká republika se na to první místo nedostala v roce 2009, ona na něm byla v roce 2008, dokonce tam byla i v roce 2007, dokonce tam byla i v roce 2006. A není to tak, že se tam dostala v roce 2009. A není to nic přehnaného, když řeknu, že to, že Česká republika se v těchto letech pohybovala na úrovních 8 až 9 % chudoby, tedy lidí pod hranicí chudoby, bylo samozřejmě důsledkem té politiky, která

se tady dělala v letech předtím. Víte, mohl bych mluvit o věcech, které pro to byly klíčové, protože většinou ti, co propadají do chudoby, jsou důchodci. To znamená, že když tady byla politika vlády – a v tom samozřejmě sehrála roli sociální demokracie – kdy se valorizovaly důchody, kdy jsme prostě nedovolili to, aby velká část důchodců například propadla do propasti chudoby, tak díky tomu se tady dařilo držet tu úroveň 8 až 9 %. Ale to je naprostý nesmysl, tvrdit, že se to podařilo až v roce 2009, jak tvrdí premiér. Chápete, to je přece klamání. To není pravda, že je to výsledek vaší politiky. A já se obávám, že to, co navrhuje v tomto rozpočtu, a to je velký a vážný problém, to tohle období 8 až 9 % skončí, a kdybychom se tady dokázali vážně bavit, kdybychom se tady prostě dokázali poslouchat, tak to jsou věci, které se dají poměrně prokázat, protože přece už Topolánkova vláda provedla poměrně dost vážné podseknutí příjmů státního rozpočtu a teď jde o to, kdo ty chybějící prostředky zaplatí. A ten rozpočet to dnes ukazuje. Tady je přece zřejmé, že ty skupiny, které vyvolaly daňové závody, nyní chtějí, aby ty experimenty zaplatili ti, kteří na tom snižování daní v poslední době nevydělali vůbec nic. A dokonce jde o to, aby ty skupiny střední třídy, o kterých tady byla řeč, ale dokonce i ti nejchudší, to zaplatili ve vyšších cenách potravin, základních životních potřeb, léků – mluví se o zvyšování dolní sazby daně z přidané hodnoty, nižších platech, o kterých se mluví – ve výrazně redukováných a zrušených sociálních dávkách, o kterých se mluví v souvislosti s těmi zákony, které doprovázejí projednávání státního rozpočtu, ve snížených nemocenských dávkách, podporách v nezaměstnanosti, ve výrazně zvýšených platbách u lékaře, či dokonce dodatečných platbách ve vzdělávání svých dětí, když se mluví ne o školném, ale teď se mluví o tom úvodním příspěvku 6000 korun. Takže tyto všechny platby vlastně jsou řešením toho výpadku příjmů, který tady vznikl v posledních letech.

A to tvrzení, že za těchto podmínek tady bude pouze těch 8 až 9 % lidí pod hranicí chudoby, je podle mě nepravdivé proto, protože u nás charakteristika chudoby je bohužel taková, že velké skupiny lidí jsou natlačeny právě nad tou hranicí chudoby, a je evidentní, že pokud vy skutečně schválíte ta opatření, která se týkají snížení sociálního příspěvku a některé další, které jsou v návrzích, které tu máme, tak dojde k tomu, že ti lidé prostě do chudoby spadnou, a dokonce máme odhady, které říkají, že to bude 18 až 21 % lidí, kteří se po těchto opatřeních do toho propadnou. Takže mně připadá absurdní, že pan premiér se tady chlubí těmi 8 až 9 %, která vlastně patří minulosti a která, pokud tento rozpočet a zákony, které vy navrhuje, budou platit, se právě stanou minulostí. Chápete, situace je u nás taková, že ta hranice je poměrně křehká. Navíc sociální systém u nás je už dlouho ponechaný v poměrně takové umrtvené podobě, to znamená, že se jednak nevalorizovaly částky životního minima ani minimální mzdy už od ro-

ku 2006, takže on je dneska už hodně napnutý z hlediska toho, že tu hranici je poměrně snadné prorhnout při každém dalším zhoršení životní úrovně těch nejhudších.

Mně připadá, že to je něco, co přece, kdybychom tady vedli seriózní debatu, by bylo možné přijmout jako argument. Já bych si přál, aby v té debatě nezaznívala vyhlášení, která se týkají minulosti, která jsou nepřesná, a abychom se zabývali skutečným dopadem tohoto návrhu státního rozpočtu plus zákonů, které jsou s ním spojeny a které vy s ním spojujete, na život nejširších vrstev. A připadá mi nešťastné to, že vlastně my nemáme k dispozici nějaké vládní analýzy nebo kvantifikaci vlivu dopadů těch zákonů, které jsou předkládány zvlášť, na státní rozpočet. Připadá mi, že to nelze dneska pojednávat odděleně. To, co vy se budete snažit prosazovat v oné legislativní nouzi, jak včera rozhodla vláda, to jsou věci, které úzce souvisí se státním rozpočtem, který máme tady před sebou. A mně připadá, že vy úplně házíte za hlavu dopady navrhovaných opatření na domácnosti, na zaměstnanost nebo na vyloučené skupiny a na sociálně slabší. Pravděpodobně je ani nemáte k dispozici, a pak nezbyvá, než aby tady vystoupil pan Tluchoř a řekl: nebojte se, ničeho se nebojte, jdeme do toho. Mně připadá, že to je politika, kdy budeme konfrontováni s důsledky, které dnes můžeme pouze tušit, a že to je vlastně nezodpovědné. Ani hospodářská krize nás neopravňuje k tomu, abychom vrhli tisíce těch nejslabších do studené vody. A to je podle mě to, k čemu ta politika bohužel povede. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, než přistoupím k vlastnímu vystoupení ke státnímu rozpočtu, dovoluji si dvě poznámky.

První poznámka se týká vystoupení pana premiéra. Je to spíš takové korektní vážné varování. Týká se rozhodnutí vlády vzít zpět návrhy zákonů, které jsme včera začali projednávat. Zejména se týká ale zákona o stavebním spoření a jeho nového předložení v legislativní nouzi. Upozorňuji z tohoto místa vládu, že není ústavně konformní zákon, který prošel prvním čtením, byl přidělen výborům, byla mu udělena lhůta k projednání, vzít zpět a znovu zahájit první čtení v legislativní nouzi. Ostatní zákony, o kterých jsme nehlasovali, tam ta ústavní konformita je samozřejmě v rukou vlády, ale tohle je skutečně, podotýkám, velmi korektní vážné varování u toho jednoho zákona, který jsme včera začali.

Druhá věc, kterou chci poznamenat, je, že nesouhlasím s panem kolegou Sobotkou, který prohlásil ve svém vystoupení, že tady není situace pro

vyhlášení legislativní nouze. Já si myslím, že se trochu mýlí, že vláda sama se může prohlásit za živelnou katastrofu, a v tom případě tu legislativní nouzi máme. (Smích a potlesk zleva.) Ale to říkám jenom jako dvě poznámky na okraj.

Nyní tedy k samotnému státnímu rozpočtu. Na úvod mi dovoluji konstatovat, že státní dluh České republiky je od roku 1945 nejvyšší v celé historii Československé republiky a České republiky, blíží se k 1,5 bilionu korun, a podle vlády, tedy ne podle mého názoru, se bude dále zvyšovat a poroste do roku 2014 na hodnotu 2 bilionů korun českých.

Nezaměstnanost – a tady zásadně nesouhlasím s tím, co říkal pan premiér Nečas, je na historickém maximu a se skrytou nezaměstnaností se blíží 700 tis. občanů České republiky.

Ze 35 slibů, které vláda dala ve svém prohlášení, není splněn snad jediný, kromě toho, že tady stojíme při předkládání státního rozpočtu, to vláda slíbila, ale nemáme zrušena tři ministerstva – a teď bych se musel vyjadřovat k jednotlivým věcem, které vláda slíbila. To jen na úvod, abychom si uvědomili, v jaké jsme situaci.

K samotnému státnímu rozpočtu mi dovoluji několik základních poznámek.

Státní rozpočet je možné hodnotit z pohledů mnohých. Jeden pohled je pohled úspor. Ten pohled tady přesně specifikoval ministr financí a myslím si, že v jeho rétorických schopnostech ho nebudu chtít předstihnout. Nepředpokládám, že by byl natolik jeho úřad neschopný předložit nevybilancovaný rozpočet. Vybilancovaný je. Dokonce je, myslím, i pokud jde o ta čísla, předložený tak, že je projednatelný v prvním čtení. To já vůbec nezpochybňuji. Ale když se na to podívám z toho pohledu, který tady předkládal pan ministr financí, tak je to pohled úspor. To, že úspory neřeší samotný problém, který má Česká republika, uznal pan premiér na jiném vystoupení, než bylo tady dnes ráno.

Ale proč se na něj dívám i z pohledu úspor jako na rozpočet, který je nesprávný? Je to proto, že úspory se hledají na mzdách. Hledají se tedy tam, kde se nedá nic ze státního rozpočtu – promiňte mi – zašantročit, nedá se nic zamlžit, a v tomto ohledu mohu říct, že se nedají ti, kteří pobírají mzdu, okrást, alespoň ne beztrestně. Úspory se ale nehledají tam, kde se úspory hledat mají, tj. na veřejných zakázkách, kde předražení už je zamlžováno, kde se o něm může diskutovat, může se o předražení dokonce lhát.

Dal bych dva příklady. Pokusím se je udržet konzistentně v jedné politické straně. Věci veřejné říkaly, že zakázky jsou podle této politické strany v České republice předražené o 30 %. Byl to jejich politický program. Zakázka firmy ORA PRINT u VZP byla předražená o 50 %. Veřejné prostředky získané z Všeobecné zdravotní pojišťovny byly přes jednu mili-

ardu korun. O tom je diskuse. Pojďme hledat úspory v předražených veřejných zakázkách. Budu souhlasit i s panem ministrem financí, že je kde hledat, kde můžeme spořit, kde tedy můžeme najít určitou rezervu, kde bychom nepoškodili lidi.

Druhý pohled hodnocení státního rozpočtu, který je předložen, je z pohledu řešení krize v České republice. Vracím se k tomu, co říkal premiér české vlády pan Petr Nečas, který prohlásil, myslím, že v rozhovoru pro Českou televizi, že vláda nemůže řešit krizi, že musí řešit úspory. Znamená to ale, že krizi prohlubuje, že se nepokusila najít recept na to, jakým způsobem se vypořádat s těmi problémy, které sužují Českou republiku, sužují její ekonomiku a její budoucnost. V tomto ohledu tedy musím říci, že to je základní vada předloženého státního rozpočtu. A vůbec nepochybují potřebu úspor, ale vláda by měla hledat možnosti, jakým způsobem omezit krizové jevy v české ekonomice, ať už jde o naši situaci na tuzemském trhu nebo na zahraničních trzích, jak se k tomu postavit, jakým způsobem zajistit větší míru zaměstnanosti, a tedy i vyšší odvody do sociálního a zdravotního pojištění, a jakým způsobem najít řešení pro ty regiony, které jsou nejvyšší nezaměstnaností sužovány.

Pokud jde o státní rozpočet, mohu se na něj dívat z pohledu koupěschopné poptávky. A zase nebudu hovořit o číslech. Jenom tento pohled ukazuje, že samotné šetření na úrovni mezd ve veřejném sektoru a s tím související kroky v sektoru soukromém ukazují, že koupěschopná poptávka se po zavedení těchto rozpočtových opatření, těch zákonů, které budou souviset se státním rozpočtem, nezvýší. Znamená to tedy, že při snížení koupěschopné poptávky se sníží obrát obchodních organizací v České republice, sníží se daňový výnos, a sníží se tedy i příjmy státního rozpočtu. Tento rozbor nám ale vláda dluží.

Mohu se dívat na státní rozpočet z pohledu podpory exportu, tedy podpory toho segmentu 70 % ekonomických aktivit podniků sídlících v České republice. Záměrně se vyhýbám říkat „českých“ podniků, protože 70 % veškerých výrobních prostředků v České republice není v rukou českých, ať českého státu, tak veřejného sektoru z pohledu krajského nebo obecního nebo českých podnikatelů, ať malých, středních nebo těch největších. Nedívám se na to z tohoto pohledu. Dívám se na to jenom z pohledu podpory exportu. Ale tam žádné takové opatření v tomto rozpočtu není. Znamená to tedy, že ani nejsme schopni zvýšit, nebo stát nestojí o to, aby byly zvýšeny exportní schopnosti podniků, které sídlí v České republice, a tedy není žádný stimul pro to, aby tady byla zvýšena zaměstnanost a řešena krize.

Mohu se na to dívat i z dalšího pohledu, a to z pohledu reálnosti předložených čísel. Nezlobte se na mě, už na rozpočtovém výboru jasně padla otázka, jestli ten predikovaný vývoj, který předkládá ministr financí v

tomto státním rozpočtu, to znamená více než 2 %, myslím 2,3 %, abych alespoň nějaké číslo při projednávání státního rozpočtu uvedl, jestli je reálný. Česká národní banka uvádí vývoj ekonomiky v příštím roce někde na úrovni 1,5 %. To znamená, že ta čísla, která tam vlastně vláda, řekl bych, vyhlíží optimističtěji, než vyhlízejí jiné instituce, které se zabývají reálným stavem české ekonomiky, to znamená, že ta čísla nejsou zcela reálná, že bychom o nich měli diskutovat a že bychom měli postavit tedy ty reálné příjmy a reálné výdaje k tomu možnému vývoji ekonomiky, a tedy k tomu, jestli tento rozpočet skončí tím předpokládaným schodkem, jak vláda předkládá, nebo se ocitneme v situaci, která tady byla připomenuta, to znamená, že předpokládaný schodek bude 38 miliard, jak tomu bylo v jednom rozpočtovém roce, nebudu tu hrůzu připomínat, a skončila dvěstětřicetimiliarda. Čili v tomto ohledu se musíme bavit o tom, a já tady záměrně jsem uvedl jen dvě čísla, to znamená předpoklad, tu predikci, která je ve státním rozpočtu, a předpoklad České národní banky, abych se tady já jako neekonom neblamoval, když jsem tady v roce 2008 říkal, že reálný vývoj české ekonomiky nemůže být 4 % a že bude nejméně minus 2 %, a on byl minus 4 %. A to je jenom tím, že nejsem povoláním ekonom a nedovedl jsem si představit, co se ve skutečnosti stane, a uvažoval jsem o tom jenom z informací, které jsem pro svou poslanceckou práci získal.

Tedy říkám, já tomu rozpočtu nevěřím. Nemohu mu věřit, protože nestojí na těch číslech, která by alespoň byla v souladu mezi Ministerstvem financí a Českou národní bankou. Prosím tedy, aby tohle ministr financí buď v diskuzi, nebo alespoň v závěrečném slově, pokud se mnou nebude chtít diskutovat, vysvětlil. Doufám, že mě slyší, už přišel do sálu.

V tomto ohledu můžeme hodnotit i státní rozpočet z pohledu jednotlivých kapitol. Neučiním tak, učiní tak stínovní ministři a poslanci Komunistické strany Čech a Moravy ve svých jednotlivých vystoupeních k jednotlivým kapitolám, kde se budou zabývat těmi reálnými čísly ve státním rozpočtu a možnostmi jejich přeměny.

Celková čísla tedy vidím jako nereálná. Celkový rozpočet vidím jako rozpočet, který vůbec v žádném případě neřeší krizi ekonomickou a hospodářskou v České republice. Hodnotím i celkový rozpočet jako rozpočet, který poškozuje občany České republiky, a jako rozpočet, který, žel, vede k dezintegraci veřejného sektoru. K tomu, že jednotlivé obce, ale i kraje budou muset myslet, promiňte mi, jenom na to nejpodstatnější a přestanou myslet na to, co je předmětem místní, regionální, ale i celostátní politiky. Budou myslet... aby myslely na to, jaká bude vize, jaká bude budoucnost našich jednotlivých sídel, jaká bude budoucnost krajů, jaká bude budoucnost České republiky.

Nezlobte se, ekonomická dezintegrace může mít mnoho důsledků včetně krize toho státního systému, dezintegrace státu. A věřte mi, že to by

byl nejhorší důsledek takového státního rozpočtu. Ne že by to někteří nechtěli přivolat a ne že by na tom někteří ve světě nevydělali. Ale prodělal by občan České republiky, prodělala by Česká republika už tak se svou ne příliš dobrou pověstí v některých oblastech, tak jak tady nakonec připomínal jak ministr financí, tak předseda vlády. A jeden z těch pohledů, které jsem tady zmínil, je pohled, který může vést Českou republiku až k poklesu či ztrátě její ekonomické suverenity. A já bych nechtěl, aby se Česká republika stala hříčkou v rukou věřitelů, a to i bez státního bankrotu.

Stojím tedy po tom hodnocení státního rozpočtu před otázkou, jestli vrátit vládě návrh státního rozpočtu k přepracování, jak umožňuje zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Nenavrhu to. Protože prostě nemám důvěru v tuto vládu, že by předložila rozpočet, který by splňoval alespoň některý z těch pohledů, který jsem tady zmínil. Nezbyvá mi tedy, než sám za sebe a za poslanecký klub KSČM říct, že budeme hlasovat pro nepřijetí tohoto návrhu zákona o státním rozpočtu v prvním čtení, budeme hlasovat pro jeho zamítnutí. Nezbyvá mi nic jiného proto, protože z těch šesti pohledů, které jsem tady nastínil, jsem nenašel jediný pohled, který by mi umožňoval se vyjádřit přívětivěji k návrhu státního rozpočtu na rok 2011. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak já děkuji panu poslanci Filipovi a teď se hlásil pan poslanec Miroslav Opálka. Já se mu tímto omlouvám, že jsem mu nedala slovo... Už nechcete. Prosím. Prosím, pan ministr Kalousek. Přednostní právo. (Dává přednost poslanci Urbanovi). Tak prosím, pane poslanče. Pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, dámy, pánové, pane ministře financí, děkuji za možnost vystoupit před vámi. Já jsem se rozhodl vystoupit s faktickou poznámkou k vystoupení pana předsedy vlády Nečase až teď, protože tady nebyl. Budu rád, aby to také slyšel. Není příliš času u té faktické poznámky.

Dovolte tedy, abych řekl, že jsou chvíle, kdy s Petrem Nečasem souhlasím. Ta chvíle nastala, když řekl, že to, co přinesla vláda do Poslanecké sněmovny, nebo přinese do Poslanecké sněmovny, že to je soubor tupých účetních operací s intelektuální hodnotou nula. S tím se skutečně souhlasit dá. A já řeknu, proč si to myslím. Protože to, co přináší vláda do Sněmovny, to je rozpočet, který neřeší žádnou vizi České republiky, žádnou její budoucnost.

Místo nějaké strategie o podpoře exportu, který je důležitý, jsou to jen škrtý. Obchodní diplomacie, ekonomická diplomacie přichází o spoustu míst, o spoustu obchodních radů, o spoustu zastoupení, přestože (?) tady žádná koncepce není. Vláda říká, že podporuje vědu, výzkum, inovace,

budoucnost, konkurenceschopnost České republiky, místo toho škrtý na všech frontách, kam se podíváte. Vláda říká, že bude podporovat vzdělanostní ekonomiku, tedy že podporuje vzdělání, a přitom když se podíváte do rozpočtu, tak tam vidíte jenom škrtý. Žádné koncepční opatření v tomto směru. Vláda říká, že podporuje rozvoj konkurenceschopnosti země podporou investic, například v dopravní infrastruktuře, místo toho 30 % škrtů. To je tedy cesta nějaké lepší budoucnosti? No, já myslím, že jestli tady máme mít nějaké vize, tak ty vize by se měly promítat do tohoto rozpočtu. Kromě toho, daňové úniky nejsou také řešeny.

Zbývá mi pět vteřin, přátelé, tak musím konstatovat, že skutečně souhlasit s Petrem Nečasem lze, zcela výjimečně a někdy. Tupé účetní operace s intelektuální hodnotou nula, to je tento rozpočet na příští rok! Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď má slovo pan ministr financí, pan Kalousek, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo a děkuji panu poslanci Urbanovi za kompliment.

Chtěl jsem vystoupit kvůli něčemu úplně jinému. Domnívám se totiž, že podle jednacího řádu nelze státní rozpočet v prvním čtení zamítnout. Lze ho vládě vrátit s doporučením, jak má být bilance přepracována.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Paroubek a další řečník bude pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, její prořídilé řady, dámy a pánové, premiér Nečas nedávno nazval rozpočet na příští rok, pokud jsem mu dobře rozuměl, rozpočtem škrtacím, nikoliv reformním. A dneska koneckonců i v jeho vystoupení a také ve vystoupení ministra financí to bylo skloňováno. Já bych dodal, že rozpočet na příští rok je nejen škrtací, ale také skrývací. Škrťá výdaje a skrývá chyby vlády ne tak dávno minulé. Neřeší problém, nereformuje, pouze škrtá.

I včera se vydala vláda jen touto cestou. Za příznání nereforem, za upřímné přiznání škrtací strategie zaslouží premiér uznání. Za skrývání skutečných problémů, za pokrytectví, jakým se zbavuje odpovědnosti za doby ne tak dávno minulé, za nedomyšlené kladení překážek ekonomickému růstu však ocenění nezaslouží. Pánové premiér a ministr financí se tváří, jako kdyby neseděli v té předchozí vládě. Ale oni tam dlouho seděli. Ministra financí Janotu i v té vládě úřednické ovlivňovali.

Vládní koalice sama sebe nazývá vládou rozpočtové odpovědnosti. Znamená to, že jí předcházela vláda – z logiky věci – rozpočtové

neodpovědnosti. Nebo spíše dvě takové vlády. V jedné byl ministrem současný poradce ministra financí, v druhé byl ministrem současný ministr financí. Vláda rozpočtové odpovědnosti napravující neodpovědné kroky vlády minulé. Zní mi to paradoxně, stejně jako argumentace, že v tomto rozpočtu nebyl na reformy čas. Čas reformem prý nastane až v roce 2012, jak jsem pochopil. A z dřívějších vyjádření dokonce rok 2013. Dneska jsem uslyšel, že se bude na věcech pracovat v příštím roce, takže ve 2012 už by to mohlo klapnout.

Jak snadno se vláda vzdala reformních kroků, zřejmě kvůli komunálním a senátním volbám! To, že nebyl čas, že byly jenom dva měsíce, nebo tři měsíce, to myslím není argument. Koneckonců, s panem ministrem Janotou z Fischerovy vlády jste si rozuměli velmi dobře. Vymlouváte se a slibujete: Zatím nebyl na reformy čas. A ty nastanou až tedy v roce 2012 nebo 2013. Slibem neublížíš.

A v jakých oblastech mají reformy nastat? Podle pana ministra financí Kalouska v daňovém systému. Znamenalo by to reformu systému, který v zásadě nastavila Topolánková vláda svým batohem. Tehdejší reformu předkládal dnešní reformátor a známý bojovník proti deficitu – pan ministr financí Kalousek. V roce 2008, ještě v závěru roku, si nepřipouštěl, že existuje něco jako krize. Možná kdybychom měli reálný rozpočet na rok 2009 a ne ten rozpočet, který byl upravován v podstatě jenom opticky a z donucení v závěru roku 2009, že bychom také dopadli v roce 2009 trochu jinak. Ale vrátím se k té myšlence úvodní, tedy reformuji, co jsem reformoval. To se týká pana ministra financí. Odvolávám, co jsem odvolal.

V penzijním systému diskusi nad důchodovou reformou nastartovala ještě sociálně demokratická vláda. Dnes se uvažované reformy smrskly na jeden záměr a tím je v režii v zásadě lobbistů privátních penzijních fondů připravená privatizace důchodového systému. Bůh ochraňuj důchodce, bude-li první Kalouskova důchodová reforma stejně úspěšná jako první Kalouskova daňová reforma!

V sociálním systému reformovat se budou systémy, které měl v kompetenci nedávný ministr práce a sociálních věcí, dnešní premiér. Zreformuje to, co nereformoval.

Reformy zdravotního pojištění. Zde dosahuje vláda paradoxu. Reformovány budou reformy hlavního reformátora zdravotnictví Julínka.

Ovšem nic o uvedených reformách reformem koaliční vlády ODS 1 činěných koaliční vládou ODS 2 se v tomto rozpočtu skutečně nedočteme. Obsahuje však tu skrytě, tu otevřeně několik poselství.

Za prvé. Budou nižší platy ústavních činitelů a soudců. Osobně s tím nemám vůbec žádný problém, dokonce jsem hlasoval před necelým rokem pro vyšší variantu snížení, pro 20 %. Nižší platy ústavních činitelů, to je ovšem jakási úlitba za přenesení odpovědnosti za zpackané reformy na

hasiče, lékaře, vědce, policisty, zdravotní sestry, zkrátka veřejné zaměstnance, formou škrtnů jejich platů. A někde bych řekl, že dochází ještě k určité soubornosti škrtnů. Jsem zpravodajem novely zákona o dani z příjmu a z návrhu jsem se dozvěděl, že se vlastně počítá i s určitými škrty například u vojáků z povolání. Určitě se nejedná o skupinu, která se obecně ve veřejnosti těší nějaké mimořádné popularitě. A tam se počítá se škrty, například pokud jde o příspěvek na bydlení. Takže – škrtnete se 10 % platu a ještě se škrtnete další příjem. To už je docela hezká částka pro takovou domácnost.

Za druhé. Má být zavedena povodňová daň, což je ten nejbrutálnější způsob plošného zvýšení daní. Prý na jeden rok. Stovka měsíčně. Ona Nečasova pověstná krabička cigaret a dvě piva měsíčně, neboli ve skutečnosti 1200 korun ročně, což je kroužek pro děti u těch nízkopříjmových domácností, které budou muset přemýšlet, jestli to dítěti mohou dopřát, či nikoliv, nebo na druhé straně další lahev šampaňského. Zase ne tak úplně nejdražšího by mně možná někdo z mých kolegů z pravice řekl. A měl by pravdu u vysokopříjmových domácností oslavujících nejnižší daně z příjmu široko daleko.

Za třetí. Má být zpětně zdaněno stavební spoření, neboť spořicího je zřejmě třeba trestat za jeho spořivost. Postihnout širokou skupinu obyvatel tímto opatřením jde dost lehce. Postihnout úzkou skupinu fotovoltaických spekulantů už tak lehce vládě nejde. Stavební spoření má mnoho obyčejných občanů. Fotovoltaické elektrárny pouze vybraní. Bude zajímavé vědět, kteří to vlastně jsou.

Ale návrh rozpočtu obsahuje i dobré zprávy. Například daň z příjmu právníků osob klesla v roce 2010 z 20 na 19 % a dále klesat nebude. Nebude se ale ani zvyšovat. To je odvaha vlády! S příjmovou stránkou rozpočtu není třeba nic dělat. Vystačíme přece se škrty ve výdajích. Škrty se dotknou širokých vrstev lidí, daňová sazba by se dotkla i nejbohatších. To spravedlivé v očích vlády není. Podle mého by ale spravedlivé bylo, aby ti s vyššími příjmy, mezi něž počítám všechny poslance kromě jiných, platili daně vyšší. Myslím, že by nám to neublížilo tolik, jako když sebereme 10 % platu hasiči, zdravotní sestře, policistovi, vojákově, úředníkovi.

Další dobrou zprávou je to, že se neprovede plánované snížení odvodů zdravotního a sociálního pojištění. Ono kdyby se provedlo, srazí to náš důchodový systém i české zdravotnictví na kolena.

Podnikatelům, kteří uplatnili 50procentní slevu na dani za zaměstnávání zdravotně postižených lidí, již nikdo nebude závidět. Sleva nebude a motivace zaměstnávat zdravotně postižené tak bude již čistě otázkou morální. Musím říci, že jsem v předchozích měsících navštívil řadu chráněných dílen a hovořil jsem s řadou těch, kteří tyto dílny vedou, i s řadou zaměstnanců. A musím říci, že už v roce 2008 došlo k výraznému zásahu.

To, co je připravováno – myslím právě v novele zákona o dani z příjmu – je špatná zpráva pro tato zařízení, pro lidi se zdravotním postižením.

Tato vláda při sestavování rozpočtu spoléhala na morálku obyčejných lidí, na to, že unesou, že nečinnost Topolánkovy vlády, jejímiž klíčovými členy byli právě pánové Nečas a Kalousek v době krizové, se odrazila na propadu příjmů státního rozpočtu nemajícím období. Spoléhá na to, že obyčejní lidé vystrašení paranoidní rétorikou blížícího se virtuálního bankrotu a zdecimované země, jakéhosi druhého Řecka – tedy do voleb, po volbách už se o tom tolik nehovořilo –, ponese všechny chyby politiků na svých bedrech. Že si dokonce koupí i tu open card, že přispějí na minomety či jiné legrácky současných náměstků ministrů a ministrů.

A vůbec nejlepší zprávou z tohoto rozpočtu je ovšem to, že pan ministr Kalousek po sekyře ve státním rozpočtu 224 miliard korun v roce 2009 – já uznávám, že část, možná podstatná část, nejméně polovina z tohoto deficitu ročního byla v důsledku dopadů krize – rozpočtové sekyře zřejmě blízké pásmu 180 až 200 miliard korun v tomto roce, o tom jsme vůbec nehovořili. Já jenom připomínám, že za devět měsíců tohoto roku schodek státního rozpočtu dosáhl 100 miliard korun a ve čtvrtém čtvrtletí minulého roku schodek za tři měsíce dosáhl 105 miliard korun. Takže kdybych tyto dvě částky mechanicky – já uznávám, není to příliš ekonomické – ale mechanicky kdybych je sečetl, dostávám se k částce 205 miliard korun. Pan ministr tady hovořil o vázanosti 32 miliard korun ve státním rozpočtu. No, přiznám se, že mne neuklidnil. V příštím roce se zatíná sekera na 135 miliard korun, což by byl druhý nejlepší výsledek v kariéře pana ministra financí. Na kejkle s rozpuštěním rezerv vytvořených sociálně demokratickou vládou a chlubení se nízkým nominálním deficitem z roku 2008 už mu asi nikdo neskočí. Jenom připomínám, že v roce 2008 to bylo nominálně 20 miliard deficitu, 50 miliard zkonsumovaných rezerv, takže 70 miliard reálného deficitu.

Ale vážně. Rozpočet roku 2011 skutečně není navržen jako reformní. Je to rozpočet, který se vyznačuje vysokou kreativitou ve škrtnání peněz ber kde ber, peněz směřujících k obyčejným lidem a nízkou kreativitou v oblasti generování dalších příjmů státu. Je jednostranně zaměřen na výdajovou stránku, což by bylo dobře, kdyby úspory byly činěny s vědomím jejich důsledků a s rozumem. Opomíná podporu růstu, tedy příjmovou stránku. Kdyby vláda občanům předložila určitou vizi a cíl tak, aby viděli smysl obětí, které budou nuceni podstoupit, jistě by to občané taky nějakým způsobem politicky honorovali. Například i v právě proběhlých volbách senátních, doplňovacích senátních volbách a volbách komunálních.

Zcela chybí zájem na odstranění kuriózní daňové reformy zavedené právě za Topolánkovy vlády, která nás stojí ročně zhruba 80 miliard korun. Zcela chybí podpora čerpání evropských peněz, ba naopak tento rozpočet

je vyloženě antidotační. Rozpočet počítá s praktickým utlumením investiční činnosti. Proaktivní politika státu téměř mizí.

Marginální z hlediska objemu, ale zásadní z hlediska budoucnosti je například rušení našich obchodních zastoupení v zahraničí. Podpora exportu se smrškla na prohlášení a možná očistu České exportní banky. Co vyleze z útrobu této banky po čtyřletém řádění managementu jmenovaného předchozí vládou, může být podle mého názoru další těžká rána našim veřejným rozpočtům.

Státní rozpočet ve svých důsledcích sníží příjmy drtivé většiny obyvatelstva. Přímo státním zaměstnancům, klesne-li ovšem jejich koupěschopnost, samozřejmě se to promítne i například v příjmech živnostníků. Škrty v investičních výdajích omezí stavební výrobu a na ni napojená odvětví. Přitom soukromá spotřeba právě v oblasti investic – soukromé investice se nějak zvlášť nezotaví v tom příštím roce, tak aby nahradily pokles veřejných investic.

Silná koruna a proexportní nečinnost vlády ztěžuje život exportérům. Podle mého názoru nás nečekají hezké příběhy a hezké časy. A nebude to dáno bankrotem země či jejím předlužením. Ani jedno ani druhé není v tuto chvíli reálnou hrozbou. Naši pozici jedné z nejméně zadlužených nejen evropských, ale světových ekonomik už snad nebude nikdo zpochybňovat. Žádné volby za týden nejsou. Rizikovou prémie státního dluhu, která je zhruba 0,75 % nad bezrizikovou sazbu, nám může závidět drtivá většina evropských ekonomik. A jestli si to přivlastňuje pan premiér, myslím, že to není ekonomicky podložené. Koneckonců ta sazba se týká dlouhodobých cenných papírů, které jsou prodány. Rizika neprodejnosti státních dluhopisů jsou mýtus, aspoň v našem případě. Mýtus, který se už jako zcela zavádějící nebo účelově zavádějící ukázal. Ale uznám, že je možné tím strašit.

Problémy budou gradovány díky tomu, že vláda nepodporuje zdravý růst země. Naše problémy budou vyplývat z toho, že se vláda drží dogmat neoliberalní teorie, která se ukazuje jako překonaná. Naše problémy budou vyplývat z toho, že se nedokážeme v zemi vypořádat s korupcí. Už jsme se propadli za další africký stát, jak jsem se dozvěděl. No, není to zřejmě konec.

Naše problémy budou vyplývat z toho, že tato vláda rezignuje na svou funkci ochránce lidí a dobrého správce země. Stát je služba. Občan očekává od státu servis. Tento rozpočet mu ho nedá. Nabídne mu škrty, omezenou nabídku služeb, pokles rozsahu veřejných služeb, méně policistů, zhoršení kvality života. Takto navržený rozpočet je alespoň pro mne nehlasovatelný. Hlasováním pro tento rozpočet bych rezignoval na představu o aktivní politice růstu. Na to, že stát je zde od toho, aby občanovi sloužil, nikoli naopak. Tak jako si finanční trhy bezostyšně zvykly

na to, že vlády a občané sanují jejich chyby a ztráty, tak si tato vláda myslí, že občané budou sanovat špatně nastavené hospodaření státu z Topolánkových dob. Tento rozpočet rezignoval na snahu ochránit české obyvatelstvo před dopady hospodářské krize.

Státní rozpočet rezignuje na podněty k mobilizaci soukromé poptávky. Rezignuje na hospodářský růst a předpokládá, že krize je již za námi. Kéž by. Pokud ne, bude tento rozpočet dalším hřebíčkem do rakve tragikomického představení dvou pravicových vlád.

Zkušenost s Topolánkovou vládou učinila česká veřejnost sama. Teď nezbývá, než aby učinila zkušenost s vládou Nečasovou a Kalouskovou. Budu držet palce veřejnosti, aby tato zkušenost, až bolestivá, nebyla zkušeností definitivní. Nebudu se však na škody rozpočtu jdoucím proti lidem a zájmům této země podílet svým hlasem. Jediné skutečně pozitivní na tomto rozpočtu je, že mohl být sestaven ještě hůře.

Rozpočet s příjmy 1044 miliard a výdaji 1179 miliard naprosto nevyčerpal možnosti na příjmové stránce. Jen oněch mnohokrát zmíněných 80 miliard z odstranění Topolánkova batohu by srazilo plánovaný rozpočtový schodek ze 135 miliard na přijatelnější číslo. Na to ale této vládě chybí odvaha. Nechybí jí však odvaha k povodňové daní. To je zoufale málo.

Ekonomika potřebuje hospodáře. Těmi bohužel, podle mého názoru a hlavně podle tohoto rozpočtu, vy, vládo, nejste. Vláda se ohání tím, že deficit srazil pod 5 % hrubého domácího produktu. Obávám se, že tímto rozpočtem dostane hrubý domácí produkt úder, který bude srovnatelný s úderem menší finanční krize.

Pro rozpočet, který jde proti lidem této země, hlasovat nemohu a nebudu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců sociální demokracie)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. Další písemně přihlášený je pan poslanec Dolejš. Prosím, máte slovo. Poté bude následovat paní poslankyně Marta Semelová a dohromady mám ještě tady 12 písemných přihlášek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoďte i mně, abych přičinil několik zásadních poznámek k dnešnímu tématu, protože si myslím, že je třeba jasně, strukturovaně říci, proč opozice tak vytrvale kritizuje, dokonce odmítá tento návrh státního rozpočtu. Bohužel zatím jako by hrách na stěnu házela.

Faktem je, že tento návrh státního rozpočtu se narodil v situaci, kdy si Česká republika vysloužila zahájení procedury nadměrného schodku. Loni jsme dosáhli podílu salda na hrubém domácím produktu 5,9 %. To je jistě

nepříjemný fakt, se kterým je třeba něco dělat, a jestliže cílená fiskální politika je koncipována tak, jak máme před sebou, tak se nabízí otázka, zda vláda není v roli nimroda, který cílil na lišku, ale trefil Maryšku. (Veselost v levé části sálu.) Protože tento vývoj zdaleka není způsoben pouze tím, že jsme i my inkasovali dopady krize, která prošla světovým hospodářstvím. Je to z velké části vystavený účet za minulé vládnutí. To si musí všichni ti, kteří se v minulých vládách v posledních letech vystřídali, uvědomit a neškolit nás v tom, co sami dělají, co sami v minulosti způsobili.

Jestliže tento rozpočet navrhuje razantní snížení výdajů, zhruba asi o 28 miliard oproti letošnímu plánu, tak současně k tomu je třeba dodat, že se neopírá o řešení problémů efektivnosti těchto výdajů a že se prakticky nezajímá o jiné řešení naplnění příjmové stránky rozpočtu.

Čili jak je to s tím nesmiřením se s dědictvím minulých vlád? Jedete stále ve stejných kolejích, přijímáte toto dědictví, a dokonce ho zesilujete, extrapolujete do důsledků, které mohou být pro tuto zemi velice, velice nebezpečné. Proto obecně lze říci, že kabinet Petra Nečase předložil návrh, který je pouze udržovací a v podstatě, pokud jde o řešení problémů, je to rozpočet zbabělý. Neměli ani tolik intelektuální kreativity, aby si uvědomili, že nejedeme v jednosměrce, aby hledali a konzultovali jiná řešení, která nás mohou lépe dovést k cíli.

Jeden z předřečníků, myslím, že to byl kolega Filip, tady hovořil o tom, že nevěří základním údajům, o které se tento návrh státního rozpočtu opírá. Dnes po této rozpravě bychom měli hlasovat o těchto základních údajích, tedy objemu příjmů, výdajů, saldu. Jak je to tedy s bonitou těchto údajů? Uvedu jeden jednoduchý a věřím tomu, že všem srozumitelný případ.

Prognóza příjmů se opírá o takzvaný predikční konsensus, který byl upečen na Ministerstvu financí v červenci letošního roku a který vychází z vývoje hrubého domácího produktu o 2,3 %. Ovšem již nyní lze poměrně vysokou mírou spolehlivosti říci, že tato prognóza se koriguje směrem dolů, a to za prvé pod vlivem radikálních škrťů a za druhé pod vlivem viditelného, již empiricky doložitelného zpomalení ekonomiky ve světě. Zejména takové ekonomiky, jako je USA, Japonsko, ale i další se dostávají do problémů a není zcela bez smyslu uvažovat o tom, že recese, kterou jsme překonali, může mít ještě jedno dno, že se může do jisté míry vrátit. Co by z toho vyplynulo? Snížení vývoje hrubého domácího produktu, tempa růstu domácího produktu o jeden jediný procentní bod znamená výpadek zhruba 15 miliard korun na příjmové stránce. Z uvažovaných 22 miliard nárůstu tedy podstatná část je ukrojena. A to nemluvím o tom, že samozřejmě zpomalení ekonomického růstu a určité ekonomické problémy by zvrátily momentální trošičku konjunkturální sezónní výkyv ve vývoji nezaměstnanosti a že růst nezaměstnanosti by si samozřejmě vyžádal i

výdaje na zejména pasivní politiku nezaměstnanosti. Čili toto je jedno ze základních problematických míst návrhu státního rozpočtu.

Pokud se bavíme o problémech diagnózy a z toho odvozené problematické terapie, je třeba si položit zejména základní otázku. Jestliže tento návrh je opřen o filozofii okamžitých škrťů, pan ministr se tu chlubil úspěchem nevídaným, to znamená, že je rekord, že se podařilo snížit výdaje o 5,9 %, to za uplynulých 20 let jsme tady skutečně neměli, a přitom se zcela rezignuje na problematiku prostředí, podmínek a nástrojů pro posílení již tak oslabeného hospodářského růstu, zda není chyba v uvažování, zda se hospodářská politika této vlády opírá o promyšlený strategický cíl, který by měl být realizován nejenom v příštím roce, ale i v letech dalších.

A nám nemohou stačit jenom těšinská jablíčka jakýchsi reforem. To, co o nich víme, ostatně by tímto směrem, o kterém já hovořím, stejně nešlo. Tím strategickým cílem přece musí být jasné vymezení pozice České republiky ve světové ekonomice, co chceme podporovat a jakým směrem nasměrovat nástroje podpory hospodářského růstu. Nemůže to být jenom vize, která slouží k argumentaci této vlády a která je koncipována jen některými jednotlivci, jakousi prolobbovanou expertní elitou. Opravdu nejedeme v jednosměrce a měli bychom se rozhlédnout kolem sebe, zda hospodářská politika také nemá určité alternativy.

K prorůstové politice mi dovoluji se vyjádřit stručně v několika bodech ještě konkrétněji. Samozřejmě jde především o oblast investic. Hovoří se o tom, že prognóza vývoje investic na příští rok je taková, že investice by měly zhruba růst v souladu s růstem celé ekonomiky asi o 2,5 %. Hezký záměr, bohužel zatím pro to nejsou žádné relevantní údaje. Tvorba hrubého fixního kapitálu za druhý kvartál letošního roku je pořád o 4 % nižší, a jestli nám něco roste, tak to není fixní kapitál, ale spíše zásoby. Ale samozřejmě nejde jen o míru investic. Je daleko důležitější se zamyslet nad tím, zda je efektivní alokace investic, zda se zaměřujeme na investice, které mají vyšší multiplikační účinek, tedy z každé vložené koruny je větší efekt, anebo zda jenom krmíme nastavené chřtány, které si zvykly dostávat příslušné objemy, aniž by se přemýšlelo nad tím, zda rozpočtové náklady jsou odpovídající, nebo zda tu v černých děrách mizí zbytečně peníze. A to nemluvím ani o tom, jak nízká, a v dohledné době se to asi nezlepší, je úvěrová angažovanost bankovního sektoru, který je velmi cenným pomocníkem, nebo mohl by být velmi cenným pomocníkem pro oživení investiční aktivity. Čili taková je situace v investicích.

Už tu bylo řečeno, že škrty, zejména takto radikální škrty, prostě objektivně budou dusit koupěschopnou poptávku. To nemá jenom sociální aspekty, samozřejmě, ale má to i aspekty rozvojové, růstové. Uvědomme si, že spotřeba domácností tvoří zhruba polovinu hrubého domácího pro-

duktu. Možná nám bude namítnuto, že je očekáván nominální růst celého objemu mezd zhruba o 3,8 %. Ano, to je pravda, může k tomu dojít, zejména pokud u těch, kteří ještě práci budou mít, u těch lépe placených, mzdy porostou, ale také si uvědomme, že je špatná diagnóza, pokud na základě zprůměrované teploty v nemocnici usoudím, že všichni pacienti jsou zdraví. Uvědomme si, že dvě třetiny lidí, kteří pobírají nějaký plat, jsou pod průměrem. Že tyto podprůměrné příjmové kategorie jsou velmi citlivé na cenový růst některých výdajových položek, že jim rostou takzvané životní náklady. A že jenom ono omezení platů v zúžené sféře, tedy ve sféře veřejné, pokud to nebude možné řešit jinak, povede k nezaměstnanosti a každý nezaměstnaný se samozřejmě dostane do velmi sociálně tíživé situace.

Třetí otázka, která souvisí s růstem, je chiméra rekordního čerpání evropských fondů. Ano, ty cenné a nemalé miliardy k nám mohou přijít z Evropské unie. Pokud tady nebudou a nebudou investovány, logicky to musí mít dopad na vývoj ekonomiky. Oproti letošku se uvažovalo, že budeme čerpat více jak 22 miliard korun. Jsme na to skutečně připraveni? Dojde k tak zásadnímu zlomu v dosud nepřilíh úspěšném čerpání evropských peněz? Pan ministr, když jsem se ho na to ptal, mě uklidnil z pohledu řekl bych účetního, že pokud tedy evropské peníze nepřijdou, pokud práce jeho některých ministerských kolegů nebude tak úspěšná, jak si na počátku představovali, tak že jemu to nevadí, protože to bude rozpočtově neutrální. Peníze nedostaneme, ale také neutratíme za kofinancování. Hezká úvaha, ale bohužel opět dokazuje, jak někdy klapky na očích některých vládních ekonomů vedou k tomu, že se dělají zbytečné chyby. A to se radši ani neptám, co by bylo s těmi takzvaně nefinancovanými penězi na spolufinancování evropských projektů. Bud tam už rovnou nejsou, anebo by se prohýřily na dosud nespecifikované účely.

Poslední poznámka k balíčku růstových úvah souvisí se zahraničím. Jsme malá otevřená ekonomika, bez vazeb na zahraničí se neobejdeme. A tady stále ladem leží dva základní úkoly. Především obnova vývozu investičních celků, protože jestliže jsme v minulosti byli úspěšní a měli poměrně vysoké efekty, tak to nebyly vývozy nějakého podřadného zboží, ale že jsme dokázali vyvážit celé investiční celky. Jak využíváme možnost kapitálových účastí – další otázka. Ve světě přesto, že svět byl postižen krizí, jsou ještě trhy, které mají růstový potenciál. Globalizace není jenom jakési nutné zlo a ohrožení, ale může být i šancí. Ale my jsme se té šance dosud pramálo zmocnili.

Byla řeč o příjmech, o daních. Fakta: Daňová kvóta, tj. ukazatel vybraných daní, daňového inkasa ku hrubému domácímu produktu, nadále klesá. Připomenu, že v roce 2005 činila tato daňová kvóta 37,9 %. Letos je

odhad nižší, 35,5 %, a plán, tedy v podstatě promyšlená politika na příští rok, uvádí číslo 35,3 %. Dlouhodobě daňová kvóta klesá a řadí nás k zemím, které jsou v této řadě bych nechvalně tabulce někde na špici. Jsme země s velice nízkým zdaněním.

Je to politika. Je to také dědictví předchozích vlád – a nejen předchozí, ale i té před ní. A nabízí se otázka, jestli to byl krok správným směrem. Ono velkorysý snižování odvodů korporacím totiž mělo přinést právě růstový efekt – a nepřineslo. Vyšší míru investování. Co více zbylo těmto korporacím, tak měly vrhnout do ekonomiky, nejlépe české ekonomiky – bohužel, nestalo se tak. Velké korporace ze 70 % jsou vlastněny zahraničními kapitálovými skupinami. Jsou to nejen banky, ale i automobilky, výroba elektronického zboží atd. A samozřejmě tyto společnosti jsou velmi ziskové. Přestože byla krize, jsou ziskové, ale také tento zisk odchází ze země, a s problematikou transferu zisku opět nic nebylo učiněno.

Je prostě jasné, že když se bavíme o konsolidaci veřejných rozpočtů, o udržitelných veřejných financích, tak nemůžeme obcházet to, že bez důraznějších příjmových opatření tohoto zdraví, této konsolidace nelze dosáhnout. Protože pro zdravý růst jsou důležité jak ty vybilancované finance, tak samozřejmě ty, které si nezužují operační prostor a nejsou schopny ani zajišťovat klíčové státní kompetence.

To neznamená, že levice se vydává cestou zvyšování daní. Tohle bubába bych prosil zbytečně nevytahovat. To není pravda. Bavíme se o daňové progresi. Bavíme se o tom, že daňová kvóta by se měla stabilizovat na nějaké úrovni, která je pro ekonomiku našeho typu, našeho stupně rozvinutosti přirozená. A progresi daní znamená také přerozdělení daňového břemene, tzn. že by to v daních neplatili ti, kteří se nemohou bránit, řadoví spotřebitelé, řadoví občané, ale ti, kteří opakovaně velkých zisků dosahují, ale pramálo z toho vracejí.

Byla tu velká debata o tom, zda návrh rozpočtu je opřen o platné zákony a do jaké míry za to vláda vlastně nese odpovědnost. Nechci tuhle debatu extendovat, jen bych připomněl, že z významné části je návrh rozpočtu opřen o exekutivní opatření. Velké objemy peněz se budou škrtnat tím, že se sáhne na běžný provoz ve veřejné sféře včetně těch citlivě vnímaných platů, a ten zbastlovaný blitzkrieg, který tady vláda předvádí, ta blesková válka nebo blesková snaha protlačit opožděné návrhy zákonů tak, aby se vůbec o rozpočtu dalo jednat, tak ta se týká několika miliard a je otázkou, jestli za prvé vůbec dnes můžeme hlasovat o návrhu usnesení, jestli by náhodou vláda neměla být ráda, pokud se termín hlasování posune do pozdějších termínů, a za druhé, zda tento blitzkrieg byl vůbec nutný.

Včerejší debata o stavebním spoření se týkala pěti miliard korun. To chcete vybrat peníze na zvýšení misí v Afghánistánu a na podobné klíčové

věci? Toto mají zaplatit střadatelé ze svého stavebního spoření? Myslím, že pak jste se mohli obejít bez podobných experimentů, které mohou mít dohru i soudní.

Hlavní problém těchto návrhů je především v tom, že bychom měli hlasovat o objemu příjmů. To je položka, se kterou když prohlasujeme, nelze nic dělat. A hypoteticky, byť parní válec naší koalice, který jede ve své virtuální jednosměrce, možná – možná – tu legislativní nouzi protlačí a prohlasuje, ale příští týden. Dnes je toto číslo špatné, dnes je toto číslo postavené na zákonech, které dnes platí, a tudíž je problém o takovém čísle hlasovat. Jestli je to na hraně či za hranou zákona, to posuďte, ale obávám se, že i toto může mít dohru nejen politickou.

Poslední poznámka k filozofii rozpočtu a k věcem, které by mohly být jinak.

Úsporné balíčky, počínaje Topolánkovým batohem a konče páně Kalouskovými škrty, bohužel mají také jeden nedostatek – že se jde cestou, kde se škrtá z účetního hlediska nejsnadněji. Nehledají se chytré úspory, chytré řezy, řekl bych takovým tím jazykem sadaře. Ten, kdo se stará o stromy, ví, že když chce proklestit korunu, tak nemůže zplanýrovat každou větvíčku, vysekat to a nechat holý klacek. Že to musí prosvětlit, aby ta koruna dávala plody. Ale toto prořezání koruny veřejných financí bohužel vede k tomu, že nebudou zajištěny ani dostatečné kapacity výkonu státní správy, že se může stát, že budeme bez pokrytí potřebné agendy.

Rovněž velmi negativní zásah, který se může projevit jako jojo efekt, to znamená nejdříve ušetříme, ale pak nás to bude v budoucnosti mnohem víc stát, je zásah do oblasti kvality, konkurenceschopnosti lidského kapitálu atd. Protože jestliže hovoříte, deklaruujete velmi rádi, o tom, že nám jde o společnost vzdělání, společnost inovací, tak proč financování školství stagnuje. Přidali jste na regionální školství, to je pravda, ale také rostou výkony a nakonec v tom školství budou ty poměry stísněnější než před tím vašim symbolickým, ale bohužel ne reálným přidáním.

Pokud jde o vědu, výzkum, tak tady dokonce je absolutní úbytek. Ve školství je to šul-nul, ale ve vědě je to pokles na 98,4, čili o necelá 2 procenta. Takto má být zajišťována konkurenceschopnost České republiky? Nedopouštíme se dokonce nevratných kroků na naší kapacitě, výzkumné a vzdělávací kapacitě?

Prostě nehledá se tam, kde by se hledat mělo. Řezy jsou kontraproduktivní a obávám se, že takto sestříhaná koruna veřejných financí bude tak zubožená, že to vaše virtuální reformy těžko mohou nahradit. Verdikt je to smutný, jsem si toho vědom. O to smutnější, že prostě ten parní válec, který máte k dispozici, asi ještě nějakou dobu pojede. Ale aspoň se zamyslete nad tím, až budete řešit důsledky svých činů, a naslouchejte

hlasům nejenom svým, protože možná i v té opozici se najde nějaký ten rozum a v tuto chvíli je to rozum zadarmo.

Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak já také děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Semelová. Poté bude následovat paní poslankyně Ivana Levá.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, návrh státního rozpočtu je nepochybně jeden z nejzávažnějších zákonů, který Poslanecká sněmovna každý rok projednává a schvaluje. Odráží stav ekonomiky a stanovuje hospodářskou a sociální politiku vlády, tedy státu na nejbližší rok. Musí, nebo měl by proto vycházet z analýzy posledního období a současného stavu ekonomiky, z makroekonomického rámce na rok 2011 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2012 a 2013.

To vše předložený návrh formálně obsahuje. Jde však skutečně pouze o formalitu, protože jsou uvedeny pouze základní makroekonomické údaje bez analýzy příčin současného stavu a stanovení východisek a priorit vedoucích ke zlepšení situace. V tomto směru nepřináší návrh rozpočtu nic nového, pouze opakuje obsah programového prohlášení vládní koalice ODS, TOP 09 a Věcí veřejných.

Jak už jsem uvedla, v předloženém návrhu chybí analýza příčin současného stavu ekonomiky, který patří k nejhorším od konce druhé světové války. Státní dluh se blíží jedna a půl bilionu korun, což je historicky největší zadlužení. Tento dluh zavinila hospodářská politika všech polistopadových vlád. Pouze část tohoto dluhu souvisí s ekonomickou krizí vzniklou v roce 2008. Pravou příčinou je levný výprodej národního majetku v procesu privatizace a restitucí, při tunelování bohatství, které vytvořili lidé v průběhu celých desetiletí poválečného vývoje. Příčinou je i bezbřehá korupce a prachobyčejné rozkrádání státu. To vše je také příčinou rostoucího deficitu státního rozpočtu, který již v minulém roce dosáhl úrovně 200 miliard korun.

Návrh rozpočtu na rok 2011 projednáváme za situace, kdy pokračuje ekonomická krize. V minulém roce byl zaznamenán pokles ekonomiky, HDP o 4,1 %, klesla spotřeba domácností, jak se konečně konstatuje i v předloženém materiálu, klesla životní úroveň sociálně slabší většiny obyvatelstva. Výrazně vzrostla nezaměstnanost. V tomto roce daný stav pokračuje a při mírném meziročním růstu je i nadále celková úroveň ekonomiky hluboce pod předkrizovou úrovní.

Nezaměstnanost je dnes u nás na rekordní úrovni kolem 700 tisíc osob. Oficiálně je sice vykazováno na úřadech práce 500 tisíc evidovaných

uchazečů o zaměstnání, avšak z evidence se každý měsíc vyřazuje 20 až 30 tisíc lidí, aniž by nastoupili do nového zaměstnání. Proto je skutečný počet lidí bez práce daleko vyšší, než vykazuje oficiálně Ministerstvo práce a sociálních věcí. Nakonec dokazují to i čtvrtletní šetření Českého statistického úřadu.

Vláda proti tomu nedělá nic. Naopak. Výdaje na aktivní politiku zaměstnanosti výrazně redukuje, a to na 60 % ve srovnání s rokem letošním. Uvedená situace nadále pokračuje a nezlepšuje se, a to proto, že poslední vlády od Topolánka po Nečase nereagují na ekonomickou krizi a nepřijímají proti ní žádná účinná opatření.

Jistě si pamatujete, jak v roce 2008 vládní představitelé tvrdili, že nás se ekonomická krize netýká. Při návrhu rozpočtu na rok 2009 se předpokládal dokonce meziroční růst ekonomiky o 4,8 %. Skutečností v roce 2009 byl však její pokles o 4,1 %. Tedy rozdíl mezi očekáváním a skutečností téměř 9 procentních bodů. Tak katastrofální omyl v prognózování je snad světovou raritou. Vláda se však nepoučila a v politice ignorování reálného vývoje ekonomiky pokračuje.

Všechny ty plošné škrtky, tedy úspory ve výdajích státního rozpočtu, jsou činěny v naprosté většině ve prospěch velkých podnikatelů a bohatých lidí na úkor sociálně slabších. Nazýváme to tak, jak to ve skutečnosti je. Vy nenavrhuje nic jiného než ožebračování těch, kteří už nemají kde brát a kteří současnou krizi nezavinili. Namísto toho, abyste sáhli do kapes bohatým, kteří na to mají a z nichž mnozí bůhvíjak ke svým těm milionům přišli, snižujete výdaje na podporu v nezaměstnanosti, což bude mít ničivý sociální dopad, ale i pokles koupěschopnosti. A to navíc v situaci, kdy na mnohých místech republiky stojí na jedno pracovní místo deset až patnáct lidí ve frontě na pracáku a kde bez práce je po zkrachování jediné fabriky v širokém okolí kolikrát celá rodina.

Šetříte na státních zaměstnancích, kterým chcete snížit platy, takže mnozí vysoce kvalifikovaní pracovníci odejdou. Rušíte a snižujete sociální dávky, příspěvky na nemocenskou. Berete peníze zdravotně postiženým, kteří se nemohou bránit. Chcete šetřit na dětech, když mladým rodinám omezujete, respektive berete porodné a snižujete rodičovský příspěvek. Na seniorech, kteří celý život pracovali a tvořili hodnoty a teď musí platit za doktora a za léky, bez nichž se neobejdou. A ještě jim všem zvýšíte dolní sazbu DPH, což povede ke zdražení potravin a dalších základních životních potřeb. Čili výrazně to zatíží rodinné rozpočty. To má být politika vlády, která sama sobě dává přívlástek vláda zodpovědnosti? Tomu tedy říkám troufalost. Nebo spíše drzost!

Politika zaměřená na redukcii sociálního státu v žádném případě nemůže přispět k ekonomickému růstu, který těsně souvisí se zaměstnaností. Skloubit sociální stát s podporou ekonomického rozvoje a

zároveň s oddlužením však očividně není cílem předloženého návrhu rozpočtu ani cílem této vlády.

Stručně shrnuto. Vláda neanalyzuje reálný stav ekonomiky a sociální situace a v důsledku toho nenavrhuje ani žádná konkrétní opatření k obnovení růstu ekonomiky a snížení dopadů na většinu obyvatelstva. Proto ani nic podobného neobsahuje návrh státního rozpočtu na rok 2011. Předpoklady ekonomického vývoje jsou proto opět nereálné. Návrh rozpočtu totiž vychází z předpokladu, že v roce 2011 bude meziroční růst HDP 2,3 %. Předpokládá růst spotřeby domácností o 2 % a za hlavní přínos pro růst ekonomiky považuje růst exportu. Tyto úvahy však nejsou ničím konkrétním podpořeny. Například po poklesu spotřeby domácností v tomto i v minulém roce lze těžko očekávat růst v roce 2011. Předpokládá se snižování mezd ve státním sektoru a ani v soukromém nelze očekávat významnější růst. Počet nezaměstnaných, pokud dále neporoste, tak se určitě nesníží. To povede ke snížení spotřeby domácností. Pouze jedna čtvrtina evidovaných nezaměstnaných totiž bere podporu v nezaměstnanosti a ta v současné době činí v průměru 5780 korun měsíčně. Je třeba zdůraznit, že spotřeba domácností představuje polovinu hrubého domácího produktu z hlediska jeho spotřeby.

Často se tvrdí, je to i v předloženém materiálu, že hlavním přínosem pro HDP je export, který prý tvoří až 80 % HDP. Je to omyl. Ve výpočtu objemu HDP se projevuje pouze saldo zahraničního obchodu a tvoří pouze 4 až 5 % HDP. Celkově lze tedy konstatovat, že návrh rozpočtu na rok 2011 nemá reálnou podporu v aktivní politice vlády, a je proto naprosto nereálný. Vláda by se měla zaměřit na zvýšení příjmů rozpočtu, například zrušením výhodných opatření pro podnikatele, jako je snížení sociálních odvodů a podobně. Zavedením výrazné progresivní daně z nejvyšších příjmů, zrušení zastropování odvodů atd. Na straně výdajů by základem neměly být plošné škrty, ale opatření na podporu výroby, na podpory odbytu domácího i zahraničního, podporu domácího zemědělství, omezení dovozu základních potravin. Aktivně je třeba podpořit vývoz do tradičních východních rozvojových zemí, zejména strojírenské investiční výroby. Stát by měl podpořit také výstavbu sociálních bytů a tvorbu nových pracovních příležitostí.

Pozornost je však třeba soustředit také na peníze do vzdělání, což jsou investice do budoucnosti. V roce 2011 však bude školství i nadále podfinancováno. Proti roku 2009 poklesnou výdaje na něj o 6,12 %. Vzhledem k míře inflace bude pokles ještě větší, to znamená kolem 8 %. Snížení financí pro školství bude mít opět dopady na rodiny, neboť školy nebudou mít dostatek peněz na učebnice, pomůcky, kurzy pro děti atd. Nejvíce pak klesají výdaje na vysoké školy, a to při započtení inflace přibližně 15 %. Je skutečně záměr veřejné vysoké školy soustavným podfinancováním zničit, nebo je přinutit k tomu, aby podporovaly zavedení školného? I když vláda

de facto školné zavádí zápisným na vysoké školy, které se má platit od příštího roku ve výši až 6000 korun, což mnohé studenty ze sociálně slabších rodin od studia odradí.

Nutné je také nekompromisně uplatňovat právo na spravedlivou odměnu za práci tak, jak je to uvedeno v Listině základních práv a svobod. To znamená zvyšovat nejnižší platy a omezit nepřiměřené a často nezasloužené maximální mzdy a příjmy. Za naprosto nepřipustné pak považuji nevyplácení či zadržování mezd ze strany zaměstnavatelů, když si navíc management sám sobě kolikrát vyplácí horentní příjmy, přičemž firma krachuje a zaměstnanci nemají z čeho žít.

Na závěr bych chtěla říci: Případné rozpočtové provizorium je pro další vývoj České republiky menším nebezpečím než pokračování v asociální pravicové politice doplněné deformami zdravotnictví a důchodového systému, jak to slibuje vláda Petra Nečase. Proto pro předložený návrh rozpočtu nemohu hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní má slovo paní poslankyně Levá, po ní bude pan poslanec Ivan Ohlidal.

Poslankyně Ivana Levá: Vážená paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych představila své stanovisko k návrhu zákona o státním rozpočtu, a to ke kapitole 334 Kultura. V současné Evropě je trendem podporovat národní kulturní sektor, který může přispět k růstu ekonomiky. V České republice tento trend nevnímám. Doufala jsem, že návrh rozpočtu na rok 2011 se pokusí napravit dlouhodobě podfinancování kultury, nebo bude alespoň zachován ve stávající úrovni. Bohužel plánované výdaje na kulturu klesnou z 8,2 miliardy na 7,3 v roce 2011. Ke zvýšení výdajů dochází jen ve dvou oblastech. Ve výdajích na výzkum a vývoj o zhruba necelých 113 milionů, což pochopitelně vítám, a potom ve zvýšení výdajů na činnost církví a náboženských společenství. Jde o nárůst asi tak o 100 milionů korun. Činí tedy tato položka téměř 20 % z celkového rozpočtu ministerstva.

Meziroční nárůst je ovlivněn zvýšením počtu na platy duchovních včetně pojistného. Přitom mi dovoluji poznamenat, že platy duchovních, mimochodem většinou vysokoškolsky vzdělaných lidí, se pohybují v průměru 16 970 korun, což je velmi málo. Čím lze tedy vysvětlit každoroční nárůst? Neustálým zvyšováním počtu duchovních. V roce 2009 jsme měli 4755 duchovních, ale pro rok 2011 už se počítá s 5062 osobami. Víím, že neexistuje právní předpis ovlivňující počet duchovních, platí pořád zákon z roku 1949, ale právě proto se domnívám, že je nutno se touto problematikou zabývat. Nechápejte má slova jako útok na duchovní. Vnímám jejich poslání jako službu věřícím, kteří ji potřebují. Jenomže tak jako škole je

předepsán počet učitelů podle počtu žáků, měl by být stanoven úměrně počtu věřících duchovních.

Schvalovaný návrh rozpočtu dopadne citelně zejména na příspěvkové organizace ministerstva. Ptám se – nepřišel čas na daňové asignace v jejich prospěch? Jen příspěvek na provoz minus 265 milionů, přitom se očekává zdražení energie. Z programu péče o národní kulturní poklad se bere minus 375 milionů. Bojím se toho, že příspěvkové organizace budou nuceny zvýšit vstupné, omezit počet výstav a dojde k utlumení nákupu sbírkových předmětů. Další šetření v provozních nákladech by mohlo znamenat snížení bezpečnosti památek a sbírek. Zřejmě klesnou platy, mnohde bude zkrácen pracovní úvazek. Přitom platy např. v muzeích jsou mizerné. Já považuji většinu badatelů a zaměstnanců za nadšence, protože jinak by buď nenastoupili do tohoto rezortu, nebo už dávno utekli.

Na úrovni roku 2010 zůstávají výdaje na záchranu kulturních památek. Je si ale třeba uvědomit, že letos klesly výdaje oproti roku 2009 o 100 milionů korun. Žalostně málo peněz je na archeologický výzkum. Kde jsou časy rozsáhlých archeologických prací na Velké Moravě, kde se provádí pouze záchranný archeologický výzkum tam, kde se bude stavět. Dlouhodobě je zanedbávána podpora tzv. malé kultury dělané mnohdy na ochotnické bázi. Ani na příští krok není státní rozpočet příznivý a zvyšuje závislost nekomerční kultury na krajských a obecních rozpočtech, ale i na sponzorech.

Co v rozpočtu postrádám. Program společně financovaný Ministerstvem školství a Ministerstvem kultury, jehož cílem by bylo vést děti a studenty k porozumění kultuře. Stačila by mnohdy malá položka.

Čeho si na rozpočtu cením? Toho, že ministerstvo začíná s úsporami u sebe, značně snižuje vlastní výdaje.

Dále se chci zmínit o tom, že prostředky na financování knihoven zůstávají beze změn, i když tady také je třeba upozornit na to, že např. ceny energie se zvýší. Chválím ministerstvo za snahu o urychlení digitalizace knihovnických dokumentů v Národní knihovně, neboť ty představují významnou součást národního kulturního dědictví. Především periodika tištěná na kyselém papíře volají o pomoc, mnohdy by došlo k poškození, které je nevratné.

Dámy a pánové, závěrem mi dovoluji prohlásit – kultura nutně potřebuje navýšit rozpočet o 1 miliardu. Ne aby si přilepšila, ale aby dokázala udržet stávající úroveň. A na tom snad záleží každému z nás. Děkuji za pozornost. (Potlesk v lavicích KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Ivan Ohlídal. Jenom chci říct, že v tuto chvíli

je ještě 11 přihlášených. Pardon, ještě následovat bude pan poslanec Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan premiér v dnešním úvodním projevu řekl, že si jistě všichni přejeme, aby Česká republika vyšla ze současné hospodářské krize posílena. Já si to samozřejmě přeji, jistě si to přeji i všichni členové sociální demokracie. Nejsem si však jist, jestli si to přeje skutečně i vláda, jestli prohlášení pana premiéra nebylo čistě jenom prohlášením povrchním. Proč si to myslím? Lze to velmi snadno zdůvodnit.

Česká republika může vzejít ze současné krize posílena pouze tehdy, když bude schopna zachytit současný trend enormního rozvoje moderních technologií, a to technologií v oblasti mikroelektroniky, nanotechnologií, v oblasti genetického inženýrství atd. Samozřejmě jedině potom může být naše hospodářství konkurenceschopné s vyspělými státy světa a jedině potom můžeme rozvíjet náš stát, naši společnost odpovídajícím způsobem při dodržení ochrany životního prostředí. K tomu, abychom mohli takto postupovat, potřebujeme samozřejmě vzdělané odborníky, především vysokoškolsky vzdělané odborníky. Bohužel zatím nic nenasvědčuje tomu, že by se vláda o tento postup snažila.

Když si všimneme rozpočtové kapitoly vysokých škol pro rok 2011, tak vidíme, že ve srovnání s rokem 2010, tedy s letošním rokem, dochází v oblasti vzdělávací činnosti ke snížení o více než 2 mld. korun. Když uvažíme, že vysoké školy musely v tomto roce ušetřit mimořádně asi 300 mil. korun, je jasné, že tento deficit finančních prostředků na vzdělávací činnost veřejných vysokých škol v příštím roce bude velmi vysoký a že se nutně musí projevit minimálně snížením úrovně vzdělávací činnosti na veřejných vysokých školách. Projeví se především v těch oborech, které s těmi moderními technologiemi velmi úzce souvisí. To znamená projeví se především v oborech přírodovědných a technických, kde se uplatňují experimentální metody, experimentální postupy, čili v oborech, které mají experimentální charakter. Samozřejmě se ten deficit finančních prostředků projeví ve státním rozpočtu pro rok 2011 pro veřejné vysoké školy také v tom, že vysoké školy budou muset nutně snížit umělým způsobem počet studentů a patrně budou muset propustit i učitele. Samozřejmě tento postup jistě prospěje soukromým vysokým školám, ale zároveň to bude, jak jsem již řekl, projev... anebo důsledek bude to, že se sníží úroveň vzdělávací činnosti. Proč? No protože soukromé vysoké školy nejsou odkázány na státní rozpočet a samozřejmě mohou potom přetahovat studenty, kteří nebudou přijati na veřejné vysoké školy. A bohužel je nutno konstatovat, že většina soukromých vysokých škol má

podstatně nižší úroveň než většina veřejných vysokých škol. Dá se to samozřejmě i doložit. Bohužel je nutné konstatovat, že některé soukromé vysoké školy, možná i některé veřejné, ale těch je minimum, vlastně vysokými školami vůbec nejsou, jsou to jenom lepší či horší střední školy. Takže vlastně rozpočtovou politikou vláda bude posilovat školy, které mají nižší úroveň, kdežto školy, které úroveň mají vyšší, budou víceméně finančně potlačovány.

Já někdy z řad vlády, z řad ministrů vlády, slyším, že vlastně toto snížení na výchovně vzdělávací činnost v rámci veřejných vysokých škol pro rok 2011 má i ten účel, aby se uměle snížil počet studentů, protože prý je jich v naší republice relativně mnoho. To je samozřejmě diskutabilní názor, ale samozřejmě pokud vláda chce provést tento krok, tak tím samozřejmě způsobí to, že dojde k plošnému snižování studentů na veřejných vysokých školách a samozřejmě k navyšování studentů na těch horších, většinou soukromých školách. Jediný způsob, jak rozumně regulovat počet studentů na veřejných vysokých školách, je změna současného velmi špatného způsobu financování veřejných vysokých škol, a to způsobu, který je založen na kvantitě studentů, nikoli kvalitě studentů, kteří jsou studenty veřejných vysokých škol. Takže pokud chce vláda jakýmsi způsobem ovlivňovat počet studentů na veřejných vysokých školách, pokud chce ovlivňovat kvalitu, tak musí především změnit způsob financování těchto veřejných vysokých škol.

Když budeme pokračovat dále, tak zjistíme, že v kapitole vysokých škol dochází dokonce i ke snížení výdajů na výzkum, vývoj a inovace. V roce 2011 je navrženo ve státním rozpočtu snížení finančních prostředků na tuto položku přibližně o 230 mil. korun, což se jistě projeví velmi negativně i v činnosti vědců a pedagogů v oblasti výzkumných projektů na těchto veřejných vysokých školách. Když budeme pokračovat dále, zjistíme, že nejen vysoké školy jsou postiženy finančně v tom příštím roce vzhledem k tomuto i předcházejícím letům, ale že takto je postižena i Akademie věd České republiky. Rozpočet Akademie věd České republiky pro rok 2011 je zhruba o 105 mil. korun nižší, než to bylo v tomto roce, tedy v roce 2010. To se samozřejmě musí projevit v tom, že mnoho výzkumných týmů v rámci institutů Akademie věd musí být finančně, a tím i pracovní omezeno. Může dokonce dojít k tomu, že i některé ústavy mohou být omezovány, možná některé budou muset být i zrušeny, i když dosahují relativně dobrých výzkumných a vědeckých výsledků.

Takže všechny tyto údaje, číselné údaje, které jsem zde zmínil, vlastně vedou k tomu, že může dojít nejen k exodu lékařů z České republiky do zahraničí, kde budou hledat lepší pracovní i finanční podmínky, ale může k tomu dojít – a to si trůfám tvrdit jako předpověď – i v oblasti vysokých škol, veřejných vysokých škol a ústavů Akademie věd, odkud mohou schopní

pedagogové a výzkumní pracovníci odcházet houfně do ciziny. Takže vláda České republiky, Nečasova vláda, vlastně riskuje nejen odchod mnoha lékařů do zahraničí, ale jsem přesvědčen, že i odchod mnoha vědeckých pracovníků a pedagogů, což by samozřejmě bylo velkým oslabením pro Českou republiku.

Když všechno zopakuji, nebo shrnu, co jsem říkal, je jasné, že vlastně Nečasova vláda ani nestojí o nějaké dobré východisko České republiky z krize, protože kdyby skutečně stála, tak by nemohla omezovat finanční prostředky ve státním rozpočtu pro rok 2011 pro veřejné vysoké školy a Akademii věd České republiky.

Existuje samozřejmě mnoho důvodů, proč nemohu hlasovat pro tento rozpočet, ale důvody, které jsem zmínil, jsou pro mne prioritní.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Stanislav Grospič a může se připravit pan poslanec Opálka.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, státní rozpočet je vždycky velké politikum. V tom asi nebude mezi námi sporu. Když vláda v noci z 22. září na 23. září schválila návrh státního rozpočtu, tak ministr financí Miroslav Kalousek hrdě prohlásil: Ustoupili jsme, ale rozpočet to neohrozí. Následně vyšel v jedněch novinách středně velký článek s nadpisem Stát zbytečně vyhodí přes 70 miliard. Podotýkám, že nešlo o žádné levicové noviny. Přesto ta pravda byla zřejmá. Ano, stát zbytečně vyhodí 72,4 mld. Kč na splácení státního dluhu. S platbami Evropské investiční bance to činí dokonce téměř 80 mld. Kč.

To je určitě velice vypovídající informace pro občany České republiky a zejména pro lidi s nízkými a středně vysokými příjmy. Vaše daně – slova, která tak rádi používají kolegové z pravicových stran – jdou jen a jen pouze na zaplacení státního dluhu, jdou bankám, a dnešní vláda není schopna čelit křiku bank po dalších a dalších velkých soustech, a tak budete muset platit více a více. Lidí s nízkými a středními příjmy je však v České republice většina.

Dnes máme vládní hru čísel, nazývanou návrhem státního rozpočtu, před sebou a projednáváme ji v prvním čtení. Základní dvě čísla hovoří o příjmech státního rozpočtu na straně jedné ve výši 1,44 bil. Kč a výdajích ve výši 1,179 bil. Kč ročně. Schodek státního rozpočtu se má snížit na 135 mld. Kč.

Předseda vlády Petr Nečas ve svém úvodním slově neopomněl zmínit tzv. úspěšná léta Topolánkovy koaliční vlády z let 2006 až 2009 a především reformu veřejných financí z roku 2007. Ta podle něj výrazně přispěla ke snížení tehdejšího schodku státního rozpočtu. Jenomže rea-

lita Topolánkovy vlády, v níž seděl jak pan Nečas, tak současný ministr financí Miroslav Kalousek, byla mnohem tvrdší. A právě z rukou současného předsedy vlády pocházela řada tvrdých sociálních restrikcí, na nichž byla reforma veřejných financí tehdejší vlády založena. Uvedu pro připomenutí několik čísel. Hrubý domácí produkt v roce 2006 činil 6,8 %. Dosáhl tento rok svého vrcholu a od té doby klesá. V roce 2007 HDP činil 6,1 %, v roce 2008 již jen 2,5 % a v roce 2009 minus 4,1 %. Podotknu, že odhady opětovného růstu HDP pro letošní rok i pro rok příští se značně liší a kolísají a nemám v tento moment důvěru v predikaci, kterou uvedl ministr financí v návrhu státního rozpočtu.

Hospodářská krize není zažehnána, a právě na hospodářskou krizi a takzvané nadstandardní sociální výdaje se dnešní vládní koalice, její předseda vlády i ministr financí odvolávají. Proč však již podle jejich slov moudrá koaliční vláda pana Topolánka, již se účastnila Občanská demokratická strana, KDU-ČSL a v jejich barvách současný ministr financí Miroslav Kalousek, a Strana zelených, nereagovala nijak na ekonomické ukazatele, které naznačovaly nástup hospodářské krize již v roce 2007, ani v roce 2008, nebo dokonce v roce 2009, kdy propad HDP byl zjevný a růst nezaměstnanosti obrovský?

V době, kdy současný staronový ministr financí připravil onen optimistický rozpočet se zanedbatelným schockem, realita však byla krutá. Vláda tehdy trvala na svých reformách a vědomě podřízla příjmy státního rozpočtu, když ničím jiným, tak zastropováním odvodů na sociální a zdravotní pojištění. Vláda tehdy byla naprosto nečinná, daňovou reformou, zavedením podvodné superhrubé mzdy, stropováním odvodů sociálního pojištění, snížením aktivní politiky zaměstnanosti vědomě přispěla k současnému růstu vládního dluhu.

Sklízí se ovoce minulých let. Sklízí se ovoce působení Topolánkovy a Fischerovy vlády. A právě tato druhá vláda, která měla být úřednická a nestranická, byla vládou veskrze politickou a jen udržovala status quo.

Ve svých předvolebních slibech pravice strašila řeckou krizí. Vyzývala k sociální solidaritě a škrťům. Státní dluh se od roku 1998 ze 195 miliard zvýšil na současný 1 bilion 340 milionů korun (?). Nikoliv občany této země, ale politickými rozhodnutími vlády a vládních stran za celou tuto dobu se dostal státní dluh do neřešitelné situace, kdy není schopna vláda splácet ani jistinu tohoto dluhu.

Poprvé za 21 let také v novodobé popřevratové historii České republiky doslova vyhnala vláda pravicové koalice lidi do ulic. O tom byla demonstrace zaměstnanců veřejného sektoru 21. září v Praze. Vláda před ní strčila hlavu do písku, a přestože se demonstrace uskutečnila pouhých dvaapůl měsíce od chvíle, kdy se ujala moci, reagovala na oprávněné požadavky zaměstnanců tím, že se zastrašit nedá.

Co na to říci? Nezaměstnaných je v roce 2010 v České republice více než ve srovnatelném období na českém území v období předválečného Československa za velké hospodářské krize třicátých let dvacátého století. Počet osob v produktivním věku od 16 do 64 let je o 600 tisíc větší než v bývalé České republice v roce 1989. Nyní je v České republice 4,88 mil. výdělečně činných osob a 685 tis. skutečně nezaměstnaných.

Vládou plánovaná nižší spotřeba obyvatelstva v roce 2011 způsobí snížení HDP a prodloužení hospodářské krize. Bohatí chtějí nadále bohatnout a podle jejich představ mají chudí ještě více chudnout. Minimální mzda se více jak tři roky nezvýšila, zůstává na 8 tis. Kč. Průměrná mzda dosahuje 23 513 korun, ale drtivá většina zaměstnanců nedosáhne ani na medián této mzdy, a dokonce je ve svých příjmech hluboce pod 17 tisíci hrubého.

Minimálně přidáno bude důchodcům až v následujícím roce, v průměru o 371 korun. Růst průměrného důchodu tak má stoupnout na 10 494 korun. Je potřeba se ale ptát, kde jsou zohledněny skutečné životní náklady rodin seniorů i seniorů jednotlivců. Jsou schopni čelit neustálému zdražování? Jsou schopni čelit zvyšujícím se poplatkům za zdravotnictví a sociální služby? Nebo budou vyhnáni do té skupiny chudých lidí a budou z nich naděláni bezdomovci? 32 miliard chybí na důchody, a přitom kdyby tak vláda řešila včas možné dopady hospodářské krize a bránila růstu nezaměstnanosti, nepodtrhla by příjmový důchodový systém, nepřipravila by jej k privatizaci. Ale možná, že to byl cíl té předchozí Topolánkovy vlády, a možná, že to je cíl současné vlády – vytvořit takové klima, na jehož závěru spráskneme rukama a řekneme: musí si to převzít někdo odpovědnější než stát. K tomu ale může být jen jedna jediná odpověď: nečekejte, že budete mít k takovému kroku podporu levicových stran, zaměstnanců, odborů, tím spíše komunistické strany.

Deset hlavních rozpočtových škrťů, na nichž je rozpočet postaven, ukazuje, že vláda nemá žádnou hospodářskou ani sociální strategii. Právě těchto deset škrťů vyhnalo odboráře 21. září do ulic, právě těchto deset škrťů způsobilo, že trvá stávková pohotovost odborů.

Stavební spoření. Stát nově zdaní státní podporu stavebního spoření 50procentní daní. Státní podpora na staré smlouvy uzavřené ještě před rokem 2003 ta klesne z dnešních 4500 korun na 2250 korun. Na nové smlouvy pak státní podpora klesne ze 3000 na 1500 korun. Stát navíc začne danit úroky z vkladů na stavební spoření. Škrty ve stavebním spoření dopadnou celkem na 5 milionů lidí. Ve vládě tento návrh prošel bez problémů, dalo se to očekávat. A výsledek? Slibuje si od toho vláda, že sanuje schoček státního rozpočtu o 8 miliard korun. Včera zde ministr financí plamenně hovořil o nutnosti zdanit stavební spoření. Proč tedy, když máme například solidárně danit 50 % stavební spoření, vláda solidárně nenavrhne daňovou

progresi podle příjmů, zejména pro právnické osoby, velké obchodní společnosti a především banky? Proč dopady jak hospodářské krize, tak především neodpovědných vlád a zejména neodpovědného přístupu vlády Miroslava Topolánka, tedy vlády ODS, již dnes zastupuje Petr Nečas, a jeho ministra financí Miroslava Kalouska, mají zaplatit lidé chudí, lidé s nízkými a středně vysokými příjmy? Komunistická strana Čech a Moravy a její poslanci se ptají. Mají k tomu právo, které jim zatím ještě nikdo nevezal.

Snížení objemu platu veřejných zaměstnanců o 10 %. Vláda chce snížit částku, která jde na platy úředníků, hasičů, policistů, ale i vojáků a především všech ostatních zaměstnanců veřejného sektoru – a těch je přes 600 tisíc. Tento vládní škrť se nemá bezprostředně dotknout pouze učitelů, ale i zde je tato otázka krajně nejistá. Vláda si od tohoto opatření, kterého se tak úporně drží, slibuje snížení schodku veřejných financí celkem o 11,4 miliardy korun.

Komunistická strana Čech a Moravy na to říká shodně s odbory: tudy nejde cesta. Povede to k dumpingu platovému a mzdovému, půjde to k snížení ceny pracovní síly, bude to znamenat jednostranné příjmy pro úzkou část této společnosti a doplatí na to obrovskou chudobou a poklesem životních jistot velká část občanů České republiky, která vykonává společensky nezbytné profese pro zabezpečení chodu této země.

Snížení provozních výdajů státu. Vláda chce příští rok šetřit i na svém provozu. Celkem tím, že sníží běžné výdaje o 15 %. Určitě se najdou rezervy, tak jak se třeba problesklo o hospodaření na Ministerstvu financí či na Ministerstvu dopravy. Co je však smutnější, když však stát chce především škrťat v investicích, které mohou přitom výrazně podpořit růst ekonomiky a tvorbu pracovních míst. Tím chce vláda přispět k snížení schodku veřejných financí o 10 miliard korun. Není to pro nás přijatelné, protože to nepovede k vytvoření pracovních příležitostí, nepovede to k podpoře růstu národního hospodářství a výroby a povede to i k útlumu investic do vzdělání. A vzdělání je investice, která se každé společnosti vyplácí. Tato vláda to ale nechce slyšet.

Škrty v nemocenské. Vláda o rok posunula snížení nemocenského pojištění pro firmy. Zároveň prodloužila snížení nemocenské po prvním měsíci na 60 % čisté mzdy. Zaměstnavatelé budou navíc za své zaměstnance platit nemocenskou tři týdny místo dnešních dvou. Toto opatření má přispět k získání 14,3 miliardy korun. Ptám se, proč se vláda nepoučila z chyb, které učinila její předchůdkyně, takzvaná moudrá Topolánkova vláda, a neodstraní zcela zastropování odvodů na sociální a zdravotní pojištění. To by zcela očividně vyřešilo příjmy do těchto pojistných systémů. Stropy mají zůstat na šestnásobku průměrného platu – to je další rozhodnutí vlády, kterým pokračuje ve své politice.

Zrušení sociálního příplatku. Vláda v roce 2011 chce zrušit sociální

příplatek, který pobíraly nejchudší rodiny s dětmi, 150 tisíc rodin s téměř 300 tisíci dětmi. Rodiny, které dostávají méně než dvojnásobek životního minima, právě kvůli tomuto opatření vlády přijdou každý měsíc o 320 až 1125 korun. Možná to z pohledu pravicových politiků a těch, kteří stojí za zájmy těchto politických stran a financují je, je zanedbatelná částka. V rozpočtech lidí, kteří nemají zdaleka ani průměrný příjem, je to částka nepostradatelná, která je posune na hranici chudoby.

Nižší dávky zdravotně postiženým. Lidé s nelehčím stupněm postižení mají podle představ vlády klesnout... jejich příspěvek z dnešních 2000 korun na 800 korun měsíčně. Je to podle slov tvůrců tohoto záměru velká skupina lidí, která ve své podstatě nepotřebuje sociální výpomoc. Pokud jim nebude tato pomoc poskytnuta, ušetří vláda 1,5 miliardy korun. Pokud jim nebude tato pomoc poskytnuta, ti lidé se posunou na hranici chudoby.

Nižší dávky, výrazné škrťání porodného. Porodné ve výši 13 000 korun budou dostávat jen nejchudší rodiny a zároveň jen na první dítě. Přeloženo pod to, co si vláda představuje pod pojmem nejchudší rodiny – jde o takové rodiny, které si měsíčně vydělají méně jak 2,4násobek životního minima. Schodek státního rozpočtu se tak má snížit o 1,3 miliardy korun. Uvádím k tomu, že se počítají příjmy z rodiny k zápočtu životního minima. Chci k tomu uvést, že jestliže vláda na druhé straně paralelně otvírá diskuzi o nutnosti a neudržitelnosti financování současného důchodového systému a hrozí nepříznivým demografickým vývojem, proč tedy vláda vysílá tento plošný signál, že státní podpora na podporu přílivu nové generace, na podporu rodinné politiky, na podporu toho, aby náš národ nevymíral, bude omezena. A v čím zájmu vláda přistupuje k takovéto restrikci, nakolik to myslí vážně, třeba i s oním vyvedením důchodového systému.

Nižší podpora v nezaměstnanosti – devátá restrikce. Lidé, kteří jsou na podpoře a budou si chtít přivydělat, už nedostanou podporu v nezaměstnanosti. Zároveň s tím bude ten, kdo odejde z práce sám, dostávat podporu jen do výše 45 % předchozího výdělku. Kdo dostane odstupné, nemá dostat nic. Tak chce stát řešit schodek státního rozpočtu o 1 až 2 mld. korun. Pamatuji si bouřlivé diskuse právě z období, kdy předchozí, Topolánkova vláda a náš současný premiér v roli ministra práce a sociálních věcí zde říkal, jak je třeba podporovat zapojení nezaměstnaných do pracovní činnosti, jak je potřeba prosazovat souběh podpory v nezaměstnanosti s omezenou možností přivýdělku. Kde jsou tato slova? Ptám se z pohledů zaměstnanců, odborářů, ale i komunistické strany.

Snížení rodičovské dovolené jako škrť desátý dokresluje celou tristní situaci. Částka, kterou rodiče mohou dostat během čtyřleté rodičovské, klesne z 240 400 korun na 216 000 korun, schodek státního rozpočtu se tak sníží o 1 mld. korun. Není k tomu co víc dodat.

Lidé chudí, lidé s nízkými příjmy i lidé se středními příjmy mají zaplatit politické dluhy, dluhy, které nadělaly předchozí vlády v zájmu bank a zahraničního kapitálu, v zájmu toho, že 70 % podniků v České republice nepatří ani domácím vlastníkům, ani státu, ale právě zahraničnímu kapitálu. Je nám diktováno ze zahraničí. Tento diktát se promítá do tohoto návrhu státního rozpočtu.

Po tomto výčtu by se také skromně slušelo vládě dodat, že všichni, i ti, kterých by se náhodou tyto škrty nedotkly, i tedy ti nejchudší, zaplatí více připravovaným zvýšením DPH, o kterém se mlčí, které je tvrdou realitou, které ale není do rozpočtu zapracováno.

Česká republika díky Nečasově vládě opírající se o koaliční smlouvu tří pravicových stran tak zůstává skanzenem neoliberalismu. Zatímco ve světě se již více než rok tuto neúspěšnou ideologii a politiku snaží změnit, my na ní setravujeme. Můžeme se ptát proč.

Komunistická strana Čech a Moravy a její poslanci nemohou podpořit předložený návrh rozpočtu na rok 2011. Rozpočet je založen na jednostranných škrtech, na základě kterých mají státní dluh vzniklý neodpovědností předchozích vlád a politiků zaplatit lidé s nízkými a středními příjmy. Vláda útočí na sociální smír, sociální dialog a výrazně chce i sociálně rozdělit českou společnost. Hrozí jí nejen nárůst chudoby, ale i pravicového extremismu. Vláda a vládní koalice nemá žádnou hospodářskou strategii. Rozpočet je založen na jednostranných škrtech, kdy na straně jedné se výrazně zvyšují sociální výdaje a na straně druhé vláda nijak neřeší otázku podpory hospodářského růstu, investic do vzdělání, které mohou vytvořit a přinést dlouhodobá pracovní místa a posílit konkurenceschopnost České republiky a lidí v ní žijících. Postavení České republiky jako polokolonie je umocněno.

Vláda zneužívá svého postavení v Poslanecké sněmovně a chce zneužít i institutu legislativní nouze k tomu, aby protlačila Poslaneckou sněmovnou bez možnosti připomínkování, bez možnosti práva podávat pozměňovací návrhy, deset zákonů, které v současné době neexistují, ale bez nichž státní rozpočet tak, jak je navržen, nemůže být schválen. Nečekejte, že Komunistická strana Čech a Moravy, její poslanci, takto mohou podpořit předložený rozpočet!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, v tuto chvíli mám ještě deset přihlášených. V tuto chvíli přeruším zasedání Sněmovny do 14.30 hodin. Odpoledne budeme pokračovat v projednávání zákona o státním rozpočtu. Jenom připomínám, že za deset minut se schází organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 12.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Budeme pokračovat v našem jednání. Chci pozvat všechny kolegy a kolegyně z předsálí nebo z dalších prostor, pokud si přejí, aby se zúčastnili našeho jednání, aby se dostavili do sněmovny.

Nacházíme se při projednávání bodu státní rozpočet, první čtení. Jsme uprostřed obecné rozpravy. Mám zde přihlášky, které vám v pořadí, tak jak jsou jednotliví řečníci přihlášení, přečtu pro vaši informaci na úvod tohoto jednání. Paní poslankyně a páni poslanci Opálka, Seďa, Hojda, Hulinský, Vilímeček, Suchánek, Marková, Emmerová, Váhalová. To jsou všechny přihlášky, které mi byly do této chvíle doručeny.

Já tedy zvu k řečnickému prvnímu přihlášenému, pana poslance Miroslava Opálku. Vás, kolegové, poprosím o ztišení hladiny hluku. Věřím, že pokud si budete chtít něco sdělit, tak že najdete prostor pro toto sdělení mimo tento sál... Děkuji těm, kteří se ztišili.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená nepřítomná vládo, kolegyně, kolegové, projednáváme dnes v prvním čtení státní rozpočet na příští rok. Jde tedy více o koncepci rozpočtu než o analýzy jednotlivých kapitol. K tomu se dostaneme ve výborech a při druhém čtení.

Chci tedy konstatovat, že předložený rozpočet nevyjevuje jen priority a hlavní politické cíle české pravice pro rok 2011. Svědčí i o kvalitě řízení naší společnosti v uplynulém období. Svědčí také o tom, že jsme na tom tak dobře, že stát je veden taky tak dobře, že musí navrhopvat snížení platů státních zaměstnanců. A aby to bylo pro veřejnost stravitelné, přistupuje dlouhodobě i ke snižování platů zákonodárců a dalších ústavních činitelů. Je to dojemné, dodal bych ironicky. Vše totiž vyznívá černě v kontextu rušení či omezování i řady sociálních dávek.

Ptám se tedy, podle čeho hodnotit úspěšnost politiků při správě země. Podle jejího rozkvětu, či stagnace, nebo dokonce podle zaostávání?

Hrubý domácí produkt je jen jeden z ukazatelů a není ideální a objektivní. Druhým ukazatelem je spokojenost občanů. I přes značnou subjektivitu jde o ukazatel, který odhaluje podstatu společného směřování a fragmentaci celé společnosti. Každý člověk se prostě chce mít lépe a lépe celý život prožít. A totéž chce i pro své potomky. Nejde jen o materiální statky, peníze, ale o harmonický a celistvý rozvoj či spokojeně prožitý život. A politici by měli zajistit podmínky pro tento přiměřený růst a spokojenost pokud možno všech svých občanů. Samozřejmě ne na úkor budoucnosti.

Mám však obavu, že vedení našeho státu tato záležitost leží na srdci

jen selektivně. Vychází vstříc především zájmům nadnárodního kapitálu a dává všanc zbytku národního majetku a území, na kterém pracuje levná kvalifikovaná pracovní síla. Vláda však nezapomíná posilovat ekonomické postavení vysokopříjmových skupin občanů novými úlevami. Soumarem zbytku sociálního státu se tak stává pouze vyšší nižší a nižší střední a možná střední stav, chcete-li strat. Žel, jde o nerovný boj na šachovnici, kde vláda má převahu. Jde o velké divadlo. Někdy mám pocit, že někteří herci se do své role tak vžívají, že sami začínají věřit tomu, co velmi přesvědčivě či fanaticky sdělují národu. Tato divadelní hra je však nečestná. Je založena na řadě zatajených souvislostí a srovnání, na manipulování s řadou čísel – a neobávám se říct i na ohlupování a strašení.

Nedávná historie je jasná. Napřed se státní majetek vyprodal a někde doslova rozkradl, a pak se nagenerej dluhy státu, obcí a občanů. A legislativa? Ta musí garantovat nevratné změny a postavit vedení státu do role područí finančního kapitálu a pasivního hasiče jím úmyslně založeného požáru. A pak se promyšleně a organizovaně začínají utahovat opasky potřebným. A ti si někdy sami z beznaděje utáhnou i své obojky. To je ta jejich poslední svoboda v rozhodování. Straší se státním bankrotem, Řeckem, nízkým ratingem a podobně. Vyvolává se dokonce generační konflikt. A jako na zavolání přišla i finanční krize. Vše je umně využito, promyšleno, vše je připraveno. Jen času není nazbyt, a tak vláda prudce sešlapuje, akceleruje.

Obraz České republiky je nedobrý. Dále se zde rozrůstá korupce, kvete černá či šedá ekonomika, hazard a prostituce i únik daní a odvodů do veřejných rozpočtů. Na našem území operují i různé mafie. Vážným problémem je kriminalita a naděje domoci se spravedlnosti a práva je nízká. Dokonce i někde maturitu či titul si můžete koupit. Přibývá nemocí, které jsme již jednou vymýtili, i nemocí zcela nových. Narůstá počet uživatelů drog. Prodává se nekvalitní až závadné zboží i škodlivé potraviny. Porušují se nezřídka hygienické předpisy a bezpečnost práce. Demografický vývoj ukazuje, že národ vymírá.

Prostě vše se děje pro zisk a pohodlí vyvolených. Vedle toho stále vlečeme půlmilionovou armádu nezaměstnaných a nízké mzdy musí stát dorovnávat podporami, na které nemá. Zato velkoryse plníme závazky spojencům a vysíláme své občany do vojenských misí.

Předložený rozpočet tento problém neřeší. Vláda využívá situace a programově neřeší radikální navyšování státních příjmů. A tak dále klesá naše konsolidovaná složená daňová kvóta a stále nerostou nejnižší mzdy. Kdybychom jen zvýšili naši daňovou kvótu na průměr Evropské unie, dosáhli bychom vyrovnání veřejných financí. Ale o tom se nesmí mluvit nahlas. Co kdyby o tom lidé začali přemýšlet?

Politici, kteří vyvolali závody o co nejnižší daně, dnes chtějí, aby jejich experimenty zaplatili ti, kteří na změnách nic nevydělal. Aby je zaplatili ve vyšších cenách a nižších platech a mzdách, ve výrazně redukováných či zrušených sociálních dávkách, ve snížených nemocenských dávkách a podporách v nezaměstnanosti, ve zvýšených platbách u lékaře a v lékárnách či dodatečných platbách na vzdělání dětí. Mají být dokonce trestáni za to, že si dovolí takový přepych mít dítě. A to i když jde o prvořadý celospolečenský zájem. Premiér jim však vzkazuje, že se mají lépe než ostatní, že jim životní úroveň roste, ale již statisticky nesrovnává rozdíl příjmů na hlavu u domácností bezdětných a domácností s dětmi. Zkrátka statistika je mocná čarodějka.

Na druhé straně ti, kteří na změnách vydělali nejvíce, se uskrovnovat téměř nemusí. To pokládám opravdu za nemravné. Nejde tedy o rovnoměrné rozložení dopadu špatných výsledků hospodaření státu a krizových dopadů. Společnost se vydala na cestu rychlejší polarizace na chudé a bohaté a předložený rozpočet k tomu přispívá. Humanistický princip solidarity je stále snižován. Nové návrhy tak povedou ke zvyšování chudoby, která bude ohrožovat zejména rodiny s dětmi, invalidní i nemocné občany a starodůchodce, zejména u jednočlenných domácností. Ale tento pád už nebude muset zřejmě řešit tato vláda.

Preferovaný přístup pomocí škrtů je nekonečný proces stálých propadů. Vzpomeňme jen na rok 1997 a 1998 v naší republice a v řadě zemí dnes. Možná to je i záměr. Pod slogany „daně jsou trestem pro úspěšné“ či „méně státu, méně přerozdělování“ nebo „levný odbyrokratizovaný stát“ budou připraveny strukturální reformy důchodového systému, zdravotního zajištění, vzdělání a v dalších oblastech. Méně se bude vybírat, méně se bude přerozdělovat. Každý si zaplatí a těm bohatším pak více zbude. Ale kde se bere ta jistota, že právě odměňování těch bohatých je spravedlivé?

Evropské mzdy se v České republice platí jen vybraným profesím. Ostatní mzdy jsou dumpingem pro podnikatele, levná pracovní síla působí coby návnada a jistota. Ale z mála peněz se nedá spořit na penzijní připojištění a brát si úvěry na byt či půjčky na školné. Nízkou mzdu pak musí vyrovnávat stát státní sociální podporou a dalšími dávkami, ale zařizuje vše tak, aby nebylo v podstatě dorovnávat z čeho, neboť zvýhodňuje jednostranně tržní prostředí pro kapitál.

Česká republika se vydala po cestě, která není ve prospěch většiny. Žel, řada našich spoluobčanů ještě neprohlédla, ale jejich zhoršující se sociální realita určitě nebude bez vlivu. Komunistická strana Čech a Moravy je na straně těch, kteří na to doplácí. Nesouhlasí s tím, aby byly snižovány nominální platy a mzdy a na druhé straně vytvářeny podmínky pro svévoli a nezřízené výjimky. Jak to má asi vypadat, ukazuje nedávný příklad

odměňování bývalé sekretářky exministra práce a sociálních věcí. Určitě jste se s tím na webu seznámili.

Nesouhlasíme s privatizací veřejných služeb a postupnou likvidací státní aktivní politiky zaměstnanosti, stejně jako nesouhlasíme s redukcí výdajů státu na nezaměstnanost, která zhorší podmínky pro nezaměstnané a sníží koupěschopnou poptávku v řadě míst. Radikální zásah do dalších sociálních dávek, jako je zrušení sociálního příplatku, výrazné omezení pro nárok na porodné, trvalé snížení nemocenských dávek, snížení objemu peněz na rodičovské příspěvky, snížení příspěvku na péči v prvním stupni, snížení prostředků pro sociální služby nemá v naší novodobé historii obdoby.

Nejenže není pro lidi dostatek práce a nezvedá se minimální mzda a životní minimum, ale dochází k dalšímu snižování příjmu potřebných. Tito lidé se začnou brzy ptát, na co že mají takovýto stát, takovýto Parlament, takovou vládu. A že si vláda důsledku svých kroků je prokazatelně vědoma, ukazuje i zvýšení rozpočtované částky na dávky pomoci v hmotné nouzi. Jeden z mála příkladů, kdy přibyla jedna miliarda. Vláda zde jasně deklaruje, že počítá s tím, že se řada domácností propadne do nejnižšího příjmového patra. Takovéto cestě nebude poslanecký klub KSČM ani tleskat, ani ji podporovat. Nemůžeme souhlasit s rozpočtem, který vychází z podtržených příjmů, což bylo pomocí zákonů prosazováno. Aby vláda mohla přistoupit k sociálně necitlivým snižováním výdajů, přistupuje k dalším krokům, k omezování mandatorních nároků, omezování solidarity.

Ano, legislativa a rozpočet jsou nástroje k prosazování politiky. Dnešní pravicová vláda nám to předvádí v plné nahotě. Zneužívá k tomu všech možných, a já bych řekl skoro nemožných prostředků. Má k tomu dnes v Poslanecké sněmovně výraznou většinu, kterou jim voliči dali. Myslím, že prosazení tohoto rozpočtu vládou Petra Nečase a zejména způsob zabezpečení potřebného legislativního prostředí navazuje na předchozí vládnutí vlády Mirka Topolánka a bude pro budoucí historiky nepřehlédnutelné.

Byl bych rád, kdyby média kontrastněji zaznamenala, že pokud Poslanecká sněmovna dnes či v pátek schválí základní ukazatele státního rozpočtu na rok 2011, nejde o vůli celé komory. Já pro schválení návrhu, stejně jako moji kolegové, hlasovat nemohu. Je nespravedlivý. Povede k ožebračování dalších spoluobčanů a přitom nadržuje vyvoleným. Není ani zárukou k nastartování dynamického ekonomického rozvoje.

Děkuji těm, kteří mě poslouchali, za pozornost. (Slabý potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nyní bude mít slovo pan poslanec Petr Hulinský a připraví se pan poslanec Pavel Hojda. Prosím, pane poslanče, řečníště je vaše.

Poslanec Petr Hulinský: Vážená vládo, vážený pane ministře financí, vážená předsedající, vážené dámy a pánové, mám jako poslanec zvolený v hlavním městě Praze několik zásadních výhrad.

V uplynulém volebním období vedly obce a města včetně krajů boj, aby se státem adekvátně hradily náklady spojené s výkonem státní správy. Návrh rozpočtu na rok 2011 vrací municipalitě opět o krok zpět. Tento krok zpět v podmínkách hlavního města Prahy znamená meziroční snížení finančního vztahu o 163,5 milionu korun, a to za situace, kdy ani navýšená dotace na výkon státní správy v roce 2010 plně nekryla skutečnou spotřebu. Chápu, že je nutné šetřit všude, ale není možné jít takovou cestou, která v podstatě znamená, že přestanu obcím platit za služby, které vykonává stát. Obecně se kritizuje špatná platební morálka. Pokud si občan či podnikatel něco objedná a nezaplatí, hrozí mu dokonce trestní postih. Z tohoto návrhu státního rozpočtu vyplývá, že stát si něco podobného ovšem dovolit může. Objednat a nezaplatit. Protože počítá se slušností obecních a městských představitelů, že si nedovolí poškodit nekvalitními službami své obyvatele a že tedy opět uhradí náklady státu za stát.

Navrhuji, aby finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtu krajů a obcí zůstaly ve schváleném rozpočtu roku 2010, a přednesu to pak ve druhém čtení tohoto rozpočtu. V rámci finančního vztahu byly obsaženy především příspěvky v oblasti školství, a nikoli státní správy.

Dále bych chtěl upozornit na to, že v tabulce B je uveden celkový přehled na krytí v operačních programech podle kapitol, ze kterého vyplývá, že podíl krytí ze státního rozpočtu na operační programy Praha – Konkurenceschopnost a Praha – Adaptabilita je navržen ve výši nula. Z navržené nuly se dá usoudit, že na rozdíl od ostatních regionálních operačních programů, kde stát hodlá dofinancovat svůj podíl u již schválených projektů, v případě pražských programů tak učinit nehodlá. Změna nastavené struktury tak ohrožuje projekty v realizaci. Týká se zhruba 600 projektů o celkovém objemu vyšším než 5,5 mld. korun, přičemž podíl státního rozpočtu u těchto projektů představuje 427 mil. korun. Pokud by nemělo dojít k ohrožení realizace projektů, bude muset Praha kromě vlastního finančního spolupodílu uhradit i podíl za stát. Opakuji, že se jedná o 427 mil. korun a navíc proti tomu, co již Praha ze svého rozpočtu na realizaci těchto operačních programů vydává.

Ptám se tedy, proč navržená nula se vyskytuje pouze v těchto případech operačních programů realizovaných hlavním městem Prahou. Pro ilustraci bych chtěl říct, že těchto 600 projektů jsou např. typové projekty neziskových organizací, podpora vstupu znevýhodněných skupin obyvatel na trh práce, sladění rodinného a pracovního života, mikroškolky, vzdělávání zaměstnanců, projekty škol, nemocnic a ostatních veřejných institucí, nové studijní programy, inovace výuky, vzdělání zaměstnanců atd.

Byl bych velmi nerad, kdybych tady měl číst projekty, kterých se to týká, protože jsou to projekty, které hlavní město Praha ze svého podílu chtělo podpořit, a myslím si, že stát musí jednoznačně dát těmto projektům zelenou, a ne jim zpětně tyto finanční prostředky nepřiznat.

Když se začteme do rozpočtu, který nám vláda předkládá, tak nejen to, jakým způsobem by mělo být výrazně bito hlavní město Praha, tak určitě si všichni všímáme toho, že počítá s padesátiprocentní srážkou daní na státní příspěvek za rok 2010, který se vyplácí v roce 2011, a to u všech smluv o stavebním spoření. V dalších letech se bude jednat o jednorázovou daň nahrazenou přímo snížením státní podpory, která klesne na 2000 korun. Úroky ze stavebního spoření včetně bonusových úroků nebudou dále osvobozeny od daně. Stát začne danit úroky z vkladů na stavební spoření. Snížení objemu platů veřejných zaměstnanců o 10 %, které nebude jenom snížením o 10 % platu úředníků, hasičů, policistů, vojáků, ale zároveň se bude jednoznačně jednat také o zdanění příspěvků, které pobírají vojáci. Zároveň zrušení sociálního příspěvku – zruší se sociální příspěvek, který pobíraly nejhudší rodiny s dětmi, rodiny, které dostávají méně než dvojnásobek životního minima, k tomu přijdou měsíčně o 320 až 1200 korun.

Vážené dámy a pánové, myslím si, že takovýto rozpočet, který nám byl představen v prvním čtení, není rozpočet, o kterém by měla Poslanecká sněmovna jednat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Slovo má pan poslanec Pavel Hojda a dalším vystupujícím poté bude pan Antonín Sedla. Pan poslanec Hojda má slovo, prosím.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Paní předsedající, pane premiére, dámy a pánové, dovoluji mi, abych i já se vyjádřil k návrhu státního rozpočtu na rok 2011. Návrh celkově považuji z pohledu KSČM, ale zejména ze svého pohledu téměř ve všech oblastech za nepřijatelný. Návrh je zaměřen proti nízkopříjmovým skupinám, skupinám sociálně potřebným, ale jak už tady bylo několikrát řečeno, dokonce i proti středněpříjmovým skupinám. Utlumuje celkovou ekonomickou výkonnost v České republice, je základem dalšího možného negativního vývoje zaměstnanosti, a tím i prohlubování rozdílu mezi možnostmi státního sociálního systému, důchodového systému, systému podpory v nezaměstnanosti a potřebami zajistit bezproblémové financování právě v citovaných oblastech.

Protože se věnuji dopravě a zejména dopravní infrastruktuře, nemohu souhlasit ani s plány v rozpočtu v oblasti dopravy na zajištění výstavby, údržby a běžného chodu dopravní infrastruktury. Je mi jasné, že vlastní plán Státního fondu dopravní infrastruktury bude projednán a schválen až po schválení státního rozpočtu na rok 2011 ve třetím čtení. Přesto je

zapotřebí zdůraznit, že i rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury je koncipován samostatně, a ač je koncipován samostatně, je přímo navázán na státní rozpočet, a tedy i na ukazatele státního rozpočtu, které předurčují možnosti tohoto fondu.

Je pro mě, a předpokládám i pro poslankyně a poslance jednotlivých krajů včetně hlavního města Prahy, nepřijatelné, aby došlo k redukci příjmů a výdajů z roku na rok o jednu třetinu, tedy cca z 96 mld. na necelých 61,3 mld. korun. Hlavní propad příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury se čeká jak z fondů Evropské unie na stavbách železniční infrastruktury, tak z úvěrů Evropské investiční banky. Takové oslabení finančního zabezpečení Státního fondu dopravní infrastruktury bude mít negativní vliv nejen na realizaci dopravních staveb, ale i na zaměstnanost ve stavebnictví a dalších navazujících oborech. Takovýto rozpočet prakticky zastaví potřebný rozvoj a modernizaci železniční sítě, zejména koridorů, plánovaných a potřebných akcí z prostředků operačního programu Doprava. Mimo jiné, když budu konstatovat, jaký je současný stav osobní železniční dopravy, která je navázána na Českou republiku, a vezmeme si, jaké jsou dopravní časy, tak řeknu příklad: Berlín–Praha 5 hodin, Praha–Vídeň 5 hodin, Praha–Brno 2,5 hodiny. Hovořím o rychlíku. Ale když si vezmu např. Cheb–Praha, tak 4 hodiny, ať jedete před Plzeň nebo přes Ústí nad Labem, jiná možnost ani není. A to je 150 km a je to rychlíkem. Myslíte si, že je konkurenční takováto železniční doprava? A my naopak ještě, co se týče dopravní infrastruktury, z této oblasti vlastně ubíráme a ještě tedy přijímáme taková opatření, aby tato její konkurenceschopnost se ještě zhoršovala.

A to nehovořím samozřejmě o nákladní železniční dopravě, která je na tom obdobně, a když si vezmeme hlavní dopravní toky, tak zjistíme, že je současná železniční dopravní infrastruktura pro ekonomiku českého hospodářství téměř – říkám téměř, protože ne úplně – nepotřebná. To je v příkrém rozporu se záměry oživit a zvýhodnit železniční dopravu oproti dopravě silniční, která je v některých částech republiky, ale i na tranzitu zejména západ – východ nebo sever České republiky, již neúnosná, a to jsme ještě v době, kdy se velmi silně ještě projevuje ekonomická recese a oživení ekonomiky a s tím tedy i dopravy je teprve pozvolné. Řada měst a obcí na hlavních tazích, kde nebyla dořešena struktura rychlostních silnic a dálnic, a tedy ani obchvaty těchto obcí, je prakticky paralyzována neúměrnou dopravní zátěží. A to nehovořím o následcích na životní prostředí a na zdraví obyvatel. Ostatně akce občanských iniciativ, např. v Náchodě, dávají dostatečně najevo, že situace je pro obyvatele tíživá a neúnosná.

Pro mne jako poslance za Karlovarský kraj je naprosto nepřijatelné, že došlo k zastavení staveb na R6, což je jediné rozumné a přijatelné spojení

Karlovarského kraje s centrem republiky, ale došlo i k zastavení a řešení obchvatu obcí a měst na této trase. Mám tím na mysli zejména trasu z Karlových Varů až po Nové Strašecí. Toto řešení vypadá i podle návrhu, tak jak je plánován, naprosto v nedohlednu, obrazně řečeno ve hvězdách. Na přípravu pro tyto akce na stavbě R6 prakticky nejsou věnovány žádné prostředky. Já samozřejmě budu žádat, aby nejenom pro mě, ale i pro poslance Karlovarského kraje bylo zdokumentováno, zda v globálních položkách, které jsou na přípravu akcí, se s prostředky na tuto stavbu počítá.

Proč hovořím právě o R6, když jsem před chvílí kritizoval pozastavení staveb na železnici? Je to z jednoduchého důvodu. Jak už jsem předeslal, po železnici z Karlových Varů do republiky a do Prahy se dostanete pouze severní cestou, to je přes Ústí nad Labem, nebo jižní cestou, což je přes Cheb a Plzeň. Silniční spojení rychlostní komunikací neexistuje a Karlovarský kraj je naprosto nezajímavý pro jakékoliv podnikatelské aktivity, turistický ruch, a tento turistický ruch také samozřejmě nepodpoří komplikované spojení z republiky do Karlových Varů nebo Sokolova či Chebu.

Aby se zachovala možnost pokračování alespoň některých životně důležitých staveb, je navrhováno omezené financování běžné údržby dopravní infrastruktury, a to v době, kdy je neustále zanedbanost údržby dopravní infrastruktury, a tato zanedbanost se neustále zvyšuje a narůstá prakticky postupně od roku 1990. Proč narůstá? Narůstá tím, že prostředky na údržbu se samozřejmě zvyšovaly, ale bohužel inflace, ceny staveb a ceny materiálu byly vyšší než nárůsty na vlastní údržbu dopravní infrastruktury.

Některé zdroje hovoří o tom, že celková zanedbanost údržby dopravní infrastruktury se v České republice pohybuje kolem 200 mld. Kč a nedaří se tuto zanedbanost již delší dobu snižovat. Zanedbanost je patrná zejména na silnicích 2. a 3. tříd, ale i lokálních železnicích. Netýká se to pouze konstrukce vozovek, ale i souvisejících dopravních staveb. Dopravní politika všech vlád po roce 1990 nakonec způsobila, že se postupně uzavíraly tzv. nepotřebné místní železniční tratě, a jako zářný příklad bych uvedl například zrušenou trať z Lokte nad Ohří do Horního Slavkova a Krásna, která už je prakticky neobnovitelná, protože odhadované náklady na obnovu této tratě hovoří cca o 200 mil. Kč, které se samozřejmě těžko někde najdou. Aby toho nebylo dost, tak se v rámci racionalizace – a teď dávám do uvozovek samozřejmě a do závorky – zlepšení dopadu na životní prostředí připravuje uzavírání dalších místních tratí, které byly provozovány někdy i více než sto let.

Situace ve financování výstavby a provozu dopravní infrastruktury je velmi vážná i proto, že sice existuje zdroj financí pro výstavbu a údržbu dopravní infrastruktury, a tímto významným zdrojem je spotřební daň za pohonné hmoty a maziva, která se pohybuje dle ekonomické výkonnosti

České republiky cca kolem 100 mld. Kč. Někdy je to méně, když je menší výkonnost ekonomiky, ale cca kolem 100 mld. Kč. Z těchto prostředků se vrací do dopravní infrastruktury České republiky, financovaných prostřednictvím Státního fondu dopravní infrastruktury, pouze 9,1 % – zdůrazňuji 9,1 % – a krajům, protože se jim předávaly silnice 2. a 3. třídy, se z těchto prostředků dává 10,9 %. Tedy 80 % je používáno ve státním rozpočtu na jiné účely. Je to významný zdroj a je zapotřebí, abychom si řekli, jestli tento zdroj, který by se měl používat z převážné míry, nemyslím ve sto procentech, ale z převážné míry právě na obnovu dopravní infrastruktury, jestli tento zdroj neustále budeme využívat na jiné účely.

Je to velmi vážné i proto, že se běžně publikuje následující údaj. Každá koruna, která je vložena do dopravní infrastruktury, do její výstavby a údržby, se vrací národnímu hospodářství minimálně korunou sedmdesáti, a to velmi rychle, a to nehovořím o základu budoucího ekonomického rozvoje, protože jestliže chceme hovořit o tom, že Česká republika, která je pořád ještě exportně orientována, průmyslově orientována, je závislá na dopravní infrastruktuře, tak jestliže nebude fungovat dopravní infrastruktura, těžko můžeme potom hledat nějaké zdroje oživení naší ekonomiky, protože jsme závislí na dobře fungující dopravní infrastruktuře.

Věnoval jsem se této oblasti zejména proto, že jednak se tomu věnuji i v hospodářském výboru, a je to jeden z důvodů, proč právě nemohu podpořit návrh státního rozpočtu na rok 2011.

Děkuji za pozornost těm, kteří mě poslouchali. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Dříve než dám slovo dalšímu z přihlášených poslanců, tak se s přednostním právem hlásí předseda klubu ODS pan Petr Tluchoř. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, jelikož mám avizo od pana předsedy vlády, že jednání vlády v případě, že v 16 hodin Sněmovna nedokončí projednávání tohoto bodu, se odkládá až právě po ukončení tohoto bodu, tak vás chci požádat o jedno procedurální hlasování, které se bude týkat prodloužené doby jednání. Kdyby snad čistou náhodou do 16 hodin nebyl tento bod doprojednán, pokračovali bychom dále, a pokud by čistou náhodou nebyl doprojednán ani do 19 hodin, tak bych vás chtěl poprosit, abychom odhlasovali, že – říkám tuto podmíněnou záležitost, pokud by náhodou nebyl tento bod doprojednán – tak abychom pokračovali v jednání a hlasování i po 19. a 21. hodině dnes, případně zítra. Děkuji. Po půlnoci tedy myslím. (Velký hluk v sále, potlesk ze středu a pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Návrh byl přednesen. Já

se ujistím, že všechny poslankyně a všichni poslanci jsou srozuměni s tím, jak byl přednesen. Nevidím v něm žádnou nejasnost.

Já vás v tuto chvíli odhlašuji na přání z pléna. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Protože se zdá, že již jsme naplnili tento sál, zahájím hlasování. (Mnozí poslanci se ještě pohybují po sále, poslanec Vidím si běží pro náhradní kartu.) Zahajuji hlasování. (Předsedající chvíli čeká.) Prosím ještě o chvíli strpení.

Toto hlasování prohlašuji za zmatečné. Prosila bych, aby při příští takovéto situaci přišel ke mně hned pracovník od techniky, protože jsem se snažila toto hlasování předtím ukončit. Děkuji.

Náhradní kartu číslo 15 má pan poslanec Vidím.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh přednesený panem poslancem Tluchořem, stiskne tlačítko ano. Kdo je proti? (V sále je velký hluk.) Prosím o klid v sále!

Hlasování pořadové číslo 8, z přihlášených 174 poslanců pro bylo 145, proti 26. Tento návrh byl přijat. Děkuji pěkně.

Před řádně přihlášeným vystupujícím panem poslancem Sedou mám zde jako faktickou poznámku přihlášeného pana poslance Braného. Již netrvá na své faktické poznámce. Slovo tedy má pan poslanec Antonín Sedá. Prosím.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážená vládě, vážené kolegyně a kolegové, než přednesu svůj příspěvek k návrhu státního rozpočtu, jenom takovou informaci. Já vůbec nevím, proč jsme vlastně hlasovali v předchozím hlasování, protože jednací řád Poslanecké sněmovny říká jasně, kdy ve středu končí jednání Poslanecké sněmovny. A pokud vím, tak jednací řád se nezměnil. (Reakce z sálu.) V sedm! Ale my jsme nehlasovali o 16. hodině. Dobře, děkuji.

Takže vážený pane premiére, přesto, či právě proto, že současná vláda se tváří jako vláda rozpočtové odpovědnosti, je nutno opakovaně připomínat makroekonomická čísla, která odrážejí vládnutí této vlády. Mohu rozumět úsporným opatřením i některým nutným reformám, pokud by vedly ke stabilizaci veřejných rozpočtů. Zároveň odmítám, aby tato opatření a škrty byly namířeny proti těm nejpotřebnějším a aby tíhu vládních reforem nesli na svých bedrech středně- a nízkopříjmoví občané.

Návrh státního rozpočtu na rok 2011 s výhledem na roky 2012 a 2013 nevede k dlouhodobé stabilizaci veřejných rozpočtů a je zaměřen proti drtivé většině občanů této země.

A nyní k číslům: Pokud v roce 2006 byl podíl státního dluhu na hrubém domácím produktu necelých 25 %, pak v tomto roce se očekává tento po-

díl ve výši 36,6 % a ve výhledu v roce 2013 dokonce 39,8 %. Podobný vývoj je i ve výši veřejných dluhů, kdy v roce 2009 byl veřejný dluh 1 254 miliard korun, což představovalo podíl na hrubém domácím produktu 34,6 %, a v roce 2011 je předpokládán veřejný dluh téměř 1 559 miliard korun, což bude odpovídat podílu skoro 41 % HDP. Ptám se tedy, kde že je ta vláda, která nebude zadlužovat budoucí generace. Kde že je ta zodpovědná vláda pro stabilizaci státního a veřejných rozpočtů?

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nyní mi dovoluji se vyjádřit k dopadům vládou navrhovaných škrťů v kapitole 307 Ministerstva obrany. Vzpomínám si na mnoho diskuzí, které kritizovaly neustálý propad obranných výdajů na HDP. Nejprve se hovořilo o 2 %, která doporučuje Severoatlantická aliance, pak tento podíl klesl na 1,5 %, v tomto roce je plánován podíl 1,33 % s tím, že v příštím roce klesne na 1,15 %, a v roce 2013 vláda plánuje 1,03 % hrubého domácího produktu. Předpokládám tedy, že se diskuze přesune k limitní hranici pouhého 1 % HDP s tím, že poté podíl výdajů Ministerstva obrany na výdajích státního rozpočtu klesne o 4 %. S tím souvisí klesající tendence výdajů rozvojových investic, které se budou blížit 9 miliardám korun za kalendářní rok.

A jaký je důsledek těchto škrťů? V lednu roku 2006 naše vláda dosáhla počátečních operačních schopností. Snížením zdrojového rámce se dosažení cílových operačních schopností Armády České republiky posouvá k horizontu let 2018 až 2020, což si vyžádá navíc obrovské výdaje. Prakticky se zastavila reforma AČR, která se nyní plně soustřeďuje pouze na zahraniční mise, zejména misi ISAF. Šestým rokem probíhá profesionalizace armády, ale v minulém roce došlo poprvé k výraznému snížení profesionálních vojáků. Armáda plánuje v příštím roce omezení nákupu munice a výstroje, sníží se nákup náhradních dílů a servisních služeb, omezí se výcvik a provoz letecké techniky. Dojde k dalšímu poklesu počtu zaměstnanců resortu o 879 osob, z toho polovina budou vojáci z povolání.

Vážená vládě, vážení kolegové a kolegyně, Ministerstvo obrany začalo pracovat na Bílé knize, která by měla stanovit další postup reformy Armády České republiky právě s ohledem na snížení rozpočtu kapitoly 307. Jistě se shodnu i s panem ministrem obrany, že to nejdůležitější v naší armádě jsou vysoce odborně, psychicky a fyzicky připravení vojáci a kvalitní a odborně zdatní občanskí pracovníci. Proto je zarážející, že právě úsporná opatření v resortu se dotknou zejména těchto profesionálů. Nejenže dojde ke snížení počtu vojáků z povolání a ke snížení tarifních platů, ale zruší se placení pracovní pohotovosti z dosažitelnosti do 120 minut, zruší se práce přesčas a upustí se od pověřování všech občanských zaměstnanců vykonáváním prací spojených s přípravou přechodu státu do stavu ohrožení nebo válečného stavu.

Všechny tyto škrty budou mít za následek zhoršení podmínek pro výkon

služby a zhorší již dnes nakupené problémy v naší armádě. Pouze připomenu, že jsou problémy v hodnotní struktuře armády a v zařazení na systemizovaná místa. Naše armáda nám neustále stárne a prodlužuje se doba trvání služebního poměru. Z celkového počtu 23 136 vojáků a vojáků nespĺňuje kvalifikační požadavky 1888 osob.

Vážení poslanci, vážené poslankyně, plně si uvědomuji problémy, které souvisejí nejen s resortem Ministerstva obrany, ale i s dopady ekonomické krize na celou naši společnost. Nicméně jsem přesvědčen, že volba řešení těchto problémů současnou vládou je špatná a povede k dalšímu propadu růstu hrubého domácího produktu, povede ke snížení koupěschopnosti našich obyvatel a zejména dojde ke snížení životní úrovně většiny našich spoluobčanů. Z výše uvedených důvodů nepodpořím vládou navrhovaný státní rozpočet.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane poslanče. Nyní slovo dostane pan poslanec Vladislav Vilímeček a připraví se Pavel Suchánek.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, pan poslanec Dolejš při své oblibě hledání netradičního názvosloví pojmenoval návrh státního rozpočtu na rok 2011 předložený vládou jako zbabělý návrh státního rozpočtu. Nevím, v čem spočívá ona zbabělost, nevím, jak je statečný návrh státního rozpočtu, nevím, jestli měl pan poslanec na mysli, že tento návrh je málo úsporný, že vláda je málo odvážná v úsporách.

Ano tento návrh státního rozpočtu při schválení vládou ve fiskálních cílech je v dané chvíli umění možného.

I v roce 2011 bude, bohužel, pokračovat zadlužování našeho státu. Nicméně ve vztahu k hrubému domácímu produktu by se tempo zadlužení státu mělo snížit. Oproti předpokládanému nárůstu 4 procentních bodů v letošním roce na zhruba polovinu v roce příštím. Dochází také k plánovanému snížení schodku z letošních schválených více než 162 miliard korun na 135 miliard v příštím roce, tedy ke snížení schodku o 27 miliard 700 milionů. Ale i při nižším tempu zadlužování se předpokládá výše státního dluhu ke konci roku 2011 pohybuje na úrovni bilionu 482 miliard korun, což je již podstatně vyšší než celkové výdaje jednoho státního rozpočtu. Dokonce i z opozičních lavic jsem zaznamenal při debatě, že onen bilion a půl je číslo, kterého si všimli i někteří opoziční poslanci a vnímají jej jako problém.

Ano, tato skutečně varující čísla jednoznačně legitimizují nutnost provedení jednak nezbytných systémových změn vedoucích k postupnému

snížení onoho strukturálního deficitu státního rozpočtu a bohužel v příštích letech i k nezbytnému šetření na výdajové straně rozpočtu.

Jakákoliv snaha tato čísla bagatelizovat, utápět se v naději, že nějaký záračný ekonomický růst sám o sobě pomůže situaci kolem rostoucího dluhu zvládnout, je cestou – tady si vypůjčím slova nepřítomného předsedy Sobotky – cestou do pekel – a k jeho radosti použiji i názvosloví: vykročením na řeckou cestu, cestu, která končí skutečně akutním nebezpečím bankrotu státních financí.

Vláda jinak nemůže, než že přichází také s absolutním snížením celkových výdajů. Pan ministr financí mluvil o historickém kroku, o historické chvíli, kdy výdaje rozpočtu jsou nižší, než byly výdaje rozpočtu předchozího roku – mluvil myslím o pěti nebo šesti miliardách v porovnání oněch dvou let. Kdybychom očistili ony výdaje návrhu rozpočtu i rozpočtu letošního roku o výdaje kryté příjmy z Evropské unie, dochází k poklesu dokonce o 25,6 miliardy korun. To znamená úspory na jedné straně. Na druhé straně – a zde se projevuje ona strukturální neudržitelnost výdajové strany státního rozpočtu – i přes tato záchranná rozpočtová opatření v porovnání se schváleným rozpočtem na rok 2010 dochází ke zvýšení podílu mandatorních výdajů státního rozpočtu na celkových výdajích státního rozpočtu o 2,7 procentního bodu, o čemž mluvil i pan ministr financí.

Samozřejmě že výdajová strana rozpočtu dostala, možná pro občerstvení paměti, především tvrdý zásah zákony schválenými v roce 2006 v sociální oblasti a to fakticky dodnes ovlivňuje výdajovou strukturu rozpočtu. Pan ministr financí zde vzpomínal procento tzv. mandatorních, tedy ze zákona povinných výdajů, jedná se o 57,8 % celkových výdajů. Kdybychom k tomu ještě připočetli ony kvazimandatorní výdaje, tzn. sice ze zákona nepovinné, ale nezbytné výdaje, jako jsou mzdové prostředky nebo např. kapitola Ministerstva obrany, dostaneme se k číslu 880 miliard korun. A když odečtu výdaje spojené s evropskými projekty kryté příjmy Evropské unie, tak na volnější použití investiční či neinvestiční zbývá zhruba necelých 180 miliard korun.

Když včera došlo mezi panem Sobotkou a panem předsedou vlády ke sporu o vznik 100 miliard schodku v roce 2006, v době nejvyššího ekonomického růstu, pan Sobotka při výčtu tehdy vynucených výdajů tak trochu pozapomněl, že to byla tehdejší vláda, kdy on byl ministrem financí, která předala nové Topolánkově administrativě opravdu neblahé dědictví spojené s jednorázovým navýšením sociálních výdajů, myslím, že to bylo něco kolem 70 miliard korun.

Je přirozené, že opozice vždy svádí urputný politický boj kolem rozpočtu. Na jednání rozpočtového výboru, ale i zde ve Sněmovně zaznívají od opozice vyjádření typu, že je třeba šetřit, ale šetřit na správných místech, vyjádření typu, že je potřeba provádět tzv. chytré úspory, o kte-

řých mluvil pan poslanec Dolejš, vyjádření typu o spravedlivém rozdělování rozpočtových dopadů mezi jednotlivé příjmové skupiny obyvatel. Tyto obecné politické prohlášení se vždy objevují při každé snaze o snížení především mandatorních výdajů. Víte, nějaké představy vyššího zdaňování příjmů a eventuálního zvyšování složené daňové kvóty vedou pouze k jedinému: k podvázání ekonomického výkonu, ke ztrátě pracovních příležitostí nebo v lepším případě k daňovým optimalizacím. Výsledek je však pro veřejné rozpočty vždycky negativní.

Návrh rozpočtu ve druhém čtení bude předmětem jistě podrobných debat nad jednotlivými kapitolami, a to včetně ryze finančních kapitol, jako je všeobecná pokladní správa či státní dluh, na rozpočtovém výboru. Proto se zdržím komentování některých položek i z důvodu časového. Určitě k tomu budeme mít v těch následujících dnech a týdnech dostatek času.

Dámy a pánové, na závěr chci říci, že návrh tohoto rozpočtu je nezbytným – a uvádím také nikoliv však postačujícím – vyřešením k dosažení fiskálních cílů vlády, a jako takový si zasluhuje podporu Poslanecké sněmovny v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji také. Slovo má s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Chápu, že vláda už se těší, aby mohla vládnout. Nebudu zdržovat. Jenom aby kolega Vilímeček neodešel v nejistotách, proč jsem použil ono adjektivum zbabělý rozpočet. Zkrátka chyběla mi tam odvaha. Odvaha ke třem věcem: Za prvé, aby vláda byla dostatečně kreativní, když hledala řešení na to, jak vyřešit naše problémy. A jak sama přiznala, kreativní není, protože musí odložit to podstatné na potom. Za druhé, odvahu k tomu, aby už před volbami prozradila voličům, co je doopravdy čeká. A za třetí, odvahu k tomu, aby nebrala pouze těm slabým, kteří se nemohou bránit, ale obrátila se i na silné ekonomické hráče, aby pomohli zhojit poškozenou ekonomiku, protože tam jsou možná daleko významnější zdroje, a není pravda, že zvýšení daňové kvóty nám automaticky podváže rozvoj. Snižovali jsme daňovou kvótu, a kde jsme skončili. Mějte odvahu, pánové, uvidíte sami! (Menší potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla faktická poznámka. Nyní má slovo pan předseda Pavel Suchánek a připraví se paní poslankyně Soňa Marková.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych se ve svém krátkém příspěvku nezmiňoval o číslech, ale spíš o filozofii, proč byl rozpočet takto sestaven.

Vládní přístup k navrhovanému rozpočtu na rok 2011 byl vedle obvyklých ukazatelů, jimiž jsou průběh hospodářského cyklu a fáze politického cyklu, nový cyklus po volbách do Poslanecké sněmovny, ovlivněn nepochybně procedurou při nadměrném schodku zahájenou Českou republikou 2. prosince 2009. Jejím prostřednictvím Rada Evropské unie doporučila České republice důvěryhodným a udržitelným způsobem snížit poměr deficitu vládního sektoru k hrubému domácímu produktu pod referenční hranici 3 % do roku 2013. Její stanovisko nebylo v rozporu s domácí odbornou diskusí na toto téma, kterou zahájila již vláda Mirka Topolánka a institucionalizovala ji počátkem roku 2009 založením Národní ekonomické rady vlády.

Z předloženého návrhu státního rozpočtu na rok 2011 je zřejmé, že si vláda České republiky uvědomuje velký význam vyrovnaných veřejných financí pro zdravý ekonomický a sociální vývoj naší země. Realizaci plánu konsolidace veřejných rozpočtů vedoucích k jejich dlouhodobému vyrovnaní směřuje ke stavu, kdy stát již nebude nucen půjčovat na svůj běžný provoz. Po plánovaném splnění maastrichtských kritérií v roce 2013, což nám umožní reálné rozhodování o vstupu do Hospodářské a měnové unie, s případným stanovením jízdního řádu našeho přístupu, je vláda odhodlána za předpokladu ekonomického růstu dosáhnout rozpočtové vyrovnanosti v roce 2016. Dosažení tohoto cíle není nereálné, zvláště z úhlu pohledu fiskálně odpovědných politických stran, které vážnost stavu našich veřejných financí reflektovaly již ve svých volebních programech a nezávázaly se voličům v pokračování trendu, který byl dlouhodobě zhoubný pro naše národní hospodářství, jeho stabilní vývoj, dlouhodobý růst příjmů obyvatel České republiky a zachování reálných sociálních jistot našich občanů. K tomu je zapotřebí změna trendu vývoje našich veřejných rozpočtů s tím, že navrhovaný státní rozpočet by měl být nejen úsporným rozpočtem, jak jej označují média, ale také rozpočtem vedoucím k obnovení zdravého ekonomického růstu České republiky a růstu její konkurenceschopnosti.

Přes převládající pozitiva navrhovaného rozpočtu si uvědomuji jeden výrazný nedostatek, jímž je neexistence konzistentního a komplexního reformního programu už na začátku nového politického cyklu, protože čtyři roky je totiž poměrně krátká doba a zbytečná prodloužení se mohou ukázat jako osudová. Změnu trendu je potřeba potvrdit změnou charakteru rozpočtových škrťů od plošných k adresným. Plošné škrty mohou být využity jen jako krátkodobá stabilizační rozpočtová opatření. Strukturální změny, o něž nám jde, vyžadují nejen více, ale hlavně jinak. Selektivní, adresné, vycházející z dostupných informací, rušení či omezování výdajů musí být převládajícím nástrojem uplatňovaným při omezování rozpočtových výdajů už při sestavování rozpočtu na rok 2012.

Pokles reálné spotřeby vlády o 1,8 % považuji za naprosto minimální, přičemž si uvědomuji vysoký podíl mandatorních výdajů a dalších závazků majících kvazimandatorní charakter, například kofinancování projektů z Evropské unie.

Rozpočtové příjmy mohou být ohroženy nižším než očekávaným růstem ekonomik našich největších obchodních partnerů, tj. Německa, našich sousedů a ostatních členských zemí Evropské unie. Prognózy jejich hospodářského oživení vykazují značnou volatilitu a jsou silně závislé na zprávách ze Spojených států, které jsou značně nejisté, přičemž další velké intervence Obamovy vlády a federálního systému rezerv do americké ekonomiky v podobě fiskálních a monetárních stimulů vyvolávají značné obavy z budoucího vývoje.

Hrozbou pro příjmy našeho rozpočtu může být i posilování měnového kurzu české koruny, jehož jsme v poslední době svědky. Může znesnadnit pozici našim exportérům, od nichž se očekává největší podpora našemu očekávanému hospodářskému oživení.

Zvyšování daňové zátěže v dnešní situaci jednotného evropského trhu není řešením problému rozpočtové rovnováhy, o čemž jsme se mohli přesvědčit například při zvýšení ceny spotřební daně u motorové nafty a motorových benzinů.

Předkládaný státní rozpočet na rok 2011 považuji za projev nového trendu vývoje našich veřejných financí. Pro nastavení trendu racionálních a přiměřených veřejných financí je ještě mnoho zapotřebí vykonat na změně jejich struktury. Musíme pracovat rychle, protože čtyři roky, na něž má tato vláda mandát, je velmi krátká doba. Byl bych rád, kdybychom si to v naší rozpočtové debatě jasně uvědomovali, a tento rozpočet podporuji.

Děkuji. (Potlesk pravice.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi a volám k řečnicku paní poslankyni Soňu Markovou. Připraví se paní poslankyně Milada Emmerová.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se za poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy krátce vyjádřila k projednávanému návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2011 z pohledu zdravotnictví.

Skutečně vyspělé země se s nepříznivými dopady hospodářské a ekonomické krize snaží bojovat i zvyšováním veřejných výdajů na zdravotnictví, protože ho nepovažují pouze za černou díru na peníze, ale chápou, že tyto investice do zdravotní péče se vyplácejí. Pouze zdraví lidé totiž mohou pracovat, tvořit hodnoty a třeba i platit daně, bez nichž se státní rozpočet může jen těžko obejít. Česká republika však zvolila cestu spíše

těch zaostalejších zemí, kde výdaje na zdravotnictví kopírují vývoj ekonomiky a v době recese tedy stagnují, nebo dokonce klesají. Toto je jeden ze závěrů mezinárodní konference věnované dopadům světové ekonomické recese na zdravotnictví konané ve spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací a OECD v září 2010 v Řize.

I když českým zdravotnictvím protéklo – a to někdy doslova a do písmene – v roce 2009 287 mld. korun, představuje to pouhých 7,9 % HDP. Přitom průměr států Evropské unie je okolo 8,5 %. Z toho ze zdravotních pojišťoven bylo vlastně 218,6 mld., z veřejných rozpočtů 21 mld. a z domácností 46 mld. korun. Celkové výdaje na zdravotnictví se tedy mezi roky 2003 až 2008 sice zvýšily o 35 %, ale alarmující je skutečnost, že přímá spoluúčast pacientů za stejné období vzrostla o 123 % a v roce 2008 po zavedení takzvaných regulačních poplatků se zvýšila ze 14,8 % na 16,6 %.

Pokles hospodářského růstu se pro pravicovou vládu stal důvodem k omezování veřejných výdajů na zdravotnictví. Nejzářivějším příkladem je naprosto chybné rozhodnutí nezvýšit v příštím roce platby na zdravotní pojištění za děti, důchodce a nezaměstnané, tedy za takzvané státní pojištěnce. Přitom právě v platbách zdravotního pojištění existuje velká nespravedlnost, a zvýšení plateb za státní pojištěnce před volbami slibovaly všechny politické strany, včetně těch, které dnes předkládají tento rozpočet.

V platbách zdravotního pojištění existuje zjevná nespravedlnost. Porovnejte sami. Za jednoho zaměstnance dostávají zdravotní pojišťovny 2772 korun měsíčně, za OSVČ 1238 korun měsíčně a za státního pojištěnce 723 korun měsíčně. V roce 2008 platil stát pojistné za 58 % obyvatel České republiky, kteří ne vlastní vinou, ale čerpají, přibližně 80 % veškeré zdravotní péče, přičemž příspěvek státu tedy tvořil pouhých 22 % příjmů zdravotních pojišťoven. Podle výpočtu VZP, která má ve svém kmeni pojištěnců nejvíce těch, za které platí pojistné stát, by pouhé navýšení plateb v roce 2011 o výši růstu mezd oproti roku 2010, tj. o 2 %, přineslo jen u VZP navíc zhruba 650 mil. korun.

Připomínám, že bezprecedentním způsobem zasáhly pravicové vlády negativně do rozpočtu zdravotnictví již zavedením stropů pojistného zákonem o stabilizaci veřejných rozpočtů a tím připravily příjmy zdravotnictví přibližně o 8 až 9 mld. korun. Později Janotův balíček opět zvýšil maximální vyměřovací základ u zaměstnanců ze čtyřnásobku na šestinásobek, ale toto navýšení je zcela nedostatečné. Naopak. Vládou navržené snížení objemu mezd státních zaměstnanců o 10 % opět sníží příjmy do rozpočtu zdravotnictví. Podle výpočtu VZP znamená toto snížení příjmů úbytek o přibližně 1,3 mld. korun. Také zvýšení plateb u samoplátců, zvýšení na 2,5násobek současných plateb – aby byla částka srovnatelná s platbami za zaměstnance – by jen VZP přineslo o přibližně

14,6 mld. korun více. Bohužel, k potřebným krokům, které by vedly k navýšení příjmů, se vláda nechystá, nejen v rozpočtu zdravotnictví. Pouze jednostranně škrtá.

Negativní dopad na ekonomickou bilanci veřejného zdravotního pojištění má také postupný pokles výdajů ze státního rozpočtu a regionálních rozpočtů. Pro zajímavost: V roce 2003 byly tyto výdaje 23,9 mld. korun, tedy 12,3 % výdajů na zdravotnictví. V roce 2008 to však bylo už jen 18,5 mld. korun, což činí pouhých 7 % výdajů na zdravotnictví v České republice. Tyto údaje jsou skutečně alarmující a svědčí o tom, že pravicové vlády trvale a vědomě přesouvají nutné výdaje na zdravotnictví z veřejných peněz do peněženek občanů bez ohledu na jejich faktické příjmy a jejich zdravotní stav. Legislativní kroky v oblasti zdravotního pojištění v podobě například již zmiňovaných stropů pojistného pak směřují k obrácení principu solidarity. To znamená – je to takový princip solidarity naruby. Chudí jsou solidární s těmi bohatými.

Snaha řešit problémy státního rozpočtu na úkor zdravotnictví považují za velmi krátkozrakou politiku. I podle Světové zdravotnické organizace každých sto dolarů vynaložených ročně v přepočtu na jednoho obyvatele na zdravotní péči a sociální zabezpečení snižuje v evropských podmínkách úmrtnost o 1,2 %. To jistě není málo. Naopak snížení výdajů na zdravotnictví způsobuje zhoršení kvality a dostupnosti zdravotní péče. Prohlubuje se i nerovnost dostupnosti zdravotní péče. Nejvíce ohroženi jsou ti nejchudší, nízká- a středněpříjmové skupiny obyvatel, chronicky nemocní, senioři a matky s malými dětmi.

Ze jmenovaných důvodů nemůže poslanecký klub KSČM státní rozpočet podpořit.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dříve než dám slovo dalšímu řečníkovi, tak vás seznámím s omluvou pana ministra Fuksy, který se omlouvá na dobu nezbytnou pro jeho účast na jednání Senátu. A ještě dám slovo k faktické poznámce přihlášenému panu poslanci Romanu Váňovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedající, vládo, paní a pánové, jeden z předřečníků hovořil o filozofii státního rozpočtu. Já bych použil jenom jeden příklad, který tuto filozofii poměrně dobře dokumentuje.

Pokud se podíváte do kapitoly Ministerstva spravedlnosti do části Vězeňství, tak zjistíte, že v letošním roce čekáme zhruba 22 tisíc vězňů osob v České republice. To je zhruba 120 % kapacity našich věznic. Vláda rozhodla o navýšení počtu příslušníků Vězeňské služby, ovšem návrh rozpočtu neobsahuje žádné finanční prostředky pro tyto příslušníky.

Naopak se očekává 10procentní snížení platů těch ostatních, kteří budou muset trochu více pracovat, nejméně na 120 %.

Pokud se snižuje o 10 %, už od dob starého Říma je na to jasné slovo: decimace. Takže toho jsme svědky i v tomto resortu. Nicméně vláda má řešení, zdá se. Pokud se podíváte dál do návrhu rozpočtu, najdete tam další číslo. Na stravování vězňů je tolik finančních prostředků, že vystačí na 11 měsíců. Zdá se tedy, že pokles počtu vězňů je již v tomto rozpočtu připraven. Uvidíme, jestli vydrží ten měsíc bez stravování.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má paní poslankyně Milada Emmerová a připraví se paní poslankyně Dana Váhalová.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové. Pokud se vláda zavázala k rozpočtovým opatřením charakteru škrtů, aby tak nezvyšovala rozpočtový schodek, pak se nacházíme zhruba ve druhé půlce cesty v úvahách, jak by měl z obecného hlediska stát postupovat při sestavování rozpočtu. Dle našich požadavků v 21. století by mělo jít o stát sociální, který je schopen zabezpečit klíčové sociální potřeby, ale nejen to, který v žádném případě nedopustí, že to, co fungovalo ve smyslu těchto požadavků, nebude ničím vědomě ohrožováno. To by měl být začátek každoročních úvah o konstrukci státního rozpočtu, to je jasné a cílevědomé věcné zadání.

Je samozřejmě třeba vždy zvažovat sociální únosnost těch kterých opatření, a to při jakékoli změně. Mělo by jít i o korekci například nezasloužených výhod, které by se mohly do systému připlést jako výraz nedopatření.

Dosavadní kroky současné vlády bych přirovnala k porevoluční situaci v našem zdravotnictví, kdy přes etapu přístrojového narcismu a přes náhlou změnu způsobu financování v rámci daňové reformy na počátku 90. let, včetně neodůvodněného vzniku 27 zdravotních pojišťoven, se zcela zapomnělo na stanovování diagnostických a léčebných standardů, a to nikoliv začínat od peněz, jak radila i Julínkova reforma. Takovým příkladem Julínkova standardu mělo být to, co VZP zafinancuje. Ad absurdum: například jen diagnózu zlomeniny končetiny – a její repozice a fixace už je ponechána na iniciativě pacienta, na jeho kapse.

Mělo by se tedy opět začít od věcného zadání, což ví každý hospodář na úrovni tříčlenné rodiny. Rozpočtovým škrtům by měla předcházet důkladná analýza, jak v kategorii čísel, tak zejména z hledisek plnění základních sociálních služeb. To je zásada každé odpovědné práce, poněvadž je ve hře příliš faktorů, které je nutno vždy zohledňovat. Politika

škrtů, to je zredukovat málem všechny položky málem ve všech resortech, a to dokonce některé i retroaktivně, není dobrá. A to dokonce způsobem zrychlených jednání s vědomím převahy hlasů v Poslanecké sněmovně a nebo v takzvané legislativní nouzi. Z logiky věci pak nelze počítat s tím, že se nikde nestane chyba, škoda, ublížení a nenapravitelné následky. Na výsledcích analýzy se pak má stavět nová konstrukce rozpočtu, jak zmiňují výše. Mělo by být vzato zásadně v úvahu, že nejsme tak zadlužená země, aby byly potřebné takovéto razantní kroky.

Při sestavování rozpočtu by měly být brány v úvahu demografické údaje, např. že naše populace stárne, a stejně tak by měly následovat propopulační vymoženosti, nikoli tedy například odebírat porodné.

Směrem k vrcholu stromu života by se měla objevovat opatření směrem k zajišťování důstojného života narůstajícího procenta seniorů. Jak vypadá směrem k nim politika současné vládní koalice? Několik roků zavedené poplatky ve zdravotnictví vedou ke zhoršování dostupnosti zdravotní péče právě pro tuto kategorii občanů, která zdravotní péči potřebuje nejčastěji a nejvíce s ohledem na různá chronická onemocnění. Dále je vystavena i kontinuálnímu zdražování potravin, deregulaci nájemného, a to při limitovaném příjmu v podobě starobního důchodu. Někdy se tito občané dokonce rozhodují při tomto limitovaném příjmu, zda půjdou dle rady lékaře pro lék do lékárny, anebo zda raději půjdou do samoobsluhy a zaženou neúprosný hlad. A dodržování diety? To už je jenom pohádka, neboť doporučené potraviny, například s dostatkem bílkovin, jsou právě ty nejdražší.

Zajištění ústavní sociální péče je ztížené pro nedostatek finančních prostředků, je i finančně nedocenená práce personálu v těchto zařízeních. To vše neprospívá k dobré atmosféře a ke kvalitní a dobře financované péči pro tyto občany v jejich závěrečné životní etapě. Natož pak škrtů v těchto položkách, o čemž se tito lidé dozvídají a jsou nuceni o nich ve dne v noci přemýšlet. To mi připadá jako hyenismus, byť mi při vyslovení tohoto slova naskakuje husí kůže.

Byla jsem po několika let v této Sněmovně svědkem toho, jak se rodila různá sociální opatření a novinky, jak dlouhá jednání a diskuse probíhaly na výborech i na sněmovně, aby vše bylo s plným vědomím zakotveno do legislativních norem. Jak je možné, že vláda, která existuje několik měsíců a ještě ke všemu má převahu méně zkušených ministrů, si dovolí bezhlavě škrtat? Jak je možné, že vládní argumentace obsahuje řadu číselných i slovních údajů, které jsou v rozporu s tvrzeními politiků na levé straně politického spektra? Když to není pochopitelné nám, a to si nemyslím, že bych měla nejnižší IQ, tedy poslancům zvoleným v nedávných volbách, s jistým stupněm vzdělání, kteří jsou přímo takzvaně u toho, jak to má být jasné občanům, kteří vedle svých dennodenních starostí nemají vždy kontinuální

přehled o vývoji situace ve vládě a v Parlamentu? Zřejmě je to rozděluje na dvě skupiny. Anebo spíše vzniká skupina třetí, která už nevěří nikomu a hází všechny politiky do jednoho pytle pod názvem „lumpové“.

Z této skupiny se nepochybně rekrutují demonstranti, a jak takové rebelie na podkladě permanentního narušování sociálního smíru mohou vznikat, toho jsme byli svědky v televizních přenosech z Francie při přijímání jejich důchodové reformy. Toto vše vede k nespokojenosti, poněvadž oprávněné kroky v šetření by většina lidí pochopila. Většina však cítí nespravedlnost, což je jedna z nejhorších vlastností jak u jedince, tak i ve společnosti, a to zásluhou takzvané demokratické vlády.

Když jsem v roce 2005 podepisovala v Helsinkách deklaraci o duševním zdraví společnosti, netušila jsem, že budu žít brzy v zemi, kde žádná taková opatření k zajištění duševního zdraví společnosti díky demokratické vládě nejsou proveditelná. Nepravdy, polopravdy, lži a věčné dohady včetně osobních, zatím snad jen slovních napadání, to vše vede k pocitům beznaděje a k demoralizaci společnosti, k nárůstu kriminality, k nárůstu sebevraždnosti, a to právě v kategorii starších občanů, kteří prožívají jistou beznaděj.

A já se ptám: Kdo zjedná nápravu? Kdo to vše spravedlivě rozsoudí? Aby se konečně objevilo spolehlivé a pravdivé podání filozofie státního rozpočtu. Přiznávám, že jde o řečnickou otázku. Ale třeba se najde racionální výklad, který nás všechny mile překvapí, ale nejenom nás, ale hlavně všechny občany České republiky. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní dostane slovo paní poslankyně Dana Váhalová, připraví se pan poslanec Babák a poté jako poslední z dosud písemně přihlášených pan poslanec Radim Vysloužil. To pro vaši informaci, zbývají tři přihlášení. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, pane premiére, páni ministři, dámy a pánové, pracuji ve výboru pro evropské záležitosti a ve svém vystoupení k návrhu státního rozpočtu na rok 2011 bych se chtěla zaměřit na evropskou dimenzi.

V období let 2007 až 2013 Česká republika má možnost čerpat z evropských fondů cca 26,69 mld. eur, což podle dnešního přepočtu znamená zhruba 640 mld. korun. Už jen tato velká částka naznačuje, že povinností všech vlád od roku 2007 do roku 2013 je zajistit stoprocentní čerpání těchto prostředků pro rozvoj naší země. Podíváme-li se totiž na zahájené jednání o nové finanční perspektivě Evropské unie po roce 2013, je pravděpodobné, že se nepodaří pro příští období zajistit podobnou výši prostředků. V této souvislosti jsem velmi znepokojena, že podle posledních

informací Česká republika stále vykazuje v čerpání evropských fondů velmi průměrné a spíše podprůměrné výkony v porovnání s novými členskými zeměmi Evropské unie. Vysvětlení tohoto negativního stavu je možné najít i v příloze k návrhu státního rozpočtu na rok 2011, kde se doslova píše – cituji: „Prvotní problémy spojené se schvalováním operačních programů nového programového období střídají problémy vyplývající z pomalé administrace těchto programů, na které má vliv několik faktorů. Mezi hlavní patří složité nastavení administrativních postupů, absence centrálně spravovaného souhrnného informačního systému.“

Vítám tuto otevřenost, ale zároveň bych chtěla také obdržet konkrétní vládní návrhy, jak tyto nedostatky odstranit. To se zatím nestalo. Naopak, ve státním rozpočtu je zabudováno další faktické ztížení čerpání prostředků z evropských fondů v podobě zrušení spolufinancování státního rozpočtu České republiky ve výši 7,5 % pro regionální operační programy, a to od roku 2011. Toto rozhodnutí vlády může mít velmi negativní dopad na celkové čerpání z těchto fondů. Znamená to další faktické zpomalení a samotné ohrožení stoprocentního využití těchto přislíbených prostředků. Přitom nejde vůbec o malé částky. Z přislíbených cca 5 mld. eur zbývá podle odhadu vyčerpat ještě 3,65 mld. eur, neboli cca 90 mld. korun, a to je velmi vážné. Přitom toto rozhodnutí vůbec nebylo ani předběžně projednáno s jednotlivými kraji. Až na základě následného jednání s kraji bylo toto opatření mírně zmírněno.

Spolufinancování na platby v letošním roce je naštěstí zajištěno. Od roku 2011 budou spolufinancovány 7,5 % ze státního rozpočtu, ovšem jenom projekty schválené do 22. září. I přes toto zmírnění tento nesytemový zásah bude představovat velké finanční zatížení pro regionální rozpočty. Jenom pro Moravskoslezský kraj to bude představovat výdaje navíc cca 900 mil. korun. Tyto peníze budou scházet k rozvoji kraje a udržení zaměstnanosti. Je bezpodmínečně nutné, aby vláda toto rozhodnutí přehodnotila a obnovila spolufinancování regionálních operačních programů.

Na základě i těchto skutečností nemohu tento státní rozpočet v současné podobě podpořit. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Michal Babák a připraví se Radim Vysloužil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Babák: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane premiéře, vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, nebudu vás dlouho zdržovat, jen potřebuji krátce vyjádřit svůj názor, proč podpořím schválení státního rozpočtu pro rok 2011.

Tak především svůj mandát od voličů jsem dostal mimo jiné z toho

důvodu, že jsem podporoval a nadále samozřejmě podporuji vyrovnaný státní rozpočet, k čemuž tento rozpočet směřuje v relativně krátkém horizontu, a to do roku 2016. Tento rozpočet podpořím, protože dle mého názoru efektivně škrtná na výdajové stránce mandatorní výdaje tak, aby se nedotkly pouze nízkorozpočtových skupin, ale spravedlivě. A jsem přesvědčen, že tyto úpravy napomohou ke snížení nezaměstnanosti, a tím i k celkovému růstu životní úrovně. Tento rozpočet podpořím, protože nepřímo napravuje chyby, kterých se dopustily pravicové i levicové vlády před námi, například neadresné stavební spoření, zvýhodnění fotovoltaických elektráren a celá škála daňových výjimek. Samozřejmě, že se zcela neztotožňuji se všemi navrhovanými legislativními změnami, které půjdou do dalšího čtení a pravděpodobně i do výborů, kde je hodlám dále připomínkovat. Jako celek ale hodnotím rozpočet pro rok 2011 jako nezbytný a férový.

Na závěr mám potřebu na tomto místě poděkovat i opozici, která umožní bez dlouhých obstrukcí tento rozpočet poslat do dalšího čtení. Děkuji. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Vystoupí pan poslanec Radim Vysloužil a poté, pokud se bude schylovat k ukončení obecné rozpravy, tak prosím pana ministra financí a zpravodaje, aby se připravili se svými závěrečnými slovy. Nyní má slovo pan poslanec Vysloužil. Prosím.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně a kolegové, vláda, která vznikla z květnových voleb, získala 118 mandátů, historicky jasný a silný mandát. 118 mandátů pro politiku rozpočtové odpovědnosti, ekonomické kázně a boje proti korupci. Jsem přesvědčen, že je to, dámy a pánové, jasný impuls k principiálním krokům. Říkám k principiálním krokům proto, že nás v minulých dvou letech zachvátila recese ve všech ekonomických ohledech, navíc v situaci projedené státní kasy.

Česká ekonomická loď v recesi nejen že se začala naklánět, ale byla v situaci, kdy kormidelník opustil palubu a kormidlo se zaseklo. Jen pro potvrzení tohoto příměru: Průmyslová výroba poklesla o 15 % a pokles zaznamenaly i služby. Podnikatelský sektor se s propadem ekonomiky rychle musel vyrovnat. Nikdo mu neulevil. Mzdy se snížily až o 20 % a během jednoho roku v tomto sektoru ztratilo práci 183 tisíc zaměstnanců. Stát situaci podcenil a vůbec nereagoval na nepříznivý vývoj ekonomiky a státních příjmů. Naopak se ve státním sektoru za stejné období počet zaměstnanců zvýšil zcela nepochopitelně. Tímto se ještě více rozevřely nůžky mezi průměrnými příjmy v podnikatelském a státním sektoru.

Opoziční strany se pravděpodobně domnívají, že stát je tvůrcem finančních prostředků. Ale dámy a pánové, stát má pouze funkci přerozdělovací. To znamená, že kolik vybere na daních od nás všech občanů v České republice, tolik peněz může utratit. A pokud stát vybere méně, než utratí, musí se zadlužit. Současně se zadlužením státu se prohlubuje dluhová sekera nás všech občanů, kteří budou muset prostřednictvím daní v budoucnu tento dluh zaplatit, a to včetně úroků. Nikomu z vás by se asi nelíbilo, kdyby za zadluženého souseda měl zaplatit veškeré dluhy. Státní dluh je ve výši 1,3 bilionu korun a je dluhem nás všech občanů, kteří ho budou muset v budoucnu zaplatit.

Věci veřejné upozorňují, že v případě neprovedení úsporných opatření by schodek rozpočtu v roce 2011 přesáhl částku 213 miliard korun, to je zvýšení celkového státního dluhu o 17 %, což by mohlo mít vliv na zhoršení ratingu státu. Snížení schopnosti splácet své závazky by mohlo zdražit prostředky na krytí dalších státních schodků a také mohlo mít negativní vliv pro případné zahraniční investory.

Rozpočtový rámec na rok 2011 vychází z koaliční smlouvy Věcí veřejných, ODS a TOP 09, jejímž cílem je dosáhnout do roku 2016 vyrovnaných veřejných rozpočtů s tím, že nejpozději v roce 2013 bude dosahovat schodek veřejných rozpočtů minimálně 3 % hrubého domácího produktu. Tento rozpočet je začátkem nastavení mantinelů a brzd rozchazovacího rozpočtového politice. Bez tohoto zásadního rozpočtu neprojdou naprosto podstatné a nutné reformy, jako je reforma důchodová, zdravotní, nebo nebude možné podpořit dlouhodobý růst ekonomiky a trhu práce. Tyto reformy jsou naprosto klíčové pro každého z nás bez ohledu na příjem či sociální postavení. A proto Věci veřejné podpoří tento rozpočet.

Děkuji vám za pozornost. (Tleskají poslanci Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, vážený pane poslanče. Oznamuji všem, že nemám žádnou přihlášku do diskuse. Zeptám se tedy, zda se někdo hlásí ještě ze svého místa. Neregistruji žádnou takovou přihlášku. Končím obecnou rozpravu a jsme před závěrečnými slovy.

Nejprve se zeptám pana ministra financí, zda chce vystoupit se závěrečným slovem. Prosím tedy.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem přesvědčen, že na drtivou většinu připomínek a dotazů, které zazněly k předloze, tedy k návrhu zákona o státním rozpočtu, odpověděly poměrně rozsáhlé projevy jak pana premiéra, tak můj v úvodu tohoto zasedání.

Diskusi k rozpočtové legislativě, která se mění proto, aby mohla být

příjmová i výdajová strana rozpočtu v navržených objemech, tu povedeme při jednání o předmětných předlohách. Co se týče jednotlivých kapitol, tak se těším na podrobnou diskusi u příslušných garančních výborů.

Ještě jednou děkuji za obecnou diskusi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. A poprosím o závěrečné slovo zpravodaje k tomuto tisku, pana poslance Pavla Suchánka.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Moje závěrečné slovo se omezí vlastně na to, že 21 poslanců diskutovalo k tomuto návrhu státního rozpočtu a nikdo nenavrhl vrácení tohoto tisku vládě k přepracování. Takže můžeme hlasovat v podstatě o tom, že Sněmovna souhlasí s návrhem tisku 102 ve znění usnesení rozpočtového výboru 102/1, které všichni poslanci obdrželi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Doufám, že všichni rozuměli návrhu pana zpravodaje, to znamená, abychom hlasovali o usnesení 102/1, tedy usnesení rozpočtového výboru číslo 50 ze dne 13. října roku 2010, v té podobě, v jaké jsme písemně toto usnesení obdrželi. Každý z nás je máme před sebou. Budeme hlasovat jedním hlasováním, jestli jsem rozuměla dobře panu poslanci, o celém návrhu tohoto usnesení. Je to tak, prosím?

Poslanec Pavel Suchánek: Ano, jedním hlasováním o celém tisku 102/1.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem ještě přivolávala naše kolegy. Vidím vaši žádost o odhlášení, takže vás odhlašuji a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili. Za malinký moment, poté co všichni dorazí do jednacích sálů, bychom tedy mohli zahájit hlasování.

Doufám, že hlasovací zařízení je v pořádku. Je? Nebo není? Není. Tak prosím techniku, aby zjistila, co se děje. Už. Má někdo problém se svým hlasovacím zařízením? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 9. Táhá se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak jsme s ním byli seznámeni a bylo nám též písemně předloženo. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 9. Z přítomných 179 pro 109, proti 70. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tím jsme se vyrovnali s prvním čtením státního rozpočtu.

Děkuji panu ministrovi. Děkuji panu zpravodaji. (Silný potlesk koaličních poslanců.)

Děkuji všem, kteří se podíleli na tomto projednávání a končím projednávání bodu číslo 5, sněmovního tisku 102.

Dámy a pánové, podle dohod, které byly oznámeny všem předsedům poslaneckých klubů na úterním ranním grémiu, v úterý odpoledne zde ve Sněmovně a opětovně dnes ráno při zahájení schůze, končím dnešní jednací den. Setkáme se v Poslanecké sněmovně v pátek v 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat body tak, jak byly schváleny v našem pořadu.

Děkuji vám všem za účast na dnešním dni. Přeji vám hezkou a příjemnou oslavu státního svátku zítra.

(Jednání skončilo v 16.06 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

29. října 2010 v 9.04 hodin

Přítomno: 173 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené paní poslankyně a poslanci, vážení členové vlády, dovoluji mi popřát vám dobré ráno a zahájit třetí jednací den. Zahajuji tedy třetí jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny, takže vás prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami nejdříve. Pan poslanec Tluchoř má náhradní kartu číslo 7, pan poslanec Vidím má náhradní kartu číslo 6.

Neúčasti vypadají takto. Omlouvá se poslanec Adam Vojtěch, Josef Cogan, omlouvá se Milada Halíková, Jan Hamáček, Petr Jalowiczor, omlouvá se Jiří Krátký, Pavol Lukša a Jiří Paroubek. Mám tady také omluvy členů vlády. Omlouvá se premiér Petr Nečas, Vít Bárta, je tady omluva Ivana Fuksy, Miroslava Kalouska, Jiřího Pospíšila, Karla Schwarzenberga a omlouvá se také Alexandr Vondra.

Teď už se můžeme věnovat pořadu schůze. Budeme se věnovat pevně zařazeným bodům schváleného pořadu. Tak mi dovoluji, abych zrekapituloval, že by to byly postupně body 21, 7, 10, 11, 6, 8, 9, 12. Ještě tedy zopakují. Jsou to tisky 133, 65, 70, 81, 17, tisk 84, 85 a 25. Pak bychom se věnovali bodům z bloku Zprávy, návrhy a další. To by se jednalo o body 59 až 85 schváleného programu. Přečtu vám i sněmovní tisky. Týká se to tisků 76, 77, 1, 68, 2, 3, 4, 5, 21, 6, 31, 32, 125, 13, 12, 15, 37, 16, 10, 95, 96, 121, 51, zřizování podvýborů a sněmovní tisk 89.

Ještě tady mám náhradní karty. Takže poslanec Chlad má náhradní kartu číslo 15 a poslanec Babák má náhradní kartu číslo 16.

Prosím, pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Pane předsedající, paní a pánové, do toho roztomilého výčtu bodů, kterými se dnes budeme zabývat, bych si dovolil požádat jenom o jednu změnu. Chci požádat, aby body 18 a 19 schváleného pořadu právě probíhající schůze byly projednávány dnes jako druhý a třetí bod v pořadí 18, 19, bod druhý a třetí.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Říkáte body 18 a 19. Tyto dva body, aby byly projednávány dnes jako druhý a třetí. 18, 19, to je podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. A ten druhý na to navazuje. Takže tyto dva zákony navrhuje zařadit jako 2 a 3 dnes na ráno. Takže o tom hlasovat. Dobře. Slyšeli jsme návrh poslance Vidíma, zařadit dnes a vypadá, že to je jediný návrh, který tady zazněl ke změně programu. Nikdo jiný se ke změně programu nehlásí. Měli bychom hlasovat. Zagonguji.

Jediný návrh na změnu, který by se měl asi hlasovat dohromady, oba dva body 18 a 19. Já vás jenom seznámím, že se jedná o vládní návrhy zákona, kterými se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Je to tisk 97. Ten druhý je sněmovní tisk 145. Takže o těchto dvou tiscích bychom dnes hlasovali, že je dnes zařadíme jako body druhý a třetí na dnešní ranní jednání.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, takto zařadit ty body, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 10. Přihlášeno 157, pro hlasovalo 149, proti nikdo. Takže to bylo přijato.

My jsme provedli tuto změnu v našem programu. Nicméně zůstal jako schválený bod první programu, ten bod 21. Takže můžeme začít program jednání bodem 21, který máme schválený, a to je

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 133/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

My se nacházíme v prvním čtení podle § 90 odst. 2, nicméně tady bylo vzneseno veto klubu ČSSD, takže s návrhem zákonů nemůžeme vyslovit souhlas v prvním čtení, ale já bych poprosil, aby ten předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Takže prosím pana ministra, aby se ujal slova jako první.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás stručně seznámil s obsahem návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona číslo 143/1992 Sb., o platu a odměně za

pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

V souvislosti s nezbytnými úspornými opatřeními ve veřejných rozpočtech bylo nezbytné nalézt takové řešení, které by umožnilo snížit platy představitelů všech tří státních mocí, které jsou hrazeny ze státního rozpočtu, avšak takové řešení, které by neodporovalo principům proporcionality úpravy platů u soudců, kteří požívají zvýšené ústavní ochrany.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, přátelé, tady je opravdu přílišný ruch. (Zvoní zvoncem.) Já bych poprosil, kdyby se situace ztišila. Děkuji.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Proto vláda navrhuje u představitelů moci zákonodárné a výkonné, u představitelů některých státních orgánů a u státních zástupců snížit platovou základnu o 5 % oproti faktické platové základně pro rok 2010, která – upozorňuji – již byla snížena o 4 % oproti platové základně na léta 2007 až 2009, to znamená celkově o 9 % oproti roku 2009, a to na celé volební období, to znamená do konce roku 2014. Tato platová základna by tedy měla činit 51 731 korun, respektive 46 557 korun pro státního zástupce. U soudců, u nichž je třeba podle názoru Ústavního soudu přihlídnout k jejich zvýšené ústavní ochraně, navrhuje vláda z hlediska proporcionality mnohem mírnější úsporné opatření, které bude spočívat ve snížení platové základny o 5 % oproti platové základně pro roky 2007 až 2009, a to pouze pro rok 2011. Platová základna bude tedy činit 54 005 korun. V letech 2012 až 2014 se potom vrátí výše platové základny pro soudce prakticky na úroveň dosaženou v letech 2007 až 2009, to znamená 56 849 korun.

Předložený návrh zákona tyto záměry zpracovává do příslušných zákonů s tím, že navíc je doplněna pojistka proti nepřiměřenému a do budoucna již neodstranitelnému přírůstku platů soudců pro případ, že by Ústavní soud dospěl k závěru, že ani zmíněná mírnější úsporná opatření nejsou pro soudce ústavně konformní a úpravu pro rok 2011 by Ústavní soud zrušil. Tato pojistka spočívá v tom, že se současně navrhuje změnit i obecnou úpravu platové základny představitelů státní moci, některých státních orgánů a soudců, a to tak, aby v případě nutnosti jejich použití již v roce 2011 činila platová základna u soudců 2,5násobek namísto dnešního trojnásobku průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře a u státních zástupců 2,25násobek místo 2,7násobku uvedené veličiny.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci vás požádat o podporu návrhu zákona, protože přijetí této úpravy je úzce svázáno s návrhem státního rozpočtu na rok 2011. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane ministře. A teď bych požádal o slovo zpravodaje pro první čtení, poslance Vladislava Vilímce.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně a kolegové. Pan ministr už předdeslal, co je obsahem novel dvou zákonů, zákonů upravujících odměňování představitelů státní moci, představitelů některých státních orgánů, soudců i státních zástupců. První z těchto zákonů byl přijat již v roce 1995 a byl více než asi dvacetkrát novelizován, druhý z těchto zákonů, týkající se státních zástupců, byl přijat v roce 1997.

Dle úpravy zákona z roku 1995 činí platová základna u dotčených subjektů, tedy představitelů státní moci, některých státních orgánů a soudců trojnásobek průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené za předminulý kalendářní rok. V případě obnovy tohoto postupu podle platného zákona by se platová základna v roce 2011 poměrně výrazně navýšila zhruba o 12 000 měsíčně. V mezidobí totiž s ohledem na nezbytnost stabilizace veřejných rozpočtů, později na mimořádnou situaci spojenou s dopady celosvětové ekonomické krize byla tato platová základna jednak zmrazena zákonem z roku 2007, a to ve výši dosažené ve vztahu k průměrné nominální měsíční mzdě fyzických osob v nepodnikatelské sféře za rok 2005. Při schvalování státního rozpočtu na letošní rok, na rok 2009, pak z důvodu nezbytnosti úsporných opatření byl přechodně snížen plat podle tohoto zákona ještě o 4 %. Nutno také připomenout, že původním cílem předkladatele státního rozpočtu na letošní rok bylo obecné snížení prostředků na platy o 4 %, ve třetím čtení tedy levice prohlasovala dorovnání prostředků na platy zaměstnanců veřejné správy, byť i za cenu fiktivního navýšení příjmů státního rozpočtu. Snížení platů se tak týkalo pouze představitelů státní moci a zprvu i soudců a také samozřejmě státních zástupců. Pro soudce však Ústavní soud nálezem vyhlášeným v září letošního roku snížení platové základny o 4 % zrušil.

Pokud by vláda v tuto chvíli nečinila nic, automatickým postupem podle § 3 zákona by došlo tedy opticky k výraznému navýšení platové základny. Legislativní nečinnost by pro příští rok tedy vyvolala potřebu zvýšení finančních prostředků přes jednu miliardu korun. Cílem vlády – a o tom mluvil pan ministr – bylo tedy najít v souvislosti s nezbytnými opatřeními ve veřejných rozpočtech takové řešení, které by umožnilo snížit platy představitelů všech tří státních mocí, avšak neodporovalo principům určité proporcionality úpravy platů u soudců, což je s ohledem na nález Ústavního soudu nezbytné.

Vláda tedy za prvé přistupuje... nebo navrhuje snížit 3násobek, respektive u státních zástupců 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy u

nepodnikatelské sféře na 2,5násobek, respektive u státních zástupců na 2,25násobek. Je to úprava vyvolaná nezbytnými úspornými opatřeními ve všech – podtrhuji ve všech – oblastech financování veřejných zdrojů. Vláda také v odůvodnění uvádí – a to cituji – že i z pohledu materiálního zabezpečení soudců je tato úprava odůvodněna velmi špatnou finanční situací, která vyvolává potřebu skutečně významných úspor v mnoha oblastech hrazených z veřejných zdrojů.

Vláda kromě oné obecné úpravy, obecného snížení, také formou speciálního ustanovení navrhuje snížit platovou základnu v letech 2011 až 2014 pro představitele státní moci ve výši 51 371 korun, tedy o 5 % méně než v roce letošním, ale v porovnání s rokem 2009 je to o 9 %, nikoliv neustále zmiňovaných 5 %.

U soudců přichází tedy vláda s výrazně mírnější úsporou než u ostatních představitelů státní moci. Je třeba tuto předlohu vnímat jako příspěvek všech ústavních činitelů i státních zástupců v tíživé finanční situaci státu.

Vážené kolegyně a kolegové, doporučuji tedy s ohledem na uplatněné veto, aby tento návrh postoupil do dalšího čtení, a v obecné rozpravě jako zpravodaj navrhuji snížení, resp. zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 15 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To jsme měli tedy slovo zpravodaje a teď otevírá obecnou rozpravu, do které mám písemné přihlášky. Jako první se přihlásil pan poslanec Václav Klučka a pak je přihlášená Dana Váhalová. Poprosím pana Klučku jako prvního. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, nebojte se, nesplním očekávání. Nebudu mluvit o poslancích, o kterých by se dalo také hovořit a také argumentovat, ale řeknu vám něco o státních zástupcích. Od roku 2007 až doposud státní zástupci většinou bez sebemenšího náznaku nevole přijímali platové restrikce, tedy zmrazení platové základny na úrovni roku 2007, resp. snížení platu o 4 % pro rok 2010, a podíleli se tak na sanaci rozpočtových deficitů, zatímco platy ostatních zaměstnanců veřejného sektoru rostly. Ani nyní, v době hospodářské krize, státní zástupci neodmítají solidaritu s ostatními zaměstnanci veřejné sféry, jejichž platy by pro rok 2011 měly poklesnout, zjednodušeně řečeno, o 10 %. Ovšem v případě přijetí vládou navrhované úpravy by došlo k propadu platu státních zástupců až na úroveň roku 2005, což představuje pokles zhruba o 30 % oproti stavu, který by měl k 1. 1. 2011 nastat bez úpravy provedené navrhovanou vládní novelou.

Domnívám se, vycházejí přitom i z obsahu důvodové zprávy k předmetnému vládnímu návrhu, že vláda tímto návrhem veřejně deklaro-

vala, jakou důležitost profesi státních zástupců přikládá. Takový postoj vlády považují za nepřijatelný, dehonestující postavení státního zástupce.

Obsahem citované vládní novely je snížení platu státních zástupců pro léta 2011 až 2014 o 5 %. Tuto interpretaci často slýcháváme z úst představitelů vlády, ovšem jde o pojetí velmi zjednodušené. Nutno dodat, že uvedený návrh počítá s platovou základnou na úrovni roku 2007, sníženou ještě o 4 % v důsledku úpravy z roku 2010. Reálná platová základna státních zástupců by tak až do konce roku 2014 odpovídala jejich odměňování v roce 2005.

V roce 2011 poklesne plat státních zástupců oproti stavu, který měl nastat v případě ukončení zmrazování platové základny, o 30 %. K tomu nutno doplnit, že příjem státního zástupce může mít pouze formu platu, oproštěného od všech složek motivačních, osobního ohodnocení a nadstandardních, odměny, příspěvky. Státní zástupce se vedle výkonu své funkce nemůže věnovat jiné výdělečné činnosti.

Záměrem zákonodárce vyjádřeným v úpravě nastolené zákonem č. 201/1997 Sb., o platu státních zástupců, bylo přitom mj. též zajištění spravedlivého utváření platu státního zástupce ve vztahu ke zbytku veřejné sféry. Jak pregnantně vyjádřila prezidentka Unie státních zástupců v připomínkách k vládnímu návrhu novely uvedeného zákona, mechanismus stanovení platu státního zástupce by měl vyjadřovat vážnost funkce státního zástupce ve společnosti, odrážet skutečně nemalou odpovědnost, která na bedrech každého státního zástupce spočívá, kompenzovat omezení vyplývající z výkonu funkce státního zástupce, to je i ta ekonomická a pracovní právní, a zajišťovat, aby o funkci státního zástupce usilovali ti nejlepší právníci. Zmíněné principy však vládou navrhovaná změna výrazně potlačuje.

Závěrem si ještě dovoluji krátce reagovat na dvě tvrzení užitá v důvodové zprávě. Cituji: „Nutno zdůraznit, že v důsledku současné realizace reformy daňové soustavy se skutečné příjmy těchto osob v letech 2008 a 2009 výrazně oproti roku 2007 zvýšily.“ Opět jde o argument nepřipadný, neboť nedošlo k daňovému zvýhodnění toliko státních zástupců, nýbrž změna daňového systému dopadla na všechny. Nadto do budoucna nelze vyloučit i minimálně opětovné navýšení sazeb daně z příjmu fyzické osoby.

Předloženým návrhem zákona, po jehož přijetí by došlo k opakovanému výraznému snížení platového ohodnocení státních zástupců, představitel moci výkonné jednoznačně znovu degradují postavení státního zástupce, což je v řadách státních zástupců velmi negativně vnímáno.

K volbě povolání státního zástupce, který dosahuje nižších příjmů než soudce, aniž by pro to byl věcný důvod, byl kvalifikační podmínky pro přístup k oběma funkcím jsou shodné a výkon funkce státního zástupce

rozhodně není méně obtížný, státní zástupci přistoupili díky svému vnitřnímu přesvědčení k respektování obecně přijímaných morálních principů, jakož i díky víře ve spravedlnost a ve smysl veřejné služby, k čemuž samozřejmě přistupuje také jistota materiálního zabezpečení v určité výši. Přijetí tohoto návrhu proto nepochybně zapříčiní odchod řady zejména mladých státních zástupců do advokacie či k soudu. Projeví se na výsledcích práce zbylých státních zástupců a ohrozí tak další budování soustavy státního zastupitelství, což je jistě nejen pro státní zástupce, ale pro všechny, kdož vyznávají principy demokratické společnosti, nepřijatelné.

Je nadto velmi překvapivé, že k těmto neúměrným platovým restrikcím přistupuje vláda, která za jeden ze svých hlavních cílů vydává boj proti kriminalitě a korupci, pro něž je však nezávislé postavení státních zástupců a kvalitní personální obsazení státního zastupitelství naprostou nezbytností. Tudíž v současné době státní zástupce představitelé moci výkonné přivádějí k závěru, že tato slova jsou v současné chvíli jen pouhopouhou iluzí.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Drábek chce reagovat hned na toto vystoupení, samozřejmě mu udělím slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl jen upozornit na několik argumentů. Vážím si profesionálního vystoupení pana kolegy Klučky, nicméně za prvé již od poloviny 90. let je platová úroveň platu státních zástupců odvozována od platové úrovně soudců, a to takovým způsobem, že platová základna státních zástupců činí 90 % platové základny soudců. Myslím si, že tento mechanismus, tento přístup, byl v polovině 90. let zvolen správně, protože na rozdíl od státních zástupců soudci jsou součástí jiného druhu moci, a nakonec i Ústavní soud to jasně vyjádřil.

A také upozorňuji na to, že v té obecné úpravě pro další léta, o kterých jsem mluvil, je tento poměr zachován. To znamená, pokud se navrhuje pro budoucnost, aby úroveň platů soudců byla odvozována od platové úrovně 2,5násobku průměrného platu fyzické osoby v nepodnikatelské sféře, tak právě proto je u státních zástupců ta úroveň nastavena na 2,25násobek, tak aby ten poměr odpovídal i nadále.

Co se týká úpravy na rok 2011, my jsme v tuto chvíli ve velmi nepříjemné situaci, kdy na rozdíl od soudců, kde již to podání bylo Ústavním soudem vyřízeno, tak u státních zástupců podání Ústavním soudem ještě vyřízeno není. To znamená my v tuto chvíli nemůžeme zodpovědně nastavit dlouhodobý způsob odměňování nějakým koeficientem, protože

máme před sebou pravděpodobně ještě nálezy Ústavního soudu, který se k úrovni platů státních zástupců vyjádří. Proto také, byť je ta úprava v návrhu definována od začátku roku 2011, v tuto chvíli nelze předjímat, jakým způsobem bude případně nutno reagovat na případný nálezy Ústavního soudu. Já bych chtěl ujistit, že vláda si je tohoto problému vědoma. V žádném případě nepodceňuje důležitost práce státních zástupců. Je to na-prosto jednoznačně vyjádřeno i tím, že vláda mi uložila svým usnesením, a-bych do konce prvního čtvrtletí příštího roku, právě na základě případného nálezu Ústavního soudu, předložil novou úpravu odměňování státních zástupců. A já se k tomu hlásím, tedy v prvním čtvrtletí příštího roku budu vládě předkládat novou celkovou úpravu platových poměrů státních zástupců a věřím, že tato úprava bude dlouhodobě za prvé motivující pro státní zástupce a jasně vyjadřující důležitost jejich činnosti a za druhé, že dlouhodobě nastaví dostatečně atraktivní podmínky pro to, aby byla motivující.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan poslanec Opálka chtěl fakticky reagovat.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, chtěl bych využít faktickou poznámku jen k otázce na pana ministra. V pátém volebním období byl zrušen zákon, nebo lépe řečeno jeho parametrická část, kdy se plat poslance odvíjel od platu nejvyššího státního úředníka. Od té doby uplynula pěkná řádka let, a já mám tedy dotaz, jak jsou dneska vysoké platy vrchních ředitelů a náměstků ministrů vůči platům ústavních činitelů, lépe řečeno poslanců a senátorů. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan ministr bude hned reagovat.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Budu hned reagovat. Ta čísla jsou lehce dohledatelná v nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců státní správy, když to teď řeknu velmi zjednodušeně. Je pravdou, pokud mám odhadnout, kam směřuje otázka kolegy Opálky, že na rozdíl od platu ústavních činitelů, který již od roku 2007 je zmrazen a v minulém roce byl snížen o 4 %, v tuto chvíli se navrhuje snížení o dalších 5 %, tak je pravdou, že naopak platy státních úředníků v posledních letech každoročně se o něco zvyšují. To je na-prosto jednoznačný fakt. Dobře víte, že pro příští rok probíhají jednání, a ta jednání ještě nejsou definitivně uzavřena, o snížení nebo jiném způsobu úpravy

platových tabulek zaměstnanců ve státní sféře tak, aby ta celková situace v národním hospodářství tomu odpovídala. Ale musím jednoznačně uznat na tomto plénu, že původní záměr odvozování platů ústavních činitelů od průměrného platu v nepodnikatelské sféře tím zamrazením od roku 2007 byl určitým způsobem popřen, nicméně to základní zadání v tuto chvíli je, aby ústavní činitelé jasně deklarovali spoluzodpovědnost za celkový vývoj české ekonomiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ještě pan poslanec Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane ministře. Já samozřejmě nemám problém s vaší deklarací, já mám problém s tím, že by veřejnost měla vědět, jaké jsou rozdíly v těch platech, protože média neustále útočí jenom na jednu skupinu. Zmrazení není jenom od roku 2007, to už je od roku 2002. Prakticky to zmrazení akorát jednou rozpustil Senát, který stihl, nebo nestihl určitou změnu. Ale já bych rád, aby tady padly jasné cifry. Pokud to nemáte dnes, byl bych rád, kdyby to bylo při druhém čtení, případně ve výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dobře. A teď tady mám zase řádné přihlášky. Byla to řádná paní poslankyně Váhalové a pak pan poslanec Braný. Takže poprosím nejdřív paní poslankyni Váhalovou.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Páni ministři, dámy a pánové, problematika odměňování soudců a státních zástupců by měla být řešena tak, aby podmínky pro odměňování těchto činitelů byly stabilní, platy předvídatelné a neměnily se z roku na rok. Existuje reálná hrozba, že přijetím navrhovaného zákona dojde ve státním zastupitelství k nestabilitě a demoralizaci státních zástupců, a tím k narušení pracujícího systému.

Jednotlivci myšlenkou důvodové zprávy je, že platy soudců a státních zástupců jsou nepřiměřené proti platům jiných profesí hrazených ze státního rozpočtu. Toto tvrzení nemá však oporu ve zjištěných platů a dalších požitků pracovníků justice jiných zemí Evropské unie ani v objektivních zjištěných a srovnání výše platů a požitků jiných pracovníků státní správy. Po velmi dlouhou dobu v minulosti byly profese soudce a státního zástupce postaveny na stejnou úroveň co do požadavků na výkon, stejné vzdělání, morální bezúhonnost, stejně náročné odborné zkoušky, tak i v povinnostech, omezení soukromého života, nemožnost podnikání. Rovnocenné bylo i odměňování, resp. později byly vytvořeny mírné rozdíly zohledňující soudce, který na svých bedrech nese odpovědnost konečného rozhodnutí. Toto pojmání postavení státního zastupitelství je

zakotveno v právních úpravách mnoha demokratických států Evropy. (Hluk v sále.)

Postavení a hodnocení státních zástupců v České republice je již nyní na konci žebříčku sledovanosti zemí, mezi nimiž je mimo jiné i Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Rumunsko a Slovensko. V případě přijetí vládního návrhu se toto postavení státních zástupců ještě zhorší... (Poslankyně se odmlčela.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také prosím o klid.

Poslankyně Dana Váhalová: Právě jsem chtěla požádat o klid. Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, už jenom nějaký kašel a už je to v pořádku. (Zvoní.) Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Vláda vyhlásila jako jednu ze svých priorit boj s korupcí a k tomu je potřeba i efektivní a fungující státní zastupitelství. Bez státních zástupců bojovat proti korupci jednoduše nelze. Státní zástupci a jejich oprávnění a práce v trestním řízení zajišťují, aby nezávislý soudce měl o čem rozhodovat. Je vhodné a potřebné vládní návrh odmítnout a rozhodnout se odpovědně pro tuto chvíli, nikoli nezodpovědně ve vztahu k budoucnosti státních zástupců.

Předložený návrh považuji za populistický a jeho dopady mohou být velmi výrazné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Teď se o slovo přihlásil zpravodaj pan poslanec Vilímc, kterému tedy musím udělit slovo ihned. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, pane místopředsedo. Jak jsem uvedl ve své zpravodajské zprávě, teď opakuji v obecné rozpravě, že navrhuji zkrácení lhůty k projednání tohoto tisku ve výběrech na 15 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď se přihlásil o slovo pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, ač nerad, tak musím (s úsměvem).

Vy, co jste tady byli již v minulém volebním období, víte, že jsem byl ten, který předkládal naši určitou restrikcí z hlediska platů a náhrad, a

zejména mě k tomu potom vedla snaha bývalé vlády, a to balíčku Janotových úsporných opatření. A užil jsem si s touto materií dost.

Pořád si stojím za tím, co je nepsané pravidlo, že ve slušné společnosti se o platech nemluví. Ale když se vlády činí, tak o tom mluvit musíme. A tato vláda už došla k tomu základnímu vyvrcholení, že tady budeme mít myslím tisk 120, tj. platové restrikcce, které hýbou společností, a myslím si právem, a potom věci, které řešíme dnes.

Víte, já a spolu i klub KSČM jsme názoru, že k tomu samozřejmě musí dojít a je to nejen symbol, ale i vyjádření toho, že solidaritu a princip solidarity myslíme vážně a upřímně i v oblasti tak nepopulární, jako je příjem člověka. Tady už o číslech zaznělo hodně, takže vás tím nebudu unavovat, ale přesto si dovolím jenom říct, že od roku 2007 do roku 2014 reálné mzdy této kategorie, kterou dnes projednáváme, reálně klesají a budou klesat. Nicméně osobně soudím, že hmotné zabezpečení těchto představitelů je více než dostatečné. Takže já bych se spíš obrátil na pana ministra s některými otázkami.

Za prvé, my jsme problém platu viděli již v minulosti, mluvím za klub KSČM, a nejen někteří, ale i v jiných částech politického spektra. My jsme předkládali potom návrh, který zde předložil kolega Recman a byl usnesením Poslanecké sněmovny přijat. Vázal všechny platy ústavních činitelů, veřejné správy, samosprávy atd. na jasná kritéria, aby byla pochopitelná občanovi, který se o toto zajímá, ale zejména i příjemci tohoto platu nebo těchto požitků. Váš předchůdce, když skočím trochu do historie, pan Škromach, vyvíjel velkou snahu, než odešel z funkce, ale už se nic nestalo. Potom jsme opětovně předložili ještě podobný návrh v rozpočtovém výboru, též byl přijat, a není vůle se do této oblasti pustit.

Já myslím, že tady by se mělo činit. A táži se vás, pane ministře, jak jste připraven činit v této oblasti. Protože vím, že je to velmi nevděčná věc, a teď, jak se tu jedna kategorie vůči druhé vymezuje, jenom to, co teď tu proběhlo v diskusi, dovedu si představit, co jsou ty další. Já jsem si své zkusil v minulém volebním období, té mediální pozornosti. Když se vypnuly mikrofony, novináři se mě ptali, co na to říká moje manželka, že to předkládám. Takže víte, jak se věci někdy posuzují velmi složitě ve společnosti a jak se dívá na to, když my v tom děláme tzv. objektivní úhyby. Takže bych byl rád, pane ministře, kdybyste do konce svého funkčního platu (smích v sále i menší potlesk), pardon, funkčního působení (s úsměvem) – víte, já mám nějak v podvědomí, když jste odcházeli, někteří ministři, že budeme dávat individuálně návrh na úpravu těm ministrům, kteří tu nechtějí sedět (potlesk zleva), ale teď se mi to sem vloudilo, takže se omlouvám. Takže aby se toto nějakým způsobem též řešilo. To je první otázka.

Druhá otázka, zdánlivě s tím nesouvisející, je problematika církví, kdy

my taky sanujeme z rozpočtu částečně nebo výrazněji příjmy, a tam v té kapitole, kde je zatím ten základní rámeček za námi schválený, se počítá se 7procentním nárůstem v této oblasti. Tím jako ateista nebrotím proti tomu, ba naopak, vždy jsem uvážlivě posuzoval tuto kapitolu, ale je mi známo, nevím jak vám, pane ministře, že těm církvím a hnutím v této oblasti, které se zaregistrovaly a plnily základní povinnost, tj. dávaly nějaký výkaz jednou ročně, teď uplyne desetileté období a budou též ti, kteří mohou své kazatele přihlásit do této kapitoly. Tak se tážu, proč v rámci meziresortní diskuse i tuto oblast neřešíte – tím nechci říct, že mám něco proti imámům a dalším, kteří příští rok budou moct též tyto věci nárokovat.

Tolik mé dotazy a děkuji za případnou odpověď a zejména za konání, protože vím, že to je věc velmi složitá. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tohle byl poslední přihlášený, takže já myslím že... ještě se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, na téma platy státních zástupců a soudců už tady dnes zaznělo mnohé. Mě proto docela překvapuje, že za mými zády nesedí ministr spravedlnosti, který, pokud se nemůže dnešního jednání účastnit, což mohu pochopit, podle mého názoru měl požádat o odročení projednání, až tady bude. Protože já bych rád z jeho úst slyšel, jaké to může mít dopady na stav resortu justice, jaké to může mít dopady na případné odchody státních zástupců a soudců.

Myslím, že to nejhorší, co se může stát, je, když v tomto systému naučí zkušení státní zástupci, zkušení soudci své mladší kolegy to, jak odhalovat trestnou činnost, jak stíhat pachatele, a nakonec, když je to všechno naučíme, když znají všechny postupy, oni pod dojmem, že nejsou oceněni, že nejsou především motivováni, a pod dojmem, že není zde jasná vize toho, jak v budoucnu se stát k nim a k jejich odměňování zachová, odejdou do soukromé sféry. Protože oni jistě se v soukromé sféře užijí přinejmenším tak jako ve sféře veřejné. Problém nastává, když státní zástupce přejde na druhou stranu a bude jako advokát pomáhat těm, kteří stojí proti státu, bude pomáhat těm, kteří páchají miliardové daňové úniky, bude pomáhat těm, kteří páchají trestnou činnost všeho druhu. Myslím, že to nikdo z nás nechce.

A já bych rád, aby pan ministr spravedlnosti převzal tady na tomto místě odpovědnost za to, že k ničemu takovému po úpravě zákona nedojde, aby převzal také odpovědnost za to, že v případě, že tady budou na stole žaloby ze strany soudců a státních zástupců, že jim vyhoví Ústavní soud a že tady budou další náklady právě vznikající na základě toho, že stát, Česká republika, bude tyto spory prohrávat, tak tady budou tady da-

lí náklady. A já bych chtěl vědět, jestli pan ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil si je toho vědom a jestli nám tady dává garanci toho, že tomu tak nebude. A jestli, pokud se ukáže, že zde budou další náklady, že skutečně tak jako často v minulých letech po rozhodnutí Ústavního soudu a soudů obecných tady bylo přiznáno soudcům právo, aby platy snižovány nebyly, prostředky se jim musely stejně zaplatit, takže k žádné úspoře nedošlo, a ještě zde hrozí další penále právě proto, že bychom museli platit jako Česká republika náhradu nákladů. Pokud děláme nějaké rozhodnutí, měli bychom k tomu mít všechny informace. A já bych chtěl požádat pana ministra spravedlnosti, aby alespoň při příštím jednání na toto téma tyto informace tady zazněly.

To, co je skutečně důležité, je, abychom respektovali pravidlo, že státní zástupce je odměňován asi 90 % příjmu soudce. Já se obávám, že to, co tady říkal pan ministr Drábek, úplně pravda nebude, alespoň v těch letech, která budou následovat, že se skutečně ty nůžky mezi platem státního zástupce a soudce budou zvětšovat, a to myslím není dobrý signál. Protože v době, kdy chceme bojovat s korupcí, v době, kdy chceme, aby státní zástupci pracovali ne na 100, ale na 120 nebo 130 %, tak tento signál vysílat do řad státních zástupců není správné.

Chtěl bych také upozornit na to, že není pravda, že se platy snižují o 5 %. Ony se snižují o 5 %, předtím o 4 %, o tom pan ministr správně hovořil, z té zmrazené základny. A v zásadě to vychází tak, že reálný propad platů by měl být asi 26 % a plat státního zástupce v roce 2015 by se měl rovnat platu státního zástupce v roce 2005. Tudiž zatímco jiným zaměstnancům ve veřejné sféře klesal plat o 10 %, státním zástupcům neklesá o 5 nebo o 9 %, ale o 26 %. A to je, myslím, také k zamyšlení, protože je to skutečně docela razantní pokles.

Já bych tedy na základě těchto argumentů chtěl požádat zejména ministra spravedlnosti, aby se k této věci postavil čelem, aby nám tady řekl, jaké to může mít dopady, a chtěl bych, abychom to měli také na paměti při projednávání ve výborech Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já už nemám další přihlášku do... Mám. Ještě prosím pana poslance Bendu. Pořád probíhá obecná rozprava. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, výjimečně vystoupím s lehce kritickým hlasem vůči vládě, a to v podstatě s tím, co řekli moji kolegové – předřečníci.

Ten problém tady opravdu vzniká. Vzniká v problematice vztahu

platu soudců a státních zástupců, kde soudcům se ustupuje kvůli tomu, že se jich zastává Ústavní soud, a státním zástupcům se neustupuje a mají být bití stejně jako ústavní činitelé, které je třeba bít jenom proto, protože se to líbí novinářům. Já s tím nesouhlasím a odmítám s tím souhlasit do budoucna, ať se týká státních zástupců nebo se týká ústavních činitelů.

Co vidím za hlavní problém tohoto zákona, to není otázka dnešního snížení platu o 10 %. To je samozřejmě v pořádku. Jestliže říkáme, že v celém veřejném sektoru se snižuje o 10 %, musí se snížit i u těchto nejvyšších funkcionářů. Ten problém vidím v tom, že máme tendence zamrazovat na další tři roky. A teď je jedno, jestli v té výši soudci plus 5 % nebo státní zástupce a ústavní činitelé, na letošním roce.

Tím přece přiznáváme, reálně přiznáváme, že v té veřejné sféře platy nesnížíme, protože kdybychom je snížili opravdu, kdyby opravdu ten rozsah poklesl, tak se sníží pak i ty platy odvozené, které jsou z toho průměru. Jestliže dneska řekneme z 3násobku na 2,5násobek a opravdu bychom dokázali snížit průměrný plat ve veřejné sféře, tak by příští rok platy klesly. I ústavních činitelů i všech těchto. Bylo by to asi správné, jestli klesnou v celém státě. Ale my se bojíme, že tomu tak nebude, že si stejně ti úředníci zase vyhádnou ty vyšší platy. Tak proto, pro jistotu, na další tři roky zamrazujeme.

Mně to připadá pochybené. Opravdu si myslím, že není správné, pokud dochází k tomu, že se odtrhává veřejná moc od těch, kteří jsou placeni na základě těchto zákonů, ať už jsou to ústavní činitelé nebo soudci a státní zástupci. A myslím, že by bylo potřeba to ještě zvážit. A teď nevím, jestli v tomto čtení, nebo v průběhu příštího roku – jestli pan ministr bude předkládat nový zákon o platech soudců a státních zástupců. Myslím ale, že by bylo třeba tam stanovit nějaké jednoznačné... A je mi úplně jedno, jestli ten koeficient je 3, 2,5, 2 nebo jestli někdo přijde s tím, že koeficient má být 0,5. Ale ten koeficient nějaký má být. A má být nějaký koeficient, který řekne: Veřejná sféra je placena takto a ústavní činitelé si od ní zaslouží takové a takové hodnocení. Ale ne to, že veřejná sféra stále stoupá a všichni ti, co jsou placeni na základě tohoto zákona, stále stagnují nebo reálně klesají, jak vidíme na tom, že poměr 3 je třeba snížit na 2,5, to znamená o 15 %. Jenom proto, že se vždycky bojíme říci veřejně, že za své platy se nestydíme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk pravice i poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nehlásí se nikdo? Pokud ne, můžeme snad obecnou rozpravu ukončit. Pan ministr může vystoupit se závěrečným slovem.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane předseda-jící, kolegyně, kolegové, dovoluji mi jenom velmi krátce reagovat, protože předpokládám, že podrobná diskuse bude vést ve druhém čtení.

Co se týká úvodní myšlenky, která se tady střetla v jednotlivých vystoupeních – zda je to návrh populistický, nebo zda je to vyjádření principu solidarity – tak v tom dobrém smyslu, samozřejmě, že je to návrh populistický, právě proto, že je to vyjádření principu solidarity. Pokud chceme, aby bylo jasné, že je potřeba provést úsporná opatření ve státní správě, je naprosto zřejmé, že ústavní činitelé musí jít příkladem.

O státních zástupcích už mluvit nebudu, protože jsem se snažil vyjádřit všechny ty okolnosti v reakci na vystoupení kolegy na začátku, takže tam už k tomu není co dodat. Jenom zopakuji, že se skutečně hlásím k tomu, že na začátku příštího roku na základě případného nálezu Ústavního soudu předložím novou dlouhodobou úpravu odměňování státních zástupců tak, aby tento sektor nebyl žádným způsobem znevýhodněn. To tady chci velmi silně zdůraznit.

K těm dalším otázkám. Vrátit se, nebo přistoupit k jednoznačnému vázání nebo odvození úrovně platů ústavních činitelů od jasných kritérií? Ano, to je úkol, který je na toto funkční období. Já se ho nezříkám. Ten návrh, který máte před sebou, řeší situaci do roku 2014. A je samozřejmě, že pouze vytváří prostor, abychom přijali potom dlouhodobou jasnou úpravu, která bude vést za hranici, za horizont toho nynějšího funkčního období.

Co se týká církvi, to je skutečně kompetence ministra kultury, takže na tuto otázku v této souvislosti není mým úkolem odpovídat.

Tolik krátce k těm poznámkám. I na základě diskuse, která proběhla, i na základě toho, co já jsem uvedl na začátku při předkládání, bych vás chtěl požádat, kolegyně a kolegové, abyste tento návrh propustili do druhého čtení, tak abychom ve druhém čtení o něm mohli podrobně seriózně diskutovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já se zeptám zpravodaje, jestli nechce také vystoupit se slovem na závěr.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Pane místopředsedo, vážení kolegové a kolegyně, pouze zrekapituluji: Do obecné rozpravy se přihlásilo 6 poslankyň a poslanců, padl jeden návrh, o kterém musí Sněmovna rozhodnout, návrh na zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 15 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Neznáměly tedy nic o za-

mítnutí ani vrácení, takže nám zbývá jenom hlasovat o návrzích na příkazání výborům k projednání. Zagonguji.

Organizační výbor navrhl předložený návrh přikázat rozpočtovému výboru. Já se zeptám, jestli je další návrh. Vidím pana poslance Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych si dovilil s ohledem na to, co jsem tady před chvílkou říkal, navrhnout, aby byl také příkázán ústavněprávnímu výboru Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ústavněprávní výbor. Dobře. O tom budeme také hlasovat. Ještě je nějaký návrh? Už není. Tyto dva výbory jsou navrženy. Budeme tedy hlasovat. Gonguji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru rozpočtovému? Kdo je pro rozpočtový výbor? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 11. Přihlášeno 168, pro hlasovalo 162, proti 2, takže jsme rozpočtový výbor schválili.

A pak tady byl návrh pana poslance Tejce – také to přikázat výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby to projednal ústavněprávní výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 12. Přihlášeno 167, pro hlasovalo 134, proti 9. I tento návrh na projednání ve výboru ústavněprávním byl přijat.

A pak tady byl návrh na zkrácení lhůty k projednávání ve výborech na 15 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednávání ve výborech na 15 dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 13. Přihlášeno je 168, pro hlasovalo 137, proti 12, takže zkrácení bylo provedeno.

Poděkuji panu ministrovi a zpravodaji, protože jsme ukončili projednávání prvního bodu našeho programu.

A teď máme před sebou další body a tady došlo k tomu, že jsme provedli změnu v našem programu a zařadili jsme jako další body právě ony návrhy zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů. Takže teď nastupuje ona ráno odhlasovaná změna. Dalším bodem jednání je tedy bod

18.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 97/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Poprosím pana poslance Martina Kocourka, aby promluvil jako první.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní předsedkyně Sněmovny, vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Úvodem bych chtěl jen zrekapitulovat, že podpora výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie je zakotvena ve zmíněném zákoně č. 180/2005 Sb. a zákon byl bez významných změn v platnosti v podstatě pět let. Za tuto dobu došlo k výraznému nárůstu množství podporovaných zdrojů a současně došlo k výraznému poklesu investičních nákladů na jejich výstavbu. Oba faktory se nejméněji uplatňují u fotovoltaických elektráren.

Vlivem výrazného snížení investičních nákladů na výstavbu fotovoltaických elektráren a omezení pravomocí Energetického regulačního úřadu dostatečně regulovat podporu vznikla v oblasti podpory a provozování fotovoltaických elektráren problematická situace. Prvním krokem k narovnání situace byla novela zákona č. 180/2005 Sb. z dubna letošního roku, která stanovila podmínku o minimální době návratnosti investice, za které je možné regulovat výši podpory o více než 5 % ročně. Tuto podmínku využije Energetický regulační úřad při stanovení podpory na výrobu elektřiny z fotovoltaických elektráren pro rok 2011. Energetický regulační úřad též stanoví podporu za elektřinu z obnovitelných zdrojů energií tak, aby bylo dosaženo 15leté doby návratnosti investic, a výše výnosů je zachována minimálně po dobu 15 let. Předpokladem pro zajištění 15leté doby návratnosti investic je přiměřený výnos z vloženého kapitálu za dobu životnosti výroby elektřiny. Předpoklad byl stanoven vyhláškou Energetického regulačního úřadu, která u fotovoltaických elektráren stanovila životnost na dobu 20 let.

Vysoká podpora i garantovaná délka a právo přednostního připojení způsobily velký zájem investorů o výstavbu fotovoltaických elektráren, který vyvrcholil tím, že počátkem roku 2010 objem vydaných kladných stanovisek několikanásobně překročil kapacitu, kterou je schopna česká elektrizační soustava pojmout. V reakci na tuto situaci požádal počátkem

února správce přenosové soustavy provozovatele distribučních soustav o pozastavení vydávání kladných stanovisek připojení pro neregulovatelné obnovitelné zdroje, avšak do zastavení připojování již distribuční společnosti vydaly kladná stanoviska na připojení 2352 megawattů pro větrné a solární elektrárny. A protože už bylo vydáno kladné stanovisko, lze tyto projekty ještě teoreticky stále realizovat. Zároveň nelze toto řešení považovat za dlouhodobé, protože pro obnovení vydávání kladných stanovisek by bylo možné znovu požadovat přednostně připojit vysoké výkony z nestabilních zdrojů. Zároveň by tak vzniklá situace negativně postihovala připojování malých zdrojů, které mají na popsané problémy jen malý význam.

Dalším problémem je, že zákon garantuje podporu i na vlastní spotřebu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento princip za současné situace může být výrazně zneužíván u výroben nepřipojených do elektrizační soustavy, tzv. ostrovních systémů. Je vysoce pravděpodobné, že z důvodu nepřipojování výrobci zvolí tuto možnost a požádají o podporu na vlastní spotřebu elektřiny. Za situace, kdy je vysoký rozdíl mezi výkupní cenou a příspěvkem na výrobu, systém nemotivuje k efektivnímu využití vlastní spotřeby. To může být zneužito k čerpání příspěvku a neefektivnímu využívání či maření vyrobené energie.

Vzhledem k výše popsanému je stávající znění zákona stále výhodné pro investice do výstavby velkých fotovoltaických farem. Díky možnosti snadného dočasného odejmutí zemědělských nebo lesních pozemků z jejich půdního fondu mají investoři též výhodné podmínky pro zástavbu velkých ploch a realizaci vysokých instalovaných výkonů, které musejí být podle zákona přednostně připojeny k přenosové soustavě nebo distribučním soustavám.

Jak jsem již zmínil, pokud bychom neučinili nic, bylo by možné, aby byly podle dat ze srpna 2010 realizovány fotovoltaické elektrárny v celkovém instalovaném výkonu až zhruba 2300 megawattů. To by však podle následných propočtů potřeby příspěvků k výkupním cenám elektřiny z fotovoltaických elektráren, a to opět ze srpna 2010, mělo fatální dopady do konečných cen elektřiny, to znamená pro domácnosti a maloobchodatele zvýšení o zhruba 20 % a pro průmysl o zhruba 23,5 %, což by mělo zejména pro konkurenceschopnost českého průmyslu naprosto devastující účinky.

Pro jistotu tedy opět jen připomenu, že řešíme problém, který tato vláda zdědila. Nicméně Ministerstvo průmyslu a obchodu a vláda, vědomy si závažných důsledků situace, začaly již v srpnu letošního roku konat, což dokazuje zejména fakt, že problémem dopadu podpor obnovitelných zdrojů energií se již v srpnu a září dvakrát zabývala porada ekonomických ministrů a následně se problematikou obnovitelných zdrojů vláda zabývala již na šesti svých zasedáních.

Ze závěrů jednání porady ekonomických ministrů a vlády České republiky vyplynul následující postup. Vláda pracuje se dvěma základními scénáři, absorpčním a extenzivním, mezi nimiž je hranice 10procentního nárůstu cen elektřiny v roce 2011, a to vlivem navýšení podpor obnovitelných zdrojů. Byl zřízen vládní koordinační monitorovací výbor pro vývoj cen elektřiny, který má za úkol monitorovat a odhadovat vývoj cen elektřiny v roce 2011 a navrhnout vládě opatření ke zmírnění dopadů vlivu zvýšených podpor obnovitelných zdrojů na ceny elektřiny.

Co se doposud podařilo vládě vykonat? Vláda schválila národní akční plán na podporu obnovitelných zdrojů, který zejména reflektuje náš závazek vůči Evropské unii mít na spotřebě energií v České republice v roce 2020 13procentní podíl obnovitelných zdrojů, ale zároveň tento národní akční plán stanovuje stropy pro podpory jednotlivých druhů obnovitelných zdrojů.

Zároveň vláda dnes předkládá do Poslanecké sněmovny tuto rychlou novelu zákona o podpoře obnovitelných zdrojů, která stanovuje, že od 1. 3. 2011 budou podporovány pouze ty fotovoltaické elektrárny, které budou umístěny na budovách, a do maximálního výkonu 30 kilowattů. Dále tato novela říká, že podpora fotovoltaických elektráren na volných plochách již nebude od 1. března roku 2011 poskytována. Zároveň tato novela stanovuje, že nebude též poskytována podpora tzv. ostrovním provozům fotovoltaických elektráren neboli výrobě pro vlastní spotřebu.

V novele zákona o daních z příjmů vláda též navrhuje zrušení daňových prázdnin pro obnovitelné zdroje a zavedení lineárních odpisů nákladů na pořízení obnovitelných zdrojů.

Závěrem bych chtěl jen zrekapitulovat, že tato novela zákona upravuje problematiku podpory fotovoltaických elektráren do budoucna, přičemž, jak jsem již zmínil, říká, že nárok nově bude vznikat pouze výrobnám připojeným do elektrizační soustavy, nikoliv tedy ostrovním provozům. Nárok bude nově vznikat pouze fotovoltaickým elektrárnám s instalovaným výkonem do 30 kilowattů, které budou umístěny na střechách a konstrukcích budov. Fotovoltaické elektrárny, které jsou připojeny do elektrizační soustavy, budou mít zachované právo na podporu podle stávajících podmínek. Zdroje nepřipojené do elektrizační soustavy, ale uvedené do provozu před 1. lednem 2011, mají 12 měsíců na to, aby se připojily do elektrizační soustavy. Jestliže tak učiní, bude jejich právo na podporu zachováno. Výše podpory bude odpovídat garantované výši pro daný zdroj platný v době připojení do elektrizační soustavy.

Tento zákon – tato novela by měla nabýt účinnosti od 1. ledna 2011. Výše zmíněnými ustanoveními této novely se tak podaří dosáhnout toho, že v letech 2010 a 2011 nebudou realizovány fotovoltaické elektrárny o výkonu až 700 megawattů, z čehož plyne úspora na podporách pro obnovitelné

zdroje zhruba 7,8 mld. korun, což představuje úsporu zhruba 137 korun na jednu megawatthodinu.

Úplným závěrem bych chtěl připomenout, že vzhledem k vážnosti situace vláda navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem zákona již v prvním čtení, neboť pro předpokládaný účinek této novely je potřeba realizovat jí navrhované změny už do konce tohoto roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu ministrovi. Teď bych požádal poslance Milana Urbana, který je určeným zpravodajem pro první čtení tohoto návrhu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, motivem předložení této normy i té další i třetího zákona, který je tady ve hře ohledně fotovoltaických elektráren, je jistě to, že došlo v posledních dvou letech k velmi vysokému nárůstu těchto solárních elektráren, což znamená riziko, velmi realistické riziko dramatického nárůstu ceny elektrické energie od 1. 1. 2011 jak pro domácnosti, tak pro firmy.

Myslím, že vám mohu říci dobrou zprávu, protože vnímáme stejně tak jako vládní koalice, že toto riziko je skutečně dramatické, tak jsme připraveni podporovat některé následující kroky. Možná využijí této příležitosti a promluví o všech třech normách najednou. Snad se na mě nebudete zlobit.

Tato norma se dívá do budoucnosti, o které mluvil pan ministr, a říká, že v zásadě bude velmi omezeno do budoucna stavět tyto solární elektrárny, a tedy zakázáno na zemědělské půdě, ale jsou tam další limity. Tedy v budoucnosti by se neměla opakovat situace nějakého neřízeného nárůstu těchto zdrojů tak, abychom situaci museli řešit znovu. Zákon, který přijde jako další k projednávání, řeší situaci aktuální, to znamená, aby nedošlo k dramatickému skokovému nárůstu cen elektrické energie pro domácnosti ani pro firmy, a v zásadě s tím koresponduje návrh sociální demokracie, který je ve hře v legislativním procesu a promítne se pravděpodobně v průběhu projednávání tohoto zákona formou pozměňovacího návrhu ve druhém čtení.

Možná by stálo za to, abych tady řekl, o jaká opatření se jedná. Aby nedopadlo na domácnosti negativně skokové zdražení elektrické energie a rovněž na firmy, je nezbytné pravděpodobně, nebo s určitou absolutní jistotou omezit výkupní cenu, respektive omezit dopad na domácnosti. Vládní návrh spočívá v tom, že by tady byla dotace do výše 12 mld. korun pro distribuční společnosti, které by vyplácely výrobcům elektrické energie na solárních elektrárnách dotovanou cenu, a náš návrh je v zásadě stejný. Liší

se jenom v tom, kde se vezmou zdroje do státního rozpočtu na tuto formu dotace výkupní ceny.

Vládní návrh bude předpokládat pravděpodobně to, že se bude zapojovat více zdrojů, tedy že to bude srážková daň, nebo chcete-li nějaký odvod z výkupní ceny. V tom se nelišíme s vládním návrhem, lišíme se pouze ve výši odvodu, kde sociálně demokratický návrh říká, že bychom měli 50 % z výkupní ceny vlastně odvést jakousi srážkovou daň na fond, který by byl pravděpodobně na Ministerstvu financí, nebo Ministerstvu průmyslu a obchodu, to je v zásadě jedno, a z tohoto fondu by tyto prostředky byly poskytovány distribučním společnostem tak, aby se navýšení cen nepromítlo pro domácnosti ani pro firmy. Vládní návrh říká, že by srážková daň, nebo chcete-li odvod, byla ve výši 26 %, a zapojuje do toho ještě další zdroje, tedy zvyšuje poplatek za vyjmutí ze zemědělské půdy ve výši nějakých 1,7 mld. korun a zapojuje do toho část prostředků z emisních povolenek. Myslím, že jestli tady bude nějaká diskuse, tak na téma, nakolik je realistické tyto prostředky z těchto jednotlivých zdrojů získat právě do fondu, který by eliminoval dopady cen elektrické energie, ale v zásadě to nebude nějaká opozičně-vládní, nebo vládně-opoziční bitva. To je ta zpráva, kterou jsem vám říkal na začátku.

My jsme tedy připraveni podpořit zrychlené čtení tohoto návrhu, který řeší příští období, tedy nepodali jsme veto na projednávání tohoto návrhu a budeme v hlasování tento návrh podporovat.

Co se týká druhého návrhu, tak ten nebude projednáván v § 90, protože ještě vyžaduje nějaké dopracování a pozměňovací návrhy i z vládní pozice. Tam tedy teď říkám nahlas na mikrofony: pokud bude dnes doprojednáno, jsem připraven svolat hospodářský výbor tak, aby mohl zasédnout v úterý příští týden, aby ve středu příští týden mohlo proběhnout druhé čtení a konečné znění zákona mohlo být schváleno nejpozději v pátek příští týden tak, abychom skutečně nestrašili občany ani firmy tím, že jim hrozí nějaký dramatický nárůst cen elektrické energie pro příští rok.

Tedy kontinuálně platí to, co jsem říkal ve vztahu k eliminaci tohoto rizika, že sociální demokracie je připravena velmi konstruktivně podporovat návrhy, které budou znamenat, že cena elektrické energie v příštím roce pro domácnosti a pro firmy dramaticky neposkočí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Mám tady první písemnou přihlášku pana poslance Václava Votavy. Takže prosím pana poslance, může začít.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, páni ministři, já bych se chtěl také v krát-

kosti zmínit o problému v souvislosti s fotovoltaickými elektrárnami. Předem bych chtěl říci, že nejsem nepřítelem obnovitelných zdrojů, chápu je jako určitý doplněk k těm klasickým zdrojům, ale tak jako ve všem všeho moc určitě škodí a to je i případ fotovoltaických elektráren.

Fotovoltaické elektrárny jsou jistě obrovským byznysem, rostou jako houby po dešti. Jestliže v roce 2008 byl instalovaný výkon ve fotovoltaických elektrárnách v České republice pouze necelých 40 megawattů, v roce 2009 to již bylo 470 megawattů a předpoklad konce roku 2010 se blíží již pomalu hranici 2000 megawattů. To je vlastně jaderná elektrárna Temelín. Já si myslím, že nikdo z nás nedomyslel, jaký boom bude fotovoltaika znamenat. Mám tím na mysli, když se schvalovalo zvýhodnění fotovoltaických elektráren, zvláště když v posledních několika letech klesly výrazně investiční náklady, a to až o 60 %, a tím se také zrychlila návratnost této investice.

Podíváme-li se k našim městům, k obcím, tak skoro není obce a města, aby na svém katastru neměly takovouto fotovoltaickou elektrárnu. A já ani nezalívám některým starostům, zastupitelům, že toho využívají jako vítaný zdroj, vítaný příspěvek k jejich rozpočtům, zvláště u menších obcí, a to bez ohledu na to, že nedomýšlejí třeba, jaké dopady to celkově může mít jak do cen elektrické energie pro spotřebitele, tak do krajiny či do záboru orné půdy.

Co je právě alarmující, je zábor orné půdy, protože podíváme-li se, tak řada takových fotovoltaických farem se staví právě na oné půdě. A já myslím, že to je – a nebojím se nazvat – že to je zvěrstvo. Je na místě jistě tento trend zastavit a další stavby na polích, která by měla sloužit jistě k něčemu jinému, radikálně omezit. Cílem předkládané novely je právě toto. Je třeba si také uvědomit tu skutečnost, že denně z naší přírody mizí 15 hektarů orné půdy, samozřejmě nejenom vlivem fotovoltaických elektráren, a je třeba ornou půdu chránit tak, aby byla k dispozici především pro to, pro co je určena.

Rozmach solární energetiky žene také vpřed vysoká výkupní cena elektřiny. Bylo to tady již řečeno jak panem ministrem, tak i panem zpravodajem, a navíc je to garantováno po dobu 20 let. Stát tak garantuje určitý byznys na dobu 20 let. Podle regulačního úřadu také na každých 10 megawattů instalovaného výkonu fotovoltaických elektráren uvedených do provozu se zvyšuje celková cena elektřiny pro konečné spotřebitele o dvě koruny na megawattodinu. To představuje tedy zdražování, poměrně dramatické zdražování, pro domácnosti, ale i pro podniky.

Živelný rozvoj solární, ale samozřejmě také i větrné energetiky by také podle odborníků mohl způsobit energetický kolaps, může ohrožovat bezpečný a spolehlivý provoz distribučních sítí, na tom se koneckonců shodují i distribuční firmy. Proto také došlo k tomu, že přestaly udělovat

tyto distribuční firmy kladná stanoviska k žádostem o připojení nových solárních elektráren do sítě.

Já bych chtěl ale zmínit ještě jeden problém, který může nastat. Je třeba se ptát, co po dvaceti, dvaceti pěti letech, až dojde k ukončení životnosti solárních elektráren – co bude? Jak bude zajištěna likvidace těchto elektráren – ekologická likvidace? Jsou tam přece i materiály, které nejsou zrovna příznivé k životnímu prostředí, nechci říci přímo nebezpečné pro životní prostředí, a likvidace samozřejmě nebude ani levnou záležitostí. Je jistě tedy na místě i obava, že firmy, které dnes vlastní fotovoltaické elektrárny, také po 20 letech již nemusí existovat. Já vím, je to dlouhá doba, 20 let, ale tato skutečnost může nastat. Může dokonce nastat řízený konkurz takovýchto firem a je třeba se ptát, kdo pak bude tato rozsáhlá pole fotovoltaických elektráren likvidovat. Obce? Města? Je to problém určitě a k tomu může dojít!

Já jsem hovořil minulé volební období právě o tomto tématu, kdy jsme tady už projednávali na plénu problematiku fotovoltaických elektráren, a tehdy jsem se ptal i pana tehdejšího ministra Tošovského. Hovořil jsem o tom, že by určitě bylo na místě zřídit jakýsi fond pro likvidaci fotovoltaických elektráren; fond, do kterého by přispívali jednotliví provozovatelé nějakou částkou za každou vyrobenou kilowattodinu. Tento fond by právě sloužil v případě, že už nebude vlastník, který by se postaral o likvidaci, že by sloužil právě na úhradu takové ekologické likvidace fotovoltaických elektráren, tak jako je to například u těžebních uhelných firem, společností, i když příznávám, že je to trošinku jiná záležitost, ale tam také odvádějí určité finance na to, by likvidovaly nebo napravovaly problémy, které byly spojeny s těžbou, s likvidací, a přispívaly třeba i na rekultivaci území postiženého po těžbě.

Tehdejší pan ministr Tošovský mě tehdy odkázal na aktualizovanou energetickou koncepci ČR, kde se o vytvoření takového fondu hovoří. Bohužel žádná legislativní iniciativa v tomto směru učiněna nebyla. A chtěl bych se zeptat jednak pana ministra průmyslu a obchodu, ale možná i pana ministra životního prostředí, zdali tedy je vedena určitá úvaha o zřízení takového fondu, do kterého by přispívali provozovatelé fotovoltaických elektráren právě na řešení následných likvidací. Zda je tedy vedena a jaké je jejich stanovisko. To by mě opravdu zajímalo a myslím si, že nejenom mě, že by to zajímalo třeba i obce, města. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A mám tady další přihlášky. Přihlásil se do rozpravy pan poslanec Karel Šidlo a pak pan poslanec Jan Husák. Prosím pana poslance Šidla jako dalšího. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo,

členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi učinit několik poznámek čistě jenom k projednávanému tisku 97, k dalším se budu vyjadřovat později. Samozřejmě, že na závěr mého vystoupení vás seznámím se stanoviskem klubu Komunistické strany Čech a Moravy.

První poznámka souvisí s tím, že si dobře vzpomínám z minulého volebního období, jak složitě jsme projednávali novelu, která zde byla zmíněna jak předkladatelem, tak i předsedou hospodářského výboru, a týkalo se to regulace výše příspěvku na výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů vázaných právě na rychlý rozvoj a pokles ceny investičních nákladů na budování fotovoltaických elektráren. Bylo to poměrně složité, a když to řeknu hodně otevřeně, byly to velké porodní bolesti, abychom se dopracovali k tomu, že tato regulace nebude vázána na žádné procento, ale že bude skutečně uplatněna plně pouze v přepočtu na dobu návratnosti investic do těchto výrobních zařízení. Velmi mě mrzí, že až dnes se dostáváme k dalšímu kroku, který již v té době byl zřejmý, a věděli jsme dobře, a byl vlastně připraven už jako poslanecká novela v tom smyslu, abychom skutečně nedělali další zábery zemědělské půdy, jak tady zmiňoval předřečník kolega Votava, v tom, jakým způsobem se začaly šířit tyto fotovoltaické elektrárny po zemědělské půdě. Já si dokážu představit i to, jakým způsobem zemědělská půda pod tato zařízení je získávána, a možná že nejsem daleko od pravdy, když jsou to pouze pronájmy a po úspěšných 20 letech těžby z těchto elektráren vlastníkům pozemků zůstane ten obrovský problém, který zde již byl zmíněn, a to je otázka likvidace těchto zařízení. Ale to je otázka smluv a vlastnických vztahů. Do toho nechci dneska vůbec zasahovat. Je to spíše jenom k zamýšlení, protože to je jeden z důležitých faktorů, který má vliv na výstavbu těchto zařízení.

Zmíním zde další věc kromě toho, že jsme zmeškali dobu, ať už to byla vláda Mirka Topolánka nebo to byla vláda úřednická v minulém volebním období, a nečinili jsme nic proti těmto krokům, které jsou dneska zcela běžné a setkáváme se s nimi v každodenní praxi. Co vidím jako velký problém, a to zde zmíněno ještě nebylo, že málokdo se zmiňuje o tom, za jakých energetických nároků a podmínek jsou vlastně vyráběny fotovoltaické panely. Pokud moje informace nejsou mylné, tak fotovoltaický panel nikdy nevyrobí tolik energie, kolik je do něj vloženo. Tady je to také otázka zamýšlení nad tím, jestli toto je skutečně ten správný a vhodný zdroj zpracování sluneční energie v rámci ČR.

A na závěr chci říci, že tisk 97 je to, co bylo očekáváno i poslanci KSČM, a měli jsme enormní snahu již v 5. volebním období udělat cokoliv pro to, aby se situace z hlediska instalace a využívání fotovoltaických elektráren, včetně finančních dopadů na jednotlivé naše občany a firmy z hlediska nárůstu cen energie, řešila. Plně tento návrh podporujeme, proto-

že vítáme to, že už konečně jsme pochopili, že legislativa je jedinou cestou, jak vyřešit tento problém do budoucna, přemístít tato zařízení skutečně na střechy a zařízení související s budovami, a že omezujeme výkon, který dostává plnou podporu, a nutíme ty, kteří chtějí spekulovat s výrobou elektřiny a získávat dotace na vlastní spotřebu, že už likvidujeme tímto zákonem možnost, aby oni mohli zůstat jako samostatná ostrovní zařízení. My tuto novelu zákona plně podporujeme a podporujeme i projednání ve zrychleném prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dobrá. Teď se mi do rozpravy ale přihlásil pan ministr Pavel Drobil, takže se omlouvám poslanci Husákoví, že dostane přednost. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi možná i v reakci na kolegu předřečníka trochu obecnější vystoupení k tomuto tématu z pohledu ministra životního prostředí.

Kauza solárních elektráren je z mého pohledu názorným důkazem pravdivosti lidového rčení, že cesta do pekla je dlážděna dobrými úmysly. Je to výstraha do budoucna, je to ukázka, jakým způsobem se určitě nemají podporovat obnovitelné zdroje. Součtem řady pochybení vznikla situace, která nepomáhá životnímu prostředí, ale pouze nahrává spekulacím, možná lobbismu. To vše na úkor občanů ve prospěch velkého solárního byznysu, přičemž samotný ekologický přínos je několikanásobně vymazán ztrátou prostředků, které jsme ve prospěch ochrany životního prostředí mohli investovat daleko efektivněji.

Jaké byly, dámy a pánové, hlavní příčiny a chyby. Už samotný zákon číslo 180/2005 Sb. nadělil solárním elektrárnám nepřiměřeně vysokou podporu, a to i ve srovnání s jinými obnovitelnými zdroji. Snad si to autoři zdůvodňovali tím, že právě fotovoltaické panely jsou velice drahé, a proto potřebují větší dotace. To je však od samého začátku špatný argument. Sám fakt, že nějaký zdroj je dražší než jiný, je spíše důvodem k opatrnosti než ke zvyšování podpory. Má ekologickou logiku zvýhodnit čisté zdroje proti špinavým, obnovitelné proti fosilním palivům, ale samotný výběr, který rovnocenný ekologický zdroj více využívat, nechme, prosím, příště na investorech a na trhu. Selský rozum nám totiž říká, že čím levnější čistý zdroj se použije, tím více čisté energie si můžeme koupit a o to více prospějeme našemu životnímu prostředí.

Efekt vysoké podpory byl ještě umocněn tím, že stavitelé solárních panelů, jak už tady bylo několikrát řečeno, získali garanci vysoké úřední ceny na velmi dlouhou dobu a s jistotou přednostního připojení. V zásadě šlo

o cosi jako velice lukrativní zakázku přidělovanou každému, kdo přišel a měl dost peněz. Tento víceméně morální problém se stal ekonomickým problémem ve chvíli, kdy takřikajíc začalo být příliš mnoho slimáků a málo salátů. Tedy když se na jaře roku 2009 spustil takový solární boom, že už nešlo pouze o nemravně vysoké individuální zisky, ale o celkové citelné zvýšení ceny elektřiny. Trh zafungoval. Cena panelu spadla na polovinu, zájem investorů logicky rapidně vzrostl. Co nezafungovalo, byla státní správa. Výkupní cena zůstala stejně vysoká.

Populární úřednická vláda, která jí k tomu mohla svou vysokou autoritou donutit, neudělala vůbec nic. Nepředložila žádný vlastní návrh zákona podobného tomu, který máte před sebou. Kdyby se tak stalo už v roce 2009, měli jsme po problémech. Je záhadou, proč to kabinet Jana Fischera ani nezkusil. Já bych byl rád, aby si na tuto nečinnost úřednického kabinetu vzpomněli všichni, kdo si kdykoliv v budoucnosti budou zahrávat s dalším pádem politického kabinetu a instalací nějaké další úřednické vlády.

Dál k problému. Vysoká podpora a její udržení v době, kdy klesla cena panelů, by byla ospravedlnitelná, kdyby podpora obnovitelných zdrojů směřovala ke konečným spotřebitelům. Tuto podporu my zachováváme. Podporu směřovanou k domácnostem a obcím, malým zdrojům na budovách ke krytí místní vlastní spotřeby. Nikoliv slunečním megapolím, která hyzdí krajinu, zabírají zemědělskou půdu a slouží v první řadě nikoliv přírodě, ale nemravnému zisku. Nemravnému nikoliv proto, že je vysoký, ale proto, že je státem vytvářený a státem garantovaný. Jedni inkasují stamiliony, zatímco náklady ekologického chování nesou jiní. Přitom spotřebitelé byli v tomto případě zcela připraveni o možnost svobodného výběru. To není ani spravedlivé ani rozumné.

Vinou těchto chyb, dámy a pánové, jsme nyní v situaci, kdy výroba elektřiny v Evropě sice výrazně zlevňuje, ale čeští občané a firmy za ni budou muset zaplatit více. Naše vláda šlápla na záchranou brzdu. Redukce podpory znamená, že stavba dalších fotovoltaických polí už nebude tak lukrativní a investoři se snad vrhnou jinam. Nicméně budeme tu mít drahé sluneční elektrárny, které se stihnou postavit do data účinnosti navrhované novely. A já věřím, že to bude konec roku, nikoliv březen. Odhaduje se, že za 15 let, po která budou mít tyto elektrárny garantovanou vysokou výkupní cenu, by mohla jejich podpora stát spotřebitele až 500 miliard korun.

Proto je součástí návrhu novely i stanovení stropu pro příspěvek na obnovitelné zdroje, a to ve výši 370 korun na megawatthodinu. Tím je omezeno zdražení elektřiny pro konečného spotřebitele. Zbytek, a to až do výše 12 miliard, resp. přesně 11,7 miliardy ročně, bude dotovat stát. Není to šťastné řešení. Tyto peníze bude muset vláda někde vzít, což znamená, že budou někde chybět. Takže daňoví poplatníci si tady tak jako tak připlatí. Navíc se tím definitivně ztrácí i jediná ekologická logika, totiž ta, že čím dra-

žší zdroj, tím více jím lidé šetří, neboli cena snižuje spotřebu. To je starý tržní, ale i ekologický princip. Nicméně my jsme se už v roce 2005 rozhodli trh obejít a nyní jen toto pokřivení trhu napravujeme bohužel dalším pokřivením. A to z čistě sociálních důvodů, nikoliv kvůli ekologii. Ta dostala na frak, stejně jako ekonomika.

Obránci slunečních elektráren by nyní mohli tvrdit, že nakonec prospějeme životnímu prostředí, protože sluneční elektrárny tu přece stojí a budou stát i těch 15 let a dodávat čistou energii do sítě. Zní to hezky, ale bohužel je to jinak. Ty stamiliony, které bude stát podpora solárních elektráren – a teď odhlížím od toho, z jakých kapes ta podpora půjde – jsme totiž mohli ve prospěch ekologie využít mnohem efektivněji. Mohli jsme je investovat do úspor, do zateplování domů, do tepelných čerpadel, do využívání odpadu, event. biomasy. Jestliže nyní musíme solární elektřinu dotovat penězi z povolenek, a to bude další z témat, je to za cenu toho, že nebudou investovány do nejmodernějších zelených technologií.

Nejlogičtější cestou, kterou vláda navrhuje, je zdanění dotace výkupní ceny elektřiny ze slunečních elektráren, která se chystá v těch předložených návrzích. Je to sice možná způsob krkolomný, nicméně jediný ekonomicky logický. V podstatě jde o snahu napravit opomenutí spočívající v tom, že stát včas nesnížil výkupní cenu solární elektřiny, takže si ji teď vezmeme ve formě daní. Jistá forma krkolomnosti, s níž se tato vláda musí vyrovnat s problémem, který nezpůsobila, bezpochyby může snížit důvěryhodnost státu a může mít své následky. Já prosím, nechtě je to další varování, abychom byli příště při vytváření jakýchkoliv dotačních titulů v podporování čehokoliv, byť s dobrou vůlí, abychom byli obezřetní. Nemáme dnes k dispozici žádná dobrá řešení, jen ta méně špatná. Prosím, přijměme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám sérii faktických. První se k faktické přihlásil pan poslanec Hojda, paní poslankyně Konečná a pan poslanec Pecina, takže v tomto pořadí bych vás poprosil, kdybyste přednesli své faktické poznámky.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych panu ministrovi životního prostředí i docela zatleskal za to, co tady řekl, až na tu pasáž, kdy se odvolával na úřednickou vládu, a aby si poslanci napříště rozmysleli, zdali budou opět ustavovat úřednickou vládu. Je zapotřebí připomenout, čím ta úřednická vláda byla a jak byla sestavena – byla to sociální demokracie, ODS a Strana zelených. Takže tam se podívejte, kdo má odpovědnost za to, co se tady nestalo a co se neudělalo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím paní poslankyni Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, dovolte také mně zareagovat na vystoupení pana kolegy Drobila a vzkázat mu prostřednictvím předsedajícího, když mluvil také o té nečinnosti úřednické vlády – my... a šéf Energetického regulačního úřadu na výboru pro životní prostředí na podzim roku 2009 prohlásil, že o těchto problémech věděli už minimálně od konce roku 2008. Do 8. 9. 2009 vládla vláda Topolánkova dvě, jak si můžete přečíst na stránkách Úřadu vlády, jejímž ministrem průmyslu a obchodu, který měl tuto problematiku na starosti, byl pan ministr Říman. A pan ministr Říman je dnes hlavním poradcem pana premiéra. Tak jenom pro upřesnění, abychom si na sebe neházeli špínu. Nicméně obviňování nikomu ceny energie nesníží. Proto pojďme konečně něco řešit, ale neobviňujme se navzájem. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych ještě – promiňte, ale k faktické není přednost, takže teď má pan poslanec Pecina a pak může reagovat pan poslanec Drobil. V tomhle pořadí – Pecina a pak pan ministr Drobil. Prosím.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych také prostřednictvím pana předsedajícího vzkázal panu ministrovi životního prostředí – připomenu – já se na něj nezlobím, protože on tady v té době nebyl. Ale fakta jsou taková, že když ta úřednická vláda nastoupila, tak Sněmovna už prakticky neměla zasedat, čili my jsme žádné zákony nepředkládali. V okamžiku, kdy jsme pochopili, že budeme moci předkládat zákony, tak jsme tento zákon neprodleně předložili, a to je také důvod, proč již dnes Energetický regulační úřad může na příští rok výkupní ceny elektrické energie z fotovoltaických zdrojů snižovat. Čili my jsme konali ihned, i když jsme mohli – teď tady hovořím za Fischerovu vládu jako jediný její člen v této místnosti – takže my jsme konali skutečně neprodleně. Problém nastal skutečně v roce 2008, protože se mělo jednat v roce 2008. To je poznámka pro ty, kteří by chtěli svrhnout politickou vládu a nastolit opět úřednickou. Takže to nebylo zas až tak špatné.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych pozval pana ministra Drobila.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Nejdřív k paní kolegyni

Konečné prostřednictvím pana místopředsedy. Topolánkova vláda dvě, jak paní kolegyně řekla, neskončila 8. 9., ale 8. 5., to je tedy velmi významný rozdíl.

Já jsem tady hovořil o tom, že... Já jsem tady nehovořil o tom, jak efektivně nebo neefektivně konala vaše vláda, úřednická vláda. Ona nekonala. To, že připravila návrh, který snížil cenu elektrické energie, to je jedná rovina. A druhá rovina, kterou tady řeší ten balík těch zákonů, je dopad, který to má na instalované výkony let 2009 a 2010, respektive 2009, a tam já žádnou akci úřednické vlády nevidím. Ale já rozumím tomu, že vláda, která tady chvíli vládla a věděla, respektive nevěděla, jak dlouho bude vládnout, jestli bude moci předkládat zákony, nebo nebude moci předkládat zákony, jestli pro ně získá podporu ve Sněmovně, nebo nezíská, že konala tak, jak konala. Já jí to svým způsobem nevyčítám, ona svou nečinnost měla zakódovánu ve svém vzniku. Já jenom prosím říkám, až si tady zase budeme zahrávat s nějakým pádem vlády bez toho, aniž bychom věděli, co bude následovat den poté, až tady budeme zase adorovat nějakou úřednickou vládu, abychom si uvědomili, jaké to může mít následky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Pecina ještě bude reagovat.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Pane ministře, ta vláda prostě konala! To je ten zákon, který je předkládán dnes, ta novela zákona, tak není o tom, jestli se v roce 2011 sníží, nebo nesníží množství instalovaných megawattů ve fotovoltaických elektrárnách, to už je vyřešeno, a je to vyřešeno proto, že ta úřednická vláda skutečně konala. Dneska řešíte nějaké finanční dopady na obyvatelstvo, ale to, o čem hovoříte, že je problém, tak to se skutečně již neřešilo, to v tom zákoně je. Skutečně se v tomto mýlíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, vážený pane předsedající. Dovolte mi ještě jednou zareagovat. Já si, pane ministře, myslím, že tři měsíce jsou úplně jedno ve chvíli, kdy pan ministr Říman tři čtvrtě roku věděl, co se děje, a kdyby ten návrh zákona připravil, tak ho úřednická vláda mohla společně s Poslaneckou sněmovnou doprojednat. To vůbec není problém, takže jenom když se o tom bavíme. Ale nicméně pojďme hlasovat, protože je asi teď podstatné, aby se ceny energií pro podniky i lidi opravdu snížily.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě tady máme i faktickou pana poslance Sobotky, takže ho prosím o slovo. Pardon – řádné ne – řádné tady mám ještě dvě. Jestli je to řádné – takže přednostní právo, to je zase jiná. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já si skutečně vybavuji tu chvíli, kdy tady Poslanecká sněmovna projednávala novelu, kterou předložila vláda Jana Fischera. Já bych té vládě chtěl ještě jednou za to poděkovat, že to udělala, protože tím, že se ten zákon přijal, tak je možné od 1. ledna příštího roku výrazným způsobem snížit výkupní ceny.

Ale pan ministr Drobil tohle téma tady otevírat neměl. Myslím si, že pro ODS to není dobře, aby se tyto věci tady diskutovaly, protože to byla Občanská demokratická strana, jejíž poslanci k tomu návrhu vlády Jana Fischera předkládali pozměňovací návrhy. My jsme tady hlasovali nejen o tom základním návrhu vlády Jana Fischera, který umožňoval výrazně snížit výkupní ceny od 1. ledna příštího roku, ale v rozpravě tady byly předloženy také dva pozměňovací návrhy poslanců ODS, které šly proti tomuto návrhu. To znamená snažily se zmírnit ten možný pokles výkupních cen z fotovoltaických elektráren, nebo dokonce zaváděly možnosti výjimek pro velké provozovatele fotovoltaických elektráren. Byli to poslanci ODS, kteří tady tyto návrhy předkládali a snažili se lobbovat za zájmy fotovoltaických elektráren.

Já chci jasně říci za poslanecký klub sociální demokracie, že jsme ani jeden z těchto dvou lobbistických návrhů poslanců ODS nepodpořili, ani jeden sociálně demokratický poslanec pro ně nehlasoval. Jasně jsme je tady na plénu Poslanecké sněmovny odmítli a pro tyto návrhy nakonec hlasovala jenom část poslanců Občanské demokratické strany a ty návrhy tady na plénu Poslanecké sněmovny neprošly. My jsme jako sociální demokraté jednoznačně hlasovali pouze pro vládní návrh, pro to, aby skutečně mohlo dojít ke snížení výkupních cen. A byla to vláda Jana Fischera, která jako první ten návrh předložila. Je přesně pravda to, co zde také již bylo zmíněno – vláda Mirka Topolánka za celou dobu svého působení nepředložila do Poslanecké sněmovny jediný návrh zákona, který by měnil podmínky, které definovaly prostředí pro fungování fotovoltaických elektráren v naší zemi.

Poslední poznámka k pádu vlády Mirka Topolánka. Ta vláda by přece nikdy nepadla, kdyby její pád nepodpořili samotní vládní poslanci. My jako opozice jsme několikrát navrhovali vyjádření nedůvěry vládě Mirka Topolánka, bylo to na místě. Ta vláda dělala celou řadu velmi vážných chyb, ale padla jenom díky tomu, že část jejích vlastních poslanců nepodpořila vlastní vládu. Byli to poslanci z ODS a byli to poslanci ze

Strany zelených. Tam by si tedy vládní strany měly zpytovat svědomí a přemýšlet o tom, proč ztratily podporu vlastních poslanců. A díky tomu, že vláda Mirka Topolánka ztratila podporu vlastních poslanců, tak nakonec ten útok opozice byl úspěšný. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Teď pan poslanec Kováčik, opět přednostně.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den.

Když už jsme v tom vzpomínání, tak si také zavzpomínám. Ano, mají pravdu ti, kteří říkají, že Fischerova vláda konala. Spolu s panem kolegou Šidlem a s panem kolegou Hojdou z našeho poslaneckého klubu jsme v té době začali připravovat poslanecký návrh zákona, který by právě tento problém řešil, a nakonec po dohodě s vládou jsme od předložení tohoto návrhu ustoupili právě ve prospěch snadnější průchodnosti zákona, který by předložila Fischerova vláda.

O pádu Topolánkovi vlády tady bylo řečeno dost, opakovaně i z mých úst, a měl pravdu pan kolega Sobotka, když osvěžil vaši paměť v tom, jak to s tím pádem vlastně bylo.

Ale chci říci, co je hlavní příčinou dnešních potíží, dnešního ohrožení firem i občanů a jejich domácností neúměrně zvýšenými cenami energií. Je to, paní a pánové, vaše – paní a pánové zejména z ODS – vaše obecná nechuť k jakékoliv regulaci. Vždyť vy slovo regulace považujete téměř za sprosté slovo. A stát považujete za nějakou velmi nečestnou instituci, která je tu téměř výhradně k okrádání občanů. Ale on stát má přece i ty funkce, jejichž selhání teď pracně, složitě a klikatě řešíme, a rezignace na tyto funkce byla skutečně za doby vlády pana Topolánka, jmenovitě za doby ministrování pana ministra Římana.

Prosím pěkně, kdybychom více diskutovali o tom, že stát je – a můžeme mít miliony výhrad – také ušlechtilou institucí, která má především hájit zájmy svých občanů, tak jsem se mohli této a mnoha jiným podobným situacím vyhnout. Mějme to spíše na paměti i pro budoucnost, než to, že by si v této době snad chtěl někdo zahrávat s nějakým pádem vlády a instalací nějaké vlády úřednické. Skutečně si myslím, že v této chvíli to vůbec nehrozí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za toto povzbuzení. Pan poslanec Plachý a pak pan poslanec Mencl, opět s faktickými, takže pokračujeme.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, jako vždy, tak i nyní pan poslanec Sobotka trpí chronickou ztrátou politické paměti. Nebyli to poslanci ODS, kteří vyrobili problém. Problém vznikl v roce 2005, kdy se projednával návrh zákona, tehdy vládní návrh zákona, a kdy poslankyně ČSSD svým pozměňovacím návrhem vnesla pásmo 5 %, ve kterém se může pohybovat Energetický regulační úřad. To bylo jádro problému. Někdy mi to připadá, jako kdyby zloděj křičel chyťte zloděje. Chce si to více pamatovat, jak problém vznikl.

A co se týče regulace, vůči které my máme vždy odpor. Ano, je to pravda. Kdyby nebylo základního regulačního ustanovení, které zákon vytváří, nikdy by tento problém nevznikl. Zákon totiž nutí spotřebitele, aby stejné zboží, tedy kilowatthodinu, kupoval jednou desetkrát dráž než jindy, když by ji mohl koupit z klasické, ať už jaderné nebo tepelné elektrárny. My jsme regulací pokrřivili trh a to, co nyní sklízíme, jsou důsledky této špatné, chybné regulace. A já vám říkám, že další regulací chybně postavený základ nelze dobře napravit.

Proto souhlasím s panem ministrem životního prostředí, že ze všech špatných řešení vybíráme jen to méně špatné. Ideální by bylo, aby tady regulace nikdy nebyla.

Děkuji vám. (Potlesk)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Mencl. A upozorňuji na to, že faktická je pěkná, ale má pouze dvě minuty. Abychom je dodrželi, jinak se nám to tady úplně... Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, velmi dobře si pamatuji na rok 2005, kdy tento zákon byl přijímán. Byl jsem totiž zpravodajem klubu Občanské demokratické strany, takže jsem tento zákon samozřejmě nejen prostudoval, ale snažil jsem se i domýšlet důsledky. A konstatuji, že z této tribuny tehdy od Občanské demokratické strany zazněla vážná varování v podobě, v jaké zde bude přijímán, zvláště s doplňky, které zde byly zmíněny od kolegy, jaké to bude mít důsledky. A jedině klub Občanské demokratické strany tento zákon nepodpořil. Velmi prosím, abychom teď neřešili zástupně, co kdo kdy, a to je základní fakt. Naopak zleva bylo pro tento zákon velké nadšení, přestože varování bylo naprosto jasné, a dokonce bylo kvantifikováno. Takže se prosím teď nevmouvejte. Hledejme teď řešení problému, který my jsme nezavinili, a prosím, abyste nám ho nepřiřivali, neboť je to váš problém a problém tehdy sociálně demokratické vlády, nikoliv náš. To za první.

A za druhé, když jsme se už dostali do této situace, hledejme z ní nějaké poučení. Poučení je v tom, nespouštět experimenty zákony. Nechme experimenty ve vývojových laboratořích, nechme je dotáhnout do

podoby, kdy skutečně budeme moci zodpovědně konat, a ne tak, jak jste vy konali v roce 2005. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme se vrátit k řádným přihláškám? To byla pana poslance Jana Husáka a pak Radima Vysloužila.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, své vystoupení jsem chtěl mít velmi krátké. Chtěl jsem přednést krátké stanovisko klubu TOP 09 k tomuto tisku a k tisku následujícímu.

Chtěl jsem zde po úvodních vystoupeních v obecné rozpravě vyjádřit uspokojení nad tím, že je to jeden z tisků, ke kterému se stavíme věcně, že nedochází k politikaření, že nedochází k vracení se zpět, obviňování atd. Bohužel rozprava, která zde proběhla, moje nadšení ochladila. A já bych byl přesto rád, abychom se vrátili k věcnému projednávání tohoto zákona, a to zejména proto, že zde již byly řečeny snad všechny aspekty, které vedly k obrovskému boomu solárních elektráren, a všechny aspekty, které vedly ke zvyšování cen.

Klub TOP 09 samozřejmě vítá, že je zde perspektiva, že tisk 97 bude schválen ve zkráceném řízení. Pokud následující tisk 145 bude vetován, samozřejmě vítáme všechny kroky k urychlenému projednání, tak aby tento zákon mohl být, tak jak řekl pan zpravodaj a předseda hospodářského výboru, projednán v úterý v hospodářském výboru a ještě příští týden proběhlo druhé a třetí čtení.

Byl bych rád, kdybychom přestali s vracením se zpět, i když tady zazněly jasné argumenty, že i levá strana měla velký podíl na tom, co se zde odehrálo. Je potřeba si to uvědomit, nezapomínat na to.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádal bych pana poslance Radima Vysloužila.

Poslanec Radim Vysloužil: Dobrý den. Bylo toho řečeno hodně a já to jen shrnu za Věci veřejné.

Řešíme zákon z roku 2005, který byl od začátku přinejmenším nešťastný, a jsem rád, že právě dnešní opozice si sype popel na hlavu, protože všechny problémy, které vycházejí z obrovského růstu těchto elektráren, vycházejí právě ze zákona z roku 2005, pro který hlasovala KSČM, ČSSD, Strana zelených a KDU-ČSL. Kdyby v zákoně byl uveden celkový maximálně možný vestavěný výkon nebo možnost snížení výkupní ceny o více než 5 %, nedostala by se ekonomika v této ekonomické recesi do těchto problémů, jak zde bylo už zmiňováno.

Příkladem ještě může být např. hejtman Středočeského kraje pan doktor Rath, který ve městě Milovice chce pronajmout za směšné peníze obrovské plochy právě pro fotovoltaiku. Pro fotovoltaiku, která právě je za zdražováním elektrické energie. Proto prosím, pojďme hlasovat pro navržený návrh a zabraňme tak skokovému navýšení cen elektřiny. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Kováčik ještě.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, to je prostě poloha, do které se to nemělo dostat. Jen připomínám, že tuto smršť nespustila opozice, tuto smršť svou tak trochu retrospektivou spustil pan ministr životního prostředí. Ale i on, věřím tomu, časem pochopí, že když je třeba věcně jednat, tak se bude věcně jednat. Já se jenom řečnický zeptám: je tady snad někdo, kdo by ten návrh nechtěl podpořit? Myslím, že není. Pojďme hlasovat!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To nechte na mně. Pan poslanec se mi vyloženě plete do práce. Chtěl jsem říct, že příště si to rozmyslím, než mu dám slovo. (Pobavení v sále.)

Teď budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které se snad už nikdo nehlásí. Pokud se nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu můžeme ukončit. Já tady opravdu mohu potvrdit, že není návrh na vyslovení veta proti souhlasu v prvním čtení, to znamená, že bychom měli rozhodnout podle § 90 odst. 5 o pokračování tohoto návrhu. Takže Sněmovna by měla – gonguji – hlasovat o návrhu pokračovat v jednání tak, aby mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení. Takže prosím poslance, kteří o tom už chtějí začít hlasovat, aby se dostavili do jednací síně, a rozhodneme o tom, jak budeme postupovat dále a jestli se také bude hlasovat o návrhu už v prvním čtení. Můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo... Pardon, promiňte, já nejdřív přednesu návrh usnesení. Tohle ruším, prohlašuji to hlasování bohužel za zmatečné.

Musím vám nejdřív přednést návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 97 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 15, přihlášeno 173, pro hlasovalo 162, proti nula. Text usnesení byl přijat.

Můžeme zahájit podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Pokud se nehlásí nikdo, tak mohu podrobnou rozpravu ukončit. Myslím si, že všechno bylo řečeno v závěrečných slovech, a my bychom mohli přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Takže vám přečtu celý návrh zákona. – Teda ten ne, proboha! Jenom návrh usnesení. (Smích v sále.) Tak jenom návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 97, ve znění schválených úprav.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, to tento text odsouhlasit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 16, přihlášeno 173, pro hlasovalo 162, proti žádný. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Můžeme tedy ukončit toto projednávání, poděkovat ministrovi a zpravodaji, nicméně oni asi zůstanou na svých místech, protože otevřeme projednávání dalšího bodu a tady bych požádal paní místopředsedkyni Parkanovou, aby to učinila.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme pokračovat, kolegyně a kolegové, následujícím bodem, kterým je

19.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedl tisk 145, kterým je další novela zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře obnovitelných zdrojů energií. Jsem si vědom toho, že každého může napadnout otázka, proč vláda navrhuje a Sněmovna má

projednávat dvě novely téhož zákona tak těsně za sebou. Je tomu tak proto, neboť novela, kterou jsme projednávali a schválili v prvním čtení před chvílí, má jiný charakter a smysl než novela, kterou máme před sebou nyní. Zatímco předchozí, nyní již schválená novela má charakter koncepčně regulační a týká se budoucnosti podpor pro obnovitelné zdroje, zejména fotovoltaické elektrárny, potom tato novela se zaměřuje na aktuální problém, problém vývoje a regulace cen elektřiny v souvislosti s podporami obnovitelných zdrojů, a to již cen v roce 2011, a to na základě kroků, které učiníme nyní, v roce 2010. Tedy nyní projednávaná novela má dopad cenový, dopad do současnosti.

Nyní tedy k podstatě problému, na který tato novela reaguje. Ke konci září 2009 registroval Energetický regulační úřad 754 megawattů instalovaného výkonu ve fotovoltaických elektrárnách, což představuje více než 10 550 provozoven. Na základě předběžných výsledků analýz Energetického regulačního úřadu ke konci září 2010 lze odhadovat instalovaný výkon fotovoltaických elektráren na konci roku 2010 v úrovni 1500 megawattů s tolerancí plus minus 100 megawattů. To by znamenalo, že celková výše příspěvků na podporu obnovitelných zdrojů, resp. fotovoltaických elektráren v roce 2011 bude celkem zhruba 28,1 mld. korun oproti 9,1 mld. v roce 2010, resp. 582 korun na megawatthodinu oproti 167 korunám na megawatthodinu v roce 2010. Tato výše příspěvků by znamenala, že by muselo dojít v roce 2011 k navýšení cen elektřiny pro domácnosti o 11,5 až 12,7 % a pro průmysl o 16,5 až 18,4 %.

Z analýzy dopadů výše příspěvků ve výši nad 500 korun na megawatthodinu je zřejmé, že tato úroveň se stává v podstatě likvidační pro český průmysl. Pokud by byl příspěvek ve výši předpokládaných 582 korun na megawatthodinu v ceně elektřiny skutečně stanoven, potom dojde k fatálnímu propadu v daňových příjmech státu, neboť řada podniků by v důsledku zvýšení nákladů na elektřinu skončila ve ztrátě namísto plánovaného zisku, došlo by k okamžitému propouštění u velkých průmyslových podniků v řádu desítek tisíc zaměstnanců s následným nárokem na podporu v nezaměstnanosti a další podpory a došlo by k ukončení podnikatelských aktivit některých velkých podniků na území České republiky a případnému přesunu výroby do jiné země. Nejedná se tudíž o problém jenom příštího roku, ale problém na dvacet let.

Jak jsem již zmínil u předchozí novely, vláda pracuje se dvěma základními scénáři – absorpčním a extenzivním, mezi nimiž je hranice 10 % nárůstu cen elektřiny v roce 2011. Zároveň byl zřízen zmíněný vládní koordinační a monitorovací výbor, který má za úkol monitorovat a odhadovat vývoj cen elektřiny v roce 2011. Zmíněné dopady zvýšených cen elektřiny na průmysl, ale i na domácnosti znamenají, že zvýšení cen elektřiny v roce 2011 by bylo vyšší než 10 %, a že se tedy pohybujeme v ex-

tenzivním scénáři. Proto vláda musela zasáhnout tak, abychom se v oblasti cen elektřiny pro rok 2011 navrátili do scénáře absorpčního, tedy pod 10procentní navýšení cen elektřiny.

Jako řešení k eliminaci dopadu růstu cen z podpor obnovitelných zdrojů do cen elektřiny a navrácení se zpět do absorpčního scénáře vláda navrhuje zavést nový koncept vícezdrojového financování podpor pro obnovitelné zdroje od roku 2011, které budou představovat potřebu zmíněných 28,1 mld. korun, resp. 582 korun na megawatthodinu, přičemž tento nový koncept říká, že kromě financování podpor pro obnovitelné zdroje v roce 2011 prostřednictvím zvýšených cen elektrické energie pro domácnosti a průmysl, tedy stávající systém, bude nově do financování podpor obnovitelných zdrojů v roce 2011 zapojen též státní rozpočet, resp. kapitoly státního rozpočtu jako další zdroje financování. Pro realizaci tohoto konceptu musí být též nalezen nový zdroj příjmů pro státní rozpočet. Navrhuje se, aby to byly odvody z tržeb za dodanou fotovoltaickou elektřinu, navrhuje se, aby to byly darovací daně pro firmy vyrábějící elektřinu na jim přidělené emisní povolenky z alokace na rok 2011 a 2012, a zároveň by měl být též navýšen poplatek za vyjmutí půdy ze zemědělského půdního fondu.

Navržený nový koncept, který je podstatou této novely, říká, že příspěvek do cen elektřiny by byl nově prostřednictvím nařízení vlády stanoven např. na 370 Kč na MWh, nikoliv tedy 582 Kč na MWh, což znamená, že objem podpor pro obnovitelné zdroje na rok 2011 bude potřeba ve výši 16,4 mld. korun oproti původním 28,1 mld. korun. Zbývající část podpor ve výši 11,7 mld. korun, neboli z rozdílu mezi 28,1 mld. a 16,4 mld. korun, bude odfinancována přes státní rozpočet. A aby toto financování přes státní rozpočet nenavýšovalo deficit, navrhuje vláda zapojit tyto dodatečné zdroje: navýšení poplatků za zábor zemědělské půdy zhruba 1,7 mld. korun ročně; zavedení srážkové daně neboli odvodu z příjmu za tržby za dodanou elektřinu z fotovoltaických elektráren ve výši 26 %, a to u elektráren nad 30 kW instalovaného výkonu – to by mělo vynesit zhruba 4,2 mld. korun ročně; uvalení darovací daně pro firmy vyrábějící elektřinu na jim přidělené emisní povolenky z alokace na roky 2011 a 2012 by mělo vynesit 4,8 mld. korun ročně a od roku 2013 by do financování podpor obnovitelných zdrojů měly být zapojeny výnosy z prodeje emisních povolenek z alokace na roky 2013 až 2020.

Efektům takto pojatého řešení by pak bylo, že zvýšení cen elektřiny pro domácnosti by bylo maximálně ve výši 5,5 % oproti původním 12,7, zvýšení cen elektřiny pro průmysl by též bylo maximálně ve výši 5,5 % oproti původním 18,4 %; pro domácnosti a průmysl by to tak znamenalo úsporu na cenách elektrické energie ve výši 11,7 mld. korun. Na navrženém řešení tak budou participovat jak spotřebitelé elektřiny, tak vlastníci a provozova-

telé fotovoltaických elektráren, stejně tak jako držitelé emisních povolenek a též státní rozpočet.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych při této příležitosti též upozornit na to, že pokud tento koncept bude Sněmovnou uznán za přínosný, bude nutné tuto novelu ve spolupráci se Sněmovnou, zejména s hospodářským výborem, v rámci druhého čtení ještě příslušně dopracovat. Pro druhé čtení, resp. pro jednání výborů bych chtěl avizovat, že předložím komplexní pozměňovací návrh, na kterém participovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo financí a Ministerstvo životního prostředí a který bude obsahovat tyto základní změny proti předložené novele, kterou máte nyní před sebou:

1. Vypustí ty pasáže novely, které jsou obsaženy v předchozí novele, neboť ta již byla Sněmovnou schválena.

2. Financování kompenzací distributorům a správcům sítí za vykoupenou elektřinu by bylo prováděno přes kapitolu Ministerstva průmyslu a obchodu, nikoliv přes kapitolu Všeobecná pokladní správa.

3. Nově bude do novely zapracována odvodová daň na tržby za dodanou elektřinu z fotovoltaických elektráren, a to ve výši 26 % u elektráren nad 30 kW uvedených do provozu v roce 2009 a 2010.

4. Nově bude do této novely též zapracována novela zákona o dani darovací, která bude zdaňovat držitele emisních povolenek z alokací na roky 2011 a 2012, kteří vyrábějí elektřinu pro třetí osoby, a to sazbou ve výši 32 %.

5. Nově bude též do novely zakomponována novela zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, která navyšuje odvody za zábor zemědělského půdního fondu.

Z těchto důvodů též vláda nenavrhuje projednat tuto novelu ve zrychleném režimu jednoho čtení. Nicméně vzhledem ke lhůtám, ve kterých musí Energetický regulační úřad vyhlásit cenový výměr na rok 2011, tj. konec listopadu letošního roku, je nezbytné, aby též nejpozději do konce listopadu roku 2010 byl tento nový koncept financování podpor obnovitelných zdrojů, resp. tato novela, v účinnosti. To mj. znamená, že bych chtěl Sněmovnu, resp. pana zpravodaje požádat o zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na maximálně pět dnů, tak aby případně příští týden mohla Sněmovna projednat tuto novelu ve druhém a třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji také. Upozorňuji pana zpravodaje, aby přednesl tento návrh v rozpravě. A teď ho prosím, aby se ujal své zpravodajské zprávy.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, ko-

legové, já určitě nepodlehnu pokušení polemizovat tady o vinících a dívat se do zpětného zrcátka nějaké minulosti, spíš bych se radši podíval tím předním oknem dopředu, protože ta polemika by mohla být dlouhá a ještě mnohem rozměrnější z hlediska institucí, které možná způsobily ten současný stav.

Určitě je potřeba ještě zopakovat jednu věc, protože pan ministr tady tak trochu tiše řekl, o co jde z hlediska výkupní ceny nebo toho odvodu nebo odvodové daně, jak tady říkal. Návrhy vládní a sociálně demokratický se liší v tom – to ještě jednou dovoluji, abych zopakoval – že podle sociálně demokratického návrhu, zjednodušeně řečeno, a to mi promiňte, dostanou výrobci elektrické energie na solárních elektrárnách polovinu dnešní ceny, podle vládního návrhu dostanou o 26 % méně, než je dnes. Samozřejmě s licencí toho, že regulační úřad vydá na základě novely zákona jiné částky pro rok 2011, protože může samozřejmě dnes již snižovat na základě návratnosti, není tam žádná brzda těch minus 5 nebo minus 10 %.

Jestli mám nějakou pochybnost, tak je to pochybnost o dalších zdrojích, které jsou ve vládním návrhu navrženy, resp. v tom pozměňovacím návrhu, a to 1,7 mld. korun ze zvýšených poplatků z vyjmutí ze zemědělské půdy. Ono to samozřejmě může tak být, ale na druhou stranu si nedovedu představit – to je totiž jednorázový poplatek – že by v roce 2011 tady bylo tolik zájmu investorského v různých oblastech – to se netýká jen solární energie – na vyjmutí zemědělské půdy. Já si myslím, že tenhle zdroj nemusí platit a je to určité riziko ve vztahu k deficitu státního rozpočtu nebo ve vztahu možná ke kapitole Ministerstva průmyslu a obchodu. Proto je tady ta změna z mého pohledu docela mazaná od ministra financí, že převádí fond všeobecné pokladní správy Ministerstva financí na Ministerstvo průmyslu a obchodu. Ministerstvo průmyslu a obchodu bude mít povinnost těch 12 miliard poslat distributorům jako dotaci za příslušnou výkupní cenu, ale zdroje samozřejmě mohou být s otazníkem, protože ten další zdroj – emisní povolenky – ten považuji za ještě větší chiméru. Ale to nic.

Důležité je, že tady je návrh na nějakých max. 12 mld. korun, které by šly zpátky do systému tak, aby spotřebitelé a firmy – tedy domácnosti a firmy – neutřžili nějakou velkou ránu z hlediska nárůstu cen elektrické energie. Já bych si představil, že ten nárůst bude někde kopírovat inflaci příštího roku, nicméně tento návrh výrazným způsobem snižuje ten schod, který byl avizován Energetickým regulačním úřadem.

Dovoluji ještě jednu poznámku na závěr. Chci vám tady avizovat novelu, kterou připravuje sociální demokracie, která může být pro mnohé velmi zajímavá. A já doufám, že bude i populární, protože to je novela, která říká, že kdo bude dostávat dotaci ze státního rozpočtu, musí být transparentním vlastníkem. Tedy – my chceme vidět na všechny konečné vlastníky solárních elektráren. Myslím, že s touto normou přijdeme velice brzy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. To byla tedy zpravodajská zpráva. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Bylo by dobré, kdyby se přihlásil pan zpravodaj a dal návrh, který zde avizoval pan předkladatel.

Poslanec Milan Urban: Dobře. To mohu udělat. Samozřejmě. Já bych chtěl na základě požadavku pana ministra navrhnout hlasování o zkrácení lhůty na projednávání na 4 dny.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čili zkrácení lhůty na projednávání na 4 dny. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy z místa. Nehlásí se nikdo. V tuto chvíli tedy ukončím obecnou rozpravu. Ptám se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si ještě přeji vystoupit. Vidím, že tomu tak není. Budeme se tedy zabývat návrhy, které byly vneseny. Budeme o nich samozřejmě hlasovat. Já přivolám naše kolegy. (Gongování.)

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Ptám se, zdali si někdo přeje, aby se tomuto tisku věnoval ještě jiný výbor. Žádný další návrh? Ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že se jedná o změnu zákona vázanou zejména k otázkám finančním a k ekonomice, a myslím si, že rozpočtový výbor by měl k tomu zaujmout také stanovisko, že to nemůže projít jenom hospodářským výborem. Takže můj návrh zní – rozpočtový výbor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. V tuto chvíli tedy máme navrženy dva výbory: hospodářský a rozpočtový. Ujistím se, že žádný další návrh už není zamýšlen. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko ano. (Námítky ze sálu, není jasné, o kterém výboru se hlasuje v hlasování číslo 17.)

Ano, tento návrh se týká hospodářského výboru. Samozřejmě – v pořadí, v jakém byly podány a o výborech jednotlivě. (Šum ze sálu k průběhu hlasování.) Já si skutečně nedokážu vysvětlit, jak v tuto chvíli mohlo zareagovat hlasovací zařízení, než dokončit hlasování, když jsem standardně stiskl tlačítko. Toto hlasování tedy musím prohlásit za zmatečné, jakkoliv neznám důvod toho, proč se tomu tak stalo. A prosím vás, abyste hlasovali o tomto návrhu znovu.

Hlasujeme tedy o návrhu, že tímto tiskem se bude zabývat výbor hospodářský.

V tuto chvíli hlasování zahajuji a doufám, že žádný zákeřný útok na mě nepřijde. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 z přihlášených 173 pro 162, proti 1. Návrh byl přijat.

Dalším hlasováním bude hlasování o tom, že tento tisk projedná výbor rozpočtový.

Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 z přihlášených 173 pro bylo 47 poslanců, proti 70. Tento návrh byl zamítnut.

Čeká nás ještě jedno hlasování. Tím je hlasování o návrhu na zkrácení lhůty na 4 dny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo podporuje tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 20 z přihlášených 173 poslanců pro 36, proti žádný. Návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému a lhůta byla zkrácena na 4 dny. Končím projednávání tohoto tisku.

Budeme se věnovat následujícímu bodu, kterým je

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 65/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John. Prosím, pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů, krizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, v rámci jeho druhého čtení.

Návrh zákona jsem podrobně odůvodnil v rámci prvního čtení. Dovolím si

tedy připomenout jenom to nejpodstatnější. Hlavním důvodem pro zpracování návrhu zákona je nutnost zapracovat do právního řádu České republiky směrnici Rady Evropské unie ze dne 6. prosince 2008 o určování a označování evropských kritických infrastruktur a posuzování potřeby zvýšit jejich ochranu, přičemž lhůta pro transpozici této směrnice uplyne 12. ledna 2011. Z tohoto důvodu se navrhuje, aby zákon nabyl účinnosti již dnem 1. ledna 2011.

Dalšími důvody, které vedly ke zpracování návrhu zákona, jsou jednak potřeba zvláštní právní úpravy, která by vytvořila podmínky pro řešení problematiky kritické infrastruktury na národní úrovni, jednak potřeba upravit nejasné vztahy a kompetence v oblasti krizového řízení na krajské a obecní úrovni. Návrh zákona rovněž naplňuje úkoly vyplývající ze tří usnesení vlády.

Návrh zákona byl přikázán k projednání toliko výboru pro obranu a bezpečnost, který tak učinil na svém zasedání dne 6. října 2010. Výbor nepřijal k návrhu zákona žádný pozměňovací návrh a doporučil, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas, za což si dovolím výboru z tohoto místa poděkovat.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost a podporu při projednávání tohoto vládního návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Usnesení tohoto výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk pod číslem 65/1. Prosím pana zpravodaje výboru pro obranu a bezpečnost, pana poslance Václava Klučka, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, kolegyně, kolegové. Já jenom potvrdím slova, která už říkal pan ministr, že výbor na svém zasedání doporučuje Poslanecké sněmovně přijetí tohoto návrhu zákona. Jinak se už v tom vystoupení nebudu zmiňovat o tom, co jsem říkal v prvním čtení, ta slova zůstala již stejná, tento zákon je potřebný a podle mého názoru je zpracován velmi dobře.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu a musím říci, že do ní není žádná písemná přihláška. Ptám se tedy, kdo se do této rozpravy hlásí. Hlásí se z místa pan poslanec Rudolf Chlad. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové poslanci, nebudu zdržovat, velice krátce. Dostal

jsem na stůl návrh pozměňovacího návrhu od pana zpravodaje Klučky, který jsem si přečetl, a přeřdu trošku potom do obecna.

Jenom konkrétně, prosím vás pěkně. V tomto pozměňovacím návrhu, který jste dostali 26., je jedna věc, se kterou se nemůžu ztotožnit, i když není předložen, je to jenom opravdu k tomu, až budou další pozměňovky, aby to chodilo včas. Protože na tak odbornou věc zjistit ty věci, které jsou tam třeba psány, není možné během dvou dnů a je to špatně pro ten výsledek.

Jedná se mi konkrétně jenom o tuhle tu malou věc. Návrh je ten, že vlastně přenáší zodpovědnost z obcí s rozšířenou pravomocí směrem na hasičský záchranný sbor. Prosím vás pěkně, za bezpečnost je zodpovědný v kraji hejtman a následně starosta obce. A jestliže on je zodpovědný, tak musí rozhodovat. Jakákoli dvojkolejnost při krizové situaci při velení je čas, který stojí potom životy lidí. Takže jenom to jsem chtěl poznamenat, že bych neviděl rád tu věc, aby se to dvojkolejně a přesunovalo na lidi, kteří nejsou přímo za toto ze zákona zodpovědní. To je to podstatné.

A pak jsem chtěl poprosit: Od rána od 9 hodin máme všichni poslanci na stole štos papírů pozměňovacích návrhů, které by se měly řešit následně během hodiny, dvou. Já jsem nováček, já se omlouvám, ale mně to připadá, že prakticky tomu nerozumím. Nejsem schopen to v lavici přečíst a reagovat na to, jako na tohle to třeba, čemu rozumím víc, než si myslím. Takže se omlouvám, jestli to nebylo úplně tak, jak si pan zpravodaj představoval, a děkuji vám za pozornost.

A ještě jednu věc: Podvýbor pracuje pro IZS týden, takže jsme opravdu neměli možnost, myslím si, že by se k tomu našlo, ale to v budoucnu určitě uděláme, aby té byrokracie v krizovém zákoně bylo co nejmíň, protože tam hraje čas v první řadě roli a ten čas potom znamená, životy lidí.

Takže já vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, pane poslanče. Hlásí se pan zpravodaj Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Dámy a pánové, ono to v té Poslanecké sněmovně skutečně tak chodí, že pozměňující návrhy v písemné podobě dostáváte před projednáním. A to není řečeno 14 dnů, tady jste nebyli před 14 dny, ale před projednáním v této Sněmovně, před druhým čtením právě, proto, abyste je mohli prostudovat. Já se k němu budu jenom v konkrétní diskusi hlásit.

A pokud jde o obavu pana kolegy v tom, že obce s rozšířenou působností nejsou a nebudou odpovědné – prosím, ten hasičský záchranný sbor bude odpovědný za zpracování krizového plánu. Tedy dokumentu, podle kterého pak bude uskutečňovat svoji praktickou

činnost v mimořádných situacích. Na tom není nic špatného. Nebude s nikým jiným spolupracovat než s tou obcí a bude to dělat pro ni. To přece není špatné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo si ještě přeje vystoupit v obecné rozpravě? Pokud nikdo, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda si přeje předkladatel a zpravodaj vystoupit se závěrečnými slovy. Není tomu tak.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Do té se hlásí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Ano, děkuji, paní místopředsedkyně. Je to ten avizovaný pozměňující návrh, který jste obdrželi na stůl. Má celkem 14 bodů. Tento návrh, jak je uvedeno v odůvodnění, vlastně dolaďuje vztah mezi obcemi s rozšířenou působností, hasičským záchranným sborem, posiluje kraje v odpovědnosti a kontrole plnění úkolů v krizovém plánování. To je velmi důležité tady vědět, že zástupce kraje bude součástí kontrolní skupiny, která bude organizována hasičským záchranným sborem. Tady nejde o žádný spor a jedna významná věc tam je, že rozšiřuje pravomoc Ministerstva průmyslu a obchodu o v podstatě vznik energií, tedy tam, kde se skutečně ta energie vyrábí.

Já vám musím říci dopředu, že toto nejsou mé osobní jenom pozměňující návrhy. Tyto návrhy byly diskutovány a zpracovány společně s předkladatelem, který k nim vyslovil souhlas.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo si přeje dál vystoupit v podrobné rozpravě? Pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Vážená paní předsedající, paní a pánové, nikoli přímo k meritu věci, pouze na objasněnou, co se oněch pozměňujících návrhů, které dostáváme na lavice, týče. O nich prosím Poslanecká sněmovna může rozhodnout ve třetím čtení výlučně tehdy, pokud na našich stolcích leží nejméně 72 hodin před samotným třetím čtením. Čili je tam dostatečný časový prostor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdo další si přeje vystoupit v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím a podrobnou rozpravu tedy uzavírám. Tím také končí projednávání druhého čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh tento návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o pobytu cizinců na území České republiky, zákon o azylu a další související zákony, v rámci jeho druhého čtení. Návrh zákona je podle mého názoru rozsáhle odůvodněn už v rámci prvního čtení. Dovolím si tedy pro připomenutí zdůraznit to nejpodstatnější.

Jak už jsem na předchozí schůzi Poslanecké sněmovny zdůraznil, hlavním cílem vládního návrhu zákona je zohlednit v právním řádu České republiky další nově přijaté právní předpisy Evropských společenství v oblasti cizineckého práva, konkrétně transponovat tři směrnice a adaptovat právní řád České republiky na dvě přímo použitelná nařízení. Do právního řádu České republiky se tak návrhem zákona promítne tzv. návratová směrnice, tzv. sankční směrnice, tzv. směrnice o modrých kartách, nařízení Rady požadující zavedení průkazu o povolení k pobytu se dvěma biometrickými údaji a nařízení Evropského parlamentu stanovující vízový kodex. Mimoto se návrhem zákona plní úkoly vyplývající z usnesení vlády a reaguje se jednak na soudní judikaturu, a to jak na národní, tak i mezinárodní, jednak na poznatky, které se objevily v aplikační praxi. Návrh zákona odpovídá vůli koaličních stran vyjádřené v koaliční smlouvě dohodou nadále prosazovat odpovědnou migrační politiku založenou na vyváženosti úspěšné integrace a potřebné imigrace.

Návrh zákona byl přidělen pouze výboru pro obranu a bezpečnost. Děkuji za jeho doporučení, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s vládním návrhem zákona souhlas. Výbor přijal pouze jeden, byť rozsáhlý pozměňovací návrh.

Rád bych z tohoto místa poděkoval poslancům tohoto výboru za důkladnost, s jakou přistupovali k projednávání návrhu zákona, a dopředu avizují svůj souhlas. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji

vám za pozornost a vstřícnost při projednávání tohoto vládního návrhu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu a bezpečnost. Usnesení tohoto výboru nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 70/1. V tuto chvíli prosím paní zpravodajku poslankyni Ivanu Řápkovou, aby nám přednesla svoji zpravodajskou zprávu. Prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, jak již tady bylo řečeno, výbor pro obranu a bezpečnost projednával tento návrh na 4. schůzi 6. října 2010 a s tímto vládním návrhem zákona souhlasil s tím, že ještě byly zapracovány změny, které jste, jak již opět bylo řečeno, obdrželi jako sněmovní tisk 70/1.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde jednu přihlášku, u které se musím ujistit, zda se tento pan poslanec hlásí do rozpravy obecné, nebo podrobné, neboť to nevyznačil. Ptám se... Do podrobné, takže konstatuji, že nemám žádnou přihlášku do rozpravy obecné. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa. Pan poslanec Bublan. Prosím.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, tento zákon je vždycky předmětem velkých diskusí, protože se tady střetávají názory a postoje jak bezpečnostních složek, tak názory a postoje třeba zaměstnavatelů, názory a postoje zdravotních pojišťoven, a toho jsme svědky už tím, že máme velké množství pozměňovacích návrhů na svých stolech, ale také názory a postoje nevládních organizací, které se zabývají buď ochranou cizinců, nebo jejich pobytem na našem území.

Já jsem si některé pozměňovací návrhy přisvojil, to říkám otevřeně, potom se k nim přihlásím v podrobné rozpravě. Chtěl bych se zmínit jenom o některých aspektech, které se mi nezdají zrovna nejlepší v tomto návrhu zákona, který samozřejmě ze dvou třetin transponuje evropské normy, ale v jedné třetině mám někdy pocit, že jdeme dál, než bychom mohli jít.

Mně tam třeba nejvíce vadí ustanovení o tom, že pokud Česká republika zjistí, že není v zájmu republiky, aby cizinec u nás pobýval, tak je možné mu pobyt ukončit, ať už je dlouhodobý pobyt, nebo neprodloužit mu stávající pobyt. Zájem České republiky je velmi vágní pojem a nevím, co si pod tím můžeme představit. Může dojít k tomu, že potřebujeme cizince, aby zde pracoval, protože zrovna máme nedostatek stavebních dělníků, a potom ten zájem skončí, a tak ho zkrátka vyhostíme. Toho jsme byli svědky v minulých letech. Právní jistota těchto lidí je velmi malá, a pokud není

stanovena předtím nějakou smlouvou nebo nějakou dohodou, tak cizinec může čekat, že si někdo vzpomene, že není v zájmu České republiky, aby zde byl, a jeho pobyt bude ukončen. Stejně tak to může být i z nějakých politických důvodů. Tady bych se potom spíš obrátil na zastupitelské úřady nebo na ty, kteří udělují vízum, aby si tento politický aspekt již dopředu zjistili a podle toho se rozhodli.

Potom mi tam také vadí otázka detenční doby. Už jsem to zde zmiňoval v prvním čtení, doba 18 měsíců, to je rok a půl, detence pro cizince, u kterého jsou nějaké nesrovnalosti třeba v dokladech, se mi zdá neúměrná. Je pravda, že 18 měsíců evropské normy povolují jako maximální hranici, ale my jsme předtím měli 6 měsíců, a tak nevidím důvod k tomu, abychom to navyšovali, protože to je skutečně rozhodnutí bez soudu a je to takové téměř vězení na dobu jednoho a půl roku.

Mám tam ještě několik takových ustanovení, která by mohla být pro cizince možná z vašeho pohledu výhodnější, ale berme v úvahu to, že jsou to lidé, kteří mnohdy hledají u nás nějaké útočiště, jsou bez prostředků, takže třeba i placení vstupních poplatků a jiné úhrady je pro ně situace docela neúnosná, tak z tohoto důvodu navrhuji, aby v určitých případech mohlo být od nich upuštěno.

Ještě bych se chtěl vyjádřit k tomu, co zde nastolila zpravodajka a také poslankyně, která navrhla určité úpravy v tomto zákoně, a to se týká vlastně převodu agendy z policejní části na část civilní. Já jsem z tohoto místa už několikrát mluvil o tom, že se tomu nebráním, že naopak v mnoha zemích Evropy tento proces je na straně civilních úřadů, respektive mnoho zemí má takzvané imigrační úřady, což je v podstatě civilní úřad, a byl bych rád, kdybychom i u nás mohli tento způsob procesu s cizinci zavést. Nicméně zdá se mi v tuto chvíli příliš rychlé a možná nedopracované udělat to, že bychom část cizinecké policie převedli pod Ministerstvo vnitra, tyto lidi zcivilnili. Je pravda, že se možná něco ušetří v rozpočtu policie, ale celkově se asi neušetří, protože ti lidé, pokud budou zcivilněni, budou pobírat nějakou výsluhu a kromě toho ještě budou pobírat plat státního úředníka, takže to asi rozpočtově vyjde nastejno. Nicméně obávám se toho, že by tento proces mohl vyvolat spoustu nedostatků a možná také fronty, tak jak jsme byli svědky těchto front v minulém období, kdy ještě celá tato záležitost nebyla dopracována. Z toho důvodu si myslím, že by bylo – bude záležet na nás, jak se k tomuto pozměňovacímu návrhu postavíme. Já osobně to ale v tuto chvíli nedoporučuji a přimlouval bych se za nějaké komplexnější řešení otázky migrace cizinců a jejich pobytu u nás.

Hlásím se do podrobné rozpravy, kde se přihlásím ke svým pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Kdo se ještě dále hlásí do obecné rozpravy? Pan poslanec Vidím. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, chci jenom jednou větou zareagovat na vystoupení pana kolegy Bublana. Jeho názory jsou samozřejmě zcela legitimně předkládány v rámci druhého čtení Poslanecké sněmovny. Chci pouze nás všechny upozornit, že všechny tyto návrhy zazněly v průběhu jednání výboru pro obranu a bezpečnost a všechny do jednoho byly drtivou většinou poslanců tohoto výboru zamítnuty. To jenom pro informaci nás všech.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Kdo dále se hlásí? Pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Jenom konkrétně. My si samozřejmě uvědomujeme, že rychlé zcivilnění je složitý proces. Proto je nastaven na Ministerstvu vnitra mechanismus každotýdenního hlášení a postupu na tomto úkolu, protože splnit ho k 1. lednu je opravdu náročné. Řešíme samozřejmě všechny připomínky typu, aby nenastaly fronty. Situace v republice byla tak, že fronty byly v Praze. My Prahu posílujeme o 80 pracovníků a ze dvou míst rozšiřujeme na čtyři místa. My si to uvědomujeme a velmi konkrétně řešíme takovéto připomínky právě proto, aby nám nenastal 1. ledna problém. Takže přestože byly projednány, my současně na Ministerstvu vnitra k tomu přijímáme konkrétní úkoly, aby k tomu nedošlo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdo si ještě přeje vystoupit v obecné rozpravě? Pan poslanec Bublan.

Poslanec František Bublan: Jen pro pořádek, prostřednictvím předsedající k panu kolegovi Vidímovi. Já jsem tyto návrhy na výboru nepředkládal. To se jednalo jiné návrhy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Kdo si ještě přeje vystoupit v obecné rozpravě? Pokud nikdo, obecnou rozpravu uzavírám a zahajuji rozpravu podrobnou. Do té mám šest písemných přihlášek. Jako první vystoupí paní poslankyně Jitka Chalánková.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a vážení kolegové, dovoluji, abych přednesla krátký pozměňovací návrh k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ke sněmovnímu tisku č. 70.

V části první, změna zákona o pobytu cizinců, v článku jedna bod 127 se navrhované znění ustanovení paragrafu 57 odst. 2 věta druhá mění tak, že na konci se tečka nahrazuje slovy „a podpis žadatele“.

Přečtu odůvodnění. Jen část, máte jej rozdáno. Pozměňovací návrh doplňuje demonstrativní výčet náležitostí záznamu o provedeném pohovoru. V současnosti nejsou zákonem o pobytu cizinců upraveny náležitosti záznamu o pohovoru s žadatelem o dlouhodobé vízum, přitom právě informace zjištěné při pohovoru, pokud je s žadatelem o vízum proveden, rozhodují o udělení, resp. neudělení víza. Bez tohoto podpisu, kterým by žadatel autorizoval, potvrdil, dal svůj souhlas se správností a pravdivostí jeho obsahu, neexistuje kontrolní mechanismus, který by umožnil následnou kontrolu objektivnosti a autentičnosti záznamu ve vztahu ke skutečnému obsahu pohovoru.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. Následuje vystoupení pana poslance Viktora Paggia.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já předkládám dva pozměňovací návrhy k novele zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, tisk 70. Vzhledem k rozsahu je nebudu číst, máte je rozdáno na stole. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Nyní pozvu k řeči pana poslance Zdeňka Boháče. A ještě dříve, než dojde, vám oznámím, že pan ministr Dobeš se omlouvá na následujících 60 minut z jednání Sněmovny.

Pan poslanec Boháč má slovo. Prosím.

Poslanec Zdeněk Boháč: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi přednést návrh změny úpravy v zákoně č. 326/1999 Sb.

V části první, změna zákona o pobytu cizinců, vložit nový novelizační bod tohoto znění: X. Za § 174 se vkládá nový paragraf 174a, který včetně nadpisu zní: § 174a Přiměřenost. Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Odůvodnění: Návrh tohoto ustanovení je předkládán v souvislosti s

připomínkami Evropské komise, dále jen EK, k nesprávné transpozici článku 28 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004, o právu občanů unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, který se týká vyhoštění občanů EU a jejich rodinných příslušníků, přičemž před přijetím takového rozhodnutí musí být posouzeny určité skutečnosti, jako je délka pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povaha a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzita vazeb ke státu apod. Stávající formulaci, že „rozhodnutí o vyhoštění nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince“, považuje Evropská komise za nedostatečnou.

Zároveň předkládaný návrh odstraňuje výkladové problémy v souvislosti s čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, který se týká zamítnutí žádosti o přiznání dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodu veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. V těchto případech je třeba před vydáním rozhodnutí o zamítnutí žádosti posoudit závažnost a druh protiprávního jednání cizince proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo nebezpečí, které od takové osoby hrozí, s přiměřeným ohledem na délku pobytu a vazby cizince na území.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. A následuje pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdána na lavice, a stručně obhájil jeho obsah.

V současné době existuje v rámci právě projednávaného zákona možnost, aby stát umožnil požádat cizince o předložení lékařské zprávy dokládající skutečnost, že netrpí žádnou ze závažných nemocí uvedených v příslušné vyhlášce, a žadatel o trvalý pobyt a přesně vyjmenované osoby, kterých se tato věc v zákoně týká, může být o takovou lékařskou zprávu požádán pouze v případě důvodného podezření, že takovou závažnou nemocí trpí. Vzhledem k tomu však, že existuje značně vysoké riziko spojené se skutečností, že rozpoznání takto zmíněné závažné choroby nemůže osoba, která provádí konkrétní administrativní úkon, vůbec zjistit – zjednodušeně řečeno, hovoříme o úředníkovi za přepážkou, který má rozpoznat, zda žadatel trpí například tuberkulózou, syfilidou či infekční žloutenkou, čehož skutečně není ani odborně, ani fakticky schopen – do-

voluji si navrhnout změnu, která by umožnila dostat nás na roveň většiny ostatních zemí, totiž aby stát mohl určit, za prvé, seznam zemí, pro které by platila povinnost, aby každý žadatel o trvalý pobyt byl povinen předložit lékařskou zprávu, a současně aby příslušnou vyhláškou Ministerstvo zdravotnictví mohlo určit rozsah nemocí, které by takto byly vyšetřovány. Pokládám to za důležité i z hlediska současného stavu spojeného s tuberkulózou, protože jak všichni dobře víme, zrušení povinného očkování proti TBC v ČR zakládá nutnost prevence proti šíření tohoto závažného onemocnění jinými způsoby. A vzhledem k tomu, že řada migrantů pochází ze zemí, kde výskyt tuberkulózy je na velmi vysokém stupni, pokládám za nutnost, abychom měli možnost v konkrétním případě pro konkrétní země, které by byly určeny na základě výnosu vyhlášky hlavního hygienika, určit konkrétní rozsah onemocnění, proti kterým bychom se takto účinně mohli chránit.

Jinak bych chtěl doplnit, že náklady na příslušné vyšetření podle návrhu by šly k tíži žadatele. Samozřejmě to znamená, tento návrh nemá žádný dopad do veřejných rozpočtů. Tímto návrhem se dostaneme na roveň většiny ostatních zemí, kdy v řadě států jak Evropské unie, tak mimo ni dokonce existuje obligatorní povinnost takováto opatření vyžadovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Následuje paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den, dámy a pánové. I mé návrhy jste obdrželi písemně a týkají se sice tisku 70, ale nikoliv vlastního zákona o pobytu cizinců, ale doprovodného zákona o azylu číslo 325 z roku 1999 a změn navrhovaných ve vztahu k tomuto zákonu.

Mé pozměňovací návrhy vycházejí z podnětu Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a já si dovoluji krátce odůvodnit navrhované změny.

K bodu 1. Zde, pokud by byla provedena úprava § 3a písm. a) bodu 4 zákona o azylu, tak by cizinci zajištění za účelem navrácení podle readmisní mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie nebo podle nařízení Dublin 2, podle návrhu § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců neměli přístup do řízení o udělení mezinárodní ochrany. Zde bych ráda poukázala na nedostatečnou harmonizaci azylových systémů členských států Evropské unie. V důsledku toho může také dojít při navrácení žadatele do jiného státu Evropské unie k tomu, že nebude řádně jeho azylová žádost posouzena. Úřad vysokého komisaře OSN má v tomto směru velmi znepokojivé informace o odlišném výkladu ze vztahu některých členských států, kdy, jenom pro zajímavost, zatímco jeden členský stát Evropské unie udělil mezinárodní ochranu méně než jednomu procentu všech žadatelů, v jiném členském státě při přibližně stejných

podmínkách je úspěšnost zhruba 50procentní. Konkrétně za velmi problémovou zemi bývá označováno Řecko. A s ohledem na rozdílnou kvalitu přijetí a zacházení se žadateli o azyl obecně v jednotlivých členských státech doporučuje Úřad vysokého komisaře OSN, aby žadatelé zajištění za účelem předání podle mezinárodní smlouvy i do těchto zemí měli přístup do řízení o udělení mezinárodní ochrany předtím, než se rozhodne o realizaci jejich navrácení.

Pokud pak jde o bod 2, zde se vychází z toho, že o žádostech o udělení mezinárodní ochrany podaných osobami, o jejichž vydání žádá jiný stát, by měl správní orgán rozhodnout bezodkladně a přednostně. Pokud však nejsou shledány důvody pro zjevnou nedůvodnost takové žádosti a její zamítnutí podle § 16 odst. 2 zákona ve lhůtě do 30 dnů, je neopodstatněně zavádět pro tyto případy další lhůtu.

K bodu 3 si dovoluji poznamenat, že v návaznosti na navrhované znění § 24a odst. 3 zákona o azylu, kterým se stanoví přednost řízení o udělení mezinárodní ochrany před vydávacím řízením, by bylo vhodné promítnout tuto skutečnost také do § 393 trestního řádu o podmínkách příslušnosti vydání. S ohledem na článek 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků znemožňuje realizaci vydání žadatele o mezinárodní ochranu do jiného státu skutečnost, že o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Soud by tak při rozhodování o přípustnosti vydání musel nově vyčkat rozhodnutí příslušného orgánu v řízení o udělení mezinárodní ochrany. Úprava střetu řízení o udělení mezinárodní ochrany a vydávacího řízení byla do návrhu právě projednávané novely zákona o azylu vložena až po ukončení mezirezortního řízení, takže vlastně nemohla být vystavena kvalifikovaným připomínkám.

Pokud jde o poslední bod 4, zde důvodem pro umožnění přechodného bydlení v integračních azylových zařízeních osobám s udělenou doplňkovou ochranou jsou podle předkladatele těžko překonatelné obtíže s obstaráním bydlení, kterým tyto osoby v praxi čelí. S tím lze samozřejmě souhlasit. Lze uvítat v tomto směru navrhovanou změnu, ale navržené legislativní řešení pokládám za nedostatečné, protože se vztahuje pouze na velmi omezenou kategorii osob s udělenou doplňkovou ochranou a umožňuje těmto osobám pouze přechodný pobyt na velmi krátkou dobu tří měsíců po udělení doplňkové ochrany. Jestliže si návrh, a to zřejmě, klade za cíl zlepšit přístup osob s udělenou doplňkovou ochranou k bydlení, měl by se vztahovat na všechny osoby, které před udělením mezinárodní ochrany pobývaly v pobytových střediscích, a umožnit jim pobyt v integračních azylových střediscích po dobu trvání doplňkové ochrany maximálně na dobu 18 měsíců, tedy za stejných podmínek jako azylantům. Osoby s udělenou doplňkovou ochranou totiž mají stejné potřeby mezinárodní ochrany a nacházejí se v stejně zranitelném posta-

vení jako azylanti. Vzhledem k jejich oslabenému právnímu postavení ve srovnání s uprchlíky se navíc členské státy stále častěji uchylují k poskytování doplňkové ochrany i v případech, kdy osoba splňuje podmínky pro přiznání statusu uprchlíka.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní prosím pana poslance Davida Kádnera, který je předposledním v rozpravě, poté je pan poslanec Šnajdr a tím končí dosud podané přihlášky.

Poslanec David Kádner: Paní předsedající, dámy a pánové, chci přednést pozměňovací návrh, který jste obdrželi všichni do lavic. Jedná se o sněmovní tisk číslo 70 zákona číslo 326/1999 Sb., týkající se pozměňovacího návrhu k pozměňovacímu návrhu schválenému výborem pro obranu a bezpečnost. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Slovo má pan poslanec Šnajdr, připraví se pan poslanec Bublan.

Poslanec Marek Šnajdr: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já pouze stručně odůvodním pozměňovací návrh, který rovněž máte na svých lavicích, to je pozměňovací návrh můj, kolegy Štastného, Kádnera a paní kolegyně Horníkové. Rovněž se týká novely zákona o pobytu cizinců na území České republiky, a to jednoho řekněme specifického segmentu týkajícího se náležitostí, které uchazeč musí předložit v oblasti zabezpečení svých zdravotních rizik na území České republiky.

Ten pozměňovací návrh se týká zpřesnění a zpřísnění podmínek, jak co se týče rozsahu krytí zdravotních rizik těchto žadatelů či těchto pobývajících osob, tak i podmínek na poskytující subjekty. Uvedený pozměňovací návrh má čelit některým v minulosti zažitým jevům a jejich negativnímu dopadu na česká zdravotnická zařízení v podobě toho, že zde cizinci především z třetích zemí nebyli řádně a adekvátně nebo po celou dobu svého pobytu řádně pojištěni nebo nebyli pojištěni v rozsahu běžných očekávaných zdravotních rizik, a to jak akutních tak i řekněme částečně plánovatelných z podstaty věci, avšak ve svém konečném důsledku taktéž akutních, jako je například porod. Tyto jevy v minulosti byly řešeny tak, že pro tato zdravotnická zařízení nebylo lze za péči, kterou těmto cizincům poskytl, získat adekvátní úhradu z toho důvodu, že buď příslušná pojišťovna již neexistovala, nebo nekryla tuto péči v dostatečném rozsahu, či zde byla jiná překážka, a samozřejmě je evidentní, že tato zdravotnická zařízení, když tyto pohledávky nevymohla, tak buď šla k tíži jejich rozpočtu, nebo k tíži jejich hospodaření, nebo v několika případech došlo ke kompenzaci

těchto nedobytných pohledávek prostřednictvím státního rozpočtu. Předložený pozměňovací návrh, který máte ve svých lavicích, má krytí tato rizika a má zajistit, že tito pobývající cizinci budou adekvátně zdravotně pojištěni, a budou-li čerpat péči, tak tato péče bude validně zdravotnickým zařízením uhrazena.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Prosím pana poslance Bublana, který se přihlásil do podrobné rozpravy z místa, a chci vám sdělit, že další přihlášku mám. Paní poslankyně Horníková bude následovat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Bublan: Děkuji. Jak jsem již avizoval, hlásím se ke svým pozměňovacím návrhům. Odůvodnění máte uvedeno za každým z těchto deseti bodů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Paní poslankyně Horníková. Prosím.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Hezké dopoledne. Vážená paní předsedající, děkuji za udělení slova.

Já bych se teď oficiálně chtěla přihlásit k pozměňovacím návrhům k tisku 70. Jsem jeden z předkladatelů, tak jak zde hovořil pan kolega Šnajdr, a dovoluji mi jenom skutečně pár slov k našemu pozměňovacímu návrhu.

Jeho první úprava se týká § 180i odstavec 2, který navrhujeme upravit. Je to pojištění, které se týká pojištěnců, kteří tráví čas na našem území do 90 dnů. Jedná se o úpravu, která má zabránit zkomplikování práce cizinecké policie při posuzování, zda cizinec splňuje podmínky pro povolení pobytu do 90 dnů, jak jsem již zmiňovala.

Druhá úprava § 180i odstavec 3. Navrhujeme tento odstavec vypustit. Jedná se o nesystémové ustanovení, neboť bodové hodnocení se užívá výlučně u veřejného zdravotního pojištění a v tomto případě se jedná o zdravotní pojištění komerční.

Poslední moje poznámka – a tedy opravdu už jenom stručně. Třetí úprava se týká § 180j odstavců 2, 3, 4, 5 a 6. Úprava řeší pobyt cizinců nad 90 dnů. Pan kolega Šnajdr zde popsal poměrně podrobně, o jakou úpravu se jedná. Já snad chci jenom doplnit, že tato úprava je plně v souladu s požadavky současné platné evropské legislativy, a to konkrétně směrnice Rady 2003 ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty.

Návrh také obsahuje ustanovení o rozsahu komplexní zdravotní péče. Pan kolega Šnajdr zde o tom již hovořil. Je to komplexní zdravotní péče po-

skytovaná pojištěnému ve smluvních zdravotnických zařízeních pojistitele. Bylo zde zmíněno, že tento návrh se snaží zabránit vzniku nedobytných pohledávek zdravotnických zařízení.

A konečně na konec, náš návrh se snaží definovat komplexní zdravotní péči, což je dlouhodobě vytýkaný problém právě Evropskou unií a je označován jako problém v České republice neřešený. Jednoznačně se snažíme dosáhnout toho, aby výklad zákona byl jednoznačný.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Ptám se ještě, zda si někdo přeje vystoupit v podrobné rozpravě. Pokud se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit se závěrečným slovem. Nepřeje. Ptám se paní zpravodajky, zda si přeje shrnout průběh podrobné rozpravy. Není třeba, říká, že ne, tak v tuto chvíli děkuji a končím projednávání druhého čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat následujícím bodem, kterým je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr vnitra pan Radek John. Pane místopředsedo, prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně, dovoluji mi, abych zde alespoň stručně uvedl předložený návrh zákona. K 1. červenci 2012 by měl být spuštěn ostrý provoz základních registrů. Jak jistě víte, jde o systém, který by měl umožnit sdílení dat mezi informačními systémy veřejné správy. Cílem je, aby správní úřady a soudy nepožadovaly po fyzických nebo právnických osobách doložit určité údaje, pokud je tento údaj už veden v některém informačním systému veřejné správy. Páteří tohoto systému jsou čtyři základní registry: za prvé registr obyvatel, kde se soustřeďují základní osobní údaje občanů a cizinců s povolením k pobytu na území České republiky; za druhé registr osob, kde se soustřeďují údaje o právnických osobách, podnikajících fyzických osobách a organizačních složkách státu; za třetí registr územní identifikace, adres a nemovitostí, kde se soustřeďují údaje o nemovitostech včetně adresných

údajů; za čtvrté registr práv a povinností, kde se soustřeďují údaje o jednotlivých úředních agendách a zejména rozsah osobních údajů, ke kterým lze v rámci výkonu určité agendy přistupovat.

Předložený návrh zákona v návaznosti na postupnou přípravu spuštění systému upravuje některé technické podrobnosti zápisu údajů a jejich poskytování oprávněným subjektům. Navrhované změny by měly přispět k vyšší míře efektivity celého systému.

Kromě technických záležitostí návrh obsahuje i novelu zákona o občanských průkazech. Podle tohoto návrhu mají být postupně vypuštěny z občanských průkazů údaje o rodinném stavu, trvalém pobytu a rodném čísle. Tato změna byla motivována cílem, aby občanský průkaz fungoval primárně jako identifikační doklad občana, který by měl obsahovat jen základní osobní údaje nezbytné k identifikaci, jako je jméno, příjmení, datum a místo narození a v neposlední řadě i číslo občanského průkazu. Všechny ostatní údaje by měly být v systému základních registrů dostupné jak orgánům veřejné moci, tak i soukromoprávním subjektům přímým vstupem z příslušného informačního systému a nový typ občanského průkazu, který novela předpokládá k 1. lednu 2012, by měl tento přímý vstup technicky zajišťovat.

Ačkoliv je hlavním cílem předloženého návrhu zákona řešení problematiky základních registrů, vyvolala navrhovaná změna v zapisování údajů do občanských průkazů daleko širší diskusi, v rámci které jsme vyslechli velké množství námitek a připomínek. Přestože jsem přesvědčen o správnosti a užitečnosti výše uvedené koncepce, a to z hlediska ochrany osobních údajů o trvalém pobytu a rodinném stavu z občanských průkazů, přinese vyšší administrativní zátěž jak pro občany, tak pro další subjekty, pokud jde o dokládání těchto údajů v soukromé sféře. Proto jsme ve spolupráci s poslanci výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj připravili kompromisní pozměňovací návrh.

Podle tohoto pozměňovacího návrhu se budou údaje o trvalém pobytu a rodinném stavu nadále zapisovat do občanského průkazu s výjimkou případů, kdy sám občan oznámí, že si zápis těchto údajů do občanského průkazu nepřeje. Mám za to, že navržené řešení vyváženým způsobem zohledňuje oba oprávněné přístupy k dané problematice, přičemž konečné rozhodnutí ponechává primárně na samotném občanovi.

Pro úplné vysvětlení: Například občan, který se stěhuje z místa na místo a ví, že se bude stěhovat několikrát, si údaje o trvalém bydlišti do občanského průkazu nezavede, protože by ho musel neustále vyměňovat. Občan, který ztratil občanku a ví, že se bude rozvádět, si údaj o rodinném stavu nezavede, protože ví, že by si občanku musel zase vyměňovat. Občan, který dává přednost svobodě a soukromí, si ty údaje nezavede, protože je pro něj cennější vědět, že nebudou jeho údaje na každém místě,

kde předkládá občanský průkaz. Máme tedy svobodu a občan, který dává přednost ochraně svých údajů, má tuto možnost. Občan, který je chce uvést, má také tuto možnost. A upozorňuji na poměrně širokou skupinu žen, které si nepeřejí mít v občanském průkazu napsáno rozvedená. Mají svobodu nebyt rozvedená. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dobře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru máme rozdáno pod číslem 81/1. Teď prosím pana zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Jaroslava Krupku, aby nám tuto svoji správu přednesl.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás stručně seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který projednával zmíněný tisk. Tento výbor přijal usnesení, které jste dostali rozdáno do svých lavic, označené tisk 81/1. Je to usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pod číslem 12, který reflektoval na uvedenou materii. Já bych je stručně zdůvodnil obsah toho materiálu, protože samozřejmě pro vás, kteří se tou problematikou standardně nezabýváte, může být možná ten text poněkud složitý.

Usnesení jako takové se skládá de facto ze čtyř částí, byť jsou integrovány do jednoho usnesení. V první části se konstatuje, že výbor souhlasí s předloženým materiálem, tzn. se sněmovním tiskem číslo 81, čili je to ten fasciكل, který je na výšku zhruba 1 cm a obsahuje změny v několika desítkách zákonů. S ohledem na to, že s přípravou tohoto materiálu vystaly dva nové a zásadní problémy, tyto informace přišly spolu s podklady na projednávání na samotném výboru, takže byla přijata další část usnesení, která se v jedné části týká Českého statistického úřadu, kde, jednoduše řečeno, mu bude legislativně umožněno ověřovat určitá data ještě před spuštěním základního registru právě proto, aby se jemu podařilo vyčistit a správně nastavit jejich databáze. Druhá část, ta se týká přímo podnětu ze strany Ministerstva vnitra, které požádalo s ohledem na to, že dojde ke skluzu oproti původnímu záměru ke spuštění základního registru, byla by tam vypuštěna informovanost o cizincích jako takových, a proto byla legislativně napravena tato cesta do té doby, než budou spuštěny základní registry.

Čtvrtou částí je doprovodné usnesení, a tady bych jenom řekl, je to doprovodné usnesení, ale které výrazným způsobem se obrací na vládu ČR, protože v předchozí novele byla nastavena určitá povinnost, která byla uložena vládě, a to je ta, aby nastavila jakýsi technologický i časový postup pro zprovoznění základních registrů takovým způsobem, aby v řádném ter-

mínu, tj. k 1. 7. 2012, mohly být tyto systémy spuštěny, a to je obsah toho doprovodného usnesení.

Z mé strany jsem se pokusil alespoň stručně popsat obsah usnesení výboru a současně bych se přihlásil do obecné rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také, pane zpravodaji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Teď se přihlásil pan zpravodaj, jako první tedy vystoupí. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, v této části obecné rozpravy bych navázal na úvodní slovo pana ministra. S ohledem na to, že zákony jako takové, když jsou přijímány, málokdy se jim věnuje pozornost po obsahové stránce. Většinou se jim věnuje pozornost poté, kdy mediálně jsou vytažena nějaká fakta z připravovaného zákona. Tento zákon je toho typickým příkladem.

My se tady bavíme o systému základních registrů, což věřím, je systém, který už nebude zpochybnitelný, ale samozřejmě jeho zprovoznění je nutné doprovázet se spoustou legislativních změn, a jedna z dílčích změn byla i změna v občanských průkazech. Samozřejmě to, že tento návrh zákona obsahuje 98 až 99 % technikálií, asi málokdo z vás může posuzovat, pokud není vysloveně právníkem anebo odborníkem na tuto problematiku. Nicméně to, že tam bude nebo nebude nějaký údaj, samozřejmě každý z běžných občanů, a dokonce samozřejmě z vás legislativců můžete vnímat různě.

Právě proto, že se zvedá tato diskuse, a právě proto, že je snaha primárně zachovat technický obsah tohoto zákona. tzn. že dospět k tomu, abychom přípravu základních registrů měli připravenou a mohli v ní dále pokračovat, došlo k tomu, co tady avizoval pan ministr, sešli se zástupci spolu s ministerstvem a projednala se určitá změna, tak aby se na jedné straně odstranily pro mě v některých případech neodůvodněné důvody, ale mohli bychom o tom debatovat.

Jen chci říci poslancům, kteří zde seděli v minulém volebním období, že na toto téma už proběhlo několik diskusí jak na úrovni příslušného výboru, tak tady na plénu, a v konečné fázi jsme se nakonec dohodli. A i v tom okamžiku v minulém volebním období se přistoupilo na to, že obavy, budou-li chybět některé údaje na občanských průkazech, byly eliminovány tím, že na nějakou dobu se tam vrátily. Teď svým způsobem toto stanovisko, které řekl pan ministr, bude, předpokládám, následně poté potvrzeno ústy předkladatele tohoto návrhu, bude doprovázeno i nějakým komentářem, a myslím si, že by mělo reálně vyvrátit tyto obavy.

Chci ještě doplnit, že většinu času tyto důvody byly stanoveny při kon-

taktu s komerčními subjekty, jako jsou banky a pojišťovny. I na této půdě paralelně probíhají jednání. Myslím si, že i pan ministr by mohl toto potvrdit a doplnit, že se připravují další schůzky, a dokonce si troufám říci, došlo k určité parametrické shodě takovým způsobem, že může dojít k podpoře tohoto zákona, aniž by bylo ublíženo na schopnosti poskytovat služby těmito orgány.

Považoval jsem za rozumné teď na začátku případné diskuse doplnit a jakoby před případnými dalšími řečníky upozornit na to, že co vypadalo na první pohled jako obrovský požár, je skutečně jen zápalnice, která kompromisním řešením, se, doufám, podařila uhasit, a jsem samozřejmě připraven i další věci nějakým způsobem okomentovat, byť nechci ubírat roli předkladatele.

Současně bych se přihlásil ještě pro informaci do podrobné rozpravy, protože předložím pozměňovací návrh, který už máte na stole, který pouze a výhradně řeší legislativně technické opravy, které byly předloženy legislativou Poslanecké sněmovně a ke které jsem se dovolil přihlásit.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane zpravodaji. Do obecné rozpravy se dále hlásí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, to, co tady říkal kolega Krupka, že základní registry by neměly být zpochybňovány, to mohu podepsat a myslím, že to je důležité na sdělení, které tady dnes zaznívá. Je dobře, že základní registry mají začít fungovat, mají začít plnit onu roli, abychom všichni nemuseli stále dodávat státu stejná data, přestože stát je v různých registrech má, jen je nemá pohromadě. Určitě by se neměly opakovat situace, když někdo ztratí občanský průkaz, aby příslušný úřad na základě zákona po něm požadoval, aby doložil všechny skutečnosti včetně oddacího, rodného listu, aby osvědčil, jestli to, co už bylo jednou osvědčeno, jenom proto, že má být vydána kopie, mohl být vydán nový občanský průkaz.

Bavíme se tady o tom, jestli mají být, nebo nemají být občanské průkazy s větším nebo menším počtem údajů. Ta největší diskuse zavládla okolo rodného stavu, zavládla okolo toho, zda má být uváděno rodné číslo a pak trvalé bydliště. Jsem přesvědčen, že dokud základní registry nebudou vyzkoušeny v praxi, dokud se neukáže, že jsou skutečně funkční a že v běžných případech, kdy nejen při úkonech mezi státním orgánem nebo orgánem veřejné moci a občanem, ale především mezi občany a mezi podnikateli toto nemůže nahradit občanské průkazy, nemá smysl, abychom zašli tak daleko, že vypustíme většinu údajů právě z občanských

průkazů. Proto jsme připravili jako sociální demokraté pozměňovací návrh, o tom bude hovořit kolega Jiří Petrů.

Nicméně chtěl bych apelovat na všechny, aby ať už se rozhodnou hlasovat pro náš pozměňovací návrh, nebo pro pozměňovací návrh, který vznikl po dohodě ve výboru pro veřejnou správu, aby skutečně dbali na to, že bez zachování údajů, jako je trvalé bydliště nebo rodné číslo, na občanském průkazu nebudou např. moci občané podle zákona o bankách si zřizovat účet. Pokud budou advokáti v případě uzavírání smluv požadovat ověření totožnosti, budou muset občané, nebudou-li mít trvalé bydliště nebo rodné číslo na onom občanském průkazu, jít na Czech POINT a za úplaty požádat o vystavení potvrzení, které budou muset přinést pro každou tuto příležitost právě tomuto orgánu anebo advokátovi. Myslím, že těch případů, o kterých bychom mohli hovořit, je v tom běžném životě spousta. Já myslím, že je potřeba chránit osobní údaje, ale nedělat z toho fetiš. Ve chvíli, kdy obchodní rejstřík stále disponuje rodnými čísly všech, kteří kdy podnikali, měli podíl ve společnosti s ručením omezeným a to rodné číslo si tam můžete najít, tak tvrdit, že to někdo má na občanském průkazu, který má v peněžence a který v zásadě – ten občanský průkaz – předkládá jen ve skutečně omezeném počtu případů, je trošku nadnesené.

Proto bych vás chtěl požádat, abyste podpořili pozměňovací návrh, který zachová údaje na občanském průkazu do doby, než se skutečně zjistí, jak ony registry budou fungovat, protože si vzpomínám na debatu, která tady byla o datových schránkách. Tehdy jsme všichni byli přesvědčováni o tom, že vlastně zanikne jakákoli korespondence mezi státem a těmi, kteří budou mít onu datovou schránku. Ti z vás, kdo datovou schránku mají, tak zjistí, že finanční úřady jim zásadně posílají všechno doporučeně do trvalého bydliště, dokonce i Ministerstvo vnitra, když mi cosi posílalo, tak to neposlalo do datové schránky. A v případě soudů a justice, místo aby ten systém byl jednodušší, tak to práci ještě komplikuje, protože se všechno musí dvakrát zakládat a poslat soudní spis datovou schránkou je v podstatě nemožné. Takže abychom se nedostali do podobné situace, prosím vás tedy o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, který bude přednesen.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy z místa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Paní předsedající, dámy a pánové, já bych jenom navázal na vystoupení mého kolegy Jeronýma Tejce a trochu se dotknu technikálií. Avizuji také samozřejmě, že se přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který jste dnešní ráno obdrželi.

V obecné rozpravě bych tedy zmínil, že do doby plného a spolehlivého fungování základních registrů navrhujeme třemi vzájemně souvisejícími pozměňovacími návrhy zachování dosavadního rozsahu údajů zapisovaných do občanského průkazu podle platného zákona č. 328/199 Sb., o občanských průkazech. To znamená, že oproti vládnímu návrhu zákona, to je tisk č. 81, se zachovává též trvalé uvádění údaje o rodném příjmení, o rodném stavu nebo registrovaném partnerství, o rodném čísle a adrese místa trvalého pobytu. U občanů narozených v cizině se zachovává zapisování údaje o státu narození namísto navrhovaného kódu státu narození.

Zároveň také návrh umožňuje, aby držitel občanského průkazu se strojově čitelnými údaji vydaného do 31. prosince 2011 si mohl zvolit bezpečnostní osobní kód. O jeho zadání může držitel občanského průkazu požádat na kterémkoli obecním úřadě obce s rozšířenou působností. Tolik na vysvětlení technologie našeho návrhu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Mám ještě další dva přihlášené – pan poslanec Votava, pan poslanec Polčák, potom ještě další přihlášky. Pan poslanec Votava má slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, já jenom navážu na to, co říkal pan kolega Tejc, možná to rozšířím.

Padala tady slova o ochraně osobních údajů. Pan ministr se zmínil o ochraně osobních údajů, ale já myslím, že si tak trochu hraje na ochranu osobních údajů. Jsou výzvy občanům: chraňte své rodné číslo, své osobní údaje. Přitom bohužel si myslím, že největší hrozbou pro ochranu našich osobních údajů je vlastně stát. Pan kolega Tejc tady zmínil obchodní rejstřík. Ano, pokud jsem podnikatel, jsem jednatel společnosti s ručením omezeným, tak si o mně všechno v podstatě přečtou v obchodním rejstříku, protože je to veřejně přístupné. Přečtou si tam moje rodné číslo a tak podobně. Druhým takovým příkladem je katastr nemovitostí. Tam se dozvím také v podstatě – nechám si udělat na někoho výpis a dozvím se samozřejmě i jeho rodné číslo. A co více, já se dozvím dokonce, i jaké má závazky vůči bance, jaké má v podstatě dluhy. Myslím, že to také není v pořádku. Třetí příklad – daňové identifikační číslo. Je složeno z rodného čísla, takže v podstatě si o komkoli jiném také přečtu jeho rodné číslo.

Já si myslím, že toto je věc, která by se měla také třeba i v souvislosti s registry řešit, a veřejně přístupné registry, přes internet nebo jakkoliv, by prostě měly ochranu osobních údajů ctít. Minimálně by tedy měla být

veřejná část a neveřejná část, tak aby naše osobní údaje byly opravdu chráněny, a ne abychom si na to jenom hráli. Já jsem to už kritizoval i v minulém volebním období. Myslím si, že v tomhle má dluh nejenom vláda, ale samozřejmě i Úřad pro ochranu osobních údajů, protože ten by v tom myslím měl vyvinout i větší iniciativu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Dále se hlásí do obecné rozpravy páni poslanci Polčák a Koskuba. Pan poslanec Polčák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já děkuji mému předřečníkovi panu poslanci Votavovi, protože nastínil i ten druhý aspekt zákona a myslím si, že tento aspekt ochrany soukromí by neměl zapadnout. My když jsme ve výboru pro veřejnou správu projednávali tento návrh zákona, tak výbor de facto jednomyslně souhlasil s tím, aby tyto údaje, o kterých se zde bavíme, to znamená stav, bydliště a rodné číslo, z občanských průkazů vypadly. Souhlasili s tím i zástupci ČSSD i komunistické strany, samozřejmě ve výboru i zástupci vládních stran. Ochrana soukromí, tak jak jsme o ní hovořili, právě v důsledku jakéhosi kompromisního návrhu, který byl připravován na půdě řekněme předsednictva výboru, dospěla do té fáze, jak zde hovořil pan ministr. Je třeba si uvědomit, že v občanských průkazech po té lhůtě, která je stanovena v návrhu zákona, tyto údaje zůstanou zachovány vyjma rodného čísla. Není to tak, že by se v tuto chvíli tyto údaje vypouštěly. Pan ministr to řekl velmi správně a je třeba říci, že dneska jen ten, kdo by si cenil své ochrany, svého soukromí a zároveň tedy byl připraven na případné obtíže, které by s tímto nastaly, tak by musel v tu chvíli absolvovat ty cesty na Czech POINT, případně na nějaký jiný registr nebo na jiného správce registru.

Takže pokud mohu říci, obava, která zazněla a která je předložena ze strany pozměňovacího návrhu pana kolegy poslance Petrů, je mylná, protože pozměňovací návrh, který vám byl předložen na lavice a který jsem formálně podepisoval, je kompromisním návrhem, že ty údaje jsou zachovány, a ony ostatně ze zákona jsou vytažovány až k těm datům 31. prosince 2019, pokud se týká rodného čísla, a 31. prosince 2016, pokud se týká trvalého bydliště. To znamená do té doby stejně ty údaje jsou vedeny na občankách a po těchto datech budou vedeny, pokud schválíte příslušný pozměňovací návrh, jehož jsem tedy předkladatelem.

Já považuji návrh, který zde byl předložen ze strany pana kolegy poslance Petrů, za návrat ke stavu, kdy ty údaje budou vedeny všechny, a to mi vylučuje do jisté míry možnost mé podpory tomuto návrhu, protože já preferuji, aby si každý občan rozhodl, jestli chce ochraňovat soukromí, tak

ať tyto údaje v občance nemá. Bude to pro něj možná znamenat skoro žádnou obtíž, možná nějakou mu to přinese, ale je to věcí jeho svobodné volby. Pro toho, kdo nepožádá o ochranu tohoto soukromí, se v zásadě vůbec nic nemění. To je podstata návrhu.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Koskuba. A dříve než přijde, vám chci sdělit, že do konce tohoto jednání se omlouvá pan ministr Drobil a pan poslanec Cempírek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji. Paní předsedající, dámy a pánové, jsou tu dva pohledy na věc a já jako nováček jsem se rozhodl, že mezi vás, když už budu mluvit, spíš zanesu pohled zvenku, od lidí z praxe, protože mě rozhodně nikdo nemůže obvinít z toho, že bych něco zanedbal v minulém volebním období.

Prosím vás, my s tím návrhem přicházíme mimo jiné proto, že já v každodenní praxi jako lékař vidím, jak je důležité, aby občan u sebe měl doklad, který mu v určitém případě může zachránit život. A zde se omlouvám, mně jako lékaři prostě nestačí (s důrazem), že je libovůle občana, co si vybere, co nikoliv. Já souhlasím s ochranou soukromí. Na druhé straně se omlouvám – a už to tu padlo a nechci zdržovat – my jako soudní znalci máme u nás údaje dostupné na internetu včetně bydliště a mobilu a může si nás kdokoli dohledat. A to pracujeme pro soudy, které nám neplatí nebo platí za dlouho a případný zločinec si nás tam dohledá. To tedy se neurazte, zde já ochranu soukromí nemám. Nechci rýpat do citlivého tématu. Já si též nemůžu vybrat, když jdu kolem Svobodné Evropy, jestli mě někdo nafilmuje a ověřuje, kdo jsem a proč jsem tam šel a proč jsem tam šel šestkrát kolem. Ovšem když mám napsáno, že jsem ženatý, že mám své rodné číslo, je poznat, jaký mám tedy věk a kde bydlím, to je považováno jako zásah do soukromí.

Já se vám všem omlouvám, já tvrdím, že občan má svá práva, ale měl by mít i své určité povinnosti. A nikdo jistě občana nenutí v dnešní době, aby se všude prokazoval občankou, kde toto má.

Ale proč o tom mluvím jako lékař. Pro mladého mého předřečníka. Prosím vás, k nám občas přivezou opravdu člověka, který je v bezvědomí, a jediný doklad, který u sebe zatím lidé měli, protože ještě z minulé doby vědí, že bez toho nejde žít, je občanka. A zde já zjistím, kolik mu je, jestli je ženatý, kde bydlí. Je to možná pro vás maličkost, ale když my nevíme, co s tím člověkem je, a registry nefungují, jediné rodné číslo je zatím možností, jak se o něm něco dozvím. Pro vaše vysvětlení – mně už stačí, když zjistím, že opravdu trvale bydlí tam a tam, protože si mohu domyslet, že by

ho tam mohli léčit, že má manželku, která přijde a chce u bezvědomého informaci. A teď se neurazte, tyto zákony nejsou dořešeny.

Tady je pro pana ministra Johna prostřednictvím paní předsedající možná otázka, jestli já jako lékař vůbec můžu vyžadovat po vás občanku, abych si ověřil, že jste blízký příbuzný toho pacienta, který je v bezvědomí. Já vím, že nesmím. Na druhé straně, když vám nepodám informace, jsem špatný, když vám podám, jsem opět špatný. Koukejme na to z každodenního života.

Takže abych tu nemluvil dlouho, protože skutečně bych vám mohl podat z jedné jediné každodenní praxe.

Já stále se domnívám, že to, jestli jsem ženat, či nejsem ženat, není ostuda. Většina z vás nosí prstýnky. Sundáme prstýnky. Sundáme čísla z aut, protože tam je vidět, že jsem Pražák, jedu do Brna a nemusí mě mít rádi. Lidi, proboha nepřehánějte to do nekonečna! Pak už se budeme stydět za to, že nás tu občas bere televize! Prostě občanka je občanka, zmizel z ní tetanus a věřím, že většina z vás má toto očkování propadlé, protože to je citlivý údaj. (Úsměv v sále.) Nevíte to. Ano, zlí komunisté. A pan poslanec Tluchoř, kterého si jinak vážím, prostřednictvím paní předsedající, mně jistě promine, ale jak zde ve středu hovořil, snad mě nepovažuje za sociálního demokrata, který šíří teď strach a zlo, ale vymizel tento údaj. Nenajdete ho tam, většina z vás to vůbec neví, umřete si v klidu v rámci svobody na tetanus (smích v sále), je to paráda, je to váš problém. Promiňte, když si umřete, je to ještě dobrý. Když vás stihnou přivést do nemocnice a kvůli tomu, že vy jste se na to vykašlali, my do vás cpeme ekonomické prostředky, už je to trošičku horší.

Lidi, zamyslete se nad tím, co obsahuje – řeknu – náš pozměňovací návrh. To není útok na osobu občana. Kdo pojedje se slečnou do hotelu, nemusí ukazovat občanku. Vyndá pas nebo řidičák. Tam údaj o bydlišti a stavu mít dejme tomu nemusí. Ale na občance by to být mělo, protože počítače nejsou všude, nejsou vždy funkční a skutečně pro pár lidí to bude moc znamenat i krom jiného v mém oboru záchranu života. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z levé části sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně panu poslanci Koskubovi. A ptám se, zda ještě někdo se hlásí z místa do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda si přeje vystoupit pan ministr nebo pan zpravodaj. Pokud ani ti si nepřejí v tuto chvíli po obecné rozpravě (poznámka zpravodaje mimo mikrofon) – ještě není zahájena, samozřejmě v podrobné rozpravě dostanete slovo. Takže v tuto chvíli konstatuji, že si ani navrhovatel ani zpravodaj nepřejí vystoupit, a zahajují podrobnou rozpravu. Do této rozpravy mám přihlášený písemně: pan poslanec Michal Doktor, pan zpravodaj avizoval své vystoupení, a jest-

li jsem dobře porozuměla panu poslanci Petřů, taktéž. Takže nyní, pokud pan zpravodaj si přeje vystoupit jako první, má na to samozřejmě právo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Děkuji. Já jsem nechtěl předběhnout své kolegy, nicméně tím, jak jsem avizoval v obecné rozpravě, pouze se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který byl podán mým jménem k sněmovnímu tisku číslo 81 a který obsahově se týkal legislativně technických změn. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní bude mít slovo pan poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně, dovoluji, abych předložil pozměňující návrh, který se týká té části sněmovního tisku 81, který má postupně snížit počet údajů uvedených v občanském průkazu. Svým způsobem jdu tedy naproti jak vystoupení pana zpravodaje, tak zejména kritickým výhradám, které shodou okolností zaznívaly v uplynulé části rozpravy především z řad kolegů ze sociální demokracie.

Ani já nejsem nadšeným obhájcem orwellovského konceptu registrů, zejména ve fázi, kdy se množí připomínky k fungování celého systému, a dokážu si jen těžko představit, že zákonem i ve smyslu časové osy hodně dopředu omezíme postupně rozsah osobních údajů uváděných v občanském průkazu, zejména z pohledu toho, že jiné zákony touto novelou nedotčené ukládají soukromým institucím, a to je prosím ten nejdůležitější, alespoň v mém rozsahu vnímání, nejdůležitější střet tohoto zákona a jeho účinků s tím reálným světem, s reálnou ekonomikou, střet vyvolávaný účinky tohoto zákona. Jedny zákony téže země říkají, že instituce, soukromoprávní subjekty, např. banky, mohou při kontaktu s občanem při zakládání účtu, při vydávání svolení s poskytnutím úvěru např. spotřebitelského provést základní identifikaci, a říkají, jak to má být provedeno, a zákony téže země by měly určit, že z této identifikace, resp. z průkazu, z dokumentu, který je zákonem přímo zmiňován, mají mizet identifikátory, které jsou součástí té identifikace.

Já považuji za nemožné, aby stát, jakkoliv je oprávněn uvažovat v zavádění toho konceptu, kterým registry jsou, uvažoval dopředu. Máme také domýšlet důsledky svých rozhodnutí a myslím si, že nemůže, nemá právo, přenášet nepřiměřené náklady na soukromoprávní subjekty ve chvíli, kdy nemá domyšlené důsledky, nemá domyšlené spouštěče a ty celkové organismy toho, jak ten systém má fungovat, a zejména nemůže na soukromoprávní subjekty přenášet vícenáklady související se zaváděním tohoto systému, náklady tedy zcela zbytečné.

Proto prosím, abych ve smyslu této úvodní řeči, která byla spíše odůvodněním toho pozměňujícího návrhu, předložil pozměňující návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona číslo 100/2010 Sb., a další související zákony, v části osmé, kterou je změna zákona o občanských průkazech.

Navrhuji jej upravit takto: Za prvé – článek označený jako článek VIII. V § 3 odst. 2 písm. a) se ve větě první spojka „a“ za slovem číslo nahrazuje čárkou a za slovo pobytu doplňují slova: „a rodinný stav“. Jen pro úplnost tedy uvedu, že upravené znění první věty § 3 odst. 2 písm. a) by tedy znělo: a) jméno, popřípadě jména, příjmení, pohlaví, státní občanství, datum, místo a okres narození, rodné číslo a adresa místa trvalého pobytu a rodinný stav.

A prosím, abych mohl navrhnout také druhou úpravu. Úprava článku označeného jako článek X Přejícná ustanovení se nahrazuje zněním: Článek X Přejícná ustanovení. Držitel občanského průkazu se strojově čitelnými údaji vydaného do 31. prosince 2011 si může zvolit bezpečnostní osobní kód. O jeho zadání může držitel občanského průkazu požádat na kterémkoliv obecního úřadě obce s rozšířenou působností.

Tolik navržené pozměňující návrhy.

Dovolte jenom poznámku na okraj, resp. závěrem. Já osobně bych se přiklonil k návrhu a k rozsahu takové úpravy zákona, kterou tady představil v obecné rozpravě pan kolega z TOP 09. Je jistě na místě, aby občan sám si mohl zvolit míru ochrany osobních údajů a svého soukromí. Je také ale nutné, aby občan v této situaci zcela jednoznačně věděl, že jestliže se rozhodne pro dokumenty se zvýšenou ochranou soukromí, bude ve smyslu platných zákonů, například zákona o bankách, vystaven povinnosti a nutnosti dodatečně předkládat bance a úvěrovému subjektu tyto údaje, protože jsou pro sjednání smlouvy ze zákona nepominutelné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Nyní vystoupí pan poslanec Petřů a připraví se pan poslanec Polčák. Ti jsou zatím jediní přihlášení do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petřů: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, již jenom formálně. Přihlašuji se k pozměňujícímu návrhu, který jsem vám zozeslal ráno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan poslanec Polčák dostane slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážení členové

vlády, já se rovněž formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který vám byl rozdan na lavice ráno. Jenom tedy shrnuji to, co tady teď říkal pan kolega, poslanec Doktor, že rodinný stav je právě v důsledku tohoto, já bych neřekl ani mého, ale našeho společného kompromisního návrhu zachovávan. To znamená s jeho návrhem v tuto chvíli se bude muset potom vypořádat pan zpravodaj. Nicméně v mém návrhu to je zachováno. To znamená tyto údaje, které by měly být podle původního návrhu vypouštěny, ty jsou zachovávány nadále. Já se tudíž k tomuto pozměňovacímu návrhu hlásím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nemám žádné další přihlášky do podrobné rozpravy. Pokud se již nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Mám avizováno, že pan zpravodaj vystoupí se závěrečným slovem. A ptám se pana ministra. Ten si nepřeje vystoupit. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, v podstatě ti, co jsme tady byli v minulém volebním období, jsme si tyto diskuse svým způsobem už prožili. Rozumím tomu, že ti, co přišli nově, mají plné právo jako členové této ctihodné Sněmovny, aby se k těmto věcem vyjadřovali, a plně respektují i jejich názory, které jsou zejména opřeny o každodenní činnost jako v případě lékařů. Nicméně chtěl bych upřesnit, že my se tady trochu míjíme v argumentaci. Argumentace typu „budu-li mít na občanském průkazu datum expirace tetanu nebo datum, kdy jsem byl očkován“ přece negeneruje to, že ten člověk bude přeočkován. Pouze to opět zůstává na jeho vůli. Čili mám-li ten údaj, může to pro mě být vodítko, ale určitě to není garance, že se půjdu nechat přeočkovat.

Já bych mohl v těch argumentech pokračovat dál. Ale co chci říci? Důležitou věc, když tady padla zmínka o rodném čísle, o tom, že bude vypuštěno – byla v původním návrhu uvedena skutečně lhůta 1. leden 2020. Čili do té doby zůstává. A na margo toho chci říci: pozměňovacím návrhem, který tady avizoval pan kolega Polčák, bylo předjednáno – a bude to pouze na vás, na poslancích, jestli akceptujete tento návrh – že by v podstatě ten údaj tam nadále zůstal.

Nicméně chci říci, že s ohledem na jistou ochranu identity v budoucnosti by právě měly fungovat čtecí zóny v občanských průkazech poté, kdy budou spuštěny základní registry... A škoda, že tady není pan kolega Tejc, ale kdybych prostřednictvím předsedající se na něj obrátil, tak paradoxně on teď potvrdil, že lhůta rok 2017, 1. leden, resp. rok 2020 pro rodná čísla v té původní podobě by s ohledem na spuštění registru v roce 2012... Čtyři, a jestli umím počítat dobře, dokonce osm let by byla dostatečná lhůta na

to, aby se prokázalo, že systémy jsou funkční a tyto údaje budou nadbytečné, protože jakýmkoli přečtením čtecí zóny vy máte aktuální stav místa pobytu. Čili ten, kdo tam má uvedeno, jak mnozí říkají, bydliště a to není platné, protože bydlí někde úplně jinde, přijde-li na příslušný úřad a-nebo na tu banku, která bude vybavena komerčním čtecím zařízením... bude schopna si aktuálně vytáhnout tento údaj. Já bych vás poprosil, kdybyste v rámci tohoto se zkusili podívat z pohledu perspektivy na to, jak ty údaje skutečně budou expirovat. Čili – 2016, 2020. Bude teď přednesen a byl přednesen pozměňovací návrh. Čili pro drtivou většinu vás všech v případě potřeby tyto údaje tam zůstávají a nemělo by to být, doufám, zase důvodem další diskuse.

A to, že se to předjímá dopředu, je samozřejmě dáno tím, že i orgány státní čili veřejná moc potřebuje nějakým způsobem plánovat. Plánovat své investice. A jakékoliv údaje, které znamenají, že budu vydávat, v uvozovkách, zbytečně občanky proto, že tam budou některé údaje, které si ten úřad může získat, znamená pro ně vyšší údaje. A obráceně. A já nevyklučuji, že pro komerční sektor budou nějaké minimální údaje, náklady. Nechtě mají časovou představu, kdy by tyto kroky měly vpadnout v realizaci, aby se na ně mohly dostatečně připravit.

To jsem prosím považoval za potřebné, jenom na nějaké vysvětlení. A předpokládám, že ještě do příštího pátku, kdy snad by mohlo proběhnout třetí čtení, určitě bude prostor pro diskusi s těmi, kteří by o tom chtěli diskutovat. A rád se této diskuse zúčastním. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto... (Prosba o vystoupení z místa zpravodaje.) No, pokud pane zpravodaji, poté, co jsem to sloveso vyřkla... Tak poprosím pana ministra, zda by nevystoupil krátce.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Dobré odpoledne. Tak já otevírám tímto diskusi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. My pěkně děkujeme a pan zpravodaj ještě dokončí.

Poslanec Jaroslav Krupka: Já se vám všem velmi omlouvám, ale tu informaci v podstatě jsem vám chtěl podat poté, co jsme se s panem ministrem domluvili, a já už jsem to avizoval členům našeho výboru. Dne 23. listopadu, což je úterý, ve 13 hodin by měl proběhnout seminář, který by se obecně měl nazývat Elektronizace veřejné správy, kde by postupně, v chronologii, informoval o legislativě a dalších technických krocích, včetně účasti části odborníků, kteří již tyto věci realizují. Konkrétně padl tady

ČÚKAZ, čili zástupce z Českého úřadu katastrálního a zeměměřického. Měl by vás, poslance, informovat o tom, co vlastně obnáší veškerá legislativa, a ministerstvo – jaké veškeré kroky budou následovat. Myslím si, že to by mohlo pomoci všem těm, kteří přicházejí s konkrétními kritickými kroky, aby měli prostor na to se s tím obeznámit a případně na této platformě dále diskutovat.

Ještě jednou se omlouvám za tento vstup, ale považoval jsem za potřebné to sdělit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě jednou děkuji panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání dalšího bodu. Tím je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona za omluveného ministra financí Miroslava Kalouska uvede pan ministr Drábek. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych uvedl návrh novely zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

Novela zákona o účetnictví si klade za cíl zejména za první implementaci ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady, jejímž záměrem je snižování administrativní zátěže účetních jednotek při konsolidaci v účetnictví. Pokud mateřská společnost ovládá pouze nevýznamné dceřiné společnosti, nemusí konsolidovanou účetní závěrku sestavovat. Za druhé, rozšiřuje se možnost použití mezinárodních účetních standardů účetními jednotkami, které podléhají konsolidaci. Za třetí, upravuje se správní trestání v souladu se zásadami právní úpravy přestupků a jiných správních deliktů. Správní trestání se navrhuje rozšířit i na účetní jednotky, které mají zásadním způsobem podhodnocená aktiva, ze kterých se tyto pokuty vypočítávají. Toto rozšíření je v souladu s doporučením hodnocení plnění Úmluvy o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích. Za správní delikt se dále bude považovat i nepředání účetních záznamů do centrálního systému účetních informací státu. A za čtvrté, úpravy některých ustanovení zákona ve vztahu k

vybraným účetním jednotkám v rámci účetnictví státu, a to tak, aby byla ještě více eliminována pracnost zavádění nových pravidel, zejména v případě vybraných malých účetních jednotek.

Vládní návrh novely zákona o účetnictví byl projednán a doporučen ke schválení rozpočtovým výborem dne 13. října. Rozpočtový výbor nepřijal žádné pozměňovací návrhy. Proto doporučuji předložený vládní návrh novely zákona o účetnictví propustit do třetího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 17/1 a teď prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Josef Smýkal. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Smýkal: Pěkné odpoledne, děkuji za slovo. Vidím, že pan ministr to vzal takzvaně jedním šupem. Chci jenom potvrdit to, že rozpočtový výbor projednal novelu zákona o účetnictví a doporučil Poslanecké sněmovně ji schválit.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, to bylo také rychlé. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Koníček, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní místopředsedkyně, než vám položím otázku, bych chtěl citovat z usnesení, které Sněmovna přijala na začátku tohoto volebního období: „Předseda vlády nebo jím pověřený člen vlády se zúčastní celého jednání schůze Poslanecké sněmovny.“ Chtěl bych se vás, paní místopředsedkyně, zeptat, jestli máte informaci, který člen vlády byl pověřen tímto úkolem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zjistím to u organizačního výboru, dám vám vědět.

Prosím, hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Pokud se nikdo do obecné rozpravy nehlásí a já nemám ani žádnou písemnou přihlášku, tak uzavírám obecnou rozpravu, končím ji a zahajuji podrobnou rozpravu. V tuto chvíli mám jednu písemnou přihlášku a je to pan poslanec Vilímc, kterému tímto uděluji slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, chci se pouze přihlásit k pozměňovacímu návrhu k tomuto tisku č. 17, který již byl rozdán vám do lavic v úterý.

Cílem pozměňovacího návrhu je snaha o snížení administrativní

zátěže, především malým účetním jednotkám. Vládní návrh totiž ukládá povinnost všem účetním jednotkám sestavovat tzv. přehledy o peněžních tocích, čili cash-flow, a o změnách vlastního kapitálu v případě, pokud účetní jednotka splní alespoň jeden ze dvou ukazatelů, 40 milionů korun celkových aktiv nebo 80 milionů korun čistého obrátu. Jelikož však ve veřejné sféře existují malé účetní jednotky, především jsou to malé obce, malé příspěvkové organizace, které jedno z těchto kritérií, jeden z ukazatelů běžně splňují, většinou se to týká aktiv celkem ve výši 40 milionů korun, musely by všechny malé obce, všechny malé příspěvkové organizace každoročně sestavovat přehledy o peněžních tocích, což by samozřejmě znamenalo poměrně velkou administrativní zátěž. Můj návrh, který jsem předložil, v podstatě ukládá povinnost sestavovat tyto výkazy pouze v tom případě, pokud malá účetní jednotka dosáhne obou těchto ukazatelů, to znamená jak 40 milionů celkových aktiv, tak 80 milionů čistého obrátu.

Chci pouze podotknout, že tento návrh byl zpracován ve spolupráci s Ministerstvem financí a reaguje na podněty ze stran územních samosprávních celků. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Pokud tomu tak není, nikoho nevidím, ukončuji podrobnou rozpravu a chci se zeptat, jestli pan ministr nebo pan zpravodaj chtějí mít závěrečné slovo. Vidím, že nikoli, takže končím čtení tohoto návrhu.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání dalšího návrhu a je jím

8.

Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr financí Miroslav Kalousek – ten tu stále není, a proto poprosím pana ministra Drábka, aby se ujal tohoto tisku.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych ve druhém čtení uvedl návrh zákona o finančním zajištění. S obsahem návrhu jste byli seznámeni již v prvním čtení, proto stručně zopakují, že návrh zákona upravuje finanční zajištění jako zvláštní způsob zajištění pohledávek z obchodů, které jsou typicky uzavírány na finančních trzích.

Navrhovaný zákon je normou transpoziční. Promítá do českého právního řádu směrnici o dohodách o finančním zajištění a směrnici, jež ji novelizuje.

K transpozici novelizační směrnice je členským státům Evropské unie dána krátká lhůta, která uplyne již 30. prosince 2010. Z tohoto důvodu si vás dovoluji požádat o podporu tohoto návrhu a jeho hladké schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 84/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Michal Doktor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Vážené kolegyně a kolegové, já svou roli zpravodaje Poslanecké sněmovny k tomuto sněmovnímu tisku naplním potud, že osvědčuji, že usnesení výboru k příslušné věci vám bylo rozdáno pod sněmovním tiskem označeným jako 84/1. A toto obsahuje doporučení Poslanecké sněmovně, aby tento sněmovní tisk schválila bez připomínek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku, a proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Vpravo ani vlevo nikoho nevidím, proto uzavírám, končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu. V tuto chvíli také nemám žádnou písemnou přihlášku, proto se ptám, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

V tuto chvíli můžeme přistoupit k projednávání bodu

9.

Vládní návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení

Opět poprosím pana ministra Drábka, aby se ujal slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych ve druhém čtení u-

vedl návrh zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění. Jak již bylo prezentováno při prvním čtení, jedná se o doprovodný novelizační zákon, který řeší vztah finančního zajištění k jiným předpisům. Návrh zákona je opět převážně transpozičního charakteru. Navíc je nezbytným doplňkem zákona o finančním zajištění, který byl projednán v předchozím bodu, proto připomínám, že je nutné, aby oba zákony byly schváleny a vstoupily v účinnost ke stejnému datu. Z tohoto důvodu vás žádám o podporu také tohoto návrhu a jeho schválení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. Prosím nyní, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Michal Doktor.

Poslanec Michal Doktor: I projednávání tohoto sněmovního tisku proběhlo na půdě rozpočtového výboru bez nějakých významnějších připomínek. Rozsah usnesení je uveden ve sněmovním tisku 85/1. Byl přijat pozměňovací návrh místopředsedkyně rozpočtového výboru paní poslankyně Langšádlové. Pro to, abych splnil svou roli zpravodaje Poslanecké sněmovny, nemusím uvádět nic z tohoto textu, neb jej máte písemně k nastudování. Jen avizuji již v úvodu v obecné rozpravě a prosím o akceptaci mé přihlášky do podrobné rozpravy, protože bych přednesl pozměňovací návrh právě k usnesení rozpočtového výboru a pokusil se opravit drobnou chybičku, která je v textu přijatého usnesení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku, takže se ptám, jestli někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Můj pozměňovací návrh je formulován jako pozměňovací návrh proti, respektive jako doplnění usnesení rozpočtového výboru k této věci.

Usnesení rozpočtového výboru v části označené jako I odstavec označený jako 2 měním, respektive doplňuji v části 10 v bodě 8 § 193 odst. 4. Navrhuji, aby tato část zákona, tedy § 193 odst. 4, napříště zněl takto: Odstavec 3 se neuplatí pro účinky úkonů spojených se zahájením insolvenčního řízení vstupem do likvidace nebo zavedením nucené správy. Vyloučení těchto účinků upravují jiné zákony.

Dovolte, abych uvedl krátkou důvodovou zprávu. Původním zněním by bohužel mohlo dojít k takovému výkladu zákona, kdy by účinky tohoto

znění, nebo tohoto ustanovení zákona, mohly být vztahovány právě a jen na situaci, kdy bylo sjednáno finanční zajištění, a nepochybně je správné, aby tato úprava zákona byla vztahována na celý režim závěrečného vyrovnání, tedy nejenom na zmíněnou část zákona nově formulovaného zákona o finančním zajištění.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Chci se zeptat, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní následuje bod

12.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodu majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - druhé čtení

Návrh by měl uvést za navrhovatele pan senátor Jiří Nedoma, kterého v tuto chvíli ještě nevidím. Už ho vidím. Pane senátore, můžete se ujmout slova. Dobrý den, pane senátore, už můžete hovořit.

Senátor Jiří Nedoma: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji v první řadě dobrý den.

Chtěl bych říci k této novele tohoto zákona, že máme velký zájem jako předkladatelé na tom, aby jednak vláda – tedy potažmo především Ministerstvo dopravy mělo jasná pravidla hry, co bude od 1. ledna s dálničními vinětami na našich dálnicích, a dále i na tom, aby tuto jistotu měli především naši občané.

Při projednávání ve vašem hospodářském výboru padaly různé návrhy a nápady na to, jak to doplnit o další možnost toho, aby si mohlo ministerstvo, potažmo vláda sama později určit, kdy by odstoupila od termínu 2016, kam my až touto novelou navrhujeme prodloužit dobu, po kterou nebude aplikován tento doposud platný zákon. Avšak z vlastního znění zákona vyplývá, že to je doba jaksi hraniční. Bude-li potřebovat vláda tyto věci uspišit díky tomu, že technický pokrok umožní použití jiného systému pro výběr mýtného vůbec, tak to bude zcela určitě moci zavést již dříve, a to stejně změnou – novelou tohoto zákona.

Jenom pro vaši informaci bych chtěl říci, že termín, kdy my jsme stanovili 2016, vyšel z původních podkladů původního návrhu zákona, který vůbec elektronické viněty zavedl, čili není to termín nijak vykonstruovaný ani vymyšlený, ale odráží se od podkladů od Centra dopravního výzkumu, které vypočítávalo vliv zavedení elektronických vinět do státního rozpočtu. Čili toto období bylo takto předloženo a vyčísleno do roku 2016 a my jsme se toho pouze přidrželi.

Jinak bych vás chtěl ujistit, že jsem přesvědčen, že technický pokrok, především v kosmických technologiích, postoupí tak rychle, že již díky systému Galileo se budou moci evropské státy rozhodovat o přechodu na výběr mýtného podle satelitního systému dokonce již od roku 2012. Bude tedy záležet pouze na jednotlivých národních vládách, jak svoji legislativu po schválení svými příslušnými parlamenty k tomu přizpůsobí.

Toť zatím všechno. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane senátore. Předložený návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 25/2. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Aleš Rádl. Pan poslanec Aleš Rádl je přítomen? Nebo kdo promluví za hospodářský výbor? (Poslanec není přítomen.) To je nemilá situace. Jestli se může někdo jiný ujmout slova z hospodářského výboru? Prosím, pane poslanče. Pan poslanec Stanjura. (Hlasy ze sálu: Je zapotřebí hlasovat.) Dobře, nechám hlasovat, jestli za hospodářský výbor místo pana poslance Aleše Rádla může vystoupit pan poslanec Zbyněk Stanjura. Já vás předtím nechám odhlásit, odhlašuji vás, prosím, přihlaste se všichni znovu.

Pokud jste všichni přihlášení, zahajují hlasování o tom, zda může vystoupit pan poslanec Stanjura z hospodářského výboru. Pardon, faktická poznámka pan poslanec Smýkal. Omlouvá se, stahují ji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, aby vystoupil pan poslanec Stanjura? (Hlasování nefunguje.) Pardon, aby se stal zpravodajem. Prohlašuji hlasování za zmátkané. Omlouvám se za zmatky, které jsem sama způsobila.

Znovu zahajují hlasování, zda se může stát zpravodajem pan poslanec Stanjura. Přihlaste se, kdo je pro. Nefunguje hlasování. Kdo je pro? Už konečně funguje hlasovací zařízení. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 22 z přihlášených 111 pro 97, proti nula. Toto usnesení bylo přijato a pan poslanec se může ujmout slova jako zpravodaj.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, hospodářský výbor tento materiál projednal, požádal pouze zpracovatele, předkladatele, aby podali legislativně technické úpravy, protože tam vláda měla nějaké drobné úpravy, nicméně s věcným obsahem souhlasil. Nepřijal žádný pozměňovací návrh.

Doporučuji propustit do třetího čtení bez dalších úprav obecného obsahu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu. V tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Opět neeviduji žádnou písemnou přihlášku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den. Paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, nechal jsem rozdat pozměňovací návrh do vašich lavic k tisku číslo 25 a tímto se k němu přihlašuji. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Baštýřovi. Ptám se, jestli je ještě někdo další přihlášený. Prosím, pan ministr Bárta. Máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vít Bárta: Vážené vedení Sněmovny, dámy a pánové, kolegové, dovoluji si navázat na předkladatele této zákonné úpravy s velkou prosbou o podporu tohoto senátního návrhu, který z hlediska práce, koncepční práce Ministerstva dopravy je velmi zásadní. Mám potřebu z tohoto hlediska poděkovat předkladateli panu senátorovi za to, že bez ohledu na to, že v politické práci a v práci této Sněmovny velmi často vzniká potřeba určité účelovosti a určité politické prioritní linky nad linkou obsahovou, že tato norma je příkladem přesně obráceného postupu, která vznikla opravdu v zásadě jako technicistní norma, která má nicméně zásadní, pozitivně ekonomické konsekvence.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře.

Chci se zeptat, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho neregistruji, takže končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto návrhu.

V tuto chvíli přistoupíme k bloku zpráv. Jedná se o body číslo 59 až 85. Začneme bodem

59.

**Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008
a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení
za rok 2008
/sněmovní tisk 76/**

Tento materiál uvede ministr pro místní rozvoj Kamil Jankovský. Pane ministře, ujměte se prosím slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si tady dovoluji přednést zprávu k Roční účetní závěrce a Výroční zprávě o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2008. Je to trošičku historie, nicméně oba materiály byly předloženy Poslanecké sněmovně již v předchozím volebním období. Sněmovna se však do konce svého mandátu bohužel nedostala k projednání, a proto je vláda nyní předkládá znovu. Oba materiály byly prověřeny nezávislým auditorem, který v poskytovaných informacích neshledal žádné pochybení. Oba materiály byly projednány ve výboru fondu a v dozorčí radě fondu a přijaty bez připomínek.

A nyní k samotnému roku 2008. Rozpočet roku 2008 předpokládal příjmy ve výši miliarda 247 milionů, ve skutečnosti byly dosaženy příjmy v objemu miliarda 700 milionů korun, tedy o 36 % vyšší, než předpokládal rozpočet. Stalo se tak především díky vyššímu stavu depozic způsobenému nižším čerpáním výdajů v závěru roku 2007 a vyšším úrokovým sazbám na depozitních účtech. Dále pak v důsledku skutečnosti, že některé úvěry poskytované fondem byly splaceny předčasně. Příjmy fondu zvýšila oproti očekávání také mimořádná dotace z kapitoly MMR ve výši 90 milionů na posílení programu Panel. Vyšší příjmy byly způsobeny také dalšími nerozpočtovanými příjmy, z nichž nejvýznamnější byly vratky dotací na základě rozhodnutí finančních úřadů ve výši 36 milionů korun.

Co se týče výdajů, celkové výdaje Státního fondu rozvoje bydlení byly v roce 2008 rozpočtovány ve výši 3 miliardy 200 milionů, skutečné výdaje roku 2008 dosáhly výše 2 miliardy 934 milionů. Tato částka je ovlivněna způsobem čerpání jednotlivých podpor poskytovaných fondem. Příjemce

dotačního i úvěrového titulu má možnost čerpat finanční prostředky až po dobu tří let. V rámci programu Panel je dotace vyplácena v pololetní periodicitě po celou dobu splácení poskytnutého komerčního úvěru, to je až po dobu 15 let. Smluvně se fond v roce 2008 zavázal k programovým výdajům ve výši 2 miliardy 900 milionů korun.

V rámci úrokové dotace programu Panel, rekonstrukce panelových bytů, bylo v roce 2008 schváleno poskytnutí dotace 2024 vlastníkům panelových domů v celkové výši 2 miliardy korun. Skutečné čerpání v roce 2008 proběhlo ve výši 754 milionů korun. Zčásti bylo skutečné čerpání financováno z mimořádné jednorázové neinvestiční dotace od Ministerstva pro místní rozvoj, a to výplatou dotací jednotlivým příjemcům v období listopadu a prosince 2008 v souhrnné částce 90 milionů korun.

Nízkoúročný úvěr na pořízení bytu podle nařízení vlády byl ve sledovaném období přidělen téměř 3000 mladým rodinám, a to v celkovém objemu 800 milionů korun z úvěrových zdrojů. Čerpání v průběhu roku 2008 dosáhlo výše 898 milionů korun.

Na dotace formou snížení úvěru na každé narozené dítě byly použity prostředky ve výši 77,88 milionu korun.

Programové výdajové položky rozpočtu na rok 2008 byly z převážné části smluvně naplněny. Smluvně se fond v roce 2008 zavázal k výdajům ve výši 2 miliardy 905 milionů, což představuje 96 % schváleného objemu výdajových položek fondu určených na jednotlivé programy. Fond tak své hlavní úkoly dané rozpočtem na rok 2008 splnil.

Výdaje na správu fondu činily 50 milionů korun. Na zajišťování programu podpor bylo použito 112 milionů korun. Jednalo se o výdaje: odměny bankám za vedení bankovních účtů, čerpání účtů, odměny regionálním střediskům v rámci programu Panel, právní služby, příprava dokumentů pro EU, výroba informativních materiálů a prezentace fondu na výstavách. Z celkového pohledu fond smluvně zajistil využití z 97 % finančních prostředků určených na jednotlivé podpůrné programy.

Lze tedy nepochybně říci, že fond splnil své úkoly dané rozpočtem schváleným Poslaneckou sněmovnou. Za této okolnosti navrhuji, aby Poslanecká sněmovna tento materiál schválila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jsme obdrželi jako sněmovní tisk 76/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Jan Babor a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, výbor pro veřejnou správu se na své 3. schůzi dne 8. září usne-

sl a doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk projednat a schválit, zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedkyni Poslanecké sněmovny.

Z mého pohledu jako zpravodaje – já si myslím, že pan ministr tady řekl vše podstatné a odpověděl ve výboru na všechny důležité otázky, které se týkaly Roční účetní uzávěrky Státního fondu rozvoje bydlení a Výroční zprávy o činnosti Státního fondu bydlení za rok 2008.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Zahajuji všeobecnou rozpravu. V tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku, a proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí. Končím všeobecnou rozpravu a přistoupíme k rozpravě podrobné. Opět nemám žádnou písemnou přihlášku, takže pokud se ani v tuto chvíli nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Zeptám se, jestli chce mít závěrečné slovo pan zpravodaj. Nechce. Pan ministr? Také nechce.

V tuto chvíli tedy dávám hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přihlaste se prosím. Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, z přihlášených 123 pro 104, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme k bodu číslo

60.

**Roční účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2009
a Výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení
za rok 2009
/sněmovní tisk 77/**

Opět prosím pana ministra Jankovského, aby se ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Dámy a pánové, pokračujeme v historii. Takže roční účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti SFRB rovněž byly předloženy Poslanecké sněmovně, v podstatě stejný model. Bylo projednáno ve výboru fondu, v dozorčí radě a opět bylo bez připomínek.

Co se týče příjmů – rozpočet na rok 2009 předpokládal příjmy ve výši miliarda 366 milionů a skutečně dosažené příjmy činily miliardu 480 milionů a byly tak cca o 8 % vyšší, než předpokládal rozpočet. To se stalo díky jednak o 45 milionů vyšším výnosům na depozitních účtech, jednak díky vy-

šším splátkám z poskytnutých úvěrů. Objem přijatých splátek činil 723 milionů a byl tak o 100 milionů vyšší než očekávaný. Předčasné splácení části poskytnutých úvěrů na druhé straně pochopitelně snížil objem přijatých úroků z poskytnutých úvěrů na hladinu 140 milionů, tedy na 83 % očekávané hodnoty. Splátky bezúročných půjček poskytnutých obcím dosáhly namísto 280 milionů pouze 255 milionů, tedy 91 % předpokládaného objemu. Příčinou byla podobně jako v roce 2008 nepřesná evidence o stavu závazků obcí v dokumentu předaném Ministerstvem pro místní rozvoj. Na druhé straně k pozitivnímu vývoji příjmů v roce 2009 přispěly i rozpočtem nepředpokládané příjmy v objemu 14 milionů z dotací vrácených obcemi na základě rozhodnutí finančních orgánů o porušení rozpočtové kázně příjemci půjček a v objemu 8 milionů z přijatých smluvních sankcí, penále, pojistných plnění.

Co se týče výdajové části, ve výdajích stejně jako v předchozích letech byla nejvýznamnější položkou dotace na rekonstrukce panelových i nepanelových bytových domů, jejichž dlouhodobý vývoj prokazuje jednoznačný úspěch programu Panel jako jednoho z velmi efektivních nástrojů státní bytové politiky. V roce 2009 bylo poskytování této formy podpory rozšířeno i na nepanelové domy. Na druhé straně ovšem bohužel trochu nešťastně bylo zabrzděno prosazením zvýšení koeficientu prostupu tepla Ministerstvem životního prostředí. Toto nešťastné opatření se podařilo spravit až novelou nařízení vlády, až v srpnu roku 2009. V mezidobí však nastal poměrně významný propad uplatněných žádostí o podporu, proto také využití příslušné položky rozpočtu se zastavilo na 76 % celkového objemu. Celkem byly uzavřeny smlouvy o poskytnutí podpory v tomto programu v objemu 2 miliardy 653 milionů korun.

Druhým významným programem bylo poskytování nízkouročených úvěrů na pořízení bytu mladým domácnostem. Celkem byly poskytnuty úvěry v objemu 800 milionů korun, což představuje zhruba 90 % rozpočtovaných prostředků. Snížení jistiny v souvislosti s narozením dítěte bylo příjemcům úvěrů přiznáno v objemu 87 milionů korun.

Poměrně malý zájem se ale projevil u pomoci obcím a občanům postižených povodněmi. V povodňových programech byly poskytnuty dotace a zvýhodněné úvěry v objemu zhruba 97 milionů korun, z toho 93 milionů korun obcím a necelé 4 miliony ve formě zvýhodněných úvěrů občanům. To představuje zhruba 23 % původně plánovaných prostředků.

Skutečné čerpání finančních prostředků v roce 2009 pak vykazuje i čerpání ze smluv uzavřených v předchozích letech v rámci dříve realizovaných programů. V tomto rámci bylo vyplaceno téměř 136 milionů korun obcím na výstavbu nájemních bytů a malá zbývající část dotací vlastníkům panelových domů na opravy havarijních stavů v objemu necelé 3 miliony korun.

Úvěry bytovým družstvům poskytnuté v roce 2007 byly vyčerpány v roce 2009 v objemu 30 milionů korun a úvěry obcím na opravu bytového fondu v objemu 15 milionů korun. Položka určená na výdaje na zajišťování podpor byla využita z 81 %.

V celkovém pohledu fond smluvně zajistil využití 3,69 % (?) finančních prostředků určených na jednotlivé podpůrné programy. Nižší forma využití rozpočtovaných finančních prostředků byla ovšem způsobena vesměs vnějšími objektivními vlivy. Lze proto říci, že i v tomto roce fond splnil své úkoly, a já navrhuji, aby Poslanecká sněmovna tento materiál schválila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. A než dám slovo zpravodaji výboru, panu poslanci Janu Baborovi, tak bych ráda řekla, že pan poslanec Pavel Bém je omluven z dnešní schůze. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Babor: Děkuji za slovo. Jako při předchozím materiálu mi nezbývá po celkem vyčerpávající zprávě pana ministra konstatovat, že výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 3. schůzi po odůvodnění návrhu panem ministrem a po mé zpravodajské zprávě přijal následující usnesení: Doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 77 projednat a schválit. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedkyni Poslanecké sněmovny. Jako zpravodaj souhlasím s návrhem, který předložil pan ministr.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo do rozpravy hlásí. Nehlásí. Končím všeobecnou rozpravu a můžeme přistoupit k rozpravě podrobné. Opět nemám žádnou písemnou přihlášku, proto – hlásí se prosím někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli pan ministr nebo zpravodaj chce mít závěrečné slovo. Nechtějí.

V tuto chvíli dám hlasovat o návrhu, který je obsahem tohoto materiálu. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?
V hlasování číslo 24 pro 116, proti nikdo. Toto usnesení bylo přijato.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo

61.
Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009
/sněmovní tisk 1/

Stanovisko Nejvyššího – nevím, jestli je tady někdo za Nejvyšší kontrolní úřad, měl by tady být František Dohnal. Není tomu tak. Pokud tomu tak není, tak stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu bylo rozdáno jako sněmovní tisk 1/1. Tento materiál uvede za ministra financí pan ministr Drábek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009 byl zpracován podle zákona o rozpočtových pravidlech, jehož ustanoveními se řídilo rozpočtové hospodaření v průběhu roku 2009. Podle tohoto zákona také vláda předložila návrh státního závěrečného účtu k projednání Poslanecké sněmovně. Jeho součástí je rovněž návrh na úhradu schodku státního rozpočtu za rok 2009. Návrh státního závěrečného účtu projednala vláda ČR dne 19. dubna 2010 a schválila jej usnesením č. 293 z téhož dne.

Rozsáhlý materiál, který vám byl předložen, se v úvodní části zabývá ekonomickým vývojem České republiky. Komentovány jsou základní makroekonomické ukazatele za rok 2009 a souhrnné údaje o výsledcích hospodaření veřejných rozpočtů. V dalších částech je pak podrobněji rozvedeno zejména hospodaření státního rozpočtu. V souladu s rozpočtovými pravidly jsou v samostatných pasážích uvedeny jednak souhrnné informace o výsledcích rozpočtového hospodaření územně samosprávných celků, závěrečné účty státních fondů, zpráva o státních finančních aktivech, pasivech a státních zárukách, zpráva o řízení státního dluhu a také přehled o stavech fondů organizačních složek států. Materiál obsahuje rovněž výsledky hospodaření zdravotních pojišťoven, zhodnocení výdajů na financování společných projektů EU a České republiky, informace o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech.

Dovolte mi, abych návrh státního závěrečného účtu uvedl. Předpokládám, že jste se s materiálem podrobně seznámili, proto bych ve svém vystoupení připomenul pouze základní hodnocení rozpočtového hospodaření za rok 2009 a závěry, které z dosažených výsledků vyplynuly.

Ohledně makroekonomických ukazatelů je třeba říci, že po zpomalení ekonomického růstu v roce 2008 na 2,5 % klesl výkon české ekonomiky v reálném vyjádření v roce 2009 o 4,1 %, tedy o jednu desetinu procentního bodu méně než ekonomika EU 27 podle dosud známého odhadu.

Ekonomická úroveň České republiky měřená jako hrubý domácí produkt na obyvatele podle odhadu Eurostatu dosáhla za rok 2009 zhruba 80 % průměru EU 27. Podotýkám, že v roce 2004 byla přibližně 75 %.

Z pohledu výdajové strany byl meziroční pokles hrubého domácího produktu o 4,1 % způsoben zejména vývojem tvorby hrubého kapitálu a zahraničního obchodu. Pozitivně naopak působily výdaje na konečnou spotřebu s kladným příspěvkem 0,8 procentního bodu, a to díky spotřebě vlády.

Hrubá přidaná hodnota v roce 2009 reálně klesla o 4,5 %. S ohledem na vnější vlivy byl tento pokles způsoben zejména odvětvím zpracovatelského průmyslu, jehož příspěvek k poklesu dosáhl 2,9 %.

S výjimkou posledních dvou měsíců byl rok 2009 ve znamení zpomalujícího růstu spotřebitelských cen. Průměrná roční inflace dosáhla 1 %, což je druhá nejnižší hodnota za dobu existence samostatné České republiky.

Trh práce byl v roce 2009 významně ovlivněn dopady recese. Růst nezaměstnanosti v prvním pololetí byl bezprecedentní, ve druhé polovině roku se jeho tempo pouze zpomalilo. Míra nezaměstnanosti vzrostla podle registrace na úřadech práce o 2,5 procentního bodu na 8 %, v mezinárodně srovnatelném pojetí se v průměru proti roku 2008 zvýšila na 6,7 %. Snahou podniků sice bylo udržet v aktivitě maximum kmenových pracovníků, často však za cenu dočasného krácení pracovních úvazků. (Velký hluk v jednacím sále.)

Průměrná hrubá nominální mzda meziročně vzrostla o 3,5 %, reálný nárůst činil 2,4 %.

Pro rok 2009 bylo charakteristické uvolňování měnové politiky. Limitní úroková sazba pro dvoutýdenní repooperace České národní banky se snižovala z 2,25 % v prosinci 2008 na 1 % v prosinci 2009.

Vnější nerovnováha vyjádřená poměrem deficitu běžného účtu k hrubému domácímu produktu se od počátku roku 2009 pohybovala nad hodnotou minus 2 % a na konci roku dosáhla v ročním úhrnu minus 1 %.

Na závěr makroekonomického přehledu bych ještě rád stručně připomněl několik faktů týkajících se reálnosti parametrů růstu, na kterém byl rozpočet na rok 2009 postaven, protože předpokládám, že i o tom se povede diskuse. Ministerstvo financí historicky velmi pečlivě sleduje názory domácích i zahraničních institucí na budoucí ekonomický vývoj. Konsensuální prognóza v červenci 2008 zpracovaná z názoru domácích institucí předpokládala, že růst hrubého domácího produktu v roce 2009 bude 4,4 %, konsensuální prognóza zahraničních institucí byla plus 5 %. Ještě v říjnu 2008 to bylo u domácích institucí plus 3,4 %, u zahraničních institucí plus 3,9 %. I v tomto kontextu je potřeba předpoklady a výsledky roku 2009 posuzovat. (V jednacím sále je stále silný ruch.)

Tolik k některým základním makroekonomickým ukazatelům dosaženým v roce 2009.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ještě než přejdu k vlastnímu hodnocení státního rozpočtu, rád bych se zmínil o dvou důležitých –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, prosím, chvilku vydržte. Já vás moc poprosím, dámy a pánové, o klid. Zkuste to ještě pár minutek vydržet.

Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: – o dvou důležitých aspektech finančního hospodaření. Mám na mysli saldo veřejných rozpočtů a celkový dluh veřejných rozpočtů. Údaje svědčí o tom, že v roce 2009 bylo dosaženo nejhoršího salda veřejných rozpočtů v historii České republiky. Veřejné rozpočty kromě státního rozpočtu zahrnují dále územní samosprávné celky, mimorozpočtové fondy a veřejné zdravotní pojištění. Schodek veřejných rozpočtů dosáhl v roce 2009 částky 231 miliard korun. Celkový hrubý dluh veřejných rozpočtů, konsolidovaný, dosáhl výše 1 bilionu 254 miliard korun, tzn. necelých 35 % hrubého domácího produktu.

Pro výpočet maastrichtských kritérií je však relevantní metodika evropského systému národních a regionálních účtů ESA 95, jejímž tvůrcem je Eurostat. Podle této metodiky dosáhl deficit vládního sektoru v roce 2009 výše 215 miliard korun, tzn. 5,9 % hrubého domácího produktu, a dluh vládního sektoru ke konci roku 2009 představoval 1 bilion 282 miliard korun, tzn. o něco více než 35 % hrubého domácího produktu.

Dovolte mi, abych nyní přešel k vlastním výsledkům hospodaření státního rozpočtu. Státní rozpočet na rok 2009 byl schválen jako schodkový s deficitem 38,1 miliardy korun. V listopadu 2009 byl schválen zákon, kterým se změnil zákon o státním rozpočtu na rok 2009. Došlo k navýšení schváleného rozpočtu a schodek schváleného rozpočtu tak nakonec činil 52,2 desetin miliardy korun.

V průběhu roku 2009 došlo ke změnám schváleného rozpočtu. Nejvýraznější změnu představovalo souvztažné zvýšení příjmů i výdajů rozpočtu o 14,2 desetin miliardy korun. (Poslanci stále silně hlučí.)

Vykázaný schodek státního rozpočtu roku 2009 dosáhl 192,4 desetin miliardy korun a byl o 139,6 desetin miliardy korun vyšší než schodek daný rozpočtem po změnách, o 172,4 desetin miliardy vyšší, než činila skutečnost k roku 2008. Výrazně vyššího než rozpočtem předpokládaného schodku bylo dosaženo především z důvodu dopadů hospodářské a finanční krize, která se naplno projevila v závěru roku 2008 s prohlubující tendencí v průběhu roku 2009.

Plnění celkových příjmů ovlivnil výrazný výpadek daňových příjmů ve výši 110 miliard korun, což představovalo 18,5 % rozpočtové hodnoty. Krize se projevila rovněž ve výpadku příjmů z pojistného na sociální zabezpečení. Celkové skutečné příjmy státního rozpočtu dosáhly v roce 2009 974,6 mld. korun a byly tak o 13,9 % nižší než rozpočet –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, já vás opět poprosím o chvilku. Já se opět pokusím zjednat klid.

Dámy a pánové, prosím o klid! Nechte pana ministra hovořit! I když on říká, že je spokojený, že mu to nevadí, ale prosím vás, když tak běžte korzovat na chodby a prosím vás o trochu klidu. Je to trošku neúcta vůči panu ministrovi, který vám tady čte zprávu.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za pochopení.

Meziroční příjmy klesly o 89,3 mld. korun. Konsolidovaná daňová kvóta včetně pojistného na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění zaznamenala v roce 2009 pokles o 2,7 procentního bodu na 32,3 % hrubého domácího produktu.

Vykázané výdaje státního rozpočtu za rok 2009 dosáhly výše 1 bil. 167 mld. korun a byly tak o 1,5 % pod úroveň rozpočtu po změnách.

Vykázaný schodek státního rozpočtu za rok 2009 ve výši 192,4 mld. korun se navrhuje vypořádat financujícími položkami takto: vydanými státními dluhopisy ve výši 185,8 mld. korun, přijatými dlouhodobými úvěry ve výši 11,9 mld. korun, změnou stavu na účtech státních finančních aktiv ve výši minus 3 mld. korun. Vypořádání schodku státního rozpočtu vyplynulo ze zákona č. 475/2008 Sb., o státním rozpočtu na rok 2009.

Ještě několik slov o vztahu k Evropské unii. Česká republika získala v roce 2009 od Evropské unie prostředky v celkové výši 78,1 mld. korun, do rozpočtu Evropské unie odvedla 35,8 mld. korun, získala tak o 42 mld. korun více, než zaplatila, což bylo podstatně více než v roce 2008, kdy čistá pozice dosáhla necelé 24 mld. korun.

Tolik k hospodaření státního rozpočtu v roce 2009. Vybral jsem z připraveného projevu skutečně jenom to úplně nejpodstatnější. Doufám, že jsem nic z toho, co byste chtěli ústně slyšet, přestože máte všechny podklady písemně, neopomněl.

Ještě jenom krátce k hospodaření zbytku veřejných rozpočtů.

Hospodaření rozpočtů krajů, obcí a dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti skončilo v roce 2009 celkovým schodkem 25,9 mld. korun. Po konsolidaci z toho kraje vykázaly schodek necelých 8 mld. korun, obce více než 18 mld. korun, regionální rady vykázaly přebytek ve výši 166 mil. korun. Zadlužení obcí ke konci roku 2009 do-

sáhlo hodnoty 80,6 mld. korun, zadlužení krajů hodnoty 20,9 mld. korun.

Stav státního dluhu bez započítání závazků státu z nezplaceného upsaného kapitálu, obsahujícího především dluhové pokrytí převažující části vykázaného schodku státního rozpočtu a čerpání dluhové rezervy financování, se za rok 2009 zvýšil o 178,4 mld. korun. Podíl státního dluhu na hrubém domácím produktu se zvýšil z 27,1 % na 32,5 %. Tržní hodnota státního dluhu dosáhla na konci roku 2009 úrovně 1 bil. 225,6 mld. korun.

Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, doufám, že se mi tímto velmi stručným vystoupením podařilo přiblížit vám předložený vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009. Dovolte mi na závěr vyslovit přesvědčení, že s přihlédnutím k podmínkám, za nichž státní rozpočet hospodařil, se vláda se svými úkoly na tomto úseku v roce 2009 vyrovnala. Proto si vás dovoluji jménem vlády požádat, abyste předložený návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009 vzali na vědomí a zároveň odsouhlasili vypořádání schodku státního rozpočtu za rok 2009 tak, jak je uvedeno v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, pane ministře, já vám děkuji za stručnost.

Rozpočtový výbor projednal za účasti zpravodajů usnesení výboru k tomuto materiálu a přijal usnesení, které jsme obdrželi jako sněmovní tisk 1/2. Kontrolní výbor přijal usnesení, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 1/2a. Dále kontrolní výbor projednal stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 1/1a.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, rozpočtový výbor projednal tisk číslo 1 dne 15. září a jeho usnesení jste obdrželi, jak bylo řečeno, jako tisk 1/2. Rozpočtový výbor doporučuje Sněmovně, aby vzala závěrečný účet na vědomí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím, aby nás o jednání kontrolního výboru informoval zpravodaj poslanec Vladimír Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, kontrolní výbor projednal stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního

závěrečného účtu České republiky za rok 2009 a po rozpravě vzal na vědomí stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2009. Tolik zpráva o činnosti výboru.

Ale já bych chtěl v tomto okamžiku vznést procedurální návrh. Protože Poslanecká sněmovna doposud neprojednala státní závěrečný účet za rok 2008, tak se domnívám, že je předčasné projednávat státní závěrečný účet za rok 2009, a dávám tedy procedurální návrh na přerušení projednávání do doby projednání státního závěrečného účtu za rok 2008.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tuto chvíli se pokusím přivolat ještě kolegy z kuloárů, takže zagonguji. Je to procedurální návrh, a proto o něm budeme bez rozpravy hlasovat. Takže prosím všechny kolegy, kteří mají zájem si ještě dneska zahlasovat, aby přišli do jednacího sálu. Já vás pro tuto chvíli také odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Dámy a pánové, budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení projednávání návrhu státního závěrečného účtu České republiky, tak jak zazněl od pana poslance Koníčka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 25 z přihlášených 130 pro 45, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Takže budeme pokračovat v projednávání. Otevírám všeobecnou rozpravu. V tuto chvíli neviduji žádnou písemnou přihlášku, nevidím, že by se někdo hlásil. Končím všeobecnou rozpravu a můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, do které také nemám žádnou písemnou přihlášku. Nikoho nevidím, že by se hlásil do podrobné rozpravy. Končím podrobnou rozpravu a chci se zeptat, jestli chce mít pan ministr nebo zpravodaj závěrečné slovo. Nechtějí mít závěrečné slovo.

Nechám tedy hlasovat o návrhu usnesení, které je obsahem tohoto materiálu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, z přihlášených 131 pro 89, proti 1. Toto usnesení bylo přijato.

Dámy a pánové, v tuto chvíli končím dnešní jednací den. Chci vám připomenout, že pokračování schůze Poslanecké sněmovny je v úterý ve 14 hodin.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. listopadu 2010 ve 14.02 hodin
Přítomno: 182 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych zahájila čtvrtý jednací den přerušené 7. schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás všechny na této schůzi přivítala.

Nejprve vás všechny poprosím, abyste se zaregistrovali svými identifikačními kartami. Doposud mi oznámili, že s náhradní kartou budou disponovat – pan poslanec Petr Tluchoř bude mít náhradní kartu číslo 11, pan kolega Jan Vidím bude mít náhradní kartu číslo 6. Pokud někdo další má náhradní kartu, prosím, abyste mi to oznámili.

Zároveň vás seznámím s omluvami z dnešního jednacího dne.

Ještě zpátky k náhradním kartám. Pan kolega Baštýř má náhradní kartu číslo 15, pan kolega Zemánek náhradní kartu číslo 8.

(Mnozí poslanci se ještě pohybují po sále a hlasitě se baví.)

Prosím, dámy a pánové, abyste zasedli do svých lavic, a to všichni. (Chvilí čeká.) Já vás prosím ještě jednou všechny, posadte se do svých lavic. Věnujte pozornost i úvodní části našeho jednacího dne.

Oznamuji, že pan kolega Úlehla má náhradní kartu číslo 16.

Opakuji – prosím, abyste všichni zasedli na svá místa a věnovali pozornost zahájení schůze.

Omluvy z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají Walter Bartoš – zahraniční cesta, Vlasta Bohdalová – pracovní důvody, Jan Hamáček bez udání důvodu, Petr Hulínský – osobní důvody, Petr Jalowiczor – rodinné důvody, Rom Kostřica – zahraniční cesta, Václav Kubata – zdravotní důvody, Josef Novotný starší – rodinné důvody, Jan Smutný – zahraniční cesta, Igor Svoják bez udání důvodu, Josef Tancoš – pracovní důvody. Z členů vlády se mi neomlouvá nikdo.

Paní poslankyně Karolína Peake disponuje náhradní kartou číslo 17.

To byly omluvy z dnešního dne. Já se nejprve zeptám, zda se ke změnám či doplnění již schváleného pořadu hlásí někdo z poslankyň či poslanců. Nehlásí se nikdo.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice.

Vážené paní poslankyně a páni poslanci, v pátek 29. října tohoto roku jsem obdržela dopisy od předsedy vlády Petra Nečase, ve kterých mě informoval, že vláda schválila:

1. vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, sněmovní tisk 155;

2. vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 424/1991 Sb., o sdružo-

vání v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 156;

3. vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 157;

4. vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 158.

Vláda při této příležitosti využila svého práva podle ustanovení § 99 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a navrhla, abych vyhlásila k projednání těchto vládních návrhů zákonů stav legislativní nouze. Zároveň jsem byla vládou požádána, abych rozhodla, že uvedené návrhy zákonů, které jsme obdrželi jako sněmovní tisky 155, 156, 157 a 158, budou projednány v době vyhlášeného stavu legislativní nouze ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Dne 29. října 2010 jsem svým rozhodnutím č. 7 vyhlásila stav legislativní nouze, a to od 1. listopadu do 15. listopadu tohoto roku. Dále jsem rozhodla podle § 99 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny o projednání předložených vládních návrhů ve zkráceném jednání. Příkladně jsem sněmovní tisky 157 a 158 rozpočtovému výboru, sněmovní tisk 155 výboru pro sociální politiku a sněmovní tisk 156 kontrolnímu výboru k projednání a stanovila jim nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do 2. listopadu 2010 do 12 hodin.

Vážené kolegyně a vážení kolegové, podle § 99 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny máme ve stavu legislativní nouze před projednáním těchto návrhů posoudit, zda stav legislativní nouze trvá.

Zahajuji rozpravu k tomuto bodu, tedy k otázce, zda trvá stav legislativní nouze. Jako první se do této rozpravy hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím, pane kolego.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, já se domnívám, že jsme zahájili pokračování řádné schůze Poslanecké sněmovny. Koneckonců to potvrdila i paní předsedkyně tím, že se zeptala, zdali jsou nějaké návrhy na změnu či doplnění programu řádné schůze Poslanecké sněmovny, a proto se domnívám, že se nyní pohybujeme v režimu řádné schůze Poslanecké sněmovny.

Pokud jde o možnosti měnit či doplňovat schválený program řádné

schůze Poslanecké sněmovny, pak tuto věc jednoznačně řeší § 54 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Já bych ho tady rád přečetl, aby bylo jasno, podle jakých ustanovení zákona Poslanecká sněmovna v tuto chvíli jedná.

V odstavci 6 se říká: Schválený pořad lze během schůze Sněmovny rozšiřovat jen výjimečně. Návrh na doplnění schváleného pořadu schůze Sněmovny nelze projednat, vnesou-li proti němu námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo 20 poslanců. Pro podání takového návrhu platí ustanovení předchozího odstavce.

Já jsem vyrozuměl z úvodního vyjádření paní předsedkyně, že má zřejmě v úmyslu navrhnout zařazení těchto bodů do projednání této řádné schůze Poslanecké sněmovny, a proto bych rád jménem dvou poslaneckých klubů, a to klubu ČSSD a klubu KSČM podle § 54 odst. 6 platného jednacího řádu Poslanecké sněmovny vetoval zařazení těchto zmíněných bodů na program řádné schůze Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážený pane kolego, já vás upozorňuji, že jste pravděpodobně špatně pochopil to, co jsem říkala. Já postupuji přesně v souladu s tím, jak postupovala Poslanecká sněmovna minimálně v posledních deseti letech, kdy v jednotlivých volebních obdobích několikrát projednávala zákony ve stavu legislativní nouze.

Opatřila jsem si stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny, opatřila jsem si všechny stenozáznamy, které se vztahovaly právě k onomu vyhlášení legislativní nouze, a mohu vás upozornit, že jsme jednali ve dvou režimech. Nejprve jsme jednali v režimu, kdy byla svolávána mimořádná schůze ke stavu legislativní nouze, a druhý režim byl ten, kdy probíhala řádná schůze Poslanecké sněmovny, tak tyto zákony byly automaticky včleněny do probíhající schůze Poslanecké sněmovny. Takto jsme postupovali a takto budu postupovat i nyní. To je vše, co jsem k tomu chtěla dodat. Přehled, pokud by vás to zajímalo, o tom, kde jsme takto postupovali, mám k dispozici podle jednotlivých volebních období, a pokud budete chtít, samozřejmě vás s ním velmi ráda seznámím.

Čili nyní nás čeká posouzení – to, co jsem řekla – posouzení toho, zda trvá stav legislativní nouze, nebo nikoli, a já jsem k tomuto bodu otevřela rozpravu. Hlásí se prosím někdo do rozpravy k bodu, zda trvá, nebo netrvá stav legislativní nouze? Pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, já se domnívám, že váš výklad je mylný. Domnívám se, že v tuto chvíli se pohybujeme v režimu řádné schůze Poslanecké sněmovny, a jednací řád nezná

a nemá žádné speciální ustanovení, které by se týkalo doplňování programu schůze Poslanecké sněmovny a ani příslušné ustanovení § 99, které definuje způsob, jakým se má projednávat a mají projednávat návrhy zákonů ve stavu legislativní nouze, tak neříká, že neplatí možnost 20 poslanců či dvou poslaneckých klubů zablokovat podání takového návrhu na rozšíření programu řádné schůze. My v tuto chvíli se pohybujeme v režimu řádné schůze, nové body není možné projednávat mimo program řádné schůze Poslanecké sněmovny, prostě to možné není. V tuto chvíli platí Poslaneckou sněmovnou schválený program schůze Poslanecké sněmovny a vy jako předsedkyně Sněmovny a řídící schůze máte povinnost dodržovat schválený program schůze Poslanecké sněmovny a není možné do tohoto programu svévolně zařazovat nové body, jejichž zařazení nebylo Poslaneckou sněmovnou schváleno, nota bene v situaci, kdy je podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny avizováno veto dvou poslaneckých klubů proti zařazení nového bodu.

Chtěl bych rovněž poukázat na ustanovení § 99 odst. 4, kde se jasně říká: „Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáním návrhu pořadu schůze, zda stav legislativní nouze trvá. Dojde-li k závěru, že podmínky pro jeho vyhlášení pominuly, stav legislativní nouze zruší.“

Znovu opakuji – před projednáním návrhu pořadu schůze. O jaký návrh pořadu schůze se v ustanovení jednacího řádu jedná? Je přece evidentní, že musí jít buď o návrh pořadu schůze, která probíhá, nebo o návrh pořadu schůze, která by např. byla speciálně svolána za účelem projednání návrhů, které jsou ve stavu legislativní nouze.

Já bych rád vyzval vládní většinu, pokud už se rozhodla využít v tomto případě, či možná spíše zneužít v tomto případě stav legislativní nouze pro to, aby protlačila proti vůli opozice ve zrychleném projednávání své návrhy zákonů, aby nepokračovala v porušování zákonů, aby nepokračovala v porušování Ústavy a dodržovala jednací řád Poslanecké sněmovny, který jednoznačně říká, že posouzení stavu legislativní nouze předchází projednání návrhu pořadu schůze.

Jaký návrh pořadu schůze chcete, dámy a pánové, projednávat, jestliže tvrdíte, že se pohybujeme v režimu řádné schůze Poslanecké sněmovny? Pak samozřejmě musíte navrhnout změnu tohoto řádného programu schůze Poslanecké sněmovny, a pak se uplatní příslušné veto, které podaly dva poslanecké kluby. Pokud chcete postupovat v souladu s jednacím řádem, pak by bylo na místě, aby vládní většina svolala mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny, k tomu vládní většina disponuje dostatkem hlasů, tato schůze, mimořádná schůze Poslanecké sněmovny může být svolána do deseti dnů rozhodnutím předsedkyně Poslanecké sněmovny. Předsedkyně Poslanecké sněmovny je součástí vládní většiny, takže může tuto schůzi v zásadě svolat neprodleně.

Já se velmi divím, dámy a pánové, že vládní většina takovýmto způsobem ohýbá, porušuje jednacím řád Poslanecké sněmovny, a přitom má možnost postupovat zcela v jeho duchu a v souladu s tímto jednacím řádem svolat mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny a na této mimořádné schůzi navrhnout body, u kterých vláda požádala o to, aby byly projednány ve stavu legislativní nouze. Já se domnívám, že není možné beztrestně v právním státě postupovat tak, že se porušují zákony, zejména tak, že se porušuje jednacím řád Poslanecké sněmovny.

A chtěl bych upozornit na to, že řada těchto návrhů, které chcete projednat, je kontroverzních. K některým těmto návrhům zákonů se připravuje sociální demokracie, že podá ústavní stížnost, a každá procedurální chyba, které se dopustíte, logicky ohrozí také to, zdali tyto zákony budou ponechány v platnosti, nebo budou zrušeny. A já se velmi divím vládní většině, že riskuje platnost těchto zákonů v nadcházejícím kalendářním roce takovýmto chybným procedurálním postupem a jednoznačným porušováním jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Jestliže zde paní předsedkyně zmiňuje případy z minulých let, je přece velký rozdíl, jestliže Sněmovna v minulých letech ve stavu legislativní nouze postupovala konsenzuálním způsobem, nebyly tady žádné námitky ze strany menšiny proti tomuto procedurálnímu postupu, a jestliže v tuto chvíli vláda využívá pouze své vládní většiny k tomu, aby prosadila pouze svoji interpretaci stavu legislativní nouze, aby prosadila svoji účelovou interpretaci jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Já se domnívám, že v zákoně o jednacím řádu Poslanecké sněmovny nenajdete jedinou větu, která by vám umožňovala ve stavu legislativní nouze doplnit do programu řádné schůze Poslanecké sněmovny body, které nebyly schváleny Poslaneckou sněmovnou, mimo možnost tyto body vetovat.

Já bych tedy chtěl vyzvat předsedu vlády, aby vládní koalice nevršila tyto legislativní chyby, aby neznásilňovala jednacím řád Poslanecké sněmovny, aby si vládní koalice svolala mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny a projednala to v jejím rámci. To je legitimní a jediný správný postup. (Potlesk vlevo.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane předsedo, já vás chci upozornit ještě jednou, že není žádným mým úmyslem jakkoli znásilňovat zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. V úvodním slově jsem řekla, že postupují tak, jak bylo i za vlád ČSSD několikrát postupováno, naprosto shodným způsobem, ani v jednom z případů nebylo podáno žádné veto na takovýto postup, ani z vaší strany, ani ze strany žádného jiného poslaneckého klubu. To za prvé. Čili postupují způsobem, jakým bylo postupováno v legislativní nouzi vždy. O žádném znásilňování nemůže být ani řeč.

Pokud jde o logiku těch kroků, je jednoznačné, že jestli vláda rozhodne o tom, že chce projednávat zákony ve stavu legislativní nouze, tak tím sděluje, že zde hrozí nějaký stav, k jehož odvrácení může a má sloužit ustanovení § 99, který upravuje zákonodárny proces ve stavu legislativní nouze. Ve stavu legislativní nouze. Abychom se dobrali k tomu, zda jsme, nebo nejsme ve stavu legislativní nouze, o tom může rozhodnout pouze suverén a tím je Poslanecká sněmovna. Já vás vybízím k tomu, abychom vedli rozpravu na téma, zda trvá, nebo netrvá stav legislativní nouze.

Prosím, abyste se k tomuto bodu vyjádřili. Hlásí se někdo? Pan kolega Filip, prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, nejprve poznámku.

Paní předsedkyně, pokud chcete mluvit, předejte řízení schůze. Nekomentujte vyjádření jednotlivých poslanců při řízení schůze. Myslím si, že by to bylo velmi vhodné. Váš projev nebyl rozhodnutím předsedajícího, ale byl projevem, který se přednáší ve sněmovně.

Za druhé. Pokud jsem si všiml nově rozdaných materiálů, tak ve schváleném programu 7. schůze Poslanecké sněmovny tisky 157, 155, 156 a 158 nejsou. Čili pokud jsme v řádné schůzi, bavíme se o jiných tiscích, protože tisky 118, 120, 124 a 130 vláda stáhla. Spíše dávám za pravdu panu předsedovi klubu sociální demokracie Bohuslavu Sobotkovi než vám, protože v tuhle chvíli navrhuje zařazení čtyř nových bodů, a já trvám na tom, že 20 poslanců nebo dva poslanecké kluby mají právo ze zákona takový postup zablokovat. A to právo, že nebylo v minulosti využito, bylo dáno tím, že tehdejší vládní koalice, ať byla taková nebo onaká, komunikovala s celou Poslaneckou sněmovnou. To se momentálně nestalo.

V tuto chvíli mohu jenom zopakovat, že postup, který jste zvolila, není postupem odpovídajícím zákonu. Pokud je úmyslem vlády projednat návrhy zákonů tak, že bude porušen zákon o jednacím řádu a že vláda usiluje o to, aby Ústavní soud zrušil tyto zákony, nechť to předseda vlády řekne rovnou. Že měl úmysl a že se mu ho nepodařilo naplnit. To by bylo legitimní. Ale tomu tak není. Zatím. Alespoň podle vyjádření např. pana ministra vnitra, který byl přítomen na jednání kontrolního výboru při odůvodňování zákona o politických stranách, bylo úmyslem pana ministra, aby zákon prošel. Neříkal nic o tom, že to dělá jen tak. I když onen návrh určitě neodpovídá tomu, k čemu se v tuto chvíli diskutuje, to znamená ke stavu legislativní nouze.

Návrh zákona o politických stranách činí úsporu ve státním rozpočtu 21 milionů –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, ba-

víme se na téma, zda trvá, nebo netrvá stav legislativní nouze. Prosím, abyste se k tomu vyjádřil.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně, že jste mě upozornila na zákon o jednacím řádu. Právě jsem chtěl vysvětlit, proč tento zákon nemá být projednáván ve stavu legislativní nouze.

Rozpočet České republiky je více než 1 bilion korun. 1 bilion korun! Zákon, který předložila vláda o sdružování v politických stranách má učinit úsporu – promiňte mi – v rozsahu maximálně 22 milionů korun. 22 milionů korun! Je to tedy hodnota, která se týká v setinách. Stav legislativní nouze posuzuje Poslanecká sněmovna tímto způsobem: že jde o mimořádné okolnosti, kdy jsou zásadní způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů – za prvé, za druhé – bezpečnost státu nebo kdy hrozí státu značné hospodářské škody. Jestli 21 milionů korun v rozpočtu více než 1 bilion korun je značná hospodářská škoda, o tom si dovolím vážně pochybovat. V tomto ohledu se divím vládě, že tento zákon vůbec tlačí do procesu legislativní nouze.

Co to je za hru? Co to tady zkoušíte na občany České republiky? Myslíte si, že vám to někdo uvěří? Prosím vás, nechte toho! Já trvám na tom, že stav legislativní nouze netrvá. Respektuji vaše rozhodnutí, které jste podle svého oprávnění vyhlásila, a navrhuji Poslanecké sněmovně, aby nepotvrdila, že trvá stav legislativní nouze. Tohle je komedie, tohle není projednávání! (Potlesk z řad poslanců KSČM a sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Filip, nyní předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř se hlásí o slovo. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Tluchoř: Ano. Děkuji pěkně. Dámy a pánové, krásné dobré odpoledne.

Já plně rozumím tomu, že pan předseda poslaneckého klubu ČSSD a pan poslanec Filip z KSČM nesouhlasí s tímto postupem a nelíbí se jim projednávání těchto zákonů, které mohou pomoci České republice v dalším roce. Nicméně podle mého názoru paní předsedkyně nenavrhovala žádný bod. Ona v souladu se stanoviskem legislativy a v souladu se zaběhlým postupem v Poslanecké sněmovně zařadila tyto body na program této schůze a vám, podle mého názoru, nezbyvá nic jiného, než pokud uznáte za vhodné, vznést proti takovému postupu námitku. To je jediné, co je možné.

Jinak ten postup, o kterém mluvil pan poslanec Filip z KSČM, je jistě správný. Snažil se nás přesvědčit, že stav legislativní nouze netrvá. Máme hlasovat proti. K tomu ta rozprava slouží. Já jsem přesvědčen, že my jsme

názoru opačného a budeme hlasovat pro. (Potlesk z lavic poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. S faktickou poznámkou pan kolega Filip. Má tedy přednost.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Jenom vaším prostřednictvím k panu předsedovi poslaneckého klubu ODS. Ano, můžete hlasovat pro, ale hlasováním pro zařazení těchto čtyř bodů porušíte zákon o jednacím řádu. Zprotivíte se tedy vlastnímu ústavnímu slibu poslance.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní s řádnou přihláškou předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já musím říci, vážená paní předsedkyně, že každý, kdo dnes přišel do Poslanecké sněmovny, tak si musel povšimnout toho, že máte dnes mimořádně nápovědu po své levé ruce. Já jsem si toho zatím nikdy v minulosti v Poslanecké sněmovně nevšiml, že by takovýmto způsobem to zde fungovalo, a zdá se tedy, že se dnes děje něco mimořádného. Zdá se, že se dnes děje něco mimořádného, jestliže předsedkyně Poslanecké sněmovny dnes mimořádně má vedle sebe zaměstnance Poslanecké sněmovny a dokonce neváhala zde umístit cedulku s názvem „legislativa“. Snad aby všichni, kdo se dívají a budou se dívat na tuto schůzi Poslanecké sněmovny, získali pocit, že paní předsedkyně se dostává odborných rad. Není to tak. Není to tak, paní předsedkyně tento návrh postupuje chybný, je v rozporu se zákonem o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a já vám chci nabídnout ještě další důkaz, který tady zatím nezazněl.

Náš jednací řád má také § 100a, který řeší zákonodárný proces za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. Tak zatím jsme se ještě nedočkali toho, že by vláda tvrdila, že tady je ohrožení státu ve smyslu válečného stavu, ale tato část jednacího řádu jasně říká a definuje ten postup pro zařazení bodu na konající se schůzi Sněmovny. Tam se říká v § 100 odst. 3: „K projednání návrhu zákona svolá předseda Sněmovny neprodleně schůzi Sněmovny; koná-li se již schůze Sněmovny, zařadí se projednávání návrhu zákona přednostně na její pořad.“ Ale to se netýká stavu legislativní nouze. To se týká zákonodárného procesu za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu. Požádá-li vláda za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu, aby vládní návrh zákona byl projednán ve zkráceném jednání, pak se postupuje tímto způsobem. Ale my nejsme v režimu § 100a, my jsme v režimu § 99 a to je zákonodárný proces ve stavu legislativní nouze.

Podle mého názoru má tedy vláda dvě možnosti. V každém případě by

měla teď odejít a měla by se vrátit buď s tím, že přinese návrh na svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, kde se projednají tyto návrhy zákonů ve smyslu § 90, anebo má možnost se vrátit do Poslanecké sněmovny a říci, že jsme ve stavu ohrožení státu a válečného stavu, a navrhnout projednání těchto návrhů zákonů v tomto režimu. Jakýkoliv jiný postup bude v rozporu se zákonem a v každém případě může založit zpochybnění všech zákonů, které budou přijaty v tomto procesu, zejména tehdy, jestliže vláda koalice na to je prokazatelně upozorněna. A já takto činím a prokazatelně upozorňuji vládu na to, že vládní většina postupuje způsobem, který je v rozporu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny. Je to odpovědnost vlády, jestliže se rozhodne tímto způsobem jít, ale my jako poslanci máme povinnost respektovat slib, který jsme dali jednak na základě Ústavy, a v situaci, kdy vláda takto poruší jednacím řádem Poslanecké sněmovny, tak máme plné právo, každý z nás, jak tady sedíme, máme plné právo obrátit se na Ústavní soud a požádat Ústavní soud, aby tuto proceduru posoudil. A podle mého názoru základním pramenem pro rozhodování Ústavního soudu bude vedle Ústavy České republiky platný jednacím řádem Poslanecké sněmovny a ten hovoří zcela jasně.

Tady nejde o žádné interpretační spory, tady není prostor pro interpretační spory, tady jsou pouze jasná slova zákona, která definují náš postup v režimu jednotlivých projednávání. A jestliže se vláda rozhodla, že nevyhlásí válečný stav, ale že bude postupovat podle § 99 Zákonodárny proces ve stavu legislativní nouze, pak musí respektovat ustanovení jednacím řádem a postupovat s tímto způsobem.

A ještě znovu, kolegyně a kolegyně, vážená vládo, vážená vládní většino, prosím, jděte jinou cestou. Svolujte mimořádnou schůzi, respektujte zákony, respektujte pravidla, protože jestliže tady jednou přestaneme respektovat pravidla, na půdě Poslanecké sněmovny, tak je otázka, jakým způsobem se tady vztahy mezi vládou a opozicí budou vyvíjet v následujících měsících a letech. Takovýto způsob politiky je nešťastný, takovýto způsob politiky sociální demokracie jednoznačně odmítá. Prosím, nezneužívejte toho, že máte většinu v Poslanecké sněmovně, respektujte zákony republiky, respektujte Ústavu a postupujte v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny.

A jestliže zde byl dotaz na to, zdali má někdo názor, že legislativní stav nouze zde není, že by měl být zrušen, tak já se k tomu hrdě hlásím. Já se domnívám, že každý občan v této zemi, každý, kdo sleduje veřejné dění, každý, kdo sleduje počínání vlády, tak mu musí být jasné, že tohle je jenom legislativní klička. Že ve skutečnosti tady není důvod pro to, abychom měli stav legislativní nouze. Je to pouze snaha protlačit za každou cenu návrhy zákonů touto Poslaneckou sněmovnou, aby o nich hlasoval ještě Senát ve starém složení. Jde o to, ve skutečnosti vyloučit novou většinu v Senátu z

rozhodování v celém legislativním procesu. Tak si to prosím pojmenujme, jak to je! Nechovme se jako pokrytci, netvařme se, že jsou tady nějaké důvody, že snad bylo zemětřesení, že jsou nějaké plošné povodně nebo válečný stav, aby to odůvodňovalo stav legislativní nouze. Takovéto důvody zde nejsou. Já se domnívám, že zde není důvod proto, aby Poslanecká sněmovna hlasovala pro stav legislativní nouze, a domnívám se, že jediným důvodem, který vede vládu k tomu, aby takto postupovala, je snaha omezit debatu v Poslanecké sněmovně, zkrátit nám čas na to, abychom mohli připravit kvalifikované pozměňovací návrhy, a především vyřadit novou většinu, která je v Senátu. Já si myslím, že vyřazení nové většiny v Senátu je velké pohrdání všemi občany, kteří přišli k 1. a 2. kolu senátních voleb, protože lidé, když hlasovali, tak hlasovali současně o vládní politice.

A jestliže tato vláda chce obejít výsledky senátních voleb, urychleně projednat tyto návrhy tak, aby je mohla příští týden protlačit Senátem, tak nerespektuje demokratické rozhodnutí občanů. Myslím si, že takováto politika vlády dlouhodobě v žádném případě nemůže být úspěšná. (Potlesk poslanců ČSSD).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní je zde jedna faktická poznámka – prosím pana poslance Stanislava Polčáka.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, já pouze fakticky reaguji na vystoupení pana předsedy Sobotky. On zde řekl, že Ústavní soud tedy prozkoumá tuto materii, jestli tedy došlo k řádnému vyhlášení legislativního stavu nouze, a že je tady vázán jednacím řádem Poslanecké sněmovny. Já bych ho chtěl prostřednictvím paní předsedající upozornit na to, že podle Ústavy je Ústavní soud vázán pouze Ústavou a jediným zákonem, a to je zákonem o Ústavním soudu, nikoli zákonem o jednacím řádu, to znamená Ústavní soud nebude vázán zákonem o jednacím řádu a posoudí si tento stav pohledem ústavnosti. A pokud jde o samotné vyhlášení stavu legislativní nouze, samozřejmě, dejte to na Ústavní soud, ale já dneska tím, že budu hlasovat o vyhlášení legislativního stavu nouze, opravdu nemám pocit, že bych porušil slib poslance. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS, VV a TOP 09).

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Zeptám se, zda se někdo další hlásí do rozpravy k tomu, zda trvá, nebo netrvá stav legislativní nouze. Pan kolega Hašek se hlásí. Prosím.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně Poslanecké sněmovny, vážená vládo, kolegyně a kolegyně, já myslím, že

bychom měli pomalu ukončit důležitý procedurální spor, ve kterém se tady zjevně ocitla vládní většina a opoziční menšina. Chtěl bych říct následující argumenty pro kolegy především v lavicích koaličních vládních poslanců.

Platí, že demokracie je vláda lidu, a já tvrdě respektuji, že vládní většina. Nicméně to ještě neznamená, že většina může dělat vše. Většina může dělat pouze to, co jí umožňují schválená pravidla – v našem případě Ústava České republiky a jednací řád Poslanecké sněmovny.

V jaké jsme teď situaci, dámy a pánové? Vláda připravila návrh rozpočtu. Vláda k němu připravila některé zákony, které jsou nezbytné pro to, aby vůbec rozpočet dosáhl parametrů, které pan Nečas a jeho koaliční přátelé dohodli. Vláda tyto zákony schválila už 22. září a zaspala – dnes máme 2. listopadu a vláda prostě předložila tuto sérii zákonů, které doprovázejí státní rozpočet do Sněmovny, pozdě. Předložila je pozdě, opozice využila legitimního práva daného jednacím řádem a zablokovala zkrácení lhůt. To je možnost daná jednacím řádem Poslanecké sněmovny.

Vláda tedy požádala podle nás velmi sporně o vyhlášení stavu legislativní nouze. My se nedomníváme, že jsou naplněny předpoklady, které dává právní řád České republiky k vyhlášení stavu legislativní nouze. Žádný návrh se nemůže sám o sobě, dámy a pánové, octnout na pořadu schůze Poslanecké sněmovny podle našeho jednacího řádu – s jedinou výjimkou: a tou je žádost vlády o hlasování o důvěře. A to upravuje § 82 a následující jednacího řádu. Ve všech ostatních případech, pokud má být předmětem Sněmovny jednání ať už o návrhu zákona nebo o jiném bodu, tak musí Sněmovna schválit zařazení takového bodu do programu schůze. Ať už probíhající a nebo v případě, že bude svolána mimořádná schůze, tak se na jejím začátku hlasuje o pořadu schůze.

To, co teď říkám, totiž obsahují ustanovení § 54 odst. 5 a 6 jednacího řádu. Tedy ta naprosto přesně říkají, jakým způsobem se jakýkoliv návrh, včetně návrhu zákona, může dostat do programu schůze Poslanecké sněmovny. Může to navrhnout výbor, poslanecký klub nebo poslanec. To je odstavec 5. A odstavec 6 říká, že schválený pořad lze během schůze Sněmovny rozšiřovat pouze výjimečně, přičemž návrh na doplnění schváleného pořadu nelze projednat, pokud jsou proti němu vzneseny námítky nejméně dvou poslaneckých klubů nebo 20 poslanců. Dál jednací řád neobsahuje žádné ustanovení, které by negovalo takovéto právo veta, které je součástí jednacího řádu, jako přirozený institut ochrany menšiny – tedy ochrany opozice tady v Poslanecké sněmovně.

Co říká § 99 o zákonodárném procesu ve stavu legislativní nouze v odstavci 4? Říká toto: „Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáním návrhu pořadu, zda stav legislativní nouze trvá.“ Takže vážená paní předsedkyně, jednací řád Poslanecké sněmovny počítá s tím v § 99 odst. 4, že Sněmovna se musí vyslovit k návrhu pořadu, tedy k

zařazení příslušných bodů do programu schůze. To, že v minulosti opozice nevyužila práva uplatnit veto, ještě neznamená, že se tak nemohlo stát. A stalo se to historicky poprvé dnes. Já prosím, abyste to respektovala jako předsedkyně Poslanecké sněmovny, prosím, aby to respektovala vládní koalice a aby využila jiného institutu k projednání těch zákonů. Já nesouhlasím s kolegou, který tu měl faktickou poznámku z řad vládní koalice. My nechceme, aby se neprojednávaly ty zákony. Ony budou projednávány, my chceme, abyste je projednali i procesně řádným způsobem. A to, co děláte teď, dámy a pánové, tak bohužel je ohýbání jednacího řádu Poslanecké sněmovny!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak nyní tady mám ale ještě dvě faktické poznámky, nejprve pan kolega Pavel Kováčik, poté pan poslanec Vojtěch Filip a pak předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedkyně, vážená vládo, paní a pánové, přeji vám dobrý den. Ostatně soudím, že existuje jeden důvod, jedna možnost, zcela reálná možnost, jak připustit, že stav legislativní nouze tady existuje. Je to jedna jediná možnost a zmiňoval se o ní pan předseda Filip ve svém vystoupení minulý týden.

Já jenom připomenu: Ano. Ostatně soudím, že tato vláda – tato vláda! – je kalamitou pro tuto zemi. Tato vláda ohrožuje jistoty občanů. Tato vláda téměř každému občanovi sahá do kapsy. (Potlesk poslanců ČSSD a KSČM.) Tato vláda je tou živelnou katastrofou, kvůli které by mohl být vyhlášen stav legislativní nouze.

Ale teď k tomu jednacímu řádu. Já bych se chtěl obrátit na přítomné právníky v řadách vládních poslaneckých klubů. Prostřednictvím předsedající například na paní místopředsedkyni Parkanovou: Paní místopředsedkyně, prosím vás, vy, s vaším právnickým vzděláním... Vás to ohýbání zákonů nechává skutečně chladnou?

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM a ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla první faktická poznámka. Nyní druhá faktická poznámka – pan kolega Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych jen vaším prostřednictvím chtěl sdělit panu kolegovi Polčákovi, že Ústavní soud bude samozřejmě posuzovat souladnost našeho jednání s Ústavou a se zákony této země. Pane kolego, prosím vás, když už jste tak hezky argumentoval, přečtěte si prosím článek VI Ústavy České republiky: Politická rozhodnutí

vycházejí z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním. Rozhodování většiny dbá ochrany menšin.

A ta ochrana menšin je právě dána například tím, že tady existuje veto 20 poslanců, resp. dvou poslaneckých klubů na to, aby se neprojednávaly věci, se kterými oni nesouhlasí. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Ještě jedna faktická poznámka. Pan poslanec Jan Vidím má slovo.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedkyně, paní a pánové, Poslanecká sněmovna kromě zákona o jednacím řádu se také řídí nepsanými pravidly, úzy. (Šum z poslaneckých lavic ČSSD a KSČM.) Přesně. Očekával jsem tento pobavený smích po mé levici.

Upozorňuji nás všechny, že deset let Poslanecká sněmovna v případě vyhlášení legislativní nouze postupovala přesně tak, jak navrhuje paní předsedkyně. Je možné toto zpochybňovat, odmítat. A děláte to, samozřejmě, zcela oprávněně. Poslanecká sněmovna 18 let se řídí také jiným nepsaným pravidlem, jiným územ. To je – jistě si vzpomenete – automatické vyhlášení přestávky na jednání poslaneckého klubu na základě žádosti předsedy či zástupce poslaneckého klubu. Pokud vy v tuto chvíli odmítáte nepsaná pravidla, nepsané pravidlo o způsobu, jak se postupuje v případě legislativní nouze, bezpochyby také namítáte proti jakémukoliv jinému nepsanému pravidlu. Jsem si jistý, pokud Poslanecká sněmovna usoudí, že postup, o kterém hovoří pan předseda Sobotka, je postup správný, že od této chvíle bude nezbytné hlasovat o každém návrhu na vyhlášení přestávky pro jednání poslaneckého klubu. (Potlesk koaličních poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou. Pardon, tady jsou dvě přednostní práva, já беру tedy pořadí přihlášených. Pan kolega Petr Tluchoř, poté pan místopředseda Zaorálek.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já si ještě předtím, než se splní ta černá vize, kterou tady pan poslanec Vidím načrtl, dovolím požádat o přestávku na jednání poslaneckého klubu ODS v délce 30 minut. Děkuji. A svolávám poslanecký klub ODS do Státních aktů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhláší přestávku do 15 hodin 15 minut. (Zástupci poslaneckých klubů strany Věci veřejné a strany TOP 09 a Starostové svolávají jednání rovněž do Státních aktů.)

(Jednání přerušeno ve 14.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.17 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené dámy a pánové, uplynula pauza, kterou si vyžádal poslanecký klub Občanské demokratické strany. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a po malé chvilce, než se všichni dostaví, dám slovo předsedovi poslaneckého klubu ODS Petrovi Tluchořovi, který mne požádal o vystoupení. Ale ještě chvilku, prosím, počkáme. Prosím, abyste se posadili do svých lavic.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, na schůzi, kterou jsme zahájili ve 14 hodin, proběhla pokračující strategie sociálních demokratů a komunistů, obstrukce tohoto jednání a zdržování přijmutí těchto čtyř zákonů. My jsme naprosto pevně přesvědčeni, že váš postup, který jste zvolila, je nejen v souladu se zákonem o jednacím řádu, ale i se všemi zaběhlými pravidly, která v Poslanecké sněmovně za posledních deset let existují. Nikdy se o bodech na schůzi, které byly navrženy v legislativní nouzi, pokud šlo o běžnou probíhající schůzi, tak se o jejich zařazení nikdy nehlasovalo, a tudíž ani nebylo kdy vznést jakékoli veto, takže postup, který jste zvolila, je plně v souladu s jednacím řádem i se všemi pravidly, která v této Sněmovně byla dodržována. Byť nepsanými pravidly.

Nicméně jsme přesvědčeni, že nestojí za to další hodinu nebo možná hodiny, jak plánuje sociální demokracie, zde trávit planým debatováním o tom, zda je, či není toto v souladu s jednacím řádem. Znovu opakuji: My jsme přesvědčeni o tom, že to v souladu naprosto plně je a že jste postupovala správně. Nicméně v tuto chvíli si vám dovolím předat žádost podpořenou podpisy koaličních poslanců o svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny a dovolím si pouze skromně doporučit svolání této mimořádné schůze na dnešek 16 hodin.

Děkuji pěkně. (Potlesk v části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, já v tuto chvíli přerušuji jednání 7. schůze Poslanecké sněmovny, a to do 16 hodin, kdy bude zahájena 8. schůze Sněmovny, tak jak vás o ní informoval právě předseda poslaneckého klubu ODS Petr Tluchoř.

(Schůze přerušena v 15.20 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. listopadu 2010 v 9.02 hodin
Přítomno: 184 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, dovoluji vám popřát dobré ráno a zahájil další jednací den přerušené 7. schůze Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Zemánek má náhradní kartu číslo 6. Žádám vás, abyste mi také nahlásili, kdo potřebujete náhradní kartu.

Přečtu vám omluvy z dnešního jednání Sněmovny. Omlouvají se poslanci Walter Bartoš, Petr Hulinský, Petr Jalowiczor, Rom Kostřica, Václav Kubata, Josef Novotný starší, Jan Smutný a Igor Svoják. Také tady mám omluvu člena vlády Radka Johna.

My bychom měli dnes jednání zahájit pevně zařazeným bodem 83, což jsou zahraniční mise.

Pan poslanec Babor má náhradní kartu číslo 16.

Dávám slovo panu poslanci Gazdíkovi.

Poslanec Petr Gazdík: Dobré ráno, pane předsedající, paní předsedkyně, dámy a pánové. Dovoluji si poprosit za první pevně zařazený bod předřadit body 41 a 43 a za ně pevně zařadit body 13, 22, 23 a 24.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se vám omlouvám. Tuším, které body to jsou, ale ještě jednou – jak jste to přesně chtěl?

Poslanec Petr Gazdík: Za první pevně zařazený bod 83 zařadit body 41 a 43 a za ně zařadit první čtení bodů 13, 22, 23 a 24. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Pan poslanec Vidím má náhradní kartu číslo 11.

Slovo má pan poslanec Sivera.

Poslanec František Sivera: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, žádám o pevně zařazení bodu číslo 18, tisk 145, druhé čtení, dnes pevně na 12.30 hodin. Je to zákon o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů, který byl projednán v hospodářském výboru, a je třeba, aby byl co nejdříve schválen, protože je potřeba, aby vstoupil v platnost k 1. lednu 2011. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže dnes na 12.30 hodin. Dobře. Má ještě někdo nějaký návrh na změnu programu? Prosím, pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobrý den. Krásné ráno vám přeji a celý hezký den v této sněmovně. Dovolte, abych navrhl jednu změnu programu, neupřesnit (?) pevně zařazení, a to v případě, že bude přijat návrh pana kolegy Gazdika, tak za tyto pevně zařazené body zařadit body 14, 25, 26, 34, 35 a 36.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Za body pana poslance Gazdika.

Poslanec Petr Tluchoř: Za body pana poslance Gazdika, před body pana kolegy Sivery. V případě, že by nebyly do oběda tyto body projednány, tak tyto body v tomto pořadí jako první odpoledne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Dědič.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, i já bych poprosil o změnu pevně zařazených bodů číslo 68, 69, 70 a 71, což jsou informace a zprávy Ministerstva zemědělství a jsou již pevně zařazené na zítra jako body 8 až 11. Požádal bych o pevně zařazení od 11.30 hodin zítra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zítra na 11.30 ? Slyším, že tam je údajně zařazen ombudsman v 11 hodin. To znamená, že bychom to zařadili zítra po bodu ombudsmana. Dobře.

To je asi vše. Můžeme se pustit do hlasování.

Pan poslanec Sivera chce ještě opravit svůj návrh. Prosím, aby to řekl na mikrofon.

Poslanec František Sivera: Omlouvám se. Opravuji zařazení bodu. Je to tisk 145, druhé čtení. Navrhuji zařadit na 12.30 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A co bod 118? Jedná se o dva body?

Poslanec František Sivera: Jedná se o tisk 145, druhé čtení, zařadit dnes na 12.30 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tedy jenom ten jeden, tisk 145, obnovitelné zdroje. Slovo má ještě pan poslanec Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Já bych chtěl ještě poprosit k mému návrhu, že

pokud by se ty body neprojednaly dopoledne, aby se v nich volně pokračovalo odpoledne. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, zkusíme to hlasovat.

První návrh, který bychom měli hlasovat, je návrh poslance Gazdíka, který navrhuje, abychom na dnešním jednání po tom bodu, který máme jako první, ty zahraniční mise, se začali zabývat body 41 a 43, což jsou evropské smlouvy, a pak zařadit body 13, 22, 23 a 24. Bod 13 je stanovení kapitálových požadavků a postupu dohledu nad bankami. Body 22, 23 a 24 – to je dluhopisový program, spotřební daně a daň z přidané hodnoty. Tyto body pan poslanec Gazdík navrhuje zařadit dnes ráno na pořad schůze jako body druhý, třetí, čtvrtý a pátý. Doufám, že návrh je jasný, a budeme ho hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tyto body dnes jako 2., 3., 4., 5., 6. bod ranního pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 27, přihlášeno je 153, pro hlasovalo 87, proti 24. Návrh byl přijat. S tím, že se tyto body budou projednávat, pokud by se nestihly dopoledne, i odpoledne.

Teď tady máme další návrh, pana poslance Sivery. Pan poslanec Sivera navrhoval tisk 145, který se týká zákona o obnovitelných zdrojích, zařadit dnes na 12.30 hodin. Takto to bylo řečeno. Na 12.30 tisk 145.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, takto zařadit tento bod, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 28. Přihlášeno 156, pro hlasovalo 138, proti 6. Tento návrh poslance Sivery byl přijat.

Teď tady byl návrh pana poslance Tluchoře, ten navrhoval body 14 – zákon o dráhách, 25 a 26, to jsou body – celní zákon, pozemní komunikace, a pak 34, 45 a 36, což je hornická činnost, daň z nemovitostí a loterie, zařadit na dopoledne po bodech pana poslance Gazdíka. Pokud dokončíme, tak po poslanci Gazdíkovi, a pokud ne, tak pokračovat v dalším pořadu jednání – i po odpolední. To je návrh pana poslance Tluchoře. Budeme ho hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 89, proti 15. Návrh pana poslance Tluchoře byl přijat.

A teď tu ještě byl návrh pana poslance Dědiče. Ten se týkal zítřka. Byl to návrh, abychom zítra, poté co budeme mít po 11. hodině bod om-

budsman, vystoupení ombudsmana, zařadili body 68, 69, 70 a 71. To jsou zprávy – realizace protipovodňových opatření v zemědělství, dvakrát Pozemkový fond. Tyto zprávy bychom měli projednat zítra po ombudsmanovi, po 11. hodině, v pořadí 68, 69, 70 a 71. Takže to hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tyto body na zítřek, tak jak bylo přečteno, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 30. Přihlášeno je 160, pro hlasovalo 114, proti 10. Takže to bylo přijato.

Takže jsme se vypořádali se všemi návrhy. Tím vznikl nový pořad dnešního jednání a zahájíme dnes bodem 83, jak jsem již říkal, zahraniční mise. Pak bychom se věnovali nově schváleným bodům v pořadu schůze – 41, 43, 13, 22, 23, 24. Ve 12.30 jsme odsouhlasili pana poslance Siveru a tisk 145, pak budeme pokračovat po bodech poslance Gazdíka body 14, 25, 26, 34, 35, 36. To je nový pořad dnešní schůze, tak jak jsem ho přečetl. Můžeme se do něho pustit, máme ho schválen definitivně.

Máme tady první bod dnešního jednání, je to bod

83.

Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2011 a 2012 s výhledem na rok 2013 /sněmovní tisk 132/

Já bych teď požádal ministry, protože by tento materiál mohli uvést ministři dva. Nejdříve bych možná požádal ministra obrany pana Alexandra Vondru a pak místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí pana Karla Schwarzenberga. Prosím nejdřív Alexandra Vondru, jestli by se ujal slova a uvedl návrh zahraničních misí na léta 2011 a 2012 s výhledem na rok 2013. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Dobré ráno, pane předsedající, dány a pánové. Jak jistě víte, mandát pro působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích vyprší 31. prosince tohoto roku. Kvůli zajištění kontinuity našeho zahraničního vojenského angažmá je proto nutné stanovit mandát na období další. Z tohoto důvodu připravila vláda, jmenovitě ministr obrany ve spolupráci s ministrem zahraničních věcí, materiál Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích na rok 2011 a 2012 s výhledem na rok

2013. Materiál máte k dispozici a vláda ho schválila svým usnesením 6. října tohoto roku.

Nejprve mi dovoluňte na úvod dvě obecné poznámky.

Za prvé je tento materiál výrazem naší zodpovědnosti vůči naší vlastní bezpečnosti i vůči bezpečnosti našich spojenců. Vycházíme důsledně ze zahraničněpolitických zájmů České republiky a návrh chápeme jako praktické vyjádření odhodlání České republiky nést svůj díl zodpovědnosti za udržování mezinárodní bezpečnosti. Při jeho koncipování jsme byli vedeni snahou zajistit koncepční a efektivní zapojení našich jednotek do operací v zájmových oblastech a regionech, a to v souladu s prioritami mezinárodních organizací, jichž je Česká republika členem.

Za druhé, tento materiál je také výrazem zodpovědnosti vlády a já věřím, že i této Sněmovny, vůči těm, kdo jsou v první linii této ochrany a této obrany, totiž našim vojákům v zahraničí.

Poprvé se tak Parlament žádá o schválení dvouletého mandátu pro působení našich jednotek v zahraničních operacích. Tento krok nepadá z čistého nebe. Je výrazem letitých diskuzí a vychází také z programového prohlášení vlády i střednědobé koncepce působení našich sil v zahraničních operacích. Jeho cílem je zajistit dlouhodobější a efektivnější plánování našeho působení v zahraničních misích, dát tedy na jedné straně vojákům potřebnou jistotu a na druhé straně uspořít důležité zdroje. Zároveň se tak posílí obraz České republiky jako spolehlivého a předvídatelného spojence, což zvláště zdůrazňuji anebo připomínám nám všem z těch, kdo si pamatujeme diskusi zde v Poslanecké sněmovně o Vánocích roku 2008.

Nyní bych vás rád blíže seznámil s hlavními návrhy materiálu.

Za prvé západní Balkán. Je to region, ve kterém se dlouhodobě významně vojensky i politicky angažujeme, v posledních letech zejména v misi KFOR v Kosovu. Problémy dnešního Kosova jsou primárně nevojenského charakteru, a vyžadují proto řešení primárně již nevojenskými prostředky. Robustní přítomnost vojenská v Kosovu se podle názoru aliance jeví jako neefektivní. Ale, podtrhuji, z Kosova neutíkáme. Pro příští rok je proto naposledy navrhováno zapojení České republiky do KFOR v celkovém počtu do 550 osob. V praxi to bude znamenat, že v prvním pololetí, to znamená do 30. června 2011, bude Česká republika pro KFOR vyčleňovat prapor operačních záloh, který bude připraven na území České republiky k případnému nasazení v Kosovu. V samotném Kosovu pak ponecháme po tuto dobu vojenskou základnu Šajkovac s nezbytným logistickým zabezpečením pro případné nasazení uvedeného praporu a podporu spojeneckých jednotek. Po tomto období se operace zúčastní pouze jednotlivci v rámci velení KFOR a tým vyčleněný pro postupné rušení základny Šajkovac. V roce 2012 bude předpokládán zapojení Česka

v KFOR v rozsahu do 15 osob. S ohledem na důležitost tohoto regionu je dále navrhováno prodloužit naše působení v neexekutivní složce operace EU ALTHEA v Bosně a Hercegovině.

Jak jsem zmínil, hlavní operační prioritou a dosud nejkomplexnější operací NATO je operace ISAF v Afghánistánu. Je přitom zřejmé, že silná mezinárodní civilní i vojenská přítomnost bude v zemi nezbytná ještě několik let. Navrhované zapojení České republiky v ISAF v následujících dvou letech proto musí povaze této mise odpovídat. Celkově se navrhuje v misi ISAF v Afghánistánu vyslat v roce 2011 celkem do 720 osob a v roce 2012 do 640 osob. Čili stručně řečeno, mírně navyšujeme, abychom od roku 2012 mohli začít snižovat.

V souladu se střednědobou koncepcí působení sil v operacích se budeme v Afghánistánu nadále zaměřovat na čtyři prioritní oblasti. Za prvé na podporu rekonstrukce a obnovy země. Jádrem tady bude náš příspěvek v podobě provinčního rekonstrukčního týmu v provincii Lógar. Za druhé výstavba afghánských bezpečnostních sil, jejichž výcvik je nezbytným předpokladem pro to, aby se Afghánci mohli o svou bezpečnost postarat sami. Za třetí podpora nasazených sil v podobě vrtulníků, meteotýmu, pyrotechniků a jednotky ochrany proti zbraním hromadného ničení. A konečně za čtvrté v podobě nasazení speciálních sil, tentokrát již ne v operaci Enduring Freedom, ale plně integrovaných v rámci operace NATO. Přítomnost těchto sil je nadále nezbytná pro to, aby jak mezinárodní jednotky, tak afghánská vláda měly kontrolu nad bezpečnostní situací v nejproblematičtějších oblastech.

K Afghánistánu ještě chci zmínit návrh na pokračování činnosti příslušníků 601. skupiny speciálních sil ve prospěch ochrany našeho zastupitelského úřadu v Kábulu.

Budeme také pokračovat v našem působení v protipirátské operaci EU ATALANTA a v misi MFO na Sinajském poloostrově, ale řeknu v zásadě symbolické rovině, tak abychom měli potřebné informace.

Dále se v materiálu tak jako každý rok navrhuje zapojení České republiky do Sil rychlé reakce NATO, tedy řešení, které představuje efektivní nástroj pro řešení mezinárodních krizových situací a je také důležitým hybným momentem pro pokračující transformaci v rámci aliance. V roce 2012 navrhujeme také plánované zapojení do mnohonárodnostního bojového uskupení EU Battlegroup, tentokrát ve spojení s Německem, Rakouskem, Irskem, Chorvatskem a Makedonií. V neposlední řadě návrh také zohledňuje naši připravenost vojensky přispět do Systému pohotovostního ujednání OSN. Zde to však vyžaduje opětovný mandát vlády i Parlamentu.

A úplně poslední konkrétní zmínka. Pro rok 2012 se navrhuje opětovné zapojení Česka do střežení vzdušného prostoru pobaltských zemí, tedy ten Baltic Air Policing, který jsme si již úspěšně vyzkoušeli před dvěma lety.

Na závěr pár poznámek k finančním aspektům. Předpokládaný objem finančních prostředků, které souvisejí s vysláním sil i prostředků resortu Ministerstva obrany do zahraničních operací, bude v příštím roce činit necelé 1,9 mld. korun, což představuje lehce přes 4 % výrazně redukovaného rozpočtu Ministerstva obrany. Pro rok 2012 pak v souladu s oním předpokládaným snížením je kalkulovaná částka nižší a jen mírně přesahuje 1,5 mld. korun.

Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, věřím, že navrhovaný rozsah zapojení činí z České republiky plnohodnotného a respektovaného partnera v oblasti zajišťování bezpečnosti euroatlantického prostoru. Třebaže zdrojově, organizačně i substantivně jde o návrh náročný, bez zapojení mimo naše hranice není dnes možné zajistit odpovídající bezpečnost v naší vlastní zemi. Prosim vás proto o schválení předkládaného návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu ministrovi, že uvedl tento materiál, a ještě bych poprosil pana ministra a místopředsedu vlády Karla Schwarzenberga, aby za Ministerstvo zahraničí se také vyjádřil k zahraničním misím. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Dámy a pánové, zapojení prostředků a sil Armády České republiky do zahraničních misí je nedílnou součástí a nástrojem naší bezpečnostní politiky. Naše účast v misích je přínosem pro uskutečňování českých zahraničněpolitických priorit. Podílíme se tak ve spolupráci s našimi partnery na budování bezpečnějšího mezinárodního prostředí, čímž posilujeme naše dobré jméno na mezinárodní scéně. Dáváme tak jasný signál naší připravenosti a ochoty plnohodnotně plnit naše závazky a spolupodílet se na zajišťování globální bezpečnosti a stability.

Naši vojáci se v rámci zahraničních misí stále častěji podílejí na aktivitách, jejichž cílem je obnova země a budování základních pilířů potřebných pro fungování státu. To je umožněno mj. zkušenostmi získanými účastí našich vojáků na operacích v předchozích letech.

Dámy a pánové, není to ještě tak dávno, co jsme vzpomínali 28. října na vznik první Československé republiky a též na boj legionářů za první světové války, ale i za druhé. Připusťme si, že samozřejmě naše ozbrojené síly tehdy nebyly rozhodující na bojištích, ať to bylo v Itálii, Rusku či Francii. Nicméně existence těchto lidí, těchto ozbrojených sil českého národa, byla rozhodující pro to, že jsme po konci jak první, tak druhé světové války měli možnost stát obnovit a sedět u stolu při rozhodování. V obdobné situaci, co dneska je, vždycky slyším argumenty: vždyť jestli naši kluci jsou v

Afgánistánu nebo někde jinde, to nerozhodne. Možná, že to nerozhodne. Ale rozhodne to o našem postavení, o postavení českého státu ve světě. Proto bychom měli vysílání našich misí tady svorně podpořit.

Česká armáda se podílela na stabilizaci bezpečnostního prostředí v Kosovu v rámci operace KFOR 11 let. Vzhledem k tomu, že charakter vojenských úkolů postkonfliktního řešení se od přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN číslo 1244 z roku 1999 výrazně změnil, je logická probíhající transformace mezinárodních vojenských sil a redukce jejich složení včetně kontingentu vyslaného Českou republikou.

Bezpečnostní situace v Kosovu se zlepšila natolik, že ji lze považovat za stabilní. Důležitým testem stability prostředí byl hladký průběh několika významných událostí, které mohly vést k zvýšení mezietnického napětí, například vynesení poradního stanoviska Mezinárodního soudního dvora ohledně souladu či nesouladu jednostranného vyhlášení nezávislosti Kosova s mezinárodním právem. Předpokládáme tedy, že bezpečnostní situace bude nadále ovlivňována spíše hrozbami nevojenského charakteru. Přesto je třeba mít na paměti, že ač je situace stabilní, jedná se ještě o křehkou stabilitu, a to zejména s odkazem na situaci na severu země.

Z těchto důvodů je nutné, aby operace KFOR byla i po redukcí vojenské přítomnosti nadále podporována dostatečnými kapacitami a s flexibilitou reakce v případě časově nebo lokálně vymezeného vyhocení bezpečnostní situace. Česká republika proto 1. října 2010 vyčleňuje prapor operačních rezerv alokovaný na území České republiky a připravený k případnému nasazení do Kosova, a to do června 2011. Tento termín je determinován především aktuálními rozpočtovými omezeními a také s přihlédnutím k potřebě aktivně se angažovat v Afgánistánu.

Za jednu z hlavních bezpečnostních priorit české zahraniční politiky považuje Ministerstvo zahraničí věci operaci ISAF a zvláště pak rekonstrukční úsilí mezinárodního společenství v Afgánistánu. Politický, ekonomický a bezpečnostní přínos takových účastí je v dlouhodobém horizontu nezpochybnitelný. Je třeba si uvědomit, že bezpečnost České republiky nelze žádným způsobem oddělit od bezpečnosti mezinárodního prostředí. To, co se děje v Afgánistánu, se dotýká globální bezpečnosti, a proto se týká přímo také nás, naší republiky.

Aktivní spojení České republiky do procesu stabilizace v Afgánistánu má dlouhodobý charakter, což zvyšuje kredit České republiky jak v Afgánistánu samém, tak u představitelů mezinárodního společenství i našich partnerů. Proto by naše úsilí přispět ke stabilizaci země a obnovení funkčnosti afgánského státu mělo i nadále pokračovat. Zapojení České republiky do procesu stabilizace a obnovy země výrazně přesahuje jen čistě vojenský rámec.

Provinciální rekonstrukční tým v Lógaru je nejdůležitější aktivitou České

republiky v této oblasti. Funkční a ekonomicky soběstačné provincie jsou stavebními kameny, na kterých lze vybudovat stabilní Afghánistán. Od roku 2008 Česká republika jen v rámci provinčního rekonstrukčního týmu investovala do rekonstrukce provincie více než 200 milionů korun a dokončila desítky projektů, které napomohou k udržitelnému ekonomickému rozvoji Lógaru. Díky mezinárodnímu úsilí a dosaženému pokroku se v současné době dostává proces stabilizace Afghánistánu do nové fáze, kde sami Afghánci začínají přebírat větší díl odpovědnosti za bezpečnost a chod státu.

Primárním cílem mezinárodního společenství v Afghánistánu je zajistit rozvoj kapacit a schopnosti afghánských mezinárodních vojenských i policejních sil. Právě proto musí být zvláštní pozornost věnována výcvikovým aktivitám. Návrh našeho angažmá v Afghánistánu v následujících dvou letech je plně v souladu s tímto záměrem. Základním předpokladem vzájemného naplnění uvedených záměrů je mimo jiné posílení vojenské přítomnosti v Afghánistánu tak, jak to již učinilo nebo hodlá učinit mnoho našich spojenců s cílem zintenzivnit kromě vojenské bojové i výcvikovou a rekonstrukční složku.

Nadcházející období bude v řadě ohledů pro Afghánistán rozhodující. Role mezinárodního společenství bude při realizaci kroků vedoucích ke stabilizaci a prosperitě země klíčová. Tato mise je zásadní pro naši společnou bezpečnost i budoucnost a my v ní musíme uspět.

Dámy a pánové, děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji tedy panu ministrovi Schwarzenbergovi. Tento sněmovní tisk už byl projednán výborem pro obranu a bezpečnost. Máme usnesení tisk 132/1. Takže musím poprosit ještě zpravodaje výboru poslance Jana Vidíma a ten by nás informoval o jednání výboru a zároveň zřejmě i přednesl návrh usnesení Sněmovně. Prosím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Pane předsedající, paní a pánové, dobré ráno. Chtěl bych vás informovat o tom, že výbor pro obranu a bezpečnost na své 5. schůzi 27. října letošního roku projednal sněmovní tisk 132 a přijal usnesení, které máte rozdané na vašich stolech pod číslem 132/1. Usnesení je poměrně rozsáhlé, já ho v tuto chvíli přednášet nebudu. Opakuji, máte ho před sebou na svých pracovních stolech. Pochopitelně, že jej poté přednesu ve chvíli, kdy se o tomto usnesení bude hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Možná bych požádal pana poslance Vidíma i ministra Vondru, pokud by zaujali místo u stolu

zpravodajů. A můžeme se pustit do obecné rozpravy. Mám tady už sérii písemných přihlášek: Alexander Černý, Antonín Seďa, Marie Rusová, František Bublan, pan poslanec Hamáček, David Šeich. Takže to jsou současné přihlášky a ještě se hlásí další. Takže máme tady zhruba osm, deset přihlášek a já bych požádal toho prvního, který je přihlášený, a to je pan poslanec Alexander Černý.

Poslanec Alexander Černý: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, vyslání našich vojáků do zahraničí je velmi závažná věc. Projednávání tak důležitého aktu je proto logicky středem zájmu nejen těch, koho se bezprostředně týká, ale už jsme si zvykli, že se o to opravdu zajímají mnozí.

Vládní návrhy na vyslání našich vojáků do zahraničí si v posledních letech byly velmi podobné. Obsahovaly nejprve ujištění, že bezpečnost České republiky souvisí s vývojem mezinárodního bezpečnostního prostředí a že je naším strategickým zájmem se na nich podílet. Potom následovala charakteristika bezpečnostní situace v jednotlivých oblastech. Ani tady se toho moc nezměnilo. Obvykle byla charakterizována jako složitá a neutěšená. Jen pro zajímavost, například v dnešní zprávě, která je nám předložena, se opět počítá s tím, že naši zahraniční ambasádu v Kábulu bude střežit skupina vojáků 601. skupiny speciálních sil, a to vypovídá samo o sobě o ledasčem.

Často bylo projednávání tohoto bodu provázeno podivnými hrátkami. Jednou o počtu sil v misích, jindy o smysluplnosti té či oné mise, jindy o dekoncepčnosti toho či onoho kontingentu, který jsme vysílali, nebo na té či které akci jsme se chtěli podílet. Nedávno, jak už připomněl i pan ministr Vondra, byla situace tak dramatická, že náčelník generálního štábu musel připravovat mimořádná opatření na záchranu situace. Naštěstí ale vždycky všechno dopadlo dobře, jako v pohádce. Konstruktivní opozice, nebo lépe řečeno její část, se vždycky dokázala včas vzpamatovat a zachovala se státníhodně. Naposledy minulý týden v Senátu. Za odměnu potom logicky pan ministr některé vyvolené pozval na oběd.

Letošní vládní návrh se na rozdíl od těch předchozích liší v jedné velmi podstatné věci a je to vidět už v nadpisu. Žádá Sněmovnu, aby vyslovila souhlas s vysláním ne na rok, jak jsme byli zvyklí doposud, ale na roky dva, dokonce s výhledem na tři roky dopředu. Rozumím tomu, že vojáci volali po větší perspektivě. Mají pro to jistě hodně dobrých důvodů. Ideální by pochopitelně bylo schvalovat například rozpočet resortu obrany na pět let dopředu. Zaklínadlo o změněném zdrojovém rámci působí na vojenské plánovače jako noční můra. Musí potom improvizovat, a kam to vede, jsme se možná mohli dozvědět na mimořádné schůzi Sněmovny k problémům korupce v armádě, pokud by ovšem byla.

Protože nejde o maličkosti, ale o lidské životy a velké peníze, odpovědní politici by měli být na rozdíl od vojáků obzvláště obezřetní. Kdo ví, co bude zítra, za měsíc, za rok? Situace na bojišti se může vyvíjet velmi překotně. Kdo dnes jenom tuší, jak štědrý bude ministr financí příští rok? Po dnešku už na tom vlastně ale příliš záležet nebude. Výdaje na mise budou schváleny dopředu. Co když ale dojde k neočekávanému vývoji například v Somálsku? Jak potom budeme řešit naši účast v operaci ATALANTA? Anebo že by to nebyl nejlepší příklad? Dobrá, zkusím jiný. Co když náhodou prezident Obama splní svůj slib a začne skutečně příští rok v létě stahovat americké vojáky z Afghánistánu? A co když to nebude jen symbolický akt, jak někteří očekávají? Má smysl se tím vůbec zabývat? Možná dostaneme informace o tom, jak situace v misích vypadá, už v červnu 2011. Vláda si původně myslela, že úplně stačí, kdyby nám to sdělila až v roce 2012, tak to alespoň formulovala v původním návrhu usnesení.

Ministři obrany a dnes i ministr zahraničních věcí, kteří předkládají jménem vlády návrh na vyslání vojáků do misí, používají téměř stejnou rétoriku každý rok. Až se může stát, že je od sebe tu a tam navzájem opisují. Ono je vlastně docela jedno, ze které politické strany který ministr je. Jen herecké vložky, kterými své vystoupení doplňují, se někdy odlišují.

Bezesporu k nejlepším patřil pan exministr Tvrdík. Před pár lety na tomto místě přesvědčoval Sněmovnu, že jestli je něco nezpochybnitelného, tak jsou to zbraně hromadného ničení v Iráku. A největší nebezpečí pro Českou republiku představuje malá lahvička s bojovou otravnou látkou. Stačilo se zaštitit autoritami, jako byl George Bush, Colin Powell a další, a čeští vojáci se přidali ke svým americkým přátelům a šli hledat biologické zbraně do Iráku. Nic nenašli. Jen potvrdili platnost teorie pravdy: ani autority, ani většina nejsou její zárukou.

Pan exministr Barták byl letos na jaře také docela dobrý. Ve svém projevu začal s odsuzováním válek, a musím přiznat, že na několik málo vteřin mě zaskočil. Že by snad vnímal názor odborné i laické veřejnosti a přehodnotil svůj postoj k válce v Afghánistánu? Pochopitelně že ne. Měla to být jen předehra. Vzápětí nás pan ministr chtěl vyděsit pasáží o mužích v černých turbanech. Někteří z vás si na to ještě pamatují. Potřeboval vyvolat dojem, že není nic důležitějšího než svatá válka proti všemu a všem, kteří nehodlají uvěřit, že západní styl demokracie je jedinou alternativou vývoje civilizace.

Nynější pan ministr Vondra problémy bezpečnosti a obrany řeší raději na pracovních obědech pouze pro bílé. To je pravděpodobně další prvek nové politické kultury, jak o něm představitelé vládní koalice mluví.

Nechci vůbec zpochybňovat nutnost boje proti terorismu, ale opakovaně tvrdím, že bojovat proti terorismu vojenskými prostředky nelze, a že je to dokonce kontraproduktivní.

Spojené státy, Severoatlantická aliance a bohužel i naše armáda vystupují v Afghánistánu jako novodobí kolonizátoři. Vsadili na surovou tvrdou sílu. Navíc bojují zbaběle, na dálku a netrefují se. To je hodnocení, které platí především pro Američany. Ale cožpak lze efektivně oddělit naše vojáky od těch ostatních? Každý rok umírá v Afghánistánu několik tisíc civilistů. V roce 2009 oficiální údaje uváděly 2400 mrtvých Afghánců. Účet za letošní rok asi nebude lepší. Doma mediálně můžeme takové excesy úspěšně bagatelizovat, ale neutajíme je v arabském a muslimském světě a nenávisť vůči okupantům narůstá.

Loni na podzim jsme dlouho očekávali rozhodnutí amerického prezidenta Baracka Obamy o dalším postupu v Afghánistánu. Poté co zrušil projekt budování prvků protiraketové obrany v Česku a v Polsku, si někteří optimisté dělali iluze i o brzkém konci afghánského konfliktu. Nepovedlo se. Odloženo. Američané naopak vyslali dalších 30 tisíc mužů, ale pod podmínkou, že nejpozději v létě 2011, tedy už za několik málo měsíců, začnou s jejich stahováním. Někteří spojenci reagují na americké prosby a zvyšují svou angažovanost. Jiní se chovají zdrženlivě, někteří dokonce ohlašují stahování svých vojáků v brzké budoucnosti. Česká republika se zvýšením na 720 vojáků zařadí mezi ty nejméně.

Podle předkládací zprávy nás jen bod 3 dnešního pravděpodobně schváleného usnesení přijde zhruba na 1,5 miliardy. To ale rozhodně není částka, která by zobrazovala skutečné náklady. Jde jen o malý díl osobních a provozních nákladů. V odborných kruzích se už mluví o afghanizaci české armády. Co nás opravdu stojí zahraniční mise, si v tuto chvíli netroufnu ani odhadnout. Podle zdrojů Pentagonu výdaje na jednoho amerického vojáka v Afghánistánu dosahují zhruba jeden milion dolarů ročně. Při ohlášeném navýšení jich zde má být okolo 100 tisíc. Celkové náklady tedy snadno odhadneme na 100 miliard amerických dolarů. Nevím, jak se americkým voličům bude zamlouvat, aby je vláda požádala zřejmě poměrně krátkou dobu před prezidentskými volbami v roce 2012 o zavedení nové daně. Mimo jiné i z tohoto důvodu je velmi pravděpodobné a zřejmé, že to, co dnes v Afghánistánu sledujeme, je jeden z posledních pokusů, jak se dostat se ctí z této šlamastiky a nebýt přímo poražený. Je tedy logické, že americká administrativa posiluje své jednotky a požaduje po svých spojencích, aby učinili totéž, a je logické, že to považují za svoji prioritu. Proč je to ale prioritou i české vlády, to mně uniká.

Pan ministr Vondra hovořil o kontinuitě, zodpovědnosti, koncepčnosti. V odborných kruzích se ale stále častěji v souvislosti s Afghánistánem hovoří o snaze ovládnout strategický prostor mezi Indickým oceánem a Střední Asií s jeho přírodními zdroji a sítí plynovodů a ropovodů. Není také žádným tajemstvím, že nejslabším článkem americké strategie v 30milionovém Afghánistánu je její sousední 170milionový Pákistán. Pákistán s atomovými

zbraněmi. Pokus o jeho zapojení do boje proti Tálibánu zásadní obrat ve vývoji zatím nepřinesl a dá se s poměrně značnou pravděpodobností tvrdit, že ani nepřinese. Není to totiž v jeho zájmu – soupeření o vliv v Afghánistánu s Indii.

Výsledkem dosavadních vojenských operací jsou 2 miliony uprchlíků a zesílení protiamerických, ale nejen protiamerických nálad, a to i přesto, že Američané poskytují např. Pákistánu třetí největší vojenskou pomoc po Izraeli a Egyptě. Je zřejmé, že Pákistán je pro Američany natolik důležitý, že nebudou riskovat ztrátu pozic v této pro ně veledůležité zemi. Je velmi pravděpodobné, že stejně jako v Iráku, i v Afghánistánu hrozí, že povstalci prostě počkají na odchod posledního koaličního vojáka a pak se nejen vypořádají s kolaboranty a zrádci, ale zvrátí většinu z toho, čeho bylo dosud dosaženo.

KSČM je konzistentní ve svých názorech. Toto válečné dobrodružství jsme nikdy nepodporovali a nebudeme podporovat ani jeho eskalaci. Jsme naopak připraveni podpořit nejrůznější formy pomoci vysláním např. našich zdravotníků, přípravu specialistů včetně např. výcviku afghánských policistů, ale ne v době války a ne na okupovaném území. Postoj poslanceckého klubu KSČM k navrženému usnesení je tedy zcela jednoznačný: Nebudeme ho podporovat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych požádal dalšího, pana poslance Antonína Sedu, připraví se Marie Rusová.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, přestože zde padlo již mnoho argumentů, pokusím se shrnout své vlastní výhrady k předloženému Návrhu na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2011 a 2012 se zaměřením na misi v Afghánistánu.

Afghánská operace již bude brzy trvat deset let a je nutno si přiznat, že z původně bleskové operace se stal vleklý regionální konflikt s globálními dopady. Téměř 600 mrtvých aliančních vojáků v tomto roce je nejvyšší počet od zahájení mise ISAF. Příčinou je nejen každoroční podzimní ofenziva Tálibánu a dalších protivládnicích ozbrojených skupin, ale i zvýšení počtu a zesílení aktivit aliančních vojáků.

Přesto, či právě proto, že kábulská konference z července t. r. schválila dokument pro postupné předávání odpovědnosti za bezpečnost afghánským bezpečnostním silám, a to od pololetí příštího roku do konce roku 2014, již několik států ohlásilo stažení svých vojenských kontingentů z této země. Kromě Kanady a Nizozemí odejde v roce 2014 i Španělsko. Na

druhou stranu řada zemí svoji účast v operaci ISAF navýšila či navyšuje. K tomu chci dodat pouze tolik, že Česká republika se vůbec nemusí stydět za rozsah svého současného zapojení v této misi, protože účast českých vojáků v poměru k počtu obyvatel či počtu našich vojáků odpovídá pátému či šestému místu z 26 členských zemí aliance.

V souladu se závěry kábulské konference je nová strategie operace ISAF založena na ochraně Afghánců a pomoci v předávání zodpovědnosti afghánské národní armádě a policii, vyvážený přístup mezi vojenským a civilním úsilím a rozvoj afghánských bezpečnostních sil.

Přes posílení našich aktivit k výstavbě afghánských bezpečnostních sil či k podpoře nasaditelných sil se mi stále jeví vládní návrh jako nedostatečně vyvážený právě s ohledem na priority stanovené touto konferencí. Aliance nemá v Afghánistánu dostatek instruktorů pro výcvik příslušníků bezpečnostních sil. Podle šéfa výcvikové mise NATO schází 900 instruktorů, a to nejvíce pro výcvik afghánské národní policie. Chybějí instruktoři pro logistiku, údržbu, dopravu, armádní komunikaci či lékařské služby.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, již několik let kritizují necentralizované rozmístování našich jednotek a současná vláda v tomto trendu pokračuje. Nic na věci nemění skutečnost, že jsou naše jednotky pod velením pouze dvou regionálních center. S tím jsou spojeny obrovské finanční a personální náklady na plánování, logistické zabezpečení i spolupráci s aliančními spojenci. Stále nám schází racionální cost-benefit analýza naší české mise v Afghánistánu, která by průběžně hodnotila efektivitu mise s ohledem na cíle a plnění jednotlivých úkolů našimi vojáky.

Několikrát jsem na plénu Sněmovny žádal o diskusi nad českou road-map, která by stanovila základní měřitelné cíle a strategie v naší misi ISAF, která by vymezila síly a prostředky pro jejich dosažení a také by stanovila limity pro posuzování délky setrvání našich jednotek v Afghánistánu. Namísto toho je nám předložen návrh působení našich jednotek na dva roky s výhledem na rok 2013. A neexistuje žádná zmínka o naší strategii pro rok 2014, kdy má být podle kábulské konference i podle nové strategie operace ISAF ukončeno předávání zodpovědnosti za bezpečnost afghánským bezpečnostním silám.

Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, nejzávažnějším problémem celého návrhu je schválení působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany na dva roky, a to nejen proto, že se bezpečnostní situace v Afghánistánu výrazně zhoršuje, ale také že bude docházet i k postupnému stahování aliančních vojsk z této země. Ale pro mě osobně je největším problémem skutečnost, že Rada bezpečnosti OSN prodloužila v říjnu t. r. mandát alianci pro operaci ISAF o další rok. Podle mého názoru nemůže český parlament schválit zahraniční misi svých jed-

notek nad rámec tohoto mandátu. Z těchto důvodů nemohu osobně podpořit vládou předložený návrh.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Tak. Další vystoupení je vystoupení paní poslankyně Marie Rusové. Pak František Bublan.

Poslankyně Marie Rusová: Vážený pane předsedající, vládo, dámy a pánové, poslanecký klub KSČM Vládní návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2011 a 2012 s výhledem na rok 2013 nepodpořím. Zásadně nesouhlasíme s bodem 3 návrhu, tj. prodloužením působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v silách ISAF, a to pod vedením NATO v Afghánistánu.

Domnívám se, že v této souvislosti by měla zaznít slova veterána, účastníka dvou misí OSN, která byla zveřejněna v Britských listech na Štědrý den roku 2008 a mají platnost i dnes.

Přeje si – cituji: „... stažení vojsk z Afghánistánu, nejen českých. Jeden důvod je vojensko-geografický. Není pochyb o tom, že bojové operace zde vedené nejde prostě vyhrát. Nemluvě o jejich nákladnosti.

Druhým důvodem je způsob zahájení operace. Ten, kdo si to vymyslel, ať to také dokončí, anebo se ctí odejde. Jiná možnost stejně nebude. Rusové svého času neměli armádu nějakých nazdárků, a stejně odtáhli s dlouhým nosem.

Třetím důvodem je, že si myslím na základě své malé zkušenosti – Jugoslávie, Kurdistan, Irák – že záležitosti tohoto světa nejsou řešitelné silou. Je to otázkou, jestli někdy dlouhodobě byly. Ono vyhrát bitvu asi není vyhrát válku. A vyhrání války ještě nejspíš neznamená, že na věky věkův.

Čtvrtým důvodem je nesouhlas s posláním naší operetní armády. Jestli máme mít armádu s touto působností, škoda slov a peněz. Navíc – my jsme šli do mírových misí dobrovolně a mohli je kdykoliv ukončit žádostí o repatriaci. Toto je mise válečná a kluci tam jdou na rozkaz.

Mohl bych jmenovat důvody další, argumentovat rozdílností kultur a nemožností aplikovat Afgháncům demokracii, nebo že si třeba vážím životů lidí, kteří by tam eventuálně mohli zůstat. Ale v tomto předvánočním čase mě napadá jen to hlavní.“

Vážené kolegyně a kolegové, k slovům pana podplukovníka ve výslužbě není snad třeba nic dodat. S účastí našich vojsk např. v Afghánistánu nesouhlasíme. Nejen proto, že je to země islámská, ležící mimo území Evropy, a z našeho pohledu máme jen málo omluvitelných faktů, proč zde vojensky intervenujeme, navíc pod faktickým vedením americké armády, která na těchto územích porušuje Ženevské konvence, provádí mučení civilistů a mediálně publikované praktiky svědčící přímo o páchání

zvěrstev ze strany americké armády. A to je možná jen špička ledovce. Nehledě na to, že některé z vojenských intervencí USA byly učiněny proti vůli OSN. Například v roce 2003 – vojenský vpád USA do Iráku. A jedinou a dnes již poněkud nedůvěryhodnou výmluvou je boj proti terorismu, za což se slepě může schovat cokoliv.

Historie jasně ukázala, že jakákoliv intervence západních armád, například v Afghánistánu, nejen že neprospěla demokracii západního typu, kterou se snažíme do tamní mentality uměle naroubovat, ale pouze zradikalizovala a zaktivizovala tamní radikální islamistická hnutí. Jasně to vidíme ve válce, kterou od roku 2001 vedou USA proti Afghánistánu. Geopolitická situace v Afghánistánu postrádá už dlouhá desetiletí pevné politické směřování. Afghánské území je již od roku 1839 v podstatě v permanentní válce s různými vměšovatelí, prokládané ještě vnitřními občanskými válkami a konfliktů. Vlády a světonázory se zde střídají jak na běžícím pásu. Nikdo nemůže říci, kdo se v Afghánistánu chopí moci za rok, za pět nebo deset let.

Česká republika se zde aktivně účastní výcviku bezpečnostních složek. A účastníme se i vyzbrojování Afghánistánu vlastními zbraněmi. Víme opravdu jistě, koho cvičíme a na čí straně bude Afghánistán našimi vlastními zbraněmi bojovat za pět nebo deset let? Česká republika darovala afghánské armádě 12 údajně nepotřebných vrtulníků, z toho 6 bitevních Mi-24 a 6 transportních Mi-17. Rozhodnutí o poskytnutí tohoto daru vzešlo z žádosti afghánského ministra obrany z roku 2006 o pomoc při dobývání (?) afghánské národní armády. Darovací smlouva s Českou republikou byla podepsána v říjnu 2007 a ještě v listopadu téhož roku už byly do Afghánistánu předány první tři vrtulníky. Tento náš dar už má ale i svoji daň. 15. ledna 2009 jeden z našich darovaných vrtulníků Mi-17 havaroval v provincii Herát a při nehodě zahynulo 13 afghánských vojáků. Kromě toho Česká republika nabídla Afghánistánu darem 20 tisíc samopalů, 650 kulometů. Tuto nabídku Afghánistán naštěstí odmítl.

Jsme členskou zemí OSN a nikdo nám nedal morální právo účastnit se jakýchkoliv válek, které jsou v rozporu se stanovisky OSN, a ještě za peníze našich daňových poplatníků a navíc s nebezpečím prolévání krve našich vlastních lidí. Prosím, předtím, než se rozhodnete hlasovat, prosím, abyste minimálně zapřemýšleli o těchto slovech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni a prosím nyní o slovo pana kolegu Františka Bublana. Po něm je přihlášen pan poslanec Jan Hamáček.

Ještě dovolu, abych vás seznámila se dvěma omluvami. Předseda vlády se omlouvá od 10 do 11 hodin z jednání Poslanecké sněmovny.

Důvodem nepřítomnosti je to, že předkládá bod na schůzi Senátu. A taktéž se omlouvá pan ministr Drábek, který zatím je zde, ale od 10.30 hodin bude odcházet také do Senátu. To je ta druhá omluva.

Nyní má tedy slovo pan poslanec František Bublan.

Poslanec František Bublan: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dříve, než se pustím do hodnocení situace v Afghánistánu, chtěl bych úvodem vyjádřit vůči našim vojákům, kteří tam působí, velký obdiv a velkou úctu. Skutečně, kromě nějakých drobných incidentů se nemají za co stydět a všichni si jejich práce vážíme.

Nicméně musíme se podívat na celou tuto věc z trošku většího nadhledu a získat více informací, abychom při tom rozhodování skutečně nerozhodovali jenom o tom, že tedy se něco stane – pošleme tam další vojáky – a jede se dál. Situace je daleko horší.

Především chci připomenout, že ten počet – schválený počet na tento rok – 535 nebyl naplněn. My jsme nikdy v žádné části tohoto roku tam tolik vojáků neměli, nedosáhli jsme tohoto počtu. Možná to trošku souvisí s personální situací v armádě, s výcvikem a podobně, ale je tomu tak, že navýšení na 720 může způsobit možná nějaký personální problém.

A potom byla zde zmíněna takzvaná afghanizace naší armády. Ano, to nám skutečně hrozí, protože převážná část kapacity Armády České republiky, především logistika, personál, je koncentrována na tu afghánskou misi a armáda je přebudována na podmínky operace v Afghánistánu. I toto je potřeba zohlednit.

Nicméně já bych se chtěl na asi třech nebo čtyřech případech zaměřit na to, jak ta situace v Afghánistánu skutečně vypadá, protože my jsme pod vlivem našich médií, a já se přiznám, že někdy mám pocit, že je tady nějaká cenzura, protože srovnáme-li zahraniční zprávy z našich médií a ze zahraničních, tak tam vidím značný rozdíl. Skutečně u nás se ta situace hodnotí, jako že tam jde všechno jako po másle, ono tomu tak není. Já zmíním několik takových malých příkladů, abychom si ten obrázek udělali trošku barvitější.

Tím prvním příkladem je – a mám je z otevřených zdrojů, nejsou to žádné zpravodajské informace – tím prvním příkladem je otázka, problém nástražných výbušných systémů. Tyto incidenty narostly letos již asi na 1300 a nárůst se počítá tak kolem 50 procent. Zlepšila se kvalita těchto systémů a především není možné... nebo hůře se tyto nástražné výbušné systémy odhalují. Zde vám nepomůže bezpilotní letadlo, zde vám nepomůže SIGINT nebo nějaké jiné technické záležitosti, tady jsou vojáci odkázáni buďto na mechanické vyhledávání, anebo na spolupráci s místním obyvatelstvem. A škoda, která vzniká tím, že denně narůstají počty zraněných a mrtvých, kteří jsou oběťmi těchto systémů, tak ta škoda se

může počítat i do budoucna, protože... Já nevím, možná že někteří z nás tady ještě si pamatují naši návštěvu bezpečnostního výboru v Bosně a Hercegovině, tam jsme viděli ta zaminovaná pole a části tohoto území a odhad na odminování byl asi sto let. Sto let to budou dělat v těchto balkánských oblastech, aby oblast definitivně vyčistili. Takže i do budoucna s tím bude velký problém.

Tady s tou spoluprací souvisí i další příklad. Spojené státy americké vyčlenily na spolupráci s místním obyvatelstvem pro tento rok sto milionů amerických dolarů. To jsou peníze, kterými mají vojáci získávat lidi jednak na takovou tu spolupráci při vyhledávání povstalců, při odhalování nástražných výbušných systémů, ale také při získávání těch místních lidí, kteří by byli schopni vést určitý okrsek nebo se zapojit do samosprávy a spolupracovat na budování nového Afghánistánu. A z těchto sto milionů dolarů, což jsou docela velké peníze, se letos podařilo uplatnit pouze 200 tisíc. Vidíme ten rozdíl. A odborníci říkají, že je to vlastně důsledek toho, že Afghánci nechťejí spolupracovat s tím, kdo bude poražen.

Operace ISAF jsou založeny na takzvaném shapingu, což znamená tvarování, modelování terénu. To je právě to získávání těch lidí, těch místních imámů, náčelníků apod. A povstalci zvolili model counter shaping, což znamená, oni začali tyto lidi vyražďovat. Dokonce i ty imámy vraždí, pokud zjistí, že spolupracovali se spojenci. Takže strach Afghánců je tam skutečně velký a oni za ty peníze nejsou schopni a ochotni s armádou nebo s těmi našimi vojsky spolupracovat. A nahradit tyto lidi, kteří se jednou odhodlali ke spolupráci a kteří k tomu měli třeba i určitou dispozici i vzdělání, je velmi těžké.

Třetí příklad. V provincii Nangarhár a v dosud klidném a celkem otevřeném městě Dželalábádu žili i cizinci, bez problémů se tam obchovalo, ono je to na takové silnici, která vede do Pákistánu. To bylo skutečně klidné město, takové svobodnější město. V srpnu tohoto roku tam začaly vybuchovat nějaké nálože, potom byl zavražděn šéf okresu a Tálibán udělal jednoduchou věc: zakázal holičství a zakázal prodej DVD a CD, označil to jako nemuslimskou činnost. Tento zákaz, který se nám možná zdá jako takový marginální, ten všichni obyvatelé tohoto města splnili, druhý den všechna holičství byla zavřena, prodejny s těmi DVD byly také zavřeny, zkrátka obyvatelé se přizpůsobili a to město se okamžitě změnilo. Žádné velké zásahy, pouze Tálibán označil tuto činnost jako nemuslimskou a obyvatelé se přizpůsobili. Jsou to možná drobnosti, ale hodně to vypovídá.

Potom... Víte, lidé z těchto oblastí trošku myslí do budoucna, a oni říkají „jeden den jako sedm let“, ono je to i trošku takové jako biblické, počítají s tím, co bude za deset let, co bude za padesát let, nepočítají jenom ten dnešek. A zaměřili se na vzdělávání. V Kábulu a dalších velkých městech

vznikají tálibánské školy. To jsou normální školy, které fungují vedle státních škol, a do těchto škol zřízených Tálibánem lákají děti, lákají je na jednoduchou věc, že nemusí platit školné, dostanou zadarmo pomůcky. Ty školy mají docela dobrou úroveň, ale už si tam vychovávají svou budoucí generaci. Státní školy nemohou konkurovat, protože peníze stát nemá, takže státní školy nejsou tak obsazeny jako tyto školy, které zřizuje Tálibán. A je to v těch velkých městech, a lidé, kteří třeba s tím Tálibánem i nějak moc nemusí spolupracovat, děti tam posílají, protože to je pro ně výhodné. Takže i toto je jeden takový aspekt, který musíme znát.

Teď bych se ještě chtěl dotknout takové té ekonomické reality.

Já pevně doufám a věřím, že jednou se tam situace změní, otázka je, kdo tam bude vládnout, nicméně, že tam nastane určitý klid a pořádek, a dejme tomu, že se i podaří současnému prezidentovi vybudovat dostatečné bezpečnostní síly, aby ovládly tuto zemi a nastolily tam mír. Myslím si, že jiná cesta není, než aby to byly skutečně afghánské bezpečnostní síly, protože ty jediné mohou mít větší důvěru, než mají armády, které tam teď působí. Nicméně vybudování, nebo roční údržba afghánské armády a policie je odhadována asi na jednu až dvě miliardy amerických dolarů. To je částka, kterou je zapotřebí každý rok do těchto složek dát. Afghánská vláda vybere na daních 300 milionů. Nikoliv miliard, ale milionů. Tak si spočítejme, jaký je tady rozdíl, a odhadněme, že tyto dotace, které stále dostávají, budou muset dostávat minimálně 20 let, aby se tam situace zklidnila.

Já se domnívám, že je třeba hledat nikoliv vojenskostrategické řešení, protože tam už asi nikdo nic nevymyslí, ale je třeba hledat politickostrategické řešení, především spolupráce s Pákistánem. Není dobré antagonizovat Tálibán, protože je možné, že za několik let bude i v Pákistánu Tálibán vůdčí silou. Je zapotřebí do toho zapojit nejenom současné státy Evropy a západního světa, ale zapojit do toho Rusko, Čínu, Indii, aby tento konflikt byl řešen trošku z globálnějšího pohledu. A více než na vojenské akce se zaměřit na výcvik afghánských bezpečnostních sil, posílit policejní misi EU, tzv. EUPOL. Takových 20 až 30 instruktorů, kteří by byli od nás vysláni, je možná lepší než působení té naší známé „šestsetjedničky“.

Byl tady zmíněn Barack Obama, který v loňském roce navýšil počet amerických vojáků o 30 tisíc. Je to pokus zopakovat stejný model, který nastal v Iráku, kdy na konci působení americké armády se také navýšilo o značnou část množství vojáků s tím, že se řeklo: ale příští rok už začne stahování. Takže možná tento model chce Barack Obama zopakovat i v Afghánistánu. Já nevím, jestli se to povede. Pokud se to povede, budeme všichni rádi, ale trošku se obávám, že Afghánistán není Irák a že se to povést nemusí. Takže i z tohoto důvodu rozhodnutí na dva roky se mi zdá

nadbytečné, možná nemusí být pravdivé a já bych se přimlouval za to, abychom vyslali určitý počet vojáků na příští rok a vytvořili záměr na další jeden nebo dva roky. Bylo by to možná poctivější a také by to odpovídalo situaci, která v této zemi je.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, také děkuji panu poslanci. Nyní tady ještě vyhlásím, co jsem dostal omluvu. Stanislav Křeček se omlouvá z jednání Sněmovny dopoledne z vážných rodinných důvodů. Jenom to tady přečtu a budeme pokračovat dál.

Pan poslanec Hamáček je dalším přihlášeným. Pak se připraví poslanec Šeich.

Poslanec Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych úvodem svého vystoupení učinil pár obecných poznámek, které se týkají způsobu, jakým je tento materiál schvalován.

Nedávno proběhly volby a první reakcí vlády na jejich výsledek bylo to, že vláda konstatovala, že bude zásadní věci s opozicí konzultovat. Jak taková konzultace a komunikace s opozicí vypadá v realitě, tak to viděla veřejnost včera. A jak taková komunikace probíhá v oblasti zahraniční politiky, to vidíme na projednávání tohoto materiálu. Jsem bohužel nucen konstatovat, že obsah tohoto materiálu s námi projednán nebyl. Já jsem se s ním seznámil ve chvíli, kdy jsme jej dostali na stůl tak, jak šel do vlády. A samozřejmě tento materiál, tak jak je koncipován, vzbuzuje mnoho otázek.

Druhým faktorem, který je potřeba zmínit, je to, že vláda nerespektovala výsledek voleb do Senátu a za každou cenu se snažila, a uspěla v tom, odhlasovat a prohlasovat tento vládní materiál ještě ve starém Senátu, kdy o tom hlasovali senátoři, kteří ve volbách neuspěli, dostali nějakých 30 procent, a přesto mohli svým hlasem rozhodovat o takto zásadním materiálu.

Sám materiál je koncipován tak, že navrhuje působení sil a prostředků Armády ČR v zahraničí na dva roky. Já bych v principu neměl nic proti tomu, abychom o takto závažných věcech debatovali s jistým výhledem do budoucna. Chápu, že při plánování působení našich jednotek, při plánování v rámci Severoatlantické aliance, je potřeba našim spojencům nabídnout nějaký výhled do budoucna, nabídnout nějakou kontinuitu. Ale právě proto, protože se tady jedná o nasazení jednotek na víc než jeden rok, de facto ještě s výhledem na rok třetí, tak právě o to více by měla vláda stát o to, aby to konzultovala s opozicí, a ne aby tento materiál protlačovala Senátem na konci jeho funkčního období, minimálně tedy jeho třetiny, a v

Poslanecké sněmovně aby o něm nejednala s opozicí. Takže pokud máme ambici vysílat naše vojska na déle než jeden rok, na období dvou let s výhledem na rok třetí, tak o to více bychom se měli snažit o to, aby to bylo výsledkem konsensu, aby to nebylo výsledkem jakési válcovací mašinérie vládní koalice v Poslanecké sněmovně.

Materiál samotný je naprosto jasný. Tam se jedná o zacílení naší působnosti de facto pouze na Afghánistán, kdy většinové množství prostředků jde právě do operace ISAF a ostatní mise, ve kterých se naše armáda účastní, jsou spíše podružné.

Tady bych se chtěl zastavit u jedné věci a je to argument, který činím již poněkolkáté. Je evidentní, že Armáda ČR se nehodlá žádným zásadním způsobem účastnit na misích, které jsou s mandátem či pod mandátem OSN, tzv. mise modrých přileb či modrých baretů. Ukazuje se, že naší prioritou jsou operace alianční, a je to možná trochu škoda. Tady předřečníci poukazovali na onu kauzu s vrtulníky, kdy naše armáda darovala Afghánistánu 12 vrtulníků – 6 bojových, 6 transportních. Já si jenom vzpomínám na debatu, kdy se vrátil pan tehdejší předseda vlády Topolánek ještě myslím s panem tehdy místopředsedou vlády Bursíkem z jednání v OSN, kdy byli u generálního tajemníka Pan Ki-muna a lobbovali tam tehdy pro to, aby ČR získala křeslo v Radě bezpečnosti. Požadavek, který tam zazněl ze strany generálního tajemníka, byl, zda by ČR jako vrtulníková velmoc nebyla schopna nějakým způsobem pomoci těmito transportními kapacitami operacím OSN. Bylo nám tehdy řečeno, že nemáme vrtulníků nazbyt, že nemůžeme OSN takto vypomoci. Následně jsme tyto vrtulníky darovali do Afghánistánu. Já to nerozporuji, pouze poukazuji na to, že možná by pro ně bylo lepší využít někde v Africe, kde jednotky OSN jsou často ve velmi zoufalé situaci.

Co se týká Afghánistánu, tento materiál si nečiní žádné ambice být nějak koncepční z hlediska politického. Je to prostě součet jednotek a výčet oblastí, ve kterých naše jednotky budou nasazeny. Mně tam trošku samozřejmě chybí, a chybí mi to i v debatě, kterou tady vedeme, smysl celé naší mise, resp. debata o tom, co chceme v Afghánistánu dosáhnout. Zdá se, že ČR, aspoň tedy v té debatě to vidět není, rezignovala na snahu učinit nějaký příspěvek k politickému řešení této kauzy a spíš se omezila na to, že dodává do Afghánistánu jednotky a vojáky dle potřeby.

Situace v Afghánistánu je opravdu velmi komplikovaná. Moji předřečníci tady o tom mluvili. Situace se nelepší. Otázka je, zda současné politické vedení země je vůbec schopno situaci řešit, zda prezident Karzái je ten, který může v Afghánistánu zajistit stabilitu. Pokud se podíváme na některé poslední kauzy, například ono nevyjasněné financování jeho aktivit igelitkami z Íránu, tak to vzbuzuje samozřejmě velmi závažné otázky.

Kolega Bublan již tady zmiňoval to, že pokud jsme se rozhodli jít cestou afghanizace, je to cesta, která je asi jediná možná. Je potřeba postupně přenášet odpovědnost na afghánské bezpečnostní složky, jak na policii, tak na armádu, ale zásadní otázka – a to je to, na co nám nikdo neodpověděl a ve finančních kalkulacích samozřejmě není – je, kdo tyto bezpečnostní složky bude platit. Čísla, která zde byla uváděna, jsou podle mě velmi konzervativní z hlediska nákladů na armádu a policii. A pokud dnes tady budujeme statistický bezpečnostní aparát v Afghánistánu, tak bychom si také měli odpovědět na otázku, kdo tento aparát bude po následujících deset let platit tak, aby se nám nestalo to, že námi vycvičený bezpečnostní aparát se ve finále otočí proti aliančním jednotkám.

Co se týká jednotlivých nasazení vojsk Armády ČR, jde to proti trendu, který zde ve Sněmovně byl v minulosti deklarován, to znamená, bylo zde jasně řečeno, že ČR má v Afghánistánu jednu prioritu. Touto prioritou byl provinční rekonstrukční tým v Lógaru. Ten samozřejmě zůstává, nicméně namísto toho, aby byl posílen, i třeba zásadním způsobem posílen finančně, protože tam samozřejmě klíčové je, kolik prostředků se podaří získat a investovat do rekonstrukce provincie, za kterou neseme odpovědnost, tak to naše úsilí je dále drobeno některými dalšími angažmá, ať je to protichemický odřad, ať je to další výcvikový tým v Herátu či některé další aktivity. Mám pocit, že na zemi a armádu naší velikosti je těch aktivit příliš mnoho a opravdu bychom si měli vybrat některé prioritní oblasti a tam působit.

Pokud vláda myslí vážně to, že nasadí do Afghánistánu transportní letoun CASA, nezlobte se na mě, připomíná mi to debatu o radaru ARTHUR. Ve chvíli, kdy armáda nejdříve něco koupí, pak zjistí, že potřebuje tuto koupí odůvodnit, tak tento systém vyšle do Afghánistánu. Já si nejsem jist, že vyslání jednoho transportního letadla, navíc s posádkou, která s tím strojem velmi pravděpodobně nebude mít úplně nejhlubší zkušenosti, protože ta letadla jsou teprve zařazována do výzbroje, tak vyslání takového letadla do bojové mise mi nepřijde příliš rozumné.

Tam, kde bychom se měli soustředit a na co bychom měli dát důraz, to je právě podpora rekonstrukce a podpora výcviku. Já jsem zde již mluvil o některých finančních aspektech, ale co by mělo být naprosto logické a opět Česká republika v tomto zaostává, to je působení našich policistů. Naše kapacity v misi EUPOL jsou dlouhodobě poddimenzované, není možné tuto misi naplnit, dokonce jsem zaznamenal na jedné tiskové konferenci pana ministra vnitra, kdy pan policejní prezident řekl, že Policie České republiky se z těchto zahraničních misí úplně stáhne, což by bylo naprosto absurdní. Naštěstí snad i po intervenci Ministerstva zahraničních misí toto bylo přehodnoceno. Ale tam si myslím, že by byl prostor, navíc policisté, příslušníci Policie České republiky, kteří mohou odvést velmi dob-

rou práci v Afghánistánu, nepodléhají schválení Parlamentu, tudíž jejich vyslání by bylo daleko jednodušší.

Tolik jen několik poznámek a možná pár kritických bodů z mé strany.

Já jsem na začátku řekl, že zahraniční politika by měla být o konsensu. Vždy jsem se snažil, aby takovýto konsensus mohl být vybudován. Nikdy jsem já osobně proti vyslání našich jednotek do zahraničí nehlasoval. Nicméně tento materiál, jak je dnes předložen, jakým způsobem byl zpracován a jakým způsobem byl projednán, mě nepřesvědčil o tom, že je to správná věc a že vláda činí dobře.

Vzpomněl jsem si na rok 1971, kdy John Kerry vystoupil před zahraničním výborem Senátu. On tam řekl tam jednu větu. On řekl: How do you ask a man to be the last man to die for a mistake? To znamená: Jak můžete po někom chtít, aby byl tím posledním, kdo padne kvůli chybě? A já vás prosím, abyste tuto větu měli na paměti, když budete hlasovat.

Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych poprosil pana poslance Davida Šeicha. Připraví se Jiří Paroubek.

Poslanec David Šeich: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi učinit jen několik poznámek na téma doufám brzké budoucnosti politické kultury v České republice, a doufám, že opravdu velmi blízké budoucnosti.

Ve vyspělých zahraničních demokraciích bývá zvykem – a já bych rád měl tu čest Českou republiku za takovou vyspělou demokracii označovat – že otázky zahraniční politiky a otázky národní bezpečnosti bývají předmětem širokého konsensu demokratických politických stran. Byl bych rád, kdyby tomu tak bylo i v České republice, protože do této množiny vyspělých demokratických zemí nepochybně patří.

Ne náhodou například ve Spojených státech, které jsou jedním z nejstarších demokratických zřízení na světě, otázky národní bezpečnosti, zahraniční politiky daleko přesahují nějaký úzký stranický dvoreček a nestávají se dokonce předmětem volebních kampaní, kromě výjimečných případů, nestávají se předmětem volebních kampaní, stranického boje, a zájmy národní bezpečnosti, zájmy státu, zájmy národní prestiže a identity daleko přesahují zájmy jedné či dvou politických stran. Myslím, že taková budoucnost by České republice velmi slušela a takovou budoucnost by si Česká republika velmi zasloužila.

Nechci používat nadsázku, ale uvědomte si, že pro zahraniční partnery nejen ve Spojených státech, které tradičně vnímají Evropu spíše jako jakousi slitou kaňku na světovém glóbu, ale také v Evropě Česká republika je známa jen pro málo věcí – pro české pivo, protože jsme vyhráli hokej a

protože jsme v zahraničních misích. Můžete to považovat za hloupou zkratku, ale věřte tomu, že když mluvíte se zahraničními partnery, je tomu skutečně tak.

Podle mého názoru padla spousta argumentů, které tu byly v minulosti. Nejedná se o nějaké bilaterální dobrodružství mezi Spojenými státy a Českou republikou. To byly argumenty a kritika sociální demokracie, které byly nepochybně legitimní v některých počátcích operace v Iráku. Jedná se opravdu o zahraniční prioritu, zahraničně-bezpečnostní prioritu nejen Spojených států, nejen našich transatlantických vazeb, ale jedná se o zahraniční a bezpečnostní prioritu především obsaženou v bezpečnostních strategiích NATO. Patří to k zásadním bezpečnostním prioritám strategie NATO v tomto období, čili aliance, která zastřešuje evropskou transatlantickou bezpečnost, zastřešuje to, na čem česká moderní státnost svou bezpečnost postavila.

Čili je to ta věc, kterou sociální demokracie si vždy přála, aby naše operace v zahraničí, naše angažmá v zahraničních misích bylo více vtaženo do procesu bezpečnostního aliančního evropského kontextu, a v tomto kontextu to patří jednoznačně k prioritám NATO, evropské bezpečnosti i Evropské unie.

Tento argument je velmi silný a myslím si, že bychom mu měli naslouchat. Dokonce Rusko, které tradičně nepatří k velkým fanouškům NATO, je ochotno se angažovat v Afghánistánu, ne přímo vojensky, ale minimálně logisticky, materiálně technicky, protože si uvědomuje, jakou skrytou hrozbu, jakou obrovskou skrytou bombu Afghánistán pro světovou bezpečnost představuje. Jestliže Rusko rozumí tomu, že Afghánistán je skutečně silnou hrozbou světové bezpečnosti, že to není konflikt někde na druhém konci světa, na který nedohlédneme, že to není konflikt někde ve Střední Asii, kde nemáme představu o tom, jaké dopady to může mít na Českou republiku, ale že je to skutečně konflikt, který má přímý dopad na země nám blízké, který má přímý dopad na Českou republiku, že zvládnutím bezpečnostní situace v Afghánistánu má přímý dopad na to, jestli příliv drog bude do Evropy posilovat, nebo utlumovat, že zvládnutí konfliktu v Afghánistánu má přímý dopad na to, jestli české bezpečnostní složky budou muset vynakládat řadu prostředků na protiteroristická opatření, protiteroristickou prevenci, kontroly, hlídání bezpečnostních rizik, která jsou s těmito operacemi spojena, čili má to přímý dopad na ohrožení, bezpečnost, zvýšení či snížení bezpečnosti českých občanů vůči teroristickým hrozbám. Není to nějaký vzdálený konflikt na druhém konci světa, je to konflikt s přímým dopadem na bezpečnost, kriminalitu, na přímé vazby a dopady v České republice. Moc bych prosil, abychom si to v tomto smyslu uvědomovali.

Chci také ocenit postoj sociálně demokratických senátorů, protože si myslím, že to je krok k politické kultuře, o které mluvím, k politické kultuře,

kdy vyslání zahraničních misí se nestává předmětem stranického volebního boje, ale je skutečně společným národním zájmem, zájmem národní bezpečnosti, zájmem mezinárodní prestiže, kdy Česká republika je známá pro svou účast v misích, stejně jako pro jiné své velké signifikantní fenomény, jako je hokej a pivo. Opravdu naši partneři říkají: my o vás ještě víme, že jste v zahraničních misích, že jste byli aktivní v Iráku, že jste byli aktivní v Afghánistánu a že jste spolehliví partneři. To jsou tři věci, které si pamatují. Zkusme, aby si i tu třetí pamatovali nadále. Chci poděkovat sociálně demokratickým senátorům, že podpořili zahraniční mise, že v této politické kultuře udělali krok vpřed. Byl bych velmi rád, kdybychom se v brzké době dočkali takového postoje také u sociálně demokratických poslanců, protože by to byl velký krok ke kultuře moderní demokratické České republiky, kterou bych si velmi přál. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Martin Pecina má faktickou poznámku, kterou chce reagovat na vystoupení pana poslance Šeicha, takže ho požádám, aby v rámci těch dvou minut vystoupil.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem se včera zdržel jakéhokoliv vystoupení, ať se dělo co se dělo. Myslel jsem si, že se zdržím i dnes, ale nedá mi to, nereagovat na vystoupení pana poslance Šeicha.

Pánové z obrany, pan ministr a pan poslanec Vidím, nám na výboru přišli vysvětlit, o čem afghánská mise je. Já jsem jejich vysvětlení nějak akceptoval. Já mám názor zcela jiný. Budu hlasovat proti, ale chápu stanovisko sociálně demokratických senátorů. Ještě jednou říkám, já mám názor jiný. Pánové přišli a slušně mi to vysvětlili. Přesto jsem svůj názor nezměnil.

Ale to, proč jsem chtěl reagovat na pana poslance Šeicha: Víte, pane poslanče, včera se tady, respektive od začátku volebního období se tady ruší vše, co bylo v této Sněmovně zavedeno minimálně od roku 1996. Včera se tady porušila úplně všechna pravidla, která tady byla. Myslíte si, že když máte 118 hlasů, máte to zbojnické právo a můžete dělat cokoli? Dobře, tak ho máte, ale proboha, nemoralizujte tady, neříkejte nám něco o politické kultuře! Fakt mi to v této situaci, po tom, co se stalo včera, poté co náš klub už nemá ani právo si dělat přestávky na jednání klubu, nepřijde připadné. Děkuji za pochopení. (Potlesk z řad poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím pana poslance Jiřího Paroubka, který je dalším. Připraví se poslanec Foldyna.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já musím říci, že tato mate-

rie – mise jsou věcí velice závažnou. A také musím říci, že je to věc, kde se tak trochu ukazují politické postoje jednotlivých politických stran.

I když jsem to nechtěl učinit, ale přece jenom mi to nedá, abych nereagoval na vystoupení pana poslance Šeicha, který hovoří o konsensu v zahraničněpolitických otázkách ve Spojených státech nebo některých zemích Západu. No, já si to nemyslím, že může dojít k takovému konsensu v zahraničněpolitických otázkách, že prostě nebudou rozdíly. Rozdíly jsou mezi americkými liberály, mezi konzervativci, v rámci té grand all-party, která vyhrála volby do dolní komory amerického Kongresu. Jsou přece různé postoje v rámci jedné politické strany. Já vím, že to český tisk nedokáže nějakým způsobem zprostředkovat, ale mohu panu poslanci půjčit na svém iPadu dnešní Washington Post, ať se do toho podívá, jestli mu připadá, že je politika těchto dvou stran identická.

Samozřejmě že to, co bych nazval pravým křídlem demokratické strany má blízko k liberálům v republikánské straně, ale rozdíly mezi hlavními proudy těch dvou politických stran jsou, no a od toho jsou volby, aby se rozhodlo o tom, která koncepce bude koncepcí, řekněme, která bude uplatňována. Přece koncepce prezidenta Bushe a zahraničněpolitická koncepce prezidenta Obamy jsou tak rozdílné jako noc a den. Já nevím, jestli by prezidenta Bushe někdy napadlo uvažovat o tom, že by Spojené státy odcházely z Afghánistánu. Možná že ano, možná že máte lepší zprávy než já. Ale stejně tak v našem sousedství. Přece Němci mají úplně rozdílné názory, ty hlavní politické strany, na řadu otázek. Jiná věc je, že se třeba, když spolu jsou i ve velké koalici, dokáží sociální demokraté a CDU-CSU dohodnout na postupu, ale to jim nebrání v tom, aby neměli rozdílné, a často velmi rozdílné, pohledy na otázky typu zahraničních misí. Čili já to vidím jako naprosto přirozené a legitimní, že existují takovéto rozdíly.

Zahraniční mise tedy pro mě jako celek nejsou velký problém. Problém je vlastně jediná mise. V tuhle chvíli není naplněn, pokud jsem dobře informován, ani předpokládaný počet vojáků v Afghánistánu. Vládní návrh uvažuje s navýšením na 720 v roce 2011, 640 v roce 2012. Já si sám kladu otázku, co se změnilo od mého posledního vystoupení v této věci v Poslanecké sněmovně. Obávám se, že nic tak dramaticky, abych musel změnit svůj názor na tuto záležitost. Změnila se pozice afghánské vlády uvnitř země, její legitimita? Obávám se, že nikoli. Podivnosti kolem volby prezidenta. Myslím, že poslanec Hamáček ve svém velmi dobrém vystoupení, věcném, tady upozornil na řadu věcí. Já je nebudu opakovat. Domnívám se, že ta vláda prostě nesplňuje morální měřítko, jak se na politiku díváme v Evropě. Já to chápu, můžeme přebírat pohled toho amerického politika, nebo velvyslance, který kdysi charakterizoval diktátora Somozu: „Je to čubčí syn, ale náš čubčí syn.“ Dobře, můžeme mít takovýto

pohled na politiku. Já to chápu. Ale prosím, abychom si to nedávali příliš... Nebo já si to aspoň nechci dávat na vývěsní štít.

Jaké hodnoty – to je další otázka – hájí afghánská vláda? Jsou to hodnoty Západu, kam patříme nepochybně my, kam patří i politické strany, které jsou v této Sněmovně, nebo kam se hlásí? Obávám se, že afghánská vláda o žádném uplatnění, o žádném velkém uplatnění, abych to zjemnil, západních hodnot, nebo dokonce pluralitní demokracie neuvažuje. Jak tam proběhly volby, to všichni víme, netřeba to opakovat. Je otázka, jak v takto rozervané zemi, která je v občanské válce, vůbec to provést. To je jiná věc. Na jednu stranu chápu ty těžkosti. Ale co mně chybí, a tady to zaznělo už také v několika vystoupeních, včetně poslance Hamáčka a dalších – jaký strategický cíl tam vlastně sledujeme. Jaký tam sleduje strategický cíl Západ, jehož jsme součástí. Je to jen – jen v uvozovkách, ono to zas tak málo není – zadržování terorismu Al-Káidy a Tálibánu? Zdá se, že nedokážeme úplně zajistit, aby Al-Káida nepůsobila v jiných teritoriích světa – Jemen apod. Možná nám někde jinde vyplave. Nebo má tedy účast vojáků Armády České republiky a obecně zemí Západu nějaký vyšší cíl, sleduje vyšší hodnoty?

Chtěl bych tady také připomenout, znovu zdůraznit to, co říkal pan poslanec Seďa, že v přepočtu na obyvatele je náš kontingent pátý až šestý nejpočetnější. Čili žádná ostuda z toho hlediska, jak někdo říká, z hlediska našich zahraničněpolitických a spojeneckých závazků, není. Nejsem určitě pacifista, jde mi o dodržování spojeneckých závazků. Nejsem však pro to, zabředávat do málo nadějných dobrodružství, jako je to v Afghánistánu v situaci, kdy hlavní vojenská síla, armáda Spojených států, bude zvolna od poloviny příštího roku Afghánistán opouštět. Určitě je afghanizace konfliktu správný přístup, tak jako byl správný přístup vietnamizace konfliktu ve vietnamské válce. Ale na jedné straně proti hrdlořezům z Tálibánu tady budeme mít armádu, na jejímž vycvičení se budou naši vojáci podílet, ale je otázka, jaké vyhlídky ta armáda bude mít poté, až poslední expediční voják Afghánistán opustí. Já doufám, že co nejlepší. Ale jsou to otázky, které si nutně musíme klást.

Určením cílového stavu účastníků mise na dva roky se zbavujeme možnosti pružné reakce na změnu přístupu našich spojenců, zejména Spojených států, v Afghánistánu, ale také v jiných teritoriích světa, kde třeba bude potřeba také zasahovat. Obávám se, že lidé ve Spojených státech s tím, jak se bude blížit i termín prezidentských voleb – já si nemyslím, na rozdíl od pana poslance Šeicha, že tato otázka nebude předmětem politického boje před prezidentskými volbami za dva roky, vlastně můžeme říci, že za rok už začne bitva o prezidentství, že nebude předmětem politického boje, protože konflikty tohoto typu, jako je afghánská válka nebo jako byla zřejmě ve větším měřítku zatím vietnamská válka,

prostě ovlivňují i vnitropolitickou situaci takových zemí, jako jsou Spojené státy. I v tak obří zemi a tak mocné zemi, jako jsou Spojené státy, to prostě ovlivňuje vnitropolitickou situaci. Takže se domnívám, že prezident Obama bude v té záležitosti velmi opatrný a americké veřejné mínění si určitě bude klást otázky podobné těm otázkám, které si kladu já: jaké hodnoty hájí Karzáí a jeho administrativa a jaký cíl tam Západ sleduje, včetně tedy České republiky, a v případě občanů Spojených států se určitě budou ptát, jaký cíl tam sledují Spojené státy.

Závěrem chci říci, voliči sociální demokracie – a to je reakce i na naše sociálně demokratické senátory, 11 našich senátorů – z 80 až 90 % jsou proti účasti Armády České republiky v Afghánistánu. Proti účasti. Ne, tady nejde o navyšování, o snižování. Myslím si, že je potřeba tohle tady říct a je potřeba to nahlas říct i našim kolegům v Senátu. Chtěl bych také říci, že pokud jsme uskutečnili před dvěma lety vnitrostranickou debatu na toto téma, vnitrostranickou anketu, nenazýval bych to referendem, tak 90 % našich místních organizací se vyjádřilo proti účasti v Afghánistánu. Takže my samozřejmě chceme dodržet spojenecké závazky, my si uvědomujeme důležitost spojeneckých závazků, ale upřímně, nevidím, aspoň za sebe, důvody, proč bych měl hlasovat pro další navýšení účasti vojáků Armády České republiky v této záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď bych požádal pana poslance Foldynu, který je dalším přihlášeným. Pardon, já se tedy omlouvám panu poslanci Foldynovi, já jsem zapomněl, že poslanec Šeich mezi tím už dlouho předtím fakticky chtěl reagovat na vystoupení Jiřího Paroubka.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, dámy a pánové, pan poslanec Paroubek je velmi sečtělý člověk a má nepochybně pravdu v tom, že rozdíly mezi politikou demokratů a republikánů jsou verbálně často významné, ale podívejme se, jaké rozdíly jsou v reálných činech. Jestliže srovnáme rétoriku prezidenta Bushe a prezidenta Obamy, je to škála mezi nulou a stem, ale v reálu američtí demokraté a prezident Obama navyšují počet vojáků v Afghánistánu. Takže srovnávejme ty rozdíly slovní, ty jsou značné, ale rozdíl je v historii demokratických zemí v činech. To znamená vědomost odpovědnosti za bezpečnost světa, i naší země, tam převažuje a v reálných činech se ty rozdíly blíží nule. V tom je ten podstatný rozdíl, že ty rozdíly nikdy nedosahují takových rozměrů, aby sociálně demokratický Špidla někam vojáky vyslal a jiný sociálně demokratický premiér vojáky ohrozil tím, že odmítne zajistit jejich bezpečnost posílením kontingentu. Čili ty rozdíly nikdy nedosahují takovýchto reálných rozměrů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Paroubek chce reagovat?

Poslanec Jiří Paroubek: Já to řeknu velmi krátce. Ten rozdíl mezi vaší a naší politikou v této věci je 120 vojáků nebo kolik. Já to nepovažuji za významný rozdíl. Prosím, abychom už o této věci uvažovali trochu v jiných dimenzích.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V obecné rozpravě dále vystoupí pan místopředseda Zaorálek s přednostním právem, potom pan poslanec Foldyna.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dovolte mi, já jsem chtěl také vlastně reagovat na pana poslance Šeicha. Já si myslím, že ty rozdíly dnes nejsou jenom kosmetické ve Spojených státech, protože dokonce ve věci Afghánistánu je přece evidentní, že jsou různé postoje administrativy kolem prezidenta Obamy, který hledá cestu, jak co nejrychleji konflikt v Afghánistánu ukončit, a na druhé straně řekněme Pentagonu a vojáků, kteří naopak hledají způsob, jak být v Afghánistánu co nejdéle a možná dokonce zvítězit. Takže to je samozřejmě zjednodušené, ale je pravda, že ty postoje jsou dva a že je to docela velký problém. Dokonce si myslím, že i v případě Iráku existovaly různé postoje ve Spojených státech, jak v Iráku postupovat, a dokonce se to podepsalo i na těch problémech, které v Iráku byly. Já to říkám jenom proto, protože ty problémy dnes, vytvořit jednotnou politiku, jsou samozřejmě v těch zemích dnes docela běžné. Stejně jako tady bylo zmíněno např. Německo. To je další příklad země. My máme možnost komunikovat s našimi partnery v Německu a víme, že se tam poměrně dost těžce dnes rodí postoj, protože jsou dokonce různé skupiny i v rámci jedné politické strany.

Já jsem chtěl z debaty, kterou tady dnes slyším, udělat, nebo spíš říci jeden závěr, který si dělám pro sebe. Mně připadá, že ten problém je v tom, že já tady oceňuji, že pan ministr Vondra mi asi zhruba 14 dní předtím, než ten materiál šel do vlády, poskytl text návrhu zahraničních misí, a kvitují to, na druhé straně je otázka, jestli 14 dnů je dost na to, abychom byli schopni vést debatu, která by vytvořila situaci, která by dávala nějaké podmínky nějakého konsenzu v zahraniční politice v České republice.

Podívejte se, já vidím tu svízel v tom – ona je podobná tomu, co jsme tady absolvovali včera. Mně se zdá, že v tom všem chybí jakákoli celková představa a skutečná koncepce. Dokonce si pamatuji, že pan premiér Petr Nečas před časem řekl, že ty plošné škrty v ekonomice nejsou žádný velký intelektuální výkon, že ten musí teprve přijít. A ono je to stejné v zahraniční politice. Je tady vlastně otázka, jestliže v ekonomice čekáme

pouze na to, jestli se chytne ten ekonomický německý motor, že nám to potom pomůže, tak tady v zahraniční politice mi to připadá podobné. Tady se prostě připojujeme k něčemu, co vzniklo před léty, a máme pocit, že se na tom budeme podílet. A dnes to, co nejvíc zaznívá v debatě z té pravé strany, je, že musíme být spolehliví, musíme být solidní apod. To je ten nejsilnější argument, který tady zaznívá. Já samozřejmě chápu, že to je v něčem vážný argument, ta solidnost a podobně, ale ptám se, jestli to může být jediný argument.

To, že jsme se přihlásili do nějaké akce před devíti lety, v té době jsme si přece mohli snadno představovat, že půjde o sofistikovanou akci, která povede k likvidaci jádra Al-Káidy. Vlastně jsme dost dobře nemohli tušit, že se z toho stane akce podobná té akci sovětské armády, která obsadila celou zemi a pak se jí snažila kontrolovat. My jsme si potom vytvořili podobný cíl, že budeme vytvářet demokracii v Afghánistánu, což se samozřejmě postupem ukázalo být iluzorní. Takže i v případě Afghánistánu se ukázalo, že nemáme stanovený cíl, který by byl dosažitelný a na kterém by byla shoda, nebo ten cíl se spíš postupně rozpadal.

A budovat konsensus v zahraniční politice – také na adresu poslance Šeicha – to vlastně není tak, že řekneme těm druhým: budete se k nám muset přidat, nebo budete muset akceptovat náš postoj. To je něco, co se musí skutečně tvořit. A my, když tady dnes vystupujeme, aspoň za sociální demokracii, tak přece jasně opakujeme, že jsme ti, kteří se hlásí k zahraničním misím a k tomu, že Česká republika není izolovaná republika, ale zároveň říkáme, že mise v Afghánistánu je problém, je problém i pro celou řadu jiných zemí ve světě, je problém v Kanadě, Holandsku, Německu, a dokonce je problém i v těch Spojených státech samotných. My se chceme bavit o tom, jakým způsobem se tam budeme jako Česká republika chovat vůči svým spojencům, s nimiž máme závazky, abychom věděli, že to jsou cíle a akce, která má smysl a kterou jsme schopni před veřejností hájit.

Nyní je nám ale předkládán materiál, ve kterém třeba na příští rok zvýšíme počet vojáků o 180, a to bude tak, že to bude vlastně největší kontingent, který v historii Česká republika, pokud vím, tam poslala. To je největší množství! Chápete? To znamená, my drtivou část naší misijní části armády pošleme do Afghánistánu. Do prostředí, ve kterém se nám evidentně nedaří, ve kterém, jak tady bylo dnes mnohokrát opakováno, nemáme k dispozici analýzu toho, jak se přírůstky vojáků projeví na plnění nějakých cílů, když s těmi cíli máme takový problém. Kde pomáháme udržet režim, který dnes v čele s panem prezidentem Karzáím je už velice pochybný. Protože bych mohl jmenovat to, co víme ze zahraničního tisku, o příbuzenském okolí pana prezidenta, korupci kolem a také ten smutný fakt, že navzdory tomu, že jsme devět let v Afghánistánu, tak Afghánistán

produkuje 93 procent světové produkce opia. Což je věc, která se nás zatraceně týká! I tady dokonce, ve středu Evropy!

Takže přece tady jsou vážné věci, které je třeba veřejně obhájit, a není možné vystoupit před lidmi a říci jim: Prostě máme závazky, tak tam prostě budeme, a dokonce ještě těch vojáků přidáme. To všichni musíme hájit! Sněmovna přece je místo, kde se formulují argumenty, které musíme být schopni veřejně obhájit. Tady nejde o to, abychom se ujišťovali pouze třeba tím, že máme závazek, povinnost, a to prostě stačí. No, lidem to zřejmě stačit nebude. A my musíme hledat ten konsensus na něčem, co je dlouhodobě udržitelné. I před českou veřejností!

Poslouchal jsem jednoho poslance v německém Bundestagu, který řekl: Pokud nebudeme schopni obhájit naše působení v Afghánistánu veřejně, tak budeme ztrácet legitimitu k tomu působení. A to je přece stejné i tady. To znamená, budování konsensu, pokud víme, co chceme, pokud máme celkovou představu a koncepci.

Tady se dneska vaší silou 118 prohlašuje to, že budeme dokonce rozhodovat o dvou letech působení v zahraničních misích, v zahraničí. Samozřejmě na to sílu máte a vzhledem k tomu, že jste to schválili v Senátu, tak se vám to povede. Nicméně tohle není ten konsensus, o kterém my jsme mluvili, když jsme říkali, že chceme strategickou debatu Ministerstva zahraničí, obrany i vnitra, jaké jsou naše cíle v politice zahraničních misí. Takže tohle není vyhovění tomu, co jsme chtěli, to není ten dlouhodobý plán. To je prostě to, že máte dnes 118 hlasů, tak si prostě schválíte dva roky misí, protože na to zrovna máte sílu.

Takže zahraničněpolitický konsensus a jeho vytváření si skutečně v tomhle já představuji jinak. A není to jenom kvůli jedné politické straně. Je to proto, abychom byli schopni ho veřejně obhájit. To by měl být i váš zájem!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Gandalovič, dávám mu slovo. V obecné rozpravě dále řádně přihlášení jsou poslanci Foldyna a Paggio. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Gandalovič: Vážená paní předsedající, vážená Sněmovno, já jsem poměrně vážně poslouchal pana místopředsedu Zaorálka, protože si myslím, že to prostě je vážná věc. A koneckonců to, jak se zde volá po debatě, tak ta debata tady prostě probíhá. Jsme jí svědky a argumenty tady posloucháme, takže nikdo nemůže říci, že tady debata neprobíhá, protože kde jinde by měla probíhat než na tom nejvyšším místě, což je plénum Poslanecké sněmovny.

Jenom chci reagovat na jednu věc, kterou pan místopředseda řekl. Vy

jste řekl, pane místopředsedo prostřednictvím předsedající, že mise ano, ale Afghánistán ne. Ono by to bylo samozřejmě hezké posílat vojáky do misí nebo do míst, která nejsou problematická, kde nehrozí žádná nebezpečí a kde bychom jenom nějakým způsobem představovali naši zodpovědnost za situaci ve světě. Právě proto dochází k snižování kontingentu v Kosovu a navyšování mise v Afghánistánu. Právě proto, že Kosovo už se postupem času stalo podstatně bezpečnější a skoro vyřešenou oblastí, a naopak v Afghánistánu je potřebné, aby nějakým způsobem se bezpečnost našich vojáků i bezpečnost lidí, kteří pracují v PRT týmu, zvýšila.

Ona to samozřejmě není jednoduchá situace. Celá země, všechny státy, které mají vojska v Afghánistánu, se tím zabývají, a proto říkám, že ta debata je legitimní. Ale jaké máme možnosti? Odejít ihned, ponechat stav, jaký je, o kterém se v podstatě všichni shodujeme na tom, že je neuspokojivý, anebo počty vojáků krátkodobě navýšit, aktivity proti těm ilegálním aktivitám Tálibánu a dalším teroristům navýšit, zintenzivnit, a potom mít postupný plán odejít. Já si myslím, že ta třetí možnost je nejlepší.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, musím vás upozornit na čas. Díky. A chce reagovat pan poslanec Zaorálek, prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom, aby nedošlo k nedorozumění. Neřekl jsem Afghánistán ne, já jsem tady neřikal, že chceme odejít z Afghánistánu. Já jsem mluvil o tom zvýšení o 180 vojáků. A co se týče toho Balkánu, Kosova. Víte, to úplně není pravda, to, jak jste říkal, že tam už se nic neděje. I podle vládní zprávy, kterou máme, tak situace na hranicích je poměrně dost komplikovaná. Tam zdaleka to není bez rizika. A my jsme navrhovali a domnívali jsme se, že náš odchod z Balkánu je příliš rychlý a že je docela argumentovatelné, že by tam prostě těch 150 vojáků mohlo zůstat déle, než je předpoklad v tom materiálu. A říkám to proto, protože Balkán je dlouhodobě prioritou české zahraniční politiky, dokonce to je prioritou, na kterou je konsensus podle mě tady průřezem politických stran, takže to je dost silný argument pro to, abychom, pokud tam podle mě ještě je práce, abychom od té práce v této chvíli neodcházeli.

Takže to souvisí s tím, my dáváme 180 vojáků tam, prakticky velmi rychle odcházíme z Kosova a my jsme přesvědčeni, že ti vojáci by se tady dali rozmístit jinak. Ale neřekl jsem, že chceme nebo že navrhujeme okamžitý odchod z Afghánistánu. Já jsem říkal, že mi vadí to, že jediný argument je ten závazek a povinnost, samozřejmě ten ctíme, nicméně my si klademe otázku, jestli nás dneska nutí k tomu, abychom zvyšovali velikost jednotky v Afghánistánu na rekordní počet a vlastně tam přesouvali poměrně téměř všechno, co máme, do misí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní je tady přihlášen pan poslanec Foldyna, takže prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dámy a pánové, dobrý den. Já jsem si připravoval svoje vystoupení a mezitím proběhlo několik velmi zajímavých vystoupení a téměř jsem ztratil notu. Neztratil jsem ji však v jedné věci. Neztratil jsem ji stejně jako jakýsi svůj ideál.

Když jsem byl mladý člověk a poslouchal jsem Svobodnou Evropu, tak se tam často hovořilo o osvobozeném vojsku Tálibánu, který bojuje proti ukrutným sovětským armádám. Když jsem četl zprávy mezinárodních organizací v roce 1995, 1996 až 1998, četl jsem o teroristické organizaci UCK. Dneska tady poslouchám o teroristech z Tálibánu – takže už to není osvobozená armáda. Poslouchal jsem tady o teroristech z UCK jako o osvobozené armádě. A já jsem vlastně přišel o ten ideál, co se vlastně děje. Já vůbec v této chvíli nejsem schopen vnímat, koho vlastně my to podporujeme, s kým to bojujeme a kam posíláme ty naše vojáky. Slyšel jsem tady poznámku o prvních československých vojscích, o legiích za první světové války. No to si snad ani nikdo nemyslí vážně, že bychom mohli srovnávat ty vyholené hochy, co často mají různé symboly namalované na svých helmách, kteří bojují za peníze a za podivný cíl, s lidmi, kteří bojovali za vznik Československa! To mi je vždycky smutno, nejenom 28. října.

Takže já nebudu, nebudu hlasovat pro to, abychom se účastnili války, o které nevíme, co je jejím cílem, jenom se to domníváme a přednášíme to tady jako na sjezdu Socialistického svazu mládeže. Nebudu pro to hlasovat!

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, dalším písemně přihlášeným je poslanec Viktor Paggio, prosím, pane poslanče.

Poslanec Viktor Paggio: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, Česká republika je bezpečnostně zakotvena ve dvou organizacích: v Evropské unii a v NATO, přičemž mise v Afghánistánu, mise ISAF, je tou nejdůležitější, kterou NATO v současné době provádí a kterou prochází. Česká armáda, speciální síly nebo provinční rekonstrukční týmy tam provádějí výbornou práci a je jediné dobře, pokud naše působení v rámci NATO, v rámci této mezinárodní organizace, bude předvídatelné a dlouhodobé. Proto já vítám, že ministr obrany navrhl působení našich jednotek na dva roky a dal tomu nějaký dlouhodobější ráz.

Já bych zde reagoval na předsedu výboru pro obranu a bezpečnost pana Bublana, který zde zmínil některé problémy, které v Afghánistánu jsou. Jsem dalek toho, abych to zpochybňoval. Je to pravda. Skutečně je tam problém s nástražnými zařízeními. Skutečně je tam problém s a-

symetrickým vedením boje a s nějakou gerilovou válkou. Ale faktem je, že oznámit nyní stažení z Afghánistánu by znamenalo vlít místním povstalcům novou krev do žil.

Já jsem tady zaznamenal, že pan Bublan zmínil prezidenta Obamu, který oznámil datum stažení z Iráku, ale to samé my nemůžeme provést v Afghánistánu. Rád bych také zmínil jednu velmi důležitou věc, která zde nezazněla. Stažení z Iráku předcházelo navýšení stavu vojáků. To znamená prezident Bush, přestože byl přesvědčován o opaku mnohými experty, tak navýšil stavy vojsky, tím stabilizoval situaci, a teprve poté se mohli Američané stáhnout, nebo víceméně stáhnout.

Čísla, která vidíme, si pan ministr obrany nevyčucal z prstu. Ta vycházejí z požadavků Armády České republiky, potažmo našich spojenců v NATO. Ta čísla byla prezentována a projednána na výboru pro obranu a bezpečnost, tolik k absenci diskuse, o které tady mluvil pan Hamáček.

Tato Sněmovna zažila ohledně misí nejrůznější věci, zažila tady handly misí za poplatky a jiné záležitosti. Já doufám, že se to nebude opakovat, že to tady projde touto Sněmovnou, že budeme příkladným spojencem, abychom mohli, jak tady zmínil pan ministr zahraničí Schwarzenberg, s významnými hráči a západními státy sedět u jednoho stolu. Děkuji. (Potlesků poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní se o slovo přihlásil pan premiér Petr Nečas. Uděluji vám tímto slovo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, tímto hlasováním dokumentujeme, že Česká republika je zodpovědný spojencem, který si je vědom svých závazků. Já bych chtěl připomenout, že stovky vojáků Armády České republiky nevyslala do Afghánistánu ani tato vláda, která teď tady stojí před vámi, ani vláda minulá, ale byla to vláda vedená sociálními demokraty včetně jednotek, které měly čistě bojový charakter. S tím nepřišly středopravicové vlády, ale vlády pod vedením České strany sociálně demokratické. Proto nevím, jestli slovní piruety, které tady provádějí kolegové ze sociální demokracie, mají příliš velký smysl.

Ale já považuji za důležité jako předseda vlády vystoupit poté, co tady zazněla z mého pohledu neuvěřitelná vystoupení některých kolegů a kolegyně, kteří na adresu mužů a žen v uniformách Armády České republiky, kteří plní svou povinnost tisíce kilometrů od svého domova, protože je tam vyslala jejich vlast z rozhodnutí politické reprezentace, riskují tam zdraví a životy, a reálně už tam byly ztráty na životech a reálně tam byla vážná zranění, bojová zranění, způsobená v boji, používají na jejich adresu termíny jako zbabělci, vyholené hlavy a lidé, kteří bojují za peníze.

Já bych se chtěl jednoznačně, a teď nejenom jako politik a předseda vlády, ale jako občan, ohradit proti těmto neuvěřitelným, nehorázným a sprostým výrokům na adresu Armády České republiky, vojáků Armády České republiky! Oni tam plní svoji povinnost! Vyslala je tam jejich vlast. Oni nasazují své zdraví a životy kvůli bezpečí ve střední Evropě! Oni dělají svou práci, dělají ji proto, že jsou přesvědčení patrioti! To, že se mezi nimi vyskytne z hlediska Gaussovy křivky nikoliv překvapivě občas nějaký ten idiot, který má opravdu nepřijatelné symboly, to je jedna věc. Ale nehází to špínu na ně na všechny.

Já chci říci, že na muže a ženy v uniformách Armády České republiky, kteří si takto důsledně a pečlivě plní své povinnosti, jsem jako občan této země hrdý, a ohrazuji se proti tomu, aby byli takto sprostě uráženi z úst některých ústavních činitelů! (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu premiérovi. Vidím, že s faktickou se hlásí pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Prostřednictvím paní předsedající směrem k panu předsedovi vlády. Já bych si nikoho nedovolil urážet. Mě rozplakal film Nebeští jezdci, ale nerozplakali mě hoši s vyholenými hlavami, kteří bojují v Afghánistánu. To mě opravdu nerozplakali.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tuto chvíli nemám už nikoho přihlášeného do všeobecné rozpravy. Chci se zeptat, jestli se ještě někdo do rozpravy nehlásí. Pokud tomu tak není, končím všeobecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít závěrečné slovo pan zpravodaj, nebo pan ministr. (Nikoli.) Dobře, v tom případě přistoupíme k rozpravě podrobné a jako prvního přihlášeného písemně mám pana poslance Vidíma.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedající, paní a pánové, je to docela pikantní, že se svým návrhem na doprovodné usnesení vystupují právě v této chvíli, poté co zazněla slova předsedy vlády, ale usnesení mám připravené již dlouho a navrhl jsem ho na výboru pro obranu a bezpečnost, který jej přijal. Zmiňoval to ostatně i předseda tohoto výboru ve svém vystoupení, pan poslanec Bublan, a to je, že bychom měli našim vojákům poděkovat.

Navrhují tedy doprovodné usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje poděkování všem vojákům Armády České republiky, kteří působili a působí v zahraničních operacích.“ (Potlesk poslanců VV.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Chci se zeptat, jestli se někdo další hlásí do podrobné rozpravy, protože žádnou písemnou

příhlášku v tuto chvíli nemám. Zdá se, že tomu tak není. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Chtěla bych poprosit o závěrečné slovo, jestli chce mít pan ministr. Prosím, máte slovo. Pan ministr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Paní předsedající, dámy a pánové, máme 11.16, to znamená proběhla v této Sněmovně dvě hodiny trvající diskuse. Já za diskusi chci poděkovat, protože rozhodnutí, které teď učiníme, je samozřejmě rozhodnutí, které je důležité, které je závažné.

Chci také poděkovat výboru pro obranu a bezpečnost a Janu Vidímovi za návrh doprovodného usnesení k usnesení, které předkládá vláda, protože jsem přesvědčen o tom, že vojáci České republiky, kteří s nasazením života plní své povinnosti ve prospěch bezpečnosti této vlasti, a plní to skutečně s nasazením zdraví i života, i v kontextu toho, co tady zaznělo z řad komunistů, tak si myslím, že je důležité, aby tato Sněmovna vyslovila své poděkování.

Pro mě je nepřijatelné, aby někdo označoval české vojáky za zbabělce. Očekával bych, že autor tohoto výroku z řad komunistických poslanců bude mít aspoň sám dostatek odvahy, aby tento výrok sdělil z očí do očí zástupcům velitelů kontingentů, kteří se měli možnost představit a prezentovat svou práci na dvoudenním jednání výboru pro obranu a bezpečnost, které se na naše pozvání v rámci konzultací uskutečnilo před několika týdny na Komorním Hrádku. Samozřejmě, že tam tu odvalu nenašel.

Jinak ke konzultacím. Já zdůrazňuji jednu věc. Byl jsem od počátku vstřícný ke konzultacím směrem k sociální demokracii. Dva týdny před jednáním vlády jsem předal materiál nejenom Luboši Zaorálkovi, ale také předsedovi ČSSD Bohuslavu Sobotkovi. On mi sdělil jedno na tuto nabídku – že vy koalice máte dostatek hlasů, abyste si to prohlasovali, naše hlasy nepotřebujete – a o konzultaci neprojevil zájem. Přesto proběhlo jednání na půdě výboru pro obranu a bezpečnost a chci v této souvislosti také ocenit postoj 11 senátorů za ČSSD, kteří v horní komoře minulý týden tento materiál svým hlasováním podpořili, včetně lidí jako Vladimír Dryml nebo Jiří Dienstbier.

Platí to, že v Afghánistánu jsme již delší dobu, že to byla koneckonců vláda pod vedením sociální demokracie, která naše vojáky do bojových úkolů tam vyslala jako první, a ODS i pravicové strany, které tehdy byly v opozici, toto vyslání tehdy konstruktivně podpořily. Čili ptát se dneska, jaký je strategický cíl, je samozřejmě lícoměrné.

Nicméně dovolte mi na závěr, protože nechci končit konfrontačně, i do budoucnosti platí to, že tato vláda – já osobně jako ministr obrany jsem konzultacím v těchto zásadních otázkách nadále otevřen a předpokládám, že se všemi, kdo o to mají zájem, budeme spolupracovat na dlouhodobé

vizi pro armádu České republiky, protože skutečně je to otázka bezpečnosti tohoto státu, bezpečnosti naší vlasti a není to ten klasický střet mezi levicí a pravicí, který se tu včera logicky odehrával v takových otázkách, jako jsou daně, tam je to přirozené.

Chci tedy poděkovat přes všechny ty ostré tóny, které tady zazněly, za převažující věcný přístup k této problematice a ještě jednou požádat váženou Sněmovnu o podporu. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu ministru Vondrovi a nyní poprosím pana poslance Jana Vidíma, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Nejprve vám stručně zrekapituluji proběhnuvší rozpravu, ve které vystoupilo 13 poslanců a poslankyň, doufám, že to číslo nebude nešťastné. Některá vystoupení byla řekněme tradiční až konzervativně tradicionalistická, zaznívají zde již pátým či šestým rokem stále stejné věty. Některá vystoupení byla taková, že je nezbytné, abych na ně i zareagoval s vysvětlením.

Pan kolega poslanec Seďa námitku vznesl již při jednání výboru pro obranu a bezpečnost, domníval jsem se, že tam mu byla vysvětlena, asi se tak nestalo. Pan kolega Seďa spatřuje největší problém tohoto materiálu v tom, že Poslanecká sněmovna – Senát tak již učinil – nevyslovila souhlas s působením sil a prostředků v zahraničních operacích v letech 2011 a 2012. A on velmi správně uvádí, že Rada bezpečnosti vydává mandát pro operaci ISAF, International Security Assistance Force, pod vedením aliance v Afghánistánu pouze na jeden rok. Ale jak již na výboru pro obranu a bezpečnost zaznělo, my zde, pokud tak učiníme, tak vyslovíme souhlas s prodloužením působení sil a prostředků v resortu Ministerstva obrany v silách ISAF na území Afghánistánu. Čili pokud skončí operace ISAF, ani my tam nemáme co dělat. Čili tolik k této výhradě pana kolegy poslance Sedí. Domnívám se, že to byla jediná skutečně věcná námitka, na kterou v rámci své zpravodajské zprávy považuji za potřebné zareagovat.

Pan poslanec Paroubek, který v rozpravě vystoupil, argumentoval vnitrostranickým referendem – to je asi špatné slovo, spíše průzkumem, jak jsou na tom členové a případní voliči sociální demokracie, právě co se operace ISAF v Afghánistánu týče. A tuším, že 80 či 90, možná 100 nebo 110 %, nevím, bylo to nějaké vysoké číslo, odmítá tuto účast v angažmá České republiky v zahraničních operacích, a že by takto k tomu měli přistupovat i poslanci a senátoři sociální demokracie. Já bych jen velmi stručně chtěl citovat slova předsedy vlády České republiky z jara roku 2006, který vystoupil v rámci interpelace poslance Grebeníčka, kdy pan poslanec Grebeníček tehdejší vládu a předsedu vlády interpeloval, jak je

možné, že český voják působí na území Afghánistánu. A tehdejší předseda vlády mu odpověděl takto: V Afghánistánu jsme – cituji – „protože spojení není jenom o tom, že něco bereme, ale také že něco dáváme. Ten náš příspěvek, řekněme si otevřeně, je spíše symbolický, byť stojí daňové poplatníky v řádech stovek milionů korun, nebo bude stát. Samozřejmě příslušná rezerva v rámci Ministerstva obrany, jeho rozpočtu, je vytvořena a pan ministr o tom bude jistě detailně hovořit propracovaněji asi v této chvíli nežli já. Jde o to, že jsme skutečně součástí nějakého spojení. My přece nemůžeme jenom brát a nic nedávat.“ Konec citace. To jsou zlatá slova a já je podepisuji a tehdejšímu premiérovi za ně tleskám. Tím premiérem byl Jiří Paroubek.

Paní a pánové, v tuto chvíli můžeme přistoupit k projednávání návrhu usnesení tak, jak byl předložen vládou do obou výborů, které se jím zabývaly, a můžeme tedy hlasovat o usnesení jako o celku, pokud někdo nenavrhne, abychom hlasovali jednotlivě. Upozorňuji, že je v tuto chvíli nezbytné, aby bylo změněno kvorum, protože pro přijetí usnesení je nezbytná nadpoloviční většina všech poslanců, tedy 101 mandát. (Děje se.) A pokud paní předsedající dovolí, já bych Poslaneckou sněmovnu seznámil s návrhem usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, prosím, seznamujte.

Poslanec Jan Vidím: Usnesení je poměrně rozsáhlé, takže mějte prosím chvíli trpělivosti.

Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s:

1. prodloužením působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v operaci sil KFOR (Kosovo Force) pod vedením Organizace Severoatlantické smlouvy v Kosovu, a to v celkovém počtu do 550 osob na dobu od 1. ledna do 31. prosince 2011 a v celkovém počtu do 15 osob na dobu od 1. ledna do 31. prosince 2012,
2. prodloužením působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v operaci Evropské unie v Bosně a Hercegovině, a to v celkovém počtu do 2 osob na dobu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012,
3. prodloužením působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v silách ISAF pod vedením NATO v Afghánistánu, a to v celkovém počtu do 720 osob na dobu od 1. ledna do 31. prosince 2011 a v celkovém počtu do 640 osob na dobu od 1. ledna do 31. prosince 2012,
4. prodloužením působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany vyčleněných z 601. skupiny speciálních sil na ochranu zastupitelského úřadu České republiky v Kábulu v Afghánistánu, a to v celkovém počtu do 20 osob na dobu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012,
5. prodloužením působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany

v misi MFO (Multinational Forces and Observers) na Sinajském poloostrově, a to v celkovém počtu 5 osob na dobu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012,

6. prodloužením působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v Operačním velitelství operace Evropské unie NAVFOR ATALANTA ve Velké Británii, a to v celkovém počtu do 3 osob na dobu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012,

7. vysláním sil a prostředků resortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru pobaltských zemí v rámci operace NATO, a to v celkovém počtu do 75 osob na dobu od 1. srpna 2012 do 31. ledna 2013,

8. vysláním příslušníků resortu Ministerstva obrany působících ve strukturách NATO a EU do operací pod vedením těchto organizací mimo území České republiky, a to v celkovém počtu do 20 osob na dobu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012,

9. vysláním příslušníků resortu Ministerstva obrany do Operačního velitelství EU ve Spolkové republice Německo v celkovém počtu do 5 osob na dobu od 1. ledna do 31. prosince 2012 pro přípravu případného nasazení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v rámci Bojového uskupení EU (European Union Battle Group, EU BG),

10. vysláním příslušníků resortu Ministerstva obrany do Operačního velitelství EU k podpoře operace pod vedením EU mimo území České republiky, a to v celkovém počtu do 3 osob na dobu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2012,

11. působením sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v operacích Sil rychlé reakce NATO (NATO Response Force) mimo území České republiky, a to v celkovém počtu do 305 osob na dobu od 1. ledna do 15. července 2011, do 727 osob na dobu od 1. července 2011 do 15. ledna 2012, do 721 osob na dobu od 1. ledna do 15. července 2012 a do 284 osob na dobu od 1. července 2012 do 15. ledna 2013 s tím, že o případném vyslání do konkrétní operace rozhodne vláda, která o takovém rozhodnutí neprodleně informuje obě komory Parlamentu České republiky,

12. působením sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v rámci Bojového uskupení EU mimo území České republiky, a to v celkovém počtu do 350 osob na dobu od 1. července do 31. prosince 2012 s tím, že o případném vyslání do konkrétní operace rozhodne vláda, která o takovém rozhodnutí neprodleně informuje obě komory Parlamentu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu zpravodaji, že nás seznámil se stručným zněním usnesení, o kterém nechám za chvíli hlasovat. Jenom poprosím kolegy, aby se dostavili do sálu. (Gongování.) Vidím, že už kolegové dobíhají. Ano. Vidím, že chcete odhlásit, takže vás

všechny v tuto chvíli odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili znovu svými kartami. V tuto chvíli mohu zahájit hlasování o usnesení, které nám...

Aha, prosím o stanovisko pana ministra k usnesení. Pane ministře Vondro, můžete se vyjádřit? (Ministr doporučuje.) Pane zpravodaji? (Zpravodaj doporučuje.)

V tuto chvíli bylo tedy zadost učiněno všem formalitám a já zahajuji hlasování o usnesení, které nám přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Ozývá se, že hlasovací zařízení nejde, a vzápětí, že už zase jde.) Kdo je proti?

Hlasování číslo 31. Z přihlášených 182 pro 106, proti 67. Usnesení bylo přijato. (Mohutný potlesk koaličních poslanců.)

Nyní můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu v pořadí. (Zpravodaj Vidím se od stolu zpravodajů snaží upozornit na to, že se musí ještě jednou hlasovat.)

Je to bod 41 – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu. Je to sněmovní tisk číslo 48 a jedná se o druhé čtení.

(Předsedající se radí o dalším postupu, protože k předchozímu bodu je třeba se vrátit.)

Prosím ještě všechny, aby se vrátili do jednacího sálu.

(Zpravodaj Vidím upozorňuje, že je třeba přijmout ještě doprovodné usnesení.)

Ano, dámy a pánové, já vás v tuto chvíli poprosím, abyste se vrátili do sálu, protože po předchozím usnesení jsme zapomněli hlasovat o doprovodném usnesení, které přednesl pan zpravodaj Vidím. Prosím vás, abyste se vrátili, a prosím vás, abychom si odhlasovali, že se vrátíme k bodu číslo 83 a že si odhlasujeme ještě doprovodné usnesení, které nám přednese pan poslanec Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Paní a pánové, velmi se vám omlouvám. Je to skutečně chyba...

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ne. Pardon. Nejprve musíme hlasovat o tom, že Sněmovna souhlasí, že se vrátíme k bodu číslo 83 a budeme hlasovat o doprovodném usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, abychom se vrátili k doprovodnému usnesení a do tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 32. Ze 183 přihlášených pro 100, proti 45. Tento návrh byl přijat.

Můžeme se vrátit k bodu číslo 83 a já prosím pana poslance Vidíma, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Paní předsedající, paní a pánové, velmi pěkně děkuji Poslanecké sněmovně, že mi umožnila přednést doprovodné usnesení, které jsem avizoval v podrobné rozpravě: „Poslanecká sněmovna vyslovuje poděkování všem vojákům Armády České republiky, kteří působili a působí v zahraničních operacích.“

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli nechám o tomto usnesení hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 33. Z přihlášených 183 pro 128, proti 27. Tento návrh byl přijat. (Potlesk koaličních poslanců.)

Usnesení výboru pro obranu a bezpečnost z 5. schůze dne 27. října 2010. Zaznělo požádat vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu o působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2011, a to nejpozději do 30. června 2012, a zahraničních operacích v roce 2012, nejpozději do 30. června 2013. Také o tomto nechám v tuto chvíli hlasovat.

Prosím, abychom hlasovali o usnesení výboru pro obranu a bezpečnost z 5. schůze.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? (Ozývá se šum z celého sálu, není jasné, o čem se hlasuje.) Kdo je proti? (Zpravodaj od zpravodajského stolku doporučuje nehlasovat a bod skončit.)

V tuto chvíli prohlašuji hlasování za zmatečné. Pan zpravodaj Vidím říká, že není nutno, abychom o tomto hlasovali. Bod je tímto skončen, protože pan poslanec Vidím říká, že to byl jeden z bodů, které tady v tom svém sáhodlouhém přednesu nám již řekl. (Ojedinělý potlesk.) Tímto končíme definitivně bod číslo 83.

A můžeme přejít k bodu číslo 41, který znovu zopakují:

41.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu /sněmovní tisk 48/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg, kterému tímto uděluji slovo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych stručně přiblížil obsah protokolu, kterým se mění protokol o přechodných ustanoveních připojený k zásadním smlouvám Evropské unie. Protokol reaguje na skutečnost, že Lisabonská smlouva vstoupila v platnost už po volbách do Evropského parlamentu konaných v červnu 2009. Pokud by tyto volby proběhly již podle Lisabonské smlouvy, bylo by ve 12 členských státech Evropské unie zvoleno o 18 poslanců Evropského parlamentu více, než se stalo dle právní úpravy platné pro volby v roce 2009. Pouze v Německu by bylo zvoleno o 3 poslance méně.

K tomuto navýšení poslaneckých mandátů se členské státy zavázaly na Evropské radě konané... (Odmíka kvůli velkému hluku v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní a pánové, já vás poprosím o klid. Pan ministr hovoří. Prosím, pokud si chcete něco říci, běžte do kuloáru. Prosím vás ale důrazně o klid.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: K tomuto navýšení poslaneckých mandátů se členské státy zavázaly na Evropské radě konané v prosinci 2008 a v červnu 2009. Protokol tedy provádí takto účinný politický závazek všech členských států. Jeho cílem je pro zbytek volebního období 2009 až 2014 Evropský parlament doplnit o 18 poslanců. Německu se však zároveň počet mandátů nesníží. Výsledek bude přechodné navýšení celkového počtu poslanců... (Řečník se kvůli trvajícím hluku v sále obrací na předsedající.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano, pane ministře. (Zvoní zvoncem.) Dámy a pánové, já vás prosím znovu o klid!

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Výsledkem bude tedy přechodné navýšení celkového počtu poslanců Evropského parlamentu ze 736 na 754. Počet poslaneckých mandátů České republiky zůstane nedotčen.

Protokol upravuje za prvé alokaci dodatečných poslaneckých mandátů mezi 12 členských států Evropské unie. Nejvíc dostává Španělsko, počet poslanců se zvýší o 4, u tří států dojde k navýšení o 2 poslance a u osmi států o 1 poslanecký mandát. Za druhé, protokol předvídá tři různé způsoby určení 18 poslanců, mezi nimiž si mohou členské státy zvolit. Je možné buď uskutečnit doplňovací volby, obsadit nové mandáty na základě výsledků voleb konaných v červnu 2009, nebo určit poslance vnitrostátními parlamenty z vlastních řad.

Protokol byl kvalifikován jako mezinárodní smlouva podle článku 10a Ústavy České republiky, a to přesto, že jím nedochází k přenosu nových pravomocí orgánů České republiky na Evropskou unii. Tato kvalifikace byla učiněna s ohledem na skutečnost, že se protokolem mění Lisabonská smlouva, kterou došlo k přenosu některých pravomocí na Evropskou unii, která byla ratifikována jako mezinárodní smlouva podle článku 10a Ústavy České republiky.

Protokol by měl vstoupit v platnost k 1. prosinci 2010, a to za podmínky, že do té doby budou uloženy ratifikační listiny všech členských států Unie u vlády Italské republiky, která je deponitářem protokolu.

Senát protokol projednal minulý týden a vyslovil souhlas s ratifikací protokolu.

S ohledem na předpokládané datum vstupu protokolu v platnost je cílem vlády zajistit, aby v případě ratifikace protokolu Česká republika uložila svoji ratifikační listinu v Římě před 1. prosincem 2010.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Tomáše Chalupu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 48/1. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji vám seznámit se závěry zahraničního výboru z jeho zasedání 13. října 2010.

Zahraněční výbor se po zprávě a po předložené zprávě náměstka ministra zahraničních věcí shodl na návrhu usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací Protokolu, kterým se mění Protokol o přechodném ustanovení, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o za-

ložení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu.

Jak již zmínil pan místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí, tento protokol sám o sobě znamená přechodnou úpravu počtu členů Evropského parlamentu s ohledem na znění Lisabonské smlouvy z celkového počtu 736 na 754. Jména zemí již pan ministr vyjmenoval, jedná se tedy o Bulharsko, Španělsko, Francii, Itálii, Lotyšsko, Maltu, Nizozemí, Rakousko, Polsko, Slovinsko, Švédsko a Spojené království, v případě Německa je to jediná země, která by pro toto přechodné období do roku 2014 měla nadreprezentaci vůči ustanovení Lisabonské smlouvy o tři. Nicméně toto jsou poslanci, kteří již byli před platností Lisabonské smlouvy právoplatně ve Spolkové republice Německo zvoleni.

A je třeba připomenout, že k přijetí a ratifikaci této smlouvy je potřeba tři pětin všech poslanců. (Potlesk pravé strany sněmovny.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Tímto otevírám rozpravu do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se někdo do rozpravy? Nikoli, nevidím, že by se někdo hlásil, končím tedy rozpravu.

Táží se pana ministra, jestli si přeje závěrečné slovo. (Dává najevo, že nikoli.) Nepřeje. Pan zpravodaj? (Dává rovněž najevo, že nikoli.)

Můžeme tedy přikročit k hlasování o navrženém usnesení. Já ještě jednou poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Tomáš Chalupa: Tedy usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu Protokol, kterým se mění Protokol o přechodných ustanoveních, připojený ke Smlouvě Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, podepsaný dne 23. června 2010 v Bruselu: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci protokolu, kterým se mění výše uvedené tři smlouvy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slyšeli jsme návrh usnesení, dám o něm za chvíli hlasovat. Je zapotřebí 120 hlasů. Prosím, aby se kolegové dostavili na místo... Prosím, jestli se ještě někdo nachází v kuloárech a chce hlasovat, aby se dostavil do jednacího sálu... Já vás ještě poprosím, dámy a pánové, o chvílečku strpení, vidím, že kolegové ještě dobíhají...

Dámy a pánové, nechám hlasovat o usnesení, které přednesl zpravodaj pan poslanec Chaloupka (z pléna se ozývají opravy jména zpravodaje Chalupa, pardon. (Smích v sále.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? – Vidím, že jsem pobavila (s úsměvem). Omlouvám se ještě jednou, pane poslanče.

V hlasování pořadové číslo 35 ze 184 se pro vyjádřilo 123, proti 2, tento návrh byl přijat. Končím projednávání bodu č. 41.

Nyní můžeme přistoupit k projednávání bodu číslo 43. Jedná se o

43.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé, podepsaná v Lucemburku dne 29. dubna 2008 /sněmovní tisk 63/ - druhé čtení

Prosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na druhé straně byla podepsána dne 29. dubna 2008, ale kvůli nedostatečné spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii odložila Rada Evropské unie zahájení její ratifikace členskými státy. Na základě pozitivních zpráv hlavního žalobce Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii Serge Brammertze o spolupráci Srbska s tribunálem z prosince 2009 a června 2010 rozhodla 14. června 2010 Rada pro zahraniční věci Evropské unie o zahájení ratifikace dohody v členských státech. Rada zdůrazňuje, že plná spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii je i nadále nezbytnou součástí dohody.

Dohoda o stabilizaci a přidružení se Srbskem upravuje formy politického dialogu EU se Srbskem, včetně posílení regionální spolupráce. Předpokládá vznik volného obchodu mezi Společenstvím a Srbskem do pěti let od vstupu dohody v platnost. Dále upravuje pohyb pracovníků, svobodu usazování, poskytování služeb, běžných plateb a pohyb kapitálu... (Řečník se odmlčel pro velký hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dámy a pánové, já vás poprosím o klid!

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Dohoda zakotvuje závazek Srbska sblížit právní předpisy s předpisy EU, zejména v oblastech vnitřního trhu, a vymezuje rámec spolupráce se Srbskem v řadě oblastí, zejména spravedlnosti, svobody a bezpečnosti.

Nepředpokládá se dopad z provedení dohody na státní rozpočet ČR.

Ve vztazích mezi EU a Srbskem se od 1. února 2009 do doby, než dohoda o stabilizaci a přidružení vstoupí po ukončení ratifikačního procesu v platnost, uplatňuje prozatímní dohoda týkající se především obchodu, spolupráce a institucionálního rámce. EU má již dohodu o stabilizaci a přidružení ratifikovanou téměř se všemi zeměmi západního Balkánu, mimo Bosny a Hercegoviny, kde ještě zbývá souhlas Francie a Lucemburska, a Kosova ovšem. Jednání se Srbskem je jak v zájmu EU, tak i v národním zájmu ČR. V současné době probíhá ratifikace dohody ve všech členských státech EU. Ukončily ji již Španělsko, Bulharsko, Estonsko a Malta. Vzhledem k tomu, že pokrok ve stabilizačním a asociačním procesu představuje významný impuls pro pokračování reformy v zemi a sblížování srbského právního a podnikatelského prostředí se standardy EU, dovoluji si Poslaneckou sněmovnu požádat, aby vyslovila souhlas s ratifikací dohody.

Není to přesně obsah této zprávy, nicméně s radostí musím říci, že Rada pro obecné záležitosti rozhodla 25. 10. 2010 o postoupení srbské přihlášky Evropské komisi k vypracování hodnocení.

Děkuji mnohokrát a děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a prosím zpravodaje zahraničního výboru poslance Davida Šeicha, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 63/1. (Není přítomen v jednacím sále.) V tom případě, protože pana poslance Šeicha zde nevidím, se chci zeptat, jestli může vystoupit někdo jiný ze zahraničního výboru, nebo jestli doběhne, tak ještě mu dáme chvíli času. Nehlaste se všichni! (Po chvíli posl. Šeich vchází do sálu, následuje potlesk.) Výborně, pan poslanec David Šeich se dostavil. Takže prosím, abyste se ujal svého slova zpravodaje a odůvodnil usnesení výboru, které bylo rozdáno jako sněmovní tisk 63/1.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, omlouvám se, na tuto smlouvu tradičně nemám štěstí. Už v minulosti jsem musel být zastoupen milým kolegou.

Výbor projednal tuto smlouvu a navrhuje s ní vyslovit souhlas. Takové je usnesení, které máte rozdáno. Já se omlouvám, že ho nečtu celé, protože ho nemám v této chvíli před sebou. Výbor smlouvu projednal a po

přednesení návrhu předkladatele a zpravodajské zprávě doporučil vyslovit souhlas s touto smlouvou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za obsáhlou zprávu. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí, ukončuji rozpravu a chci se zeptat, jestli ještě chce mít pan ministr nebo pan zpravodaj závěrečné slovo. Nechtějí. Tudíž můžeme přistoupit k hlasování o navrženém usnesení.

Poprosím ještě pana zpravodaje, aby nás ještě jednou provedl hlasováním. Já mezitím přivolám kolegy do sálu. Než se kolegové dostaví, tak bych chtěla omluvit po zbytek dne 3. 11. a ve dnech 4. až 5. 11. 2010 ze zdravotních důvodů poslankyni Janu Kaslovou.

Prosím, pane zpravodaji, abyste nás zpravil o tom, o čem budeme hlasovat.

Poslanec David Šeich: Já to usnesení mohu číst, ale myslím, že to není třeba, protože je rozdáno na lavicích. Podstata usnesení je taková, že zahraniční výbor doporučuje, aby Poslanecká sněmovna přijala následující usnesení, jehož podstatou je, že dává souhlas s ratifikací této smlouvy. Žádné jiné návrhy jsem nezaznamenal.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 36 z přihlášených 181 pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Ukončuji projednávání bodu číslo 43. Nyní můžeme přejít k bodu číslo

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry /sněmovní tisk 98/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2. Obdržela jsem ovšem veto poslanců ČSSD, takže v prvním čtení souhlas s tímto vládním návrhem zákona vyslovit nemůžeme.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si předložit návrh zákona, který je návrhem víceméně transpozičním. Zavádí do našeho právního řádu novelu směrnice Evropského parlamentu a Rady, která bývá zkráceně označována jako CRD a byla to v zásadě první směrnice, která zpřesňujícími regulačními mechanismy reagovala na propuknutí finanční krizi v roce 2008. Jejím obsahem je posílení finanční stability, zejména ochrany zájmů spotřebitele, podpora integrace vnitřního trhu bankovních služeb, modernizace některých obezřetnostních pravidel a zejména posílení spolupráce orgánů dohledu. Orgány dohledu nad konsolidačními celky a orgány dohledu nad členy těchto celků budou spolupracovat v rámci tzv. kolegií orgánů dohledu, budou si vyměňovat informace, popř. budou spolu společně vyhodnocovat rizikový profil celé bankovní skupiny.

Chtěl bych říct, že celá řada regulačních pravidel, která začala chrlit Komise po vypuknutí bankovní krize, je velmi kontroverzních a možná, že v budoucnosti některá z nich nebudou vyhodnocena pro ekonomiku jako úplně nejpřínosnější. To se zcela jistě netýká této směrnice. Ta byla přijata naprosto konsensuálně.

My jsme na této implementační normě spolupracovali s Českou národní bankou, která rovněž naprosto souhlasí. Pokládáme to za významný přínos, zejména v oblasti ochrany spotřebitele i větší jistoty regulátora, kterým je v našem případě Česká národní banka. Proto si vláda dovolila požádat Sněmovnu o projednání ve zkráceném režimu.

Naprosto respektuji veto poslanců sociální demokracie. Přesto si pro nekonfliktnost této předlohy dovoluji pak požádat v rozpravě o zkrácení lhůty alespoň na 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, poslanec Radim Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás ve stručnosti seznámil se svou zpravodajskou zprávou k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením kapitálových požadavků a postupů dohledu nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy a obchodníky s cennými papíry, tisk 98. Pan ministr už tady krátce a stručně popsal transpozice evropského práva do české legislativy. Dovolte mi, abych se k tomu ještě velmi stručně vrátil.

Krátce po přijetí směrnic v Evropském parlamentě a Radě nastala potřeba reagovat na krizový vývoj ve finančním sektoru také v oblasti regulace. Z tohoto důvodu Evropská komise v roce 2008 předložila návrh novelizace směrnic o kapitálové přiměřenosti úvěrových institucí. Obecným cílem změn ve směrnici je především posílení finanční stability, ochrany zájmů spotřebitelů, podpora integrace vnitřního trhu, bankovních služeb, modernizace obezřetnostních pravidel a posílení spolupráce orgánů dohledu.

Také bychom si měli říci, kterých zákonů konkrétně se tato transpozice směrnice do českého právního řádu dotkne. Jsou to zákony, které upravují podnikání v příslušných sektorech finančního trhu. Jedná se o zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících, dále je to zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, a zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance.

Cílem, kterého má být dosaženo navrhovanou právní úpravou, je sjednocení české právní úpravy s právní úpravou ostatních členských států Evropské unie v oblastech dotčených směrnicí. Přijetím návrhu zákona a novely vyhlášky bude tedy zajištěna jejich plná harmonizace.

Dále si myslím, že je nutné ještě říci, že gestorem implementace této směrnice v České republice je Ministerstvo financí. Návrh předkládaného zákona byl připraven gestorem ve spolupráci s experty České národní banky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Proto se ptám, jestli se někdo hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já za klub KSČM musím potvrdit slova pana ministra v tom, že se jedná o úpravu, která je nanejvýše nutná, a zvažovali jsme zachovat ji v režimu § 90. Protože jsem byl pověřen řešením věci a srovnáním otázek, které tato směrnice řeší, tak z hlediska evropské směrnice, která řeší tuto materii, tak jsem pochopil, a asi pak tudy i povede některá diskuse k opatřením navrženým asi buď někým ze sociální demokracie, nevyhýbám se té diskusi a některým návrhům já osobně, a to je, že jsou přece jenom ještě nejasnosti, jak je zákon připraven ve smyslu směrnice 2009/111/ES, která se mění ve směrnici 2009/49/ES, a to o kapitálové přiměřenosti. Například, možná pan ministr už zareaguje nyní, tato směrnice obsahuje výjimku z povinnosti dodržovat pravidla angažovanosti pro některé kategorie

obchodníků s cennými papíry. Je stanovena výjimka v té směrnici, asi o tři okruhy se jedná, kterou nepřejímáme my do této právní úpravy. K té přiměřenosti, co to znamená dodržovat pravidla tzv. angažovanosti. Tato pravidla omezují například výši investic do cenných papírů jedné společnosti nebo skupiny společností, výši pohledávek vůči jedné společnosti apod.

Výše uvedená výjimka, která je v evropské směrnici, v navrženém zákoně není promítnuta. V případě, že by byl zákon přijat v navrženém znění, byla by česká legislativa v tomto přísnější, než požaduje evropská směrnice. Já se tomu nevyhýbám, ale přece jen by bylo dobré, abychom věděli, proč takto činí ministerstvo. Může se ale také stát při přepisu, že to je jenom nějaký problém, který se tam dostal nedopatřením, i to je možné. Takže já bych chtěl na to potom slyšet zejména v rozpočtovém výboru reakci předkladatele, proč toto není řešeno v té materii.

Jinak ostatními věcmi, jak už tady bylo řečeno, vás nebudu zdržovat. Už léta usilujeme o to, aby v této oblasti byl přece jenom ještě větší režim a pořádek.

Tolik z mé strany. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Zdá se, že tomu tak není. Já jenom poprosím pana ministra Kalouska, jestli by byl tak laskav a zopakoval nyní v rozpravě svůj návrh na zkrácení lhůty.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já děkuji za ten diskusní příspěvek. Budeme se mu podrobně věnovat v rozpočtovém výboru. Jenom k tomu řeknu, že ta výjimka ve směrnici je fakultativního charakteru. Vymohly si ji některé státy a my ji nepokládáme za vhodné zavést. Můžeme o tom samozřejmě vést rozpravu.

Jinak si dovolím ještě jednou požádat o zkrácení lhůty na 30 dní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, tak obecnou rozpravu končím. Chci se zeptat, jestli chce ještě mít závěrečné slovo pan ministr a pan zpravodaj. Nechtějí.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se chci zeptat, jestli má někdo jiný návrh. Nemá.

Dám tedy hlasovat o přikázání k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 37, ze 177 přihlášených pro 139, proti nikdo.

Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Zazněl tady ještě další návrh ze strany pana ministra Kalouska na zkrácení lhůty ve výboru na 30 dní.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 38, z přihlášených 177 pro 137, proti 1. Tento návrh byl přijat. Byla tedy zkrácena lhůta ve výboru na 30 dnů. Tím jsme skončili bod číslo 13.

Můžeme přejít k dalšímu tisku. Je jím bod číslo

22.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státního dluhu splatných v letech 2011 a 2012 a na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v letech 2011 a 2012 /sněmovní tisk 139/ - první čtení podle § 90 odst.

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas v již prvním čtení.

Nyní prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci – a v tomto případě chci říci speciálně vážený pane poslanče Borisi Šťastný, protože předpokládám, že zejména on bude potěšen tímto návrhem. Nejdeme totiž dělat nic jiného, než zdražovat cigarety. (Poznámky z pravé části sálu o omylu řečníka.) Dovolte, abych předložil návrh, který mění sazby spotřební daně... (Poznámky k omylu navrhovatele z pravé strany a ironické poznámky z levé strany sálu, smích.)

Já se strašně omlouvám, podíval jsem se špatně na tabuli. Myslel jsem, že mám spotřební daně, ale mám dluhopisový program. (Smích.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Máte dluhopisový program. (Řečník se vrací ke stolku zpravodajů pro příslušné materiály. Po jeho návratu:) Pane ministře, můžete znovu a lépe. (Veselost.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ještě jednou se opravdu velmi omlouvám, promiňte prosím.

Dovolte, abych vás seznámil s předloženým návrhem zákona o státním

dluhopisovém programu na úhradu jistin státního dluhu, které jsou splatné v letech 2011 a 2012, a na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v letech 2011 a 2012.

Návrh předloženého zákona se skládá ze dvou částí. První z nich je úhrada jistin státního dluhu, to znamená, budeme emitovat dluhopisy, z jejichž výtěžků zaplatíme staré dluhy. Jedná se o refinancování státního dluhu. Druhá část navrhovaného zákona se týká zpětného odkupování jistin státních dluhopisů z trhu. Takto navržený zákon získá prostředky z výnosu emitovaných dluhopisů ke zpětnému odkoupení z finančního trhu již vydaných dluhopisů od jejich vlastníků, a to ještě před dobou jejich splatnosti.

My jsme poprvé aplikovali tento přístup v roce 2007, když Poslanecká sněmovna umožnila změnou zákona zkvalitnění refinancování státního dluhu. Samozřejmě v okamžiku, kdy využijeme vhodné situace na trhu a skupíme dluhopisy, když jsou levnější, znamená to podle mě výraznou úsporu. Vzhledem k tomu, že tato praxe se ukázala jako mimořádně úspěšná, dovoluji si požádat o svolení s jejím pokračováním, na což je potřeba uvolnit příslušné prostředky. Nicméně v obou dvou případech se jedná o prostředky na refinancování. To znamená, schválením tohoto dluhopisového programu se nezvýší státní dluh. Proto děkuji Sněmovně, pokud vyjádří souhlas již v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, moje zpravodajská zpráva bude velmi krátká, protože bych zde opakoval odůvodnění pana ministra financí. Já jako zpravodaj podporuji schválení v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Neeviduji žádnou písemnou přihlášku, proto se ptám, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Ptám se, zda v tuto chvíli chce mít závěrečné slovo pan navrhovatel nebo zpravodaj. Nechtějí – pravděpodobně.

Chci říci, že nebyla podána námitka, nyní proto rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 139 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Poprosím, abyste se dostavili do sálu, a dám hlasovat o návrhu tohoto usnesení.

Kdo je pro? Kdo je proti? (Výsledek hlasování ani jeho pořadové číslo nesdělenu. Na displeji: hlasování číslo 39, přítomno 177, pro 81, proti 4, zamítnuto.)

Probíhá kontrola hlasování. Poprosím vás o chvíličku strpení. K faktické poznámce mám přihlášeného pana Nekla. (Reakce jmenovaného z místa.) Takže odmažu, to byl omyl.

Dámy a pánové, chvíli vydržte, poprosím vás o trpělivost. S námitkou se hlásí pan poslanec Mencl.

Poslanec Václav Mencl: Dámy a pánové, já se velmi omlouvám, ale skutečně jsem hlasoval ano, a na sjetině mám křížek. Takže se velmi omlouvám, je to zřejmě chyba hlasovacího zařízení, a dovoluji si vás požádat o opakování hlasování.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ano. O této námitce nyní rozhodneme. Nejdříve vás odhlásím, prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

V tuto chvíli nechám hlasovat o námitce pana poslance Mencla proti hlasování, tak jak ji přednesl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námitky, prosím, necht' zvedne svoji ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, z přihlášených 146 pro 116, proti 6, námitka byla přijata.

Budeme tedy znovu opakovat hlasování o usnesení o tom, abychom mohli pokračovat v jednání o sněmovním tisku 139 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování 41 z přihlášených 149 pro 89, proti 7. Tento návrh usnesení byl přijat.

Pokračuje tedy projednávání a zahajuji podrobnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Ještě vidím, že tady mám přihlášeného k faktické pana poslance Votavu. (Reakce z místa.) Nemá, takže vás odmažu. Pokud se nikdo nehlásí do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu a chci se zeptat, jestli chce mít závěrečné slovo návrhovateli nebo zpravodaji. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Chci jen poděkovat Poslanecké sněmovně za vstřícné projednání, koneckonců jde o maličkost – je to jenom 274,5 mld. Děkuji. (Veselost. Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jistin státního dluhu splatných v letech 2011 a 2012 a na úhradu jistin státních dluhopisů odkupovaných z trhu v letech 2011 a 2012, podle sněmovního tisku 139.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 42 z přihlášených 154 pro 91, proti 5. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tím jsme skončili projednávání bodu č. 22 a přistoupíme k projednávání bodu č. 23. Jedná se o

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - první čtení

Z pověření vlády se ujme úvodního slova ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Na druhý pokus snad už správně. Já se ještě jednou za své pochybení omlouvám.

Sazby spotřební daně navrhujeme zvýšit na základě evropské směrnice, která nám ukládá povinnou transpoziční lhůtu do konce tohoto roku. Vzhledem k tomu, že ekonomika ani u takto škodlivého byznysu nemá ráda tvrdé nárazy, tak navrhujeme zvýšit dvěma kroky, a sice k 1. lednu 2012 a další změna je předpokládána k 1. lednu 2014.

Jak známo, cigarety mají své dvě části, za které se odvádí spotřební daň. Takzvaná pevná část z kusu a procentní část. V tomto případě se nebude měnit procentní část, bude se měnit pevná, a sice z 1,07 haléře na

1,12 koruny za kus, nicméně směrnice tady zavádí také povinnou minimální cenu a ta minimální cena cigarety v takovém případě musí být 2,10 za kus. U doutníků a cigarillos se pevná cena zvedá... Tedy pardon, pevná část daně sazby z 1,15 koruny na 1,25 a u tabáku ke kouření, kde se odvádí spotřební daň k kilogramu, se mění pevná část z 1340 korun na kilogram na rovných 1400.

Dále tento návrh také upravuje v souladu se směrnici pevný limit, který musí být uplatněn pro sníženou daň z lihu u pěstitelských pálenic. Tento limit nám směrnice ukládá stanovit na 30 litrů etanolu ročně na jednoho spotřebitele, což tedy v některých oblastech věru není mnoho, ale směrnice je směrnice, nic jiného nám nezbývá.

Prosím o schválení tohoto návrhu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Petr Braný. Máte slovo, prosím.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, nejdřív bych si snad dovolil poznámku. Když jste měl to přeřeknutí, jestli to nebylo freudovské. Já tu pořád volám po tom, aby tento zákon o spotřební dani, protože tam je všechno možné, se rozdělil aspoň na dva až tři zákony, tak jsem se prvotně lekl, že už bude řešit i dluhopisové programy, a tam by se to ztratilo, pane ministře, takže velký problém by to nebyl, kdybychom to spojili.

Ale teď vážně. Vy jste zde již řekl některé důvody, proč je tisk 115 předkládán, a myslím si, že to základní, co je před námi, vyplývá z evropských požadavků, kdy jsme se zavázali, že budeme plnit normy, které jsou zde přijaty. Přesto mi dovolu, abych řekl pár poznámek k materii v některých těch segmentech, které jste uváděl. Alkohol vynechám, tomu jste se věnoval dost podrobně.

Soudím, že v oblasti zvyšování daňového zatížení tabákových výrobků zde v Poslanecké sněmovně bude víceméně širší souhlasný konsensus. Dovolím si to říct jako zpravodaj tohoto zákona už asi po dobu šesti let. Navrhované úpravy spotřební daně u tabáku a tabákových výrobků jsou jistě nesporné, a to jenom z hlediska potřeby implementovat zmíněnou evropskou směrnici. Jistě by bylo možné uvažovat o jiném časování, resp. o jiném rozložení požadovaného zvýšení této daně do roku 2014, ale na podstatě věci by to nic nezměnilo. Jenom nesdílím, já nevím, jestli to bylo nadšení, nebo to bylo jenom konstatování pana ministra, sazbu, která je navržena u doutníků a cigarillos. Vy si pamatujete, že jsem naposledy navrhoval aspoň 5 korun při úsporném balíčku Janotově a tehdejší pan ministr říkal: to se jde dobrým směrem a budeme s tím pracovat. A dneska

vláda, slyšeli jste, statečně několik haléřů zvedla, takže na jednom doutníku bude pořád nižší spotřební daň než na jedné cigaretě a vykouří se... Ne vykouří se, to říkám špatně, pardon. Eviduje se na Ministerstvu financí 50 mil. doutníků ročně, takže kdybychom zvedli těch 5 korun, bylo by to zajímavé. Ty haléře – bude to tak asi vycházet stejně z hlediska výběru spotřební daně. Myslím, že tady bychom měli mít odvahu mnohem větší a podívat se za hranice, jak to dělají jinde. A to jsem dával 5 korun tu nejnižší míru, jinde je 10 až 15 korun na doutník a spočítáte si, co by to přineslo. Ale včera v noci jsme našli jiné zdroje, není třeba plašit tuto kategorii kuřáků.

Další, co je zde předkládáno, a jako sporné se ovšem můžou ukázat širší navrhované změny, totiž změny regulace předzásobení tabákovými výrobky. Já jenom volně řeknu pro ty, kteří se tím nezaobírají, byla to velmi složitá materie dospět k něčemu z hlediska předzásobení a těch sedm producentů se na něčem shodlo a zejména to respektovalo pak Ministerstvo financí a dodnes je institut předzásobení. A jak zde už padlo jméno pana dr. Šťastného, tak prostřednictvím předsedající, ten mi bude určitě rozumět jako lékař, i když expirace není přesný pojem. Kdyby cigarety měly dobu, jak dlouho můžou být ve skladech, což nemají, takže kuřáci si pokouří na čerstvých novinkách i cigaretách, které pamatují možná dva převraty, tak tohle by odpadlo. A druhý problém předzásobení je ten, kdo to vyrábí na našem území – tím vůbec nelobuji za jednoho výrobce – tak musí šturmovat, když není předzásobení, aby tam nalepil ty kolky, a druhý nám to dovezl z daleka či z blízka. Já to nechci rozvádět, ale tato materie předzásobení ruší. Věřím, že v diskusi, která proběhne potom v rozpočtovém výboru, bude vyjasněno, proč jsme dospěli k tomu, že opět rušíme institut předzásobení. Není pro mě až tak ten argument vlády, že je tam problém úředníků z hlediska administrativní složitosti. Jak znám pana ministra, ten chce být velmi náročný na úředníky a tady mají šanci ti, kteří to zvládnou, dosáhnout platů výrazně vyšších i po snížení platových základů.

K problematice navrhovaného zrušení... Může být tedy i navrhován, není to v zákoně... Otázka spotřební daně z nafty. Jestliže se k tomu ještě vrátím, tak tam se řeší spotřební daň vázaná k naftě a je to daň u emulzní nafty, což je de facto směs nafty s vodou. Podle názoru vlády tato nafta již zevšedněla natolik, že není nutné ji daňově zvýhodňovat. Autobusy, které ji používají, vypouštějí méně emisí. Jezdí na ní např. pražský nebo ostravský dopravní podnik. Je otázkou, zda výroba a použití tohoto druhu nafty je ještě v etapě tzv. pilotního projektu, na jehož podporu byla právě kdysi zavedena tato daňová úleva, anebo zda je její rozšíření opravdu tak masivní, že již není potřeba této daňové úlevy. K tomu ovšem musím podotknout, že v tisku číslo 115 není jediného čísla a již vůbec ne nějaké seriózní rozebrání situace v této oblasti.

Jak jsem avizoval, soudím, že tyto otázky by měly být zevrubně prodiskutovány v rozpočtovém výboru, ale nejenom tyto.

Musím zdůraznit, že v reálné ekonomice se v oblasti spotřebních daní objevily některé problémy, které ovšem předložený vládní návrh na úpravu spotřebních daní nereflakuje.

V prvé řadě jde o problematiku motorové nafty. Kvůli vysoké spotřební dani jsou motorová paliva v České republice nejdražší v celém regionu střední Evropy. Důsledným efektem je potom to, co můžeme pozorovat v posledních měsících. Například v letošním srpnu, to jsou v tomto okamžiku zatím poslední dostupné statistické údaje, poklesly meziročně prodeje pohonných hmot, zejména potom motorové nafty, téměř o 12 % a mnozí experti se přiklánějí k odhadu, že toto číslo bude dále růst. Jde pouze a jenom o motorovou naftu. Problém se netýká benzínu. Přitom Česká republika je v nákladní automobilové dopravě významnou tranzitní zemí, ale kamiony projíždějící Českou republikou zde netankují. Tento pokles spotřeby nafty samozřejmě snižuje daňové inkaso. Já jenom pro osvěžení: Česká republika, spotřební daň na tisíc litrů je 440 eur. Slovensko 368 eur, Rakousko 347 eur, Polsko 302 eur. Takže vidíte, jaký je v tom rozdíl a co se dá očekávat v této oblasti z hlediska dalšího poklesu výběru této daně.

Další obdobnou oblastí je spotřební daň na pivo. Podle Českého svazu pivovarníků – to ještě není řešeno v této materii, aby se někdo nelekl – podle Českého svazu pivovarníků a sladoven českým pivovarům klesla výroba piva v letošním prvním pololetí meziročně o 10 %.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane zpravodaji, já se omlouvám, já vás na chvíličku přeruším. Jenom bych chtěla upozornit, že jsme zařadili na pevný čas, na 12.30, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o podpoře výroby elektřiny. Je to sněmovní tisk 145. Protože vidím, že do tohoto bodu nemám žádnou písemnou přihlášku, tak pokud by nebyla námitka ze strany nikoho z poslanců, tak bych nechala dokončit tento bod a potom bychom pokračovali hned pevně zařazeným bodem. Nemá někdo námitku proti tomuto postupu? Nemá, děkuji vám.

Pane zpravodaji, můžete dál pokračovat.

Poslanec Petr Braný: Jak jsem uvedl, je tu pokles zhruba o 10 %. Za hlavní důvod poklesu tento podnikatelský svaz považuje letošní lednové zdražení piva v důsledku zvýšení spotřební daně. Podle některých analýz toto zvýšení spotřební daně u piva bude znamenat celoroční pokles tuzemské spotřeby piva o 1,4 miliardy korun. Tedy výpadky daňového inkasa jsou zřejmě nepochybně značné, a to jednak z titulu daně z příjmu právnických osob, DPH i samotné spotřební daně. Paradoxně tak letošní

lednová vyšší spotřební daň na pivo nemusí státnímu fiskusu přinést více peněz.

Ale přes to všechno se domnívám, že by se měl tento tisk propustit do dalšího čtení a zevrubně prodiskutovat v rozpočtovém výboru.

Děkuji vám za pozornost. A na pana ministra opět, jestli neuvažuje ve svém stachanovském hnutí legislativním rozdělit tento zákon aspoň na dva až tři zákony, jako mají například na Slovensku. Opět můj skromný požadavek.

Děkuji za pozornost, vážená Sněmovno.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu zpravodajovi a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím, že se nikdo nehlásí ani z místa. Končím obecnou rozpravu.

Chci se zeptat, jestli chce mít pan ministr ještě závěrečné slovo... Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Chci se jen omluvit panu poslanci Branému. Ja nět stachanovec.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan zpravodaj chce mít ještě závěrečné slovo? Nechce.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Chci se zeptat, jestli má někdo jiný návrh. Nemá. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 43. Z přihlášených 158 pro 137, nikdo nebyl proti. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Tímto končím projednávání bodu číslo 23 a nyní můžeme přistoupit k dalšímu pevně zařazenému bodu, kterým je bod

88.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb.,
o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie
(zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 145/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek. Prosím, pane ministře, můžete se ujmout svého slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte, abych v rámci druhého čtení uvedl znovu tisk 145, kterým je další novela zákona číslo 180/2005 Sb., o podpoře obnovitelných zdrojů energie.

Chtěl bych jen zrekapitulovat v rámci tohoto druhého čtení, že problém, který touto novelou vláda řeší, je, že předpokládáme, že na konci roku 2010 bude v České republice instalováno zhruba 1600 megawattů u fotovoltaických elektráren a to by znamenalo potřebu podpor pro obnovitelné zdroje energie na rok 2011 ve výši 28,1 miliardy. Když jsme si propočítali dopad této výše podpor do cen elektřiny v roce 2011, tak odhady říkají, že by to mohlo znamenat navýšení cen elektrické energie pro domácnosti až 12 % a pro průmysl až 18 %. To je těžko akceptovatelné, a proto vláda přichází s konceptem, jak tuto situaci řešit tak, aby dopady byly jak pro domácnosti, tak pro průmysl alespoň trochu únosné.

Nový navržený koncept, který je obsahem tohoto tisku, této novely, říká, že příspěvek pro obnovitelné zdroje do cen elektřiny by byl nově prostřednictvím nařízení vlády stanoven například na 370 korun za megawatt hodinu, nikoliv tedy na 582 korun na megawatt hodinu, jak by to odpovídalo ve starém konceptu. To znamená, že objem podpor pro obnovitelné zdroje na rok 2011 by byl potřeba ve výši 16,4 miliardy korun oproti původním zmíněným 28,1 miliardy korun. Zbývající část podpor ve výši 11,7 miliardy korun by byla odfinancována přes státní rozpočet, a aby toto financování přes státní rozpočet nenavyšovalo deficit, uvažuje vláda zapojit následující dodatečné zdroje. Jednak navýšení poplatků za zábor zemědělské půdy, což by mělo vynést zhruba 1,7 miliardy korun. Dále zavedení odvodu z příjmů na tržby za dodanou elektřinu z fotovoltaických elektráren, a to ve výši 26 % u fotovoltaických elektráren nad 30 kilowattů výkonu uvedených do provozu v roce 2009 a 2010, a to na přechodné období tří let, což by mělo vynášet 4,2 miliardy korun ročně.

Dále je to zavedení darovací daně pro firmy vyrábějící elektřinu na jim přidělené emisní povolenky s alokací na rok 2011 a 2012, což by mělo

vynést 4,8 miliardy korun ročně, a 1 miliarda korun by byla participace státního rozpočtu v rámci běžných výdajů. Od roku 2013 by do financování podpor obnovitelných zdrojů energií měly být zapojeny výnosy z prodeje emisních povolenek s alokací na roky 2013 až 2020.

Efektem takto pojatého řešení by pak bylo, že zvýšení cen elektřiny pro domácnosti v roce 2011 by bylo maximálně 5,5 % oproti původním 12,7 % a zvýšení cen elektřiny pro průmysl též v maximální výši 5,5 % oproti původním 18,4. Pro domácnosti a průmysl by to pak znamenalo úsporu ve výši 11,7 miliardy korun na zaplacené elektřině. Na takto navrženém řešení by tak participovaly jak spotřebitelé elektřiny, tak vlastníci fotovoltaických elektráren, stejně tak jako držitelé emisních povolenek a též státní rozpočet.

Chtěl bych jen doplnit, že tato novela prošla jednáním hospodářského výboru, který přijal k této novele komplexní pozměňovací návrh, který v podstatě vypustil pasáže novely, které jsou obsaženy v předchozí novele, neboť ta již byla Sněmovnou schválena. Dále zavedl zmíněné financování kompenzací distributorům a správcům sítí za vykoupenou elektřinu tak, aby to bylo prováděno nově přes kapitolu Ministerstva průmyslu a obchodu, nikoliv přes kapitolu Všeobecná pokladní správa.

Dále tento komplexní pozměňovací návrh nově zapracoval zmíněnou odvodovou daň na tržby za dodanou elektřinu z fotovoltaických elektráren. Nově tímto komplexním pozměňovacím návrhem byla do novely zapracována novela zákona o dani darovací, která zdaňuje držitele emisních povolenek s alokací na roky 2011 a 2012, kteří vyrábějí elektřinu pro třetí osoby, a to sazbou ve výši 32 %, a nově tento komplexní pozměňovací návrh do novely zakomponoval i novelu zákona o ochraně zemědělského původního fondu, která navyšuje odvody za zábory zemědělského půdního fondu.

Tolik tedy... Já bych chtěl jenom zdůraznit, že za předkladatele se plně s tímto komplexním pozměňovacím návrhem, který schválil hospodářský výbor, ztotožňujeme. Tolik tedy na úvod druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 145/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Milan Urban. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, než bych přečetl usnesení hospodářského výboru, dovolte, abych učinil několik osobních poznámek a spojil tak své vystoupení v jedno, abych nemusel vystupovat dvakrát.

Já bych řekl, že s návrhem novely zákona, který byl doplněn komplexním pozměňovacím návrhem hospodářského výboru, souhlasím minimálně ve dvou ze tří bodů, ve dvou bodech zcela, a to tedy s cílem zajistit to, aby elektrická energie pro domácnosti od 1. 1. 2011 nevzrostla tím dramatickým způsobem tak, jak bylo avizováno, samozřejmě s cílem, aby nenarostla dramaticky elektrická energie ani pro firmy, neboť by to znamenalo pro domácnosti výrazné snížení jejich životní úrovně, pro firmy snížení jejich konkurenceschopnosti. Pro některé firmy by to možná bylo likvidační. Tedy ten cíl je společný, a proto jsme při projednávání tohoto zákona v prvním čtení i v hospodářském výboru řekli, že sociální demokracie se bude chovat v této věci konstruktivně a budeme se snažit najít společné řešení.

Ta druhá věc, že část výkupní ceny bude dotována prostřednictvím státního rozpočtu ve výši do 12 mld., tedy nějakých 11,7 mld. korun, to je také ve shodě. Jestli je nějaká polemika, kde to není úplně jasné, kde není v této chvíli stoprocentní shoda v debatě, tak to je třetí věc, kde se vezmou zdroje na tuto dotaci ze státního rozpočtu. 26 % srážkové daně na solární elektrárny větší než 30 kilowattů, to je podíl, který lze asi akceptovat, ale myslím, že tu zaznějí ještě pozměňovací návrhy, které budou mluvit o tom, jestli to nemá být 60 kilowattů nebo nějaká jiná hodnota, tak aby tato srážková daň nepostihla skutečně ty, kteří mají postaveny solární panely na střechách jednotlivých objektů. Další polemická záležitost, já bych řekl většího rozměru, je darovací daň 32 % z emisních povolenek. Tam je zřejmé, že to bude velký zásah za prvé do strategických investorských rozhodnutí, za druhé to samozřejmě může ovlivňovat i zaměstnanost v některých regionech. Signály jsou tady. Je to poměrně dramatický zásah do fungování jednotlivých firem, tedy těch, které vyrábějí elektrickou energii pro třetí osoby, a je evidentní, že to je předmětem docela zásadní a vážné debaty.

Je zde samozřejmě také otázka, jestli neupravit komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru řešení u tepláren. Teplárny, které mají kogenerační jednotky a vyrábějí kromě tepla také elektrickou energii, tak jsou podle tohoto návrhu také povinny odvádět darovací daň 32 % z emisních povolenek, což může být velmi kontroverzní i možná likvidační v některých případech. A samozřejmě to může ohrožovat i odběratele tepla, tedy občany. Já myslím, že nad tímto bychom se ještě měli před hlasováním ve třetím čtení skutečně zamyslet, jestli teplárenské společnosti, které zároveň vyrábějí elektrickou energii v menším podílu než teplo, jestli je z povinnosti platit darovací daň 32 % z emisních povolenek nevyjmout.

Přestože tady existují otazníky z hlediska zdrojů, jak zajistit finanční prostředky do státního rozpočtu tak, aby státní rozpočet mohl

prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu dotovat výkupní cenu, aby to nezasáhlo domácností, aby to nezasáhlo dramatickým způsobem firmy, přes tyto polemické otázky a otazníky jsme připraveni velmi konstruktivně jednat a určitě nebudeme ve druhém čtení navrhopvat žádné dramatické návrhy, které by znamenaly zamítnutí této normy, ale naopak jsme připraveni, tak jak jsem slíbil v prvním čtení, pokračovat v jednání v Poslanecké sněmovně tak, aby výstup, tedy konečné znění tohoto zákona, mohl být schválen v pátek tento týden, abychom měli dostatek času, a tedy regulační úřad, který bude vydávat ceny pro příští rok, mohl tak učinit v čase, který odpovídá, a nevystavili bychom tímto občany ani firmy rizikům, která zde zcela jednoznačně hrozí.

Teď tedy k usnesení hospodářského výboru. Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 145 ve znění schváleného komplexního pozměňovacího návrhu s tím, že tento tisk včetně komplexního pozměňovacího návrhu by měl být základem pro další projednávání v Poslanecké sněmovně. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já děkuji zpravodajci hospodářského výboru. Otevírám obecnou rozpravu. Mám v tuto chvíli několik písemných přihlášek, z nichž všechny jsou do podrobné rozpravy. Pouze u pana poslance Velebného si nejsem jistá, protože neoznačil, jestli chce vystoupit v obecné, nebo v podrobné rozpravě. V podrobné, dobře. První přihlášenou jsem viděla paní poslankyni Kateřinu Konečnou. Prosím, ujměte se slova.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážená kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, já za klub KSČM musím říct, že my také podporujeme urychlené projednávání tohoto návrhu z důvodů, které tady byly řečeny jak ze strany pana ministra, tak ze strany pana kolegy Urbana. Nicméně bych si chtěla vyjasnit ještě před závěrečným hlasováním dvě věci:

Za prvé, zda se srážková daň bude vztahovat i na ty, kteří produkuje elektřinu z fotovoltaiky pro vlastní potřebu, tzn. na firmy, které si instalovaly fotovoltaické elektrárny ve svých podnicích a dnes neprodukuje nic do sítě, ale pouze pro svou vlastní potřebu té dané firmy tuto energii využívají. To je za prvé a omlouvám se, nikde jsem to v tom podkladu nenašla.

A za druhé, zda Ministerstvo průmyslu a obchodu, přestože vnímám, v jaké rychlosti byl tento návrh dělán, přemýšlelo právě nad tím, co už tady zmínil pan kolega Urban, tzn. že jsou výkony podstatně menší, kolem těch 100 kWh, které dnes instalovaly a vzaly si na ně úvěry zemědělské podniky, farmy a spousta malých organizací, které tím, co jim dneska zavedeme, tvrdí, že nebudou schopny do 15 let rozhodně zaplatit. Zda byla nějaká my-

šlenka nebo zda je pořád na Ministerstvu průmyslu a obchodu myšlenka, že bychom to neseletovali pouze 30 kWh a všechno ostatní, ale že bychom opravdu tu srážkovou daň např. upravili tak, aby se jinak vztahovala na ty malé zdroje, střední investory, a jinak samozřejmě – a tam já to budu velmi podporovat – se vztahovala na ty velké zdroje se stovkami MWh, které tady nám dnes vznikají a které nás asi všechny víc děsí než cokoli jiného. Tak jenom tyhle dva dotazy, zda by mi mohly být zodpovězeny v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan poslanec Velebný, který se přihlásil písemně, skutečně chce promluvit v obecné rozpravě. Prosím máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, vážená vládo, u této novely nechápu zásadně princip, aby obce přišly jen o minimální příjmy za odnětí zemědělského půdního fondu z toho důvodu, že stát nastavil vysoké podpory pro obnovitelné zdroje energie a nyní nemá peníze, aby je vyplácel. Obce přece nemohou doplácet na špatnou politiku státu. Neustále se říká, jak musí spolu veřejné rozpočty dýchat, ale když je stát v nouzi, tak bere obcím, aby zaplatil své dluhy, a pak tvrdí, že obce jsou zadlužené.

Zásadně s návrhem nesouhlasím. Nikdo nezná jeho dopady. Takovéhle zásadní změny, které jsou mimochodem věcně odlišné od původního návrhu zákona obsaženého v předloženém tisku č. 145, který se týkal pouze zákona o podpoře obnovitelných zdrojů energie, měly být řádně projednány v připomínkovém procesu i se Svazem měst a obcí České republiky včetně zhodnocení dopadů regulace.

S odpuštěním, dámy a pánové, a velmi se omlouvám za tento výraz, je to podraz na obce. A myslím, že velmi dlouho ho budou nejen Ministerstvu životního prostředí a celé vládě obce a města České republiky připomínat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším písemným přihlášeným je pan poslanec Krátký. Prosím, máte slovo. Dále je přihlášen pan poslanec Josef Novotný.

Poslanec Jiří Krátký: Paní předsedající, dámy a pánové, kolegové, kolegyně, chci se přiznat k pozměňovacímu návrhu ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru. Tento materiál jsem vám nechal rozdat.

Z mého pohledu zákonem navrhované úpravy nenapravují chyby, které se v poslední době nakupily, ale zastavují na určité období vývoj.

Představují nepřiměřenou reakci, která v krátkém čase byla reakcí opačnou. Já si připadám v tomto momentě jak historicky prokázané usnesení parlamentu Anglie, které zhruba před sto lety poslalo běžce s červeným praporem před auto, aby na tu hrůzu a děs upozornil. Víte, to, co se dneska děje, mně připadá velmi obdobné.

Dovolil jsem si navrhnout dva drobné pozměňovací návrhy, které, domnívám se, nejsou v rozporu s úmyslem Ministerstva průmyslu a obchodu a jím řízených organizací, nebudu je jmenovat, kde se chci –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jsme v obecné rozpravě.

Poslanec Jiří Krátký: Takže v obecné rozpravě navrhuji jako jednu z nesporných výhod decentralizované výroby, aby bylo umožněno v případě krizových řízení se odpojit od nadřazené energetické sítě a běžet v ostrovním provozu tak, aby byly možnosti zajištění krizových situací.

Druhý bod ve svém návrhu s účinností od 1. 3. –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím vás, pane poslanče, buďte tak laskav. Jste přihlášen také do podrobné rozpravy, toto prosím je do podrobné rozpravy. Teď jsme v rozpravě obecné.

Poslanec Jiří Krátký: Takže k obecné rozpravě patří ty další dva body, které přednesu. Já navrhuji z pohledu všech věcí, které jsou známy a které ještě přednesu, aby byl zákon vrácen do výboru, a pokud nebude řádně vysvětlena spousta nejasností, které se objevují, byl ve třetím čtení zamítnut, v případě, že nebudou ty věci vysvětleny.

Co mě k tomu vede? Je to nejen ten otazník nad těmi arbitry, nad arbitrážními spory, které včera trochu odlehčeně byly komentovány slovy na jedné straně – my víme, že to vyhraje –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, nezlobte se, že vás přerušuji, ale skutečně ani tentokrát to nebyla trefa do černého. Tady ten bod musíte přednést v podrobné rozpravě, stejně byste ho znovu musel opakovat.

Poslanec Jiří Krátký: Paní předsedkyně, mám tam vedle otevřený jednací řád a není tam napsáno, že toto musím říct v podrobné rozpravě. Takže máme asi ještě něco jiného, než mám já k dispozici. Já jsem si ho teď, než jsem sem šel, četl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Návrhy skutečně musí být

předneseny v podrobné rozpravě, pane poslanče. (Z pléna z řad sociální demokracie nesouhlas, diskuse mimo mikrofon s odvolávkou na § 93.) Pozměňovací návrhy... Prosím, pane Sobotko, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já děkuji. Já bych si skutečně dovolil protestovat proti způsobu, jakým teď byl kolega vykázan (potlesk z vlastních řad) z této části rozpravy. Myslím, že něco takového je absolutně nepřijatelné, a domnívám se, že by kolega měl mít plné právo pokračovat ve svém vystoupení. Tady jsme přece v obecné rozpravě. A v rámci obecné rozpravy není vůbec žádný problém, aby se jednak dopředu citovaly a avizovaly pozměňovací návrhy, to je zde absolutně běžná praxe, a vůbec není žádný problém, aby se tyto návrhy šířeji komentovaly a podrobněji vysvětlovaly. K tomu je přece obecná rozprava určena. Pokud jde o podrobnou rozpravu, ta by měla být určena k tomu, aby se buď pozměňující návrhy načítaly, aby se velmi stručně komentovaly nebo aby se v rámci podrobné rozpravy poukazovalo a přihlašovali se poslanci k návrhům, které již předtím nechali písemně rozdat do lavic. Takže já si myslím, že prostě není možné, aby takovýmto způsobem ze strany řídicí schůze bylo vystoupení poslance komentováno, či bylo dokonce poslanci bráněno, aby dokončil své vystoupení v rámci obecné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já se omlouvám, já jsem panu poslanci nebránila. Pane poslanče Krátký, máte slovo, jenom vás poprosím, aby návrhy, které mají být do podrobné, zazněly v podrobné. Ale prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, paní předsedající. Možná přede mnou sedící dáma (k usmívající se poslankyni Kristýně Kočí) i za mnou řídicí schůzi, vaše mládí vám možná dává právo takhle některé věci omezovat. Víte, já už mám těch životních zkušeností, kdy na mě s prominutím řval kde kdo, už trochu moc. Já bych rád, kdybyste mě tak trochu nechali už v klidu a na pokoji. (Úsměv mezi některými poslanci v plénu.) Jsou to moje poslední aktivní roky a nerad bych si z nich odnesl zase to nejhorší, co jsem měl předtím.

Takže ty věci, které mě vedou k tomu, abych požádal o to vrácení, popř. zamítnutí tohoto zákona, jsou dvě: Obavy z arbitrážních sporů o to, aby byly řádně vysvětleny. Druhá věc, kterou si dovoluji přečíst: Informace, které jsme mohli získat, pokud jsme se o tyto věci zajímali, z informačního portálu Evropské unie.

Odkaz na databázi Evropské investiční banky o žádosti společnosti ČEZ – podporu financování nákupu! – nákupu – fotovoltaických projektů podanou dne 29. 9. 2010 na celkovou investici ve výši 400 mil. eur. Vychází

z toho, že Evropská unie uvolní 146 mil. eur z evropského energetického plánu pro obnovu financování energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů. Dohoda byla ujednána v úterý 19. října t. r. v Bruselu. Původní plán počítal jenom s nižší částkou. Tyto peníze má spravovat Evropská investiční banka a německá banka KfW. Informaci přinesl servis EurActiv. Tak se tedy dozvídáme, že naše firma vlastněná státem si požádala o 200 mil. na nákup fotovoltaických projektů – jak říkám – podanou 29. 9. t. r., což by asi nebylo nic proti ničemu, ale když si představíme, že posíláme dneska do velmi nejisté situace mnoho drobných českých investorů, kteří se možná nebudou soudit se státem, kteří tak jako já a podobní těžce doplatili na tento nestát v 90. letech... A já už nechci znovu zažít něco podobného, co jsme zažívali my, kteří jsme šli do podnikání s idealistickými představami.

Takže – pokud si otevřete Evropskou investiční banku, tak se dozvíte, že ČEZ s Fotovoltaika Investment (?) si požádal na nákup fotovoltaických elektráren. Zřejmě proto posíláme do krize naše investory, aby si to potom někdo mohl koupit. A to je můj důvod, proč bych byl rád, aby se to vrátilo – aby se to vysvětlilo, abychom se skutečně nedostali k tomu, že někdo bude za pár let číst naše jména – že jsme, s prominutím, podpořili zlodějinu nejvyššího kalibru.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: I já děkuji. Protože se za chvíli musí sejít organizační výbor, já v tuto chvíli přeruším projednávání tohoto bodu číslo 88. V jeho projednávání se bude pokračovat ve 14 hodin 30 minut. A chci upozornit, že za deset minut se sejde organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás opět přivítala v jednacím sále a zahájila odpolední část našeho dnešního jednání.

Nejprve vás seznámím s omlouvou, která mi byla před chvílí doručena. Z našeho dnešního jednání, a to až do 5. listopadu, se z důvodu zahraniční služební cesty omlouvá pan poslanec Zdeněk Boháč.

To je omluva, kterou bylo potřeba teď říci, a jinak vracíme se do otevřené obecné rozpravy, která byla otevřena v rámci bodu 88, sněmovního tisku 145. Očekávám, že u stolku zpravodajů v co nejbližší době zasedne pan ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek, také po-

prosím pana zpravodaje hospodářského výboru, pana poslance Milana Urbana, zda by byl tak hodný a sledoval další průběh rozpravy k tomuto bodu.

Můžeme tedy pokračovat v obecné rozpravě. Poprosím nejprve o slovo pana poslance Krátkého, pokud tedy mám správné záznamy. Nebo vy už jste, pane kolego, vystoupil v obecné rozpravě a teď budete pouze do podrobné. Je to tak správně? Takže až budeme v podrobné... Ještě se musím zeptat pana kolegy Novotného, mladšího tady mám tedy, zda se hlásí do obecné, nebo do podrobné. Obecné rozpravy. Prosím, teď máte tedy slovo.

Poslanec Josef Novotný ml.: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já jsem nechtěl vystupovat, ale musím. Musím z toho důvodu, že jsem současně též hejtmánem Karlovarského kraje a velice mě tíží zákon, nebo ta novela, kterou za chvíli budeme hlasovat.

Já samozřejmě vítám snížení nebo ten záměr, který je takový, aby opravdu byla snížena cena elektrické energie. Ovšem druhá věc je, jakým způsobem se má tento cíl dosáhnout. A v těch různých způsobech, které tady byly vyjmenovány, mě nejvíce tíží to, že během hry najednou některé podniky se dozvídají, že budou změněna pravidla hry. Jedná se mi o daň z emisních povolenek. Tady samozřejmě tímto způsobem dojde v našem malém Karlovarském kraji k tomu, že dva významné podniky tohoto kraje budou muset odvést do státní pokladny v příštím roce více jak 500 milionů korun. Tyto peníze měly zůstat v kraji, měly pomoci k tomu, aby tam byly další nové technologie, aby se nezvyšovala nezaměstnanost, aby mohly tyto podniky podporovat různé aktivity, jako to dělaly dosud, a bohužel tímto způsobem tyto prostředky budou vyvedeny mimo Karlovarský kraj, který je malým krajem a nemá dostatek prostředků a možností, aby tyto peníze nahradil jiným způsobem. Takže to je důvod, který mě vedl k tomu, abych tady vystoupil a požádal pana ministra a vládu, aby i toto zvažili. Víím, že samozřejmě hledají všechny možné způsoby, ale toto je pro náš kraj, kam doposud nevede ani pořádná silnice, velmi tíživá, velmi tíživá věc.

Další věc, na kterou bych chtěl upozornit, je to, že tento zákon nemohu podpořit i z toho důvodu, že mám velké obavy z arbitráží, které půjdou směrem na Českou republiku.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy – do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, tedy obecnou rozpravu končím a můžeme zahájit... Pan poslanec Krátký, mám tady poznámku, podal návrh na vrácení zákona výboru k novému projednání – je to tak. Zahajují podrobnou

rozpravu, ale zeptám se pana poslance Krátkého jako prvního, aby tedy vystoupil v podrobné rozpravě.

Poslanec Jiří Krátký: Paní předsedající, dámy a pánové, první začnu, teď se přiznám prostřednictvím vás, paní předsedající – je pan ministr náměstkem ve vládě? Můžeme jednat, splňujeme jednací řád v tomto momentě? Z vlády jste tady jenom vy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon, pardon, promiňte.

Poslanec Jiří Krátký: Ptám se ještě jednou. Můžeme jednat, z vlády je tady jenom pan ministr, je jeho funkce dostačující, aby toto ctihodné zastupitelstvo státu mohlo jednat?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to dostačující.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji. Děkuji tedy za významnou účast vlády. Takže já jsem byl upozorněn, že i k písemnému pozměňovacímu návrhu, že ho musím celý přečíst, takže se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který jsem podal písemně, a přečtu, protože přeci jenom tam byly takové malé drobnosti.

Pozměňovací návrh poslance Jiřího Krátkého k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 180/205 Sb., o podpoře využívání obnovitelných zdrojů energie, sněmovní tisk 145, ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru.

Zákonem navrhované úpravy nenapravují chyby, které se v posledním období nakupily, ale zastavují na určité období vývoj. Přestavují nepřiměřenou reakci, která v krátkém čase vyvolá reakci opačnou. Z tohoto důvodu si dovoluji navrhnout následující:

§ 3 odst. 1 se doplňuje o větu: Povinnost připojení na elektrizační soustavu nevzniká v případě krizových situací.

Odůvodnění: Jednou z nesporných výhod decentralizované výroby elektrické energie je její rozmístění přímo v místě odběru. Při výpadku provozu energetické sítě musí samospráva ze zákona řešit situaci s dodávkou energií. Neumožnění regionálním výrobním provozovat je v ostrovním provozu je v rozporu se zákonem o krizovém řízení.

Odstavec 2. V § 3 za nový odstavec 5 vkládám nebo navrhuji vložit odstavec 6, který zní: Ustanovení odstavce 5 o omezení výkonu do 30 Kwp se nevztahuje na území využívané v minulosti pro průmyslovou, stavební nebo jinou hospodářskou činnost, na bývalé vojenské prostory, prostory po těžbě surovin (haldy, výsypky) a plochy po rekultivaci. Vííme, že běžně se používá brownfieldy. S účinností od 1. 3. 2011.

Odůvodnění: Brownfieldy jsou území, která mají z nejrůznějších důvodů omezené využití. Využití tisíce kilometrů čtverečních těchto ploch je více než vhodné pro umístění zařízení vyrábějících energii ze slunce.

Pak tady mám tabulku, kde známe heslo: Jen slunce to umí lépe. Dokladuji příloženými grafy, tedy tabulkové hodnoty, nebudu číst. Takže to je – k tomuto návrhu bych se rád přihlásil.

A pak bych se rád přihlásil k návrhu se zdůvodněním, které jsem předložil, aby tato ctihodná Sněmovna z důvodů, které tady padly, a je jich výrazně více, než tady padly, vrátila celou tu materii do výboru tak, abychom se k ní mohli vyjádřit na podvýborech. Nejlépe opravdu na tom semináři, kde bude vědecká obec, kde budou výzkumné ústavy, kde budou praktici, kde si vysvětlíme tyto věci, protože to poslední dobou, to, co jsme v médiích se dozvěděli, skutečně nebyly pravdivé údaje. Takže vysvětlíme si to, uměli jsme to udělat u biosložky v pohonných hmotách, udělejme to i v této oblasti. Myslím si, že malinké zdržení – to hlavní, proč je, jsou dvě věci pro mě. Je to opravdu strach z arbitrází, které nakonec zaplatí daňový poplatník, i když za to odpovědnost nese vláda, ale budeme pod tím podepsáni my, poslanci. Samospráva už zažila trestní oznámení na porušení povinnosti ve správě cizího majetku, kde zastupitelé byli odsouzeni za to, že věděli, že jdou do podniku, který nakonec přinesl škodu svému městu. Nerad bych, abychom se i my nakonec na té bázi do této oblasti dostali.

Druhá věc je, že skutečně, tak jak jsem tady uvedl, Evropa uvolňuje miliony eur na energetické aktivity týkající se obnovitelných zdrojů energie. Naše firma v této době požádala 29. 9. z celkové investice 400 mil. eur o 200 mil. eur na nákup zařízení fotovoltaických výroben elektrické energie.

Já se domnívám, že v této situaci, kdy posíláme část našich podnikatelů, kteří do toho investovali své peníze, zadlužili se, do situace, že budou nuceni v tísní prodávat, a já bych nerad, aby tato Sněmovna byla toho příčinou. Takže o to žádám – odložit, tedy vrátit do výboru. Pokud bude řádně vysvětleno, nebudu trvat ve třetím čtení na zamítnutí celé materie. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozumím tomu dobře tak, pane poslanče, že dáváte návrh na vrácení tohoto návrhu zákonu výboru k novému projednání, tak, abychom o tomto návrhu hlasovali po skončení podrobné rozpravy. Je to tak?

Poslanec Jiří Krátký: Dávám návrh, pokud bude nutno, mám právo podle § 93 a § 94 dát i druhý návrh – zamítnutí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A další návrh bude na zamít-

nutí, o němž bychom případně hlasovali až na začátku třetího čtení. Rozumím tomu dobře? Děkuji vám mnohokrát.

Nyní prosím o slovo pana poslance Robina Böhnische, který je též přihlášen do podrobné rozpravy. Po něm pan kolega Jaroslav Plachý a pan poslanec Petr Bendl. Pan kolega Robin Böhnisch má slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte mi přednést pozměňující návrh ke sněmovnímu tisku 145, resp. ke komplexnímu pozměňujícímu návrhu hospodářského výboru.

Pozměňovací návrh zní: V části 1 článku I. se § 7d mění takto: Číslovka 30 se nahrazuje číslovkou 60.

Dovolte mi krátké zdůvodnění tohoto pozměňovacího návrhu. Původně navržená podpora osvobození od odvodu pouze do instalovaného výkonu 30 kW je nedostatečná. Je žádoucí udržet podporu instalací na střechách budov veřejných institucí, škol, nemocnic nebo průmyslových podniků. Střešní instalace výroben elektrické energie ze slunečního záření jsou na rozdíl od instalací takzvaně na zelené louce z mnoha hledisek prospěšné. Snižují energetickou náročnost budov, ve většině případů je většina vyrobené elektřiny v budově rovněž spotřebována. Tyto instalace nepřispívají vzhledem ke svému minimálnímu výkonu k výraznější zátěži elektrizační soustavy. Zároveň jsou tyto instalace v porovnání s velkými solárními parky podstatně nákladnější z hlediska investičních nákladů na jeden kW instalovaného výkonu. Navrhované zdanění, byť pouze tříleté, by mělo výrazně negativní dopad do ekonomiky provozu těchto instalací.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Böhnischovi. Prosím nyní pana kolegu Jaroslava Plachého o jeho návrhy v rámci podrobné rozpravy.

Poslanec Jaroslav Plachý: Vážená paní předsedkyně, vážení páni ministři, dámy a pánové, mám velmi podobný návrh jako můj předřečník a dovolím si ho načíst:

Tisk 145 ve znění komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru se mění takto. V části první článek I bod 2 se v hlavě 3 § 7d číslovka 30 nahrazuje číslovkou 200.

Nebudu opakovat, co zde řekl můj předřečník, nicméně doplním jeho odůvodnění statistikou Energetického regulačního úřadu. Ze statistiky Energetického regulačního úřadu vyplývá, že na střešní konstrukci a obvodových zdech budov se umísťují v drtivé většině případů fotovoltaické instalace s výkonem maximálně 200 kW. Energetický regulační úřad eviduje 763 výrobců elektřiny ve výrobnách s tímto limitem instalovaného výkonu,

což je více než polovina celkového množství podnikatelů v tomto oboru. Zároveň však solární elektrárny do 200 kW vyrábějí pouze 8 % z celkové výroby energie v solárních elektrárnách. Z toho vyplývá, že předložený pozměňovací návrh nesníží výrazným způsobem objem prostředků vybraných formou nově zaváděného 26procentního odvodu, ale zároveň nepoškodí ty subjekty, které by navrhovaný odvod zasáhl nejvýrazněji. Omezí tak riziko potenciálních žalob na náhradu škody a arbitrází na naprosté minimum.

Dámy a pánové, na závěr mi dovoluji konstatovat, že nevlastním žádnou fotovoltaickou elektrárnu, a to ani na střeše panelového domu, ve kterém bydlím. Nepatřím mezi stoupence masivního využívání tzv. obnovitelných zdrojů elektrické energie, pokud mezi ně nebude zahrnuta jaderná energetika. Nehlasoval jsem také pro zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů a nadále považuji pokřivení trhu s elektřinou v důsledku přijetí tohoto zákona za zločin na naší ekonomice a na lidu této země. Bohužel, tento zákon spustil obrovské investice do fotovoltaických elektráren, kde velmi vysoké procento investorů tvoří malí a střední podnikatelé, kteří za tyto investice ručí často celým svým majetkem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Prosím o klid v jednacím sále!

Poslanec Jaroslav Plachý: Dámy a pánové, prakticky všichni jsme se zavázali ve svých volebních programech k podpoře malého a středního podnikání. Proto předpokládám, že nebudeme malé a střední podnikání, byť v oblasti obnovitelných zdrojů, skokovou změnou pravidel uprostřed hry hromadně likvidovat, i když některým velkým hráčům na trhu s elektřinou by to možná docela vyhovovalo.

Dámy a pánové, věřím a doufám, že podpoříte můj pozměňovací návrh, který zachrání více než 700 malých a středních investorů, tzv. střechařů. Vždyť jestli vůbec někde fotovoltaická elektrárna patří, pak jsem hluboce přesvědčen, že to je na střeše. Kdysi jsem prohlásil, že nemám nic proti obnovitelným zdrojům, ale platit se mi to nechce. Nyní dodávám, že se mi stejně tak nechce likvidovat malé a střední podnikatele a že se mi také nechce platit ze svých daní prohrané arbitráže ze strany České republiky.

Dámy a pánové, děkuji za vaši pozornost a za vaši případnou podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Plachému. Prosím nyní o slovo pana kolegu Petra Bendla, který je též přihlášen do podrobné rozpravy. Zatím je to poslední přihláška do podrobné rozpravy. (Neustálý hluk v sále.)

Poslanec Petr Bendl: Paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já bych se chtěl jen formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jste všichni dostali na své lavice. Jde o to, že výroba tepla a elektrické energie je v rámci tepláren úzce technicky a ekonomicky propojena. Oslabení elektrárenské části tepláren by proto mělo bezprostřední negativní dopady na cenu tepla, a tudíž i na desítky tisíc domácností v České republice. Vzhledem k nižší účinnosti zařízení tepláren v porovnání s velkými tepelárenskými bloky a kvůli regulované ceně tepla nedosahuje tudíž drtivá většina tepláren v České republice vyššího zisku, než kolik odpovídá hodnotě dnes přidělovaných povolenek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Dámy a pánové, vyzván byl pan kolega Petr Bendl. On může mluvit, my ho můžeme poslouchat, nebo lépe řečeno, my, kteří jsme tady, ho musíme poslouchat. Kdo nechce, může opustit jednací sál.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající. Zdanění emisních povolenek by proto mělo na teplárny násobně vyšší negativní dopad. Proto vám předkládám tento pozměňovací návrh. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní další do podrobné rozpravy – pan kolega Urban, zpravodaj k tomuto návrhu zákona. Prosím, máte slovo, pane kolego.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, já bych chtěl v podrobné rozpravě navrhnout lhůtu, tak abychom byli schopni zákon projednat ještě tento týden. Je nezbytné, abychom lhůty pro projednání pozměňovacích návrhů zkrátili na nejnižší možnou míru, tedy na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Rozumím tomu tak, že je zde návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení, a to na 48 hodin. Ještě se zeptám na případnou další přihlášku do podrobné rozpravy. Prosím, pan kolega Látka se hlásí o slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já přicházím s pozměňovacím návrhem, který by mohl být určitým kompromisem mezi kolegy Plachým a kolegy Zemkem a Böhnischem.

Pozměňující návrh ke komplexnímu návrhu hospodářského výboru k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře využívání obnovitelných zdrojů energie, sněmovní tisk 145. V části jedna článku jedna se § 7 mění takto: Číslovka 30 se nahrazuje číslovkou 90.

Odůvodnění: Navržená podpora osvobození od odvodu pouze do instalovaného výkonu 30 kW není dostatečná. Zahrnuje pouze instalace na rodinných domech, ne však již budovy orgánů státní správy a samosprávy. Zdůvodnění je pak v zásadě shodné s odůvodněním v pozměňovacím návrhu poslanců Zemka a Böhnische. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Prosim o další přihlášku do podrobné rozpravy. Není-li taková, podrobnou rozpravu končím.

Oznamuji vám, že se z dnešního odpoledního jednání omlouvá pan ministr práce a sociálních věcí Josef Drábek z pracovních důvodů.

Je ukončena podrobná rozprava. Jsme ve fázi, kdy poprosím pana zpravodaje, aby shrnul návrhy, které zazněly. Přivolám ještě naše kolegy. Poprosím pana zpravodaje, aby mne sledoval, zda jsem na něco nezapomněla. Ale ještě závěrečná slova. Pan ministr jako první, prosím. Poté pan zpravodaj.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Děkuji. Já nechci vést závěrečné slovo, ale chtěl bych odpovědět na některé dotazy, které zde zazněly.

Paní poslankyně Konečná se ptala, zda předmětem odvodové daně budou také tzv. ostrovní provoz. Odpověď zní: Pokud čerpají na svoji výrobu dotace, tak jako u každého jiného provozu předmětem této odvodové daně budou i ostrovní provoz. Ostrovní provoz, které dotace nečerpají, předmětem daně ani být nemohou.

Dále bych chtěl něco říci k obavám z arbitrážních sporů. Já myslím, že proti České republice je v současné době vedeno několik desítek, minimálně desítek arbitrážních sporů a nikdo pořádně ani netuší, na základě čeho takové arbitrážní spory vznikly. To znamená, že toto riziko nebudeme eliminovat nikdy. My se teď snažíme jenom napravit situaci, kdy se vracíme k původní ideji zákona, tj. že všechny obnovitelné zdroje by měly mít plus minus stejnou, patnáctiletou návratnost. Já bych se skoro obával situace, kdy někteří investoři do jiných obnovitelných zdrojů budou arbitrovat Českou republiku za to, že jiní investoři do jiného typu obnovitelných zdrojů mohou mít výhodnější podmínky, které jim Česká republika umožnila. Takže riziko arbitrážních sporů je vždy, ale já říkám, že tímto zákonem ho nemusíme vůbec zvyšovat, protože dáváme pouze do souladu zákon s realitou.

Co se týká ostatních otázek, zejména kolem hranice, u které by měly fotovoltaické elektrárny podléhat oné odvodové povinnosti, jestli to má být 30, 60, 90 nebo 200 kW, já myslím, že hranice 30 kW vyjadřuje opravdu vhodně investory, kteří to nedělali přímo pro to, aby elektřinu vyráběli, ale

kteří opravdu chtěli něco udělat pro provoz svých nemovitostí, nikoliv pro to, aby s elektřinou obchodovali. Proto nadále budu doporučovat, aby ta mez byla stanovena na 30 kW.

Jinak bych chtěl Sněmovnu upozornit ještě na jednu věc. Pokud tento zákon, tato novela má být účinná a má opravdu pomoci případně spotřebitelům, aby nárůst cen elektřiny v příštím roce nebyl tak dramatický, tak je potřeba, aby vešla v platnost alespoň do konce listopadu tohoto roku, neboť do konce listopadu t. r. Energetický regulační úřad vydá energetický výměr, ve kterém stanoví onu dotaci na obnovitelné zdroje. Pokud tato legislativa nebude platná, tak Energetický regulační úřad bude postupovat podle stávající metodiky a dotace bude pravděpodobně stanovena někde v rozmezí 580 Kč, což bude mít za důsledek 12procentní zdražení pro domácnosti a 18procentní zdražení pro průmysl.

Pokud by chtěl někdo navrhnout přepracování nebo zamítnutí, jakkoliv mohu rozumět těm výhradám, které vůči této novele jsou, tak zároveň takovýmto návrhem říká, že akceptuje to, že příští rok ceny pro domácnosti vzrostou o více než 10 % a pro průmysl se budou blížit k 20 %. V tomto ohledu si myslím, že by Sněmovna měla promyslet svůj postup a rozhodnout se, zda alespoň nějaké řešení, které pomůže situaci řešit, je lepší než nedělat nic a smířit se s tím, že situace dopadne, jak se předpokládá v těch nejčernějších scénářích.

Děkuji panu zpravodaji, že navrhl zkrátit onu lhůtu, protože jediná možnost, jak situaci do konce listopadu vyřešit, je doprojednat tuto novelu na této schůzi a případně ještě ve spolupráci se Senátem ji uvést do platnosti v měsíci listopadu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto závěrečné slovo panu ministrovi průmyslu a obchodu. Nyní se závěrečným slovem pan zpravodaj Milan Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, je potřeba si uvědomit jednu věc – že každé zjemnění parametru zákona, jak byl navržen, způsobí dvě věci. V lepším případě prohloubí deficit státního rozpočtu, v horším případě bude znamenat dramatický nárůst cen pro domácnosti a pro celou firemní sféru. Víím, že je zde k diskusi několik sporných momentů. Chápu některé návrhy, které mění 30 kW např. na 60 kW, ale promiňte, 200 kW instalovaného výkonu znamená mít střechu o velikosti zhruba 3 ha. To myslím už není tak obvyklý případ budování solárních elektráren na střechách. Tak bych mohl pokračovat v těch návrzích, které tady zazněly, kdybych je chtěl komentovat.

Platí ale jedno. Stát se tímto zákonem rozhodl dotovat cenu solární energie kvůli tomu, aby nezdrazila pro domácnosti a pro firmy, částkou

11,7 miliardy Kč. Jsou zde navrženy možnosti, jak získat zdroje pro státní rozpočet na tuto dotaci. Pokud budou tyto možnosti limitovány, znamená to, že to buď půjde na vrub deficitu státního rozpočtu, anebo budou tyto dotace o to zjemněny zkráceny. To znamená cena pro domácnosti se nebude pohybovat v tom koridoru okolo 5 %, ale bude mnohem vyšší pro příští rok.

Tedy vážíme na miskách vah tyto věci. A já myslím, že cílem tohoto zákona bylo snížit ten dramatický očekávaný nárůst pro spotřebitele, a tedy vyžaduje to podle mého názoru určitý odvážný kompromis, abychom se v pátek dobrali nějakého konečného výsledku.

Dovolte, abych v této chvíli přešel, paní předsedkyně, k návrhům, které zde zazněly. (Předsedající: Ano, prosím o to.) Děkuji pěkně.

Zazněly zde dva návrhy, ale budeme hlasovat pouze o jednom – návrh na vrácení této normy k novému projednání ve výboru a návrh na zamítnutí. Podle mých znalostí jednacího řádu bychom dnes měli hlasovat pouze o návrhu na vrácení do výboru. O návrhu na zamítnutí bychom měli hlasovat při zahájení projednávání třetího čtení, tedy pravděpodobně v pátek, pokud budou zkráceny lhůty.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, jenom bych doplnila, že dnes ještě budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením. Čili dvě hlasování nyní a to třetí o zamítnutí na zahájení třetího čtení. Myslím, že jsme v souladu s panem zpravodajem v postupu. Zavolám naše kolegy do jednacího sálu, doufám, že jsou přítomni všichni, kteří jsou v tuto chvíli v areálu Poslanecké sněmovny, aby se mohli hlasování účastnit.

Nejprve poprosím pana zpravodaje, aby uvedl první návrh, který je před námi.

Poslanec Milan Urban: Já bych doporučil, abychom nejdříve hlasovali o zkrácení lhůt na projednání třetího čtení na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já myslím, pane zpravodaji, že bychom se měli nejprve vyrovnat s vrácením výboru k novému projednání. Bylo by to asi čistší.

Poslanec Milan Urban: Ano, já to respektuji, paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 44. Táhá se, kdo souhlasí s návrhem na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání. Tento návrh přednesl pan kolega Krátký. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 44 přítomno 168, pro 25, proti 96. Tento návrh přijat nebyl.

Než budeme pokračovat, zeptám se, zda pan kolega Sedša, Úlehla a Dolejš... Jsou to všechno omyly. Rozumím tomu. (Pobavení v sále.) Já tedy poprosím o druhý návrh, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom tedy hlasovali o avizovaném zkrácení lhůt na 48 hodin.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 45. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení lhůty? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 45 přítomno 173, pro 156, proti 2. Tento návrh na zkrácení lhůty byl přijat.

Tím pádem jsme se vyrovnali se vším, co bylo možno učinit v rámci projednávání tohoto bodu. Poděkuji panu ministrovi, poděkuji též panu zpravodaji. Jenom dodávám, že padl návrh na zamítnutí a o něm se bude hlasovat na počátku třetího čtení. Končím projednávání bodu 88, sněmovního tisku 145.

Můžeme zahájit další bod našeho schváleného pořadu a tímto bodem je bod číslo 24. Je to

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ - první čtení

Požádám ministra financí Miroslava Kalouska, aby z pověření vlády tento návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, dovolte, abych z pověření vlády předložil novelu zákona o dani z přidané hodnoty, jejímž motivem jsou tři hlavní důvody. Tím prvním důvodem je povinná implementace směrnice Evropské unie, tím druhým důvodem jsou některá opatření ke zlepšení podnikatelského prostředí a tím třetím důvodem jsou poměrně zásadní opatření v boji proti daňovým únikům.

Pokud jde o směrnici Evropské unie, týká se to směrnice č. 2009/132, která se týká osvobození od daně při dovozu zboží, a směrnice Rady, která se

týká stanovení místa plnění u služeb. Co se týče zlepšení podnikatelského prostředí, je nejvýznamnější změnou úleva od daně u nedobytných pohledávek. Konkrétně se jedná o nově zaváděnou možnost opravy již přiznané a zaplacené daně u pohledávek za dlužníky, kteří jsou v úpadku. V praxi to bude znamenat, že rozhodnete-li se schválit tuto předlohu, bude moci plátců daně z přidané hodnoty u pohledávek za dlužníky, kteří jsou v insolvenčním řízení, a ty pohledávky vznikly v době delší než šest měsíců od rozhodnutí soudu o úpadku, požádat o vrátnou daně z přidané hodnoty. Je to jeden z koaličních závazků, programové prohlášení vlády, a očekáváme tam daňový výpadek v objemu zhruba 300 mil. korun ročně, nicméně je to daňový výpadek od plnění, na které, upřímně řečeno, státní rozpočet nemá, dovolíte-li mi to slovo, morální nárok, protože inkasoval za plnění, které neproběhlo. To znamená ty peníze z plnění, které neproběhlo, zase vrátí, čímž se zesílí jistota plátců daně alepší se postavení zejména malých a středních podnikatelů.

Co se týče boje s daňovými úniky, dovolte, abych řekl, že tak jak se snaží společně proti tomu bojovat celá Evropa, jsou země, které mají větší problémy s daní z příjmů, s úniky u daně z příjmů. Česká republika patří mezi ty země, kde mnohem větší problémy monitorujeme v případě daňových úniků u daně z přidané hodnoty. Proto tohle je první zásadní krok, který vláda navrhuje v legislativní oblasti. Další kroky legislativní i exekutivní budou následovat.

Jedná se o zavedení tzv. ručení odběratele za daň ze zdanitelného plnění, které bylo uskutečněno v tuzemsku a kde záměrně nebyla odvedena daň dodavatelem.

Já jsem – prosím pěkně, tady mi to dovolte jenom velmi stručně vysvětlit – četl několik velmi zjednodušených mediálních kritik, že se odběratel dostává do neřešitelné pozice, protože bude automaticky ručit za daň, kterou jeho dodavatel nezaplatí. Není tomu tak. Prosím pěkně, pouze v zákonem vyjmenovaných případech, kdy bylo zřejmé, že dodavatel měl minimálně povědomí nebo musel vědět, že to zboží je prodáváno s podezřelou nízkou cenou, nevěrohodným způsobem od nevěrohodného dodavatele.

Důkazní břemeno v tomto případě vždy je na finančním úřadu. Nebude dokazovat poplatník, že něco věděl, či nevěděl, ale finanční úřad mu musí dokázat, že věděl, protože podle daňového řádu, který vstoupí v platnost k 1. 1. 2011, bude vždy v každém případě platit zásada, že u jakékoliv doměrky, a v tomhle případě by se jednalo o doměrku, je důkazní břemeno na straně finančního úřadu. Neznamená to tedy zásadní znejistění podnikatelského prostředí, ale je to prostě jedna z mála pojistek a brzd, které máme oproti známým řetězovým podvodům při prodeji zboží a únikům u daně z přidané hodnoty.

Druhým nástrojem, který zavádíme, je režim převedení daňové povinnosti na příjemce plnění, takzvaný revers charge. Šestá směrnice Evropské unie umožňuje členským státům stanovit, že u vyjmenovaného plnění je povinnou osobou k přiznání a zaplacení daně osoba povinná k dani, pro niž je zdanitelné plnění uskutečněno, tedy nikoliv dodavatel, ale odběratel. Tuto možnost, je to jenom u vyjmenovaných komodit, samozřejmě, Česká republika doposud využívala pouze u dodání zlata, nicméně vzhledem k obrovskému nárůstu daňových úniků u ostatních položek to navrhujeme rozšířit na všechny ostatní možné komodity, to znamená i pro dodání šrotu a odpadu včetně jeho zpracování, obchodování s emisními povolenkami, kde se velmi rozjíždějí velmi sofistikované podvody s DPH, a u poskytování stavebních prací. V případě stavebních prací, aby se na to mohly obce, města a kraje připravit, navrhujeme odloženou účinnost k 1. 1. 2012, abychom neriskovali problémy v cash flow u těchto subjektů.

Bohužel šestá směrnice nepovoluje možnost tohoto revers charge u komodity, kde se obáváme, že dochází k daňovým únikům největším, a to jest u pohonných hmot. Z tohoto důvodu již můj předchůdce Eduard Janota požádal v únoru 2010 Evropskou komisi o udělení výjimky, aby Česká republika mohla toto opatření zavést i u pohonných hmot. Materie, kterou máte na stole, obsahuje toto ustanovení, neboť byl jistý optimistický předpoklad, že výjimka bude České republice ještě do konce roku, tedy ještě před účinností tohoto zákona, udělena.

Jakkoliv se snažíme vést velmi intenzivní diplomatické rozhovory jak u Evropské komisi, tak bilaterálně s Francií, která je největším odpůrcem udělování těchto výjimek, již tak optimistický nejsem a pokládám za velmi pravděpodobné, že ve druhém čtení vás budu muset informovat, že tato výjimka do konce roku České republice udělena nebude, a proto požádám o vypuštění tohoto ustanovení a případně o jeho rychlou implementaci v případě, kdy kdykoliv během příštího roku výjimku dostaneme.

To jsou asi zásadní věci, které obsahuje předložená novela. Prosím o propuštění do druhého čtení a laskavé projednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Poprosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení. Je jím pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, přednesl bych zpravodajskou zprávu k tisku 120, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Myslím, že pan ministr tady důkladně odůvodnil tuto materii. Možná připomenout některé věci nebude škodit.

Je třeba říci, že oblast DPH je v rámci Evropské unie vysoce harmonizována a členské státy Evropské unie jsou povinny uplatňovat tuto daň ve smyslu směrnice 2006/112/ES a dalších předpisů Evropské unie. Je tedy potřebné do zákona o DPH transponovat některá ustanovení právních předpisů Rady. Jedná se o směrnice s účinností od 1. 1. 2011 či v průběhu roku 2011, které se týkají především místa plnění při poskytování služeb, daňových úniků spojených s dovozem zboží a také o promítnutí některých ustanovení o společném systému DPH, takzvaná technická novela.

Právní předpisy Evropské unie pro oblast DPH jsou výčetem s problematikou, kterou řeší, uvedeny v tisku, a jak říkám, pan ministr nejdůležitější zásady a věci, které jsou v tomto tisku, také odůvodnil.

Novela reaguje změnami na řadu věcí. Je to především ustanovení, které umožňuje směrnice Evropské unie uplatnit. Dosud tak v našem právním předpisu uplatněno nebylo. Je to například i zavedení ručení za daň jako nástroj proti daňovým únikům u zdanitelných plnění s místem plnění v tuzemsku mezi plátcí. Je to například i možnost provedení opravy výše daně, takzvaný odpis daně u pohledávek za dlužníky v insolventi. Tento nástroj lze ale využít pouze při splnění konkrétních podmínek. Je to také zpřesnění podmínek například u osvobození daně při dovozu zboží, které je propuštěno do režimu volného oběhu s tím, že bylo dopraveno nebo odesláno do jiného členského státu Evropské unie a toto zboží je osvobozeno od daně. Dále novela reaguje na změny a zkušenosti ze správy daně a z praxe a obsahuje i legislativně-technické změny.

Co to představuje pro podnikatelskou sféru, pro správce daně a pro konečné spotřebitele? Pro podnikatelskou sféru znamenají změny nastavení nástrojů, které zamezí případným daňovým únikům. Na druhé straně přinesou spravedlivé daňové podmínky a v neposlední řadě i ekonomickou pomoc při možnosti odepsat daň u uvedených pohledávek v době globální ekonomické krize nebo ekonomického oslabení, ale nejenom tehdy. Pro správce daně znamenají změny získat nástroje k omezení daňových úniků a k vymáhání nezaplacené daně, například u uplatňování nároku na odpočet daně a při zavedení ručení za daň. Pro konečného spotřebitele nemají změny zákona o DPH bezprostřední vliv na ceny zboží a služeb, to je třeba podtrhnout.

Novela neobsahuje změny jiných zákonů, novela není v rozporu s mezinárodními smlouvami, které jsou součástí našeho právního řádu a kterými jsme také jako Česká republika vázáni. Navržená úprava není v rozporu ani s ústavním pořádkem České republiky.

Předkladatel navrhuje účinnost novely zákona s výjimkou jednoho uvedeného ustanovení od 1. 1. 2011. Tady si nejsem jist, zdali tedy tento termín je reálný.

Takže tolik k mé zpravodajské zprávě. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosim, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu. První přihlášku do ní podává pan kolega Michal Doktor. Prosim tedy o vaše slovo. Další přihlášky zatím nemám.

Poslanec Michal Doktor: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře financí, kolegyně a kolegové, já jsem se přihlásil do rozpravy proto, abych reagoval na část vystoupení pana ministra financí, která se týkala té části novely zákona o dani z přidané hodnoty, kde je ambicí Ministerstva financí změnit tu část zákona o dani z přidané hodnoty, která bohužel v praxi podvodně fungujících firem působících na území České republiky nebo realizujících na území České republiky část svých aktivit vede ke zneužívání zákona a k únikům v oblasti výběru daně z přidané hodnoty.

Já jsem panu ministru financí velmi vděčný za to, že velmi srozumitelným – podtrhuji slovo srozumitelným – způsobem popsal úskalí, které limituje Ministerstvo financí ve snaze dokončit tuto cestu, respektive tuto snahu.

Vystupuji především proto, že jsem jako poslanec Parlamentu v minulém volebním období na přelomu měsíců, tuším, ledna února letošního roku podal návrh změny zákona o dani z přidané hodnoty motivovaný stejnou snahou – zabránit podvodnému počínání firem majícímu několikery ryse. Pan ministr tady ve svém vystoupení uvedl ty zřetězené, na sebe navázané firmy, kde schopnost státu vybrat daň z přidané hodnoty zanikne tím, že není schopna v řetězu napojení na sebe několika desítek firem nalézt toho, kdo je podle práva povinen daň v konečném důsledku zaplatit. A ve chvíli, kdy je ten poslední povinný plátcem nalezen, už zpravidla bývá firma ve stavu nikoliv náhodném, ale zcela záměrně předpřipraveném v situaci, kdy stát už není schopen dovybrat nic, natož daňovou povinnost. Nám všem je zřejmé, že vybrané utržené peníze bohužel od nás od všech konečných spotřebitelů pohonných hmot jsou zkonsumovány, a protože jsou to peníze černé, působí v naší ekonomice taky odpovídajícím způsobem.

Ten stav je natolik alarmující a odhadovaný objem daňových úniků, jakkoli je prezentováno velmi konzervativní a zdrženlivé číslo, pracující s intervalem 6 až 7 miliard korun, je to stav nepřehlédnutelný a já musím říci, že jakkoli se s panem ministrem financí lišíme ve způsobu, který jsme navrhli – já v té mnou zmiňované předloze a Ministerstvo financí ve své aktivitě, jakkoli se lišíme v té technologii toho, jak předejít těm daňovým únikům, chci říci zcela zřetelně, že podporuji aktivitu pana ministra financí – řeknu v tomto ohledu a v této chvíli bezvýhradně, protože jakkoli je Poslanecká sněmovna místem pro debatu, politickou debatu a hledání toho nejefektivnějšího způsobu, v tuhle chvíli považuji za správné soustředit

se na metodu, kterou navrhl do zákona on, resp. jím vedené Ministerstvo financí.

Já v médiích jsem okomentoval tuto snahu způsobem, který je dohledatelný. A bohužel tady s lítostí říkám, že způsobem, kterým jsem vyjádřil obavu z toho, že Evropská komise se zachová přesně způsobem, který naznačil ve svém vystoupení pan ministr financí. Bruselští úředníci, jakkoli v minulosti zavedli spoustu výjimek, dnes se tváří vcelku nedobytně a monolitně a odmítají udělit České republice výjimku, o níž oba mluvíme, jakkoli by ta výjimka znamenala schopnost státu, schopnost České republiky předejít nebo výrazně eliminovat rizika spojená s daňovými úniky na území našeho státu.

Je potřeba zopakovat, že se to netýká pouze činností subjektů zřízených a působících v České republice a v české ekonomice, že velmi často se jedná o akce subjektů nakupujících zboží za hranice České republiky, které mělo skončit, mělo být realizováno na jiném území nežli území České republiky, ale protože ten stávající systém správy daně z přidané hodnoty funguje tak, jak funguje, bohužel tím návodným způsobem velmi často je u nás realizováno, a je tedy u nás realizován i únik daně. To je stav, který potřebujeme přerušit, který potřebujeme zásadním způsobem zpřekládat tak, aby ty firmy na chvíli měly velkou obtíž a stát je alespoň zčásti schopností dohledat daň doběhl. Nepochybně ony se budou učit dalším podvodným technologiím a praktikám dál, ale v tomto ohledu v tuto chvíli naprosto podporuji aktivitu Ministerstva financí. Stane-li se to, že Brusel nevydá podmínku, resp. nevydá souhlas k udělení výjimky a bude pan ministr financí nucen stáhnout, vzít zpět tuto část zákona, předesílám, že okamžitě opráším svůj návrh podaný na přelomu ledna a února letošního roku a budu se snažit ve spolupráci s Ministerstvem financí tento prostor odpracovat jiným způsobem, kdy břemeno ručení za výběr a platbu daně z přidané hodnoty z koncového bodu té distribuce, v čemž vlastně spočívá návrh Ministerstva financí, přeneseme na začátek toho řetězce, což bude znamenat poněkud nový způsob výběru a správy daně z přidané hodnoty. Na druhou stranu si myslím, že apel musí spočívat v celkovém objemu těch úniků a je nadále nepominutelný.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Michalu Doktorovi. Zeptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Do obecné (vyjasnění směrem k ministru Kalouskovi), jsme v prvním čtení. Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Promiňte, měl jsem procesní zaváhání. Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, vzhledem

k tomu, že implementace směrnice se předpokládá k 1. lednu t. r., prosím o zkrácení lhůty na 30 dní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji za tento návrh. A zeptám se, zda se někdo další hlásí. Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Jsou před námi případná závěrečná slova jak pana navrhovatele, tak pana zpravodaje. Zeptám se tedy pana ministra, zda chce vystoupit se závěrečným slovem (nechce), nehodlá, pan zpravodaj (nechce) též ne. Prosím o chvilku trpělivosti, přivolávám naše kolegy do jednacího sálu, tak aby se všichni mohli zúčastnit hlasování, které je před námi. (Gong.)

A já jen dodám pro příchozí – ověřím si u pana zpravodaje, nezazněl ani návrh na vrácení ani na zamítnutí?

Poslanec Václav Votava: Ano, ani návrh na vrácení ani na zamítnutí nebyl podán.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Budeme se tedy zabývat návrhem na příkázání. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh na příkázání? (Nemá.) Není tomu tak.

Zahajuji tedy hlasování pořadové číslo 46. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na příkázání výboru rozpočtovému. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 46, přítomno 169, pro 150, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme tento návrh zákona příkazali výboru rozpočtovému.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výboru na 30 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 47. Táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. A kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přítomno 170, pro 153, proti nikdo. Zopakuji tedy, že byl návrh příkazán k projednání rozpočtovému výboru a lhůta k jeho projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Končím tím projednávání bodu číslo 24, sněmovního tisku 129, v prvním čtení. Děkuji panu ministroví, děkuji též panu zpravodaji.

Můžeme se věnovat dalšímu bodu a tím je

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale dále upozorňuji, že mi bylo předloženo veto poslaneckého klubu ČSSD na tento postup. Prosím tedy nejprve, aby tento návrh uvedl – ministr dopravy, tady mám napsáno, ale vzhledem k tomu, že se omlouvá pro zdravotní indispozici, zastoupí ho pan ministr Jankovský, který tento návrh uvede. Prosím, pane ministře.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já ještě jednou si s dovolením pana ministra Bárty, který bohužel momentálně přišel o hlas, dovoluji předložit následující návrh.

Dovolte mi ve stručnosti představit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Cílem tohoto návrhu zákona je zapracovat do právního řádu České republiky několik aktů práva Evropské unie, zejména směrnice tvořící tzv. třetí železniční balíček. Obsah návrhu je tak striktně omezen na implementaci unijního práva.

Návrh přináší novou úpravu zejména v těchto třech oblastech:

1. Přístup k drážní infrastruktuře pro dopravce z jiných členských států Evropské unie v osobní železniční dopravě. Jde o transpozici směrnice z roku 2007/58/ES, která otevírá přístup dopravcům usazeným v Evropské unii na vnitrostátní drážní infrastrukturu pro účely provozování mezinárodní osobní dopravy. Jedná se o pokračování postupného otevírání přístupu k drážní infrastruktuře, který na úrovni Evropské unie započal v 90. letech minulého století. Zákon o dráhách je již ve své současné podobě v oblasti přístupu k infrastruktuře poměrně otevřený, proto nově navrhovaná úprava nepředstavuje žádnou zásadní koncepční změnu, ale spíše nezbytné zpřesnění a doplnění.

2. Nový způsob certifikace strojvedoucích na dráze celostátní a regionální. Jde o transpozici směrnice 2007/59/ES. Navrhovaná úprava v návaznosti na směrnici komplexním způsobem upravuje kvalifikační požadavky na výkon činnosti strojvedoucích, zejména věk, zdravotní a odbornou způsobilost, způsob jejich prokazování a doklady vydávané strojvedoucím. Strojvedoucím bude nově vydávána jednak licence ze strany Drážního úřadu, jednak osvědčení ze strany dopravce, zaměstnavatele. Licence bude osvědčovat obecné kvalifikační

požadavky, osvědčení pak požadavky speciální, spojené s konkrétními trasami a vozidly. Tyto dokumenty budou v rámci EU uznávány a pro zjednodušení kontroly a komunikace mezi státními orgány budou zřízeny elektronické rejstříky vydaných dokladů.

3. Interoperabilita technických požadavků v drážní dopravě. Jde o transpozici směrnice 2008/57/ES, přičemž novelou jsou navrhovány dílčí úpravy, zejména v oblasti schvalování drážních vozidel. Novela zákona o dráhách v této oblasti také upřesňuje, že požadavky interoperability se vztahují pouze na dráhu celostátní a na této dráze užívaná vozidla. Zahrnutí regionálních drah je nadbytečné a nežádoucí s ohledem na finanční dopady.

Vzhledem k tomu, že se jedná o úpravu pouze implementující několik směrnic Evropské unie, u nichž již uplynula lhůta pro zapracování do českého práva, a u dvou z nich je dokonce vedeno sankční řízení proti České republice ze strany Evropské komise, navrhuje vláda Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s návrhem zákona již v prvním čtení.

Dovolte mi osobně vás požádat o podporu tohoto zákona a tohoto postupu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro první čtení, pana poslance Karla Šidla. Jenom sdělím, že postup podle § 90 odst. 2 možný není. Bylo vzneseno veto. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, dámy a pánové, jak už zde bylo zmíněno, vláda České republiky předkládá novelu zákona o dráhách, který obsahuje provozování dráhy a drážní dopravy na našem území, stanovuje pravidla pro prokazování odborné a zdravotní způsobilosti strojvedoucích a technickou způsobilost drážních vozidel. Novela je zaměřena na transpozici právních předpisů Evropského společenství do českého právního řádu tak, jak již bylo zástupcem předkladatele zmíněno.

Unijní cíl si klade za úkol, že zavádí směrnice do národních legislativ členských států EU a vytváří pravidla na otevřeném evropském trhu pro osobní dopravu, pro železniční podniky, k provozování mezinárodní železniční dopravy. Předpisy jednotlivých členských států jsou velmi odlišné a pouze jednotná pravidla mohou vytvořit prostor k plné liberalizaci jednotlivých železničních dopravních společností v přístupu na evropský dopravní trh.

Národním cílem je povinnost provést transpozici platných směrnic společenství vyplývající ze závazku z přistoupení k Evropské unii. Současné dílčí úpravy zákona 266/1994 Sb. reagují na výtky Evropské ko-

mise týkající se nedostatečného zapracování předpisů Evropského společenství z prvního železničního balíčku.

Novela zajišťuje výše uvedené cíle, ale současně vytváří podmínky pro zahraniční dopravce, které nediskriminují našeho nebo naše národní dopravce.

Nově se objevují v české legislativě následující instituty: Dráha celostátní se stává součástí evropského železničního systému. Průkaz způsobilosti drážního vozidla vydaný Evropským společenstvím je závazným základem pro vydání průkazu způsobilosti drážního vozidla i v České republice. Současně platný průkaz způsobilosti k řízení drážních vozidel zůstává pouze pro dráhy tramvajové, trolejbusové, speciální, lanové a vlečky.

Nově se pro dráhy celostátní a regionální zavádí licence strojvedoucího, která je vydána drážním správním úřadem, a osvědčení strojvedoucího vydávané dopravcem, u kterého je zaměstnán. Tuto změnu lze přirovnat k již uplatňovanému řidičskému oprávnění a profesnímu průkazu pro řidiče nákladní a veřejné silniční dopravy v České republice.

Nově se stanovují pravidla a povinnosti pro dopravce provozující přeshraniční dopravu, které se vztahují k přidělení kapacity dráhy, k technické způsobilosti vozidel a na přípravu strojvedoucích. Je zajištěna ochrana národního charakteru provozu, prokazování potřebných znalostí českého jazyka.

Nyní mi dovoluji jako zpravodaji položit několik otázek předkladateli novely zákona, protože považují jejich zodpovězení za velmi důležité a potřebné v rámci projednávání této novely. Potřeboval bych zcela určitě vědět, o jaké předpisy se jedná a zda jsou již připraveny k aplikaci zákona, protože původně ty prováděcí předpisy, o kterých se novela zákona zmiňuje ve všech svých pasážích, jsme k tisku 136 neobdrželi. Bylo by velmi dobré, kdybychom měli k dispozici tyto tisky, protože ty upřesňují právě podmínky, o kterých jsem se zmiňoval, ať už se týkají odborné způsobilosti strojvedoucích nebo technické způsobilosti vozidel.

Co je pro mě zcela zásadní: vysvětlení pojmu usazení právnické a fyzické osoby v případě provozovatele osobní drážní dopravy na území České republiky. Jsou to § 24 a § 34d. Myslím si, že je nejasný i pojem § 46c odst. 3, kde se hovoří o minimálním stupni dosaženého vzdělání. Je to základní vzdělání, střední vzdělání a v jakých oborech? V § 46o odst. 2 písm. c) se hovoří o zajišťování teoretické a praktické části školení, které mají zajišťovat osoby s dostatečnou odbornou způsobilostí. Co bude tento pojem obsahovat – protože je součástí podmínek pro udělení akreditace drážním správním úřadem pro školící osobu.

Jsem přesvědčen, že po zodpovězení těchto dotazů a po projednání ve výboru – předpokládám, že hospodářském – bude možno přistupovat

ke schválení této novely i za poslanecký klub KSČM. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní v tuto chvíli jednu přihlášku, a to od pana poslance Josefa Smýkala. Má slovo tedy jako první. Prosím, pane kolego.

Poslanec Josef Smýkal: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, dva členové vlády, kolegyně a kolegové, příznám se, že jsem ani k tomu nechtěl vystupovat, protože bylo dáno veto k této předloze novely zákona o dráhách, přesto... A zároveň naváží na pana zpravodaje.

Zákon o dráhách je velmi významná norma, která reguluje celý obor železniční dopravy, a to jak infrastrukturu, tak přístup na infrastrukturu a podmínky – a znovu zdůrazňuji podmínky – podnikání v železniční dopravě. Z tohoto důvodu tento zákon vyžaduje velmi odbornou diskusi a proto jsme i dali veto na projednávání tohoto zákona, resp. předlohy tohoto zákona, protože si myslím, že potřebuje velmi odbornou diskusi, čemuž nasvědčuje i dlouhý proces přípravy této předkládané normy.

Dáte mi jistě za pravdu, že právní úprava je významná jak z hlediska otevření trhu, o čemž se často dnes diskutuje a svědčí o tom i slova pana ministra dopravy, tak i nastavení spravedlivých podmínek regulace tohoto trhu. Právě v otevření tohoto trhu má norma nesmírný význam nejenom pro národní dopravce, ale zejména pro všechny alternativní dopravce, kteří usilují o vstup na český trh. Já chci kolegy a kolegyně upozornit, že je to velmi, velmi závažná situace, která se právě v oblasti dopravy, železniční dopravy v poslední době velmi diskutuje.

Z tohoto pohledu lze již teď konstatovat, že předkládaná norma tohoto zákona je v některých směrech – a dovolím si to slovo říci – diskriminační a neposkytuje naprosto srozumitelné podmínky pro vstup na trh pro všechny dopravce. Znovu zdůrazňuji: pro všechny dopravce, pro podmínky, které jsou dány. Protože tyto podmínky nejsou srozumitelné, ale jsou srozumitelně nastavené, může vzniknout při regulaci vstupu na trh doslova chaos. Tato situace tak poškodí všechny dopravce, kteří usilují o provozování železniční dopravy v České republice.

Jako příklad bych si dovolil uvést institut tzv. rámcové dohody. Dohody přístupu na infrastrukturu, kterou uzavírá přidělice kapacity s dopravcem a která může plně zablokovat trh v České republice. Zákon se s touto otázkou prakticky nevyopírá.

V souvislosti s otevřením trhu zákon vůbec neřeší otázku například zde vzpomínaného financování přípravy strojvedoucích na své povolání. Je logické, že při otevření trhu se budou strojvedoucí s platnou licenci

přetahovat mezi jednotlivými dopravci. Přitom příprava strojevedoucího je dnes plně ekonomicky hrazena Českými drahami, což pro budoucnost již nepřípadá v úvahu. V situaci, kdy se připravuje rušení jednotlivých železničních tratí – a myslím si, že řada z nás zná podmínky a problémy ve svém regionu, a to v návaznosti na ekonomickou situaci v České republice – zcela chybí v zákonu specifické ustanovení pro tento případ.

Těchto otázek ve vztahu k nově předloženému návrhu zákona je více, a proto je nutná velmi podrobná odborná diskuse nad touto normou a ne jenom mechanické schválení pod záštitou transpozicní normy, byť to nerozporuji, protože skutečně jde o mnohdy transpozici směrnic Evropské unie. Je až tedy s podivem, že tuto normu předkládá pravicová vláda, která otázky otevření trhu prakticky v této normě neřeší, nebo neřeší dostatečným způsobem, a jsem přesvědčen, že takto postavenou normou by na to mohli doplatit všichni dopravci v České republice. Proto jsem rád, že tak, jak vzniklo v návrhu pana zpravodaje, je potřeba se vrátit k velmi odborné diskusi v hospodářském výboru naší Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Zeptám se ještě na další přihlášku do obecné rozpravy v rámci prvního čtení. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 48. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 48. Přítomno 167, pro 128, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému.

Tím končí projednávání bodu číslo 14, sněmovního tisku 136. Poděkuji panu ministroví, děkuji též panu zpravodaji.

Dámy a pánové, podle předchozích dohod s poslaneckými kluby bylo domluveno, že dnes budeme končit v 16 hodin, ale domnívám se, že ještě stihneme jeden bod. Proto zahajuji projednávání bodu číslo

25.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb.,
celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb.,
o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva,
rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů
a o změně některých zákonů (zákon o rybářství),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 134/ - první čtení**

Požádám ministra financí Miroslava Kalouska o úvodní slovo, kterým z pověření vlády tento návrh představí. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, jsem pravděpodobně jedním z velmi mála Čechů, který je šťasten, že nemáme moře. Kdybychom ho měli, tak by chtěl Vondra námořnictvo a já už nevím, z čeho bych to zaplatil. Ale bez ohledu na absenci moře máme povinnost připojit se k ustanovením Evropské unie a k nařízení Rady číslo 1005/2008, které se zabývá předcházením, potíráním a odstraněním nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, což je jednou z nejzávažnějších hrozeb pro udržitelné využívání mořských zdrojů.

Pro suchozemskou zemi, jako je Česká republika, z toho vyplývá povinnost rozšířit celním orgánům kompetenci o novou oblast kontroly dovozu a zpětného vývozu mořských produktů a udělení osvědčení schváleného hospodářského subjektu, jehož držitelé budou moci využívat zjednodušený postup při téhle činnosti. To je hlavní motiv, hlavní obsah tohoto návrhu zákona, který jsme vládě předkládali společně s panem ministrem zemědělství, protože já mám ty celníky a on má ty ryby.

Vedle toho jsme využili této příležitosti k tomu, abychom upravili celní zákon s ohledem na blížící se účinnost daňového řádu a upravili některá ustanovení formálně tak, aby odpovídala judikatuře Soudního dvora Evropské unie a dosavadní praxi, která probíhá. Zdůrazňuji, že v této části v žádném případě nerozšiřujeme kompetence Celní správy, jenom to upravujeme na dosavadní praxi a judikaturu. A také to upravujeme na nové zásady správního trestání.

Děkuji za pozornost a prosím o propuštění do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Prosím o slovo zpravodaje pro první čtení, pana poslance Marka Šnajdra.

Poslanec Marek Šnajdr: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové,

já velmi stručně, nemaje ani ryb ani lodí ani udic, tak pouze stručně pouze navážu na to, co zde říkal ministr financí. Zhruba tři oblasti úpravy tohoto zákona. Jednak synchronizace s evropskou legislativou, příslušná úprava kompetencí celního orgánu a v neposlední řadě zákon použít jako nosič pro sjednocení s terminologií nově nabývajících účinnosti daňového řádu.

Tudíž doporučuji podle návrhu organizačního výboru propustit do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku, proto se ptám, zda se hodlá někdo přihlásit. Ale protože tomu tak není, končím obecnou rozpravu a budeme se věnovat návrhům na příkazání. Organizační výbor navrhl příkazat tento návrh k projednání rozpočtovému výboru. Já se zeptám, zda chce někdo vznést ještě další návrh na příkazání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 49. Táže se, kdo souhlasí s návrhem na příkazání výboru rozpočtovému. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 49. Přítomno 167, pro 127, proti nikdo.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl příkazán k projednání rozpočtovému výboru, a tím jsme se vypořádali v prvním čtení se sněmovním tiskem 134 s bodem číslo 25 naší schůze. Poděkuji panu ministroví, poděkuji též panu zpravodaji.

Dámy a pánové, všem vám děkuji za dnešní spolupráci, za dnešní účast na schůzi Sněmovny. Přerušuji naše jednání do zítřka, tedy do rána do 9 hodin, kdy se budeme věnovat nejprve odpovědím na písemné interpelace od 9 do 11 hodin a potom dalším bodům tak, jak jsme si je schválili.

Přeji vám všem příjemné odpoledne a večer.

(Jednání skončilo v 15.50 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

4. listopadu 2010 v 9.03 hodin

Přítomno: 150 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Vážení kolegové, odbila devátá hodina, dovoluji, abych vám popřál dobré ráno a přivítal vás na dalším jednacím dni 7. schůze Poslanecké sněmovny.

Už tady mám první náhradní kartu pana poslance Zemánka, takže prosím i další, kteří potřebují vydat náhradní karty, aby mi je nahlásili.

Také tady dorazily omluvy.

Pan poslanec Vidím má náhradní kartu číslo 8.

Omluvy musím přečíst všechny. Pan poslanec Walter Bartoš, Zdeněk Boháč, to je všechno zahraniční cesta, ze zdravotních důvodů se omlouvá Michal Doktor, omlouvá se Michal Hašek, Pavel Holík, Petr Hulinský, Petr Jalowiczor, Jana Kaslová, Rom Kostřica, Václav Kubata, Josef Novotný starší, omlouvá se Ivan Ohlídál a pak Jan Smutný, Igor Svoják, Bořivoj Šarapatka a Jiří Šlégr. Mám tady omluvy členů vlády. Omlouvá se Petr Nečas, Radek John, Miroslav Kalousek, ten to tady pak upřesňuje, že se omlouvá do 10.30 hodin, omlouvá se Karel Schwarzerberg, Alexandr Vondra – ten odjel do zahraničí. Paní poslankyně Chalánková, od 10.30 se omlouvá, setkání s europoslanci. Takže od 10.30. A pak tady mám omluvu, ještě pan ministr Besser. Ten se dopoledne také omlouvá. To je všechno, co tady mám.

Dnešní jednání zahájíme bodem 86. To jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace.

A ještě jedna omluva. Paní dr. Štěpánka Fraňková se omlouvá z dnešního jednání.

Jenom vám připomenu, že po skončení písemných interpelací v 11 hodin jsme se domluvili, že projednáme pevně zařazený bod 82, je to tisk 46 a je to zpráva veřejného ochránce práv. A pak bychom měli projednávat pevně zařazené body 68 až 71.

Ještě než to přečtu, tak se o tom pořadu pobavíme, protože tady mám přihlášku pana poslance Jana Husáka, který chce požádat o přeřazení již schváleného bodu. Takže já se zeptám právě na to, kdo z vás navrhuje ještě nějaké změny. Prosím, pan poslanec Husák navrhne první změnu. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, na žádost pana ministra práce a sociálních věcí žádám o zařazení bodu 20, sněmovní tisk 131, jako první bod po již pevně zařazených, to znamená pravděpodobně pátý bod po písemných interpelacích.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Říkal jste – pátý vám to vychází.

Poslanec Jan Husák: Tuším, že je to pátý, nestačil jsem to zkontrolovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Řekněme po pevně zařazených bodech. (Poslanec Husák souhlasí.) Takže bod 20 po pevně zařazených bodech dnes. (Poslanec Husák: Děkuji.)

Dobře. Ještě někdo má návrh na změnu pořadu dnešního jednání? Ještě pan poslanec Úlehla Tomáš.

Poslanec Tomáš Úlehla: Dobré dopoledne. Já bych chtěl požádat o zařazení pevného bodu č. 17, sněmovní tisk 90, návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukše a Kristýny Kočí, zkráceně je to zákon o ochraně ovzduší a změně některých dalších zákonů, na 12.30, pokud by to bylo možné, pane předsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, to chcete na dnešek na 12.30? (Na dnešek 12.30. Ano.) Tam je asi pět pevně zařazených bodů. Nechtěl byste to zařadit po pevně zařazených bodech? Nevíme, jak to vyjde časově.

Poslanec Tomáš Úlehla: Je to po konzultaci s panem ministrem. Pokud by to mohlo být, tak uvidíme, ať se rozhodne hlasováním, ale je to docela zásadní bod, o kterém jednáme příliš dlouho, takže to načítám i po konzultaci na základě dalších kolegů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže vy navrhuje 12.30. Hlasovat můžeme všechno, pravda. Takže budeme hlasovat návrh, že to vrazíme do těch pevně zařazených bodů ve 12.30. Uvidíme, co to se Sněmovnou udělá.

Má ještě někdo nějaký návrh? Není. Takže se do toho... Ještě pan poslanec Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já si uvědomuji, že samozřejmě času dnes je velmi málo, a proto by podle mého názoru měly být projednávány jen body, kde je dosažena jistá míra konsensu o tom, že by dnes projednávány být měly. Já jsem byl informován o tom, že tuším pan poslanec Husák navrhl, aby dnes byl projednáván návrh zákona, který se týká novely systému o Úřadu práce, organizace Úřadu práce v České republice. Je to poslanceká novela, která sem byla předložena skupinou poslanců. Já bych chtěl

férově dopředu avizovat, že to je návrh zákona, se kterým má náš poslanecký klub ale opravdu velký problém, a myslím si, že by nebylo dobře takto kontroverzní bod navrhnout k projednání hned dnes. Myslím si, že jiný bod už by dnes projednán nebyl.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré ráno, dámy a pánové. Pane místopředsedo, pro pana předsedu. Já myslím, že právě pokud bude zařazen bod, který navrhoval pan poslanec Úlehla, a bude odhlasován pevně na 12.30, tak tím automaticky případně, protože pan poslanec Husák bod, který navrhoval, by byl asi pátý v pořadí, a tím by bylo zajištěno, že na ten bod, na kterém shoda jakási je, dojde, i pokud by byl ten bod třeba rozjednan. Větší ambici než šest bodů na dopoledne kromě písemných interpelací asi mít nemůžeme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Zaregistrujeme tuto připomínku poslance Tluchoře a budeme hlasovat o návrzích, jak byly podány.

První byl opravdu návrh pana poslance Husáka, který se týkal bodu 20. Opravdu je to návrh poslanců na vydání zákona o Úřadu práce. A pan poslanec Husák navrhoval tento bod zařadit za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento bod za dnes pevně zařazené body, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 50. Přihlášeno 112. Pro hlasovalo 58, proti 28.

Hlásí se poslanec Váňa.

Poslanec Miroslav Váňa: Zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem ne, a na sjetině mám ano.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Byla tady námitka pana poslance Váni, který zpochybňuje hlasování. Budeme hlasovat. Zvoním do předsálí. Budeme hlasovat o námitce pana poslance Váni.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Váni, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 51. Pro hlasovalo 113, proti žádný. Námitka byla přijata.

Můžeme nyní hlasovat znovu o návrhu pana poslance Husáka, bod 20, úřady práce, zařadit dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Kdo je pro toto zařazení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 52, přihlášeno je 113, pro hlasovalo 58, proti 38, bylo to přijato.

Můžeme hlasovat o dalším návrhu. Pan poslanec Úlehla, to se týkalo bodu 17, návrh poslanců, týká se ochrany ovzduší. Tady byl návrh, abychom zákon, který se týká ochrany ovzduší, abychom ho začali projednávat dnes ve 12.30 hodin. Budeme o tom hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ve 12.30 zařadit projednávání zákona, tisk 90, ochrana ovzduší, dnes ve 12.30? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 53, přihlášeno je 114, pro hlasovalo 108, proti 3. Zařadili jsme opravdu zákon na 12.30. Řídící to pak bude muset nějak provést, že ve 12.30 se začne projednávat tento zákon. Takto jsme to rozhodli, doufám, že se to tak i stane.

To je snad všechno, co jsme mohli hlasovat. Mám trochu pozměněný program schůze. Ovšem ne zas tolik. Začneme písemnými interpelacemi. Po jejich skončení, připomínám, v 11 hodin, projednáme bod 89, to je zpráva veřejného ochránce práv, a pak půjdou pevně zařazené body 68 až 71. To jsou tisky 6, 31, 32, 125, s tím ale, že jsme rozhodli, že ve 12.30 se bude projednávat bod 17. A to by nám snad mohlo stačit jako informace o tom, co se bude dít dopoledne.

Takže se můžeme pustit do prvního bodu programu a to je bod

86.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 7. schůze byly předloženy tři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž nebyli poslanci spokojeni, požádali o zařazení na pořad schůze Sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6, které zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se k odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní ani nezaujme stanovisko, ani o ní nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědí, seznam máme tady. Je to interpelace na předsedu vlády, Alexandra Vondru a Miroslava Kalouska.

První je interpelace na předsedu vlády. Je to interpelace poslance Davida Ratha ve věci snižování platů ve veřejném sektoru. Je to sněmovní

tisk 106 a pan poslanec Rath se zřejmě ujme slova, aby zdůvodnil, proč nesouhlasí s odpovědí předsedy vlády na tuto interpelaci. Požádám pana poslance, aby se, pokud chce, ujal slova. Vzhledem k tomu, že tady pan premiér není... mám ho tady mezi omluvenými, tak jenom připomínám, že premiér je na zahraniční cestě.

Prosím, pane poslanče, pokud i přesto chcete vystoupit, máte slovo.

Poslanec David Rath: Pane předsedající, dámy a pánové, samozřejmě mě trochu mrzí, že premiér v době interpelací na premiéra tu není, neboť tento materiál, který je interpelován, tedy snížení platů státních zaměstnanců a zaměstnanců veřejné sféry, je materiálem, který nebude speciálně projednáván a diskutován v této Poslanecké sněmovně jako samostatný bod, protože je to výhradně kompetence vlády ČR, rozhodnout o výši tarifních tabulek, resp. v tuto chvíli současná vláda Petra Nečase přichází s návrhem na snížení těchto tarifních tabulek.

Také mě velmi mrzí, že je tady poměrně málo ministrů, jejichž resortů se to přímo dotýká. Ať je to resort vnitra, kde se to týká policistů a hasičů, ať je to resort zdravotnictví, kde se to týká lékařů, zdravotních sester, ošetřovatelů, nebo resort sociální péče, kde se to týká zaměstnanců v sociálních službách, zaměstnanců domovů důchodců, zaměstnanců zařízení, která pečují o děti bez rodičů, a zařízení, která pečují o tělesně či mentálně postižené osoby.

Mrzí mě, že tady není ministr školství, kterého také nevidím, protože se to týká i resortu školství, byť ministr školství tvrdí, že učitelům takto platy neklesnou. Tak za prvé toto tvrzení není pravda, Ministerstvo školství učitelům neříká pravdu, a současně se to dotkne už jednoznačně všech ostatních nepedagogických pracovníků, ale samozřejmě se to dotkne třeba i vědeckých pracovníků, kterým také mají klesnout platy. Čili resortu školství se to také týká.

Nevidím tady ani pana ministra kultury. Resortu kultury se to týká také velmi zásadně, protože platy se mají snižovat a tato vláda chce snižovat platy i zaměstnancům a pracovníkům kultury.

Musím pochválit, vidím tady pana ministra zemědělství. Toho se to netýká, tam nevím o tom, že by snižovali někde platy, protože tam je minimum státních zaměstnanců, mimo zaměstnanců Ministerstva zemědělství a případně jeho organizací, ale i to je tedy záslužné, že alespoň pan ministr zemědělství na tuto interpelaci přišel, byť jeho resortu se to týká okrajově.

Dámy a pánové, když se podíváte do historie, tak nenajdete obdobnou situaci. Požádal jsem ministra – premiéra Nečase, aby mi sdělil, kdy v posledních několika desítkách let došlo ke snížení – skutečně snížení – platů zaměstnanců ve veřejné sféře. Nutno konstatovat, že k tomu nedošlo snad nikdy, s výjimkou měnové reformy někdy v padesátých letech, kdy

došlo k zásadnímu zásahu do majetkových poměrů občanů, především tedy zaměstnanců. Od padesátých let pak nedošlo nikdy k zásadnímu zásahu do platů a platy buď mírně rostly, nebo rychleji rostly, anebo stagnovaly.

Dámy a pánové, platy ve veřejné sféře, tedy ve sféře, kde pracují zdravotní sestry, a týká se to tedy zdravotních sester, ošetřovatelů, ošetřovatelek, lékařek, lékařů, policistů, hasičů, vědců, pracovníků ve školství, pracovníků v kultuře, čili obrovského množství lidí a jejich rodin. Dnes vláda přichází s tím, že poprvé v historii jim chce direktivně pro příští rok snížit platy. Přitom víme, že v řadě těchto oblastí pracují především vysokoškolsky vzdělané osoby. Čili je ne úplně fér, když někdo srovnává tu veřejnou sféru a říká: je tam o maličko vyšší průměrný plat než v té soukromé sféře. Tak za prvé, toto srovnání je trochu nefér, protože tam je jiná skladba a počet lidí s jinou vzdělanostní strukturou. Ve veřejné sféře je skutečně převaha vysokoškolsky vzdělaných lidí, zatímco v té soukromé sféře jich převaha není. Logicky vyšší vzdělání znamená, nebo by mělo znamenat, o něco vyšší plat. Samozřejmě není to absolutní, ale mělo by to tak do značné míry být. Tudiž platy ve veřejné sféře a v soukromé sféře, když srovnáváme stejné pozice a stejné vzdělání, tak dojdeme k závěru, že ta soukromá sféra má samozřejmě lepší platy. Pokud srovnáváte vysokoškolsky vzdělaného člověka, který pracuje pro soukromou firmu, a srovnáte vysokoškolsky vzdělaného pracovníka, například ošetřovatele, záchranáře, učitele, tak jednoznačně v této veřejné sféře ty platy jsou na stejných pozicích nižší. Přesto vláda přichází a chce tyto platy snížit. Tím pádem samozřejmě v té soukromé sféře vytváří určitou – v uvozovkách – příznivou konkurenci. Ona je příznivá pouze pro majitele soukromých firem, soukromých podniků, nikolivěk pro ty zaměstnance. Protože je jednoznačné, že i ten soukromý sektor velmi pečlivě sleduje vývoj platů na určitých pozicích, klíčových pozicích v tom veřejném sektoru. Protože schopných, vzdělaných, talentovaných a zkušených lidí nemá žádná země nadbytek. Žádná. Dokonce bych řekl, že Česká republika na tom může být ještě daleko hůř díky své minulosti než třeba Rakousko, Německo, Švýcarsko. Protože u nás spíše byla emigrace těch vzdělaných a schopných lidí, a to nejen emigrace před válkou, emigrace po roce 48, emigrace po roce 68, ale dámy a pánové, tato emigrace pokračuje i po roce 89. Má samozřejmě jiný rozměr, nemá často rozměr politický, ale má rozměr ekonomický.

Dámy a pánové, můžeme to vidět ve vědě. Můžeme to vidět ve zdravotnictví. Můžeme to vidět v oblastech, kde se objeví někdo velmi schopný – jako lékař, jako vědec. Takže tito lidé často navždy a nenávratně končí v zahraničí. Jen já z našeho promočního ročníku na medicíně znám několik mých kolegů, velmi talentovaných kolegů, kteří vystudovali v České

republice, začali zde pracovat, a když viděli ty podmínky, jaké v medicíně a ve vědě jsou, tak se sebrali a odešli.

Dámy a pánové, ani jeden z nich se nevrátil! Všichni ti, co odešli, dneska mají špičkové pozice ve Spojených státech amerických a mají příjmy, které by tady neměli nikdy. Čili talentovaní, schopní lidé, kteří tady vystudovali vysokou školu, jednu z nejtěžších, medicínu, v podstatě záhy poté, co zjistili, že si naše společnost těchto lidí neváží, prostě odešli pracovat do Spojených států amerických. Dnes jsou tam úspěšní, mají za sebou velmi dobré výsledky a jsou navíc vlivní a bohatí. Za svoji práci, kterou tam dělají v medicíně a ve vědě. A není jich málo. Takto jsme mohli skutečně přijít o nejtalentovanější lidi, třeba z našeho promočního ročníku. Bohužel, moje zkušenost je taková, že toto se týká skoro každého promočního ročníku, a vždycky těch nejlepších.

Dámy a pánové, my jsme skutečně i po roce 1990 konfrontováni s ekonomickou emigrací. A není to takové jdu tam na zkušenosti a vrátím se. Jistě, řada z nich ano, bylo by asi neseriózní, kdybych říkal, že všichni, kteří odejdou do zahraničí, se nevrátí. Ale tvrdím, že 80 nebo 90 procent těch, kteří v zahraničí uspějí, uspějí v té konkurenci, se nevrátí. Čili ti nejlepší se k nám prostě většinou vůbec nikdy nevrátí a jsou pro Českou republiku ztraceni.

Dámy a pánové, já vím, že pravice k tomu často přistupuje velmi fatalisticky a říká: ať si jdou, vždyť my je vlastně nepotřebujeme, ať jsi jdou, když se jim to tady nelíbí, tak ať si odejdou. Víte, Česká republika je země, která nedisponuje žádným mimořádným nerostným bohatstvím. Nemáme naftu, nemáme plyn. Zlato a stříbro nám vytěžili už ve středověku většinou králové. Takže skutečně nemůžeme spoléhat na to, že z té země dobudeme něco mimořádného, co za draho prodáme a to nás bude živit. Nás mohou živit výhradně a pouze naše ruce a především naše mozky.

V dnešním světě se hovoří často o globální konkurenci. Dámy a pánové, globální konkurence není v tom, že zaměstnáme ve výrobnách tisíce dělníků za minimální mzdu, aby mohli konkurovat Číně, Indii, kde pracují třeba za dolar za den. To skutečně není cesta. To není ta konkurence. My nemůžeme konkurovat tím, že všem, kdo pracují, sebereme zdravotní, důchodové a sociální pojištění a dáme jim dolar na týden, nebo na den, spíš na den, a budeme říkat: teď jsme konečně konkurenceschopní vůči Číně, Indii, Vietnamu a dalším těmto zemím. To samozřejmě není cesta. Bohužel sleduji takové tendence, že především pravicové vlády jak v České republice, tak v některých dalších zemích takto uvažují a říkají, že konkurence je v tom, že budeme snižovat náklady práce. To znamená, přeloženo do normálního jazyka, budeme lidi zaměstnávat za čím dál tím méně peněz, budeme chtít, aby za těchto méně peněz víc pracovali, dáme

méně do ochrany jejich zdraví, do ochrany jejich životů a do úrovně práce, ve které se nalézají. To není cesta, jak můžeme ve světě konkurovat.

Naší jedinou cestou, jak uvést zemi do dlouhodobé prosperity, jak udělat z České republiky bohatou zemi, a to by mělo být naším společným cílem – bohatou zemi z České republiky, dlouhodobě prosperující zemi můžeme udělat jen tím, že tady nejen udržíme naše schopné, vzdělané, talentované lidi, ale že dokonce některé budeme schopni získat ze zahraničí.

Ptám se vás, kdo půjde pracovat do našich vědeckých institucí, do našich kulturních institucí, do našeho zdravotnictví ze zahraničí, když ještě navíc ty naše už tak nízké platy ještě tato vláda chce snižovat. Samozřejmě sem nepůjde pracovat nikdo. Měli jsme období, kdy české zdravotnictví zachraňovali sestry a lékaři ze Slovenska. Já nevím, jestli to jste zaznamenali, milá pravicová vládo! Tato doba je už dávno pryč. Ze Slovenské republiky už sem prakticky žádní lékaři a žádné sestry nově neodcházejí. Naše zdravotnictví už nemá moc kdo zachraňovat. Výsledkem je, že na to vláda reaguje tím, že platy zdravotníků chce ještě snížit.

Já dneska jako hejtman čelím v našem kraji poměrně intenzivním aktivitám ohledně výzvy lékařů. Děkujeme, odcházíme. Tito často velmi zkušení lékaři si už velmi seriózně hledají místo v Německu, v Anglii. Mnoho jejich kolegů tam totiž už odešlo, odchází jich tam několik set každý rok. Teď samozřejmě ten odchod jen zesílí. My s nimi diskutujeme a říkáme, že rozhodnutí o zvýšení platů není vůbec v našich silách a v našich rukách, protože kraje či města, která zřizují řadu nemocnic, prostě nemohou vypsat své daně, nemohou vybírat své daně, jak to činí třeba některé země – v Rakousku, v Německu nebo ve Švýcarsku. Tady neexistuje systém nějakých zemských daní. Tady pouze jsou výnosy, které zajistí vláda, a když nám vláda dá méně peněz a méně peněz dá do zdravotnictví, logicky bude tlak ne na zvyšování platů, ale na snižování platů lékařů a zdravotních sester.

Já jsem zvědav, co s tím vláda udělá. Zatím vláda nedělá nic, hraje roli pštrosa, strčí hlavu do písku a tváří se, že problém neexistuje, že žádní lékaři neodejdou, anebo jich odejde pár. Kdyby jich odešlo, dámy a pánové, sto nebo tři sta, tak je to vážný problém, protože my za ně nemáme náhradu. A já skutečně nikomu nepřeji, aby se dostal do situace, která se stává poměrně často, to znamená něco se vám stane – a to se může stát i vám, i členům vlády – dostanete se do nemocnice a v nemocnici prostě nemají, vůbec nemají příslušného lékaře, který umí vyléčit váš problém. Dnes je medicína tak specializovaná, že není pravda, že když narazíte na interní, chirurgické či jiné ambulanci na lékaře, tak že automaticky tento lékař dokonale ví, jak vám pomoci, jak odstranit váš problém. Například některé typy operací umí na příslušném oddělení okresní či krajské nemocnice pouze jeden nebo dva lékaři. Když tam není, tak se prostě

tyto operace nedělají. Je to nepříjemné, když jsou to operace plánované, ale to je vyřešitelné. Je to fatální v okamžiku, kdy jde o výkony, které jsou život zachraňující. Ptáte se, co se pak děje? Příslušný pacient má bohužel, bohužel, smůlu.

Dámy a pánové, my si tady zahráváme skutečně se spoustou velmi nebezpečných věcí a vláda k tomu přistupuje velice, velice nezodpovědně a velice lehkovážně. Prostě současná vláda vyhání ty nejvzdělanější, nejkvalifikovanější, nejzkušenější lidi z České republiky a jedním krokem k tomu vyhnání je právě snižování jejich platů, a poměrně zásadní snižování jejich platů. My bychom tady měli vést diskusi, jak jim ty platy budeme zvyšovat a postupně vyrovnávat a dostávat na úroveň sousedního Rakouska, Německa. Nemyslím jen na absolutní úroveň, to je jedna věc, ale hlavně na tu relativní úroveň. Dneska v České republice přitom už nemůžeme argumentovat tím, že máme spoustu věcí levnějších. Podívejte se na spotřební koš. Dneska v Německu koupíte levnější maslo, levnější často salám, levnější je tam nafta, ale platy třeba lékařů a zdravotních sester jsou na úrovni jedné třetiny Německa nebo Rakouska, dokonce jedné dvacetiny než na úrovni třeba Anglie. Prostě v určité době třeba Tony Blair v Anglii si uvědomil, že britské zdravotnictví má obrovský nedostatek lékařů. Co udělal? Skokově Británie zvýšila peníze plynoucí do jejich zdravotnictví, takže ze 6 % hrubého domácího produktu to zvýšila na současných asi 7,5 až 8 %. Díky tomu měli peníze, které mohli dát na nakoupení lékařů. Díky tomu dneska britské nemocnice nakupují lékaře všude ve východním bloku, to znamená v Polsku, u nás, ale samozřejmě i v Indii a dalších zemích, které patřily dříve ke Commonwealthu. Výsledkem je, že samozřejmě britské zdravotnictví se krok po kroku vylepšuje, čekací doby jsou tam dneska už kratší. Ano, běžte si to ověřit, čekací doby na výkony a operace jsou v Británii dnes kratší nebo srovnatelné s Českou republikou. Jenže tady se ty cesty protínají. Zatímco u nás kvůli odchodům lékařů a nedostatku zdravotnického personálu se tyto čekací doby budou jen a jen zvyšovat a prodlužovat, tak v Británii se budou zkracovat, v nejhorsím zůstanou tam, kde jsou. Čili my, kteří jsme se ještě před pár lety, v uvozovkách, trochu posmívali britskému zdravotnictví a říkali jsme: na operaci katarakty se tam čeká dva tři roky, na výměnu kyčelního kloubu se tam čeká dva tři roky, tak dneska už je situace úplně jiná a dneska se nám můžou smát Britové. To je výsledek bohužel dlouhodobé vládní politiky, která tento problém podceňuje.

Totéž se chci zeptat, jak chcete do školství získat kvalitní a motivované učitele, když jim chcete platy snižovat. A teď jsme u toho problému. Pan ministr školství tvrdí: učitelů se toto netýká. Asi se jich netýká ta tarifní tabulka, ti jediní mají být vyčleněni z té skupiny pracovníků ve veřejném sektoru. To je také zvláštní logika, je to takové to rozděl a panuj, rozeštvat. Vláda říká: učitelům platy nesnížíme, snížíme je sestrám, doktorům, hasičům,

policistům, pracovníkům v kultuře, ale učitelům ne. Takže všechny tyto složky ještě postaví vláda proti učitelům, že ti zdravotníci, policisté, hasiči si říkají: proč naše profese je horší než ta učitelská? Tady je tak neuvěřitelně zlá a podlá logika vlády! Navenek říká, že učitelům platy nesníží, ale ve skutečnosti samozřejmě platy učitelů půjdou dolů a řeknu vám hned jak. Vláda totiž pošle podstatně méně peněz na provoz škol, to už je dneska realita. Tady opět mluvím za zřizovatele středních škol, tedy za kraj. Prostě my můžeme školám poslat jen ty peníze, které nám vláda pošle z rozpočtu. Když nám vláda pošle méně peněz, ředitelé těch škol jednoznačně musí sáhnout i na nadtarifní složky učitelů. Čili učitelé přijdou o odměny, učitelé přijdou o osobní ohodnocení. Takže to je hezký slib – my vám tarifní tabulky nesnížíme, to říkají učitelům, ale současně vám snížíme většinu nebo všechny nadtarifní složky. Výsledek je úplně stejný, na výplatní páse bude mít ten učitel méně v příštím roce, než má v letošním roce. Jenom se to vláda snaží zakrýt a zakamuflovat tím, že učitelé jsou vyřati z toho snížení tarifních platů všech ostatních zaměstnanců.

Dámy a pánové, můžete mi říct, jak můžeme do školství dostat nebo tam udržet kvalitní lidi v situaci, kdy mají takto nízké platy a my jim je ještě budeme v příštím roce snižovat? Jak chcete očekávat kvalitní výuku? Hodně tady debatujeme o státních maturitách a o tom, jestli je to dobře, nebo špatně a jak to zvýší kvalitu. Podle mě to žádnou kvalitu nezvýší, protože kvalitu jediné zvýší kvalitní učitelé a kvalitní učitele ve většině nesežene a dlouhodobě neudržíte, pokud jim nezajistíte slušnou životní úroveň. Prostě pokud povolání učitele bude povolání pro chudé, tak nečekejte, že tam budou chtít chodit pracovat úspěšní a ti, kteří nechtějí být celý život chudí a neúspěšní. Prostě je to protimluv. Ano, najdete tam určitě pár motivovaných nadšenců, to se najde vždycky, ale na nich přece nejde stavět systém. Nemůžu systém zdravotnictví stavět na tom, že tam vydrží nějaký nadšený doktor, který jako Matka Tereza bude běhat po celé nemocnici, když všichni ostatní kolegové odejdou do zahraničí. Určitě se v každé nemocnici aspoň jeden takový najde, ale na tom nemůžeme stavět systém, protože ten to nestihne a nezvládne. Stejně je to s učiteli.

Možná ještě horší je to s vědci. Dámy a pánové, my se často, zvláště prarada ráda hovoří o podpoře vědy, budeme podporovat vědu, uděláme reformu vědy a pak budou padat geniální patenty a geniální publikace a geniální objevy, které dostanou Českou republiku na výsluní nejchytřejších zemí ve světě. Mimochodem, není to jen záležitost tak velkých zemí, jako jsou Spojené státy, které jsou samozřejmě jedničkou ve výzkumu, ale například srovnatelné Finsko dosahuje nesrovnatelně lepších výsledků ve vědeckých objevech než Česká republika. To je prostě fakt. Čím to dosahuje? Samozřejmě být vědcem ve Finsku je úplně něco jiného než být vědcem v České republice, a to z mnoha důvodů. Samozřejmě jeden z

důvodů je nepochybně ekonomický. Dneska do vědy nedostanete jiného člověka než naprostého fandou, protože on za to, co tam dostává, neužije ani sebe, natožpak svoji rodinu.

Dámy a pánové, jak chcete tedy zajistit konkurenceschopnost v oblasti vědy a výzkumu, když neděláte vůbec základní podmínky pro to, aby ti lidé tam mohli pracovat. Základní podmínkou je, aby si tam vydělali tolik, aby se aspoň uživilí a měli rozumný ekonomický statut a nebyli prostě chudáci, kteří si nemohou koupit boty ani jednou ročně.

Tyto všechny problémy chce vláda vyřešit tím, že v příštím roce všem těmto profesím sníží platy, sníží životní úroveň. Já to považuji za zásadní a hrubou chybu, a to jsem tady ještě nehovořil o skupinách, jako jsou policisté, hasiči. Policejní sbor skutečně decimujeme, respektive tato vláda decimuje zcela promyšleně a cíleně. Začal to ministr Langer. Já jsem svého času řekl, že zvláštní hobby ministra Langra je hubit policisty jako obtížný hmyz. Mám velmi silný pocit, že stejnou filozofii převzala tato vláda. Jak chcete zajistit bezpečí? Jak chcete zajistit bezpečnost? Jak chcete zajistit odborníky, kteří zvýší objasněnost, když je prostě z policie vyháníte?

Opět budu hovořit o místě, které znám nejlépe – Středočeský kraj. Ze středočeské krajské policie odchází desítky těch nejzkušenějších a nejkvalitnějších policistů. Prostě vás mají plné zuby! Mají plné zuby této vlády a její politiky! Nevidí žádnou perspektivu. A opět je to podobně jako s lékařem. Kvalitní lékař roste a učí se deset let. Deset let trvá, než z laika uděláte plnohodnotného lékaře. Musí vystudovat lékařskou fakultu a minimálně další čtyři roky na sobě intenzivně pracovat. U policistů, například kriminalistů a dalších odborníků třeba na tu nejzávažnější kriminalitu, na terorismus, na skutečně třeba protidrogovou problematiku, tak tam nemůžete chytit někoho na ulici, dát mu dvouměsíční kurs a říct: teď jsi kriminalista, teď jsi odborník na potírání nejzávažnější trestné činnosti. Samozřejmě, že ne. Ten člověk opět roste velmi dlouho. Můžeme debátovat, a na to nejsem odborník, jestli takový člověk roste pět let, deset let, patnáct let.

Co jste s těmi lidmi udělali, milá vládo? Prostě říkáte, že je nepotřebujete, že vás nezajímají, ať si jdou. Prostě za jejich práci pro tento stát, pro nás všechny, jak tady sedíme, jim posíláte vzkaz: my vás snížíme platy. Samozřejmě ten výsledek bude evidentní, stejně jak jsem říkal, že se projeví v nemocnicích tím, že tam nenajdete často toho lékaře, tak tady prostě nenajdete toho policistu. Prosím, aby se pak veřejnost nezlobila na Policii České republiky za to, že stoupá kriminalita, za to, že jsou přepadení, za to, že jsou vykradení, za to, že jsou napadení a za to, že to nikdo nestačí vyšetřit a pachatele usvědčit a chytnout, respektive chytnout a pak usvědčit.

Dámy a pánové, je potřeba tuto věc vědět už dnes. Aby si lidé,

veřejnost jasně uvědomila, že všechny tyto kroky vedoucí ke snížení příjmů a platů pracovníků ve veřejné sféře jednoznačně sníží kvalitu práce a služeb těchto složek. Čili jak zdravotnictví, tak školství, tak výkonnost vědy, tak výkonnost policie, ale samozřejmě i výkonnost hasičského záchranného sboru. Prostě nemůžeme se tady tvářit, že tomu tak není.

Čili dámy a pánové, mě skutečně velmi mrzí, že místo toho, aby tady pan premiér poslouchal tyto výtky, místo toho, aby se posmíval zástupcům těchto zaměstnanců, kteří svoji nespokojenost vyjadřují tu na demonstracích, tu chystanými stávkami, tak místo toho ho tato problematika zjevně nezajímá. Tato vláda v čele s panem premiérem Nečasem a ministrem financí Kalouskem už je rozhodnuta. Prostě lidi pracující ve zdravotnictví, školství, vědě, kultuře, policii, záchranných sborech tento stát nepotřebuje. Ale já bych to otočil. Tento stát je potřebová, a potřebová je hodně. Potřebujeme je my všichni. Potřebují je občané. Zdá se, že jediný, kdo je nepotřebová, je tato vláda a její poslanci v této Poslanecké sněmovně.

Když nemá rozum vláda, dámy a pánové, tak doufám, že by měli mít rozum aspoň koaliční poslanci a vzepřít se tomuto absolutnímu, absurdnímu nesmyslu. Prostě já apeluji na poslance stran, které neměly ve svém volebním programu snižování platů veřejné sféry, aby se vzpamatovali a přestali páchat tento podvod na voličích, protože když jste to neměli v programu, tak byste to neměli ani prosazovat, ani podporovat, ani realizovat!

Dámy a pánové, je skutečně velmi smutné, že u této klíčové debaty, která do značné míry ovlivní životy milionů lidí v České republice, tak tato debata probíhá za minimálního zájmu členů vlády. Přitom jde o přímý útok na střední vrstvy. Každá společnost, která chce být stabilizovaná, postupně bohatnout, postupně zvyšovat životní úroveň, tak si musí opečovávat střední vrstvu. Tam právě patří zdravotní sestry, lékaři, učitelé, vědci, samozřejmě to můžeme speciálně stratifikovat, co je střední vyšší, co je střední, co je střední nižší. Ale tyto všechny profese patří zjednodušeně do střední třídy. Místo toho, aby vláda řady střední třídy rozšiřovala a průměrnou úroveň, průměrnou ekonomickou úroveň příslušníků střední třídy postupně zvyšovala, tak přichází s něčím naprosto neslýchaným, zásahem s cílem snížit životní úroveň, snížit ekonomický potenciál zástupců a členů střední třídy.

Já před tím zásadně varuji! Společnost, která rozkolísá svoji střední třídu, která dopustí chudnutí své střední třídy, je společnost, která směřuje k velkým sociálním problémům a vážným společenským problémům. Je to společnost, které začne růst extremismus. Já varuji vládu, aby těmito opatřeními nepodporovala a nerozšiřovala živnou půdu pro extremistická hnutí! Je to skutečně velice nebezpečné.

Premiér Nečas často říká, dobře, tohle jsou ti, v uvozovkách, paraziti, ten veřejný sektor, protože žijí z daní. Oni parazitují na těch, co vytvářejí

hodnoty. Mimochodem, to je typická marxistická teorie. Teorie, že jedna skupina lidí ve společnosti hodnoty vytváří a druhá je jenom spotřebovává. To je základna a nadstavba, čili je vidět, že pan premiér Nečas, byl se rád pasuje do jakéhosi pravicového politika a zastánce pravicového myšlení, tak je vidět, že myslí úplně jinak.

Ono v tom dnešním světě už to tak zdaleka není. Jedním z největších tvůrců hrubého domácího produktu země totiž je zdravotnictví, výzkum, ale i to školství a další služby. Případně bez služeb těch policistů, hasičů, zdravotníků, učitelů, vědců nemůže dobře fungovat ani ten soukromý sektor, soukromá sféra. Navíc toto je obrovská skupina lidí a jejich rodin, které mají obrovskou kupní sílu, koupěschopnost. Tito lidé samozřejmě za své platy pak mohou chodit do místních restaurací na večeře a na obědy, kupovat si knihy, kupovat si časopisy, kupovat si oblečení, potraviny a další věci, investovat do svého bydlení. Tím, že jim sníží tato vláda platy, celá tato skupina čítající stovky tisíc lidí logicky přestane utrácet, nebo začne utrácet podstatně méně než v letošním a loňském roce. Kdo myslíte, že to nejvíc odnese? No samozřejmě malí a střední podnikatelé. Protože ty velké firmy, jako je třeba naše kolínské TPCA vyrábějící automobily, to příliš nepocítí. protože tam jde nějakých 90 až 95 % výroby na export, na zahraniční trhy. Ale samozřejmě v tom Kolíně, Kladně, Českém Krumlově, Znojmu to pocítí majitelé těch restaurací, majitelé těch knihkupectví, majitelé těch trafik, majitelé těch obchodů s nábytkem, malé stavební firmy, které si tito lidé najímají na opravy svých bytů, na rekonstrukce svých domů. Samozřejmě tam všude klesne obrát.

Čili vláda tím, že sníží příjmy a sníží životní úroveň obrovské skupiny lidí pracujících ve veřejném sektoru, automaticky přelévá tuto krizi ještě víc do sektoru malých a středních podnikatelů. Takhle se chová vláda, která chce a tvrdí, kudy chodí, že podporuje malé a střední podnikatele? Dámy a pánové, čím? Ty můžete podpořit jenom tím, že bohatne společnost a že stoupá procento lidí ochotných utratit své peníze ve službách a nabídce těchto malých a středních firem, jinak jsou to jenom řeči, prázdné řeči, prázdné fráze o tom, že někdo někoho podporuje. Nikoliv. Současná vláda i tímto opatřením prostě potápí hlavu pod vodu malým a středním podnikatelům.

Bohužel žádná takováto rozprava o těchto věcech se na půdě této Sněmovny zatím nevedla. Proto si dovoluji taktó obšírnější projev, protože k tomuto klíčovému tématu se tady vůbec, nebo minimálně, jen minimálně diskutovalo. Zase říkám – prosím, aby si veřejnost všimla, jak toto klíčové téma vyvolává zájem u současné vlády. Prostě vláda svojí minimální účastí vzkazuje lidem: vy nás nezajímáte, jste nám jedno. Prostě arogance moci. Bohužel arogance moci, na kterou doplatíme my všichni tím, že Česká republika začne rychleji a rychleji chudnout.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Do rozpravy se –

Poslanec David Rath: Ještě pardon. Vzhledem k tomu, že tady není pan premiér, tak bych chtěl navrhnout po rozpravě přerušení tohoto bodu, protože si myslím, že jde o tak závažné téma, že vzhledem k tomu, že je to interpelace na premiéra, tak bychom měli počkat, až tady bude premiér, aby s námi mohl diskutovat. Mimochodem, premiér neustále tvrdí, jak chce diskutovat s opozicí – tady vidíme tu diskusi. Možná tady s námi chce diskutovat nějaký neviditelný duch pana premiéra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další, kdo se přihlásil do této rozpravy, je pan ministr Dobeš a pak paní poslankyně Semelová. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Jednak pan premiér byl omluvený, protože je na služební cestě, a přiznám se, že mu vcelku závidím, že může dělat něco rozumného.

Já jsem si vyslechl interpelaci pana hejtmána a poslance Ratha a napřed jsem si po patnácti minutách říkal, že někam uteču, ale všude mě pronásledoval zvukový záznam, pak jsem si říkal, že se musím ozvat, a říkal jsem si, jestli mu mám poděkovat za to, že mě pochválil, nebo reagovat na to, že mě kritizuje. Pak jsem pochopil, že kritizuje vládu za to, že přidala učitelům na úkor jiných.

Ano, vláda se ve své koaliční dohodě shodla na tom, že je potřeba ocenit učitele a vsadit na učitele a na to, co pan poslanec Rath kritizuje, protože vláda vnímá, že ve vzdělanosti a v kvalitě vzdělání je budoucnost této republiky. Proto se podařilo prosadit v koaličním vyjednávání to, že pro rok 2011 dostanou učitelé přidáno 2,1 miliardy a v roce 2012 další 4 miliardy. A mě vcelku překvapuje to, že sociální demokrat vytyká vládě, že učitelům 2,1 miliardy přidá do tarifní tabulky, jinými slovy nárokově. To jsou 2,1 miliardy, které se rozprostřou pro vysokoškolsky vzdělané kvalifikované učitele, zhruba 110 tisícům učitelům vláda v příštím roce nárokově přidá.

To, že se snižuje nenároková složka, to není pravda. To je 2,1 miliardy navíc nad tu mzdovou základnu, to je navíc vůči roku 2010. Stejně tak rok 2012 jsou další 4 miliardy navíc nad tu mzdovou základnu. To znamená jestliže 2,1 miliardy učitelé budou mít v nároku, v povinné složce, ředitelům se ani o korunu nezmění objem v té nenárokové složce, takže to je potřeba tady zdůraznit a sdělit to, takto to je. Já rozumím, že je možná nepříjemné pro opozičního poslance toto slyšet, ale je potřeba to učitelům takto říct a takhle to je.

Co se týče provozních nákladů, které jsou. Já často říkám, že české

školství je nemocné. Je nemocné roky. Bylo nepochybně nemocné i za vlády sociální demokracie. A ta nemoc má několik příčin. Jedna z příčin je neskutečně obrovská síť škol, středních škol, vysokých škol vůči demografii této země.

Já bych v tuto chvíli vyzval pana hejtmána Ratha, aby přestal uvažovat o gymnáziu v Hostivicích, aby přestal uvažovat o vysoké škole v Hostivicích a pomohl mně redukovat síť středních škol, mimo jiné ve Středočeském kraji. Děkuji. (Potlesk ze střední části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě fakticky se hlásí pan poslanec Rath a pak paní poslankyně Semelová, tu jsem chápal, že se hlásí řádně – je to dobře pochopeno? (Ano.) Takže prosím, pan poslanec Rath reakce a pak teprve poslankyně Semelová.

Poslanec David Rath: Děkuji, pane předsedající. Nejprve bych chtěl upřesnit svůj návrh přerušit tu diskusi ještě během rozpravy, aby mohla pokračovat v době, kdy tady bude pan premiér.

Pan ministr školství tady předvedl klasickou demagogii. Je to, pane ministře, stejně jako s vysokou školou v Hostivici. Žádnou vysokou školu v Hostivici nikdo zakládat nechce, možná, když s tím přijdete, já o tom budu uvažovat, ale přestože jsem patriot hostivický, tak tohle je blbost, pane ministře, zakládat tam vysokou školu.

A je to úplně stejné s platy učitelů. Vy rádi mluvíte, co bude v roce 2012. Co bude v roce 2012, na to si skutečně počkáme, to jsou ta těšínská jablíčka nebo, chcete-li, mrkev, kterou zavěšujete oslovi před čumák! Vy se k těm učitelům takto totiž chováte. Vy jim tak zavěsíte tu mrkev a říkáte: ta mrkev přijde v tom roce 2012. A čekáte, že oni budou tak naivní, že takhle půjdou za tou mrkví a budou si furt říkat: tak v roce 2012 zase nastane ten zázrak.

Podle mého názoru bohužel, podtrhuji bohužel, nenastane. Vy ty učitele podvádíte. Stejně tak jako je podvádí tato vláda při debatě o zvýšení platů příští rok.

Pane ministře, ptám se vás, když příští rok ze statistiky vyplyne, že průměrné platy – ne platy, příjmy – že průměrné celkové příjmy učitelů v příštím roce budou stagnovat, nebo dokonce klesnou, rezignujete? Rezignujete sám a slíbíte z tohoto místa, že pokud statistický úřad přijde po zhodnocení příštího roku, tedy roku 2011, s výsledkem, že celkový průměrný příjem učitele v České republice stagnoval nebo poklesl, tak vy řeknete: Podvedli jsme vás, páni učitelé a paní učitelky, páni profesori a paní profesorky, je mi to líto. A sám rezignujete? Slíbíte to na tomto místě?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji za dodržené dvě

minuty. Nyní s faktickou se hlásí – bylo to aspoň jako faktická avizovaná, takže tu opět s tou dvouminutovou – pan ministr Dobeš. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji vám. Slíbím to, protože v příštím roce se zvedne mzdová základna o 2,1 mld. korun. A já věřím, že i s rozumnými hejtmany dovedeme od září zkorrigovat tu ohromnou síť středních škol. Pokud mně v tom pomůžete, pomůžete mi dostat mému slibu.

A co se týče toho osla a té mrkve. Když jsem nastoupil, řekl jsem, že chci zvednout prestiž učitelů, ale i úctu k učitelům. To je to podstatné. Možná že za vlády, ve které vy jste byl, byli učitelé za osly, ale já chci znovu říci: Je to skupina lidí, na kterých stavíme budoucnost, pane hejtmane. A tak je potřeba se k nim chovat. (Mohutný potlesk koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ještě fakticky pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Já myslím, že statistika hovoří jednoznačně. Za vlád sociální demokracie stoupaly platy učitelů nejrychleji v novodobé historii České republiky.

Pane ministře (výrazně nahlas), neměl byste utíkat z tohoto sálu, ale poslechnout si to a statistiku si přečíst. Současně, jestli úctu učitelům vyjadřujete tím, že jim už dneska klesají nadtarifní složky mezd, protože vláda ty peníze prostě neposílá, to je realita. V řadě škol jim klesají příjmy, protože školy nemají na to jim dávat nadtarifní složky, čili jim klesají platy, celkové platy. Takže to je zvláštní vyjádření úcty. A ještě teď přicházíte s tím, že studentům, rodičům a učitelům chcete zavírat školy. Dobře. Já to registruji jako plán vlády, která říká: Máme příliš mnoho škol, tak je zavřeme.

Pane ministře, tak mně pošlete seznam škol, kam chodí žáci, kde jsou učitelé – a těch my máme v kraji drtivou většinu – které vy zavřete. Běžte těm učitelům říct, že je vyhodíte z práce, žákům, že budou jezdit do jiné školy, a rodičům, že mají smůlu, že škola, kterou vybrali spolu se svými dětmi, nebo pro ty malé děti, kterou jim vybrali rodiče, tak zaniká. Když to uděláte, dobře.

Dámy a pánové, myslím, že tady je potřeba vzít rozum do hrsti. Přece není cesta dneska školy plošně uzavírat. Samozřejmě nevylučuji, že k nějakému slučování a racionalizaci může dojít. K tomu dochází stále, to je živoucí organismus. Ale uvědomme si, v jaké jsme situaci. Dneska nám praskají, alespoň u nás v kraji, nám praskají základní školy ve švech, protože jsou silné populační ročníky, které nejdřív zaválily mateřské školky, a teď se ta vlna převaluje do prvních a druhých tříd. To je realita. Aspoň

v našem kraji je to realita! Já nevím, jestli pan ministr o tom vůbec ví!

Jasně, já chápu, že celý život působil jako psycholog, vězeňský psycholog, že k tomu školství nemá tak blízko. Tak by si to aspoň měl dostudovat! Pane ministře, tak si to prosím aspoň nastudujte, jak to je! (Upozornění na čas.) Protože jestli je logika dneska ty školy hurá akci zavřít, abychom pak je zase otevírali, jak dorostou tyto silné ročníky, tak to je skutečně hodně zvláštní logika.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. A nyní tady máme paní poslankyni Semelovou a pak paní poslankyni Bohdalovou.

Poslankyně Marta Semelová: Dobrý den. Pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtěla bych zareagovat nejdříve na to, co tady zaznělo o přehustěné síti. My bychom si měli vzpomenout, kdo tu síť takto přehustil, a to především o gymnázia, soukromé školy střední atd. atd. Bohužel na úkor učňovského školství, které je téměř zlikvidováno a kde nám teď chybějí řemeslníci. To je jedna poznámka.

Druhá věc. Já souhlasím s tím – a vždy jsem to podporovala, my jsme to i navrhovali – aby učitelé byli skutečně dostatečně oceněni, protože učitelé si zaslouží mnohem vyšší platy, než mají a než budou mít. I když já takové iluze o těch platech, jaké tady měl pan ministr Dobeš, nemám. Nicméně školu jako jeden celek tvoří nejen učitelé a žáci, ale také provozní a správní zaměstnanci. A tady bych chtěla říci, že provozní a správní zaměstnanci mají už teď naprosto nedostačující platy, které se pohybují pod úroveň minimální mzdy. Týká se to kuchařek, týká se to školníků, uklízeček, hospodářek atd. atd. My si musíme uvědomit, že bez nich prostě škola fungovat nebude. Mnozí z těchto lidí mají hypotéky, mají půjčky a po dalším zdražení a po snížení jejich platů nebudou mít na to, aby to mohli splácet. V Praze třeba mohou z těch škol odejít. Nevím, kdo to tam potom bude dělat, zřejmě se opět najme nějaká firma, která bude chtít zisk a akorát na tom bude vydělávat, celkově se systém prodraží. Ale někde na venkově lidé ani nemají kam odejít. Zvýší se nezaměstnanost, zvýší se chudoba.

Já souhlasím s tím, že skutečně vláda se chová tak, aby rozdělila společnost podle hesla rozděl a panuj, aby rozdělila odborové svazy jeden proti druhému, ale také odborový svaz pracovníků školství navzájem. Myslím si, že je na místě to, že pedagogičtí pracovníci školství se přihlásili svou solidaritou právě k nepedagogickým pracovníkům, kteří se skutečně propadnou do hmotné nouze. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. A teď bych požádal paní poslankyni Bohdalovou, která se přihlásila do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, bohužel pan ministr už odešel nebo někam zmizel, ale on tady zase horoval 2,1 mld. do platů vysokoškolsky vzdělaných učitelů. Ano, беру to. Ale ptám se ho, ptám se ho už poněkolkáté – jak. Změnou zákona? Nebo vládní vyhláškou? Nebo bude ignorovat ty tabulky, které připravují na Ministerstvu práce a sociálních věcí? Já chci vědět, jakým způsobem docestuje 2,1 mld. korun od 1. ledna na platy učitelů. To mě zajímá už asi dva měsíce, ještě jsem na to odpověď nedostala.

A co se týče sítě středních škol, tam opravdu si myslím, a bohužel generálka státních maturit to ukázala, že ne všechny školy, které jsou dneska zapsané v registru středních škol, předávají takové vzdělání mladým lidem, že by se měly udržet na tom pomyslném trhu školství.

Ale pro mě je primárně důležité: Přestaňme proklamovat, že 2,1 mld. půjde do platů vysokoškolsky vzdělaných pedagogů. Řekněme si konkrétně jak, aby ti učitelé, kteří za námi chodí a ptají se nás, jak to bude, jak budeme mít navýšené platy... A my říkáme: No, až to pan ministr vyřeší. Tak ať to vyřeší!

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Ještě se hlásí pan poslanec David Rath, tak ho pozvu k mikrofonu.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, chtěl bych využít toho, že v průběhu rozpravy přišel i pan ministr zdravotnictví, a chtěl bych se ho otázat, protože ta věc spolu úzce souvisí. Tedy snížení platů zdravotníků i s tou situací řekněme akce, která běží – Děkujeme, odcházíme. A jak Ministerstvo zdravotnictví chce čelit zesilujícím odchodům lékařů, co s tím chce dělat, protože ta situace je skutečně velice vážná.

A ještě jednu poznámku k tomu uzavírání škol. Ono se to hezky tady řekne. Určitě všude v republice, včetně našeho kraje, existují školy, o které je relativně malý nebo menší zájem studentů či rodičů. Pak jsou školy, o které je zase velký zájem. Pan ministr říká: Musíme redukovat tu síť škol, tam ušetříme. Dobře. Logicky se tedy nabízí redukovat ty, o které je ten zájem menší či malý, protože samozřejmě ty mají spoustu i ekonomických problémů.

Ovšem uvědomuje si pan ministr, že jsou to v drtivé většině právě školy, po jejichž absolventech je obrovský hlad, veliká poptávka v celé české ekonomice? Že jsou to především učební obory? Tady jsme se dostali totiž za ta léta do situace, kdy skoro každá rodina chce svého potomka dát na obchodní akademii, na manažerskou střední školu, na gymnázium. Hlavně zvláště absolventů nejrůznějších ekonomických, obchodních, bankovních a já nevím jakých středních škol máme plné úřady práce. A dokonce

nejenom se středním vzděláním, ale dokonce i s vysokoškolským vzděláním, takže já už na úřadu mám v podstatě sekretářky všechny inženýry nebo magistry. Je to fajn, jsou vzdělanější, ale pracují za plat, který předtím měla, před nějakými deseti lety, středoškolačka. A vytlačují samozřejmě středoškolačky.

Čili dámy a pánové, o tyto školy je eminentní zájem, byť souhlasím s tím, že o jejich absolventy zase takový zájem není. A zase o školy, kde absolventy potřebujeme, a to jsou jak namátkou truhláři, tesaři, pekaři, zednické profese, další profese ve stavebnictví, tak tam je třeba jenom třetina nebo polovina zájemců, než kolik bychom mohli přijmout. Takže pane ministře, máme tyhle školy zrušit, zavřít? Aby tam nebyl vůbec nikdo? Aby nám už nevycházeli vůbec žádní tesaři, truhláři, zedníci, automechanici – jen proto, že se tam přihlásí jen třetina nebo polovina lidí? Anebo máme jít tou cestou, kdy řekneme: Mám tady gymnázium, je o něj eminentní zájem, mám 33 dětí v každé třídě na výjimku, ale milí rodiče a děti, máte smůlu! Přichází pan osvícený ministr a říká: Potřebujeme více automechaniků! Zavřeme vám gymnázium a všichni z gymnázia šup do výroby! To už tady, pane ministře, bylo. To bylo tady v 50. letech. Nebo jak to chcete udělat?

Nebo chcete, abychom my na krajích byli zachvázeni záchvatem Alzheimerovy demence a vyběhli sami a říkali: Tak tahle gymnázia zavřeme a tyhle obchodní školy zavřeme a tyhle bankovní instituty zavřeme! Přestože praskají ve švech a každý rok se tam přihlásí obrovské procento zájemců? Nezlobte se, to já tedy dělat nebudu! To jestli chcete dělat vy, pobíhat po republice a po kraji a říkat: Tohle gymnázium zavřeme, tohle zavřeme, tuhle školu zavřeme!

Víte, ono se to strašně hezky řekne, ale praktické provedení je pak strašně obtížné. Protože reálně z ekonomického pohledu na zavření jsou především učiliště a střední odborné školy, tam je zájem menší než jejich kapacita, zatímco školy, jako jsou gymnázia a tak dále, o které je eminentní zájem, tak zase vydělávají, protože s tím, jak jdou peníze za studenta, tak s těmi nejsou ekonomické problémy. Přece nechcete po mně, abych jako hejtman zavíral ekonomicky prosperující školu jen proto, že si pan ministr myslí, že je moc studentů na gymnáziích. Toho se, doufám, nedočkáme!

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Teď nejdřív omluvím pana poslance Humla, který se omluvil z odpoledního jednání. Do rozpravy se hlásil pan ministr Dobeš. A vám se omlouvám, protože jsem vás svolal vzhledem k tomu, že bylo avizováno, že budeme hlasovat o přerušení projednávání této interpelace. Nicméně rozprava se znovu rozhořela, tak prosím pana ministra Dobeše, aby se ujal slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, pane předsedající. Kdo se domnívá, že David Rath je mým soupeřem, tak teď musím říci, že to bylo domluvené. David Rath mi udělal PR a teď já na to zareaguji tak, jak jsme se domluvili.

Já jsem 29. října poslal všem hejtmanům dlouhodobý záměr koncepce regionálního školství, i panu Rathovi jsem tohle poslal, a v tom dlouhodobém záměru jsem stanovil čtyři priority: ocenění učitelů včetně té tabulky a výhledů. Druhá věc byla kvalita. Co uděláme s kvalitou či nekvalitou, jak budeme tedy postupovat od střechy, což souhlasím, to je ty státní maturity od střechy, ale jak půjdeme k základnímu školství, srovnávací zkoušky, časová osa, jak to dodržíme. Třetí věc byla efektivita sítě, na které nepochybně i s panem hejtmanem budeme spolupracovat. A tam byla ta procenta.

Jestliže dneska máme 27 % procent gymnázií v segmentu, tak tam navrhuji 25 až 32. A zase ta specifika krajů. Řeknou, my máme excelentní gymnázia, chceme to takto. A je potřeba touto cestou vzájemné spolupráce jít. Protože mít naplněné střední školy z 50 % je pro ministra školství velmi neefektivní. Věřím, že i pro hejtmana Středočeského kraje je to velmi neefektivní, protože ty peníze potom můžeme dát tam, kde nám zvednou kvalitu a kde budeme konkurenceschopní. A čtvrtá oblast je – jak jsme se, pane Rathe, domluvili – učňovské školství. Přesně to, co vy říkáte. Tam je věnován speciálně prostor učňovskému školství a jak ho opět pozvednout. Takže teď ta dohoda a děkuji za to.

K paní poslankyni Bohdalové. Je potřeba říci, že do týdne jde od ministra práce a sociálních věcí do vnějšího připomínkového řízení tarifní tabulka, kde se zvýší platy učitelům. Kde budou nastupovat začínající učitelé za 20 tisíc hrubého, protože tam souhlasím s mým předřečníkem, že 14 tisíc hrubého je demotivující pro schopného začínajícího učitele. Takže nastupuje od 20 tisíc a nárokem dávám 2,1 miliardy 110 tisícům učitelů. Pak samozřejmě se to schválí nařízením vlády. Mimo jiné, jestliže jsme tu novelizovali zákoník práce, tak díky tomu, že jste mně pomohli, kolegové, tak jste mně umožnili hýbat těmi tarify a umožnili jste mně dát do tarifů 2,1 miliardy. A tyto tabulky jsem zhruba před měsícem a půl dal stínové ministryni sociální demokracie, stínovému ministrovi komunistické strany, dal jsem je odborům. Takže bylo jasné, jak tabulky vypadají, byl jasný harmonogram a my jsme těsně před finále, abychom od 1. 1. 2011 transparentně ty peníze učitelům dodali.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se do rozpravy přihlásil pan ministr Heger. Pardon, pane ministře, paní Bohdalová chce asi zareagovat na vystoupení jen v krátké faktické poznámce. Tak se omlouvám. A

ještě paní Semelová, taky fakticky, takže ještě druhá. Prosím, paní poslankyně Bohdalová.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Ano, před dvěma měsíci jsem dostala onu tabulku. Ale dva měsíce uplynuly a my jsme teď slyšeli, že příští týden to půjde k vnějšímu připomínkovému řízení. Upozorňuji, že příští týden je polovina listopadu!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď paní poslankyně Semelová, teď není žádná přednost, takže faktické. Prosím, paní poslankyně Semelová.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, využila bych toho, že se pan ministr Dobeš vrátil. Chtěla bych se znovu zeptat, jak se budou řešit platy provozních a správních zaměstnanců. To je jedna věc.

Druhá věc: to, co tady bylo řečeno ohledně sítě škol. Tady je vidět, že bez nějaké koncepce to nepůjde. Bez nějakého plánování, na které nechtějí někteří slyšet. Protože tady rostly jak houby po dešti gymnázia, soukromé školy, církevní školy, a kolikrát na úkor veřejného školství. A teď se divíme, kam to došlo, kolik je tady v honbě za co nejvyšším počtem maturantů z gymnázií a co nejvyšším počtem vysokoškoláků, tak se teď divíme, že nám právě chybějí řemeslníci a že kvalita je tak nízká, že kvalita maturantů je tak nízká, vysokoškoláků také!

Jinak já si myslím, že není možno zavírat učňovské školství. Tady je potřeba, aby spolupracovaly jak Ministerstvo školství, tak kraje, média na tom, aby se zvýšila prestiž učňovského školství a výučního listu. A naopak, aby byla motivace, aby žáci základních škol do učňovského školství šli.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Drábek se hlásí o slovo, prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci tady plýtvat vaším časem tak jako někteří mí předřečníci, takže jenom odpovím na dotaz, proč tabulky nebyly dříve.

Já respektuji právo opozice kritizovat jakýkoliv krok vlády a každého ministra, nicméně na jednu stranu opozice nabádá k tomu, abychom pečlivě vyjednávali se sociálními partnery, což se poslední dva měsíce velmi intenzivně děje, byť bohužel s nulovým výsledkem vzhledem k míře konstruktivity jednání odborových předáků, a druhou stranu, pokud probíhají jednání, tak velmi těžko jsem mohl v průběhu jednání posílat do vnějšího

připomínkového řízení něco, o čem se jednalo. To je důvod, proč to budu posílat do vnějšího připomínkového řízení až nyní.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: (K posl. Sobotkovi:) A teď to je zase fakticky? Ano, prosím, fakticky můžeme, protože je tady řádně pan Heger přihlášen.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych chtěl jenom reagovat na to, co zde zaznělo ze strany pana ministra Drábka. Já se domnívám, pane ministře, že to snad nemůžete myslet vážně. Odboroví předáci tady nejsou od toho, aby byli konstruktivní. Odboroví předáci tady nejsou od toho, aby byli konstruktivní! Odboroví předáci jsou tady od toho, aby hájili zájmy zaměstnanců, které reprezentují odborové organizace, nejenom svých členů, ale skutečně odbory hájí zájmy všech zaměstnanců. A když se podíváme na způsob, jakým vaše vláda s nimi vyjednává, tak to v žádném případě nelze nazvat sociálním dialogem! Vy prostě nevedete žádný dialog, vy diktujete svoji politiku odborům, stejně jako ji diktujete této Poslanecké sněmovně, stejně jako se ji chystáte diktovat v Senátu příští týden ještě v jeho starém složení.

A jenom abych uvedl absolutně konkrétní příklad, jak vy dokážete velmi pokrytecky mluvit o sociálním dialogu a ve skutečnosti sociální partnery podvádíte. Dnes tady byl na program zařazen návrh zákona, který zcela reorganizuje strukturu úřadů práce, ruší okresní úřady práce. Tento návrh byl v připomínkovém řízení, nebyl projednán v tripartitě a vládní poslanci ho sem předložili jako poslanecký návrh, to znamená vy jste tímto návrhem úplně obešli sociální dialog, úplně jste obešli připomínkové řízení! Tak netvrďte tady, že vaše vláda vede sociální dialog a jediný problém je, že přístup odborů není konstruktivní! Je to přesně naopak! Vy se snažíte odbory podvést všude tam, kde to jenom je trochu možné, a vaše vláda není ochotna přistoupit na jediný kompromis! To se ukázalo také při jednání o výši platů a to se také ukázalo při jednání o tarifní reformě. Prostě dialog je také o tom, že obě strany jsou ochotny přistoupit k určitému kompromisu. Není možné, aby to byl jednostranný diktát ze strany vaší vlády! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Teď v této chvíli mám tady řádnou přihlášku pana ministra... Ale přece jenom pan ministr Drábek chce ještě fakticky. Pan ministr Heger chápe, že nemohu mu v tom zabránit. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Za prvé musím vzkázat prostřednictvím předsedajícího panu kolegovi Sobotkovi, že už

chápu, jakým způsobem chce vyjednávat, protože myslím, že to vyjádřil naprosto přesně: Není důležité být konstruktivní, důležité je hájit zájmy! Já si prosím představuji diskusi jinak. Já představuji diskusi tak, že diskuse musí být konstruktivní, protože jinak k výsledku dojít nemůžeme. A myslím si, že se to ukázalo právě i na způsobu jednání s odbory, kdy dobře víte, a nezkrslujte to prosím, že jsem výrazně ustoupil v tom, že jsem připustil, že systémová změna odměňování státních zaměstnanců bude odložena o rok. V tuto chvíli navrhuji pouze rozšíření možnosti odměňování v rozpětí, to znamená pouze rozšíření toho, co už dnes platí například ve zdravotnictví, aby nemusel být tarif stanoven pouze podle formálního počtu odpracovaných let. To není žádná revoluce, to je použití něčeho, co se tady už řadu let uplatňuje, jenom do širšího měřítka.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: A hned tu máme další dvě faktické. První pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegové a kolegyně, vždyť přece to byla vláda, jejímž členem je pan Drábek, a byla to vládní většina, jejímž členem je pan poslanec Drábek, která zmrazila jakýkoliv dialog s opozicí tím, co tady předvedla tento týden! Ta vaše lež o legislativním stavu nouze, které nevěří vůbec nikdo! Vůbec nikdo v této zemi kromě této vlády a vás, jak tady sedíte, tak nevěří tomu, že v naší zemi je důvod pro stav legislativní nouze! Vy jste tady přišli s touto lží! Pak jste nám zakázali vést obecnou rozpravu k návrhu zákona, který tady předkládal pan Drábek, a nakonec nás budete školit o tom, jak se vede konstruktivní dialog? Rozhodně vím jednu věc, pane ministře! Konstruktivní dialog se nevede tak, že zakážete opozici mluvit, že jí nasadíte roubík! To bychom vám snad ještě za to měli poděkovat, že vedete takovýmto způsobem dialog, zakážete mluvit, zakážete ty věci projednat, zakážete předkládat pozměňovací návrhy! To je skutečně konstruktivní dialog mezi vládou a opozicí! Byl to váš postup, vaše lež, která zmrazila v tuto chvíli možnost dialogu, a rozumného dialogu mezi vládou a opozicí. Je to vaše snaha obejít výsledky senátních voleb tím, že na sílu protlačíte nebo chcete protlačit ty vaše zákony ještě ve starém složení Senátu! To je přesně to, co v tuto chvíli komplikuje vztahy mezi vládou a opozicí. Já se domnívám, pane ministře, že se nejprve vláda bude muset zamyslet nad tím, jakým způsobem válkuje opozici v této Poslanecké sněmovně, měla by změnit své chování, a pak je možné o těch věcech rozumně a racionálně jednat!

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Pan ministr Drábek mě požádal, pane poslanče, abyste se na něj neobracel přímo během svého vy-

stoupení, proto vás žádám, aby to bylo příště výhradně přese mě, tedy! (Námítky, že na ministra se lze obracet přímo.) Aha! Tak teď se omlouvám, že jsem sám byl chycen při neznalosti. V případě ministra je to jiné. Pane ministře, budete se s tím muset srovnat. (Pobavení.)

Fakticky jsem viděl pana poslance Ratha a pak se hlásí ministr Kalousek. Takže můžete přímo, pánové! (Smích.)

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, já už jsem to totiž pochopil. Já už jsem pochopil, jak má vypadat konstruktivní dialog v pojetí této vlády a pana ministra sociálních věcí Drábka. Má to být tak, že on si pozve odbory a řekne jim: Tak, příští rok vám všem snížíme platy o 10 procent. A odbory řeknou: Ježíš, to jsme rádi, pane ministře! Výborný nápad. My dokonce bychom možná přivítali i 15procentní snížení, ale když jinak nedáte, tak souhlasíme jen s těmi 10 procenty! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď je tady pan ministr Kalousek, který se přihlásil do rozpravy, neb mezitím přišel posílit řady vlády. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prosím, podotýkám, že jsem byl do půl jedenácté řádně omluven, pane předsedající!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem to tady přečetl, pane ministře. Všechno klape tak, jak má! Přesně! (Pobavení.)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Takže můžeme-li podle jednacího řádu přímo, tak já toho rád využiji a řeknu: pane poslanče Sobotko, vy jste...

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vy nemůžete! Jedině přese mě! (Smích.) Je to složité, ale prosím přese mě! Poslanec je v tomto imunitní tedy.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jsem si naprosto jist, že to platí i opačně. Jsem si naprosto jist, pane předsedající, že to platí i opačně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak dobře, můžete! Pusťte se do nich. (Bouřlivý smích a potlesk.) Chtěl jsem tomu zabránit, kolegové, ale nejde to! Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane poslanče Sobotko, asi desetkrát jste zopakoval ve svém vystoupení slovo lež ve vztahu k tomu, že

většina této Sněmovny se vyslovila pro to, že trvá stav legislativní nouze. Já nemohu nevzpomenout jako poslanec v bývalém funkčním období, kdy za Fischerovy vlády, kterou sestavila koalice ODS a ČSSD, se kvůli naprosté marginálii u daně z přidané hodnoty, kvůli zdanění zaměstnaneckých benefitů, Poslanecká sněmovna usnesla, že platí stav legislativní nouze. Já jsem proti tomu tenkrát protestoval, já jsem proti tomu tenkrát hlasoval a jsem přesvědčen z mého pohledu, že nebyl jediný důvod k vyhlášení stavu legislativní nouze kvůli takové marginálii, ze které neplynuly absolutně žádné hrozby a škody, jako je zdanění zaměstnaneckých benefitů, nicméně usnesla se tak Sněmovna já jsem si nikdy nedovolil říct slovo lež, protože to byla většinová vůle této Sněmovny, byť jsem s ní nesouhlasil. Já prosím, važte slova! (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Hlásí se pan poslanec Rath. Já bych byl rád, kdyby se pan ministr Kalousek nevyčerpával, ještě mám na něj já interpelace, aby mu zůstala ještě... (Pobavení.) Ano, prosím, pan poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Děkuji. Dámy a pánové, pan ministr Kalousek se dopustil velké nepřesnosti. Tou nepřesností je představa, že když o něčem hlasuje většina, tak je to vždycky pravda. Ano, tato vládní koalice má tady většinu 118 hlasů, čili si může odhlasovat cokoli, třeba čekám, že si odhlasuje, že feldkurát Katz vždycky kázal střízlivý! Nebo si může odhlasovat, že určitý ministr, který sem občas, ne dnes, zachází v podnapilém stavu a vystupuje zde v podnapilém stavu, je vždycky střízlivý! Ano, to si tato Sněmovna či mandátový a imunitní výbor může odhlasovat. Ale pane ministře, bude to lež! Nebude to pravda, bude to pouze 118 hlasů, nebo určitý počet hlasů, který popřou, co je pravda a co ne.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se hlásí pan poslanec Sobotka, pak zřejmě znovu ministr Kalousek.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegové a kolegyně, já si matně vzpomínám, že v historii bylo jedno hnutí, pocházelo z Ruska a říkalo si bolševici. Všichni víme, jak to v Rusku nakonec dopadlo. Skončilo to tyranii a skončilo to miliony obětí nedemokratického režimu, který tito bolševici v Rusku nastolili. Proč se jmenovali bolševici. Prostě proto, že měli většinu. A protože měli většinu, tak se domnívali, že mají také pravdu a že mají recept na rozum a že mají právo udělat se zemí, co chtějí, pokud tu většinu byli schopni získat jakýmikoliv prostředky.

Já doufám, že tato vláda nechce navazovat na smutné tradice ruských

bolševiků a že nám pan ministr Kalousek nebude tvrdit, že jenom to, že je tady pro něco většina v Poslanecké sněmovně, že to automaticky znamená, že je to také pravda. Stav legislativní nouze se má užívat v mimořádných případech. Projednávání státního rozpočtu v žádném případě není žádná mimořádná událost. Ta se opakuje každý rok. To, co zde bylo řešeno na jaře, byla jiná záležitost. Byla to mimořádná událost, protože hrozily škody v důsledku avizované stávky, která mohla poškodit reálně českou ekonomiku, a vláda požádala o vyhlášení stavu legislativní nouze a Poslanecká sněmovna jí vyhověla. To byla mimořádná událost a tehdy hrozily neočekávaně vážné hospodářské škody. A už vůbec se nechci vracet do způsobu, jakým tehdy Ministerstvo financí onu spornou změnu do zákona dostalo. To byl velmi podivný proces legislativní a myslím si, že Ministerstvo financí by samo mělo zpytovat svědomí, zda tehdy postupovalo skutečně správně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan ministr Kalousek opět. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Stávka, pane poslanče Sobotko, samozřejmě nehrozila, protože kdyby vláda nebo většina této Sněmovny zvolila jiný než málo statečný přístup a podala návrh na předběžné opatření, tak příslušný soud by musel okamžitě svým předběžným opatřením takovou stávku zakázat, protože to by byla stávka nezákonná kvůli zdanění zaměstnaneckých benefitů. Ale prosím. Politická reprezentace se rozhodla jinak a ta menšina to respektovala. To není o tom, že musím být za každou cenu přesvědčen, jestli je to pravda, nebo lež. To je prostě respekt k tomu, co v tu chvíli ta Sněmovna rozhodla. Podle mého názoru to byla naprostá blbost! Nicméně Sněmovna tak rozhodla a mně nezbylo nic jiného, než to respektovat. Dokonce tak rozhodla i tehdejší vláda. To nic nemění na mém názoru do dnešního dne, že pro to nebyl jeden jediný důvod, že to bylo rozhodnutí nestatečné, zbabělé a škodlivé. Přesto ale mně demokratické principy nařizovaly to prostě ctít a respektovat a dodnes ten nesmysl, který byl ve stavu legislativní nouze do toho zákona vložen, je platnou součástí právního řádu. Dokonce ho ani nikdo nenapadal u Ústavního soudu.

Každý z nás si můžeme ponechat svůj názor, co je lež a co je pravda. Ale jsem hluboce přesvědčen, že porovnáme-li ty dvě situace – nikoliv projednávání státního rozpočtu, protože to se projednává v řádném režimu, ale projednávání čtyř naprosto klíčových zákonů, které mají zastavit dluhovou povodeň – porovnáme-li tyto dvě situace, zákony, které zastavují dluhovou povodeň a jejichž neschválení by ve svém důsledku vedlo i k rozpočtovému provizoriu, a porovnáme-li prostě zdanění zaměstnanec-

kých benefitů, tak ta situace je prostě neporovnatelná hrozbou hospodářských škod. Neporovnatelná! Byl-li důvod ke stavu legislativní nouze tenkrát, je desetkrát větší důvod dnes bez ohledu na to, kdo z nás si myslí, co pravda je a co není!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady mám řádnou přihlášku pana ministra Hegera. Já se mu omlouvám, že to bylo tak dlouho, ale viděl to sám. Takže prosím, pane ministře, v reakci tedy zřejmě na vystoupení Davida Ratha ještě. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající, děkuji i za omluvu. Já jsem rád vyčkal a vyslechl celou debatu. Tato Sněmovna je ozařována sluncem, po jehož zlatých paprscích k nám kloužou skvělé myšlenky a báječná rétorická cvičení. To slunce má jednu nevýhodu, že někdy, když svítí, tak si to spousta lidí pochvaluje a má z toho radost, ale lze to interpretovat i tak, že když slunce svítí, je příliš horko, hrozí poškození našeho zdraví a spotřebuje se mnoho energie na klimatizaci. A já bych nerad svým vystoupením přispíval k této debatě, která by neměla konec, protože každou myšlenku, každý argument lze interpretovat, chce-li ho člověk interpretovat jinak, než jak je míněn, tak ho lze interpretovat opačně a těžko se k té pravdě dochází. Já se tedy soustředím jenom na pár fakt, která se týkají vývoje našeho zdravotnictví a z toho se odvíjející situace, která znepokojuje pana poslance a hejtmána Ratha a na kterou se mě dotázal, jak ji budeme řešit. Je to otázka platů lékařů a zdravotníků v příštím roce.

Pokud mám stručně zrekapitulovat vývoj našeho zdravotnického systému v posledních pěti letech – a já bych rád připomněl, že těch posledních pět let začíná rokem 2005 a pan poslanec Rath u toho byl jak jako ministr zdravotnictví po určitou dobu, tak jako poslanec po celou dobu – tak vývoj byl relativně příznivý. Došlo k 30procentnímu nárůstu finančního objemu veřejného zdravotního pojištění za pět let. Zdravotnictví tedy se podle alespoň fiskálních parametrů vyvíjelo mimořádně dobře.

Pokud jde o průměrné mzdy ve zdravotnictví, a to mluvíme o zaměstnancích, a pokud vezmeme lékaře, tak to je přibližně asi polovina, možná menší polovina lékařů ve zdravotnictví, fungují jako zaměstnanci. Takže k těm dalším lékařům, kteří jsou na volné noze, já mluvit nemohu, ale myslím si, že tam velký problém není. A u těch zaměstnanců samozřejmě se mzdami problém je, ale připomenu jenom znovu to pětiletí poslední, kdy průměrné mzdy rostly ve zdravotnictví rychleji, než rostly v ostatních sektorech našeho hospodářství. Tady i v tomto směru byl vývoj příznivý.

To, že jsme ve stavu, kdy část lékařů, upřesňuji zaměstnanců, zaměstnanců v nemocnicích, a ještě upřesnění, hlavně zaměstnanců-

mladých lékařů, má platy opravdu špatné a nízké. Oni nastupují za tarifní plat, který je něco málo přes 17 tisíc. Je to tedy, pokud se vrátím k panu ministroví Dobešovi, kterému velmi přeji a mohu jenom gratulovat, že prosadil navýšení platů pro příští rok pro začínající učitele na 20 tisíc plus možná nějaké náborové příspěvky, tak toho ti mladí lékaři opravdu nedosahují a je to špatně a já mohu jenom říct, že budu ve svých snahách pokračovat, aby se platové podmínky zlepšily.

Lékaři mají samozřejmě záhy po nástupu do práce jen těžkou možnost získat nějaké osobní ohodnocení, pokud jsou na tarifních mzdách. Nemohou přinejmenším v prvním půlroce sloužit pohotovostní služby, to mohou až pod dohledem později, takže pak si teprve přijdou na nějaké peníze, ale opravdu krvavě vydělané, a navíc je to kategorie zaměstnanců, kteří jsou v celém světě, nejen u nás, ale i ve vyspělém západním světě těžce zkoušení lidé, protože podmínky, které mají za studia medicíny, jsou velmi těžké, v zaměstnání se ještě zhoršují. Ti lidé jsou opravdu nuceni pracovat a studovat mnohem, mnohem více, nežli přikazuje zákoník práce, tj. 40 hodin týdně.

Námítku, že nárůst platový byl nedostatečný, plně uznávám, a souhlasím s tím, že je s tím potřeba něco do budoucna dělat. To, že to není možno udělat rovnou, je jasné ze dvou důvodů. Za prvé, hospodářství této země se ocitlo v krizi, pro příští rok se promítne do dalšího snižování prostoru ve veřejném zdravotním pojištění, které již v letošním roce se zužuje. Pojišťovny začínají čerpat své rezervy. V příštím roce přinejmenším ve Všeobecné zdravotní pojišťovně již žádné rezervy nebudou a je riziko, že se začne počítat v minusu. Menší zdravotní pojišťovny ještě rezervy mají, ale celkově se počítá s deficitem, a to se mnohokrát opakovalo, omlouvám se, že to říkám znovu – deficit bude pravděpodobně asi 5 % objemu peněz v systému.

Předchozí Fischerova vláda a minulý parlament nesvolily k tomu, aby se zvýšil příspěvek ze státního rozpočtu za státní pojištěnce, takže jsme v situaci, kdy máme před sebou určitá fakta, se kterými nelze nic dělat.

Připravujeme úhradovou vyhlášku, která ovlivní platby pojištěnec pro poskytovatele zdravotních služeb tak, aby ty peníze, které budou k dispozici, byly rozprostřeny rovnoměrně po segmentech, tj. tak, aby vývoj v segmentech byl přibližně stejný, a očekává se určité snížení na úrovni 1 až 2 % příjmů všech segmentů zdravotní péče.

Ještě se musím vrátit ke svému konstatování, že v posledních pěti letech finance do zdravotního veřejného pojištění se zvýšily o 30 %.

Ten vývoj, u kterého, jak znovu opakují, byl i pan poslanec Rath, se odehrával úplně ideálně. Každá firma, každá politická situace vyžaduje, aby peníze, které se pouštějí navíc do systému, se rozprostíraly rovnoměrně, rovnoměrně jak do nových technologií a jiných zlepšování

systemu, tak do mezd jeho zaměstnanců. K tomu tak nedocházelo, čísla tomu jasně odpovídají, a je před námi doba, pokud před námi nějaká doba bude, abychom mohli jako tato vláda a já jako ministr zdravotnictví náš zdravotnický systém vylepšovat, tak je před námi doba, kdy musíme klást větší důraz zase po několik let na rozvoj tzv. lidských zdrojů, a ty technologie, které se rozvíjely příliš rychle, zregulovat tak, aby se rozvíjely pod kontrolou, aby se nepotácely ve stavu zkoušení, kdy nejsou ještě stoprocentní, abychom měli na našem medicínském hřišti jen technologie, které jsou již jinde stoprocentně osvědčené, stoprocentně účinné, abychom my po několika letech nepřicházeli k poznání, že jsme vstoupili do slepé cesty. Oslabí to náš zdravotnický rozvoj, jeho vědecký potenciál, ale nedá se nic dělat, platy jsou v tomto případě přednější a ministerstvo zdravotnictví je bude upřednostňovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také děkuji a vidím ještě poslance Davida Ratha.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, chtěl bych poděkovat panu ministroví, že odpověděl, bohužel jsem se nedozvěděl konkrétní opatření, které pan ministr chce udělat, aby odvrátil hrozbu silících odchodů lékařů a nedostatku lékařů, s kterou se dnes a denně v nemocnicích potýkám.

Pan ministr tady udělal takový retrospektivní návrat k tomu, co bylo v posledních pěti letech. Opomněl říci pár faktů. Například když se podíváte, jak rostly mzdy zdravotníků a jak rostly mzdy v celé republice, tak zjistíte, že byla jen dvě období v historii, kdy mzdy zdravotníků rostly rychleji, než rostly v celém státě průměrné mzdy. Ta období lze zjednodušeně nazvat: období, kdy byl ministr profesor Fišer, a období, kdy byl ministrem David Rath. V jiných obdobích mzdy zdravotníků rostly stejně nebo pomaleji než ve zbytku společnosti. To je statistický fakt.

Druhý fakt je, že musíme konstatovat, že v roce 2005, 2006 rostly mzdy přesto, že VZP se potýkala s obrovským deficitem 15 miliard. Pan ministr si vzpomene, byl tehdy mým přímým podřízeným, ředitelem fakultní nemocnice, a ví, jaké byly problémy se splatností a jak se prodlužovaly platby u VZP. Díky celé řadě operací, které se na tom více či méně podílely, především se na tom nejvíce podílela zvýšená platba státu za státní pojištěnce, tak se podařilo tento dluh nejen vynulovat, ale dostat Všeobecnou zdravotní pojišťovnu velmi rychle během jednoho roku do pozitivní ekonomické bilance, která v podstatě trvá až dodnes.

Přes tuto pozitivní ekonomickou bilanci se růst platů zdravotníků v roce 2007 zastavil, a přestože zdravotní pojišťovny začaly shromažďovat na svých účtech desítky miliard přebytků, mzdy zdravotníků rostly daleko pomaleji, než rostly platy v celé republice.

Současně ale, kam ty peníze plynuly v míře nevídané, bylo do farmaceutického sektoru. Vedení ministerstva pod řízením Marka Šnajdra, který vzešel z farmaceutického průmyslu, ze zahraničního farmaceutického průmyslu, byl farmaceutický průmysl vítězem této transakce. Musím říci, že mě to velmi mrzí. Velmi mě to mrzí, protože my jsme ty peníze nehledali proto, aby skončily v zahraničních farmaceutických firmách a u jejich akcionářů někde na Maledivách, ve Washingtonu, já nevím kde všude jinde. Musím říci, že mě to mrzí, že jsem tehdy přemlouval tehdejšího premiéra Paroubka a ministra financí Sobotku, aby mi pomohli najít finanční zdroje, abychom uhradili dluhy VZP, abychom vylepšili ekonomiku celého zdravotního sektoru, protože jsme předpokládali, že ten pozitivní trend třeba v mírném rychlejším růstu platů zdravotníků budeme proto schopni zachovat i v roce 2007, 2008, 2009.

Voliči tehdy rozhodli jinak a přišla vláda, která řekla, mzdy zdravotníků nejsou vůbec žádnou prioritou, přestože jich máme nedostatek, přestože odcházejí, protože se říkálo, vždyť je vykryjeme lékaři ze Slovenska a zdravotními sestrami ze Slovenska.

Bohužel z tohoto nárůstu neměli skoro vůbec žádný profit pacienti ani jejich ošetřující lékaři a sestry, ale nejvíce se radují akcionáři a managementy zahraničních farmaceutických firem. Pan ministr toto číslo zná stejně jako já. Nárůst tam skoro každý rok byl dvojciferný. Myslím výdajů do tohoto sektoru.

Když se podíváte, jaký to má vliv na zásadní parametry zdraví a vyléčení, tak musíte konstatovat, že prakticky žádný. Ano, jsou tam výjimky, jsou některé diagnózy, kde zlepšení je možné sledovat, ale je tam drtivá většina věcí, o které se právě velmi zasloužil tady sedící a usmívající se Marek Šnajdr, kde skončilo o několik miliard víc, u těch farmaceutických firem, utratilo se mnohokrát víc za léky a výsledek je nula. Dokonce si myslím, že je záporný. Čili kdybychom sečetli všechny nežádoucí účinky těchto léků, tak jsme spíš za hodně peněz většině pacientů ublížili.

Co dělá dneska pan Marek Šnajdr? Směje se tomu! Jistě, pro něj osobně, pro jeho kamarády to bylo asi velmi výhodné. Protože jinak nechápu, proč by to dělal. Takže sestry měly smůlu, doktoři měli smůlu, většina pacientů měla také smůlu, a směje se jenom Marek Šnajdr. Tak to v některých chvílích i chodí, že prostě drtivá většina prohraje a vyhraje jeden, dva, tři, malá skupina.

Myslím si, že je to ve zdravotnictví příběh, který se bohužel opakuje už dvacet let. Sestrám, lékařům a pacientům se – s bolestným a soucitným výrazem ve tváři u empatických politiků, s arogantním nosem nahoře u neempatických politiků – sdělí v průběhu posledních dvacet let, že peníze nejsou.

Pan ministr Heger je myslím stejný soupeř mé medicínské kariéry v

posledních dvaceti let, resp. spojení medicíny, managementu a politiky – a odborů, a ví stejně jako já, že ta situace se opakuje. Je jedno, jestli máme letopočet 1994, 1996 nebo 2006. Je to bohužel stále zoufale stejné. Prostě na něco peníze ve zdravotnictví jsou pořád a tam nevadí, že meziročně za to utratíme o 10, 15 procent víc, to se potichu někde v přítmí těch pracoven domlouvá, na těch seminářích pořádaných tehdy panem Markem Šnajdrem za firmu Pfizer v této Poslanecké sněmovně!

To je také zajímavá historie. Tady byl jistý poslanec Cabrnok, myslím, že Milada Emmerová si na to vzpomene, který vždycky přišel, že chce tady pronajmout zadarmo prostory Sněmovny, a farmaceutická firma Pfizer, kde tehdy pracoval pan Marek Šnajdr, tady pořádala seminář – a světe div se, za ten pronájem, který pan Cabrnok dostal zadarmo, pěkně zaplatila! Tady byli v ODS i takoví podnikaví jednotlivci a jedinci, kteří dokázali zobchodovat i prostory Poslanecké sněmovny! A firma tady vysvětlovala, jak ty léky jsou potřeba, jak jsou důležité, jak se na nich šetřit nemůže, jak se bez nich nikdo neobejde, a tak se platilo, platilo. A když se dneska podíváte, tak ty firmy zmnohonásobily své příjmy, zmnohonásobily své zisky – a jaký je výsledek? Výsledek je ten, že stále na ty platy zdravotníků není dost peněz. Takže pacient sice může dostat stejný lék, ale daleko dražší, za něj pojištění bez problémů zaplatí, najdeme jich desítky. Můžeme zase debatovat, jestli je to z hlouposti, nebo ze záměru, já na hloupost v tomto moc nevěřím, znám pana kolegu Šnajdra hodně dlouho.

A dámy a pánové, k něčemu se tady přiznám. Vlastně ke střetu zájmů. Byl to pan Marek Šnajdr, který mě za firmu Pfizer ještě jako lékaře třeba pozval na oběd, aby mě přesvědčil, jak, tuším že atorvastatin – že, pane kolego prostřednictvím předsedajícího? – je tak vynikající lék, že musí mít lepší úhrady. A snažil se takto přesvědčovat ostatní kolegy z odborných společností a obcházel, obcházel. Já jsem mu říkal: Podle mého soudu to není zase tak báječný lék, aby musel mít tyto lepší úhrady, tato nadlepšení. No ale obcházel intenzivně a podařilo se to. Byť třeba já osobně jsem s tím nesouhlasil a nikdy jsem to nepodpořil. Tak našel dostatečně řečně ochotných spolupracovníků, kteří pro to pak hlasovali a zase hlasováním určili, že si ten lék zaslouží více hrazení, více peněz ze zdravotního pojištění. A bylo! Čili na toto byly peníze vždycky po celých dvaceti let. A když se podíváte, jak ty objemy narostly, tak zjistíte, jak je to dramatické.

Současně se musíme ale podívat právě na ty platy. Před patnácti lety byl výbuch nespokojenosti lékařů a zdravotních sester, kteří právem říkali: Podívejte, ta naše práce je náročná, potřebujeme velmi kvalitní a dlouhé vzdělání. Všude v zahraničí si sester a lékařů váží a platí je velmi solidně. Dokonce ty nejlepší vyvažují zlatem, protože za ně není náhrada. Bohužel tehdejší politické reprezentace vedené Občanskou demokratickou stranou

nejprve po dobrém říkaly: Milé sestry a milí lékaři – mimochodem, příští týden bude výroční založení Lékařského odborového klubu, tuším, že patnáctileté. Čili před patnácti lety tehdejší premiér Václav Klaus a tehdejší ministr zdravotnictví Rubáš, oba za ODS, říkali: Za pár let to bude lepší, ale musíte počkat. Dokonce si vzpomínám, že ministr Rubáš říkal, že vůbec nemají lékaři a sestry pravdu. Skončil a přišel pan ministr Stráský a ten říkal: Příští rok jde do zdravotnictví o 7 miliard víc než letos. Vždyť přece to je obrovský balík peněz, a tudíž pro ty sestry a lékaře určitě tam nějaký díl najdeme. Nenašel.

Prostě ten systém, pokud to neuděláte silou a direktivně, tak prostě ty peníze pro ty zdravotníky nenajde. Z jednoho důvodu. Oni jsou stejně jako ti pacienti nejslabšími složkami celého systému. Pacienti nemají skoro vůbec žádnou šanci se bránit a sestry a lékaři relativně malou, pouze nějakými demonstracemi nebo těmi odchody do zahraničí.

Takže dámy a pánové, bohužel po patnácti letech a dvou krátkých obdobích, kdy došlo k nárůstu platů zdravotníků, kdy rostly rychleji než ve zbytku společnosti, jsme tady konfrontováni s nějakými dvanácti třinácti lety, kdy rostly pomaleji. A teď dokonce máme směřovat do období, kdy vláda je chce snížit! Já to považuji za výsměch. Výsměch všem těmto lidem! Všem zdravotním sestrám, všem ošetřovatelům, všem lékařům. Mám pocit, že se jim současná vláda směje do obličeje. Arogantně jimi pohrdá. Jejich prací. To je špatně! To je špatně.

Pane ministře, já vás velmi žádám jako kolegu lékaře, žádám pak premiéra jako premiéra zodpovědného za osud naší republiky, abyste to nebrali na lehkou váhu. To už není o nějaké jedné demonstraci, kde přijde pár desítek, stovek lékařů a sester a řeknou, že jsou nespokojeni. To není jen o nějaké demonstrativní stávce, kdy se připne nějaká stužka na bílý plášť nebo se omezí provoz na sobotu a neděli. Teď nám skutečně zdravotnictví mnoho let krvácí. Personálně krvácí. A to krvácení má zesílit. Kde je ta hranice? Vy jste to myslím sám říkal. Říkal jste, pane ministře, že je nutno počítat s tím, že se prodlouží čekací doby. Že je nutno počítat s tím, že třeba některý pacient nebude léčen tím lékařem, který to umí a rozumí tomu, protože ten lékař tam nebude. Ale s tím se přece nemůžeme smířit. Vy především proto, že za to zodpovídáte, já hned vzápětí, protože sedím tady, v Poslanecké sněmovně, a současně mám ještě minimálně zodpovědnost za zdraví občanů ve Středočeském kraji.

Prostě já to nechci říkat a nebudu říkat s takovou lehkostí – no prostě musíme se s tím smířit. Já se s tím smířit nehodlám. Já vás důrazně žádám, abyste s tím něco dělali! Je to vážná věc. Nepodceňujte to! Nepohrdejte těmi lidmi. Snažte se najít řešení. Účinné řešení.

Víte, já jsem aspoň za ten rok ve funkci ministra udělal několik zásadních kroků. Například jako jediný ministr jsem skokově navýšil ce-

nu práce lékařů v seznamu výkonů z nějakých 250 na 500 korun. Tehdy myslím, že mi nerozuměla i řada mých kolegů ve vládě a říkala: Jak toto můžeš prosazovat, když ta pojišťovna je tak zadlužená? Já jsem říkal: Tady musíme myslet trochu perspektivně. To je první krok, aby základní dokument, ceník ve zdravotnictví, jasně stanovil, kolik je práce lékaře. Takže opět v roce 2006 jsme to dostali na úroveň a na cenu zhruba 500 korun na hodinu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, je mi líto, ale váš čas vypršel.

Poslanec David Rath: Děkuji, takže snad příště bude i pan premiér, aby mohl diskutovat o tom, co připravuje, o snížení platů zaměstnanců ve veřejné sféře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se teď omlouvám těm, kteří se hlásili, ale bohužel ze zákona v 11 hodin končí projednávání písemných interpelací, a já už tedy nemohu udělit slovo, nicméně ta interpelace nekončí, takže vy, kdo jste se přihlásili, tak ty přihlášky prostě trvají. Já v této chvíli přeruším projednávání této interpelace a vy budete moci vystoupit, jakmile písemné interpelace budou pokračovat, třeba v dalším týdnu. Ale opravdu v 11 hodin ze zákona nemohu už tu rozpravu dále rozšiřovat, takže se omlouvám panu poslanci, doufám, že to pochopí. Končím tedy projednávání písemných interpelací.

Jenom mi dovoluje jednu poznámku. Já bych se rád obrátil na komisi pro jednacím řád, protože jsem přesvědčen, že otázka oslovování ministrů a poslanců v případě písemných interpelací zcela jasně v jednacím řádu upravena není. Je to zároveň rozprava, zároveň interpelace. To umožňuje dvojí výklad. Já bych vám chtěl dát jako podnět, abyste se na to podívali a pokud možno to doplnili tak, aby ten výklad byl jednoznačný i pro písemné interpelace. Tak to je moje prosba.

Jinak se můžeme obrátit k dalšímu bodu, a to je bod číslo 82. Požádám už paní místopředsedkyni Parkanovou, aby se ujala řízení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Budeme pokračovat dalším bodem, kterým je

Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2009 /sněmovní tisk 46/

Nejdřív mi dovoluňte, abych mezi námi přivítala veřejného ochránce práv pana Pavla Varvařovského, kterého zde vítám a prosím ho, aby předloženou zprávu uvedl. Prosím.

Pan Pavel Varvařovský: Dobrý den, paní poslankyně, páni poslanci. Naposled jsem tady stál zhruba před sedmi týdny, kdy jste mně dali, někteří nedali, svůj hlas a po sedmi týdnech výkonu funkce před vás předstupuji se zprávou, kde moje pocity jsou trochu zvláštní. Je to zpráva vypracovaná mým předchůdcem dr. Motejlem, jím podepsaná, jím shrnutá a po zhruba půl roce od toho okamžiku, kdy zpráva byla zkompletována, přicházím já, člověk s daleko menšími zkušenostmi, než byly jeho, abych tuto zprávu prezentoval.

Chtěl bych říci mimo rámec té zprávy, že po seznámení se s úřadem, ne proto, že jsem tam já, jsem přesvědčen, že pro řadu lidí je kancelář veřejného ochránce práv a on sám posledním útočištěm před jejich pocitem, že už nemají nikde zastání, nikde dovolání. Tím netvrdím, že jsme vždycky úspěšní. Podíváte-li se na zprávu, kterou jste všichni dostali, nebo pokud jste měli čas se na ni podívat, zjistíte, že ročně přichází veřejnému ochránci práv a všem, kteří mu pomáhají – neboť sám by to jistě dělat nemohl – zhruba 7300 podnětů, nepočítám-li věci, které nedostanou číslo jednací, které jsou vyřízeny telefonicky, osobní poradou, poučením. Pro mě jako člověka zvenku je trochu zarážející, že pořád přes 40 % podání jsou věci, které veřejnému ochránci práv nepatří, se kterými nemůže v mezích své kompetence nic učinit. Myslím si, že za deset let činnosti, které zanedlouho veřejný ochránce práv oslaví, by už v hlavách veřejnosti mohlo být ustáleno více či lépe, co veřejný ochránce práv – kam směřují jeho pravomoci, co může a co nemůže. Přesto bych chtěl říct, že i těm lidem, kteří se na nás obrátí např. se stížností proti postupu soudů, nepíšeme „u nás jste na špatné adrese“, ale poskytujeme jim velmi zevrubné právní ponaučení a do jisté míry nahrazujeme u nás neexistující úpravu právní pomoci nebo realizace ústavního práva na právní pomoc pro lidi, kteří prostě na to nemají a pro které návštěva advokáta je nepředstavitelná. Tedy i tuto službu veřejnosti ochránce práv a jeho spolupracovnice a spolupracovníci poskytují.

Říkal jsem, že jsem v takové zvláštní pozici, poněvadž mám uvést nebo zakončit proces seznámení se se zprávou. Musím konstatovat, že všechny předchozí zprávy dr. Motejla končily vždy částí, kterou má i tato zpráva – Zevšeobecnění poznatků, doporučení Poslanecké sněmovně. Přestože

všichni, řekl bych bez ohledu na své politické smýšlení, odchod dr. Motejla označili za odchod velké osobnosti českého práva, českého politického života, musím říci, že mi s tím příliš nekoresponduje to, že na jedné straně takto uznávaný člověk byl tak málo slyšen, pokud šlo o jeho poznatky a návrhy, které v těchto svých závěrečných zprávách uváděl. Podíváte-li se do té části, zjistíte, že jsou zde doporučení veřejného ochránce práv za roky 2007 a 2008, kdy – pokud bychom to vzali eliminační metodou – mohu říci, že z jeho doporučení nebylo realizováno takřka nic.

Pokud jde pak o náměty, které přináší tato zpráva v oné části 6, nová legislativní doporučení ochránce, musím říci, že tady je poněkud paradoxně situace trochu jiná, neboť ač je to zpráva, kterou zde teprve prezentuji, mohu konstatovat, že některá doporučení dr. Motejla již byla v mezidobí realizována, ať již zcela nebo zčásti. Není jich příliš, ale jsou, zatímco v té části první jest to pohled dosti smutný.

Takže dámy a pánové, já nebudu zdržovat. Odvolávám se na zprávu, kterou jsem podal, nebo kterou podal můj předchůdce. Byl bych vám velmi vděčen, pokud by v dalším období vaše usnesení, které snad zanedlouho přijmete, bylo v té části, že Poslanecká sněmovna doporučuje, aby ta doporučení v tom shrnutí, poněvadž smyslem činnosti veřejného ochránce práv po mém soudu není jen pomoci konkrétní osobě, ale shrnout ty poznatky tak, aby v budoucnu tyto problémy buď nenastaly, nebo aby byly menší. Takže já věřím, že podněty zpracované v této zprávě pro legislativu dojdou lepšího slyšení než ty předchozí, a myslím si, že ta forma, že Sněmovna ukládá vládě, aby činila to či ono, není zcela nutná ve všech případech, neboť seznámíte-li se s těmi připomínkami, někde jsou to drobné novely, které by ulehčily situaci mnoha lidem, a takovéto drobné novely by se mohly stát i jednoduše předmětem legislativní iniciativy jednotlivého poslance nebo skupiny poslanců. Myslím, že u řady z nich není nutné, aby to prošlo legislativním procesem přes vládu jako zákony obšáhlejší, respektive tam, kde je třeba nejprve zásad.

Tolik tedy moje malé uvedení této závěrečné zprávy a moje povzdechnutí nad tím, že prozatím v této oblasti veřejný ochránce práv příliš úspěšný nebyl. Nemusíte mě vzhledem k mému krátkému působení považovat za osobu nějak zaujatou nebo někomu něco vyčítající, neboť pohled člověka, který přichází zvenku, navíc po té praxi, kterou mám já, neberte jako pohled jakkoliv politický nebo tendenčně zabarvený. Je to můj názor právníka, který dělal 40 let svoje řemeslo tak, jak nejlépe uměl.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Tento sněmovní tisk projednal petiční výbor, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 46/1. Já nyní požádám zpravodaje výboru pana poslance

Františka Laudáta, aby nás informoval o jednání výboru a aby též přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, petiční výbor se zabýval výroční zprávou ombudsmana za rok 2009 dne 30. září a přijal usnesení, které vám přečtu.

Petiční výbor

1. projednal Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2009,

2. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2009, dle sněmovního tisku 46,

2. žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v závěru souhrnné zprávy v části 6. Zevšeobecnění poznatků – doporučení Poslanecké sněmovně a předložila Poslanecké sněmovně zprávu o vyžití těchto podnětů v termínu do konce roku 2011.

Toť vše. Za další. Pověřuje místopředsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Paní poslankyně Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den, dámy a pánové. Zpráva o činnosti veřejného ochránce práv je zprávou, kterou na základě zákona o veřejném ochránci práv dostáváme každoročně. Jde o zprávu, a proto pravidelně jako zařazená do bloku zpráv zůstává ve stínu projednávaných zákonů a na řadu jednání se dostává v mnoha případech celé měsíce po jejím předložení tak, jako je tomu v tomto případě.

Doktor Motejl, kterého nový veřejný ochránce práv zmínil, s urputností sobě vlastní ve svých vystoupeních k této zprávě ignoroval hluk a nezájem Sněmovny a znovu každoročně předkládal objemný materiál, ve kterém poukazoval nejenom na problémy, s nimiž se občané na jeho úřad obracejí, ale i zevšeobecňoval poznatky, které z této aktivity vyplývají zejména ve vztahu k Poslanecké sněmovně a ve vztahu k vládě, tedy k legislativní činnosti.

Já jsem velmi ráda, že nový ombudsman upozornil právě na tuto oblast činnosti svého úřadu i na marné výsledky snažení doktora Motejla. Já si vzpomínám, že tuto zprávu, tedy zprávu za rok 2009, jsme měli na programu jednání už v jarních měsících tohoto roku. Vzpomínám si, jak doktor Motejl opakovaně čekal v předsálí, jestli a zda se tato zpráva dostane na

řadu. A když jsme spolu, tehdy jsem vykonávala funkci předsedkyně petičního výboru, konzultovali, zda by nebylo vhodné se pokusit předřadit tuto zprávu dalším bodům, tak mi odpověděl: tentokrát ne, tentokrát si počkáme, jestli nová Poslanecká sněmovna bude mít o mé podněty větší zájem.

A já bych chtěla apelovat, aby nová Sněmovna skutečně o podněty, které z této zprávy vyplývají, měla větší zájem, aby o ně měla větší zájem nová vláda, když předcházející vláda bohužel legislativní podněty úřadu veřejného ochránce práv ve svých aktivitách příliš nezohledňovala.

Přeji novému veřejnému ochránci práv, aby byl v těchto aktivitách úspěšný. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Paní poslankyně Orgoníková. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vážený veřejný ochránce práv pane doktore Varvařovský. Měla jsem možnost seznámit se blíže s panem doktorem Varvařovským teď v Olomouci v úterý, kdy se konalo k 10. výročí zřízení ombudsmana takové sezení, byla to konference, které se zúčastnili také mladí studenti z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Musím říci, že to bylo velmi pěkné sezení. Jsem ráda, že se uskutečnilo. Doufám, že budeme velmi úzce s panem veřejným ochráncem práv spolupracovat na úseku petičního výboru, který se zabývá také lidskými právy a národnostními menšinami. Myslím, že to je důležité.

Já mu také přeji, aby se vše, co si přeje, zdařilo, aby vláda i všichni úředníci, které ve svých přístupech šetří, vždy plnili to, co jim naznačí, že by mělo být splněno, kde udělali chybu, a aby se ty chyby již nikdy neopakovaly. Takže hodně zdaru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy? Nikoho neevizuji, a proto obecnou rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, i tuto rozpravu uzavírám. Ptám se pana ochránce práv a pana zpravodaje, zda si přejí vystoupit se závěrečným slovem. Není tomu tak. Děkuji.

Můžeme tedy hlasovat o jednom předneseném návrhu usnesení. Pane zpravodaji, přejete si ho ještě jednou přednést? Bylo by to vhodné. Svolám zatím naše kolegy z předsálí.

Poslanec František Laudát: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, usnesení bude znít: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na

vědomí Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2009, dle sněmovního tisku 46,

2. žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v závěru souhrnné zprávy v části 6. Zevšeobecnění poznatků – doporučení Poslanecké sněmovně a předložila Poslanecké sněmovně zprávu o využití těchto podnětů v termínu do konce roku 2011.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 54 z přihlášených 150 poslanců pro 120, proti 1. Návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu veřejnému ochránci práv i panu zpravodajovi.

Kolegyně a kolegové, dostáváme se do situace, jak naložit s 12 minutami. Na 11.30 hodin je pevně zařazený bod a pro případ, že bychom vyplnili těchto 12 minut následujícími body, tak nám chybí pan ministr zemědělství. (Hlasy ze sálu: Na 12.30.) Na 12.30. Já tedy prosím, abychom se dozvěděli, zda pan ministr zemědělství přijde. (Diskuse mimo mikrofon.) Pořád si musím trvat na svém. V případě, že budeme postupovat podle pevně zařazených bodů, tak má následovat bod 68 a následující a zde nám k tomu chybí předkladatel.

Bylo mi avizováno, že pan předkladatel se dostaví v 11.30, a proto si musíme zvolit postup do 11.30, v případě, že pan ministr se nemůže účastnit nebo v případě, že jiný ministr se neujme jeho role a pana ministra Fuksu na tu krátkou dobu nezastoupí, což by bylo také možné. (Po chvíli ministr Drábek kýve na paní předsedající.) Ano, já velmi pěkně děkuji panu ministru Drábkovi za vstřícnost, že se ujme... (Ministr Drábek se nechce ujmout slova.) Neujme? (Smích v sále.) Tak jo, pojďme si dát deseti-minutovou pauzu a sejdeme se v 11.30.

(Jednání přerušeno v 11.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Dámy a pánové, přestávka skončila, budeme pokračovat pevně zařazeným bodem, kterým je

68. Informace o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2009 /sněmovní tisk 6/

Materiál uvede ministr zemědělství pan Ivan Fuksa. Já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, předložený materiál je plněním usnesení vlády České republiky z května roku 2006, kdy je ukládáno předkládat informaci pro potřeby Poslanecké sněmovny.

Materiál obsahuje základní informaci o realizaci programu protipovodňových opatření v roce 2009, tj. o realizaci programu Podpora prevence před povodněmi II programu zaměřeného na obnovu, odbahnění a rekonstrukci rybníků a výstavbu vodních nádrží a realizaci pozemkových úprav zaměřených na protipovodňová opatření.

Program Podpora prevence před povodněmi II navazuje na úspěšnou první etapu programu, která byla realizována v letech 2002 až 2007 s náklady ve výši přes 4 mld. korun. Hlavním úkolem druhé etapy tohoto programu je další snižování úrovně ohrožení a povodňových rizik v záplavových oblastech vodních toků, posílení akumulace v údolních nivách a zvýšení kapacity koryt v intravilánech. Program je zabezpečen finančními prostředky ve výši na 10 mld. korun.

Program Podpora obnovy, odbahnění a rekonstrukce rybníků a výstavba vodních nádrží navazuje na první etapu tohoto programu, kdy bylo vybudováno cca 230 akcí nákladem převyšujícím 2 mld. korun. Hlavním cílem tohoto programu je zlepšení technického stavu rybníčního fondu České republiky a obnova vodohospodářských funkcí rybníků a vodních nádrží s ohledem na jejich význam při omezování extrémních hydrologických situací povodní, sucha a – zvláště v poslední době – bleskových povodní. Předpoklad financování tohoto programu v letech 2007 až 2013 jsou 4 mld. korun, z čehož představují 1 mld. korun kapitálové výdaje a 3 mld. korun běžné výdaje neinvestiční.

Výše zmíněné programy jsou dále vhodně doplňovány realizací pozemkových úprav, které částečně napomáhají s přípravou staveb, a o investiční opatření dle schválených plánů, společných zařízení pozemkových úprav, přičemž výběr jednotlivých akcí je prováděn v návaznosti na akce jednotlivých správců vodních toků.

Čerpání obou programů v gesci Ministerstva zemědělství probíhá uspokojivě a při zachování současného čerpání prostředků se na konci trvání obou programů dá předpokládat využití veškerých zabezpečených

finančních prostředků. V roce 2009 se současně podařilo nastartovat a realizovat i čerpání realizace pozemkových úprav. Celkem druhá etapa programu, nebo efekty druhého programu, budou vyhodnoceny až po realizaci veškerých protipovodňových opatření, tzn. v celém období za rok 2002 až 2013. Již dnes se však jeví jako velmi účinné a prospěšné pokračovat ve zvyšování protipovodňové ochrany také v dalších letech, tzn. i po roce 2013, v platnosti nového programového období.

Děkuji vám za pozornost a dovoluji si vás požádat o akceptaci tohoto materiálu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Usnesení zemědělského výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 6/1. Teď prosím pana zpravodaje výboru pana poslance Jiřího Papeže, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Hezký den. Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já pouze doplním ve své zpravodajské zprávě úvodní slovo ministra zemědělství o informaci o tom, že po prvních dvou letech realizace programu – to znamená letech 2007 a 2008 – došlo v roce 2009 k výraznému nárůstu čerpání finančních prostředků ze strany příjemců dotace. V roce 2009 to bylo cca 2 mld. korun. Při zachování této úrovně čerpání roku 2009 by do konce trvání programu měly být vyčerpány veškeré zabezpečené finanční prostředky na uvedený program.

A k tomu ještě jednu poznámku. Ke zvýšenému čerpání finančních prostředků v roce 2009 přispěla také tzv. malá povodňová novela vodního zákona přijatá v roce 2008, která umožňuje řešit i majetkoprávní vazby.

Dovolte mi, abych vás informoval o tom, že zemědělský výbor projednal uvedený materiál na své 2. schůzi dne 8. září a přijal k němu usnesení, které jste obdrželi jako sněmovní tisk 6/1. V tomto usnesení zemědělský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně informaci o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2009 vzít na vědomí.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Dříve než otevřu rozpravu, chci vás seznámit s tím, že paní předsedkyně Němcová se omlouvá z jednání dnešního dne od 12 hodin a dále se omlouvá z celého zítřejšího jednacího dne.

Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se nikdo nepřihlásil písemně. Já se ptám, kdo si přeje vystoupit a hlásí se z místa. Nevidím nikoho a obecnou rozpravu tedy uzavírám. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Jiří Papež: Ještě jednou děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dovoluji mi, abych formálně v podrobné rozpravě navrhla usnesení, které jsem již avizoval: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci o realizaci protipovodňových opatření v České republice za rok 2009, sněmovní tisk 6.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Do podrobné rozpravy se dále již nikdo nehlásí, proto i tuto rozpravu uzavírám. Ptám se pana předkladatele i zpravodaje, zda chtějí vystoupit se závěrečným slovem. Nechtějí. Můžeme tedy hlasovat o předneseném návrhu pana zpravodaje.

Zavolám naše kolegy. Upozornila bych vás, že by bylo dobré, kdyby se počet přítomných v sále fakticky zvýšil. Myslím, že provedu odhlášení, protože se mi zdá, že stav neodpovídá skutečnému stavu. Já vás tedy odhláším. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Počkám, až doběhnou naši kolegové...

Nyní tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesený návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 z přihlášených 116 poslanců pro 112, proti 1. Návrh byl přijat.

Děkuji panu předkladateli i panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Následujícím bodem je

69.

Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 31/

I tento materiál uvede pan ministr zemědělství Ivan Fuksa, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, páni poslanci, zpráva o stavu zemědělství za rok 2009 je předkládána Poslanecké sněmovně České republiky na základě zákona 252/1997 Sb., o zemědělství. Zpráva v důsledku změn ve statistických zjišťováních uvádí ve většině případů odhadovaná data aktuálního roku a konečná nebo zpřesněná data roku předchozího. Ekonomické výsledky agrárního roku jsou prezentovány zejména definitiv-

ními údaji souhrnného zemědělského účtu Českého statistického úřadu za rok 2008 a druhým odhadem za rok 2009. Součástí zprávy z roku 2009 je souhrn, jenž obsahuje i návrh na opatření v oblasti agrární politiky.

Z pohledu pozice agrárního sektoru v národním hospodářství se odvětví zemědělství podílelo v roce 2009 na celkové tvorbě hrubé přidané hodnoty v základních běžných cenách 1,65 %, což představuje meziroční pokles o 0,27 procentního bodu. V případě potravinářského průmyslu došlo ke zvýšení tohoto podílu o 0,19 procentního bodu na 2,72 %. Podle souhrnného zemědělského účtu vykazala produkce odvětví zemědělství v roce 2009 v porovnání s rokem 2008 významný pokles, a to o 18,1 %. Rostlinná produkce poklesla o 18 % a živočišná produkce o 18,9 %.

Přes významný růst objemu produkčních podpor se uvedený pokles promítl do finálního ukazatele souhrnného zemědělského účtu, to znamená podnikatelského důchodu ze zemědělství, který zaznamenal nejmenší hodnotu od roku 2004, a to 3,2 miliardy korun.

Většina zmíněných negativních tendrů v českém zemědělství v roce 2009 je přímým důsledkem ekonomické krize. Vývoj cen zemědělských výrobců byl v roce 2009 velmi nepříznivý. Podle Českého statistického úřadu došlo k meziročnímu poklesu cen zemědělských výrobků na úroveň 75,2 %. Konkrétně ceny rostlinných výrobků klesly o 67,8 %, ceny živočišných výrobků o 84,9 %. Ceny vstupů do zemědělství v roce 2009 klesly na 92,6 %.

Obrat agrárního zahraničního obchodu České republiky v roce 2009 v meziročním porovnání stagnoval. Přírůstek ve výši 1,6 miliardy korun představoval pouhých 0,7 %. Schodek stabilizace českého agrárního zahraničního obchodu se v důsledku tohoto vývoje meziročně zvýšil o 4,7 miliardy a stupeň krytí dovozu vývozem poklesl na 79 %.

Celkové podpory se proti roku 2008 zvýšily, a to ze 37,7 miliardy korun na 43,8 miliardy korun, to je nárůst o 16,2 %. Z toho podpory pro zemědělství včetně rybářství z 35,5 miliardy na 39,8 miliardy korun.

V odvětví zemědělství, lesnictví a rybolovu došlo v roce 2009 k meziročnímu poklesu počtu zaměstnanců o 5,1 %.

Nadále zemědělství zaostává za průměrem České republiky v úrovni přímých mezd. V roce 2009 se tato disparita prohloubila oproti minulému roku na úroveň 73,1 %. Růst nominální mzdy v zemědělství na přepočteného pracovníka činí 0,2 %. Proti předešlému roku došlo ke snížení rozlohy zemědělské půdy o 5,1 tis. ha, to je zhruba v celkovém počtu o 0,1 %.

Resort zemědělství plnil v první polovině roku 2009 náročné úkoly související s předsednictvím České republiky v Radě Evropské unie. Úkoly související s předsednictvím byly v podstatě splněny. Zvládnuta byla organizace předsednictví a byly projednány či zahájeno projednávání vy-

braných otázek souvisejících s přípravou společné zemědělské politiky, které se naostro rozjíždějí v tuto chvíli. Konkrétní sdělení dostaneme 17. listopadu a začínají velmi intenzivní jednání.

Závěrem mi dovoluji konstatovat, že zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky svým usnesením číslo 11 ze dne 8. září doporučuje Poslanecké sněmovně Zprávu o stavu zemědělství za rok 2009 vzít na vědomí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Usnesení zemědělského výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 31/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Pavel Kováčik, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, ve své krátké zpravodajské zprávě mohu jenom potvrdit slova pana ministra, že skutečně zemědělský výbor přijal příslušné usnesení, doporučuje Poslanecké sněmovně zprávu o stavu zemědělství za rok 2009 vzít na vědomí.

V zemědělském výboru byla zpráva projednána velmi podrobně a já musím říci, že je jen škoda, že se na pořad našeho projednávání dostává až dnes, v době, kdy je, můžu říci, téměř dopředu rozhodnuto, jak rozpočet pro příští rok bude v zemědělské kapitole vypadat, že vzkazy, které se posílají ven zemědělcům například o nulové výši prostředků na potopy a další a další vzkazy, jsou velmi nepříznivé a konstatovaný nepříznivý až krizový vztah českého, moravského a slezského zemědělství budou nadále prohlubovat.

Jsem přesvědčen o tom, že zpráva o stavu zemědělství, která je předkládána Poslanecké sněmovně na základě zemědělského zákona, má hluboké opodstatnění právě v tom, že projedná-li se zde včas, tak může odhalit a sdělit vám také, jaké jsou tendence vývoje, a při přípravě státního rozpočtu v příslušné kapitole může potom lépe orientovat na případné zamezení oněch krizových tendencí, které jsou.

Celkový stav našeho zemědělství není ovšem dán jenom hospodářskou krizí. Není ovšem dán jenom tím, že v uplynulých dvou desetiletích bylo zemědělství bráno jako možná trochu okrajový resort v oblasti celé ekonomiky. Není dán jenom tím, že u různých předsedů vlád bylo zemědělství pod jejich rozlišovací schopností, ale je také dán tím, že my nevyužíváme ani ty možnosti, které máme pro podporu našich zemědělců, a tudíž prohlubujeme jejich nízkou konkurenceschopnost ve vztahu k takzvanému jednotnému trhu Evropské unie. Říkám takzvanému zcela záměrně. Protože jestliže výchozí startovací čára pro dostih českých, moravských a

slezských zemědělců a zpracovatelů je o řadu metrů za startovací čarou zemědělců z tzv. starých zemí evropské patnáctky, že ta konkurenceschopnost, o které se hovoří, je daleko za těmito zemědělci ze starých zemí evropské patnáctky, tak prostě krizový stav českého zemědělství a potravinářství se nemůže podařit žádným způsobem vyřešit.

Úkolem každé vlády je, aby se snažila tento stav zvrátit jednáním v orgánech Evropské unie, aby se snažila české, moravské a slezské zemědělce zrovnoprávnit na tom takzvaném jednotném trhu Evropské unie. A pokud snaha o zrovnoprávnění nepovede k cíli, pokud čeští, moravští a slezští zemědělci nebudou (?) drcení nerovnoprávným postavením, potom se ani nedá o jednotném trhu Evropské unie hovořit.

Náš trh zemědělskými produkty, teď myslím trh v České republice, je také deformován právě tímto postupem. My se nemůžeme smířit s tím, že druhdy soběstačné zemědělství v produktech mírného pásma je na tom dneska tak – uveďu příklad, který je nám, co tady sedíme, ale i občanům nejbližší: dnes již polovinu vepřového masa, které se v České republice spotřebuje, dovážíme, a přitom jsme schopni a byli jsme schopni býti i v této komoditě země vývozní.

Musím také konstatovat, že situace na trhu toho těžkého průmyslu v zemědělství, tedy toho, co v zemědělské soustavě je základem, čili skotu, potažmo výroby mléka, je velmi tristní.

Paní a pánové, pokud se tato tendence, tendence k marginalizaci českého zemědělství, tendence k přesouvání podpory na spíše mimoprodukční než produkční funkce bude prodlužovat, obávám se o to, že český, moravský a slezský zemědělec bude spíše do budoucna, a to blízkého budoucna, pouze muzejním exponátem nebo nějakou zajímavostí než tím, kdo bude významně zasahovat do ekonomiky České republiky, do zaměstnanosti, do rozvoje venkova a do řekněme takové spokojenosti nás všech.

Disparita mzdová tomu napovídá úplně názorně. Jestliže jsme byli v roce 1989 v porovnání mezd zemědělství, respektive venkov a město, zhruba stejně, tak dnes jsme na oněch konstatovaných 73 procentech a to mluví úplně za vše.

Prosím, abychom se napříště vždycky, když budeme rozhodovat o něčem, co souvisí se zemědělstvím a venkovem, zamýšleli i nad touto rovinou, a chceme-li, aby český občan, obyvatel venkova, zemědělec byl skutečným správcem na svých majetcích, aby mu k něčemu ty majetky vůbec byly, tak změníme svoje uvažování tímto směrem!

Doporučuji v souladu s usnesením výboru vzít zprávu na vědomí. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To byla zpravodajská

zpráva. Nyní zahajuji všeobecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec. Prosím, máte slovo. Jinak písemnou přihlášku nemám žádnou.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. Hodnotíme zde zprávu o stavu zemědělství za rok 2009. Já jsem rád, že v tomto roce zemědělství bylo v černých číslech a že docházelo i k tomu, že dotace do zemědělství měla vzrůstající trend. Ale nesmíme zapomenout na to, že zatím výše finančních toků do zemědělství v ČR je o hodně nižší, než je to v okolních zemích, ať už je to Německo, Rakousko, Francie a další.

Nechci hodnotit rok 2009. Ten jsme dost prodiskutovali v zemědělském výboru a nechci vás s tím zdržovat. Chci jenom říci, že doufám, a pan ministr již má za sebou sto dní hájení, kdy jsme vůči němu byli benevolentnější, že i rok 2010 bude v černých číslech. Diskuse o tom, zda 900 mil. na přímé platby zaparkovat, či nezaparkovat, byla krásná, ale já věřím tomu, že zemědělce to nepoškodí a že zde budeme mít dále české potraviny. To, že budeme dávat peníze do marketingu, je krásná věc, ale pokud potraviny nebudeme mít vyrobeny a ty komodity, tak nebude co podporovat. Já samozřejmě slibuji panu ministrovi, že budeme důrazně monitorovat jeho rozhodnutí tak, aby to byla rozhodnutí pomáhající českému zemědělství, které samozřejmě chápe, že situace není jednoduchá, že finanční zdroje nejsou, ale věřím tomu, že na úkor zemědělství nebude ministr financí čerpat z tohoto resortu víc peněz než z resortů jiných, což zatím doposud podle rozhodnutí vlády bylo. Věřím i tomu, a budeme o tom diskutovat, že opatření, která na ministerstvu připravuje, ať jsou to protierozní opatření a další, která se připravují, ať je to otázka nulové částky do přímých plateb, o které budeme jistě značně diskutovat, a myslím si, že i v bodě 71, změna rozpočtu Pozemkového fondu, že to nebude pravdou a že se nedočkáme toho, že naše zemědělství půjde do úpadku.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Skopalovi. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Neeviduji žádnou přihlášku, proto rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ani zde nemám písemné přihlášky žádné a nevidím, že by si někdo přál v této rozpravě vystoupit, proto i podrobnou rozpravu – no neukončuji! Zeptám se pana zpravodaje, zda by nechtěl přednést výborové usnesení, abychom o něm v duchu jednacího řádu hlasovali.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobře, děkuji za slovo. Paní předsedající, zopakují tedy, že zemědělský výbor navrhuje Poslanecké sněmovně vzít Zprávu o stavu zemědělství za rok 2009 na vědomí.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji. Návrh zazněl. V tuto chvíli končím podrobnou rozpravu. Ptám se pana ministra a pana zpravodaje – chci se ujistit, že si nepřejí vystoupit už. (Nepřejí.) Děkuji pěkně. Přivolám naše kolegy a prosím, připravme se k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesený návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 56 z přihlášených 128 poslanců pro 106, proti 1. Návrh byl přijat. Usnesení též schváleno, přijato a končím projednávání tohoto bodu.

I dalším bodem bude bod pana ministra zemědělství. Je jím

70.

Výroční zpráva o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 a Roční účetní závěrka Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 /sněmovní tisk 32/

Pan ministr zemědělství je připraven. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, důvod k předložení výroční zprávy o činnosti a roční účetní závěrky za rok 2009 – předkládají se na základě zákona 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Výroční zprávu o činnosti a roční účetní uzávěrku za rok 2009 projednala dne 29. 4. 2010 dozorčí rada Pozemkového fondu a doporučila je předložit ministrovi zemědělství s návrhem na projednání vládou. V srpnu letošního roku projednala materiál vláda, která ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby předložený materiál schválila.

Krátká rekapitulace údajů k 31. 12. 2009. K tomuto datu Pozemkový fond spravoval zemědělskou půdu o celkové výměře 273 tis. hektarů, to je o 50 tis. hektarů méně než v předešlé roce 2008, a ostatní majetek, což jsou budovy a stavby, v zůstatkové hodnotě 2,7 mld. korun. V této částce je zahrnuto 653 spravovaných bytů, což je o 143 méně než v závěru roku 2008.

Nároky oprávněných osob byly v roce 2009 vypořádány v celkovém objemu 345 mil. korun, a to jednak převodem náhradních pozemků, budov a staveb, jednak zápočtem na úhradu kupní ceny pozemků prodávaných podle zákona o prodeji půdy, a dále poskytnutím finanční a

peněžitě náhrady. V roce 2009 bylo dle zákona o půdě nabídnuto oprávněným osobám 2,4 tis. hektarů náhradních pozemků. Zájemci se přihlásili z toho o 560 hektarů. V nabídce podle § 7 zákona o prodeji půdy bylo nabídnuto 36,7 tis. hektarů, oprávněné osoby se přihlásily o 2,2 tis. hektarů půdy.

Pozemkový fond v roce 2009 rovněž vypořádal nároky na nepeněžitě náhrady za nevydané pozemky podle § 16 odst. 1 zákona o půdě. K 31. 12. 2009 byly takto vypořádány nároky v hodnotě 472,2 mil. korun. Podle zákona o prodeji půdy převedl Pozemkový fond v roce 2009 25 tis. pozemků o výměře 42 tis. hektarů, z toho 3,4 tis. pozemků o výměře 803 hektarů převedl bezúplatně.

V roce 2009 bylo realizováno 114 samostatně privatizovaných jednotek. Ke konci roku 2009 Pozemkový fond ČR evidoval pohledávky v jmenovité hodnotě 17,3 mld. korun, což představuje oproti stavu k předešlému roku nárůst o 1,4 %. Z celkového objemu tvořily pohledávky před lhůtou splatnosti cca 94,2 %, zbývající část tvořily pohledávky po lhůtě splatnosti.

Příjmy Pozemkového fondu za rok 2009 činily 2,3 mld. korun, výdaje činily 2,8 mld. korun. Stav finančních prostředků Pozemkového fondu k 31. 12. 2009 dosáhl výšky 3,7 mld. korun.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny na svém jednání v září letošního roku přijal usnesení číslo 12, jímž doporučuje Poslanecké sněmovně výroční zprávu Pozemkového fondu za rok 2009 a roční účetní závěrku Pozemkového fondu za rok 2009, předkládaný sněmovní tisk 32, schválit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Usnesení zemědělského výboru jsme obdrželi jako sněmovní tisk 32/1. Prosím pana zpravodaje výboru poslance Jiřího Papeže, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení.

Poslanec Jiří Papež: Ještě jednou hezký den, dámy a pánové. Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Dovolte mi, abych vás stručně seznámil s tím, že zemědělský výbor projednal Výroční zprávu o činnosti Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 a Roční účetní závěrku za rok 2009 na své druhé schůzi dne 8. září, a jak již řekl pan ministr ve svém úvodním slově, doporučil Poslanecké sněmovně tento materiál podle sněmovního tisku 32 schválit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. V tuto chvíli zahajuji obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Nikdo se nehlásí, a proto rozpravu uzavírám. Přistoupíme k rozpravě podrobné, písemnou přihlášku taktéž žádnou nemám. Pan zpravodaj.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Já bych pouze upřesnil to, co jsem již avizoval, že tedy navrhuji v podrobné rozpravě Poslanecké sněmovně schválit Výroční zprávu Pozemkového fondu České republiky za rok 2009 a Roční účetní závěrku Pozemkového fondu České republiky za rok 2009, podle sněmovního tisku 32.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Budeme o tom návrhu hlasovat. Hlasování zahajují. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? V hlasování číslo 57 z přihlášených 132 poslanců pro 106, proti 2. Návrh byl přijat. Tím končí projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k bodu následujícímu, kterým je

71.

**Návrh I. změny rozpočtu Pozemkového fondu České republiky
na rok 2010
/sněmovní tisk 125/**

I tento materiál uvede ministr zemědělství pan Ivan Fuksa, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, páni poslanci, důvody předložení Návrhu I. změny rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2009. Rozpočet Pozemkového fondu projednala a schválila Poslanecká sněmovna České republiky v dubnu roku 2010 na 78. schůzi. V dubnu 22 roku 2010 byl zákonem č. 140/2010 Sb. změněn zákon 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a právě podle tohoto zákona vláda může rozhodovat o použití příjmů Pozemkového fondu České republiky na národní doplňkové platby k přímým podporám pro rok 2010 ve výši 1,5 miliardy korun. Na podporu značky Klasa – a na podporu značky Klasa ve výši 150 milionů korun. A dále Pozemkový fond České republiky může poskytovat finanční prostředky, které lze čerpat v závislosti na průběhu prací postupně na pozemkové úpravy, a to ve výši až 400 milionů korun ročně.

Vzhledem k této skutečnosti přijetí zákona 140/2010 Sb., předkládá Pozemkový fond České republiky I. změnu rozpočtu na rok 2010.

S ohledem na přijatý zákon dochází ke změně následujících položek schváleného rozpočtu.

1. Ostatní výdaje se navyšují z 360 milionů korun na 2 miliardy 60 milionů, tj. o 1,7 miliardy korun.

2. Celkové výdaje se navyšují z 1,7 miliardy korun na 3,4 miliardy, tj. o 1,7 miliardy korun.

3. Celková finanční bilance k 12. měsíci roku 2010 se snižuje z 3,7 miliardy, upraveno podle skutečnosti k 1. 1. 2010, na 2,23 miliardy korun.

Materiál projednala dozorčí rada Pozemkového fondu v červnu letošního roku. Vzala ho bez připomínek na vědomí. Rovněž vláda projednala uvedený návrh v září letošního roku a doporučuje Poslanecké sněmovně dokument schválit.

Zemědělský výbor na svém zasedání v říjnu 2009 projednal příslušný materiál a doporučuje Poslanecké sněmovně I. změnu rozpočtu Pozemkového fondu na rok 2009 schválit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také a chci vás seznámit s tím, že tento sněmovní tisk projednal zemědělský výbor, usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 125/1. Prosím pana zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Jiřího Papeže, aby nás o jednání výboru informoval.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych ve své zpravodajské zprávě připomněl, že předkládaný materiál, tedy I. změna rozpočtu Pozemkového fondu na rok 2010, reaguje na změnu zákona číslo 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu, kterou jsme přijali v minulém volebním období na jaře letošního roku. Já jsem byl jeden ze spolupředkladatelů tohoto zákona, takže jsem rád, že vláda reaguje na námi přijatý zákon a mění i rozpočet Pozemkového fondu České republiky ve smyslu změny zákona.

Zemědělský výbor projednal předložený sněmovní tisk č. 125 na své 4. schůzi 27. října letošního roku. V tomto usnesení, které jste obdrželi jako sněmovní tisk 125/1, zemědělský výbor za prvé bere na vědomí, že se mění celková bilance Pozemkového fondu tak, jak již řekl pan ministr ve svém úvodním slově, a zároveň zemědělský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně návrh I. změny rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2010, podle sněmovního tisku 125, schválit s tím, že ukazatel ostatní výdaje se zvyšuje o 1,7 miliardy korun ve struktuře, která je uvedena v tabulce, máte ji před sebou ve sněmovním tisku 125/1.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Hlásí se pan poslanec Škopál. Prosím.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající. I k tomuto bodu byla velká diskuse v zemědělském výboru a samozřejmě já беру v úvahu to, že tato částka byla již projednána v rámci rozpočtu na rok 2010 a věřím tomu, že jakmile se tyto prostředky převedou, tak doopravdy následně podle harmonogramu budou vyplaceny v rámci přímých plateb, protože již máme zakotveny finanční prostředky cca ve výši 900 milionů. Samozřejmě je to plus minus – nebo 880, jak mi tady napovídá pan ministr, děkuji. A nerad bych, aby další prostředky byly zakotveny v rámci resortu Ministerstva zemědělství, protože já už jsem si zažil, že jakoby rádo by rezervy v rámci Ministerstva zemědělství ve výši 13 miliard potom byly převedeny do rozpočtu Ministerstva financí a neví, kde skončily. Takže bych rád určitou garanci od pana ministra, protože on ví, že dneska budou velké diskuse se zemědělci. Není to jenom diskuse na Žofíně, která bude probíhat odpoledne, ale jsou to i jednání na Skalském dvoře se zemědělci, a já vždycky říkám, že to zemědělství je takový hrnec, kde vypadá, že je klidný, ale on pod pokličkou vře a může taky vybuchnout a já bych se toho nerad dočkal, protože zemědělci v ulicích, to není příjemná situace ani pro nás jako opozici. Proto věřím, že tyto prostředky budou téct do zemědělství v té výši, a jsem takový optimista, že si myslím, že snad za rok 2010 bude zemědělství v černých číslech, i když se hovoří o tom, že určitě bude, protože ceny zemědělských komodit šly vysoce nahoru, ale nesmíme zapomenout, že to je u kvalitních komodit, kdežto úroda v letošním roce není v té kvalitativní úrovni, jako byla v roce 2009, a samozřejmě není i v té výši. To víme všichni. Máme problémy s bramborami, s obilovinami i s dalšími komoditami, jak tady řekl pan předseda klubu KSČM, který mluvil o vepřovém v jiném bodě.

Takže já apeluji na pana ministra. Klub sociální demokracie chce, aby finanční prostředky tekly tímto směrem, podpoří tento přesun, ale naším zájmem je a budeme monitorovat, a tvrdě monitorovat, rozhodnutí ministerstva v této oblasti a v případě jakýchkoliv úhybných manévrů budeme v rámci našich možností samozřejmě tvrdě i zasahovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kdo dále se hlásí do rozpravy? Pan poslanec Kováčik. Pan ministr také, viděla jsem ho periferním viděním. Tak dobře, pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, já nejsem takový optimista jako můj předchůdce Láďa Skopal, protože ona tzv. černá čísla, když se na ně podíváme podrobněji, tak zjistíme, že je to černé číslo pouze účetní. Že je to černé číslo, které je jen díky tomu,

že přece jen nějaké podpory do zemědělství jdou, ale z vlastního hospodaření, tak jsou to čísla hluboce červená.

A to černé číslo, které je tvořeno dotacemi, má jednu takovou nepřijemnou vlastnost. Ono těmi zemědělskými podniky pouze proteče a skončí tam, kde bychom neradi, aby napříště vždycky končilo, tzn. u nadnárodních obchodních řetězců, protože jakákoli dotace, která přijde do zemědělství, je velmi rychle v řetězci kalkulována do ceny a tam je zdroj toho, že řetězce mohou mít tak prudký rozvoj. Zemědělci z té černé částky nic nevidí ani ve svých příjmech, ani ve svých investicích, a myslím si, že ukolébávat se, že přece zemědělci měli zisk, byť jen účetní, je špatná cesta. To jen jakoby zakrývá, je to jenom určitá kouřová clona nad zoufalým stavem zemědělských podniků, které mají sice účetní zisk, ale nemají finanční prostředky leckdy ani na to, aby zaplatily základní vstupy. Nehovořím o tom, aby zaplatily lidem, kteří v zemědělství pracují, co jejich jest, to, co jim náleží.

Jsem hluboce přesvědčen o tom, že tento trend je třeba otočit. Že je třeba i ve veřejnosti zlomit názor nebo pochybnost o tom, že zemědělské dotace jsou něco nečestného. Ano, dovedu si představit situaci, kdy by zemědělci nebrali žádné dotace. Ovšem muselo by tomu tak nastat v jeden den, v jednu hodinu, v jednu minutu v celé Evropské unii. Pak se ukážou i komparativní výhody, o kterých se občas ještě mluví, které český, moravský a slezský zemědělec má díky tomu, že jsme nepodlehli z ekonomických důvodů onomu šílenství počátku 90. let, že jsme nenechali zlikvidovat velkovýrobu zemědělství a potravinářství v České republice, ale že jsme postupovali tak, že to dobré, to výhodné sama ekonomika si řekla, že je třeba zachovat.

Moc bych poprosil, abychom vzali na vědomí myšlenku, že pokud nebudou zemědělci mít dotace, tak ten příjem bude muset být uhrazen nějak jinak. To nějak jinak nelze nijak jinak než v cenách potravin. Zachovejme si i tu výhodu určitých zatím ještě přijatelných cen potravin, nepodléhejme panice z hlediska momentální vysoké ceny potravinářského obilí a chovejme se i v tomto směru rozumně.

Poslanecký klub KSČM v tomto směru se chová rozumně, podpoří tuto změnu, ostatně byli jsme i my u toho, když se tabulka, struktura rozdělení připravovala, a myslím si, že je to docela dobrý postup, už jenom proto, že prostředky, které jsou v Pozemkovém fondu, jsou prostředky od zemědělců a budou taktó zpátky do zemědělství vráceny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Než dám slovo panu ministru Fuksovi, chci vás seznámit s omluvou z dnešního dopoledního jednání a ta omluva se týká pana předsedy výboru pro evropské záležitosti

pana Bauera a členky výboru Jitky Chalánkové, kteří se účastní pracovního setkání s poslanci Evropského parlamentu, zvolenými za Českou republiku, v Senátu České republiky.

Prosim, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Ivan Fuksa: Paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, reakce na pana poslance Skopala. 95 % zemědělské politiky se nedělá v této zemi, nedělá to česká vláda, dělá to Evropská unie. Tomu odpovídají patřičné finanční toky a to jediné, co může Poslanecké sněmovna z toho mála schvalovat, je tato rozpočtová změna. Chci vám dát garanci, že to, co tady dnes schválíme, skutečně bude použito k účelům, ke kterým to dnes schvalujeme.

Co se týče souhrnného zemědělského účtu, vykazuje stále plusové hodnoty. Černá čísla – každoročně vedeme diskusi o tom, že se blížíme do červených čísel, že pokud nebude výše dotací patřičná, tak celý zemědělský účet skončí v minusu, v červených číslech.

Co je zapotřebí říci, rozpočet resortu zemědělství na příští rok je výrazně vyšší než letošní nárůst o 10 %. Je to důkazem toho, že český zemědělský sektor umí dobře čerpat dotace z Evropské unie.

Jak můžeme pomoci českému zemědělství? Je zapotřebí si říci, že celý zemědělský sektor v EU je zdegenerován dotační politikou, a z toho důvodu nelze nikterak objektivně hodnotit jednotlivé konkrétní kroky. Souhrnný zemědělský účet je jediná objektivní vykazující hodnota s objektivními daty, kterou v tuto chvíli máme, ať se nám to líbí či nelíbí. Nicméně věřím, že české zemědělství bude čerpat dotace, bude čerpat dotace na nové technologie, na novou techniku. Myslím si, že to umíme i z minulých let, protože to je vidět, když se podíváme do sousedních zemí, jak vypadá technika sedláků jinde a jak vypadá u nás.

Ale co je podstatné pro to, abychom mohli pomoci českému zemědělství, je změna chování českého spotřebitele, která je strašně jednoduchá a platí všude, některými zeměmi je hrdě uplatňována, a ta spočívá v tom, kupujme české zboží, jezme české potraviny. Pojďme to lidem vysvětlovat, aby český zemědělec měl odbyt a nebyl odkázán jen a jen na silný řetězový systém supermarketů, ale aby se dala další nabídka, jakým způsobem lze prodávat potraviny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy? Nevidím žádnou přihlášku. Tuto rozpravu ukončuji a otevírám rozpravu podrobnou. Hlásí se do ní pan zpravodaj. Prosim, má slovo.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych v podrobné rozpravě navrhl to, co jsem již avizoval ve své zpravodajské zprávě, tedy abych navrhl usnesení: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh I. změny rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2010, podle sněmovního tisku 125 ve struktuře, která je uvedena v tabulce ve sněmovním tisku 125/1.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pokud se již nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tuto rozpravu ukončuji. Ujistím se, že ani pan předkladatel, ani zpravodaj si již nepřejí vystoupit se závěrečnými slovy. Budeme tedy hlasovat. Přilákám ještě některé kolegy.

Zahajuji hlasování o návrhu, tak jak byl přednesen. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 58 z přihlášených 139 poslanců pro 115, proti 2, návrh byl přijat.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji, končím projednávání tohoto bodu a zahajuji bod následující. Prosim, pan poslanec Tejc má slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi jménem poslaneckého klubu sociální demokracie, s ohledem na to, že tady není premiér České republiky a měl by se zahájit bod 20, který je poměrně zásadní, tedy který má měnit strukturu úřadu práce, a my jsme již ráno vyslovili pochybnost o tom, jestli by tento bod měl být projednáván právě dnes v tuto hodinu a na tomto místě bez přítomnosti pana premiéra, který je na zahraniční cestě, dovolil bych si jménem klubu sociální demokracie požádat o přestávku na poradu v délce 45 minut. (Poslankyně Kočí má námitku.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S ohledem na to, pane poslanče, že Sněmovna si na 12.30 hodin odhlasovala pevný bod, byla bych ráda, kdybyste se jako představitelé, zástupci všech politických klubů domluvili.

Poslanec Jeroným Tejc: Pokud by tomu bylo tak, tak bych v tom případě požádal o přestávku na 10 minut, abychom vyhověli unesení Sněmovny z dopoledne, a budu rád, když se projedná pevně zařazený bod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Vyhláším přestávku do 12.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 12.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat, je 12.30 hodin a to je čas, na který byl zařazen pevně stanovený bod. Dříve než přistoupíme k jeho projednávání, chci vás seznámit s omlouvou pana kolegy Kováčíka. Omlouvá se z dnešního odpoledního jednání Sněmovny.

Přistoupíme k projednávání bodu

17.

**Návrh poslanců Pavla Drobila, Pavola Lukši a Kristýny Kočí na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 90/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Navrženo je první čtení podle § 90 odst. 2, tedy abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, přičemž proti tomuto postupu vznesl veto poslanecký klub ČSSD. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 90/1.

Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Pavel Drobil. Prosím, pane poslanče a ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi k sněmovnímu tisku č. 90, který máte před sebou, říci nejprve pár obecných slov.

Věřím, že není v tomto sále nikdo, kdo by pochyboval o potřebě novelizovat zákon o ochraně ovzduší tak, aby umožnil lepší regulaci znečištění a umožnil lidem v postižených oblastech lépe dýchat. Já navíc doufám, že v tomto sále bude většina souhlasit s tím, že situace je třeba řešit neprodleně, a že proto bylo rozumné předložit důležité součásti zákona o ochraně ovzduší teď jako poslaneckou iniciativu.

Vy samozřejmě lépe než já jako nováček ve Sněmovně víte, že nový zákon se připravuje několik let. Já vás ujišťuji, že práce na novém

zákoně o ochraně ovzduší tímto nekončí. Právě naopak, počítám s tím, že i pozornost veřejnosti vyvolaná touto poslaneckou iniciativou přispěje k tomu, že se v relativně krátké době podaří celou tuto léta chystanou normu konečně uvést do praktického života a budu ji moci do konce tohoto roku zaslat do legislativního procesu. Tímto trochu dopředu odpovídáme na pravděpodobnou kritiku, že naše poslanecká novela neobsahuje všechny instrumenty, a může být tedy v tomto smyslu nedokonalá.

Poslanecká novela řeší dva hlavní problémy. Problémy chronické, které zároveň představují akutní hrozbu pro naše občany: regulaci průmyslových emisí v postižených regionech a nízkemisní zóny ve městech, kde se chtějí vypořádat s dopady automobilové dopravy.

Jak zřejmě víte pro občany České republiky není hlavním problémem oxid uhličitý, který nemá přímý vliv na zdraví a jehož emise úspěšně snižujeme a plníme tak Kjótský protokol i naše závazky vůči Evropské unii. Daleko horší je situace u drobných prachových částic a u exhalací ze silniční dopravy. Ty zásadně snižují kvalitu ovzduší a vážně ohrožují zdraví obyvatel. Kvůli překračujícím imisním limitům navíc hrozí České republice postih ze strany Evropské komise. Situace podle našeho názoru nesnese odkladu a myslím si, že bych byl špatný ministr životního prostředí, kdybych nedal řešení chronických problémů s čistotou v České republice absolutní prioritu. Věřím, že většina z vás to chápe a že podpoří tuto poslaneckou novelu.

Toto jsem chtěl říci na úvod a nyní ke konkrétním článkům novely.

Naše novela navrhuje za účelem, o kterém jsem před chvílí hovořil, tři nové nástroje. Prvním z nich jsou emisní stropy pro vymezené skupiny zdrojů na území se zhoršenou kvalitou ovzduší a změny ve způsobu stanovení podmínek provozu těchto zdrojů. Současná právní úprava, dámy a pánové, neumožňuje dostatečně zohlednit místní kvalitu ovzduší v povolených jednotlivých zdrojích znečišťování. Z toho důvodu může docházet k trvalému překračování imisních limitů na některých územích i za situace, kdy stacionární zdroje v daném území budou plnit emisní limity a další požadavky jim stanovené právními předpisy a povoleními.

Nový nástroj vychází z principu, že podmínky provozu jednotlivých zdrojů včetně emisních limitů je nutné stanovovat s ohledem na znečištění ovzduší a s ohledem na příspěvek zdroje k tomuto znečištění. Rozšíření aplikace emisních zdrojů též na obecně definovanou skupinu zdrojů či na všechny zdroje na vymezeném území nadměrně zatíženém znečištěním povede podle našeho názoru k efektivnějšímu výkonu veřejné správy v oblasti regulace emisí z těchto zdrojů, které se ve vymezené oblasti podílejí na překračování imisních limitů. Znamená to, že orgány ochrany ovzduší budou muset činit veškeré kroky k dosažení tohoto územního emisního stropu ve stanovené lhůtě, a to zejména prostřednictvím územního pláno-

vání a stanovování podmínek provozu zdrojů znečišťování ovzduší. Emisní stropy pro vymezená území budou stanoveny nařízením vlády.

K uskutečnění navrhovaného opatření a zmírnění jeho dopadu na rozvoj průmyslu mohou napomoci finanční prostředky z operačního programu Životního prostředí, a vy jistě víte, že se tak již děje.

Nízkoemisní zóny jsou dalším nástrojem námi předkládané novely. S ohledem na trvalé překračování emisních limitů v centrech měst způsobené silniční dopravou a absencí jakéhokoliv nástroje pro omezení znečištění ovzduší regulací dopravního toku je navrhováno umožnit obcím v případech překročení některého z emisních limitů stanovit si na svém území formou nařízení obce takzvané nízkoemisní zóny. Vozidla vjíždějící do zóny budou označena emisní známkou, chcete-li plaketa, podle jejich emisních parametrů. Nízkoemisní zónu budou moci obce vyhlásit pouze tam, kde jsou překračovány emisní limity a kde současně existuje objížděná trasa bez omezení po pozemní komunikaci stejné nebo vyšší třídy. Podrobnosti stanovení a provozu nízkoemisních zón budou stanovovat prováděcí předpisy. Chtěl bych upozornit, že podobné zóny úspěšně fungují v řadě západoevropských měst, například v Londýně, Stockholmu a v řadě německých měst a mají nepochybně pozitivní efekt.

Třetí věc, kterou bych chtěl zmínit, pokud se týká této novely, je osvození dálnic a obchvatů od poplatků při smogových situacích. Z hlediska akutních stavů znečištění ovzduší se návrh snaží přispět ke snížení dopadů provozu motorových vozidel v intravilánu měst tím, že při vyhlášení smogové situace budou určité úseky dálnic, ty, které mají charakter obchvatu, osvobozeny od zpoplatnění. Tím by mělo být zajištěno jejich větší využívání namísto dnes zpoplatněných městských silnic, a tedy alespoň krátkodobé snížení emisí z dopravy uvnitř měst.

Vzhledem k závažnosti situace v České republice z hlediska kvality ovzduší, především ke kriticky nepříznivé situaci v zimních obdobích v některých oblastech republiky, jsem navrhoval, nebo chtěli jsme navrhnout, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení. Je tu veto sociální demokracie, takže ten proces, který budeme navrhovat prostřednictvím pana zpravodaje, bude pochopitelně jiný.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane předkladateli. Dříve než dám slovo paní zpravodajce, chci doplnit svoji informaci o tom, že veto podané klubem ČSSD je vetem 51 poslance této politické strany, čili je to spíše veto poslanců.

Já teď prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Kateřina Konečná. Dávám jí slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych vás velmi krátce seznámila s návrhem tohoto zákona, tak jak jej představil pan ministr. Zároveň mi dovolte sdělit, že klub KSČM by se připojil k vetu, protože – a to zdůvodním velmi záhy – si myslím, že tento zákon, pokud chceme jeho realizaci a aplikaci opravdu využít, potřebuje opravit. Koneckonců nám to sdělila také vláda ve svém stanovisku 90/1, která zcela konkrétně uvádí body, které se musí opravit. Já jsem moc ráda, že jsme s panem ministrem došli k dohodě, že tyto věci opravíme. Ty opravy a úpravy jsou připravené.

Stejně tak, nevím, jestli vám všem, ale minimálně výboru pro životní prostředí a jeho členům došly pozměňovací návrhy, které se týkají průmyslu a obchodu, ze Svazu průmyslu a dopravy, ze Svazu hutnictví a železa, které velmi reflektují a apelují na to, aby tam byly utvořeny některé změny tak, aby byla vymahatelnost toho práva, tak jak ji navrhuji předkladatelé, opravdu reálná a zároveň aby nebylo porušeno podnikatelské prostředí v České republice.

Pro to všechno já souhlasím a i bych jako zpravodajka tohoto tisku navrhovala, abychom ho neprojednávali ve zrychleném čtení, protože bychom možná mohli udělat víc škody než užítku, a já pevně věřím, že předkladatelé svůj záměr zlepšit situaci v oblastech postižených složitým životním prostředím a znečištěným ovzduším, to znamená nejen v Moravskoslezském kraji, ale může se to týkat taky Ústeckého kraje, a v případě nezpoplatnění dálnice, mnoha úseků dálnic ve vašich regionech, tak abychom to byli schopni upravit a aby tento zákon byl vůbec vymahatelný a reálný. Proto si myslím, že se vůbec nic nestane, pokud tento návrh zákona bude přikázán výboru pro životní prostředí.

Já jako zpravodajka můžu říct, že souhlasím s tím, abychom minimálně zkrátili jeho lhůtu, tak jak řekl pan předkladatel, který s tím také souhlasí. Navrhuji zkrátit lhůtu na projednávání na pět dnů. My jsme připraveni dnes odpoledne mít výbor pro životní prostředí a tyto opravy udělat tak, aby legislativní proces mohl probíhat plynule dál a aby tento zákon mohl být, tak jak bylo cílem předkladatelů, realizován od 1. ledna 2011. Nicméně opravdu se jedná o to, abychom ho opravili a upravili tak, aby nedocházelo ke zbytečným domněnkám, aby nemohlo docházet k dvojímu výkladům a hlavně aby byl realizován.

Já jako poslankyně za Moravskoslezský kraj samozřejmě musím říct, že tuto iniciativu vítám, přestože se velmi těším na velkou novelu zákona o ovzduší, která by nám snad všem měla ulehčit situaci v těch nejasnostech, které dneska jsou se zákonem o ovzduší spojeny, nicméně chápu pana ministra i předkladatele, že si uvědomují, že tato velká novela zákona o ovzduší a její projednávání bude jistě delší než tato poslanecká iniciativa. Proto můžu říci, že nejen jako poslankyně za Moravskoslezský kraj, ale i

klub KSČM se k této iniciativě rád připojí, jen ho prosím musíme opravit.

Proto jako zpravodajka tohoto tisku navrhuji přikázání výboru pro životní prostředí a zkrácení lhůty na projednání, pokud s tím pan ministr tedy vysloví souhlas, na pět dnů, tak jak jsme se dohodli. My pozměňovací návrhy připraveny máme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já jsem chtěla požádat paní zpravodajku, aby zaujala místo u stolku zpravodajů, a byla bych ráda, kdybych se teď dověděla, kdo je zpravodajem klubovým a kdo je zpravodajem sněmovním, prosím. Paní zpravodajku rovněž požádám, aby návrhy, které přednesla, neopomenula potom přednést ještě jednou v rozpravě.

Nyní obecnou rozpravu otevírám, do ní se hlásí pan poslanec. Prosím, dávám mu slovo.

Poslanec Tomáš Úlehla: Dobré poledne, dámy a pánové, dobré dopoledne, paní předsedající. Já bych chtěl navázat na slova zpravodajky, která poměrně přesně definovala jak význam toho zákona shodně s panem ministrem, tak i bude jistě podávat návrhy, které nám umožní ten zákon v co nejkratší lhůtě uvést do života. Někde a někdy se musí začít i s nepopulárními opatřeními a já si velmi vážím toho, že jsme dnes zařadili tento bod na pořad schůze.

Obavy z nedokonalosti, které provázely ten zákon, není myslím potřeba sdílet, protože samozřejmě my budeme v té zkrácené lhůtě se snažit i takové ty v uvozovkách nedokonalosti napravit velmi pregnančně. Je to natolik rozjednaná záležitost, že si myslím, že tam problém nebude. A myslím si také současně, že tak jak byly vznášeny určité komentáře k tomu, že tam obce by mohly udělovat výjimky, že se jich nemusíme obávat, protože samozřejmě tyto výjimky si budou dávat obce ve smyslu vlastního zabezpečení života, který nebude ovlivňován nadměrnými imisemi nebo imisními limity, takže z toho důvodu si myslím, že to je opět věc, kdy bychom dělali presumpci viny, nikoliv nevinu, za soudce.

Nízkoemisní zóna je terminus technicus, ale přinese nám velmi pozitivní dlouhodobý žádoucí efekt a já se k tomu velmi přikláním, protože jsem sice ze Zlína, ale na Ostravsku jsem měl možnost dlouhodobě pracovat, takže tam znám ty podmínky a plně to podporuji.

Náklady na zavedení zákona do praxe jsou v každém případě zanedbatelné proti rychlému efektu, který tento zákon přináší jak pro obyvatele, tak i návštěvníky a další občany vyskytující se v dotčených zónách nebo územích. Proto samozřejmě budu velmi rád, pokud paní zpravodajka zákona podpoří propuštění do druhého čtení a přikáže to samozřejmě

výboru pro životní prostředí, kde bychom, jak jsem avizoval, chtěli některé ty zcela zanedbatelné nedostatky rychle napravit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci Úlehlvi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych v první řadě chtěl poděkovat iniciátorům novely tohoto zákona právě proto, že pocházím z Moravskoslezského kraje. Chtěl bych jenom připomenout, že v minulém volebním období, k jeho konci, což bylo někdy v únoru, v březnu, jsme společně napříč politickým spektrem, dokonce s paní kolegyní Konečnou, připravovali návrh usnesení, které bylo nakonec Poslaneckou sněmovnou přijato a v podstatě dopředu predikovalo tendence, jakými by se měla ubírat legislativa ve vztahu k takto postiženým regionům. Takže jsem velice rád, že tento materiál přistál na stole, a budu ho maximálně podporovat s tím, že požádám samozřejmě i ty, kteří navrhnou zkrácení lhůty, aby totéž učinili v případě jeho projednávání.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, kdo dále se hlásí do rozpravy. Děkuji tedy panu poslanci Krupkovi a teď dávám slovo panu poslanci Pecinovi.

Poslanec Martin Pecina: Dobrý den. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl navrhnout přikázání tohoto tisku i do hospodářského výboru, protože si myslím, že je to problematika, která s tím úzce souvisí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, spolu se mnou zpravodajka jistě eviduje. Kdo dál se hlásí do rozpravy? Paní zpravodajko, hlásíte se s návrhy, které jste přednesla? Paní zpravodajko, já se vás ptám, jestli si přejete vystoupit, abyste přednesla návrhy, které je třeba.

Poslankyně Kateřina Konečná: Omlouvám se. Děkuji za tu velmi krátkou věcnou debatu, která tady proběhla. Dovolte mi tedy navrhnout, tak jak už organizační výbor to udělal, přikázat tento tisk výboru pro životní prostředí, dále potom výboru hospodářskému, jak bylo navrženo v diskusi, a zkrátit lhůtu na projednávání. My jsme to teď počítali, abychom to stihli, na čtyři dny, tak aby v úterý mohlo proběhnout druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Jenom odpovím kolegovi Krupkovi, že jsme na tomto postupu s panem ministrem od počátku dohodnutí. Myslím si, že v tomhle nikdo z nás nehledá politické ambice, ale hledá to, abychom nejen našemu kraji pomohli. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nevidím žádného poslance ani poslankyni a obecnou rozpravu končím. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí a též zde padl návrh na projednávání ve výboru hospodářském. Ještě se ptám, kdo by eventuálně chtěl, aby se tiskem zabýval některý další výbor. Žádný další návrh není vznesen. Ještě se musím zeptat na jednu věc. Tady padl návrh na zkrácení lhůty. Musím se zeptat navrhovatele, který navrhl pět dní, zda je srozuměn s tím, že bude lhůta pouze čtyřdenní a že tedy bere návrh zpět. Ano, děkuji pěkně, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o tom, zda Sněmovna přikazuje tento návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 59 z přihlášených 146 poslanců pro 120, proti 1. Návrh byl přijat.

Dále rozhodneme hlasováním o tom, zda se předloženým návrhem bude zabývat výbor hospodářský.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 60 z přihlášených 146 pro 53, proti 37. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o tom, že lhůta na projednávání ve výboru je zkrácena na čtyři dny.

Já o tom zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 61 z přihlášených 147 poslanců pro 123, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí a lhůta k projednání ve výboru byla zkrácena na čtyři dny.

Kolegyně a kolegové, blíží se 13. hodina. Já bych chtěla využít tuto chvíli ještě pro to, abych vám sdělila několik informací. Jak již zde bylo opakovaně sděleno, premiér je omluven z dnešního jednání. Je tudíž vysoká pravděpodobnost téměř hraničící s jistotou, že interpelace na premiéra budou skončeny mnohem dříve, než je čas, který obvykle tyto interpelace vyplní. Chtěla bych vás seznámit s tím, že ihned poté, co skončí

tento časový prostor, budou zahájeny interpelace na členy vlády. Je tedy možné, že oproti zvyklosti tyto interpelace budou zahájeny kupříkladu již 30 minut po 14. hodině, a chtěla bych všechny interpelující poslance na tuto eventualitu upozornit.

Dále lze předpokládat, že i interpelace na členy vlády skončí dříve, než je obvyklé, tedy dříve než v 18 hodin. Ihned poté, co budou vyčerpány všechny interpelace, zahájíme stanovený program, to jest budeme se zabývat projednáváním mezinárodních smluv. Prosím všechny poslance a představitele poslaneckých klubů, aby se na tuto eventualitu připravili a abychom se zde sešli v takovém počtu, abychom mohli program, který jsme si pro dnešní jednání určili, dneska i vyčerpat.

Protože je 12.53 hodin, pokud nebude vidět, že máte vůli ještě začít projednávání dalšího bodu, tak vyhlásím polední přestávku. Vidím, že nikdo výrazně proti tomuto záměru neprotestuje. Vyhlášu polední přestávku a sejdem se ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, budeme pokračovat v naší schůzi. Nejprve bych přečetla ráda omluvenky. 4. listopadu na této odpolední schůzi sice bude přítomen Víta Bárta, nicméně ze zdravotních důvodů nemůže odpovídat na ústní interpelace, proto interpelace, které budou směřovány na pana ministra Víta Bártu, budou zodpovězeny písemně. Dále tady mám omluvenku paní předsedkyně Miroslavy Němcové z odpoledního jednání, a to až do 17.30 hodin.

Dalším bodem našeho programu jsou

87. Ústní interpelace

kteří jsou určeni předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Petra Nečase, a to v čase od 14.30 hodin do 16 hodin. Tady bych ráda znovu připomněla, že pan premiér je z dnešního schůze omluven z důvodů

zahraniční cesty. Na ostatní členy vlády pak od 16 hodin do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do la-
vic.

Nyní dávám slovo paní poslankyni Soně Markové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Nečase, a připravit se může pan poslanec Jan Látka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký den. Dámy a pánové, i když tady pan premiér není přítomen, přesto bych ráda přednesla svoji interpelaci a ráda bych také znala odpověď na otázky, které se týkají rovnosti žen a mužů, což je téma, které touto vládou není příliš oblíbeno, takže doufám, že se tak stane.

Současné belgické předsednictví Evropské unie si zvolilo za jednu ze svých priorit vyrovnávání postavení žen a mužů ve společnosti. Klíčovým tématem je potírání rozdílů v odměňování žen a mužů. Jde o reakci na skutečnost, že rozdíl v odměňování žen a mužů činí v průměru v Evropské unii asi 18 % v neprospěch žen. K tomuto tématu belgické předsednictví vypracovalo návrh záměrů Rady Evropské unie. Evropská komise přijala novou strategii pro dosažení rovnosti žen a mužů pro léta 2010 až 2015 v září 2010 a jejím hlavním cílem je lépe využít potenciálu žen a přispět tak k dosahování ekonomických a sociálních cílů Evropské unie. Strategie obsahuje konkrétní opatření v pěti prioritních oblastech a to je ekonomická nezávislost žen, rovnost odměňování, rovnost v rozhodovacích pozicích, důstojnost, integrita a potírání násilí na základě pohlaví a podpora rovnosti žen a mužů ve vnějších vztazích. Mezi významné akce belgického předsednictví v této oblasti patří konference k překonávání nerovnosti na pracovním trhu, která se konala ve dnech 25. až 26. 10. 2010, a právě 26. 10. 2010? A druhá otázka, ta je také velmi důležitá – kdy bude jmenován nový zmocněnec pro lidská práva? A bude nový zmocněnec pro lidská práva rovněž odpovědný za agendu rovnosti žen a mužů?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pouze upozorním, že ústní interpelace jsou na dvě minuty, bylo to lehce přetaženo.

Než začne hovořit pan poslanec Látka, chtěla bych říci, že v tuto chvíli máme ještě 15 interpelací na pana premiéra Nečase, který bude odpovídat písemně. Upozorňuji proto, že zhruba můžeme skončit někdy po třetí hodině a poté bude následovat interpelace na ostatní členy vlády.

Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Látka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, asi se shodneme na tom, že resort dopravy a s ním související realizace dopravních staveb je jednou ze stěžejních součástí každoroční tvorby státního rozpočtu. Často se pak také bohužel stává i zpolitizovanou záležitostí. Mně se však jedná jen o jakousi elementární spravedlnost při přidělování finančních prostředků mezi státem, potažmo Ministerstvem dopravy řízenou organizací Ředitelstvím silnic a dálnic, ta spravuje dálnice a rychlostní komunikace a komunikace první třídy, a kraji, které prostřednictvím svých správ a údržeb silnic obhospodařují komunikace druhé a třetí třídy. Po mnoha konzultacích s krajskými radními pro dopravu na základě vlastních zkušeností i častých reakcí veřejnosti si dovoluji doporučit částečné přerozdělení finančních prostředků pro realizaci rekonstrukcí dopravních staveb, a to ve prospěch krajů. Vyhneme se tak častému údivu občanů nad tím, kdy se například po třech letech provádí rekonstrukce komunikace první třídy, která byla v relativně dobrém stavu. Na ni pak navazuje komunikace druhé třídy, jejíž stav již několik let marně volá po rekonstrukci a finančních prostředků se zde nedostává. Těžko se pak občanům vysvětluje, že se prostředky ze státního rozpočtu rozdělují takto nerovnoměrně a snad i nespravedlivě.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude odpovězeno písemně. Dalším vylosovaným je poslanec Antonín Sedša. Já mu tímto udělují slovo. Upozorňuji, aby se připravil pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane předsedo vlády, před časem jste veřejně prohlásil, že nový americký systém včasného varování, zkratkou EWS, bude s velkou pravděpodobností součástí protiraketové obrany NATO. Tento systém předává informace o odpálení balistických střel, které zachytily americké družice či radary. Zároveň umí určit předpokládané místo dopadu, takže hlavní význam má v posílení schopnosti reakce národního systému protiraketové obrany a civilní ochrany. Pokud by došlo k dohodě na protiraketové obraně Severoatlantické aliance, pak by opravdu mohl být EWS součástí protiraketové architektury aliance, ovšem za předpokladu souhlasu Spojených států amerických.

Takže první otázkou na vás, pane premiére, je, zda souhlas vaší vlády není předčasný.

Vážený pane premiére, základní otázkou je, zda naše země využije, či nevyužije EWS pro ochranu naší země, když dnes nemá Česká republika adekvátní systém protiraketové ochrany. Ptám se tedy, pane předsedo vlády, k čemu nám budou dva terminály, jejichž provoz se odhaduje na 30 milionů korun ročně. Ptám se vás, pane premiére, nezhorší naopak umístění EWS na našem území bezpečnost českých občanů? Osobně se domnívám, že nemá cenu budovat a provozovat systém včasného varování bez toho, že by naše armáda měla schopnost odvrátit případný útok balistickými raketami. Systém EWS je koncipován jako projekt bilaterální obranné spolupráce a teprve na základě budoucího souhlasu Spojených států a Severoatlantické aliance může být diskutováno rozšíření systému v celém rámci aliance.

Pane premiére, ptám se vás, přijde, či nepřijde vaše vláda pro souhlas se záměrem vybudovat terminály včasného varování do Parlamentu České republiky?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní měl být na řadě podle vylosovaného pořadí pan poslanec Jiří Paroubek. Je už tady. Prosím, máte slovo. Další se může připravit pan poslanec Koníček.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, oblíbeným sportem české vlády se v poslední době stalo šetření, škrtů a úspory především na straně potřebných, nemocných, seniorů a hendikepovaných občanů naší země. Téma mé interpelace je jasné. Jedná se o zpětný doplatek mateřské více než zhruba 40 tisícům matkám našich malých spoluobčanů.

Sněmovnou v minulém volebním období byla prosazena změna vyměřovacího základu mateřské 60 % na nových 70 % vyměřovacího základu. Bylo také rozhodnuto, že matkám bude tento desetiprocentní rozdíl za předchozí měsíce doplacen a vyrovnán. Při přípravě zákona došlo k technické chybě v oblasti doplatku mateřské za první měsíce roku 2010, kdy české maminky v rámci mateřské pobíraly nižší částku. V důsledku této politováníhodné chyby byl opomenut měsíc červen a nebyl do tohoto výčtu započítán. Jsem přesvědčen, že by měla být částka z tohoto měsíce matkám vrácena a zpětně doplacena. Viděl bych to jako fér přístup vlády. Podle názoru ministra práce k tomu nedojde.

Mám na pana premiéra tyto dvě otázky. Za prvé, s těmito prostředky bylo v souvislosti s úpravou zákona počítáno. Kde se nyní tyto finanční prostředky nacházejí? A za druhé – vy nepovažujete za korektní tuto vzniklou situaci vyřešit ve prospěch dětí a jejich rodin, z nichž značná část nemá nejkvělejší finanční situaci? Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, dostanete odpověď písemně. Prosím, pan poslanec Koníček. Máte slovo a další se může připravit pan poslanec Josef Tancoš.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane premiére, na své druhé schůzi v tomto volebním období Poslanecká sněmovna upravila svým usnesením č. 17 pravidla pro účast členů vlády na jednání Poslanecké sněmovny. To usnesení nyní zní: Předseda vlády nebo jím pověřený člen vlády se zúčastní celého jednání schůze Poslanecké sněmovny. Minulý pátek se projednával státní závěrečný účet za rok 2009, po rozpočtu druhý nejdůležitější bod za celý rok jednání, a ve sněmovně nebyl ani předseda vlády, ani žádný místopředseda, ani ministr financí. Na dotaz předsedající, zda je informována o tom, koho pověřil předseda vlády zastupováním na schůzi Sněmovny, tato nevěděla.

Prosím vás, vážený pane premiére, abyste nevystavoval vedení Sněmovny trapným situacím, kdy neví, kdo vlastně vládu zastupuje. Prosím vás, abyste informoval vedení Sněmovny, když se nebudete jednání Sněmovny účastnit, kdo vládu po celý průběh jednání zastupuje.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, dalším je pan poslanec Josef Tancoš. Zdá se, že v tuto chvíli není přítomen, propadá mu pořadí. Uvidíme, jestli se stačí dostavit, než vyčerpáme interpelace na pana premiéra. Dalším je pan poslanec Antonín Sedša. Prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane předsedo vlády, vy sám jste několikrát deklaroval, že vaše vláda bude velmi bedlivě sledovat průběh veřejné zakázky na odstranění některých ekologických zátěží vzniklých před privatizací a že máte zásadní rozhodovací pravomoc, když budete jako vláda schvalovat tuto smlouvu. Nicméně po schválení vybraného uchazeče bude možno pouze sledovat, zda vybraný uchazeč plní, či neplní své smluvní závazky. Osobně mám pochybnosti, že vlastní kvalitu odvedené práce bude velmi těžké kontrolovat.

Vážený pane premiére, jak vaše vláda zaručí, že vzhledem k minulosti některých účastníků a po některých negativních zkušenostech s kvalitou jejich práce vítěz veřejné zakázky své závazky splní? Počítá vláda se zapojením nezávislé specializované firmy, která by dohlížela na průběh této velké zakázky? Zasadíte se osobně, pane premiére, z důvodu transparentnosti o zveřejnění majetkové struktury vítěze tohoto tendru, včetně majetkových struktur kooperujících firem na této veřejné zakázce?

Vážený pane předsedo vlády, v pořadu Reportéři ČT vyšlo najevo, že existují třetí osoby, které dostaly k dispozici dokumentaci konsorcia PPF od

Ministerstva financí. Ptám se tedy, které to osoby byly a které třetí osoby vznesy námitky vůči kvalifikačním předpokladům tohoto konsorcia.

Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S další interpelací vystoupí poslanec Jiří Paroubek a může se připravit poslanec Jan Látka. Pan Paroubek se vzdal své interpelace a může vystoupit pan poslanec Látka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, dovoluji si navázat na svoji předcházející interpelaci ohledně dopravy. Teď bych chtěl naopak zmínit jistou nespravedlnost týkající se rozpočtového určení daní mezi jednotlivými kraji, které si lze povšimnout právě v souvislosti s dopravou.

Můj domovský Plzeňský kraj je poměrně řídko osídlen a má cca 551 tisíc obyvatel, což znamená, že na celkovém rozpočtovém určení daní se podílí 5,38 %. Co se týká délky komunikací druhé a třetí třídy, je náš kraj celkově na třetím místě a obhospodařuje cca 9,4 % silnic České republiky, což je 4605 km. V daňové výtěžnosti pak není zohledněna ani délka silnic a podíl z celorepublikové délky, ani specifické klimatické podmínky v jednotlivých krajích pro zimní údržbu. To se pak promítá i do veřejné dopravy, kde je výše úhrady ztrát přímo úměrná hustotě obydlení kraje. U krajů s nízkou hustotou obyvatelstva jsou pak nižší dopravcem vykázané tržby. Kraji se pak logicky nedostává finančních prostředků na dopravní obslužnost. Jistě se, vážený pane premiére, nelze divit ani obavám vedení kraje, když v letošním roce činil podíl dopravy již 44 % z celkového rozpočtu kraje.

Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: S další interpelací je přihlášen opět pan poslanec Jiří Paroubek... Dobře, také se jí vzdává. Dalším interpelujícím je tedy pan poslanec Jan Látka... To je fofr, že jo (s úsměvem)? Můžete tam klidně zůstat. Máte hned ještě další, tak až vám uběhnou dvě minuty, tak můžete přednést další interpelaci. Potom upozorňuji, že zase dvakrát pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za vstřícnost, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, celosvětové ekonomická krize a klimatické změny si žádají zásadní opatření, která přinesou ekonomickou stabilitu a rovnováhu mezi lidskou civilizací a přírodou. Účinným lékem na hospodářskou krizi je omezení produkce skleníkových plynů a větší využívání obnovitelných zdrojů energie. Česká republika však v moderních řešeních pokulhává. Zdejší ekonomika na každou vyrobenou korunu HDP

spotřebuje o 80 % více energie než 15 států původní Evropské unie. Dlouhodobě proto prosazujeme, aby se naše země zavázala ke snížení emisí CO₂ o 2 miliony tun ročně.

Snížení emisí lze dosáhnout dvěma cestami. První je větší využití jaderní energie včetně dostavby Temelína, druhá pak návrh zákona, jehož cílem je maximalizovat energetické úspory a podporovat výrobu tepla z obnovitelných zdrojů. Jsme přesvědčeni, že oba zákony by šly ruku v ruce s inovacemi a přechodem na úsporné technologie. To pomůže nejen ochraně klimatu, ale i vytváření nových pracovních míst a ekonomickému rozvoji.

Chovat se zodpovědně a šetrně k životnímu prostředí musí být nejen zdravé a správné, ale ekonomicky výhodné a hospodářsky prospěšné i pro průmyslová a energetická odvětví. V otázce ochrany klimatu proto vidíme nejen otázku přežití, ale i otázku příležitostí. Ptám se proto: Je Česká republika schopna plnit směrnicí o podpoře obnovitelných zdrojů energie, podle které musíme dosáhnout 13% podílu obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energií?

V České republice na podporu fotovoltaiky byly vynaloženy 3 miliardy korun, tj. 40 % všech prostředků na obnovitelné zdroje elektrické energie, ale vyrábí se z ní pouze 7 % obnovitelné energie. Nezvažuje vláda větší podporu jiným obnovitelným zdrojům s větší účinností a s větším ekonomickým efektem?

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dostanete písemnou odpověď. Můžete přednést další svou interpelaci.

Poslanec Jan Látka: Vážený pane premiére, Česká republika stejně jako další státy Evropské unie evidentně přehnal svoji podporu, kterou v rámci podpory obnovitelných zdrojů energie věnovala fotovoltaice a solárním elektrárnám. Nechci se vracet k číslům o menší účinnosti i menšímu ekonomickém efektu. Loni úřady povolily rekordní počet slunečních elektráren a letos očekávají další nápor žádostí. Zatím však neřeší, co s černými panely, až doslouží a stane se z nich nebezpečný odpad. I Ministerstvo životního prostředí uznává, že existuje způsob, jak se mohou majitelé solárních elektráren vyhnout tomu, aby se o vysloužilá zařízení postarali. Žádný zákon na ekologickou likvidaci panelů nepamatuje. Vztahují se na ně pouze obecně stavební zákony. Hrozí nebezpečí, že investor může poslat sám sebe do konkurzu a vyhnout se tak odstraňování stavby. V takovém případě by se musel o sluneční šrot postarat stát, respektive obec, na jejímž katastru zařízení stojí.

Po předpisech, které povedou k odpovědnému chování s vysloužilými

panely, volají i zástupci solárního průmyslu. Podle nich fotovoltaické elektrárny nesmějí skončit jako ekologická zátěž na bedrech státu, jak je tomu u jiných průmyslových provozů. Evropské solární firmy usilují o to, aby se recyklací fotovoltaických článků zabývala i legislativa Evropské komise.

Podle odborníků lze recyklovat až 85 % materiálů, protože panely obsahují velké množství skla a hliníku, které se mohou opět použít. Recyklace slunečních elektráren byla zatím na okraji zájmu, protože jich bylo málo. Kvůli nebývalému rozmachu tohoto odvětví u nás bude vysloužilých zařízení rychle přibývat. V České republice zatím není místo, kde by se články recyklovaly, a vadné či poškozené kusy se vrací do zahraničí. Česká fotovoltaická průmyslová asociace však doporučuje, aby se země připravila včas.

Ptám se vás proto, vážený pane premiére, jaké kroky v tomto směru podniká naše vláda. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní následuje pan poslanec Jiří Paroubek. Máte tady poslední čtyři příspěvky, nevím, jestli budete chtít přednést všechny čtyři interpelace, ale prosím, máte prostor.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane premiére, mé vystoupení bude stručné. Výdaje na české předsednictví Evropské unie přesáhly podle informací médií značně 3 miliardy korun. Moje první otázka je, kolik z vynaložených peněz šlo na PR, tedy zejména na placenou inzerci českého předsednictví – nechci říci vlády, je to širší otázka – jednotlivým médiím, tištěným či elektronickým, a dále PR agenturám, a kterým jednotlivě.

Má druhá otázka je, proč za situace, kdy se škrtná ve výdajové části státního rozpočtu, tak jak jsme to zažili v tomto týdnu, v sociální oblasti, ve školství atd., velmi bolestivě, některé instituce státu či státní podniky vynakládají značné peníze na inzerci. Jako např. Pozemkový fond nebo Lesy České republiky. A nejsou samy. Myslím, že v čase internetu je možné věci řešit jinak a hlavně levněji pro stát.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Můžete přednést další interpelaci, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane premiére, stav čerpání peněz z fondů Evropské unie ke konci září 2010 není bezproblémový. Z disponibilních 763 miliard korun včetně domácího spolufinancování bylo rozhodnuto o proplacení žadatelům ve výši 165 miliard korun. Z toho ovšem 50 miliard představují dopravní projekty, které Brusel nemusí vůbec schválit. O ty už se dlouhodobě v Bruselu taháme. Ministerstvem financí a Evropskou komi-

si bylo akceptováno proplacení z fondů Evropské unie pouze 65 miliard korun. Vracení fondů Evropské unie bude poprvé hrozit České republice na konci roku 2011, do kdy se musí na projekty proplatit prostředky z fondů Evropské unie určené na roky 2007 a 2008, minimálně částka ve výši 200 miliard korun. Z toho vyplývá, že za rok a tři měsíce bude nutné proplatit 135 miliard korun. Ze 17 klíčových operačních programů je v šesti kriticky nečerpáno. Nejlepší čerpání je v šesti programech, které jsou nad kontrolní hranicí čerpání 8,5 %, tedy žádná sláva, ale čtyři z nich jsou programy regionálního charakteru a Praha. Tím šestým programem je doprava, kde jsem řekl svoji výhradu.

Moje otázka je, co vláda chystá, pane premiére, na urychlení čerpání peněz z fondů Evropské unie. Bude vláda – to je moje druhá otázka – uvažovat o přesunu části peněz z operačních programů, kde je nízké čerpání, podkritické čerpání, do programu ROP?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Můžete pokračovat. (Řečník nechce pokračovat.) Stačí, dobře.

V tuto chvíli upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že jsme vyčerpali ústní interpelace, které byly určeny předsedovi vlády. Vidím, že se nedostavil ani pan poslanec Josef Tancoš, abych mu mohla dát slovo.

Takže můžeme přejít k ústním interpelacím na ostatní členy vlády. V tuto chvíli je celkem 34 interpelací. Vyzývám pana poslance Jiřího Petru, aby přednesl interpelaci na pana ministra kultury Jiřího Bessera a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Může se připravit pan poslanec Jaroslav Krupka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petru: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové. Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci Programu záchrany architektonického dědictví, cestou kterého jsou poskytovány příspěvky na obnovu kulturních památek, které jsou nejcennější součástí architektonického dědictví, konkrétně na práce směřující k záchraně kulturní památky. Jednou z nich je i státní zámek ve Valticích, národní kulturní památka, součást Lednicko-valtického areálu, který od roku 2006 je zapsán v seznamu míst kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Jeho stav je takový, že mnohé části jsou v havarijním stavu a deficit financí na opravu činí téměř 250 miliard korun. (Ohlas v sále.) Promiňte – čtvrt miliardy korun. Již 17. srpna 2004 přijala vláda usnesení číslo 769, kde mimo jiné ukládá členům vlády zajistit péči o jeho přírodní a kulturní hodnoty. V roce 2010 však nevyčlenilo Ministerstvo kultury v Programu záchrany architektonického dědictví na opravy státního zámku ve Valticích ani korunu a na rok 2011 je situace stejná. Tímto přístupem dochází a bude docházet ke zhoršování stavebně technického stavu této národní kulturní památky.

Vážený pane ministře, mám na vás několik otázek. Co vedlo Ministerstvo kultury k tomu, aby v roce 2010 nevyčlenilo v rámci Programu záchranu architektonického dědictví na opravy státního zámku ve Valticích ani korunu? Za druhé – proč nepočítá Ministerstvo kultury s podporou ani v roce 2011. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo ministr kultury Jiří Besser. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Dobrý den, paní předsedající. Paní poslankyně, páni poslanci, pan poslanec Petřů tady hovořil o Programu záchranu architektonického dědictví, který byl schválen usnesením vlády České republiky číslo 110 z 22. 2. 1995. Proč v letošním roce byly tento a další programy na ochranu kulturních památek kráceny, na to je jednoduchá odpověď. V květnu a červenci letošního roku došlo k vázání prostředků státního rozpočtu a na úseku památkové péče bylo provedeno snížení o 15 % na veškeré schválené investice pro rok 2010.

Potěšující je zpráva druhá, že pro rok 2011 máme ve státním rozpočtu schváleny prostředky ve výši o 106 milionů větší, než byly skutečně poskytnuté prostředky v roce 2010, to znamená to krácení bude do památek vráceno tím, že na těchto položkách všech čtyř těchto programů bude o 15 % víc, než bylo v roce 2010.

Co se týká valtického zámku, abych odpověděl přesně, hovoříte o Lednicko-valtickém areálu, Lednicko-valtický areál spadá pod příspěvkovou organizaci Národní památkový ústav a do té lednické části šlo v roce 2010, tedy letos, 49 milionů a příští rok se počítá, že akce bude dokončena, je tam 148,33 milionu, celá akce, to znamená, že v letošním roce do té lednické části by mělo jít – v roce 2011 sto milionů.

Poté se bude pracovat s tou valtickou částí a samozřejmě je tam možnost zařazení v IOP 5.1.c) tak, jak skutečně tato aktivita je Národním památkovým ústavem vyvíjena. Nemyslím si, že by celkově Lednicko-valtický areál stát nějakým způsobem ignoroval a neplnil tak usnesení vlády z roku 2004.

Jinak potěšující zpráva je pro všechny ostatní příjemce, pro obce a pro kraje a pro všechny vlastníky památek. Skutečně v roce 2011, pokud nedojde ke krácení, a já věřím, že díky tomu, že bude schválen rozpočet tak, jak je schválen vládou a rozpočtovým výborem, tak že do památek o těch 106 milionů skutečně půjde víc.

Ostatní, kam je směřováno – ve vyhodnocení programu je přesně podle krajů možné zjistit, kolik jde do kterého kraje. A myslím si, že komise, která právě rozděljuje památkové granty, je jedna z těch lepších.

Jestli vám to postačuje...? Můžu dodat stanovisko ještě písemně.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Jestli pan poslanec využije ještě doplňující otázky... Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petřů: Já chci panu ministrovi poděkovat. Samozřejmě jsem informován o finančních prostředcích, které putují na opravu zámku v Lednici. Samozřejmě má interpelace má taky svůj účel, a to takový, že na valtický zámek byla opravdu, jak jste zmiňoval, podána žádost z projektu integrovaného operačního programu Ministerstva kultury, z té oblasti intervence 5.1.c), a věřím, že to je také jedna z možností, jak podpořit i např. opravu některých částí. Je samozřejmě zřejmé, že nejsme v době, kdy můžeme doufat v to, že budou provedené opravy z velké části, nicméně existuje více zdrojů a jedním z těch zdrojů je právě ten integrovaný operační program. Takže věřím, že Ministerstvo kultury bude tak nakloněno Lednicko-valtickému areálu, že i v rámci tohoto programu bude možno čerpat nějaké finanční prostředky na opravu části (s důrazem) zámku ve Valticích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nevím, jestli chce pan ministr ještě reagovat – prosím.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Já bych na tento dovětek rád reagoval. Jednak Ministerstvo kultury za poslední čtyři měsíce provádí kompletní revizi integrovaných operačních programů, těch schválených. Všem bych chtěl říct, že další výzvy, které budou vypisovány, nebudou vypisovány tak benevolentně, jako byly ty první, tzn. když do roka dodáte stavební povolení, tak pořad rok je pro vás blokována ta alokovaná částka na Ministerstvu kultury. Všichni, kdo budou mít stavební povolení, stejně jako tomu je v regionálních operačních programech, budou zvýhodněni, protože potom se nemůže stát, že po roce zjistíme, že projekt je neživotaschopný. Máme ale bohužel velký zásobník kvalitních projektů, které nebyly v té první výzvě zařazeny. Budu se snažit pro památky získat další peníze z Ministerstva pro místní rozvoj z těch přerozdělovaných peněz, myslím, že si to naše památky zaslouží. A potom šance většiny těch projektů je mnohem větší. Nicméně všichni uspokojeni nebudou, převis bude opravdu opět vysoký, protože vnitřní dluh na památkách spravovaných Národním památkovým ústavem je vyčíslen 60 miliardami.

Jestli stačí, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Teď může vystoupit se svou interpelací pan poslanec Jaroslav Krupka. Interpelace je určena panu ministru zdravotnictví Leoši Hegerovi. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krupka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane ministře, počátkem minulého měsíce z médií dospěla informace, že hlavní hygienik České republiky pan dr. Vít připravil určitý koncepční materiál, který byl postoupen orgánům ochrany podpory veřejného zdraví, a to hygienickým stanicím, k určitému připomínkování. Cílem projektu by mělo být vytvořit nějaký nový – nazvěme to superúřad, který by se nazýval Národní úřad pro ochranu veřejného zdraví a prevenci. Jedním z důvodů, který přispěl k tomu, proč by tento úřad měl vzniknout, bylo vlastně zdůraznění role hlavního hygienika.

Co je ale podstatné pro mě, žijícího v oblasti, která je poměrně postižená životním prostředím, že součástí návrhu je i záměr zrušit bez náhrady zdravotní ústavy. Tyto ústavy v podstatě v minulé době prošly určitou výraznou restrukturalizací a dřívější ztráta, která byla ve výši 600 milionů korun, byla v podstatě vykompenzována v určité době dotací z Ministerstva zdravotnictví, nicméně v současné době jejich bilance je vyrovnána a dosahují tržeb více než jedné miliardy korun za účasti zhruba tisícovky odborných pracovníků. Jejich zrušení by tedy mohlo přinést určitou škodu nejen na majetku, na cenách, ale i samozřejmě na tom jejich poli, na laboratorních rozbořech. A samozřejmě je velice nepříjemné, když tato informace se mediálně dostane ven, tak toto prostředí je velice citlivé na tyto informace a začaly se objevovat tendence z komerčních kruhů, aby si osvojily tyto byznysové záležitosti.

Já bych se vás, pane ministře, chtěl zeptat, zda je tento cíl nebo záměr v souladu se záměrem vašeho celého ministerstva, anebo se jedná o iniciativu hlavního hygienika a tak je třeba na to pohlížet.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má nyní ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče Krupko, pokud jde o vaši interpelaci ohledně zdravotních ústavů, tak já bych k tomu dodal krátký úvod.

Materiál, který unikl z dílny hlavního hygienika, byl velmi, velmi pracovní. Byl víceméně poslán k názorovému průzkumu ve sféře hygienické služby a nebyl nikterak odsouhlasen ani předem projednáván orgány Ministerstva zdravotnictví nebo s poradou Ministerstva zdravotnictví. To, že došlo k jeho úniku do médií, je trošku nátlaková záležitost, ale rozhodně není v záměru Ministerstva zdravotnictví zdravotní ústavy rušit.

Pokud jde o orgány ve vašem Moravskoslezském kraji, ty jsou samozřejmě rozděleny od roku 2003 na krajskou hygienickou stanicí a zdravotní ústav. V oblasti krajských hygienických stanic celorepublikově se

počítá s určitým útlumem, který koresponduje škrtům ve státním rozpočtu, a není vyloučeno, že k nějakému snížení pracovníků v této sféře dojde.

Pokud jde o zdravotní ústavy, ty už proběhly, jak jste sám zmiňoval, výraznou restrukturalizací v předchozích letech, výrazně se zvýšila ekonomika jejich práce a nyní se počítá s určitým doladěním této započaté transformace.

Já bych jen z širšího pohledu řekl, že zdravotních ústavů bylo založeno tolik co krajů, v každém kraji jeden, reprezentují asi 1200 zaměstnanců a byly postupně slučovány s tím, že do ostravského zdravotního ústavu patří dnes pobočky z regionů Jihlavy, Olomouce, Ostravy, Zlína a Pardubic, a toto uspořádání se zdá, že funguje víceméně dobře. I v ostatních krajích došlo k takovému slučování. Cílovým stavem zatím se zdá být podle dosavadních zkušeností, že ty ústavy budou zachovány dva pro celou republiku s pobočkami v jednotlivých krajích a jeden z nich bude v Ostravě. Že může ještě nastat určitá redukce personálu, je možné, ale jedná se jenom o redukci na úrovni malých procent, nebo tak nejvýše asi jako v oblasti krajských hygienických stanic, rozhodně se neplánuje žádné masivní propouštění.

Situace ve zdravotních ústavech je sice zajímavá, protože pro krajské hygienické stanice obecně ty orgány vykonávají jen asi 7 % ze svých činností, což neznamená, že zbytek nedělají pro hygienickou službu. Oni si přímo objednávají od jednotlivých subjektů, které jsou povinné hlídat např. svůj mikrobiologický stav, např. veřejná stravovací zařízení apod. Některé měří hlukové záležitosti a jiné, a je zde velká oblast mikrobiologických služeb, které se dělají pro nemocnice, ta někde dosahuje až 40 %. Je faktem, že těchto služeb, které ty zdravotní ústavy dělají, je na trhu dostatek, že ty laboratorní služby jsou relativně lukrativní záležitostí a že je tedy o pracovníky ze strany komerčních subjektů zájem. Na druhé straně proti tomu stojí určitá snaha hygienické služby, aby činnosti pod zdravotními ústavami zachovány zůstaly, protože reprezentují určité odborné know-how nejenom laboratorní, ale takový celkový, komplexní hygienický dohled. Je to trošku v kontradikci k tomu, že některé zakázky mají charakter veřejných zakázek, takže ty komerční subjekty do nich mohou být vpouštěny, ale převážná tendence je zdravotní ústavy v nějaké formě zachovat ve v podstatě neztenčené míře, nebo jenom mírně zredukované. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Já nevím, jestli pan poslanec bude chtít ještě nějakou doplňující otázku.

Poslanec Jaroslav Krupka: Děkuji za slovo. Já to vnímám, pane ministře, a velmi vám děkuji, jako potvrzení statu quo, že ta struktura, která je nyní vytvořena, by měla být zachována ve smyslu toho, že by se dořešily

koncepčně nedotažené věci, které v průběhu minulého volebního období byly zastaveny, to znamená, že ten model, který je jakoby na Moravě s centrem v Ostravě, tak by pravděpodobně v Čechách vznikl druhý ústav kompletně zajišťovaný např. z Prahy a všechny ostatní pobočky by byly pouze v jednotlivých bývalých krajských městech. To je pro mě potěšující zpráva. Z toho pohledu by i můj doplňující dotaz ztrácel na významu, protože jsem pochopil, že některé finanční prostředky, které právě měly dostat hygienické stanice právě proto, aby si objednávaly služby u zdravotních ústavů, by neměly být pro tyto účely využity, ale měly by být využity pro jakékoli jiné, což by jistým způsobem indikovalo, že zdravotní ústavy nebudou fungovat tak jako doposud. Takže vám děkuji za vaši kladnou odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Teď může vystoupit se svojí interpelací paní poslankyně Marta Semelová. Interpelace je určena ministru školství Josefu Dobešovi. A připraví se poslanec Václav Votava.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Ano, já mám dotaz na ministra školství pana Dobeše k programu společnosti Člověk v tísní Jeden svět na školách, v jehož rámci se realizuje projekt Příběhy bezpráví, během něhož jsou žákům a studentům promítány filmy o 50. a 60. letech dvacátého století s následnými besedami s hosty a učitelům jsou předávány metodické příručky k tomu, jak dějepis na školách učit. Program podle autorů vznikl jako reakce na nedostatečnou výuku moderních dějin na základních a středních školách. S tím by se dalo souhlasit. Mám však vážné pochyby, že právě tento projekt a lidé a subjekty, které ho realizují, ke zkvalitnění výuky dějepisu opravdu přispějí. Nejde náhodou jen o snahu vytvářet v žácích a studentech zkreslený, nevyvážený a neobjektivní pohled na minulost? Proč zde není zmiňováno, co všechno se za ta léta vybuďovalo, že lidé měli práci a střechu nad hlavou, že zde bylo soběstačné zemědělství a fabriky, které jsou dnes už dávno zlikvidovány? Proč nejsou kromě zmíněné společnosti Člověk v tísní, Konfederace politických vězňů či pochybného Ústavu pro studium totalitních režimů využívány i jiné subjekty, jako např. kluby českého pohraničí, Slovanský výbor nebo Klub Julia Fučíka?

Chtěla bych se zeptat, do jaké míry je Ministerstvo školství do tohoto programu zapojeno, dále, kolik peněz šlo letos na tento projekt z Ministerstva školství, resp. ze státního rozpočtu. Mimochodem v roce 2009 Ministerstvo školství dalo na tento projekt 22 172 000.

A na závěr. Myslím si, že politika do škol nepatří. Nevadí Ministerstvu školství to, že je zmíněnou aktivitou každoročně ta zásada odpolitizování školství porušována? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr školství Josef Dobeš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji, vážená paní předsedající. Paní poslankyně Semelová, kolegyně a kolegové, moje předřečnice popsala bez toho nánosu politického vlastně, co ten projekt obnáší. Skutečně projekt Jeden svět na školách, který pořádá obecně prospěšná společnost Člověk v tísní, poskytuje audiovizuální, filmové a další pomůcky pro následné besedy a školení učitelů. Dělá to proto, protože v hodinách dějepisu je skutečně na posledních 40 let, o kterých paní poslankyně hovořila, velká mezera. Z jednoho prostého důvodu – protože o těch letech komunistických se vždycky v té historii psalo tak, jak vy popisujete, o těch velkých úspěších, o těch pětiletkách a o tom všem. To asi my všichni víme, všichni jsme znali. Málo z nás už znalo také to, co bylo za tou oponou: koncentrační tábory, rozsudky a tohle. Proto já vnímám tento projekt jako doplnění chybějícího pohledu.

Získal jsem čísla a úplně mi to nesedí. Dotace poskytnuté Ministerstvem školství na projekt Jeden svět v rámci dotačního programu na podporu vzdělávání v jazycích národnostních menšin, multikulturní vývoj, boje proti rasismu a extremismu bylo v letech – a teď to mám od roku 2007 – v roce 2007 dáno 250 000, v roce 2008 682 000, v roce 2009 685 400 a v roce 2010 810 000. Tak tolik moje čísla, která mám od lidí, kteří jsou za to zodpovědní.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji za odpověď panu ministrovi. Paní poslankyně chce reagovat, chce ještě dát doplňující otázku. Máte slovo, prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Spiš doplňující odpověď panu ministrovi Dobešovi. Mé údaje vycházejí z výroční zprávy nadace Člověk v tísní. Jinak co se týká minulého období, já si myslím, že skutečně výuka dějepisu by měla být vyvážená. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr chce ještě reagovat? Můžete, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Rád čísla budu korigovat. Já si ta čísla ověřím, a pokud to tak je, tak je koriguji a uznám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní vystoupí se svojí interpelací pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v souvislosti s projednávanou novelou zákona o podpoře obnovitelných zdrojů na této schůzi Poslanecké sněmovny, jejímž cílem je především omezení stavby fotovoltaických elektráren na orné půdě či zmírnění dopadů fotovoltaických elektráren do ceny elektrické energie pro spotřebitele, jsem ve svém vystoupení vznesl na vás dotaz, bohužel odpovědi se mi nedostalo. Vznáším tedy dotaz opět prostřednictvím této interpelace.

Co nastane po 20 až 25 letech, až dojde k ukončení životnosti těchto fotovoltaických elektráren? Jak bude zajištěna jejich ekologická likvidace? Jsou tam zřejmě i materiály, které mohou být životnímu prostředí poměrně nebezpečné. Likvidace zařízení tedy jistě nebude levnou záležitostí. Je jistě tedy na místě obava, že provozovatelé těchto elektráren, kteří dnes mají státem garantovaný byznys, třeba již nemusí za 20 až 25 let existovat. Řízení mohou přejít do konkurzu, skončí v likvidaci, nebude se k těmto elektrárnám nikdo znát. Kdo provede nákladnou likvidaci? Obce, města? I k tomu může dojít bez ohledu na podmínky stavebního povolení těchto dočasných staveb.

Ptám se tedy na otázku zřízení fondu na likvidaci právě pro tyto případy likvidace fotovoltaických elektráren. Hovoří o něm i aktualizovaná energetická koncepce České republiky. Do fondu by povinně přispívali provozovatelé fotovoltaických elektráren, tak jako je tomu například u těžebních uhlénských společností, kdy odvádějí prostředky na likvidaci následků těžby, na rekultivace po těžbě uhlí. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr Martin Kocourek. Prosim.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych v první řadě ve věci fondu na likvidaci fotovoltaických elektráren se chtěl případně panu poslanci omluvit za to, že jsem opomněl jeho dotaz při diskusi v rámci asi druhého čtení, a zkusím to teď napravit.

Chtěl bych říci, že v této současné novele zákona č. 180/2005 Sb., kterou jsme projednali ve druhém čtení a budeme projednávat ve třetím čtení, právní úprava v oblasti, na kterou se pan poslanec Votava ptá, není. Nicméně je však již připravena, a to jako přímá novela zákona o odpadech, a je součástí zcela nového zákona o podporovaných zdrojích energie, který nahradí nynější zákon č. 180/2005 Sb. ve znění všech novel, které zde projednáváme. Tento nový zákon je po projednání v pracovních komisích Legislativní rady vlády, je před projednáním ve vládě a předpokládám jeho předložení do Poslanecké sněmovny na konci tohoto roku.

Nyní bych rád ještě uvedl základní principy zvolené legislativní koncepce v této oblasti a zdůvodnil, proč takovou koncepci volíme.

Námi navržená varianta počítá s úpravou zákona o odpadech, který bude součástí již zmíněného nového zákona o podporovaných zdrojích energie. Podle tohoto zákona by byli provozovatelé slunečních elektráren povinni od zahájení provozu platit každý rok poplatek na podporu nakládání se solárními panely pro výrobu elektrické energie po skončení jejich životnosti, který bude příjmem Státního fondu životního prostředí. Sazba poplatku je námi navrhována ve výši 1,10 Kč za kilogram solárního panelu a kalendářní rok u zařízení s instalovaným výkonem nad 30 kW. Příjmy z poplatků by byly z 90 % příjmem Státního fondu životního prostředí a z 10 % příjmem obce s rozšířenou působností, která bude zároveň i správcem poplatku. Výnosy z poplatků budou účelově vázány na zvláštním účtu fondu a budou v rámci vyhlášeného národního programu fondu použity pouze na podporu likvidace solárních panelů.

Jako zdůvodnění této koncepce bych uvedl, že vychází z nutnosti zajistit dostatečný objem finančních zdrojů na podporu likvidace nebezpečného odpadu ze solárních panelů po skončení doby jejich životnosti nebo ukončení činnosti slunečních elektráren, neboť současným výrobcům již nelze zákonem uložit povinnost zpětného odběru v rámci kolektivního systému. Výrobci solárních panelů již svoji činnost většinou skončili z důvodu změny státní politiky k výrobě elektřiny z fotovoltaiky a navíc se jednalo převážně o výrobce z Asie. Založit tedy koncept nakládání s odpadními solárními panely na principu znečišťovatel neboli výrobce platí by pak bylo nesystémové a neúčinné, protože výrobci dosavadních solárních elektráren jsou v podstatě neidentifikovatelní.

Zkoumali jsme i uložení povinnosti zajistit likvidaci nebo recyklaci solárních panelů vlastníkům slunečních elektráren se jmenovitým výkonem nad 30 kW. To se rovněž nejeví systémově, neboť vlastníci slunečních elektráren nejsou nijak evidováni. Většinou jsou u těchto větších slunečních elektráren zatím i utajeni. Neexistuje jejich vazba k pozemku ani k provozování sluneční elektrárny, neboť provozovat sluneční elektrárnu může jiná osoba. Povinnosti uložené vlastníkům jsou z tohoto důvodu – nebo by byly – velmi těžce vymahatelné. Jediní úplně identifikovatelní jsou provozovatelé sluneční elektrárny, kteří jsou registrovaní u Energetického regulačního úřadu a kteří provozem těchto zařízení se státem garantovanými výkupními cenami vytvářejí pro sebe zisk, a proto by od nich měly být tyto finanční prostředky získány formou poplatku. Dobytnost poplatku je v případě těchto subjektů zajištěna sankcí ztráty licence, kdy provozovateli sluneční elektrárny úřad odebere licenci, bude-li mít nedoplatky na daních a poplatcích. Tím se odpovědnost za zaplacení poplatku fiktivně přenáší i na vlastníka sluneční elektrárny, neboť

odebrání licence by znamenalo zastavení provozu sluneční elektrárny.

Pokud by se systémově nezajistil dostatečný objem finančních zdrojů na podporu likvidace tohoto nebezpečného odpadu, zůstala by tu v budoucnu neřešená stará zátěž, kterou by musel řešit stát s výší nákladů v řádu miliard korun. To si plně uvědomujeme, a proto tento koncept navrhujeme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Jestli pan poslanec bude chtít dát nějakou doplňující otázku...

Poslanec Václav Votava: Pane ministře, omluva se přijímá. Samozřejmě. Chci poděkovat za vaši odpověď. Myslím si, že byla velice konkrétní a naplnila moji představu, jak asi by měla vypadat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším interpelujícím je poslanec Antonín Sed'a. Bude interpelovat pana ministra Alexandra Vondru. Ten je ovšem omluven. Takže prosím, přednestete svoji interpelaci. Dále se může připravit pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, podle sdělovacích prostředků byl obchod s letouny CASA C-295M poslán Evropskou komisí k Evropskému soudnímu dvoru. Tím se naše republika jako jedna z mála unijních členů bude soudit s unií kvůli zbrojní zakázce.

Když jsem opakovaně kritizoval nákup dopravních letounů bez výběrového řízení, Ministerstvo obrany nijak nereagovalo, a to dokonce i tehdy, když musí být leteckým odborníkům zřejmé, že pokud by bylo vypsáno transparentní výběrové řízení, letoun CASA by nikdy nevyhrál, protože nesplňoval specifikaci vzdušných sil Armády České republiky.

Vážený pane ministře, můžete tady a teď sdělit, na čem konkrétně je založen tento spor a jak bude vaše ministerstvo v tomto sporu pokračovat tak, aby naše země nejen neplatila pokutu, ale hlavně abychom si nestříhli pořádnou mezinárodní ostudu? A je pravdou, pane ministře, že právě tato kauza stála místo vašeho náměstka Jana Fulíka? Vážený pane ministře, je pravdou, že se Evropská komise začala zajímat i o nákup obrněných vozidel IVECO, které Ministerstvo obrany hodlalo nakoupit společně se slovenskou stranou? A pokud ano, neobáváte se, pane ministře, dalšího soudního sporu?

Děkuji za odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr tady a teď neodpoví, ale odpoví písemně. A dalším interpelu-

ujícím je pan poslanec Miroslav Opálka. Bude interpelovat ministra vnitra Radka Johna, který je ovšem také omluven z této schůze.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane nepřítomný ministře, vstupoval jste do volební kampaně i do vlády s hesly boje proti korupci. Veřejnost zaznamenala v minulém volebním období přeběhnutí dvou poslanců z tábora ČSSD do nově vytvořené koalice. Nikdo nevěří, že šlo o náhlou změnu jejich hodnotové orientace. Nebudu fabulovat. Mám však dotaz na jeden nezpochybnitelný krok korupce ze státních peněz, resp. z kapitoly, kterou dnes spravujete vy, Ministerstva vnitra.

Panu exposlanci Miloši Melčákovi byla přidělena po dobu trvání druhé vlády Mirka Topolánka ochranka, auto s řidičem a další člen pro ochranu. Jmenovaný byl převážně po volebním kraji, do Prahy, po Praze, jakož i na dovolenou a jinde. Dokonce denně ráno svážel v případě jednání Poslanecké sněmovny a jejích orgánů pouhých 300 metrů jmenovaného z Nerudovy ulice na Malostranské náměstí a večer zpět. Vedle tohoto státního servisu zbyly jmenovanému nekrácené náhrady za cestovné.

Myslím, že veřejnost bude zajímat, kolik v tomto případě stálo státní rozpočet zběhnutí jednoho poslance. Jde tedy o náklady na amortizaci a provoz několika automobilů, platy a další náklady spojené s jejich činností. Myslím si, že máte příležitost ukázat, že to s bojem proti korupci myslíte vážně. Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní se může připravit k interpelaci pan poslanec Václav Klučka a další se připraví pan poslanec Adam Rykala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Paní místopředsedkyně, děkuji moc za udělení slova. Hasiči a veteráni. Takhle zní moje dominanta, kterou jsem chtěl říci, protože hasiči, pane ministře, tady přežívají všechny věky a všechny režimy, až se z nich stanou ti veteráni. Já bych poprosil, abyste i vy mediálně hasiče nepoškozoval.

K čemu došlo? V médiích jsme se mohli dozvědět, že policejní prezident a šéf Hasičského záchranného sboru generálmajor Štěpán mohou být vystřídání někým, kdo bude civilistou. To přece není pravda, protože vnitřní směrnice, která existuje na Ministerstvu vnitra, říká, že právě u těchto lidí je zachován služební poměr. Takže bych poprosil pana ministra, kdyby to skutečně po pravdě vysvětlil.

A když už jsem u těch otázek, druhá otázka je, jestlipak ví, co je to forenzní audit, který zadal na Hasičský záchranný sbor a Policejní prezidium,

tedy na Policii České republiky. Já bych strašně poprosil, aby mně tyto otázky odpověděl.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní přednese svou interpelaci pan poslanec Adam Rykala. Interpelace je určena na ministra školství Josefa Dobeše. Připraví se poslankyně Zdeňka Horníková.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážený pane ministře školství. Jsem rád, že jste došel na interpelaci. Nebudu do vás střílet, samozřejmě, protože si to asi nezasloužíte, jste krátce ministrem. Ale v médiích proběhla informace, že chcete zavést zápisné od září na vysokých školách. Zápisné ve výši 6000 korun, maximální výši 6000 korun podle toho, jak si vysoké školy rozhodnou. A pokud se nepletu, tak tato vláda chce zavést i školné na vysokých školách od roku 2013.

Poprosil bych vás, pane ministře, abyste nás seznámil s vaší představou zápisného na vysokých školách. A pokud toto zápisné vznikne, není to něco jako poplatky ve zdravotnictví? Není to něco, co byste vy měl řešit? Vy byste měl řešit reformu školství v České republice. Vy to řešíte poplatky. Poplatky, jednou se to jmenuje zápisné, podruhé školné. Takže jestli vám to nepřipadá takto – to je první otázka.

A druhá otázka: Pokud byste chtěl reformovat školství, jak střední, tak vysoké školství, jakou byste měl takovouto představu.

A poslední pro mne otázka: Včera jste nás informoval na školském výboru o tom, že by se zápisné nevztahovalo na sociálně slabé, tak jestli byste nás mohl seznámit s vaším návrhem.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má ministr školství Josef Dobeš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji za dotazy. Začnu reformou vysokých škol, velmi krátce. Je potřeba změnit financování vysokých škol a nefinancovat za kvantitu neboli normativně a takhle si tam nasávat studenty bez ohledu na to, jak jsou kvalitní, ale posilovat více prvek kvality. Už moje předchůdkyně – v červnu, 25. června, vznikají společně s rektory první náznaky hodnocení kvality pro akademický rok 2011/2012. Velmi zjednodušeně: 90 % je financováno kvantitou, 10 % na kvalitu. A když se to rozpadá do jednotlivých bloků toho vzdělávání, tak poměr u bakaláře je 95% kvantita, 5 % kvalita. Magistr 90 % kvantita, 10 % kvalita. Doktorandské studium postgraduální 85 % kvalita, 15 % kvalita.

První náznak, jak jinak financovat. Já v tomto trendu hodlám pokračovat

a otevírám debatu s rektory pro akademický rok 2011/2012. Moje představa by byla posílit to zhruba o dalších 10 %. Další krok reformy je diverzifikace vysokých škol. Mimo jiné už i tento prvek diverzifikuje. Klade větší nároky kvality na doktorandská studia, o něco menší na magisterská a nejmenší na bakalářská. A mým cílem je, že ne všichni studenti musí dojít k magistrovi a ne úplně všichni na doktorandská studia.

Tak tolik rychle k tomu.

Zápisné. Referoval jsem na školském výboru a budu opakovat úplně to stejné, tak jak jsem říkal. Tento návrh je v tuto chvíli ve vnitřním připomínkovém řízení ministerstva. Je trošku nešťastné, že to vyšlo ven, to připouštím. Vede mě to k mnoha komplikacím, které teď musím řešit. Zítra je porada vedení ministerstva, odpoledne, a zde třetí skupina, skupina vysoké školy, tento návrh prezentuje a sděluje, jak se vypořádala s vnitřními připomínkami. Teprve pak to půjde do vnějšího připomínkového řízení kromě toho odborného. Budu to konzultovat s vysokými školami. Teprve pokud se shodneme na konsensu, tak budu muset udělat krok, který jsem neudělal, a to říkám kolegům z koaličních stran, že jsem to nezval ještě na K9, kde musí dojít ke koaliční shodě. Teprve pak to půjde vám. Takže tolik tento proces, který je úplně na začátku, a ty informace už jsou venku.

Proč to je? Je to uvažování, jak nahradit výpadek v rozpočtu vysokých škol zhruba ve výši dvou miliard. Je to jeden z dílků toho vějíře, jak to udělat, a je na vysokých školách, jestli řeknou ano, je to takto přijatelné, a pak se budu snažit toto prosadit mezi koaličními partnery a pak tady ve Sněmovně. Pokud vysoké školy řeknou ne, toto nám nepřipadá jako vhodné, tak mám další nějaké možné varianty, jak ten výpadek saturovat.

Zápisné, tak jak je nastaveno, vychází ze zkušenosti z vyšších odborných škol, kde zápisné zhruba podobně v této výši je a ti studenti se nijak nebudou, aspoň já jsem nezaznamenal nějaké bouře. Nemělo by to být jako u lékaře, je to spíš forma spoluúčasti, v mém případě, kdybychom to takhle přirovnali k tomuto systému. Tento systém je připravován, aby byl sociálně ošetřený. To znamená studenti, kteří pobírají sociální dávky, to znamená ta výše 1620 korun měsíčně po dobu deseti měsíců, tak by z tohoto byli osvobozeni a zápisné by za ně platil stát. Nyní nastavujeme procentuální výši nad tuto hranici pro další sociálně slabší studenty. V tuto chvíli mám na Ministerstvu školství, prozradíme to, zhruba kolem 15 % studentů nad tuto hranici. A tam bychom posílili stipendijní fondy vysokých škol. Jinými slovy, saturovali bychom to takto. A pak já věřím, že je úplně ošetřeno to, že by na vysokou školu neměli sociálně slabí studenti.

Ano, je pravda, že koalice ve svém programovém prohlášení má zavedení odloženého školného v akademickém roce 2013/2014. Tomu bude

předcházet v roce 2011 v paragrafovém znění zákon o finanční pomoci studentům, který připravuji, a ten by měl nastavit sociální síť rok před spuštěním odloženého školného.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pan poslanec se ještě chce na něco zeptat. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Pane ministře, předpokládám, že vláda má za cíl, jako každá vláda, abychom měli vzdělané občany v České republice. Pokud chceme mít vzdělané občany, tak toho nedocílíme tím, že vezmeme dvě miliardy na příspěvek vysokým školám a budeme hledat peníze třeba tak, že nastavíme nějaké poplatky. Tady je potřeba se zaměřit opravdu na to, že máme 45 soukromých vysokých škol v České republice, 26 státních vysokých škol a že velký příspěvek a finance jdou do soukromých škol. Tam by se určitě daly hledat úspory a daly by se hledat finance pro veřejné vysoké školy. Opravdu, to je můj názor, samozřejmě vy na to můžete mít podobný názor, ale pokud uděláme nějakou reformu financování, tak to může být prospěšnější než zavedení zápisného a školného. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pane ministře, budete ještě reagovat? Máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Ve většině argumentů souhlasím, jeden tam byl velmi nepřesný a zásadní. Do soukromých vysokých škol stát neinvestuje peníze. Maximálně má možnost dát podporu do příspěvku na ubytování a na sociální stipendium. Ale jinak tam neinvestuje peníze. My peníze investujeme do veřejných vysokých škol. Ale jinak počet, jestli se nemýlím, 27 veřejných vysokých škol, 46 soukromých škol je na demografii České republiky skutečně velký. A jedna z cest je skutečně zeštíhlit celý systém. My jsme tady nastavili systém na začátku 90. let, kdy jsme zaostávali za zeměmi OECD, co se týče vysokoškolsky vzdělaných studentů v populaci. My jsme to dotáhli teď zhruba na těch 60 %, ale zapomněli jsme zabrzdit a začít se zaměřovat na kvalitu, a to by měl být zejména cíl té reformy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Následuje interpelace paní poslankyně Zdeňky Horníkové na pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Dobrý den, paní předsedající. Vážený pane ministře a pane kolego poslanče z Královéhradeckého kraje. Moje o-

tázka bude znít na možnost a stav a situaci při zřízení iktového centra Oblastní nemocnice Náchod.

Přiznám se, že jednání s vámi do této chvíle bylo nesmírně seriózní, za což vám děkuji. Co mě ovšem překvapilo a zaskočilo, je jednání komise Ministerstva zdravotnictví, která navštívila všechny nemocnice v kraji, které dokonce ani nejsou tak připraveny jako Oblastní nemocnice Náchod, a náchodskou nemocnici vynechala. Takže se ptám také proč.

Dovolte mi pár věcí, abych připomněla. Vy je zajisté víte, nicméně do 30. června 2010 proběhlo 17 systémových trombóz. Během roku 2009 bylo na neurologickém oddělení v Náchodě přijato 493 pacientů s diagnózou cévní onemocnění mozku. Oddělení má samostatnou neurologickou jipku a návaznost na akutní lůžkovou rehabilitaci. Myslím, že to všechno hovoří pro zřízení iktového centra a to, co chci poznamenat.

Pane ministře, vy víte, že proběhla určitá změna v činnosti Záchraně služby Královéhradeckého kraje a že dnes jsme v situaci, že všichni pacienti s podezřením na mozkovou příhodu budou směřováni do Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Také ale víme, že odvoz všech pacientů není možný, a pokud vezmu spádovost Broumova, Náchodska a části Rychnovska, je to 150 tisíc obyvatel. Tímto rozhodnutím je ale vystaveno těchto 150 tisíc obyvatel, že nedostanou včas dostatečnou a potřebnou péči, která je s iktovým centrem spojena. Dvě zbývající pracoviště v Královéhradeckém kraji totiž nejsou schopna svou kapacitou vyhovět požadavkům, který náš kraj má.

Otázky jsem sdělila. Děkuji, pane ministře, za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo pan ministr zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, interpelace na iktové centrum v Oblastní nemocnici Náchod navazuje na celou řadu iniciativ z Náchodska, které jsem už projednával. Zmíním kromě jiných jenom jednání s ředitelem nemocnice a s panem královéhradeckým hejtmanem, který také vyjádřil snahu získat do náchodské nemocnice iktové centrum. Takže ta věc již je v běhu a myslím si, že uspokojivě připravena na řešení.

Pokud jde o fakt, že Oblastní nemocnice Náchod statut iktového centra nezískala, bylo to ještě před mým nástupem na Ministerstvo zdravotnictví, ale nic nemění na tom, že audit proběhl zcela seriózně a v pořádku. To, že komise nemocnici nenavštívila, bylo zcela běžné v systému auditů i předchozích, kdy se auditovala i velká centra kardiologická a traumatologická centra. Prostě centrum, které a priori nesplňovalo podmínky, které byly dány ve věstníku a které byly připraveny dlouho předtím a projednány

s příslušnou odbornou společností, tak tam, kde bylo zjevné, že podmínky splněny nebudou, komise nevyjžděla, mimo jiné tedy pro ušetření prostředků, protože auditování v rámci plošného zkoumání po celé republice je velmi náročné. Takže prosím, abyste to nebrali jako nefér postup. Byl to postup zcela standardní.

Já se domnívám, že v současné době nemocnice již statutu vyhovuje. My jsme nachystali přehodnocení celé věci a bude se v jarních nebo v zimních měsících příštího roku vypisovat i další výzva k tomu, aby bylo možno se o statut iktového centra ucházet. To, co já jsem se snažil korigovat v postupu Ministerstva zdravotnictví z pohledu dalších výběrů center, které existují, je, aby postup, který je u center menších na rozdíl od center klíčových, centrálních bych řekl, kterých je řekněme v republice vždycky asi tolik kolik krajů, aby centra, kterých je potom v kraji více, to jsou iktová centra druhého stupně, o které se Náchod uchází, aby probíhal po konzultaci s kraji, protože ve snaze, aby proces byl transparentní, ministerstvo rozhodlo o tomto postupu, že se bude postupovat podle toho, která centra nebo která potenciální centra jsou již připravena.

Já se domnívám, že pro tento případ je možno aplikovat zcela stejně objektivní, zcela stejně transparentní metodiku, že se nabídne naopak krajům, kde by centra chtěla mít, protože jsou to venkocem jejich nemocnice a kraje jsou schopny asi lépe z hlediska logistického posoudit, kde bude dopravní situace příznivější a kde je potřeba větší z hlediska regionálního, a potom bude tedy nemocnice požadovat, pokud by centra měla být deklarována oficiálně věstníkem ministerstva, aby kraj doplnil vybavení v případě, že nevyhovuje předpokladům odborné společnosti, aby ho doplnil na patřičnou úroveň, a pak statut bude moci být přiřknut.

Takže já doufám, že během jara bude záležitost se všemi centry, ono se to týká více krajů, uspokojivě vyřešena.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně, můžete ještě reagovat.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážený pane ministře, pane kolego, já vám v tuto chvíli velice děkuji, protože jste mě přesvědčil svou odpovědí, že jste si vědom toho, že Oblastní nemocnice Náchod je druhým největším zdravotnickým zařízením po Fakultní nemocnici v Hradci Králové. Jsem velice ráda, že jste zde na mikrofon řekl, že v tuto chvíli Oblastní nemocnice Náchod splňuje předpoklady k tomu, aby toto centrum bylo vytvořeno. Já si myslím, že jste nesmírně seriózní člověk a že to, co jste tady řekl, se skutečně obrátí v to, že problém vyřešíme. Měla jsem doplňující otázku, už

nemám, protože sám jste řekl, že další kolo bude vyhlášeno na začátku, případně v průběhu prvního pololetí příštího roku, takže já vám za vaši odpověď nesmírně děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, pane ministře, ještě můžete reagovat.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já přece jenom si dovoluji dodat, aby chvály nebylo zbytečně mnoho. Já jsem doufal a doufám, že jsem řekl, a jestli ne, tak se za to omlouvám, že jsem přesvědčen, že nemocnice splňuje, ale já samozřejmě nejsem subjekt, který by měl posouzení provést definitivně. Audit tam proběhne. Já doufám, že bude všechno v pořádku a že to teď již je. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším interpelujícím je poslanec Jiří Paroubek, který interpeluje ministra dopravy Bárta. Chci připomenout, že pan ministr je zdravotně indisponován, takže vám odpoví písemně. Připraví se pan poslanec Jan Látko.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane indisponovaný ministře, obracím se na vás s interpelací ve věci financování dopravní infrastruktury.

Byli jsme svědky v poslední době řady vašich kroků, které vy jste sám odmítal nazývat koncepčními. Po vašem nástupu na ministerstvo a zjištění, že vám váš předchůdce zanechal v rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury deficit, jste namísto adekvátní restrukturalizace rozpočtu a vyhledání finančních zdrojů zastavil financování všech staveb, abyste po krátkém čase téměř všechny stavby snad s výjimkou čtyř staveb znovu zahájil.

Financování dopravní infrastruktury vyžaduje koncepční řešení. Není možné jeden den poslat, abych užil vaše slova, bagry ze stavby a za pár dní je tam vracet zpátky.

Ale co je podstatnější. Připomínám, že v programovém prohlášení vlády se dočítáme větu, že vláda zachová výši investic do dopravní infrastruktury. Letošní schválený rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury je 96 mld., na příští rok je to 61 mld. Čili nemalý rozdíl 35 mld. korun! Znamená to tedy, že vláda nedodrží své programové prohlášení, dokonce hned první větu v kapitole doprava?

Vážený pane nepřítomný ministře, odpovězte prosím zcela konkrétně na tyto dvě otázky:

1. Jakým způsobem vláda pro příští rok zajistí závazek z programového prohlášení o zachování výše investic?
2. Jaké náklady budou spojeny s vámi uplatněnou konzervací staveb

a z jakých zdrojů budou tyto vícenáklady prodražující stavby uhrazeny?
Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším interpelujícím je pan poslanec Jan Látka. Opět interpeluje ministra dopravy Víta Bárta. Vidím, že není. Protože není přítomen, tak mu v tuto chvíli propadá pořadí.

Dalším poslancem, který bude interpelovat, je pan poslanec Jaroslav Krupka, který chce interpelovat pana ministra zdravotnictví Leoše Hegera.

Poslanec Jaroslav Krupka: Paní předsedající, já jsem již byl uspokojen ve své odpovědi, takže stahuji svoji interpelaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: To je úžasné! Dalším interpelujícím je pan poslanec Václav Klučka, který by měl interpelovat ministra dopravy Víta Bárta. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní předsedající. Já se vám přiznám, že mi docela vyhovuje to, že pan ministr je indisponován, neboť kdyby tady byl, tak mně stačí jedno jediné: když mi na kousek papírku napíše datum, kdy bude pokračováno se stavbou I/11 v západní části kolem Mokřých Lazců, jak se tomu říká. Já jsem o této věci mluvil na poslední sněmovně. Dozvěděl jsem se hodně věcí, ale na tuto otázku, kterou jsem položil, mi pan ministr odpověď nedal. Předpokládám, že v jeho písemné odpovědi se konečně dočkám tohoto konkrétního stanoviska, a to bude pro mě dostačující. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a také doufám, že se dočkáte. Dalším interpelujícím je pan poslanec Antonín Sed'a, který bude interpelovat pana ministra vnitra Radka Johna. A ten je řádně omluven. Prosim, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane místopředsedo vlády, nemám ve zvyku odhalovat tajemnou minulost osob, protože to je spíše výsadou práce investigativních novinářů. Přesto se ke mně dostaly informace, které jsou pro mě jako pro člena výboru pro obranu a bezpečnost přinejmenším znepokojující. Hovoří totiž o vaší minulosti.

Vážený pane ministře, údajně existuje číslo svazu 34188, ve kterém vedla bývalá Státní bezpečnost svého spolupracovníka Radka Johna, narozeného 6. 10. 1954, pod krycím jménem Rajon. Podle informací je číslo svazku a krycí jméno to jediné, co se dochovalo, protože samotná složka

spolupráce se prý v 90. letech ztratila. Proto se ptám, pane ministře, zda víte o tomto záznamu, a pokud ano, jaký způsob jste zvolil, abyste se očistil. A pokud o tomto záznamu nevíte, pokusíte se zjistit, jakým způsobem jste se dostal do záznamů bývalé Státní bezpečnosti? Údajně by tato informace měla být na webové stránce slovenského Ústavu památi národa.

Vážený pane místopředsedo vlády, jak vysvětlíte široké veřejnosti, že jste v totalitě jako redaktor časopisu SSM Mladý svět mohl svobodně procestovat téměř celý svět? Prý jste strávil rok ve Spojených státech. A je pravdou, že jste v roce 1985 dostal od Ústředního výkonného výboru SSM vyznamenání, a to bronzovou medaili za socialistickou výchovu? Pane ministře, nezdá se vám po vašich zkušenostech z období komunistického Československa poněkud farizejské, že se z vás stal zapřísáhlý odpůrce komunismu a komunistů?

Děkuji za odpověď. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď by měl být dalším interpelujícím pan poslanec Václav Votava, ale ten už se své interpelace vzdal, protože mu bylo odpovězeno v interpelaci předcházející.

Dalším interpelujícím je pan poslanec Jan Látka, který interpeluje ministra dopravy Víta Bárta. Látka není! To je jako Hliník. (Pobavení.)

Pan poslanec Jiří Paroubek, další v pořadí, se vzdal své interpelace a následuje pan poslanec Miroslav Opálka s interpelací na ministra Kalouska. Zdá se, že tady není ani jeden z nich... Pan poslanec tady je, není pan ministr. Prosim, pane poslanče, můžete hovořit.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený nepřítomný pane ministře, společnost Ostroj, akciová společnost, v roce 2001 dlužila státu 533 mil. korun a tento dluh spravovaný Konsolidační agenturou byl prodán dlužníkovi za pouhých 140 mil. přes nastrčené tzv. bílé koně z Bahamských ostrovů. Během dvou dnů, 16. a 17. 7. 2001, byla pohledávka od státu zpátky u dlužníka. Ztráta státu činí bez úroků 393 mil. korun. Manažeři dlužníka byli později u Krajského soudu v Ostravě souzeni, že si za tuto transakci nechali na svá soukromá konta poslat přes Kypr 50 mil. korun. Krajský soud v případě vynesl několik trestů. Vrchní soud v Olomouci je však zrušil.

Občané se na mne v této záležitosti stále obracejí. Víím, že jste dostal v této věci řadu dopisů i vy. Jde mi v tuto chvíli o fakt, že výmazem zástavních práv v katastru nemovitostí, ke kterému má výhrady i zástupkyně ombudsmana, nezanikla pohledávka podle občanského zákoníku zvláště proto, že dlužník všem ostatním věřitelům kromě státu splácel a sám majitel Ostroje Ing. Trochta, sponzor několika politických stran, se pro Mladou

frontu DNES 24. 9. 2004 vyjádřil, že stát ty zapůjčené stamiliony zpátky nechtěl.

Ptám se vás, zda vám nepřipadá přinejmenším nemravné a neetické nevymáhat takovou částku, když snižujeme sociální dávky. Otázka zní: Budete tedy tento dluh vymáhat? Protože jste sám v dopise paní současné předsedkyni Poslanecké sněmovny v roce 2009 napsal, že transakce byla nepochybně nežádoucí.

Za ignoraci a výsměch občanům považuji proto závěry z právního rozboru advokátní kanceláře, že tímto postupem Česká republika škodu neutrpěla. Budu pečlivě sledovat, zda nezávislé soudy řádně zhodnotí podvody, které jsou dokumentovány ve veřejných listinách na katastru v mém městě bydliště – Opavě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní má slovo ministr financí pan Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za tuto interpelaci, děkuji za otázku, pane poslanče. Nemohu jinak, než odpověď rozdělit na dvě části: na část etickou a na část práva, které měří všem stejně a ne vždy hledá to správné slovo spravedlnost.

Ptáte-li se, zda tato operace byla z mého hlediska, a to je prostě můj subjektivní pocit, neetická a nemravná, pak zcela jistě byla! Ptáte-li se, zda máme nějakou šanci a nějakou právní pozici, na základě které můžeme něco vymoci zpátky, pak jsem si naprosto jist, že ne a že jakékoliv snahy by byly pouze mrháním právními prostředky.

Dovoľte abych zopakoval to, co pravděpodobně také víte, protože vy i já nejsme zdaleka poprvé adresáty podobných výzev, že došlo k tomu, že v roce 2000 v rámci řešení nebonitních aktiv Komerční banky společnost Konpo prodala pohledávku za společností Ostroj společnosti Eximtra, a. s., která to vyhrála prostě v transparentním výběrovém řízení, proti kterému nebylo lze nic namítat.

Ještě týž den společnost Eximtra postoupila pohledávky za Ostroj Opava společnosti Karajan, následujícího dne společnost Karajan postoupila tyto pohledávky dlužníkovi Ostroj Opava. Došlo tedy k něčemu, co bylo naprosto charakteristické pro období opoziční smlouvy pro vládu sociální demokracie, které dělala koaličního partnera, který se tvářil jako opozice ODS, kdy se prostě oddlužovali tímto způsobem dlužníci, kteří předtím nějakým způsobem zkrachovali, vytunelovali, neuspěli, tak takovým kruhem naprosto běžně přes odkup individuální pohledávky se za peníze daňových poplatníků oddlužovali. Je to naprostá odpovědnost v období tzv. opoziční smlouvy, které můžeme říkat velká koalice. Já prostě za tohle nemohu nést odpovědnost.

Možná kdybyste se za několik týdnů zeptal na pražském magistrátu, tam o tom budou vědět víc. Ale v tuhle chvíli Česká republika není schopná s tím udělat vůbec nic, neboť nebylo v té době nijak smluvně ošetřeno, že nesmí být vymazáno zástavní právo, což Ostroj Opava zcela jistě udělal, a když se zjistilo, že to nebylo prostě nic jiného než oddlužení dlužníka za peníze daňových poplatníků, tak jak Česká konsolidační agentura, tak Ministerstvo financí později za ministrů Sobotky a dalších opakovaně přezkoumávaly, zda v téhle souvislosti je možné uplatnit škodu. Není možné, protože dostala Česká republika včas a řádně plnění ve výběrovém řízení, jehož podmínky vyhlásila, zda předmětné postoupení nezakládá podezření ze spáchání trestného činu. To trestní podání bylo podáno. Orgány činné v trestním řízení konstatovaly že nikoliv. A ze všech ostatních analýz vyplývá, že jakékoliv snahy zpětně vymoci spravedlnost proti tomuto ne příliš čistému chování by znamenalo pouze marnou námahu a marné náklady pro daňové poplatníky. Jediným řešením proti těmto nemravným akcím, kterých byly desítky v té době, byla potom praxe, ke které Česká konsolidační agentura a Ministerstvo financí přistoupily v letech 2003 až 2004, kdy pohledávky přestaly prodávat individuálně, ale ve větších balících, aby si je nemohl koupit ten konkrétní dlužník, který by na tom vlastně vydělal dvakrát.

To je vše, co k tomu mohu sdělit. Nebylo to fér. Naše právní pozice bohužel není v situaci, kdy bychom z toho mohli cokoli vymoci.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec Miroslav Opálka chce ještě reagovat. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Ano, děkuji. Pane ministře, je smutné, že jste zde pojmenoval způsob, jak vznikli v České republice dnes ctihodní majitelé fabrik, zbohatlíci a různě. To jsou ti, které dneska tato vláda chrání a kterým přináší další a další zisky.

Mohu dokázat, že o případu byly písemně informovány příslušné orgány policie a státního zastupitelství, stejně tak Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, policejního prezidenta atd. atd. Dopadlo to tak jako kauza Čunek přes kopírák.

Je mi známo, že katastrální úřady při zápisech práv formou záznamů mají omezenou působnost, jinak by například nemohlo vznikat duplicitní vlastnictví. Ale nic by nemělo zabránit šetření policejních a justičních orgánů, zvláště když v operativách katastru jsou všechny průkazné podklady. Naši občané by takový postup jistě ocenili. Přestože by mělo jít o složitou, vámi vysvětlenou kauzu, není asi jediná, která jako by nezakládala právní podstatu k nějakému konci. Nevím tedy, jestli mám příště interpe-

vat pana ministra vnitra, který chce zatočit s korupcí, a tady je ten prvopočátek celé té korupční aféry v České republice.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Jenom stručnou reakci, pane poslanče. Právní řád demokratické země může trestat jenom to, co bylo skutečně porušením trestního zákoníku. Bohužel je možné někdy chovat se tak, že neporušíte trestní zákoník, a přitom se chováte nemravně. Já myslím, že tohle je přesně ten případ. Orgány činné v trestním řízení tu záležitost šetřily. Já jsem ten poslední, kdo by jim to mohl nařizovat. Mohou šetřit dál, ale porušení trestního práva tam nenaleznou. Že to byla nemravná operace, je pravda. Ta operace má svůj původ v jednom jediném prostředí, v prostředí demokratické politiky bez opozice. Znovu opakují: tohle byla běžná praxe v dobách opoziční smlouvy, kdy Miloš Zeman předstíral, že vládne sám, a Václav Klaus předstíral, že mu dělá opozici.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším interpelujícím je pan poslanec Paroubek. Bude interpelovat ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Připraví se poslanec Jan Látko.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, obracím se na vás v souvislosti s poskytováním onkologické péče pacientům z Ústeckého kraje. Se znepokojením sleduji mediální informace týkající se ukončení propíčené onkologické léčby v Nemocnici Chomutov ze strany VZP. Chomutovská nemocnice měla dříve statut komplexního onkologického centra, který jí byl odebrán před dvěma lety, a to na základě auditu Ministerstva zdravotnictví, který proběhl v tomto zařízení 5. září 2008 a trval přibližně jedenapůl hodiny. Krajská zdravotní, akciová společnost, pod kterou chomutovská nemocnice spadá, nebyla nikdy s výsledky auditu seznámena.

Ptám se vás proto, pane ministře, zda opravdu chcete, aby nemocní pacienti s rakovinou byli nuceni dojíždět až do Masarykovy nemocnice v Ústí. Tato cesta jim zabere celkem přibližně 80 km tam a 80 zpátky, myslím přímo z Chomutova, a samozřejmě bydlí-li někdo ve vesničce v horách, může to být i 100 km tam a 100 km zpátky. Většinou jedou pacienti do onkologického centra kvůli bioléčbě, chemoterapii. Jak sám ze své praxe víte, po této léčbě pacientovi není zrovna nejlépe. Komplexní onkologické centrum v Ústí nemá rovněž takovou kapacitu, aby mohlo všechny tyto pacienty pojmout, navíc zřejmě není tak dobře technicky vybaveno jako centrum v Chomutově. Dlouholetá činnost obou specializovaných onkocenter

spadajících pod Krajskou zdravotní je na vysoké úrovni. O potřebnosti těchto obou center svědčí především počty onkologických pacientů a neustále narůstající objem prováděné léčby.

Pane ministře, přehodnoťte, zda by nemělo být onkologické centrum v Nemocnici Chomutov opět v seznamu komplexních onkologických center, tak aby VZP mohla pokračovat v hrazení onkologické péče této nemocnice.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Paní předsedající, vážený pane poslanče, děkuji za poskytnutý dotaz a výzvu. Já bych si obecně dovolil konstatovat, že centralizace vysoce náročné péče je trendem, který je nejen celosvětovým, ale je to i trend, který byl zahájen u nás již dávno a dávno. Já bych jako příklad jedné z velmi úspěšných centralizací uvedl centralizaci, za kterou v podstatě byla udělena letos státní cena panu prof. Šamánkovi z dětského kardiocentra v Motole, kde jsou koncentrovány od roku asi 1977 všechny děti, které potřebují tuto speciální péči a rády na ni z velké dálky dojíždějí. Rozhodnutí o koncentraci specializované péče padlo v druhé polovině tohoto desetiletí a od té doby byla péče velmi úspěšně centralizována na úrovni traumacenter, kardiocenter a onkocenter.

S onkologickou centralizací je to tak, že péče je nejenom strašlivě drahá, protože vyžaduje jak velké investice do radioterapeutických zařízení, kde jeden ozařovač se dnes pohybuje na úrovni okolo 100 milionů korun, tak vyžaduje velké náklady ze strany lékových záležitostí. V podstatě to, o čem mluvil dnes dopoledne pan poslanec Rath, o těch velikánských nárůstech do lékové sféry v posledních letech, se odehrálo právě v těchto onkologických centrech. Tyto koncentrace vyžadují velikánskou koncentraci personálu, který má zkušenosti, protože onkologie se tak jako celá medicína velmi rychle vyvíjí a dnes je velmi subspecializována na různé oblasti nádorů, a proto koncentrace tam, kde je pacientů hodně a kde je velká zkušenost s jednotlivými detailními nádory, které se rozdělují ještě do celé řady podskupin, skýtá lepší výsledky.

Tolik tedy k výtce, že pacienti z Chomutova musí v některých případech dojíždět 80 nebo 100 kilometrů do centra v Ústí nad Labem

Já se domnívám, a mám na to celou řadu jednotlivých podnětů, že kdyby byl pohyb našich pacientů zcela volný po celé republice, tak jak je ze zákona možné, ale z různých praktických důvodů není možno, aby pacienti cestovali úplně volně, kam si přejí, celá řada pacientů by ráda dojížděla na onkologii do Brna, kde Masarykův onkologický ústav na Žlutém kopci patří k mediálně nejpopulárnějším zařízením a jistě tomu jeho činnost odpovídá. Tolik obecně.

Pokud jde o Chomutov, tam mě velmi mrzí, že vám musím odpovídat jen prostřednictvím zprávy našich úředníků z Ministerstva zdravotnictví, kteří audit prováděli. Oni ho prováděli poctivě na všech pracovištích. Platí zhruba to, co jsem řekl o auditu v Náchodě, že některé audity byly prováděny tam, kde bylo jasné, že péče není v pořádku v souladu s vyhláškou, tak byl prováděn papírově. V Chomutově ten tým, myslím, byl a bohužel ten audit dopadl jako jeden z nejhorších v republice v tom Chomutově. Akreditace, která byla udělena podmíněně, nebyla před dvěma roky obnovena a došlo k situaci, která je teď ve většině krajů v České republice, že péče je centralizována do jednoho centra v kraji. Na Ministerstvu zdravotnictví nemáme žádné konkrétní podněty k tomu, že by tam ta péče byla nedostatečná, nekvalitní, že by nestíhala objem pacientů, který je potřeba. Jen zdůrazňuji, že onkologie v Chomutově zůstává, že nemůže poskytovat nejdražší, nejšpičkovější péči, ale celou řadu další péče, kterou onkologičti pacienti potřebují, poskytovat může a tu péči poskytuje.

Pokud budou nějaké podněty o nekvalitní péči v Ústí, na ty rádi budeme reagovat konkrétně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Pane poslanče, můžete ještě reagovat.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, pokud je věc tak jasná s tím auditem, který byl proveden za jedenapůl hodiny na místě, proč nebyl projednán dosud s Krajskou zdravotní nebo proč se nezveřejní? Myslím si, že by to bylo velmi dobré. Zatím pacienti nemusí dojíždět těch až 100 nebo 120 kilometrů tam a 120 km zpátky hromadnou dopravou, což pro starší lidi bude asi nesmírně nepříjemné. Hlavně Ústecký kraj je tak koncipován, že Ústí, bohužel, Ústí nad Labem jako krajské město, kde bude jedno onkologické centrum podle vašich záměrů, není koncentricky umístěno, tedy v centru kraje, takže bohužel to bude vyžadovat velké vzdálenosti.

Chomutov je lépe technicky vybaven a Ústí nad Labem, možná že to ještě nevíte, od roku 2012 se tam připravuje výstavba nového onkoncentra, které bude samozřejmě v jiných technických parametrech, lépe technicky vybaveno atd. Ale zdá se mi, že ty dva roky, které se na to bude čekat, na zahájení výstavby a další léta na dokončení, tak je trochu škoda pro obyvatele Ústeckého kraje, což je kraj s jedním z nejvyšších výskytů rakovin v rámci České republiky, což určitě není překvapivé s ohledem na zasažení životního prostředí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Prosím, pane ministře, můžete reagovat.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Pane poslanče, já mám jako svůj osobní cíl a jako cíl všech změn, které bychom rádi ve zdravotnictví udělali, aby péče u nás byla ekvitní, aby se dostala každému, kdo ji potřebuje, ve stejné míře přístupnosti. Uznávám, že v některých případech, kde centralizace je velmi náročná, že je potřeba zajistit kvalitní dopravu. Ta centra většinou pacienty, kteří jsou obtížně transportovatelní, samozřejmě hospitalizují. Pokud by situace stála tak, že se někde má zřizovat další onkoncentrum, stojí to tolik peněz na kvalitní vybavení, že se vyplatí podpořit raději tu dopravní službu.

Ale já v tomto případě se od vás dovidám novou informaci, že podle vašich zpráv je chomutovské pracoviště vybaveno lépe nežli pracoviště v Ústí nad Labem. Pro mě je to trochu překvapení, protože nemocnice v Ústí nad Labem je velmi moderně, velmi draze, jak je všeobecně známo, vybavena přístrojově, ale já tuto vaši informaci nechám prověřit a dám vám o ní zprávu. Samozřejmě pokud audit nebyl projednán s chomutovským pracovištěm, tak to rovněž ověřím a napravím. Já vám o tom všem podám zprávu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane ministře. Dalším interpelujícím je pan poslanec Jan Látka a bude se ptát pana ministra životního prostředí Pavla Drobila. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, za poslední rok ubylo v České republice zhruba 19 hektarů zemědělské půdy denně, což je jistě alarmující. Jedním z důvodů úbytku zemědělské půdy jsou zábory, a to především pro stavební účely. Jsou většinou nevratným procesem, který podstatně omezuje nebo úplně odstraňuje plnění funkcí půdy. Ročně tak zmizí pod betonem v průměru 50 km² úrodných polí a zelených luk. V České republice toto číslo denně představuje 14 hektarů, z čehož dle čísel z roku 2007 jen 15 % představuje bytová výstavba, další pak průmyslová výstavba, těžba nerostů, doprava a sítě, vodní hospodářství, výstavba pro sport a rekreaci. Zatím tam ještě nezahrnuji v současnosti tolik moderní plantáže fotovoltaických solárních elektráren. Dalších zhruba 5 hektarů denně pak mizí tzv. přirozenou přírodní erozí, jako větrem, splavením apod. Ano. V evropském kontextu sice existuje silná legislativa na ochranu ovzduší, přírody, ale půda z ní vypadla. Přitom jde o vyčerpatelný, nenahraditelný a v časovém horizontu několika generací neobnovitelný zdroj, který plní řadu významných produkčních a ekologických funkcí. Uvítal bych proto, kdyby vláda opět předložila připravenou novelu zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, která v minulém období skončila v Poslanecké sněmovně ve druhém čtení.

Nevadí mi, že Ministerstvo životního prostředí navrhuje, aby se tam, kde

je půda nejkvalitnější, zvýšily odvody za zábor zhruba desetkrát. Je velmi důležité, že se navýšení sazeb netýká investorů staveb pro bydlení, např. i rodinných domů, pokud jsou budovány na místech vymezených v územních plánech obcí. Novela zákona by měla zaručit, že developeři budou každý svůj záměr pečlivěji zvažovat a hodnotit. Je také potřeba lépe využít prostředků z odvodů ze záborů zemědělské půdy, s tím, že by tyto prostředky měly být opět směřovány do ochrany půd.

Žádám vás, pane ministře, aby vaše vláda v kontextu s výše uvedeným pomohla dotáhnout novelu zákona na ochranu zemědělského půdního fondu do úspěšného legislativního konce co nejdříve. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Slovo má pan ministr Drobil.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pane kolego, doufám, že vás uspokojím. Ochrana zemědělského půdního fondu je pro tuto vládu a Ministerstvo životního prostředí naprosto zásadní, kruciólní prioritou. Já myslím, že jsme to dokázali i v již projednávaných novelách zákonů, které se budou týkat obnovitelných zdrojů, které řeší problém boomeru fotovoltaických elektráren, kdy Ministerstvo životního prostředí přišlo už v této novele s možností, jak sanovat tento problém, a teď mám na mysli nejen účelově, ale trvalým zvýšením poplatků, nebo návrhem na trvalé zvýšení poplatků za vynětí ze zemědělského půdního fondu.

Souhlasím s tím, co jste tady řekl, včetně čísel, která jste tady uvedl o denním záboru v České republice. My dále pracujeme na novele zákona o zemědělském půdním fondu. Museli jsme ji přepracovat, protože jak skončila, vy jste tady uvedl, v minulém volebním období. Novela posiluje v zákoně již obsažené nástroje, jako jsou povinnosti vlastníků a nájemců zemědělské půdy, opatření k nápravě, sankce. Stejně tak zavádí nové nástroje, jako je registr informací o půdě, protierozní ochrana, ekonomické nástroje, stanovení nových limitů rizikových prvků a látek v půdách, snižuje znečištění půdy. To všechno tam bude obsaženo. Stejně tak zásadním způsobem změním způsob stanovení odvodů za vynětí ze zemědělského půdního fondu. Já už jsem to koneckonců řekl. To je jenom ve velké rychlosti aktuální stav. V tomto okamžiku je návrh novely zcela aktualizován a přepracován ze strany Ministerstva životního prostředí. Prošel vnitřním připomínkovým řízením na ministerstvu a bude odeslán do meziresortního připomínkového řízení a následně vládě.

Jenom k těm číslům, která jste v daném okamžiku měl možnost nalézt jako nástroj, jakým způsobem bude vláda kompenzovat, nebo z jakých prostředků bude vláda kompenzovat problém fotovoltaických elektráren.

Tady zavádíme třídu ochrany, nové sazby odvodů proti současné hodnotě u bonitní třídy jedna 14krát, u bonitní třídy dvě 8,8krát, tři 5krát, u bonitní třídy čtyři 2,2krát a třídy pět 2krát. Já myslím, že jdeme přesně v kontextu toho, co pan poslanec tady navrhoval. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pane poslanče, můžete ještě položit doplňující otázku.

Poslanec Jan Látko: Děkuji. Uspokojen jsem téměř byl. Jenom dvě věci, aby otázka ochrany zemědělského půdního fondu nebyla využita u fotovoltaických elektráren jenom jako určitý tlak z jiného prostředí, ale hlavně, vy jste mi, pane ministře, neodpověděl na otázku, jestli ty prostředky z navýšení odvodů budou investovány právě na ochranu zemědělského půdního fondu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, můžete reagovat.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Ty prostředky – aspoň zatím, pokud nedojde ke změně, díky tomu, že řešíme ten problém rozdělení, které dneska bylo 40 % obce, 60 % Státní fond životního prostředí – my jsme z toho realizovali přesně, nebo jsou určeny přesně na výzvy k ochraně zemědělského půdního fondu, nebo půdy jako takové. Dneska je ten podíl 10 % obce, 15 % Státní fond životního prostředí, zbytek státní rozpočet, díky problému, který jsme tady řešili včera a budeme řešit v úterý příští týden. Nicméně vzhledem k tomu, že za celý rok 2008 bylo vybráno 390 milionů Kč za vynětí ze zemědělského půdního fondu, předpokládáme, že zvýšení těch tarifů, nebo sazeb, může přinést něco kolem 2 miliard, nebo něco málo přes 2 miliardy Kč. Počítáme i s kalkulací, že zvýšení bude znamenat menší zájem o vynětí ze zemědělského půdního fondu, čili ty kalkulace vycházejí z 25procentního poklesu. Takto to máme nadimenzováno. I přesto se nám podařilo samozřejmě s mírným poklesem uchránit pro Státní fond životního prostředí – protože u prostředků, které jdou do rozpočtu obcí já nemohu žádným způsobem určovat, jak budou použity – 339 milionů Kč a budou použity tímto způsobem, nikoliv na sanování cen z fotovoltaiky.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším interpellujícím je pan poslanec Jaroslav Krupka, který se se svou interpelací obrací na ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského. Pana ministra bohužel nevidím, ale pane poslanče, můžete se ujmout slova.

Poslanec Jaroslav Krupka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v současné době je centrem pozornosti médií a koneckonců i naší Poslanecké sněmovny projednávání problematiky připojování velkého množství fotovoltaických zdrojů do sítě a s tím povinnost, která je přenesena na stát, podpora výkupu elektrické energie.

Domnívám se, že vedle toho trochu uniká i ten druhý časový problém, že je nutné při tomto tempu zajistit legislativní činnost v rovině stavebně správní, to znamená dořešit stavební řízení, kolaudace, možná i činnost stavebních inspektorů v těch případech, kdy to činnost umožňuje. Proto se domnívám, že by bylo v zájmu investorů samotných v určitých případech přezkoumat, zdali došlo k naplnění všech povinností, které ukládá stavební zákon. Myšleno tím, zdali je v souladu s územní plánovací dokumentací každá stavba, požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu, jak tady koneckonců bylo řečeno, krajiny, práv dotčených osob a všech orgánů.

Proto bych si dovolil otázat se vás, pane ministře, zdali Ministerstvo pro místní rozvoj jako gesčn orgán předpokládá určitou kontrolu právě těchto staveb s přihlédnutím k veškeré činnosti spojené s povolováním staveb, jejich umisťováním, tak jak jsem tady řekl. Zdali předpokládáte, že s těmito výsledky by měl být seznámen i povolovací orgán z hlediska připojování a vydávání licencí, to znamená energetický regulační orgán, aby v tom případě, kdy se zjistí možná i fatální nedostatky, přihlédl k oprávněnosti vydání licence a připojení do sítě. Protože si myslím, že i to srovnání právní by mělo platit tak, že na stavby, které nenaplní tyto povinnosti, by mělo být pohlíženo jako na takové jiné, které se nedají užívat.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Na vaši interpelaci vám ministr odpoví písemně.

Dalším interpelujícím je pan poslanec Antonín Sedľa, který bude interpelovat ministra financí Miroslava Kalouska. Připraví se opět pan poslanec Jaroslav Krupka.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, k 1. 1. 2010 došlo ke zvýšení spotřební daně z pohonných hmot o 1 Kč na litr. Důvodem tohoto opatření měl být zvýšený příjem do státního rozpočtu ve výši cca 4 miliard Kč. Díky této zvýšení spotřební daní i nárůstu silniční dopravy na našem území by se mělo vybírat o 15 až 20 % více, než se v současné době vybírá. Vaše ministerstvo zatím problém neřeší, protože celní správa operuje inkasem daně, což je průběžné cash flow, ovlivněné nejen předzásobením, ale i odloženou splatností daně.

Pane ministře, jste si vědom možného propadu této daně o 6 až 8 miliard za tento rok? Budete jako ministr navrhovat nějaké řešení tohoto stavu,

kteří vznikl prostě vysokou cenou pohonných hmot v naší zemi? Jste si vědom, pane ministře, že k dalšímu zvýšení ceny nafty dojde na základě přijetí zákona o zvýšení podílu biosložek v pohonných hmotách i připravovaného zdanění čistého biopaliva, které je dnes od spotřební daně osvobozeno? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní může reagovat pan ministr financí.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za otázku, pane poslanče. To je skutečně problém, kterým jsme se na Ministerstvu financí velmi vážně a po dlouhý čas zabývali, s celou řadou analýz, které vám, pokud vás to zajímá, velmi rád poskytnu. Protože jsme opravdu řešili otázku, zda Česká republika, která je tranzitní zemí, neztrácí na tom, že tady – vzhledem k vyšší ceně pohonných hmot, zejména nafty, protože republika je příliš malá na to, aby se nedala přejet na plnou nádrž – netankují zahraniční přepravci a tankují za našimi hranicemi, a zda by snížení spotřební daně z nafty nepřineslo větší inkaso z této daně a současně tím nepodpořilo naše přepravce než současná výše spotřební daně z nafty, kterou nastavil tzv. Janotův balíček v roce 2009.

To je velmi relevantní otázka a vyžaduje velmi pečlivé analýzy, velmi pečlivé studium. Kdyby to bylo jenom o korunu, tak bych to riskl, to říkám zcela otevřeně. Nicméně ostatní ceny pohonných hmot v okolí jsou takové, že abychom mohli očekávat pozitivní efekt, že při tranzitu přes Českou republiku budou raději zahraniční přepravci tankovat v České republice než v zahraničí, tak smysl by to mělo v okamžiku zhruba o 2,50 korun na litr. Pak ano, pak je tam jasně demonstrovatelný ekonomický efekt pro zahraniční přepravce – tankujte radši tady, než abyste tankovali v zahraničí. 2,50 na litr je čistý propad zhruba 17 mld. A neexistuje nic, co by mě přesvědčilo, že alespoň z poloviny by takovýto prudký pokles a čistě administrativní, jak říká často pan Paroubek, nikoli národohospodářský, nikoli účetní, že z národohospodářského hlediska by to skutečně ten efekt přineslo. Je to příliš velké riziko, do kterého se nepustím a pustit nechci. Ale chci vás ujistit, že jsem se tomu věnoval několik měsíců, že jsem to velmi vážně zvažoval a velmi rád s vámi tu diskusi povedu u stolu s odborníky a s analýzami, které jsem si k tomu nechal vypracovat. Už jenom proto, že mám důvod se domnívat, že okolní země přistoupí ke zvýšení spotřební daně z nafty, takže ten rozdíl přestane být tak veliký, a jsem přesvědčen, že pro tranzitní zemi našeho charakteru je tou cestou, jak využít tranzitní polohu, mýto, nikoli spotřební daň z nafty. Ale děkuji vám za vaši otázku, je skutečně na místě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji pěkně. Pan poslanec Sedša chce ještě reagovat.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, vážený pane ministře, za vaši nabídku analýz. Já vím, že jakýmsi řešením je buď plošné snížení spotřební daně tak, aby byla cena konkurenceschopná cenám v sousedních státech, ale o tom jste vy hovořil, nebo zavedení možnosti také vrácení spotřební daně z tzv. profesionální nafty, jak je tomu např. v Belgii, Francii, Španělsku, Itálii a Slovinsku. Ale v tomto případě však díky platné legislativě Evropské unie je možnost snížit spotřební daň pouze o jednu korunu na litr, což zřejmě tankování zpět do České republiky nepřivede. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr ještě odpoví.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Mohu vás ujistit, že koruna na litr by byla pouze čistá ztráta v inkasu.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další interpelací je interpelace pana poslance Krupky, má číslo 23. Poté má pan poslanec Krupka ještě číslo 28. V obou případech, jak jsem vyrozuměla, již nechce využít svého práva interpelovat, tudíž číslo 23 a 28 vypadává z našeho pořadu.

Následuje interpelace pana poslance Jiřího Paroubka. Ano, pan poslanec Paroubek se již dověděl, co potřeboval.

Následuje interpelace pana poslance Jana Látky na pana ministra Pavla Drobila. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, celosvětová ekonomická krize a klimatické změny si žádají zásadní opatření, která přinesou ekonomickou stabilitu a rovnováhu mezi lidskou civilizací a přírodou. Účinným lékem na hospodářskou krizi je i omezení produkce skleníkových plynů a větší využívání obnovitelných zdrojů energie. Česká republika však v moderních zelených řešeních pokulhává. Zdejší ekonomika na každou vyrobenou korunu HDP spotřebuje o 70 % více energie než 15 států původní Evropské unie. Dlouhodobě proto prosazujeme, aby se naše země zavázala ke snižování emisí CO₂ o 2 mil. tun ročně.

Snížení emisí lze dosáhnout dvěma cestami. První je větší využití jaderné energie včetně dostavby Temelína, druhé je pak návrh zákona, jehož cílem je maximalizovat energetické úspory a podporovat výrobu tepla z obnovitelných zdrojů. Jsme přesvědčeni, že oba zákony by šly ruku v ruce s inovacemi a přechodem na úsporné technologie. To pomůže nejen

ochraně klimatu, ale i vytváření nových pracovních míst a ekonomickému rozvoji.

Ptám se proto: je Česká republika schopna plnit směrnice o podpoře obnovitelných zdrojů energie, které musí dosáhnout 13 % podílu obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energií? V České republice byly na fotovoltaiku vynaloženy 3 mld. korun, to je 40 % všech prostředků na obnovitelné zdroje energie, ale vyrábí se z ní pouze 7 % obnovitelné energie. Nezvažuje Ministerstvo životního prostředí větší podporu i jiným obnovitelným zdrojům s větší účinností a větším ekonomickým efektem? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Měla by následovat odpověď pana ministra Drobila, kterého však nevidím, a tudíž bude, pane poslanče, na vaši interpelaci odpovězeno písemně.

Nyní vystoupí pan poslanec Sedša s interpelací na ministra Vondru, který je ovšem omluven na celý den.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane minis-tře, ve sdělovacích prostředcích byla zveřejněna zpráva, že antimonopolní úřad zrušil zakázku na opravu letišť v Čáslavi a že vašemu ministerstvu udělil pokutu. Jenom připomínám, že tato zakázka proběhla velmi zajímavým losováním z neprůhledných beden a tak, že jsou značné pochybnosti o regulérnosti takové veřejné soutěže.

Pane ministře, domníváte se, že takový způsob řešení veřejné zakázky v hodnotě 70 mil. korun je běžný? Můj osobní názor je, že nejen zvolený způsob, ale i nejasnosti kolem losování poškodily pověst Ministerstva obrany. Proto se ptám, kdo nese odpovědnost za takto zpackaný průběh veřejné zakázky a kdo zaplatí pokutu od antimonopolního úřadu ve výši 30 000 korun. Myslíte si, pane ministře, že losování je adekvátní způsob řešení veřejné zakázky za 70 mil. korun? Máte přehled, pane ministře, o tom, kolik zakázek na Ministerstvu obrany bylo v minulosti řešeno losováním? Pane ministře, jakým způsobem zaručíte, aby se podobně vedená výběrová řízení v budoucnu již neopakovala? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, pan ministr odpoví písemně, protože je nepřítomen. Následuje interpelace Jiřího Paroubka na pana ministra Miroslava Kalouska.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, z médií jsem se dověděl, že jste po vystoupení našeho kolegy dr. Ratha minulý týden navrhl mandátovému a imunitnímu výboru zahájit s ním disciplinární řízení. Zřejmě se vás dotkla jeho slova – cituji: „Jak na vás koukám,

pravděpodobně nejste úplně ve střizlivém stavu.“ Přiznám se, že když jsem viděl vaše vystoupení ve Sněmovně, které bylo velmi uvolněné až ležérní k tak závažné, spíše však smutné věci, kterou jste Sněmovně předkládal, i já jsem měl pocit úplně stejný jako dr. Rath. Za tu nekorektní myšlenku se vám zpětně omlouvám. A vám, pane ministře, doporučuji příště v závažné materii méně až provokativní ležérnosti.

Na schůzi Sněmovny 24. září 2009 při projednávání rozpočtu jste hovořil na můj vrub – cituji: „Opravdu tato Sněmovna chce být rukojmím zbytnělého ega z kolotočářsko-veksláckého prostředí? Prosim, abychom nevnímali pozměňující návrhy k této normě jako veksl z matějské.“ Konec citace. Chci vás ujistit, že jsem nikdy ani nepůsobil jako kolotočář či vekslák, v těchto profesích nepůsobil ani nikdo z mé rodiny. Vcelku správně jsem pochopil vaše slova tak, jak jsou míněna, nebo jak byla míněna, tedy jako cílenou urážku. Chci ještě připomenout, že jsem na vaše slova ve Sněmovně vůbec nereagoval prostě proto, že o to vám právě šlo. Na mandátový a imunitní výbor jsem se nicméně neobracel. Od vás chci jen jedno – zcela v souladu s tím, co požadujete od dr. Ratha, omluvu za vaše urážlivé výroky na můj vrub před rokem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Následuje odpověď ministra financí pana Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Vážený pane poslanče, myslím si, že bych mohl odmítnout odpověď ministra vlády České republiky, neboť to, z čeho jste mě teď interpeloval, bylo podání poslance Poslanecké sněmovny k mandátovému a imunitnímu výboru, nikoliv člena vlády. Ale bylo by nefér, když tu sedím, abych neodpověděl.

Za prvé, mé podání, podání poslance, nikoliv člena vlády, mandátovému a imunitnímu výboru je motivováno dvěma základními důvody. Za prvé, domnívám se, že jistý typ chování, který charakterizoval Sněmovnu minulého období, by měl být utnut hned na samém začátku tohoto volebního období. Za druhé, jsem ministr financí, strážce státní pokladny, a jsem vázán paragrafem 18 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který říká, že všechny příjmy z pokut jsou příjmem státního rozpočtu. Já jsem povinen – jsem veden péčí řádného hospodáře – hledat příjmy státního rozpočtu, kudy chodím, a jeden plat poslance ve prospěch chudých, který bude alokován do příjmů státního rozpočtu, snese z mého pohledu i nejpřísnější měřítko sociální solidarity, ke které jsem velmi často vyzván.

Hovoříte-li o mé řeči z roku 2009, ano, vzpomínám si, že jsem řekl o zbytnělém egu z kolotočářsko-veksláckého prostředí, nicméně rozhodně si nevzpomínám, že bych to mířil na vaši adresu. Pokud jste si to na sebe

vztáhl osobně, ten důvod nechápu, nicméně mrzí mě to a rád vám vyhovím: omlouvám se všem, kteří měli důvod si termín zbytnělé ego kolotočářsko-veksláckého prostředí vztáhnout na svoji osobu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Jiří Paroubek má doplňující otázku na pana ministra Kalouska.

Poslanec Jiří Paroubek: Jak jsem pochopil, vážený pane ministře, za své sprosté výroky se omlouvat nechcete. Máte dvojí metr, je mi vás líto!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr jistě dovysvětlí panu poslanci Paroubkovi své předchozí vyjádření.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já teď mám pocit, že je někde problém, buď na vysílači, nebo na přijímači. (Smích zprava.) Vy jste řekl, že já se omlouvat nechci. Já jsem řekl větu, kterou ještě jednou opakuji pro zvukový záznam: Omlouvám se všem, kteří snad měli důvod si výrok o zbytnělém egu z kolotočářského veksláckého prostředí vztáhnout na svoji osobu. Zdá se vám to jako nedostatečná omluva, pane poslanče? (Smích zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Další interpelace byla vzata zpět panem poslancem Krupkou a následuje interpelace pana poslance Sedi na ministra Jaromíra Drábka.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Vážený pane ministře, protože mi vládní koalice neumožnila vystoupit v obecné rozpravě ke sněmovnímu tisku 155, dovolte mi, abych se na vás obrátil ve věci změn zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

Jste si vědom, pane ministře, že vámi prosazené vyloučení možnosti souběhu pobírání podpory v nezaměstnanosti a výkonu nekolidujícího zaměstnání zhorší situaci nezaměstnaných, protože podpora v nezaměstnanosti je nízká a nepokrývá ani životní náklady? Proč jste se namísto rušení souběhu pobírání podpory a přivýdělku nezaměřil na zákonou úpravu pracovních dohod?

Pane ministře, odstupné dostává zaměstnanec v případě, že jeho pracovní místo bylo zrušeno. Proto poskytovat podporu až po skončení doby, po které by uchazeči byli zabezpečeni z odstupného, je trestem pro ty, kteří přišli o práci. Opravdu si, pane ministře, neuvědomujete, že váš návrh znamená popření smyslu odstupného jako kompenzaci za nezaviněnou ztrátu zaměstnání?

Pane ministře, proč chcete trestat zaměstnance za to, že ukončí pracovní poměr bez vážného důvodu, a to snížením podpory v nezaměstnanosti? Uvědomujete si, pane ministře, že trestáte zaměstnance za uplatnění svobodné volby povolání zaručené článkem 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane poslanče, děkuji za ty otázky, nicméně na některé z nich už jsem odpověděl v podrobné rozpravě v úterý. Přesto odpovědi zopakuji.

Pokud se týká souběhu odstupného a vyplácení podpory v nezaměstnanosti, tak podpora v nezaměstnanosti je překlenovacím příspěvkem, takto je také formulována, mezi plným příjmem při zaměstnání a obdobím po té dočasně poskytované podpoře v nezaměstnanosti, kdy je občan obsluhován sociální sítí. Není tedy žádný důvod, aby tato dočasná překlenovací podpora sloužící k vyrovnání příjmů na určitou úroveň byla ještě navíc doplňována případným odstupným. Ano, odstupné je určité odškodnění za ztrátu zaměstnání, takové odškodnění však není důvod ještě navyšovat podporou v nezaměstnanosti ze strany státu.

Co se týká snížení podpory v nezaměstnanosti u osob, které ukončily zaměstnanecký poměr z vlastní vůle, tak upozorňuji na to, že je to pouze snížení podpory v nezaměstnanosti na tu úroveň, kterou pobírají uchazeči o zaměstnání od pátého měsíce. A podle mého názoru rozlišení zabezpečení nebo státní podpory těch, kteří nezaviněně ztratili zaměstnání, a těch, kteří svévolně, svým vlastním rozhodnutím odešli ze zaměstnaneckého poměru, aniž by si předtím hledali nové zaměstnání, si myslím, že je správné a motivační pro to, aby si lidé, kteří se hodlají sami rozhodnout pro to, že ukončí zaměstnání, aby si nejprve našli novou práci, a poté teprve dosavadní zaměstnání ukončili.

Pokud se týká tzv. nekolidujícího zaměstnání, tak souběh zaměstnání a pobírání podpory v nezaměstnanosti byl, troufám si to nazvat, určitým experimentem, který byl velmi dobře myšlený, nicméně nenaplnil svůj cíl, protože obvykle bohužel dochází k tomu, že tzv. nekolidující zaměstnání je používáno jako doplněk k tomu, že občan má zároveň nárok na podporu v nezaměstnanosti a počítá se s tím, že tento souběh příjmů vytváří dostatečnou základnu, která nemotivuje pro vyhledávání dalšího zaměstnání, a bohužel v současné době v řadě případů je motivací pro setrvání ve stavu souběhu podpory v nezaměstnanosti a příjmů z nekolidujícího zaměstnání. A zároveň, a to je možná ještě důležitější, tím nemotivuje zaměstnavatele pro vytváření nových pracovních míst, protože

samozejmé pokud zaměstnavatel vytvoří tři nebo čtyři tzv. nekolidující místa, tak tím obírá jednoho člověka o možnost plného zaměstnání. Proto je mým názorem, že v současné době, zvláště v době, kdy potřebujeme podpořit tvorbu stabilních nových pracovních míst, je tato úprava nevhodná.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Sedľa má doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji. Pane ministře, podpora v nezaměstnanosti existuje primárně proto, aby občané postižení ztrátou zaměstnání měli prostředky k uchování své pracovní síly a hledání nového uplatnění. Vámi prosazované a prosazené restriktce žádná pozitivní opatření směřující k podpoře zaměstnání nepřinášejí. Naopak jde o vystupňování asociálního trendu, který narušuje základní strukturu české společnosti a může způsobit vznik početně sociálně vyloučených skupin.

Proč, pane ministře, kvůli několika jedincům, kteří zneužívají sociální systém, chcete trestat všechny zaměstnance? A určitě vy jako pan ministr práce a sociálních věcí víte, že v současné společnosti podnikatelé preferují zkrácené pracovní úvazky a ty zkrácené pracovní úvazky zaměstnanci dostávají. Buď ber, nebo neber. Prostě vždycky ten zaměstnanec bude tahat za kratší konec.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Pan ministr odpoví.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Pane poslanče, respektuji váš názor, nicméně ho nesdílím. Já si myslím, že podpora v nezaměstnanosti není trest, nýbrž pomoc státu. A to, jak vysoká má být pomoc státu, to je samozřejmě věc politické diskuse. Já tu politickou diskusi rád povedu, já mám za to, že podpora státu, ať už se to týká podpory v nezaměstnanosti nebo podpory v rámci sociální sítě, je pomocí státu. A mluvit o tom, že stát někoho trestá, ve chvíli, kdy mu dává nějaké finanční prostředky, považuji za nesprávné.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Následuje další interpelace, kterou podal poslanec Jan Látka na ministra Pavla Drobila. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, Česká republika stejně jako další státy Evropské unie evidentně přehnal svoji podporu, kterou v rámci podpory obnovitelných zdrojů energie věnovala fotovoltaice a solárním elektrárnám. Nechci se již

vracet k číslům o menší účinnosti i menším ekonomickém efektu.

Loni úřady povolily rekordní počet slunečních elektráren a letos očekávají další nápor žádostí. Zatím však neřeší, co s černými panely, až doslouží a stane se z nich nebezpečný odpad. I Ministerstvo životního prostředí uznává, že existuje způsob, jak se mohou majitelé solárních elektráren vyhnout tomu, aby se o vysloužilá zařízení postarali. Žádný zákon na ekologickou likvidaci panelů nepamatuje, vztahuje se na ně obecně pouze stavební zákon. Hrozí nebezpečí, že investor může poslat sám sebe do konkurzu a vyhnout se tak odstraňování stavby. V takovém případě by se musel o sluneční šrot postarat stát, resp. obec, na jejímž katastru zařízení stojí. Po předpisech, které povedou k odpovědnému chování s vysloužilými panely, volají i zástupci solárního průmyslu. Podle nich fotovoltaické elektrárny nesmí skončit jako ekologická zátěž na bedrech státu, jak je tomu u jiných průmyslových provozů. Evropské solární firmy usilují o to, aby se recyklací fotovoltaických článků zabývala i legislativa Evropské komise. Podle odborníků lze recyklovat až 85 % materiálu, protože panely obsahují velké množství skla a hliníku, které se mohou opět použít.

Recyklace slunečních elektráren byla zatím na okraji zájmu, protože jich bylo málo. Kvůli nebyvalému rozmachu tohoto odvětví i u nás bude vysloužilých zařízení rychle přibývat. V České republice není zatím místo, kde by se články recyklovaly, a vadné či poškozené kusy se vracejí do zahraničí. Česká fotovoltaická a průmyslová asociace však doporučuje, aby se země připravila včas. Ptám se proto, vážený pane ministře, jaké kroky v tomto směru podniká vaše vláda.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Na tuto interpelaci odpoví pan ministr Drobil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já tedy vás poprosím o shovívavost a možnost, abych vám odpověděl písemně, protože toto je klasický kompetenční spor mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem životního prostředí, ale já věřím tomu, že my se dohodneme.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Látka chce využít ještě doplňující otázku.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za tu odpověď, že se dohodneme. A já, abych vyvinil vás, paní místopředsedkyně, tady pan ministr za mnou mě upozornil na čas, takže já nevyužiji celé minuty, abych si kompenzoval to přetažení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Následují čtyři interpelace, v každém případě interpeluje pan poslanec Jiří Paroubek, a to střídavě na pány ministry Kalouska a Drábka. Pane poslanče, prosím, vaše první interpelace.

Poslanec Jiří Paroubek: Tu interpelaci číslo 31 považuji za zkonsumovanou a přeju rovnou k interpelaci, jestli dovolíte, číslo 32.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, prosím, můžete.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, v minulých dnech došlo k odvolání ústřední ředitelky –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane poslanče, já se omlouvám. 32 nemůžete, protože to interpelujete pana ministra Drábka. Jinými slovy – nebudete pokračovat v interpelacích na pana poslance Kalouska i v případě interpelace číslo 33? To se ptám.

Poslanec Jiří Paroubek: No tak, já jsem říkal, že přeju k té 32. Vy jste zřejmě neslyšela, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: To jsem slyšela velmi dobře. Ale jestliže jsem interpelaci uvedla tím, že interpelovaným ministrem je pan ministr Kalousek, tak ho nemůžeme jen tak změnou čísla změnit v osobě. (Poslanec Paroubek odchází od řečnického pultu.) Nemusíte odcházet, stačí mi jenom vaše ujištění, že pokračujete v úplně jiné interpelaci a pana Kalouska...

Poslanec Jiří Paroubek: Já to samozřejmě takto formuloval, paní místopředsedkyně – že považuji tuto záležitost za zkonsumovanou.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: V takovém případě mi dovolte, abych oznámila, že následuje interpelace, kdy interpelovaným ministrem je pan ministr Drábek.

(Z cesty k řečnickému pultu mimo mikrofon se ozývá ministr Kalousek: Já ale chci odpovědět. Předsedající s úsměvem: Nemůžeš.)

Poslanec Jiří Paroubek: Nemáte na co, pane ministře. Tak mohu pokračovat, paní místopředsedkyně?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, samozřejmě.

Poslanec Jiří Paroubek: Výborně. Vážený pane ministře, v minulých dnech došlo k odvolání ústřední ředitelky České správy sociálního zabezpečení Michálkové. Podle sdělení pana ministra bylo důvodem nedodržování 90denních správních lhůt v námitkovém řízení, které jsou odvolacím prostředkem proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o přiznání a výši důchodu. Žadatelé o důchod mají po 1. lednu 2010 možnost podat v případě nesouhlasu s rozhodnutím ČSSZ o přiznání a výši důchodu do 30 dnů námitku. Námitkové řízení má žadatelům umožnit snadnější způsob přezkoumání jejich žádosti o důchod, oproti stavu před 1. 1. 2010 nemusí podávat žalobu k soudu. Samozřejmě, že to vyžaduje jisté zatížení České správy sociálního zabezpečení. Samozřejmě je potřeba dodržovat lhůty, které dodrženy v řadě případů nebyly. Požadované navýšení systemizace bylo Ministerstvem práce odmítnuto, proto byly na tuto agendu často horkou jehlou nesystematicky přidělováni pracovníci z jiných odborných útvarů.

Já mám otázky na pana ministra: Je skutečným důvodem odvolání dr. Michálkové nedodržování správních lhůt, nebo zamýšlené dosazení ministrova člověka?

Dále: Proč bylo o navýšení počtu pracovníků rozhodnuto až po odvolání dr. Michálkové, zatímco její požadavky na navýšení nebyly adekvátně akceptovány?

Za čtvrté: Proč dr. Michálkové bylo znemožněno vykonávat jakoukoli vedoucí pozici na České správě sociálního zabezpečení, která by odpovídala jejím schopnostem a zkušenostem? To byla ve skutečnosti třetí otázka.

A čtvrtá: Byla volná pozice šéfa České správy sociálního zabezpečení obsazena výběrovým řízením? A pokud ne, proč.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Vážený pane poslanče, odpovím velmi stručně, abych se vešel do těch dvou minut, nicméně stejně tak vám jako každému jinému poslanci v případě potřeby budu na tyto otázky odpovídat i do detailu, do hloubky, pokud budete mít zájem, i mimo oficiální jednání.

Co se týká mého rozhodnutí o odvolání ústřední ředitelky Michálkové, skutečně hlavním důvodem byla přetrvávající situace v nedodržování správních lhůt. To já považuji za skutečně vážný problém, a proto jsem také o tom rozhodl.

Co se týká rozhodnutí o navýšení počtu zaměstnanců zpracovávajících tuto agendu, mým postojem – a zdůrazňuji slovo postojem – je, že v řadě

případů, a myslím si, že je to i tento, je možné kapacitu lidskou a pracovní řešit vnitřním přerozdělením agend, nikoliv dalším navyšováním počtu zaměstnanců státní správy, v tomto případě podřízené organizace.

Co se týká dalšího zařazení dr. Michálkové v jejím pracovněprávním vztahu s Českou správou sociálního zabezpečení, to je plně v kompetenci vedení České správy sociálního zabezpečení a já do toho nijak nebudu zasahovat.

Odpověď na poslední otázku: Docent Kahoun je dlouholetým pracovníkem České správy sociálního zabezpečení, několik let ředitelem okresní pobočky České správy sociálního zabezpečení v Českých Budějovicích. Byl jmenován, a tak to stojí v jeho jmenovacím dekretu, do doby proběhnutí výběrového řízení na tuto pozici.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Má pan poslanec Paroubek doplňující otázku na pana ministra Drábka? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Myslím, že spokojen být nemůžu, ale pan ministr v těch dvou minutách, které si vzal místo pěti minut, tak asi toho víc nemohl říci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan ministr si přeje ještě vystoupit.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Mně je líto, že pan poslanec Paroubek to hodnotí tak, že jsem toho mnoho neřekl. Já jsem přesvědčen, že jsem zodpovědně odpověděl vyčerpávajícím způsobem na všechny čtyři otázky, a znovu jenom zopakuji, že s kterýmkoli poslancem jsem připraven tuto záležitost diskutovat i mimo oficiální interpelaci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tím končí tato interpelace a následuje další interpelace pana poslance Jiřího Paroubka. Tentokrát opět na pana ministra Miroslava Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: (Z lavice) Už vcelku nemám co říci.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak potom budeme postupovat ve smyslu jednacího řádu, kdy mimo jiné člen vlády může vystoupit, kdykoli o to požádá. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: I když už přímo nejsem interpelován jako člen vlády, protože to skutečně byl spor mezi poslanci, nikoli otázka poslance Poslanecké sněmovny a člena vlády, rád bych řekl něco, co mi nedělá problém říci, protože to tak cítím.

Pane poslanče Paroubku, na podzim roku 2009, kdy jsem se dopustil výroku o zbytném egu z kolotočářsko-veksláckého prostředí, učinil jsem tak v rozjitřené atmosféře, když jste oznámil stanovisko sociální demokracie, že nepřistupujete na dohodu o předčasných volbách. Při tom výroku jsem ne úplně zvládl svoje emoce, ten výrok nebyl úplně fér vůči vám a především – a to mne mrzí nejvíc – nebyl úplně fér vůči vašim blízkým a vaší rodině, kteří se tím oprávněně mohli cítit dočtení a nemohli a nemohou se bránit. Prosím, abyste jim tlumočil moji omluvu. Vám se omlouvám tady. (Potlesk části poslanců)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Následuje interpelace pana poslance Jiřího Paroubka na ministra Jaromíra Drábka. Pan poslanec Jiří Paroubek si nepřeje tuto interpelaci položit, a tudíž jsme vyčerpali veškerý program ústních interpelací pro dnešní odpoledne.

Kolegyně a kolegové, nyní vyhlásím přestávku do 17.15 hodin, kdy budeme pokračovat v projednání mezinárodních smluv. Prosím vás i kolegy, kteří nás poslouchají ve svých kancelářích, abychom se tady sešli v 17.15 hodin v hojném počtu. Taktéž chci upozornit všechny zpravodaje ke zmíněným smlouvám – jedná se o body 42 a poté 44 až 51. V případě, že budeme pracovat efektivně, tak si myslím, že naše jednání nebude dlouhé. Děkuji a vyhlašuji přestávku do 17.15 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.16 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat následujícími pevně zařazenými body. Nejdříve mi dovoluňte, abych vás ještě seznámila s písemnou omluvou, která mi byla teď dodána. Omlouvá se od 15 hodin ze zdravotních důvodů pan ministr dopravy Vít Bárta.

Přistoupíme k projednávání bodu

42.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu návrh na ukončení platnosti
Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii
o používání informační technologie pro celní účely
a souvisejících protokolů
/sněmovní tisk 52/ - druhé čtení**

Já bych prosila, pokud mě pan ministr slyší... Pan ministr bude zastoupen z pověření vlády. Z pověření vlády se místo ministra financí ujme úvodního slova pan ministr kultury Jiří Besser.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládám uvedenou zprávu.

Parlamentu České republiky se navrhuje vyslovit souhlas s ukončením platnosti následujících smluvních instrumentů tvořících ve svém celku jediné smluvní dílo:

Jednak bazální Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o používání informační technologie pro celní účely, jež byla přijata v Bruselu dne 26. července 1995, dále jen Úmluva o CIS. Česká republika přistoupila k Úmluvě o CIS na základě listiny o přístupu České republiky, kterou podepsal prezident republiky dne 8. prosince 2004. Úmluva o CIS vstoupila v platnost podle svého článku 24 odst. 3 dne 25. prosince 2005 a téhož dne vstoupila v platnost i pro Českou republiku. Základním účelem Úmluvy o CIS ve smyslu jejího článku 2 odst. 2 je napomáhat předcházení, šetření a stíhání závažných porušení vnitrostátních právních předpisů zvýšením spolupráce a kontroly celních správ členských států prostřednictvím rychlejšího šíření informací.

Jednak tří protokolů, které byly přijaty později za účelem výkladu a novelizace Úmluvy o CIS, pokud jde o rozšíření kategorií údajů, doplnění úpravy prání výnosů a vytvoření identifikační databáze celních spisů.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Prosím paní zpravodajku zahraničního výboru poslankyni Kristýnu Kočí, aby odůvodnila usnesení výboru, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 52/1. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluňte, abych vás seznámila se závěry zahraničního výboru z jeho jednání 13. října 2010. Zahraniční výbor se zabýval daným materiálem na své 5. schůzi dne 13. října a po odůvodnění náměstka ministra financí, zpravodajské zprávě a po rozpravě doporučuje

Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ukončením platnosti Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o používání informační technologie pro celní úřady ze dne 26. července 1995 a protokolů k této úmluvě v návaznosti na přijetí rozhodnutí Rady ze dne 30. listopadu 2009 o používání informačních technologií pro celní účely.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Než otevřu rozpravu, tak vám oznámím, že paní poslankyně Karolína Peake má náhradní kartu č. 15.

Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a nevidím ani, že by se do ní někdo hlásil z místa, proto tuto rozpravu uzavírám. Nepředpokládám závěrečná slova ani zpravodajky, ani předkladatele.

Můžeme tedy přistoupit k tomu, že budeme o této smlouvě hlasovat. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 62 z přihlášených 129 poslanců 88 hlasovalo pro, proti žádný. Toto usnesení bylo přijato.

Můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Děkuji paní zpravodajce i panu předkladateli.

Přistupujeme k projednání dalšího bodu

44.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010 /sněmovní tisk 87/ - první čtení

Předložený návrh uvede jako v předchozím případě pan ministr kultury Jiří Besser. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji, paní předsedající. Dvojitě zdanění, ke kterému může docházet v mezinárodních vztazích, je nežádoucí, neboť snižuje příjmy, které daňovým subjektům, rezidentům jednoho státu, plynou ze státu druhého. Protože příčinou vzniku mezinárodního dvojího zdanění příjmů a majetku je kolize daňových zákonů dvou různých států,

může být toto zdanění účinně vyloučeno jen takovým opatřením obou států, které je vzájemně koordinováno mezinárodní smlouvou.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi ČR a Belgií se v současné době uplatňuje smlouva mezi ČR a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a z majetku, která byla podepsána dne 16. prosince 1996. Smlouva vstoupila v platnost dne 24. července 2000. Byla v ČR publikována ve Sbírce mezinárodních smluv pod číslem 1995/2000. Při podpisu uvedené smlouvy byl sjednán již jeden protokol, který byl podepsán i publikován současně se smlouvou samotnou. V dubnu 2009 belgická strana navrhla České republice dojednat k této smlouvě doplňující protokol, který by tvořil její nedílnou součást a jehož hlavním smyslem by bylo zajištění výměny daňových informací, a to v souladu se současnými trendy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Prosím paní zpravodajku pro první čtení poslankyni Kristýnu Kočí, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, myslím, že k vyčerpávajícímu přednesu pana ministra není co dodat, a proto bych ráda požádala o postoupení protokolu mezi ČR a Belgií o zamezení dvojího zdanění zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášku písemnou do ní nevidím a z místa nevidím nikoho, kdo by se do této rozpravy hlásil, a proto tuto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se vás ptám, zda má někdo jiný návrh. Nevidím jiný návrh. Budeme tedy hlasovat o tomto návrhu. Já vás ale nejdříve odhlásím, protože tady se počet v sále mění. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Počkám, až se ustálí počet přítomných...

Zahajuji hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, nechť stiskne tlačítko ano. Kdo je proti?

V hlasování číslo 63 z přihlášených 95 poslanců pro 93, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Děkuji paní zpravodajce a panu předkladateli.

A přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

45.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Memorandum o porozumění ohledně
evropských závazků v oblasti organizace výzkumu,
programů a aktivit (EUROPA)
/sněmovní tisk 94/ - první čtení**

Za nepřítomného ministra opět vystoupí s předkládací zprávou pan ministr Jiří Besser a já prosím, aby... Pan ministr Drobil se hlásí s předkládací zprávou v zastoupení pana ministra Vondry. Je tomu tak? (Ano.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Pavel Drobil: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Memorandum o porozumění ohledně evropských závazků v oblasti organizace výzkumu, programů a aktivit (EUROPA), vám sděluji následující.

Úvodem považuji za vhodné vás informovat, že předkládané memorandum nahrazuje smlouvu se stejným názvem, která byla sjednána v roce 2001 a která z důvodu, o kterém budu ještě hovořit, již nevyhovuje současným potřebám. Vzhledem ke stejnému názvu předkládané i původní smlouvy, tedy memorandum EUROPA, budu nadále pro jejich snadnější odlišení používat termín konsolidované memorandum EUROPA pro předkládanou smlouvu, resp. původní memorandum EUROPA pro smlouvu z roku 2001.

Účelem původního i konsolidovaného memoranda EUROPA je vytvoření organizačních předpokladů pro usnadnění spolupráce evropských států v oblasti výzkumu a vývoje v obranné oblasti. Předkládaný dokument proto obsahuje pravidla pro řízení a financování bilaterální a multilaterální spolupráce, nakládání s informacemi, vztahy s průmyslem atd. Hlavním prostředkem spolupráce smluvních stran jsou pak tzv. evropská výzkumná seskupení sestavovaná k řešení konkrétních výzkumných programů či jednotlivých vývojových projektů. Evropské státy si totiž dobře uvědomují, že jejich spolupráce v oblasti výzkumu a vývoje vede nejen k efektivnímu vynaládání finančních prostředků, ale zejména jim umožňuje udržet se na špici světového technického pokroku.

Impulsem pro sjednání konsolidovaného memoranda EUROPA bylo zrušení tzv. Západoevropské skupiny pro vyzbrojování, která vytvářela rámec pro provádění původního memoranda EUROPA. Ke zrušení

Západoevropské skupiny pro vyzbrojování došlo v souvislosti se vznikem Evropské obranné agentury, která má za úkol mj. koordinovat spolupráci členských států EU v oblasti obranného výzkumu a vývoje. Smluvní strany původního memoranda EUROPA se ovšem shodly na tom, že spolupráce podle tohoto memoranda by měla pokračovat i po zániku Západoevropské skupiny pro vyzbrojování, s tím, že Evropská obranná agentura podobně jako Západoevropská skupina pro vyzbrojování vytváří rámec pro spolupráci v oblasti obranného výzkumu a vývoje, avšak jejími členy mohou být pouze členské státy EU.

Naproti tomu členy Západoevropské skupiny pro vyzbrojování a tady i smluvními stranami původního memoranda EUROPA byly i členské státy NATO, které nejsou členy Evropské unie, to jest Turecko a Norsko. Nové podmínky pro spolupráci po zrušení Západoevropské skupiny pro vyzbrojování bylo ovšem třeba promítnout v textu původního memoranda EUROPA. Jednalo se zejména o úpravu řízení spolupráce. Orgány Západoevropské skupiny pro vyzbrojování, které řízení spolupráce podle původního memoranda EUROPA zajišťovaly, nemohly tento úkol nadále plnit, neboť zanikly společně s touto skupinou. Zúčastněné státy se proto dohodly, že nadále bude řízení spolupráce zajišťovat ad hoc skupina zástupců států, které jsou smluvními stranami konsolidovaného memoranda EUROPA. Smluvní strany původního memoranda EUROPA se z praktických důvodů dohodly, že místo pouhé novelizace tohoto memoranda sjednají nové, konsolidované memorandum EUROPA.

Závěrem lze konstatovat, že spolupráce v rámci původního memoranda EUROPA přispěla k udržení vysoké úrovně obranného výzkumu a vývoje v České republice, a proto je v našem zájmu v této spolupráci pokračovat. Jelikož sjednávání mezinárodních smluv je součástí zahraniční politiky České republiky, sjednáním konsolidovaného memoranda EUROPA bude rovněž plněno programové prohlášení vlády, ve kterém je uvedeno, že česká zahraniční politika bude též napomáhat podpoře vědy a výzkumu.

Na základě výše uvedeného vás žádám o vyslovení souhlasu s předloženým materiálem. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Děkuji. Pro informaci pánů ministrů, kteří předkládají tyto tisky, bych chtěla uvést, že všichni poslanci mají k dispozici celý materiál, tudíž pokud uznají páni ministři za vhodné, není nutné tu každou jednotlivou smlouvu uvádět do příliš velkých podrobností. Poslanci, kteří mají zájem, již měli dostatek možnosti se s tím seznámit.

Já v tuto chvíli prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, paní poslankyně. Paní poslankyně Pecková zastoupí pana zpravodaje Kostřicu.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, pan ministr na mě nechal už prakticky vůbec nic svým obsáhlým vysvětlením, takže já už jenom dodám, že konsolidované memorandum EUROPA si nevyžádá zvýšení nároků na státní rozpočet a je zcela v souladu s právním řádem České republiky. Takže doporučuji Sněmovně připustit tuto mezinárodní smlouvu do dalšího čtení a přikázat její projednání zahraničnímu výboru Sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já vám děkuji, paní poslankyně. Protože jsem nedala hlasovat o tom, že Sněmovna souhlasí se změnou v osobě zpravodaje, budeme toto vaše vystoupení považovat za součást projednávání v momentě, kdy Sněmovna vyjádří souhlas s tím, že vy nahrazujete pana poslance Kostřicu. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby zpravodajkou pro prvé čtení byla paní poslankyně Pecková, nechť hlasuje ano. Zcela formálně se ptám, kdo je proti.

V hlasování číslo 64 z počtu přihlášených 100 pro 90, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Ujistím se, že Sněmovna, nikdo z poslanců a poslankyň nemá námitek proti tomu, že paní zpravodajka vystoupila dříve, než jsme vyslovili souhlas s tím, že ona bude zpravodajkou... (Nikdo se nehlásil.)

V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní paní poslankyně Kateřina Konečná. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, nebudu vás dlouho zdržovat, jenom bych chtěla upozornit na to, že tento návrh dohody byl projednáván již jednou Poslaneckou sněmovnou jako tisk 933 a již tehdy jsme upozorňovali, že přestože český překlad není závazný, tak trpí celou řadou nedostatků. Já si myslím, že Ministerstvo zahraničních věcí mělo poměrně dlouhou dobu na to, aby český překlad vylepšilo. I nadále tam přetrvávají desítky výrazů, které se neshodují s překladem anglickým. Já bych chtěla jenom upozornit na to a požádat Ministerstvo zahraničních věcí, aby učinilo opravu, protože jestli si myslí, že český překlad slouží jenom pro nás, tak velmi často poté slouží k aplikaci té smlouvy i pro lidi, kteří ji realizují, a já si myslím, že by bylo fér, aby české překlady Ministerstvo zahraničních věcí dělalo správně. Tak jenom upozorňuji, že v tomto případě český překlad rozhodně neodpovídá anglickému, a to přesto, že není závazný, uvědomuji si to a myslím si, že by bylo fér to napravit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkujeme za toto upozornění. Kdo se dále hlásí do obecné rozpravy? Nehlásí se již nikdo, obecnou rozpravu tedy mohu ukončit.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený tisk zahraničnímu výboru. Ptám se, zda je ještě jiný návrh. Není takový. Budeme tedy hlasovat o tom.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, zvedne ruku pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 65 z přihlášených 100 poslanců pro 98, proti nikdo. I tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

A my můžeme postoupit k projednání následujícího tisku. Já si dříve než zahájím, ověřím osoby a jejich obsazení. Ministr Vít Bárta bude zastoupen panem ministrem Jankovským. Tak už vím, jak budeme postupovat dále, paní poslankyně.

Budeme projednávat

46.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé /sněmovní tisk 105/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede pan ministr Jankovský. Prosím, abyste se, pane ministře, ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si vám tedy dovolím předložit tento návrh v zastoupení ministra dopravy Víta Bárty.

Dohoda o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé byla dojednána Evropskou komisí ve spolupráci se zástupci členských států včetně České republiky na základě mandátu uděleného Radou Evropské unie dne 2. října 2007. Vláda České republiky dala souhlas ke sjednání dohody svým usnesením číslo 497 ze dne 20. dubna 2009. Dohoda byla následně podepsána v Bruselu dne 17. prosince 2009.

Cílem dohody je stanovení jednotných a liberálních pravidel pro provoz leteckých služeb mezi Evropskou unií a Kanadou. Dohoda představuje z

celosvětového pohledu zásadní krok v oblasti letecké dopravy s ohledem na otevřenost vzájemných trhů a investiční možnosti. Přináší dále například vzájemné uznávání bezpečnostních standardů, společný rámec pro obchodní aktivity a ochranu spotřebitelů. Lze očekávat, že dohoda přispěje k významnému rozvoji letecké dopravy mezi Evropskou unií a Kanadou. Vzhledem k těmto atributům je dohoda považována z pohledu České republiky za přínosnou.

Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Sjednání a provádění dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dohoda má v České republice charakter mezinárodní smlouvy prezidentské kategorie, neboť upravuje záležitosti podle článku 49 písm. a) a e) Ústavy České republiky. Dohoda se tedy předkládá před ratifikací prezidentem republiky Parlamentu České republiky k vyslovení jeho souhlasu s ratifikací.

Dovoluji si vás tímto požádat o vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Zpravodajem pro první čtení měl být pan poslanec Jan Hamáček. Bylo mi avizováno, že této úlohy se po dohodě s ním miní ujmout paní poslankyně Kateřina Konečná, a o tom, zda Sněmovna s touto záměnou souhlasí, se musíme rozhodnout hlasováním, které tímto zahajují.

Ptám se, kdo je pro to, aby paní poslankyně Konečná splnila úlohu zpravodaje. Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 z přihlášených 100 poslanců pro 96, proti žádný. Návrh byl přijat a paní zpravodajka Konečná se ujme slova. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, dovoluji mi jen říci, že pan ministr mi velmi ulehčil úlohu, protože řekl vše podstatné z této dohody. Po dohodě s kolegou Hamáčkem navrhuji, aby tento tisk byl přikázán zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí z místa, neboť písemné přihlášky nejsou. Ani z místa neneviduji žádnou přihlášku. Tuto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu, též zpravodajka podala shodný návrh. Má někdo návrh k projednání jinému výboru? Nemá. Budeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu? Kdo je proti?

Konstatuji, že v hlasování číslo 67 z přihlášených 99 poslanců 97 pro, proti žádný, návrh byl přijat. Tento tisk byl přikázán výboru zahraničnímu k projednání.

Končím projednávání tohoto tisku a budeme pokračovat následujícím bodem, kterým je

47.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, kterým se mění Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě podepsaná ve dnech 25. a 30. dubna 2007 /sněmovní tisk 108/ - první čtení

Předložený návrh opět uvede pan ministr Jankovský, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ještě jednou v zastoupení pana ministra dopravy bych si vám dovoluji předložit tento návrh.

V návaznosti na sjednání jednotné dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Spojenými státy americkými o letecké dopravě, podepsané v roce 2007, byl následně vyjednaný protokol, kterým se tato dohoda mění. Protokol je výsledkem druhé, závěrečné fáze vyjednávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o podmínkách pro obchodní leteckou dopravu mezi jejími územími. Vláda ČR vyslovila souhlas se sjednáním protokolu svým usnesením ze dne 21. června 2010 č. 493. Protokol byl následně podepsán s výhradou ratifikace dne 24. června 2010 v Bruselu.

Protokol má za cíl odstranit další překážky na přepravním trhu mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými a dále toto prostředí liberalizovat. Protokol upravuje zejména možnost rozšíření investičních příležitostí v rámci leteckých dopravců, smluvních stran, rozšiřuje mj. spolupráci v oblasti otázek životního prostředí a nově se objevuje také usta-

novení o sociálních otázkách v rámci výkonu činnosti v civilním letectví.

Protokol bude sjednán jako mezinárodní smlouva prezidentské kategorie, neboť upravuje záležitosti podle čl. 49 písm. a) a e) Ústavy, stejně jako dohoda, kterou mění. Protokol se předkládá před ratifikační prezidentem republiky Parlamentu České republiky k vyslovení jeho souhlasu s ratifikací podle Ústavy České republiky.

Text protokolu je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství České republiky v EU, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Sjednání a provádění protokolu nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Z pohledu České republiky lze sjednání protokolu považovat za přínosné. Dochází k završení dlouholetého a obtížného vyjednávacího procesu se Spojenými státy americkými o liberalizaci prostředí pro letecké dopravce smluvních stran. Výsledkem je stanovení jednotných a liberálních pravidel pro provoz leteckých služeb na transatlantickém trhu, jež přispěje k dalšímu rozvoji letecké dopravy mezi Evropskou unií a Spojenými státy.

Dovoluji si vás tímto požádat o vyslovení souhlasu s ratifikací tohoto protokolu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Zpravodajem pro první čtení byl určen pan poslanec David Šeich, kterého zde ovšem nevidím, a proto se zeptám jeho kolegů ze zahraničního výboru, zda byl někdo z nich byl ochoten se ujmout pro tuto smlouvu role zpravodaje. Paní poslankyně Kateřina Konečná bude tak ochotná a této role se ujme za předpokladu, že Sněmovna s tímto zastoupením vysloví souhlas. Ten souhlas vyjádříme hlasováním.

Zahajuji hlasování a ptám se, zda Sněmovna souhlasí s tím, aby zpravodajkou pro první čtení byla paní poslankyně Kateřina Konečná. Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 z přihlášených 101 poslanců pro bylo 96, proti nulla, návrh byl přijat.

Paní zpravodajku Konečnou prosím, aby se ujala slova.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, opět mám stejně jednoduchou úlohu, protože pan ministr za mě představil vše podstatné. Troufnu si navrhnout pouze jedinou věc, a to je to, aby tento tisk projednal zahraniční výbor.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku a nevidím, že by se do této rozpravy mohl někdo přihlásit z místa, proto tuto obecnou rozpravu ukončuji a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu, též zpravodajka předložila stejný návrh, budeme tedy o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 69 z přihlášených 102 poslanců pro 101, proti žádný, návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento tisk byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Ukončuji projednání tohoto bodu a přistoupíme k projednání bodu následujícího, kterým je

48.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států /sněmovní tisk 109/ - první čtení

Předložený návrh by měl uvést pan ministr kultury Jiří Besser v zastoupení pana ministra životního prostředí. Požádám ho, aby se ujal slova.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh V a VII Protokolu o perzistentních organických polutantech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států. Česká republika je smluvní stranou protokolu od 23. října 2003.

Na 27. zasedání výkonného orgánu Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států 14. až 18. prosince 2009 ve švýcarské Ženevě byly dne 18. prosince 2009 přijaty změny přílohy V a VII protokolu. Na základě uvedených změn se převádí obsah aktualizovaných kapitol III až V přílohy zpět do návodu pro smluvní strany Úmluvy pro identifikaci opatření a nejlepších dostupných technik pro snižování emisí perzistentních organických polutantů a ruší se příloha VII, která již není relevantní. Změny příloh V a VII protokolu směřují ke zjednodušení a přehlednosti exi-

stující úpravy, a tím i ke zjednodušení jejího provádění. Je proto potřebné a účelné změny přijmout.

Protokol je smlouvou prezidentské kategorie. Z tohoto důvodu změny protokolu a jeho příloh, které jsou nedílnou součástí protokolu, vyžadují souhlas Parlamentu ČR a ratifikaci prezidentem republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také. Zpravodajem určeným pro tento tisk je pan poslanec František Novosad. Prosím ho, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené dámy a pánové, pan ministr velice pěkně to tady zdůvodnil, já bych doporučil, aby tento vládní návrh byl projednán v zahraničním výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Nevidím, že by se někdo chtěl do této rozpravy přihlásit z místa, a proto tuto rozpravu ukončuji.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se ptám Sněmovny, zda navrhuje ještě jiný výbor. Nenavrhuje.

Budeme tedy hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí s tím, aby se tiskem zabýval zahraniční výbor.

Zahajuji hlasování. Ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 70 z přihlášených 104 poslanců pro 101, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tímto tiskem se bude zabývat výbor zahraniční.

Můžeme přistoupit k dalšímu návrhu. Tím je

49.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou
České republiky a vládou Černé Hory
o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací
/sněmovní tisk 126/ - první čtení**

Předložený návrh uvede pan ministr Jiří Besser. Prosím, aby se ujal slova.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, důvody uzavírání smluv o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací: ekonomické, vojenské a politické vztahy České republiky s sebou přinášejí nutnost výměny utajovaných informací. Právní rámec pro výměnu a vzájemnou ochranu národních utajovaných informací je nutné v mezinárodním styku zajišťovat prostřednictvím bilaterálních smluv. Při stanovování priorit v této oblasti vychází Národní bezpečnostní úřad z praktické potřeby výměny utajovaných informací s konkrétními státy v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Smlouvy o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací jsou sjednávány jenom s těmi státy, které prokáží schopnost zajistit poskytnutým českým utajovaným informacím alespoň takovou úroveň ochrany, jako jim poskytuje Česká republika.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zpravodajem pro první čtení byl určen pan poslanec Jaroslav Foldyna a já prosím, aby se ujal své úlohy.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Ještě jednou, vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, pan ministr uvedl smlouvu, kterou česká vláda předkládá Poslanecké sněmovně ke schválení do prvního čtení. Já navrhuji, abychom po informaci, kterou jsme tady uceleně obdrželi, postoupili tuto smlouvu zahraničnímu výboru do dalšího čtení.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku nemám žádnou. Neviduji, že by se někdo do této rozpravy hlásil z místa, proto tuto rozpravu ukončuji.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor a též pan zpravodaj navrhli přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Já se vás ptám, zda máte ještě nějaký další, jiný návrh. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Rozhodneme o tom v hlasování, které v tuto chvíli zahajují, a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 71 z přihlášených 104 poslanců 100 bylo pro, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Končím projednávání tohoto bodu.

Zahajuji projednávání bodu následujícího, kterým je

50.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou
České republiky a vládou Rumunska
o vzájemné ochraně vyměňovaných utajovaných informací
/sněmovní tisk 127/ - první čtení**

Předložený návrh uvede pan ministr Jiří Besser, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci. Ekonomické, vojenské a politické vztahy České republiky přinášejí s sebou nutnost výměny utajovaných informací. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná multilaterální smlouva, která by tuto problematiku upravovala, a to ani mezi členskými státy NATO nebo EU, je nutné právní rámec pro výměnu a vzájemnou ochranu národních utajovaných informací v mezinárodním styku zajišťovat prostřednictvím bilaterálních smluv. Prosím proto o podporu vládního návrhu v rámci smlouvy mezi Českou republikou a Rumunskem.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zpravodajem pro první čtení byl určen pan poslanec Pavel Holík. Bylo mi avizováno, že jeho úlohy by se ujal pan poslanec Jaroslav Foldyna. O tom, zda převezme úlohu zpravodaje, musíme ovšem rozhodnout hlasováním.

Toto hlasování zahajuji a ptám se vás, kdo souhlasí se změnou zpravodaje na pana poslance Jaroslava Foldynu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 72 z 104 poslanců pro 96, proti žádný. Návrh byl přijat.

Já prosím, aby se úlohy zpravodaje ujal pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr uvedl všechny relevantní důvody, které vedly vládu k předložení smlouvy k projednání ve Sněmovně, a já doporučuji, aby tato smlouva byla doporučena k projednání zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu. Písemnou přihlášku do ní nemám. Vidím – ano, pan poslanec si to zřejmě rozmyslel. Čili znovu můžu konstatovat, že nikdo se do rozpravy nehlásí, a tuto rozpravu můžu uzavřít.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nikoho nevidím.

Budeme proto v tuto chvíli hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

O tom rozhodneme hlasováním, které v tuto chvíli zahajuji, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 73 z přihlášených 104 pro 100, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Já mohu konstatovat, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu. Mohu ukončit projednávání tohoto tisku.

Budeme pokračovat následujícím návrhem, kterým je

51.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou
o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací
/sněmovní tisk 128/ - první čtení**

Předložený návrh uvede pan ministr Jiří Besser, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr kultury ČR Jiří Besser: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, je to jako v těch dvou předešlých případech. Ekonomické, vojenské a politické vztahy České republiky s sebou přinášejí nutnost výměny utajovaných informací. Právní rámec pro výměnu a vzájemnou ochranu národních utajovaných informací je nutné v mezinárodním styku zajišťovat prostřednictvím bilaterálních smluv. V tomto případě se jedná o smlouvu mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou. Prosím o schválení, stejně jako v těch předešlých případech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Tomáš Chalupa.

Poslanec Tomáš Chalupa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, v tuto chvíli po zprávě pana ministra si myslím, že to jediné, co mohu sdělit, je navrhnout, aby byl vládní návrh této smlouvy postoupen zahraničnímu výboru.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji pěkně, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, písemnou přihlášku do ní žádnou nemám. Chci se ujistit, že se nikdo nehlásí do této rozpravy z místa. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru zahraničnímu. Ptám se, zda někdo navrhuje nějaký další výbor. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Rozhodneme o tom v hlasování, které v tuto chvíli zahajují, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 74 z přihlášených 104 poslanců pro 99, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

A já můžu konstatovat, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu a ukončit projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, tím jsme vyčerpali všechny smlouvy, které jsme měli zařazené jako pevné body, což ovšem nepředpokládám, že by mělo znamenat, že končíme dnešní jednací den, protože máme celou řadu zpráv, návrhů a dalších bodů, které můžeme v tuto chvíli projednávat, to ovšem za předpokladu, že zde budou předkladatelé a také zpravodajové, což se v tuto chvíli právě ukáže.

První zprávou je přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009, sněmovní tisk číslo 68. Já dám kratičkou přestávku k tomu, abychom se poradili, jak dál v případě, že zde nebudou členové vlády, kteří jsou zde naprosto nepostradatelní. Prosím, vyhlašuji přestávku do 18.05, pouhé tři minuty k tomu, abychom zjistili, jak na tom personálně v tuto chvíli jsme.

(Jednání přerušeno od 18.02 do 18.05 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat, a to v tuto chvíli body 63, 64 a 65. Ostatní body z bloku Zprávy, návrhy a další body jsou body, které by měli předkládat příslušní ministři. Protože jsou zde ministři, kteří jsou připraveni své kolegy zastoupit, tak až doprojdáme tyto tři body, ujistím se, že Sněmovna ne-

bude protestovat proti tomu postupu, že páni ministři budou zastoupeni svými kolegy. V případě, že by protest Sněmovny zde byl, pak bych re-spektovala to, že není vůle Sněmovny, aby o těchto bodech jednala.

Nyní tedy přistoupíme k bodu 63, kterým je

63.

Informace o podpořeném financování za rok 2009 /sněmovní tisk 2/

V každém případě bych chtěla poprosit všechny kolegyně a kolegy, aby pokud možno omezili hladinu hluku v tomto sále a v případě, že nechtějí poslouchat zdejší projednávání, se odebrali do předsálí.

Informace byla předložena, hospodářský a rozpočtový výbor tuto informaci projednal a usnesení byla rozdána jako sněmovní tisky číslo 2/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jan Bureš, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. (Není přítomen.) Nevidím pana poslance Jana Bureše a ptám se tedy jeho kolegů z hospodářského výboru, zda je někdo ochoten se ujmout jeho zpravodajské úlohy. Nevidím ani žádného jiného poslance člena hospodářského výboru... Pan poslanec Husák bude tak laskav a této úlohy se ujme za předpokladu, že s tím vyslovíme souhlas, který můžeme ověřit hlasováním.

Zahajují hlasování, zda souhlasí Sněmovna s tím, že role se zpravodaje ujme pan poslanec Husák. Formální otázka, zda je někdo proti.

V hlasování číslo 75 z přihlášených 97 poslanců pro 73, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Já velmi děkuji panu poslanci Husákovi, členovi hospodářského výboru, za jeho dobrou vůli a prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedající, v zastoupení se ujímám zprávy zpravodaje. Hospodářský výbor na své třetí schůzi přijal 9. září toto usnesení, a je to doporučující usnesení Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky. Hospodářský výbor přijal toto usnesení: Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout toto usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2009.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Nyní prosím

zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Pavla Svobodu, aby se ujal slova a informoval nás o jednání výboru. A zdá se, že je tady jak přes kopírák stejná situace jako před chvílí. Opět se ptám, zda by někdo z členů rozpočtového výboru se ujal této role v zastoupení nepřítomného zpravodaje. Prosim, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych zastoupil zpravodaje a seznámil vás s usnesením rozpočtového výboru. Rozpočtový výbor svým usnesením z 11. srpna 2010 bere na vědomí Informaci o podpořeném financování na rok 2009. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o podpořeném financování pro rok 2009. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a otevírám všeobecnou rozpravu. Písemnou přihlášku žádnou do této rozpravy nemám ani nevidím, že by se někdo do této rozpravy hlásil z místa, a tuto rozpravu proto končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té se také nikdo nepřihlásil ani písemně ani z místa, i tuto rozpravu ukončuji.

Budeme tedy hlasovat o tom, že Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Informaci o podpořeném financování za rok 2009.

Zahajuji hlasování a ptám se vás, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 z přihlášených 100 poslanců pro 85, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Můžeme přistoupit k projednávání dalšího bodu. Situace bude co do personálního obsazení úplně stejná, a já se tedy chci otázat obou zpravodajů, zda souhlasí s tím, že ve své roli budou pokračovat, a vidím, že s tím souhlasí.

64.

Informace o pojišťování vývozu se státní podporou (období leden - prosinec 2009) /sněmovní tisk 3/

Informace byla předložena. Hospodářský a rozpočtový výbor ji projednaly. Usnesení byla rozdána jako sněmovní tisky 3/1 a 3/2. Já tedy prosím, aby se slova ujal slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Husák, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedající, hospodářský výbor se zabýval tímto tiskem na své 3. schůzi 9. září a přijal následující doporučení:

Hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout toto usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozních úvěrových rizik za rok 2009. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji také a poprosím pana zpravodaje rozpočtového výboru, aby nás též informoval o jednání výboru.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, opět bych tedy zasupoval za nepřítomného zpravodaje výboru a seznámil vás s usnesením z druhé schůze rozpočtového výboru dne 11. srpna 2010:

Rozpočtový výbor bere na vědomí informaci o pojišťování vývozu se státní podporou za období leden – prosinec 2009. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci o pojišťování vývozu se státní podporou za období leden - prosinec 2009. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Písemnou přihlášku do této rozpravy nemám, nevidím ani nikoho, kdo by si přál vystoupit a hlásil se do této rozpravy z místa, a proto tuto rozpravu ukončuji. Přistoupíme k rozpravě podrobné, do které se též nikdo písemně nepřihlásil ani z místa se do takové rozpravy nikdo nehlásí, a proto i tuto rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jej shodně přednesli oba zpravodajové, tj. že Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí informaci o pojišťování vývozu se státní podporou za období leden – prosinec 2009.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, z přihlášených 103 poslanců pro 91, proti žádný. Tento návrh usnesení byl přijat a já můžu ukončit projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat následujícím bodem, kterým je

65.

Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2009 /sněmovní tisk 4/

Předloženou zprávu projednal výbor hospodářský, usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk číslo 4/1. Já prosím pana zpravodaje poslance Jana Husáka, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, hospodářský výbor projednal tuto zprávu na své 3. schůzi 8. září a přijal usnesení číslo 14. Tímto usnesením hospodářský výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky Výroční zprávu Českého telekomunikačního úřadu za rok 2009, tisk číslo 4, schválit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které se písemně nikdo nepřihlásil ani nevidím, že by se do této rozpravy mohl někdo přihlásit z místa. Proto tuto rozpravu ukončuji. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Též do ní nemám žádnou písemnou přihlášku a neviduji nikoho, kdo by se do této rozpravy hlásil z místa. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Můžeme hlasovat o usnesení tak, jak jej pan zpravodaj přednesl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 78, z přihlášených 102 poslanců pro 94, proti žádný. I tento návrh usnesení byl přijat a můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, máme zde další body z bloku Zprávy, návrhy a další body. Protože prakticky asi bez výjimky nejsou přítomni ministři, kterým tyto body přísluší, ale současně jsou zde přítomni ministři, kteří se jejich úlohy v zastoupení chtějí ujmout, budu postupovat následujícím způsobem: Pokud někdo vznesl protest proti takovému dalšímu projednávání, budu toto respektovat v zájmu dobrých a kolegiálních vztahů. Mohli bychom se přehlasovávat, ale nepovažuji za užitečné, abychom zde vedli války tímto způsobem. Ptám se tedy někoho z poslanců, kteří zde před chvílí za mnou byli, prosím vznášíte protest proti tomu, abychom projednávali tyto body dále? (Z pléna se ozývá: Ne!) To je jak ve škole (s úsměvem).

Já tedy prosím, uděláme to tak. Žádám předsedy klubů, aby se mezi sebou velmi rychle dohodli. Všichni kývají z této strany. (Souhlas s

pokračováním.) Dobře. Neslyším kromě toho dětského ne vůbec žádný jiný hlas, takže nemohu postupovat jinak, než dovést z toho, že tady žádný protest nikdo nevznáší, a otevřu tedy projednávání bodu

62.

Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 68/

Tento materiál uvede v zastoupení ministra financí Miroslava Kalouska pan ministr Drábek. Já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobrý poedečer. Paní předsedající, kolegyně, kolegové, máte před sebou Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009, který je předkládán Poslanecké sněmovně tak jako každoročně do 30. dubna. Ve smyslu tohoto ustanovení je tento přehled zpracován. Obsahuje číselné údaje o provedených kontrolách jednotlivých kontrolních orgánů a příslušné komentáře, které mají usnadňovat orientaci v tomto materiálu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tento sněmovní tisk projednal kontrolní výbor, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 68/1. Prosím, aby se ujal své úlohy zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Vladimír Koníček, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, kontrolní výbor se zabýval tímto tiskem dne 30. září. Vzal na vědomí přehled o činnosti kontrolních orgánů za rok 2009 a doporučil Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Přehled o činnosti cenových orgánů za rok 2009 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, sněmovní tisk 68.“

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Zahajuji všeobecnou rozpravu a ptám se. Do této rozpravy se hlásí pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, já bych se chtěl zeptat členů vlády. Podle zákona má vláda předkládat tento dokument do konce dubna příslušného roku. Stará vláda projednala tento do-

kument v první polovině května tohoto roku. Do Poslanecké sněmovny přišel tento dokument v polovině září. Ptám se, kde vzniklo takové poždění.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak. Kdo si dál přeje vystoupit v obecné rozpravě? Pokud si nepřeje vystoupit nikdo, tuto rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se do této rozpravy hlásí. Nehlásí se do této rozpravy nikdo.

Budeme tedy poté hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jej pan zpravodaj přednesl: „Poslanecká sněmovna bere na vědomí Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2009 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, sněmovní tisk č. 68.“

O tomto návrhu zahajuji hlasování a ptám se, kdo je proti?

V hlasování číslo 79 z přihlášených 103 poslanců pro 60, proti 6, zdrželo se 16. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu dalšího a znovu vás chci ujistit, kolegyně a kolegové, o tom, že kdokoliv z vás bude při kterémkoliv bodu chtít vznést protest, tak tento bod nebudeme projednávat. Tímto následujícím bodem je

66. Strategie boje proti extremismu v roce 2009 /sněmovní tisk 5/

Tento materiál uvede pan ministr Dobeš a já ho prosím, aby se ujal slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Josef Dobeš: Děkuji. Paní předsedající, dámy a pánové, já vám v krátkosti představím tento materiál. Materiál předkládá Ministerstvo vnitra na základě usnesení vlády ze 4. května 2009 č. 572 Strategie boje proti extremismu v souladu s plánem nelegislativních prací vlády na 1. pololetí 2010 a v návaznosti na předchozí výroční zprávy o problematice extremismu na území České republiky.

Předkládaný materiál byl zpracován na základě podkladů jednotlivých útvarů Ministerstva vnitra, Policie České republiky, zpravodajských služeb a resortů, které se problematikou extremismu v rámci své působnosti zabývají.

Materiál obsahuje tři hlavní části: Zprávu o problematice extremismu na území České republiky v roce 2009, Vyhodnocení plnění úkolů vyplývajících z koncepce boje proti extremismu a – za třetí – Aktualizovanou koncepci boje proti extremismu.

Zvýšená aktivita ze strany státní správy v roce 2009 a v první polovině roku 2010 postihla zejména české neonacistické hnutí. Zjednodušeně lze říci, že justice nastavila propagandě jasné mantinely, policie naopak dala militantům najevo, že jejich excesy nebude nadále tolerovat. Myslím, že jsme to mohli sledovat i prostřednictvím médií. Podařilo se veřejnost díky tomu informovat o kriminálních aktivitách neonacistického hnutí a více upozornit na aktivity státní správy. Podařilo se utlumit násilné excesy neonacistů, veřejné akce jsou početně zpravidla slabé a nedochází na nich k závažnějšímu narušení veřejného pořádku.

Já bych teď přečetl jenom něco ze strategie, co tady mám od kolegy Johna: Pilíře strategie zůstávají stejné. Informovat o těchto hnutích, vzdělávat dostatečně policisty, spolupracovat s partnery, profesionalizovat celý sbor, mít efektivní a kolektivní přístup proti extremistickým akcím. Tak – poslední slovo kolegy Johna: Navrhuji vám, vážené kolegyně a kolegové, abyste předkládanou strategii boje proti extremismu vzali na vědomí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji pěkně. Usnesení výboru pro obranu a bezpečnost jsme obdrželi jako sněmovní tisk č. 5/1. Zpravodajkou byla určena paní poslankyně Jana Černochová, kterou zde nevidím. Ptám se, zda někdo z kolegů z jejího výboru, výboru pro obranu a bezpečnost, bude ochoten a ujme se v zastoupení této role.

Pan poslanec Klučka se hlásí, že se této role ujme, nebo mi signalizuje svou paží, co... Ujmete se? Jste velmi laskav. Prosím, já vám mohu podat i usnesení. Prosím vás, abyste se tedy dostavil k řečnicku a přednesl tuto zpravodajskou zprávu. (Poslanec Klučka a poslanci ČSSD upozorňují, že by se mělo o změně zpravodaje hlasovat.)

Jestli jsem vám dobře rozuměla, signalizoval jste mi, že se té role chcete ujmout. (Z lavic poslanců ČSSD: Hlasovat.)

S ohledem na to, že to není návrh zákona ani návrh smlouvy, domnívám se, že hlasování o změně zpravodaje není nutné. Je tomu tak? Nebo někdo se mnou nesouhlasí? Není to návrh zákona ani návrh smlouvy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní místopředsedkyně, to je skvělá atmosféra. Chci vám tedy jenom oznámit, že výbor pro bezpečnost na svém zasedání na 3. schůzi dne 8. září doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vzít na vědomí strategii boje proti extremismu v roce 2009 a

pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což tak činím.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pěkně děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se vás, zda se do této rozpravy chcete přihlásit z místa. Nikdo se do této rozpravy nehlásí a já ji tedy ukončuji a přistoupíme k rozpravě podrobné. Ani do té nemám žádnou písemnou přihlášku a nevidím nikoho, kdo by si v této podrobné rozpravě přál vystoupit. Proto i podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení výboru pro obranu a bezpečnost, který doporučuje, aby tento materiál vzala Poslanecká sněmovna Parlamentu na vědomí. Dříve než dám hlasovat, tak vás všechny odhlásím na přání z pléna. Prosím, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Počkám, až se ustálí počet přítomných v sále...

Jste si opravdu, kolegyně a kolegové, všichni jisti, že jste přihlášení...?

Pokud nedosáhneme v počtu přítomných čísla 67, tak budu muset schůzi pro dnešní den přerušit pro neusnášení schopnost. Ještě jednou vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 80 z přihlášených 91 poslanců pro 81, proti žádný. Návrh byl přijat a já konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Řekli jsme si, že ještě jeden bod... Tenhle ten to byl? Tak jste mě přesvědčili. Já vám kolegyně a kolegové děkuji. Končím dnešní jednání Sněmovny. Děkuji za spolupráci a sejdem se ráno v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 18.33 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

5. listopadu 2010 v 9.05 hodin

Přítomno: 153 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, přeji dobré ráno. Myslím, že mohu zahájit další jednací den 7. schůze Poslanecké sněmovny.

Co se týče identifikačních karet, tak pan poslanec Tluchoř má náhradní kartu číslo 6.

Jak jsme na tom s omluvami? Těch je tady celá řada, takže je budu číst. Z dnešního jednání se omlouvá paní předsedkyně Miroslava Němcová, která odjela na zahraniční cestu. Další omluvení jsou: Jan Babor, Jan Bauer, Zdeněk Boháč, Jan Bureš, Štěpánka Fraňková, Martin Gregora, Michal Hašek, Pavel Holík, Václav Horáček, Petr Jalowiczor, Jana Kaslová. Kateřina Konečná, Daniel Korte, Jiří Koskuba, Václav Kubata, František Novosad, Josef Novotný starší, Ivan Ohlídal, Jan Smutný, Pavel Staněk, Jana Suchá, Igor Svoják, Bořivoj Šarapatka, Ladislav Šincl, Tomáš Úlehla.

Pak tu mám omluvy členů vlády. Je tu omluva ministra Jiřího Bessera, omluva Josefa Dobeše, omluva ministra Leoše Hegera. Pana ministra Hegera tady vidím, ale mám tu vaši omluvu... (Domluva mimo mikrofon.) Ministr Heger se omlouvá v době od 10 do 12 hodin. Pak se omlouvá ministr Karel Schwarzenberg, který je v zahraničí, stejně jako do zahraničí odcestoval Alexandr Vondra.

My bychom se měli dnes zabývat návrhy zákonů ve třetím čtení, jak nám to ukládá jednací řád, tedy těmi zákony ve třetím čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. To jsou body 53, 56, 57, 52, 54, 55 a 58. Jedná se o sněmovní tisky 65, 70, 81, 17, 84, 85 a 25. Dále bychom projednávali body ve schváleném pořadí programu schůze. To jsou většinou návrhy zákonů v prvním čtení. To je to, co se týká dnešního pořadu schůze.

Mám tady písemnou přihlášku poslance Jana Husáka. Prosím o pozornost, o slovo se hlásí poslanec Jan Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, páni ministři, dovoluji, abych požádal o zařazení bodu 20, sněmovního tisku 131, na dnešek jako první bod po třetích čteních. Je to návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky. Žádám o zařazení jako první bod po třetích čteních na dnešek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To byl jeden návrh. Hlásí se pan poslanec Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Dobré ráno, dámy a pánové, pane místopředsedo, vážení členové vlády. Dovolte mi, abych navrhl, protože myslím, že už je o tom obecná informace a obecná shoda, abychom odhlasovali, že v úterý následujícího týdne bude možné podle jednacího řádu hlasovat o zákonech ve třetím čtení. To bych prosil jako první hlasování.

Další dvě hlasování – zařazení na toto úterý jako první a druhý bod sněmovní tisky 70 a 145. Jedná se o zákon o pobytu cizinců a zákon o obnovitelných zdrojích, zkráceně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, jestli jsem to správně pochopil. Vy jste navrhoval, abychom dnes hlasovali o tom, že by se v úterý hlasovalo o zákonech ve třetím čtení. To chcete hlasovat už nyní. Pak jste navrhoval, abychom zařadili na úterý jako první body tisky 70 a 145, jako první dva body jednání. Tak jsem to pochopil.

Poslanec Petr Tluchoř: Přesně tak, pane místopředsedo, pochopil jste to úplně přesně.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže tato dvě hlasování. Pan poslanec Doktor má náhradní kartu číslo 8. Ještě se hlásí pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Pane předsedající, hlasování nemohou být dvě, ale tři, protože tisk 70 je zařazen ve třetím čtení, ale u tisku 145 není zařazen bod třetí čtení na pořad schůze, takže to je nový bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže je to hlasování o zařazení tisku 145 do pořadu schůze. Dobře.

A co dále? Už se nikdo nehlásí k pořadu. Ještě zagonguji, aby se všichni posadili, protože se budeme muset vypořádat s prvními hlasováními k pořadu schůze... Snad už tady všichni jsou.

První návrh, který zazněl, to byl návrh pana poslance Husáka a pan poslanec Husák navrhoval dnes po třetích čteních zařadit bod 20, tisk 131, což jsou úřady práce. Takže budeme nejdřív hlasovat o návrhu poslance Husáka zařadit bod 20 dnes po třetích čteních.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit bod 20, jak navrhuje poslanec Husák, dnes po třetích čteních? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 81. Přihlášeno je 139, pro hlasovalo 77, proti 56. Takže to bylo přijato.

A teď tu byl další návrh, návrh pana poslance Tluchoře. Poslanec

Tluchoř navrhoval, abychom teď hlasovali o tom, že bude možné v úterý po 14. hodině hlasovat ve třetím čtení, hlasovat zákony ve třetím čtení. To je tedy návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, v úterý příští týden po 14. hodině hlasovat zákony ve třetím čtení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 82, přihlášeno 140. Pro hlasovalo 130, proti 1. Takže to bylo přijato.

Teď ještě řeknu, že poslanec Viktor Paggio má náhradní kartu číslo 10.

Takže teď máme další návrh. To byl návrh poslance Tluchoře na ty dva body, které se tuším oba týkají fotovoltaiky. Ne, tak ne. 145, to je fotovoltaika.

Teď je tu návrh ten dnešní bod, který máme ve třetím čtení, ten 56., přeřadit vlastně na zítřek, tedy na úterý jako první bod jednání, do toho právě schváleného třetího čtení. Takže to budeme hlasovat nejdříve, takže bod dnes druhý, bod 56, zařadit na úterý jako první bod jednání, pevně zařadit. Tak to hlasujeme nyní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tento bod přeřadit na úterý, bod 56 přeřadit na úterý jako první bod k hlasování, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 83, přihlášeno je 143, pro hlasovalo 104, proti 3. Takže to bylo přijato.

A pak tady byl návrh, abychom tisk 145, to je ta fotovoltaika, zařadili do pořadu schůze nejdřív – to musíme hlasovat v prvním kroku – jako třetí čtení, ve třetím čtení. Takže první hlasování je, že ten tisk 145 zařazujeme do třetích čtení do pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit bod tisk 145 do pořadu schůze jako třetí čtení. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti.

Teď má hlasování pořadové číslo 84, přihlášeno je 145, pro hlasovalo 140, proti jeden. Takže to zařazení do pořadu schůze bylo schváleno.

A teď budeme hlasovat o tom, že ten tisk 145 zařadíme jako druhý bod v tom pořadu úterní schůze, kde jsme schválili hlasování třetích čtení. Takže teď ten bod 145, fotovoltaiku, zařadíme jako druhý bod na úterý, pevně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to pevně zařazení tisku 145 na úterý, jako druhý bod úterního pořadu schůze. Kdo je proti?

Návrh k hlasování má pořadové číslo 85, přihlášeno je 147, pro hlasovalo 143, proti žádný. Takže toto bylo přijato jednomyslně.

A to snad byl poslední návrh, nebo všechny návrhy, které jsme obdrželi teď ráno k pořadu schůze, takže můžeme ukončit tento úvodní bod a můžeme začít projednávat schválené body. Takže nám to vychází, že prvním bodem je bod

53.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb.,
o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 65/ - třetí čtení**

Takže prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John a také zpravodaj výboru pro obranu a bezpečnost poslanec Václav Klučka. Pozměňovací návrhy byste měli mít rozdány, je to tisk 65/2.

Já tedy otvírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, kdo se do rozpravy ve třetím čtení hlásí, jestli někdo chce vystoupit. Tedy do rozpravy ve třetím čtení to vypadá, že se nehlásí vůbec nikdo. Takže pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Zeptám se pana ministra nebo zpravodaje, jestli chtějí přednést nějaké slovo – jakékoli – můžete, samozřejmě že můžete, to je úplně na vás. Prosím, račte.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Dobrý den. Vážení poslanci, vážené poslankyně, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 240, o krizovém řízení a o změně některých zákonů, byl projednán výborem pro obranu a bezpečnost, který k návrhu neuplatnil žádné pozměňovací návrhy a doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona. Při projednávání návrhu zákona ve druhém čtení pak byl uplatněn pozměňovací návrh panem poslancem Klučkou. Dovoluji si z tohoto místa panu poslanci Klučkovi za jeho pozměňovací návrh, který v mnoha ohledech zpřesňuje dikci zákona, poděkovat a předem s tímto návrhem vyslovuji souhlas.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám vás tímto o podporu předložených návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě sdělím, že paní poslankyně Karolína Peake se mi omlouvá do 11.30 hodin z dopoledního pořadu. Takže to je ještě poslední omluva.

Teď se zeptám pana poslance Klučky, jestli chce vystoupit s nějakým slovem. Nechce. Měli bychom se vypořádat s nějakým hlasováním o

pozměňovacích návrzích a požádal bych ho, aby nám sdělil, jaký je možný postup při hlasování a jak se s tím budeme vyrovnávat.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, jak řekl pan ministr, tento návrh, který jsem podával, jsem předtím, než jsem ho podal, velmi intenzivně komunikoval s legislativou jak Ministerstva vnitra, tak i s legislativou parlamentu. Nemyslím si, že by to byl špatný návrh, pouze dopřesňuje či zpřesňuje věci mezi kompetencemi Hasičského záchranného sboru, obcemi s rozšířenou působností a kraji.

Vážený pane místopředsedo, já navrhuji, neboť považuji tento pozměňovací návrh za komplexní, aby se o všech návrzích, tedy o všech bodech, kterých je tady 14, hlasovalo en bloc.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O všech čtrnácti, ano. To je váš názor, takže se zeptám, jestli někdo s tím nesouhlasí nebo jestli je nějaký jiný názor na proceduru. To by mohlo být, ale vypadá to, že není. Zdá se, že váš návrh, abychom to hlasovali – hlásí se pan poslanec Vidím. (Sděluje, že se nehlásí.) Vy to rušíte, já jsem myslel, že k tomu něco máte.

To znamená, celý problém procedury je, že vy navrhuje, aby se hlasovalo en bloc všechny pozměňovací návrhy. (Souhlas.) Žádný jiný návrh není. (Nejsou námitky.) Myslím si, že to je jednoduché. Můžeme podle vás hlasovat? (Souhlas.) V tom případě vás prosím, aby se všichni posadili, budeme hlasovat návrhy. Já se vždycky zeptám na názor pana ministra a zpravodaje.

Přikročíme k hlasování. Prosím, říkejte návrhy. První hlasování navrhuje to ono en bloc hlasování o všech pozměňovacích návrzích. Ptám se vás na vaše stanovisko. (Pozitivní.) Pane ministře? (Pozitivní.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 86. Přihlášeno je 151, pro hlasovalo 140, proti žádný. Takže to bylo přijato, celá série pozměňovacích návrhů.

Teď už zřejmě můžeme hlasovat pouze o celku. Takže přikročíme o hlasování o celém návrhu zákona a já přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 65.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 87. Přihlášeno je 151, pro hlasovalo 134, proti nula. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Mohu poděkovat ministrovi i zpravodajovi a ukončit projednávání tohoto bodu.

Pan poslanec Zemánek má náhradní kartu č. 2.

Máme za sebou bod 53. Dalším bodem je

57.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb.,
o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb.,
a další související zákony
/sněmovní tisk 81/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů už sedí i nový zpravodaj poslanec Jaroslav Krupka. Pozměňovací návrhy máme rozdány jako tisk 81/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Nikdo se do rozpravy nehlásí, takže rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, jestli chce vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, můžete.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, aby zde stručně uvedl předložený návrh zákona. Jak zde bude jistě řečeno, byl tento návrh projednán výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který doporučuje předložený návrh zákona schválit spolu s pozměňovacím návrhem, který jsem připraven podpořit.

K návrhu doprovodného usnesení musím ale upozornit, že Ministerstvo vnitra jako gestor zákona o základních registrech předmětné nařízení vlády v současné době již připravuje a předpokládá jeho předložení poté, co budou dokončena všechna výběrová řízení.

K samotným pozměňovacím návrhům výboru pod písmenem A i k pozměňovací návrhu pana poslance Krupky, písmeno B, však dopředu avizují svůj souhlas a děkuji za jejich předložení.

K pozměňovacím návrhům uvedeným pod písmeny C, D a E, které si do jisté míry konkurují, si dovoluji uvést následující. Vypuštění údajů o adrese místa trvalého pobytu, o rodinném stavu a rodném čísle z občanských průkazů je nedílnou součástí celé koncepce základních registrů, která předpokládá přímý elektronický přístup k údajům, a to jak pro orgány veřejné moci, tak i pro soukromé subjekty. Nicméně s ohledem na kritiku, že by vypuštění údajů z občanských průkazů mělo vést k vyšší

administrativní zátěži, podporuji pozměňovací návrh pana poslance Polčáka uvedený pod písmenem E. Podle tohoto pozměňovacího návrhu by se měly do občanského průkazu nadále zapisovat jako nepovinné údaje adresa místa trvalého pobytu a rodinný stav. Ponechalo by se tedy na rozhodnutí občana, zda chce tyto údaje do občanského průkazu zapsat, nebo ne. S vypuštěním rodného čísla se počítá až od roku 2020.

Naopak nemohu doporučit přijetí pozměňovacích návrhů pana poslance Doktora a pana poslance Petru. Tyto návrhy neumožňují ověřovat správnost údaje o rodinném stavu nebo partnerství proti informačnímu systému evidence obyvatel a nestanoví ani, jako v současné praxi, méně formalizovaný postup pro výměnu občanského průkazu v případě změny tohoto údaje. Navrhovaný zákon, který předpokládá úplné vypuštění tohoto údaje z občanských průkazů, takovou úpravu neobsahuje. Proti současnému stavu by tedy došlo k výraznému ztížení podmínek pro vydání nebo výměnu občanských průkazů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se pana poslance Krupky – jestli chce, také může vystoupit se závěrečným slovem.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovolil doplnit vystoupení pana ministra o specifikaci pozměňovacích návrhů, o kterých budeme hlasovat.

Tak jak jsem uvedl ve druhém čtení, pozměňovací návrh pod písmenem A je pouze ten, který byl přijat usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jsou v něm obsaženy údaje, které dal Český statistický úřad a současně Ministerstvo vnitra. Pod písmenem B se skrývají legislativní změny, které upravují text návrhu zákona tak, aby byl v souladu v praxi. Pod písmenem C a D, to už se zmínil pan ministr, jsou pozměňovací návrhy individuální, které přišly ze strany dvou poslanců. A poslední pozměňovací návrh pod písmenem E je pozměňovací návrh, který byl projednán s vedením ministerstva. Je to kompromisní návrh a byly s ním seznámeny všechny politické strany jako reakce na mediální diskusi na téma, jaké údaje mají být či nemají být uvedeny na občanském průkazu.

Mohu zkonstatovat, že se to výrazně přiblížilo původní zavedené praxi. Já bych jenom upřesnil, že údaje tam budou uváděny pouze v případě, že občan si sám řekne. Jestli řekne, že je tam nechce, tak tam nebudou. Já chci ujistit tím pádem i levé spektrum našeho jednacího sálu, že se de facto vyšlo vstříc jejich požadavkům, které vznášeli během projednávání ve druhém čtení.

Z mé strany je to v dané chvíli všechno. Já vás požádám, pane

předsedající, zdali bychom mohli zahájit hlasovací proceduru, se kterou bych vás rád seznámil.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O to jsem vás zase chtěl požádat já. Takže já bych vás požádal, abyste nás seznámil právě s hlasovací procedurou a zjistili jsme, jestli s ní bude ve Sněmovně souhlas. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Pokud dovolíte, jak jsem naznačil chronologický postup, dovoluji si navrhnout následující postup.

Za prvé bychom hlasovali všechny pozměňovací návrhy označené pod písmenem A en bloc, čili písmeno A celé jako celek. Potom bychom pokračovali B, všechny s jednotlivými písmeny jako celek, čili jedno hlasování pod písmenem B. Tak jak jsem naznačil, že pod písmenem E je pozměňovací návrh, který byl projednán spolu s ministerstvem a je to určitý kompromis, a znovu říkám, že vyslyšel i určitý objem hlasů ze strany opozice, takže se domnívám, že tento pozměňovací návrh by měl být natolik hlasovatelný, že si ho dovolím předložit jako třetí v pořadí, čili písmeno E by bylo hlasovatelné jako celek třetí. Na závěr v případě, že bude E přijato, stávají se pozměňovací návrhy označené písmenem D a C nehlasovatelné, a tím pádem bychom ukončili hlasovací proceduru. A samozřejmě následně bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Pokud by nebyla nějaká námitka, dovolil bych si vás požádat, pane předsedající, abychom podle tohoto postupu hlasovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď jde o to, jestli je nějaká námitka. Ptám se, jestli postup procedury, jak byl navržen a jak jsme... Ještě něco, prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Ještě jsem zapomněl na jednu věc, kterou máte úplně na konci v materiálu pozměňovacích návrhů, a je to takzvané doprovodné usnesení. Tady bych upřesnil pana ministra, že došlo ke shodě, a dopředu avizuji, že budu doporučovat přijetí, protože to byla součást usnesení výboru pro veřejnou správu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže i doprovodné usnesení bude hlasováno. Bude hlasováno před celkovým usnesením?

Poslanec Jaroslav Krupka: Po, protože je to doprovodné usnesení, tak po případném přijetí zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, tak pak ještě budeme

hlasovat doprovodné usnesení. Ještě jednou se ptám, jestli tento návrh procedury vyvolává nějaké pochyby nebo nesouhlas nebo jestli má někdo lepší. Ale vypadá to, že ne. Nicméně já o tom raději nechám hlasovat. Takže budeme hlasovat o návrhu procedury tak, jak byl přednesen zpravodajem poslancem Krupkou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout proceduru v podobě, jak byla navržena poslancem Krupkou, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 88. Přihlášeno 153, pro hlasovalo 109, proti 2. Takže tento návrh procedury byl přijat.

My teď budeme přesně podle něj postupovat. Takže vás poprosím, pane zpravodaji, kdybyste mi teď řekl první bod.

Poslanec Jaroslav Krupka: První hlasování by mělo být hlasování o A jako celku, to znamená o všech pozměňovacích návrzích, které jsou označeny pod písmenem A1 až A10, en bloc, najednou. Doporučuji. (Ministr také doporučuje.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 89. Přihlášeno 153, pro hlasovalo 106, proti 3. Takže návrh byl přijat. Prosím tedy, můžeme dál.

Poslanec Jaroslav Krupka: Dále bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích označených komplexně písmenem B, to jest B1 až B14, jedním hlasováním o celku. Doporučuji. (Ministr doporučuje.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 90. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 109, proti 2. Takže to bylo také přijato. Můžeme tedy dále.

Poslanec Jaroslav Krupka: Ve smyslu schválené hlasovací procedury bychom teď přistoupili k pozměňovacím návrhům označeným písmenem E, čili to je pozměňovací návrh předložený panem kolegou poslancem Polčákem, označený bod E1 až E8, hlasování najednou. Doporučuji. (Ministr také doporučuje.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro to schválit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 91. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 100, proti žádný. Takže to je přijato také. Můžeme zase dále.

Poslanec Jaroslav Krupka: Protože jsme přijali pozměňovací návrh označený písmenem E, stávají se pozměňovací návrhy označené písmeny C a D nehlasovatelné. Znamená to, že jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Já bych požádal, pane předsedající, abychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přednesu vám návrh usnesení. Ten zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, podle sněmovního tisku 81, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“ (Zpravodaj i ministr doporučují.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 92. Přihlášeno 154, pro hlasovalo 100, proti 21. Takže text byl přijat. Mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Poslanec Jaroslav Krupka: Pane předsedající, právě jsem vás chtěl požádat, abychom nyní hlasovali o doprovodném usnesení, ke kterému mám kladné stanovisko. (Ministr má také kladné stanovisko.) Hlasujeme doprovodné usnesení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout text doprovodného usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Námítky ze sálu, že nefunguje hlasovací zařízení.) Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 93. Přihlášeno 154, pro hlasovalo 103, proti 11. Takže doprovodné usnesení bylo přijato.

To je zřejmě vše... (Zpravodaj: Děkuji vám.)

Také děkuji ministrovi a zpravodaji a můžeme ukončit projednávání bodu. Pan poslanec Sedša má nějakou připomínku? Prosím.

Poslanec Antonín Sedša: Pane místopředsedo, já se omlouvám. V předposledním hlasování jsem hlasoval ne a na záznamu mám údajně ano. Nezpochybnuji hlasování, jenom pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobrá. Ještě prosím.

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, já také na posledním hlasování mám ano, a hlasoval jsem křížek. Jen pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také do stenozáznamu.

A teď už snad můžeme začít další bod.

52.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů bude mít místo ministr financí a zpravodaj Josef Smýkal. A já otevírám rozpravu ve třetím čtení a ministr se do ní zřejmě hlásí. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, tuto novelu spíše technického rázu jsem podrobně odůvodnil v prvním i ve druhém čtení, takže vás teď nebudu zdržovat opakováním svých argumentů. Chci jenom poděkovat rozpočtovému výboru za projednání a říci, že ve druhém čtení předložil pozměňující návrh pan poslanec Vilímc. Jeho pozměňující návrh nijak nezasahuje do koncepce účetnictví, kterou Ministerstvo financí má, je ve prospěch malých účetních jednotek a já s tímto pozměňujícím návrhem souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli se někdo další chce ještě do rozpravy ve třetím čtení přihlásit? Vypadá to, že se nikdo nehlásí, takže rozpravu končím. Poprosím zřejmě zpravodaje, protože ministr si už své řekl, takže prosím, jestli zpravodaj chce ještě něco?

Poslanec Josef Smýkal: Ne, děkuji. Dobré dopoledne, já chci jenom už k samotné proceduře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže můžeme rovnou k proceduře, prosím.

Poslanec Josef Smýkal: Procedura je velmi jednoduchá. V návrhu zákona neoznámil návrh na zamítnutí. A tak jak vzpomněl pan ministr, byl pouze jeden pozměňovací návrh, který já jako zpravodaj doporučuji.

Budeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Vilímce a následně o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je vše? (Zpravodaj souhlasí.) Jen náhodou jestli proti této jednoduché proceduře nemá nikdo námitku? (Nikdo se nehlásí.) Asi nebude mít, takže zřejmě nic nebrání tomu, a bychom to odhlasovali tak, jak jste řekl, a já vás teď nechám postupovat tak, jak jste navrhoval. Prosím, můžeme začít.

Poslanec Josef Smýkal: Hlasujeme tedy o pozměňovacím návrhu poslance Vilímce. Zpravodaj doporučuje. Ministr se již vyjádřil. (Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 94, přihlášeno je 152. Pro hlasovalo 128, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím dál.

Poslanec Josef Smýkal: Nyní můžeme hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, už tedy celek. Přednesu návrh celého usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 17, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 95. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 136, proti 1. Celkový návrh usnesení byl přijat. Konstatuji tedy, že i s návrhem zákona byl vysloven souhlas a my můžeme toto projednávání ukončit.

Další bod.

54. Vládní návrh zákona o finančním zajištění /sněmovní tisk 84/ - třetí čtení

Role zpravodaje se ujme poslanec Michal Doktor. Pozměňovací návrhy nebyly předneseny tuším žádně.

Otevírám rozpravu, ovšem ve třetím čtení. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Nikdo se nehlásí... Přece jen se hlásí pan ministr.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: K oběma tiskům, k bodu 54 i 55 chci poděkovat rozpočtovému výboru za projednání a za souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A to bude zřejmě vše v rozpravě, takže můžeme rozpravu ukončit. Pan poslanec zpravodaj bude mít zřejmě jednoduchou roli, tuším.

Poslanec Michal Doktor: Hlasování obou sněmovních tisků bude v podstatě jednoduché. V případě hlasování o sněmovním tisku označeném jako 84 máme k dispozici pouze hlasovatelný návrh rozpočtového výboru, který navrhuje, aby byl návrh Ministerstva financí, resp. vlády, přijat tak, jak byl projednán, beze změn.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže já nechám hlasovat návrh usnesení. Prosím vás, přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o finančním zajištění podle sněmovního tisku 84.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 96. Přihlášeno je 150, pro hlasovalo 130, proti nebyl žádný. Text usnesení byl přijat a s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Takže tím můžeme ukončit... (Porada mimo mikrofon mezi předsedajícím a legislativou). V této chvíli jsme hlasovali o zákonu jako o celku. Řekl jsem, že přečtu návrh usnesení, zpravodaj je svědkem.

Poslanec Michal Doktor: Bylo hlasováno o základním sněmovním tisku 84, nikoliv o usnesení rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já mám pocit, že jsme to provedli správně, i když legislativa je zjevena. Já si ovšem nejsem vědom žádného nedostatku. A pokud ani nikdo ve Sněmovně neprotestuje, tak jsem přesvědčen, že jsme řádně odhlasovali návrh usnesení tak, jak jsme měli, a já v tom, přiznám se, nevidím vůbec žádný problém. Souhlasí se mnou zpravodaj?

Poslanec Michal Doktor: Souhlasí. Zmínil jste sněmovní tisk 84, nikoliv usnesení rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak jsme zajedno. A v tom případě děkuji ministrovi i zpravodaji a končím projednávání bodu.

Dalším bodem je pak bod

55.
Vládní návrh zákona o změně zákonů
v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění
/sněmovní tisk 85/ - třetí čtení

Máme pozměňovací tisky rozdány jako 85/2. A otevírám rozpravu, opět rozpravu ve třetím čtení, a ptám se, jestli se do této rozpravy někdo hlásí v této chvíli. Hlásí se poslanec Doktor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Doktor: Já se formálně hlásím proto, abych navrhl Poslanecké sněmovně proceduru hlasování, která bude velmi jednoduchá. Konstatuji, že návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán a jsou pozměňovány v zásadě dva hlasovatelné pozměňující návrhy. Prvním je pozměňující návrh označený jako písmeno A – zdůrazňuji, že mluvím o obsahu sněmovního tisku 85/2 – pozměňující návrh označený jako písmeno A, kterým je usnesení rozpočtového výboru č. 52 ze dne 13. října 2010, mající podbody A1 a A2. Druhým hlasovatelným návrhem je pozměňující návrh označený písmenem B – návrh poslance Michala Doktora.

Vzhledem k tomu, že můj pozměňující návrh doplňuje písmeno A2 přijatého usnesení rozpočtového výboru, navrhuji nejdříve hlasovat o pozměňujícím návrhu poslance Michala Doktora označeném jako písmeno B. Bude-li tento přijat, pozměňuje text písmene A2 usnesení rozpočtového výboru. Pak nechat hlasovat o pozměňujícím návrhu rozpočtového výboru jako celku. A bude-li takto tento přijat – a to doporučuji Sněmovně v této úpravě – hlasovat o celém návrhu zákona ve smyslu přijatého pozměňujícího návrhu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Vy jste nám vlastně v rozpravě přednesl návrh procedury. Já se tedy zeptám, jestli i tady v rámci té rozpravy už někdo chce vystoupit a nějak to zpochybnit nebo navrhnout nějaký jiný postup. Pokud ne a už nikdo nechce vystupovat, já bych nejdříve ukončil rozpravu. Ukončuji rozpravu ve třetím čtení.

Teď připomenu, že jsme slyšeli vlastně už návrh procedury, a já to nechám odhlasovat. Pokud nikdo nemá nic jiného, nechám hlasovat o návrhu, že budeme postupovat tak, jak jsme slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh procedury, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 97. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 130, proti žádný, takže návrh procedury byl přijat.

Já bych teď požádal, abyste říkal návrhy, my o nich budeme hlasovat. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: První hlasování je o přijetí pozměňujícího návrhu označeného písmenem B poslance Michala Doktora, kterým je upravován text usnesení rozpočtového výboru v bodu A2.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Názor zpravodaje? Pan ministr? (Ministr i zpravodaj doporučují.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 98. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 129, proti 2. Bylo to přijato. Prosím dále, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Nyní tedy budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu předneseném na půdě rozpočtového výboru označeném jako písmeno A ve smyslu právě přijaté úpravy pod písmenem B.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže – vaše doporučení? A pan ministr? (Ministr i zpravodaj doporučují.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 99. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 133, proti nebyl žádný, takže návrh byl přijat. A nyní?

Poslanec Michal Doktor: Nyní, pane místopředsedo, závěrečné hlasování v souladu s návrhem toho názvu zákona ve smyslu přijatých úprav.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Přečtu vám tedy návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o finančním zajištění, podle sněmovního tisku 85, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 100. Přihlášeno 153, pro hlasovalo 134, proti žádný. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji tedy panu ministrovi i zpravodaji. Myslím, že můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Tak. A máme tady bod 58. (Předsedající dostává informaci, že senátor navrhovatel bude mít zpoždění.) Vážení kolegové, já mám tady jenom jeden zádrhel. Protože navrhovatel senátor Jiří Nedoma se někde zarazil, požádali mě o desetiminutovou pauzu, aby mohl stihnout dorazit. Já tedy přerušuji jednání na 10 minut. V 10 hodin 5 minut budeme pokračovat. Snad bude pan senátor už přítomen.

(Jednání přerušeno v 9.56 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.05 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, mám pro vás dobrou zprávu. Senátor Nedoma dorazil přesně tak, jak jsme to naplánovali. Takže mi dovoluji, abych zahájil, nebo spíš navázal tam, kde jsme skončili. Můžeme se pustit do bodu

58.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele senátor Jiří Nedoma, kterého mezi námi vítám, a také zpravodaj hospodářského výboru poslanec Zbyněk Stanjura. Pozměňovací návrhy máme uvedeny ve sněmovním tisku 25/3.

Takže vážení kolegové, prosím už zase o klid, aspoň trochu klidu,

a otevírám rozpravu ve třetím čtení. Probíhá rozprava ve třetím čtení.

Poslanec Václav Baštýř: Dobrý den, pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych po dohodě s Ministerstvem dopravy vás požádal o stažení svého pozměňovacího návrhu k projednání tisku 25. Jedná se o pozměňovací návrh uvedený v tisku 25/3 pod mým jménem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Baštýř tedy žádá o stažení pozměňovacího návrhu. Kdo dál se hlásí? Rozpravu ukončím a zřejmě bychom měli hlasovat o návrhu pana poslance Baštýře.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Baštýře, který chce zpět vzít své pozměňovací návrhy.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh pana poslance? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 101, přihlášeno je 151, pro hlasuje 108, proti nula. Takže návrh pana poslance Baštýře byl schválen.

Ještě se zeptám, jestli tady některý z předkladatelů nebo zpravodaj nebo navrhovatel chce ještě vystoupit se závěrečným slovem. Prosím, pane senátore, nyní máte slovo.

Senátor Jiří Nedoma: Děkuji, pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím, že se sluší poděkovat nejenom za to, že jste na mne počkali a vykompenzovali tak dopravní kolaps v Praze, ale také za to, že jste schválili tento zákon, tuto novelu – nebo že jste schválili to, že tento pozměňovací návrh nebyl zařazen do jednání, a tím předpokládám, že nebrání nic cestě v tom, aby zákon mohl být schválen. Takhle jsem to chtěl říci. Takže děkuji moc.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zeptám se, jestli ještě zpravodaj chce vystoupit – nechce. V tom případě bych požádal zpravodaje, aby nám sdělil postup při hlasování.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Postup je velmi jednoduchý, nemáme žádný pozměňující návrh, takže budeme hlasovat pouze o původním tisku. Doporučuji hlasovat pro.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže nemáme žádné pozměňovací návrhy a budeme hlasovat o celém návrhu zákona. Ještě zagonguji, aby kdo chce hlasovat, tak se mohl zúčastnit. A budeme hlasovat.

Přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 347/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 25.“

Zahajuji hlasování o tomto textu. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102, přihlášeno je 152, pro hlasovalo 134, proti jediný, takže to bylo přijato.

Mohu konstatovat, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu senátorovi i zpravodaji a můžu ukončit projednávání tohoto bodu 58.

A nyní mám tady návrh bodu číslo

20.

Návrh poslanců Martina Vacka, Jitky Chalánkové, Miroslava Jeníka a dalších na vydání zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 131/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Byl tady návrh to projednávat podle § 90 odst. 2. To bylo navrženo. A já tady jenom mám veto, které je tady k dispozici s podpisy (ukazuje) poslanců ČSSD na to, abychom projednávali tento zákon podle § 90 odst. 2. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 131/1.

Já bych nyní požádal, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Martin Vacek. Prosím pana poslance.

Poslanec Martin Vacek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážená kolegyně, kolegové, já bych úvodem rád řekl, že jsem velmi potěšen jako předseda výboru pro sociální politiku, že máme před sebou materiál, který hovoří o tom, že nebudeme jenom škrtat, ale že chceme podpořit zaměstnanost. Všichni víme, že úřady práce v ČR fungují tak, že

naši občané často kritizují nejen jejich uspořádání, jejich činnost, ale také důsledky těchto úřadů na každého občana v ČR.

Tisk, který máme před sebou, navrhuji já jako předkladatel a skupina poslanců. Deklarovaný cíl navrhované úpravy... Já budu hovořit velmi stručně, abyste z toho získali ten dojem, který by byl žádoucí.

Vytvoření nového uspořádání služeb v oblasti zaměstnanosti je klíčové. Chceme tímto materiálem dosáhnout toho, aby se snížily náklady na zajištění stávajících činností v oblasti zaměstnanosti, chceme docílit oddělení a posílení tvorby strategie, koncepce, legislativy politiky zaměstnanosti a realizace politiky zaměstnanosti.

Dneska funguje na území ČR 77 úřadů práce. Naším cílem je dosáhnout koncepční změny v organizaci činností těchto úřadů a naším cílem také je, abychom vytvořili podmínky pro zlepšení komunikace a spolupráce krajských úřadů s úřadem práce, krajskou samosprávou a ostatními aktéry na trhu práce na území jednotlivých krajů. Chceme soustředit vybrané činnosti a úkoly úřadů práce na okresní úrovni na krajský úřad a zefektivnit výkon politiky zaměstnanosti.

Krátce vás seznámím s dopady navržené úpravy. Vytvoření nového organizačního uspořádání umožní realizovat celou řadu provozních úspor, zejména pak provádět centrální nákupy, centrálně obstarávat provozní záležitosti a dle potřeby dislokovat zaměstnance. Zcela transparentně se zjednoduší metody řízení, sjednotí se koordinace politiky zaměstnanosti s potřebami samosprávy. Dopady v případě, kdy by nebyla úprava přijata, budou následující: bude zachován nepružný model řízení, kdy Ministerstvo práce a sociálních věcí přímo řídí 77 subjektů; nedojde k finančním úsporám; každý úřad práce i nadále bude samostatnou účetní jednotkou s vlastními provozními útvary a samostatnou personální politikou; nedojde k sjednocení rozhodování a bude zachována určitá nekonzistentnost; nesjednotí se vnitřní organizační uspořádání.

Považuji tento zákon za klíčový a průlomový ve vztahu k podpoře v zaměstnanosti. Děkuji vám za pozornost.

Pardon. Jen doplním, že bych chtěl požádat o to, aby lhůta byla zkrácena o 30 dnů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám zpravodajku pro první čtení poslankyni Miladu Emmerovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Milada Emmerová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, předložený návrh zákona se zabývá zásadní organizační změnou úřadů práce, které byly zakládány od roku 1990 s působností v oblasti zaměstnanosti a státní sociální podpory, zřízené zákonem o zaměstnanosti a o zaměstnanosti a

působnosti orgánů ČR na úseku zaměstnanosti. Soustava je dvoustupňová, ústředí řídí přímo 77 subjektů s působností vymezenou územím okresu. Zřizují se detašovaná pracoviště, a tím působí na zhruba 250 místech v oblasti zaměstnanosti a zhruba na 400 místech v oblasti státní sociální podpory.

Po dvacetiletých zkušenostech s jejich fungováním směrem k občanům je předkládán návrh uvedeného zákona, a to z důvodů, které byly předkladatelem předestřeny a jsou shledány současným vedením Ministerstva práce a sociálních věcí, že jde totiž o nepružné řízení, o finanční náročnost současného systému úřadů práce danou jejich samostatností, nejednotnost v rozhodování, nejednotnost vnitřního organizačního uspořádání. Z těchto důvodů je navrhováno zřízení Úřadu práce České republiky, čímž vznikne třístupňový až čtyřstupňový systém na rozdíl od současného dvoustupňového.

Návrh preferuje centralizaci těchto služeb vytvořením 14 poboček na úrovni krajů, čímž má být vytvořen adekvátní partner pro spolupráci s krajským úřadem. Mají tím být dosaženy úspory personální a úspory vedlejších nákladů, a tím naplněny snahy Ministerstva práce a sociálních věcí o vytvoření úspor celkových.

Náklady na dosavadní organizační systém činí 1,7 mld. Kč ročně. Přijetí nové normy by mělo přinést úsporu zhruba 175 mil. Kč, a to díky centralizaci některých činností, centrálnímu nákupu energií a dalších provozních položek. Konstrukce této předpokládané úspory není jasná, jde zřejmě o odhad.

V návrhu zákona nejsou explicitně vymezeny kompetence jednotlivých etáží nového organizačního systému.

Návrh má mít pozitivní dopad na státní rozpočet, rozpočty krajů a obcí. Pozitivní účinek na rozpočet je předpokládán již v roce 2011, čímž je naplňováno vládní prohlášení v oblasti snižování provozních nákladů jednotlivých resortů, včetně snižování mzdových nákladů.

Svůj osobní názor vyjádřím v obecné rozpravě, do které se nyní přihlašuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. To bylo úvodní slovo zpravodajky. Teď mi dovoluňte, abych vyhlásil obecnou rozpravu, do které se přednostně hlásí Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, vážená vládo, já se domnívám, že na počátku projednávání tohoto návrhu zákona by bylo dobře vyjasnit, jak to tedy vlastně s ním je. Pan zástupce předkladatelů zde hovořil za skupinu předkladatelů a působilo to dojmem, jako by se skupina poslanců sešla a v těch

krátkých třech měsících, během kterých vláda ani nedokázala včas předložit návrhy zákonů, které se týkají rozpočtu na příští rok, tak poslanci pracovali mnohem pilněji než Nečasova vláda a připravili tady na koleně v Poslanecké sněmovně zásadní systémovou revizi fungování úřadů práce v České republice. Já nevím, jestli to tak skutečně bylo, ale rád bych požádal zástupce předkladatelů, aby nám tady řekl, jak tento návrh zákona vznikl. Spíše to bude asi tak, že tato novela byla připravena na Ministerstvu práce a sociálních věcí a byla požádána skupina koaličních poslanců, aby ji tady předložila v Poslanecké sněmovně.

Čili rád bych požádal o to, abychom na začátku vyjasnili, jakým způsobem tato novela vznikla. Byla to tedy poslanecká tvořivost, poslanecká iniciativa? To by jistě bylo chvályhodné. Na druhou stranu mám trochu obavy, zdali nebyla šita příliš horkou jehlou. Pokud to byl vládní návrh, pak je zvláštní, že se k němu vláda nepřihlásila, a je zvláštní, že vláda na jednu stranu tvrdí, že musí vyhlásit stav legislativní nouze kvůli několika zákonům, které se týkají státního rozpočtu na příští rok, a přitom má kapacity na to, aby připravovala během stejných tří měsíců zásadní reformu fungování úřadů práce v České republice. Velký paradox, který je na samém počátku předložení této novely zákona.

Poté, až nám zástupce předkladatelů řekne, jak to tedy vlastně se vznikem této novely bylo, a my se dozvíme, že to poslanecký návrh ve skutečnosti není, že byl připraven na Ministerstvu práce a sociálních věcí, pak bychom si měli položit druhou otázku, proč je volena tato cesta. Kde je ta naléhavost, proč vláda vynechala řádný legislativní proces a poslala sem tento návrh zákona oklikou formou poslanecké iniciativy?

Já se domnívám, že i ta odpověď je nasnadě. Vláda prostě nepotřebovala legislativní proces, ten by ji zdržoval, stejně jako by zdržovala tuto vládu Poslanecká sněmovna, pokud by mohla řádně projednat všechny návrhy zákonů, které se týkají rozpočtu na příští rok. Vláda nepotřebovala tripartitu, protože tripartita by přirozeně k takovému návrhu měla celou řadu připomínek. A ona ji skutečně měla. Myslím si, že vláda si z tripartity udělala v této souvislosti legraci, protože partneři v tripartitě, ať už zástupci zaměstnanců nebo zaměstnavatelů, připomínkovali tento návrh zákona, aniž by tušili, že mezitím doputoval do Poslanecké sněmovny ve formě poslanecké iniciativy. Jen pro zajímavost, jak zástupci zaměstnavatelů, tak zástupci zaměstnanců, s textem této novely na půdě příslušných komisí tripartity vyjádřili svůj nesouhlas.

Proč tedy vláda obešla řádný legislativní proces? Proč se vyhnula stanovisku Legislativní rady vlády a řádnému projednání na půdě komisí Legislativní rady vlády, proč se vyhnula řádnému projednání na půdě tripartity? Proč takto zásadní věc, jakou je celková systémová koncepční

změna fungování úřadů práce v naší zemi, předkládá pokoutně jako takzvanou poslaneckou iniciativu? A ještě nemá odvahu, aby se k tomu přiznala, a ještě vláda ani není schopna nám tady říci, proč to tedy vlastně udělala.

Já jsem přesvědčen, že takovýmto způsobem by se reformy dělat neměly. Promyšlené koncepční reformy nelze realizovat tím, že vyřadíte jakoukoli diskusi, vyřadíte tripartitu, vyřadíte Legislativní radu vlády a nakonec máte tendenci vyřadit i Poslaneckou sněmovnu.

Chtěl bych jenom připomenout, že bylo navrženo, aby tato věc byla schválena v jednom čtení, což si myslím, že je také docela legrační záležitost. Teď je navrženo, aby se dokonce zkrátila lhůta k projednávání o 30 dnů. Proboha, vždyť tady jde o zásadní změnu ve fungování úřadů práce po celé České republice! To jsou úřady, se kterými skutečně řada občanů přichází do kontaktu, a je to podstatná část veřejných služeb, které jsou v naší zemi za peníze daňových poplatníků poskytovány. Přece takto zásadní reformu není možné projednávat na základě poslanecké iniciativy, a pak ještě požadovat, aby se lhůta zkrátila o 30 dnů. To znamená, aby výbory v Poslanecké sněmovně měly na projednávání tohoto návrhu zákona jenom 30 dnů.

Já to říkám proto, že jsme tady nedávno hovořili o jiném balíku zákonů, měli jsme tady přírodní katastrofu, zemětřesení, povodně a museli jsme to všechno projednat ve stavu legislativní nouze, a teď to tady máme znovu. Mám pocit, že to je praxe vlády, že vláda se prostě rozhodla dělat si z legislativního procesu legraci, totálně ho podcenit, znevažít a realizovat své reformy způsobem, do kterého by Poslanecká sněmovna, potažmo Senát, měly mluvit co nejméně.

Já jako poslanec říkám, že se mi to nelíbí! A myslím si, že je to docela legitimní postoj. Já jsem sem byl zvolen hlasy občanů z mého volebního obvodu proto, abych se na legislativním procesu podílel. Lidé mě sem zvolili za sociální demokracii proto, abych na základě programu sociální demokracie mohl ovlivňovat podobu zákonů, které sem vláda předkládá do Poslanecké sněmovny. Já mám pocit, kolegyně a kolegové, že jste na tom podobně. Také vás sem občané zvolili proto, abyste se jako zástupci, byť na kandidátce politické strany, jako zástupci lidu podíleli na schvalování a projednávání zákonů.

To je jedna z hlavních funkcí Poslanecké sněmovny. Není to funkce jediná, samozřejmě plníme kontrolní roli vůči vládě, ale tou podstatnou a klíčovou funkcí je podílet se a reprezentovat občany při schvalování zákonů a při legislativním procesu. Jaký ale bude náš smysl, jestliže se u takto klíčových návrhů zákonů budou permanentně zkracovat lhůty k jejich projednávání, jestliže bude nadužíván režim § 90, jestliže tady bude zneužíván stav legislativní nouze, jakýpak bude náš smysl? Jaký bude význam

Poslanecké sněmovny, jaká bude role poslance? Budeme tady jenom sedět, zvedneme ruku pro zákony v prvním čtení, ani si je nepřečteme, ani se jimi nebudeme zabývat, nebudeme domýšlet jejich důsledky, nebudeme nad nimi diskutovat ve výborech, nebudeme diskutovat s těmi, kdo je kritizují, nebudeme diskutovat s těmi, kteří je podporují? Jaký bude vůbec smysl poslance v této nové éře vlády Petra Nečase?

No samozřejmě ten význam poslance či senátora poklesne, jestliže si tohle necháme líbit! A já to záměrně říkám jako poslanec. Neříkám to primárně jako sociální demokrat. Mně se přirozeně ten návrh z hlediska svého věcného obsahu nelíbí jako sociálnímu demokratovi a já pro něj hlasovat nebudu! Jsem připraven podpořit jeho zamítnutí. Ale teď to říkám především jako člen této komory, říkám to jako poslanec, který složil slib, stejný slib, jako jste složili vy všichni ostatní, a mně se prostě nelíbí, jakým způsobem tato vláda ve své legislativní činnosti degraduje postavení Poslanecké sněmovny!

A není to poprvé. Není to poprvé, tento týden jsme tady měli několik návrhů zákonů, které již byly projednávány tímto způsobem, a jestliže si to necháme líbit, tak to není naposledy. Prostě vláda, pokud bude úspěšná v tomto stylu reform, to znamená, bude sem posílat pokoutně formou tzv. poslaneckých iniciativ, bude navrhovat zkracování lhůt na 30 dnů, tak jestli vláda bude v této situaci pokračovat, tak Poslanecká sněmovna pozbude z valné části svého smyslu. A zbude nám už jen ta kontrolní role vůči vládě. No ale to, kolegové, necháváte na nás, nás je tady menšina, vy máte 118 hlasů, takže já si myslím, že i ta druhá funkce v tomto volebním období, v této nové éře Petra Nečase, poněkud utrpí tím, jakým způsobem vy tu většinu tady v Poslanecké sněmovně používáte. To se také ukázalo tento týden a mám silné obavy z toho, jak tady fakticky bude opozice vůbec moci vykonávat v takovéto atmosféře, kdy většina válčuje, válčuje a válčuje, tak mám velké obavy, jak my tady budeme vůbec schopni tu svoji kontrolní roli vykonávat.

A teď ještě k tomu návrhu samotnému. Já si myslím, že ten návrh z podstaty věci v nevhodnou chvíli, ve velmi nevhodnou chvíli provádí zásadní reformu, nad kterou měla proběhnout širší debata. Proč je ta chvíle velmi nevhodná? Česká republika má v tuto chvíli zvýšenou míru nezaměstnanosti, ta zvýšená míra nezaměstnanosti je dána hospodářským útlumem. Hospodářský útlum je primárně dán hospodářskou krizí a také chybami té bývalé Topolánkovy vlády v její rozpočtové a hospodářské politice. Je řada okresů, kde je nezaměstnanost vážný problém. Je řada okresů, kde se nedaří nezaměstnanost snižovat, ale v tuto chvíli vláda místo toho, aby přišla s novými návrhy a nápady na to, jak lépe dělat aktivní politiku zaměstnanosti, jak vytvořit pracovní místa, tak se zabývá přeskupením úřadů. Zabývá se přeskupením úředníků.

Naše země má v řadě programů problém s efektivitou, s rychlostí čerpání prostředků z EU, tak úřady práce se to naučily. Sice to trvalo několik let, čerpání mělo velké zpoždění, teď se to podařilo jakýmsi způsobem zvládnout, naučily se to, jsou tam lidé, kteří tomu rozumějí. Jsou tam ty týmy, nějakým způsobem to funguje. Nemusí to být dokonalé, ale programy běží a reálně ovlivňují situaci na trhu práce. A teď my do toho vstoupíme zásadní reorganizací úřadů práce. To přece nemůže dopadnout dobře! To logicky zkomplikuje čerpání prostředků z Evropské unie. Nic jiného to nezpůsobí. Tvrdit, že tento návrh zvýší efektivitu čerpání veřejných prostředků, je výsměch, je to legrace, protože tak to ve skutečnosti nebude.

Jsou dva hlavní důvody, proč ten návrh přichází v nevhodnou chvíli. Za prvé, skutečně vysoká nezaměstnanost, v celé řadě regionů alarmující. Nedostatek volných pracovních míst a tam se ta situace vůbec nezlepšuje, pokud jde o volná pracovní místa. A za třetí, klíčová věc, probíhající, rozbíhlé čerpání prostředků z EU, které tímto způsobem může být vážným způsobem narušeno a ohroženo.

Samozřejmě je celá řada výhrad, které by bylo možné k tomuto návrhu uplatnit. Já si myslím, že má především nerealistický harmonogram. Má nerealistický harmonogram. Já jsem se ve svém životě podílel na rušení několika finančních úřadů. V rámci efektivit daňové správy jsem připravil návrh na to, aby byla zrušena skupina finančních úřadů v těch úplně nejmenších městech. Mělo to svoji logiku. Řadu let se tomu poslanci bránili, nakonec se to povedlo a úplně ty nejmenší, nejméně efektivní finanční úřady byly zrušeny. Ale přesto, když jsme tuto věc tady prosadili zákonem – a upozorňuji, že to byl vládní návrh zákona, kterým jsme zrušili skupinu nejmenších finančních úřadů – tak jsme tam měli dvouletou lhůtu, ve které se celá ta věc realizovala. Prostě proto, aby tyto věci proběhly způsobem, který nenaruší funkce státu, aby proběhly způsobem, který nenaruší kvalitu veřejných služeb. Aby se tam racionálně nakládalo s lidským kapitálem, aby se racionálně nakládalo s majetkem státu, tak prostě tyto procesy potřebují určitou dobu.

Já když se podívám na rozsah změn a když se podívám na harmonogram, který je navržen, tak ten harmonogram je prostě nerealistický. Já bych rád znal stanovisko ministra práce a sociálních věcí, který je skutečně autorem této novely – omlouvám se kolegům předkladatelům, ale myslím si, že to tak je, a rád bych znal stanovisko ministra práce a sociálních věcí, jak chce skutečně tento harmonogram naplnit. Jak si představuje, že to může proběhnout, jak bude efektivní správa majetků, které dnes úřady mají? Co se stane s kvalifikovanými lidmi, kteří tam dnes jsou, a samozřejmě ne všichni budou moci dojíždět do budoucích krajských center, kam se přesunou tyto agendy. To znamená, jak vůbec Ministerstvo práce a sociálních věcí naloží s tím, co je podle mne dneska nejcennější, a to

nejdou počítače, to není hardware, to samozřejmě zastará, to můžete vyměnit, nakoupit apod. To nejcennější je podle mne lidský kapitál. Je tam prostě řada lidí, kteří dělají dobře aktivní politiku zaměstnanosti ve svých regionech, jsou tam lidé, kteří mají znalost – mají znalost a ta je velmi důležitá. Pokud chcete dělat politiku zaměstnanosti v regionu, tak musíte znát to prostředí, musíte znát starosti, musíte znát klíčové zaměstnavatele, musíte být schopen s nimi hovořit, musíte být schopen s nimi hovořit o jejich plánech, o tom, co chystají do budoucna, musíte být schopen koordinovat státní správu, samosprávu, privátní sektor – to je lidský kapitál, kterým dnes úřady práce disponují. A já jsem se v důvodové zprávě nedočel ani slovo o tom, jak se s tím lidským kapitálem naloží.

A poslední poznámka se týká oné centralizace. Souhlasím s tím, že je dobré některé činnosti centralizovat, určitě ano. Pokud jde o obslužné agendy, které souvisejí s fungováním státní správy v regionech, tak má smysl centralizovat. Má smysl centralizovat mzdové agendy, má smysl centralizovat nákupy, to dokonce může být efektivnější, pokud se centralizují nákupy, ale mám velký problém s tím, pokud začneme centralizovat výkon veřejných služeb jako takových.

Musíme si uvědomit, jaká je klientela úřadů práce. A teď nemluvím jenom o lidech, kteří jsou dlouhodobě nezaměstnaní. Hovořím o lidech, kteří tvoří velkou část klientů úřadů práce, to jsou prostě lidé, kteří přijdou o práci, snaží se práci najít, nějakou dobu se jim to nedaří a logicky v tom období jsou klienty úřadu práce, který by se jim také měl snažit v tomto směru nějakým způsobem pomoci. Dnes ten systém těch kontaktních míst úřadů práce je regionálně velmi komfortně založen. Je komfortně založen. Ten návrh, který teď tady projednáváme, snižuje dostupnost této veřejné služby a snižuje dostupnost této veřejné služby nejenom pro podnikatele, kteří vytvářejí pracovní místa, pro ty to zas takový problém nebude. Ti si mohou dát do nákladů výdaje na dopravu a mohou zajet do toho krajského města jednat o podpoře jejich projektu na zaměstnávání lidí – tam to dokonce stát zohlední.

Otázka je, co bude s těmi lidmi, kteří dlouhodobě práci nemají, jejich rodinné rozpočty se díky tomu ztenčily, a co bude s těmi lidmi, kteří o práci nečekaně přišli a jejich rodinné rozpočty se kvůli tomu ztenčily, a to radikálním způsobem. Jestli tito lidé mají zbytečné peníze na to, aby cestovali do krajského města v situaci, kdy ta jejich agenda nebude obsloužena. Nebo dokonce cestovali do okresního města, pokud se budou rušit kontaktní místa.

Já si prostě myslím, že toto není dobrý nápad. Je určitě dobrý nápad udělat reorganizaci, centralizovat některé obslužné provozy a obslužné agendy. Není ale dobrý nápad centralizovat výkon této veřejné služby jako takové.

Já vím, že to není jediný případ, že to je filozofie této vlády, bohužel. Vláda se prostě rozhodla ušetřit tím, že omezí dostupnost veřejných služeb, a tak se budeme setkávat s tím, že se budou rušit policejní stanice, budou se rušit hasičské stanice, a toto je návrh na to, aby se rušily úřady práce, aby se rušila kontaktní místa úřadů práce.

Vidím, že tady není ministr pro místní rozvoj. Kdyby tady byl, tak by měl být první, kdo bude protestovat. Protože celá řada regionů v naší zemi není prostě rozvinutých. Celá řada regionů potřebuje aktivní regionální politiku. A já se ptám, jaký to bude úder pro aktivní regionální politiku v těch méně rozvinutých regionech, jestliže se odsud stát stáhne, jestliže stát tam přestane obsluhovat veřejné služby a všechno centralizuje jenom do okresních měst nebo do krajských měst. To bude přece velký úder regionální politiky.

Je to paradox, že tento návrh na centralizaci, na stahování z menších obcí předkládá ministr, který je ve vládě nominován za politickou stranu, která se jmenuje TOP 09 – Starostové. To bych rád ty starosty viděl, jak budou skákat nadšením nad tím, že jim tato vláda bude rušit policejní stanice, že jim bude rušit hasičské stanice, že jim tato vláda bude rušit kontaktní místa úřadů práce. To bych rád ty starosty viděl. Doufám, že politická strana TOP 09 dodá seznam starostů, kteří podporují tato vládní opatření, tak abychom si mohli ověřit, jestli ten přídavek Starostové náhodou není jenom podvod na voličích. Nebyl by to ani první, ani poslední podvod, kterého se tato vláda na svých voličích dopouští.

Návrh zákona není dobře připraven, není dostatečně prodiskutován, přichází v nevhodnou chvíli a podle mého názoru ani nemá širší společenskou podporu. Protože když tato vládní koalice nebyla ochotná absolvovat širší společenskou debatu nad takto zásadní změnou, pak je jasné, že se obává reakce veřejnosti, obává se reakce veřejného mínění, a tak lze předvídat a předjímat, že tento návrh nemá ani podporu veřejnosti.

Chci jasně říci za sociálně demokratickou stranu, že takovýto hazard se systémem aktivní a pasivní politiky zaměstnanosti my podporovat nebudeme. Pokud si to chce vládní koalice a vládní většina prosadit, tak to prosím udělejte bez nás, na vlastní zodpovědnost, ale pak by nebylo dobře, a to říkám kvůli všem kolegům, kteří jste stejně jako já poslanci, aby vláda říkala: to my ne, to Poslanecká sněmovna. Až budou příští rok problémy, až to příští rok nebude fungovat, aby vláda říkala: to nebyl vládní návrh. Aby v televizi nevystoupil tiskový mluvčí Ministerstva práce a sociálních věcí a neřekl: to byla chyba poslanců, protože to byla poslanecká iniciativa. Taková je obvyklá praxe. Na to chci upozornit.

Jestliže ministr a vláda nemají odvahu se k tomu návrhu sami přihlásit, pak je riziko, že chyby, které jsou v něm obsaženy, těch chyb je tam řada, těch chyb je tam skutečně hodně, tak tyto chyby budou přičteny ne na vrub

Nečasově vládě, ne na vrub ministrovi Drábkovi, na váš vrub. Na vrub Poslanecké sněmovny, na vrub poslanců, poslankyň v této Sněmovně, neboť se to tváří jako poslanecký návrh, a vy, kteří pro něj budete hlasovat, nesete také garanci za všechny chyby, které v tuto chvíli obsahuje.

My ten návrh nepodpoříme. Jednoznačně budeme proti němu, a pokud má vládní koalice dostatek rozumu, tak nebude navrhovat zkracování lhůt, ponechá ty lhůty tak, jak jsou v řádném legislativním procesu, aby bylo možné o těchto věcech diskutovat ve výborech 60 dnů, tak aby byla alespoň nějaká pravděpodobnost, že se něco ještě upraví, že se něco ještě zachrání, že se podaří ještě nějaké chyby odchytnout, než vstoupí do praxe a než se na základě tohoto návrhu začnou likvidovat úřady práce. Pak už bude pozdě. Pak už to bude stát jenom peníze a bude to působit problémy v zajištění této důležité veřejné služby.

Děkuji. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tady máme další přihlášky. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Pavel Kováčik. Pak se hlásí také s přednostním právem zpravodaj, takže tady je poměrně hodně přihlášených.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, já tady nebudu dlouze opakovat argumenty, o kterých mluvil předřečník a které jsou v řadě případů i našimi argumenty. Já bych chtěl jít rovnou k věci.

Směrem k předkladatelům: Prosím, moc prosím, zvažte, jestli by nebylo lepší ten návrh stáhnout a postupovat postupem jít k cíli, který je třeba dosáhnout, postupem, který zde v této Poslanecké sněmovně byl za mnoha předchozích vlád v mnoha případech obvyklý. Tak zásadní změna, jaká je nám zde horkou jehlou šitou poslaneckou iniciativou předkládána, totiž zpravidla nikdy nebyla dělána takto rychle. Zpravidla také nebyla dělána bez toho, aby se alespoň k základní diskusi o směřování toho konkrétního návrhu nepřizvala opozice. Za celou řadu případů řeknu alespoň diskusi k důchodové reformě, řeknu alespoň kulatý stůl ke zdravotnictví, kde navzdory tomu, že názory vládní koalice byly ostře vyhraněné nějakým směrem, tak opozice zde byla přizvána a plnila zde v diskusi o tématu velmi aktivní roli. Máme přece ve všech politických stranách, a tak i v opozičních stranách, řadu odborníků, kteří by mohli k tomu tématu přinést mnoho cenného, a ten výsledný návrh by potom byl návrh, který by byl podporován převážnou většinou a který by podle mého soudu skutečně také celému systému prakticky přispěl.

Všichni znáte výsledky práce, přístup k práci, hlubokou odbornou erudovanost například kolegy Opálky nebo kolegy Grospiče, když budu

mluvit jenom o našich odbornících. Možná by bylo lepší, když už to má být poslanecká iniciativa, když pod touto iniciativou tak zásadního řádu byli podepsáni i poslanci a poslankyně z řad opozičních stran. Můžu vám říci, že by to fungovalo lépe.

Jestliže se k tomu přistupuje tímto způsobem, tak to je přesně ono válcování opozice a prostřednictvím toho i válcování názorů značné části občanské veřejnosti, přesně ta situace, proč jsme jako klub KSČM na protest na několik hodin opustili tento jednací sál Poslanecké sněmovny.

Ale mám i několik konkrétních otázek k předkladatelům, když už mám mluvit k věci samotné. Především dvě zásadní otázky. Co tato změna, tak jak je navrhována, přinese těm, kterých se to skutečně týká. Co přinese občanům, kteří přišli o práci a hledají práci novou. O kolik zkrátí fronty na úřadech práce, jestli se služba, kterou tím stát svým občanům poskytuje, a o kolik, jak moc, přiblíží k občanům. Všechno ostatní je špatně.

My tady v Poslanecké sněmovně občas zapomínáme na to, že jsme tu pro občany, a pro to, abychom jim ten život neznepríjemňovali, když už nic jiného. A tady mám obavy, že jestliže půjde o mizení kontaktních míst, že se ta služba podstatně vzdálí občanovi. Kolik přinese nových pracovních míst? A teď nemyslím nových pracovních míst na tom novém centrálním úřadu, ale kolik přinese nových pracovních míst nebo o kolik zkrátí dobu hledání pracovního místa tomu občanovi, který o práci přišel.

Druhá zásadní otázka je: Ano, odchází se od přímého řízení zhruba 70 úřadů práce ministerstvem. Moje otázka zní: O kolik se sníží počet úředníků na Ministerstvu práce a sociálních věcí, respektive počet úředníků celkem v systému? Jestli úspora nákladů je také v platech byrokratického aparátu, myslím tím centra, anebo jestli je to jenom v platech těch, kteří jsou v přímém kontaktu s občany na úřadech práce a na kontaktních místech.

To je prozatím z mé strany všechno. Snad jen to, že v této podobě, tak jak je předložen, budeme mít skutečně problém s podporou. A prosím znovu předkladatele, anebo lépe prosím znovu autory, aby došlo ke stažení návrhu, aby došlo k diskusi napříč politickým spektrem, abychom se před tak zásadní změnou nadechli, zamysleli a zpracovali takový návrh, který by byl na léta, ne jen na toto nebo možná část volebního období.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď chce reagovat zástupce navrhovatele. Pan poslanec Gazdík s faktickou? Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Já bych si dovolil prostřednictvím pana předsedajícího požádat pana předsedu Sobotku, aby nežli si ráčí vzít do huby starosty, aby si skutečně zjistil, co o jejich práci za dvacet let v této Sněmovně ví. Je to stejné, jako když mluví o těch nejchudších. Co o nich

pan Sobotka ví? Viděl je snad ze své vily postavené z poslaneckých náhrad, či ze svého luxusního vozu? Děkuji. (Námitky poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím používat pěkné výrazy. Pan poslanec Sobotka se hlásí.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já se domnívám, že bychom měli vést věcnou debatu. Sociální demokraté jsou proti osobním útokům na půdě Poslanecké sněmovny a já vám řeknu proč. Protože když mluvím s lidmi, tak přesně tohle oni nemají rádi. Přesně tohle, co zde předvedl předseda poslaneckého klubu TOP 09, protože my tady nejsme od toho, abychom si nadávali. My jsme tady od toho, abychom projednávali návrhy zákonů, abychom reprezentovali své voliče. Abychom reprezentovali své voliče! Takovýmto způsobem, to, co zde předvedl předseda poslaneckého klubu TOP 09, já tedy nechci hovořit za voliče TOP 09, popravdě řečeno nepatřím k nim, já jsem volil sociální demokracii, ale myslím si, že takhle si to voliči TOP 09 určitě nepředstavovali.

A druhá věc. Jestliže už zde máme pana ministra financí Kalouska, který je tak pinktlích na to, co se tady říká v Poslanecké sněmovně. Je tak pinktlích, že dokonce podal návrh mandátovému a imunitnímu výboru, že se mu nelíbí, jak se o něm někteří poslanci vyjadřují, tak bych požádal pana předsedu poslaneckého klubu TOP 09, aby se zde vyjadřoval slušně. My nechceme podávat návrhy k mandátovému a imunitnímu výboru za výroky tady u tohoto mikrofonu. Je to trapné, je to dětinské, my se k tomu nechceme propůjčit, ale jednou to budeme muset udělat. Jestli sprostě útoky z vaší strany budou pokračovat takovýmto způsobem, jestli tady nebudete používat slušná slova u tohoto mikrofonu, tak my to také jednou budeme muset udělat.

A zase. Pomůže to obrazu této Poslanecké sněmovny? Nepomůže. Prostě nepomůže. Takovýto styl debaty Poslanecké sněmovně nepomůže.

Návrh není připravený a rád bych předložil procedurální návrh, pane místopředsedo, aby se tento bod přerušil a odročil do zahájení příští schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Budeme tedy neprodleně hlasovat o procedurálním návrhu, který jsem právě obdržel. Prosím poslance, aby se nahnali k hlasovacímu strojí. Zvoním na poslance, pokud jsou v předsálosti, aby mohli přiběhnout. (Poslanec Vidím diskutuje s řídícím.)

Musím teď jenom hlasovat. Já požádám pana poslance Sobotku, kdyby upřesnil věcnou podmínku, k jakému bodu se má odročit, protože to je důležité, aby to bylo jasně definované. Prosím o jasnou definici toho odročení tak, aby to bylo hlasovatelné. Ještě jednou prosím přesně.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych rád požádal o to, aby tento bod byl přerušen a odročen do zahájení druhého dne příští schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahájení druhého dne příští schůze Poslanecké sněmovny. Mám tady žádosti na odhlášení, tak vás všechny odhlašuji. Prosím, kdo chce hlasovat, aby se znovu přihlásil. Prosím tedy, znovu se přihlaste. Je tu nová přihláška. Můžeme hlasovat.

Abyste věděli o čem, tak byl přednesen návrh poslance Sobotky, abychom odročili projednávání tohoto návrhu zákona, který se týká Úřadu práce, do druhého dne příští Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro odročení taktó navržené poslancem Sobotkou, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 103. Přihlášeno 142, pro hlasovalo 64, proti 73. Takže návrh byl zamítnut.

Můžeme pokračovat. Hlásil se tuším o slovo – promiňte, ale pan poslanec Gazdík chtěl zřejmě ještě reagovat, takže by bylo správné, kdyby ještě dostal slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Pardon, prostřednictvím pana předsedajícího, rád bych jenom požádal pana Sobotku, aby příště nezačínal s útoky a úrážkami o podvodech on, pak nebudu odpovídat ani já. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance.

Poslanec Jiří Krátký: Pane předsedající, dámy a pánové, já se prostřednictvím pana předsedajícího chci zeptat kolegy Gazdíka. Vy jste ze Zlínského kraje, jestli se nepletu? Čili pojem, neříkám jméno Tomáš Bařa vám něco říká. Víte, to vaše vystoupení mně hned něco asociovalo, něco připomnělo. Jedno z jeho mnoha psaných moudr je: 20 roků se uč, 20 roků dělej a 20 roků uč ty druhé. Já bych řekl, že tato jeho kategorizace by občas mohla platit i tady. Osm let jsem byl starostou. V komunální politice se pohybuji celý svůj život. A věřte, že tento návrh zákona, který posílá lidi z obcí se 40procentní nezaměstnaností do krajského města vzdáleného 160 km – prosím vás, děláte si opravdu z lidí blázny, nebo co! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď tedy zřejmě reaguje pan zástupce navrhovatele pan poslanec Vacek.

Poslanec Martin Vacek: Pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já se pokusím reagovat pouze na dva předřečníky.

Nejdřív bych rád prostřednictvím předsedajícího vzkázal panu poslanci Sobotkovi, že vnímám, že hovoří jako zdatný rétor dlouho, a chápu také ten podtext, protože nás republika vnímá, nicméně mám pocit, že mnozí lidé můžou mít cílem, že se jedná spíše o kvantitu než kvalitu.

Já budu hovořit k tématům, která tady zazněla. Za prvé prosím prostřednictvím předsedajícího, aby mi nebylo podsouváno jakési paranoidní prostředí, které tady ve Sněmovně vládlo v posledních letech. Já jsem tady nebyl. Rád se naučím nové věci, ale tyto bych nerad. Vnímám to, že já nesoupeřím. Já jsem skutečně partnerem stávající vlády, já připravuji materiály, které vnímám jako vhodné pro to, aby byly v Poslanecké sněmovně předneseny. Vnímám je jako potřebné a spolupracuji na jejich řešení. To si myslím, že je zásadní princip, co by tady poslanec předvést měl. O tom mě prosím nepřesvědčujte.

V tuto chvíli bych rád přednesl také to, že návrh o legislativní změně toho, jak by měl fungovat Úřad práce v České republice, tady bylo jednáno už dlouho předtím, než se tady moje maličkost objevila. Já jsem tuto tematiku zvedl, protože si myslím, že je velmi důležitá. Myslím si, že občané této země si zaslouží, aby úřad práce fungoval tak, jak má fungovat stát, jak mají fungovat firmy, tak, že šetříme všichni. A jestliže v tuto chvíli hovoříme o tom, že je na stole 175 mil. jenom v prvním roce úspor a nejsou to úspory, které jsou na lidských zdrojích, jsou to úspory, které se týkají toho, že se centralizuje personální záležitost z pozice oddělení, z pozice správy majetku, z pozice právních oddělení, která máme na všech 77 úřadech, tak je podle mě správné, že se má šetřit. V tuto chvíli tento zákon je na stole a myslím si, že je vhodné se jím zabývat tak, jak je. Ale přesto reagují.

Jestliže mluvíme o diskusi, která tady zazněla i u druhého předřečníka, je potřeba říct, že my se vůbec diskusi nebráníme. Určitě tento materiál půjde do výboru, který se tím má zabývat, kde se s ním potkají odborníci, kteří doplní tento materiál o to, co by případně změnili nebo navrhli. Byla řečena některá jména ze zástupců KSČM, kteří jsou odborníci v této oblasti. Já budu maximálně nadšený, pokud se budou podílet, spolupodílet na tvorbě tohoto materiálu, pokud přidají své moudro k tomu, aby se tento materiál dostal mezi lidi jako kvalitní. Jsem bytostně přesvědčený i o tom, že komunikace s vládními úředníky, komunikace s panem ministrem, komunikace s těmi, kteří na materiálu pracovali v minulých letech, je jedinou správnou cestou, jak posunout tento materiál do dalšího čtení.

Naléhavost. Naléhavost je bod, který jsem si poznačil. Rozhodně. Můj předřečník hovořil o tom, že je to zásadní změna. Nebráním se říct slovy – pánbůh zaplať, už je ta změna na stole. Jestliže dnes mluvíme o tom, že chceme lidem, kteří ztratili práci, pomoci, ať už vlastní či nevlastní vinou,

jestliže hovoříme o tom, že chceme, aby lidé v této zemi měli snazší přístup k zaměstnání, tak na co čekáme? (S důrazem.) Chceme tento zákon přijmout příští rok na jaře, příští rok v létě, nebo na konci funkčního období, až to bude populistické? Já se k tomu poté už nepřipojím. Vnímám to teď jako zásadní věc, vnímám to tak, že je potřeba ho udělat co nejdřív, a proto jsem žádal Sněmovnu o zkrácení o 30 dnů.

Myslím si, že je také dobré říct, že v této zemi jsou také lidé, kteří využívají pracovní úřad z jiných důvodů – nejen proto, aby využívali podporu, aby využívali jiné možnosti, za kterými musí dojíždět, ale také se třeba chtějí requalifikovat, chtějí získávat informace. A všichni tito, pokud bude centralizované řízení, budou koncepčně sladění v rámci systému sociální práce a sociální péče v České republice tak, aby se k nim informace dostaly včas a aby mohli s těmito informacemi pracovat.

Já jsem přesvědčen o tom, že je dobře, že je tento zákon na stole. Jsem přesvědčen o tom, že reakce, které tady byly, nepadaly na úrodnou půdu, protože lidé v této zemi, kteří se setkali s pracovními úřady, vědí, že se ne vždy setkali se vstřícností, ale nejen proto, že by úředníci nechtěli pomoci, ale často měli nekonceptní, nesladěné údaje. Úřad od úřadu se to liší. A dnes my potřebujeme, aby bylo možné přesunout úředníky, kteří na pracovních úřadech pracují, třeba i z jednoho úřadu na druhý, ale proto, protože v každé lokalitě je jiná nezaměstnanost a je potřeba v některých krajích v tuto chvíli pomoci, v některých krajích naopak můžeme z těchto principů slevit.

Myslím si, že je dobré, aby se tento zákon podpořil, a žádám Sněmovnu, aby se k tomu připojila. Děkuji. (Potlesk z pravé části Sněmovny.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A pan poslanec Pavel Kováčik se opět ještě hlásí před tou řadou řádných přihlášek, protože má přednostní právo. To je faktická?

Poslanec Pavel Kováčik: Je to jen krátká faktická. Já chci říci, že vím dobře, že práce úředníka v první linii je jedna z nejtěžších úřednických prací vůbec, že to vůbec není jednoduchá práce. Ale jestli je budeme přesouvat ještě navíc po republice, jak jim zajistíme bydlení atd. atd.? To jsou přesně ty drobnosti, pro které jsem chtěl, aby se věc vzala zpátky, přizvali se k přípravě toho textu, ne až k projednávání ve výborech, tam to přece má být samozřejmé, k přípravě toho textu a k předložení odborníci, zástupci i ze stran opozice.

Takže jen reaguji na to, jak pan předkladatel nebo zástupce předkladatelů se nás snažil přesvědčit, že si přece naši odborníci mohou říci na výborech. Pokud vím, tak původní návrh byl projednávat to ve velmi zkráceném režimu a to by na výboru k tomu kteříkoli opoziční poslanci už

nemohli říct ani píp, protože žádné projednání ve výborech by se bývalo nekonalo.

Takže znovu prosím, stáhněme to, pojďme se k tomu bavit všichni napříč. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Chcete reagovat? Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Já jen krátce technicky. Je potřeba si ještě jednou zopakovat: Myšlenka reorganizace pracovního úřadu není extrémně nová. Já nejsem ten, který si uzurpuje to, že musí říct: Nikdy přede mnou tento nápad nikdo nevyslovil. Tak ješitný rozhodně nejsem. A naopak mě mrzí, že v tuto chvíli v této Sněmovně je velmi málo těch, kteří si dokážou seriózně přiznat, že to nechali ležet celé minulé období na stole, nezvedli to, nechali naše lidi, naše absolventy škol, kteří šli po skončení školy na pracovní úřad, naše lidi, kteří byli propuštěni z fabrik, kteří museli na pracovní úřad, aby absolvovali takovéto martyrium, aby běhali od úřadu k úřadu, aby se na jednotlivých pracovištích úřadu práce dozvídali, že tam pro ně nic není nebo že je podhodnocena jejich práce.

Já myslím, že je škoda, že to tady nikdo nezvedne a neřekne seriózně: My jsme to minulé období neřešili, z jakéhokoli důvodu. Je to na stole, máme to zpracované v této podobě, chceme a jsme přístupni diskusi, proč v tuto chvíli říkáme tomuto národu, že to chceme blokovat? Já to blokovat nebudu! (S důrazem a poboucháním do řečnického pultu. Ozývá se i mešní potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Drábek se přihlásil. (Námítka poslance Kováčika, že chtěl reagovat.) Ale pan ministr vás může předejnat v tuto chvíli. Prosím pana ministra, kdyby se ujal slova, pan poslanec Kováčik může až po něm.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré do-po-ledne, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Nebudu mluvit tak dlouho jako pan poslanec Sobotka, pokusím se jenom krátce reagovat na některé věcné připomínky a vystoupení, která byla směřována ke mně.

Co se týká lidského kapitálu při předpokládané organizační změně, chci ujistit všechny kolegy, kteří by o tom měli nějaké pochybnosti, že lidský kapitál skutečně využijeme. Předpokládám, že ty pracovníky, které nebudeme moci využít z důvodů úspory, protože se zkumulují některé agendy, které dnes jsou prováděny na každém úřadu práce zvlášť, do větších celků, tak naopak budeme schopni posílit kontrolní činnost, zejména kontrolní činnost z oblasti nelegálního zaměstnávání a zneužívání sociálních podpor.

Co se týká čerpání evropských fondů, tam je kontinuita při přechodu právní subjektivity na základě případně schváleného tohoto návrhu zákona vyřešena na úrovni řídicích orgánů jednotlivých operačních programů.

Co se týká centralizace poskytování služeb, tak bych chtěl všechny starosty i nestarosty i občany ujistit, že poskytování služeb na kontaktních místech zůstane, tedy v žádném případě nebude nikdo, kdo hledá práci, nucen jezdit 160 km do příslušného krajského města, to si myslím, že by mohlo skutečně napadnout jenom někoho, kdo s takovou prací nemá žádné zkušenosti. A trůfám si říct, že mě něco takového skutečně nenapadlo, že by mohl někdo předpokládat, že budeme nutit nezaměstnané jezdit 160 km daleko vyřídit svoji agendu vůči úřadu práce, to opravdu ne, to vás ujišťuji.

Co přinese změna občanům, o tom tady mluvil již předkladatel. Takže jen zopakují, že občanům by ta technická, organizační změna měla přinést zvýšení klientského přístupu a zlepšení nastavení té celostátní lačky tak, aby ta lačka nebyla různá region od regionu. A znovu jen zdůrazním slova, která jsem řekl v poslední větě: Jedná se o technicko-organizační změnu, nikoliv o změnu systému, o změnu systému práce. V návrhu není ani jediná věcná změna, která by se dotkla vnějšího světa kromě úřadů práce a mně svěřeného resortu. Proto prosím, aby to bylo vnímáno jako skutečně vnitřní organizační záležitost resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, která nebude mít žádný vliv na vnější agendy vůči občanům, vůči jiným resortům, vůči komukoli jinému, než jsou lidé uvnitř mého resortu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy... A vidím tady faktickou, prosím pan poslanec Krátký.

Poslanec Jiří Krátký: Paní předsedající, vaším prostřednictvím k panu ministroví. Ono je jednoduché, jak mě to napadlo. Když jsme přesouvali veškeré zdravotnictví do krajského města, tak mi bylo vysvětlováno, a já jako laik jsem to přijal, že když se tomu člověku něco stane, tak první zásah provedeme na náklady zdravotního pojištění, odveze ho tam, nebo vrtulník ho tam odveze. Ale příznám se, že jako laiko-vi, a necítím se být odborníkem na tuto oblast, mi nikdo neřekl, že když ten člověk pojedje šestkrát potom na kontrolu do Olomouce, že už pojedje za své. Skutečně, to jsem si neuvědomil. To je to, kdy neodborník zasahuje do odborných věcí.

Takže já se k tomu nechci vyjadřovat. Prostě moje životní zkušenost je taková, že veškerá centralizace vždycky byla na zásah v té periferní oblasti. Vždycky se ta moc koncentrovala do regionálních center, do Prahy.

Vždycky na to doplatily ty periferní oblasti. Nikdy to nebylo, v žádném případě, jinak. Čili rozhodovací pravomoci budou v Olomouci, kontaktní místo bude. Ano, ale rozhodovat se bude v Olomouci o Bílé Vodě. Prosím vás, jak by ten člověk mohl vědět, co se v té Bílé Vodě má řešit?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším písemným přihlášeným je pan poslanec Miroslav Opálka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, byl jsem přihlášen už včera jako první, nevím už po kolika vystoupeních jsem se tedy dostal konečně na řadu.

Z pohledu nezasvěceného občana se může jevit transformace dvacet let fungující struktury 77 relativně samostatných úřadů práce na jedno generální ředitelství a 14 krajských poboček se stávajícími, ale upozorňuji, zákonem negarantovanými kontaktními místy, a to cca 250 pro problematiku zaměstnanosti a 400 pro oblast státní sociální podpory, jako efektivní krok, zejména když se tato změna správně mediálně prezentuje.

Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo pro legislativní proces návrh takového zákona s vyvolanými úpravami v dalších 31 zákonech. Avšak již před vypořádáním připomínek převzala návrh skupina koaličních poslanců a předkládá tuto změnu pro jednání dle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb. Připomínám to proto, abych dokumentoval, že s diskusí s opozicí ve výboru se nepočítalo.

Navic musím konstatovat, že na minulém zasedání Poslanecké sněmovny bylo v prvním čtení předloženo 42 % zákonů podle § 90, na této schůzi je to 50 % zákonů v prvním čtení předložených podle § 90. Pokud to tak půjde dál, myslím, že výbory můžeme zrušit, předsedové odevzdají auta, předsedové a místopředsedové se vzdají příplatku a sněmovna bude probíhat rychleji. Jestli toto je demokratický postup, vážené kolegyně, kolegové, tak se zamyslete sami nad sebou.

Deklarovaným cílem je eliminace vyjednaných diskutabilních problémů v současné struktuře služeb zaměstnanosti a stanovení dalších vybraných cílů. Postup však vnímám na jedné, a to na té viditelné straně jako formálně byrokratický, ale na druhé straně jako výrazně politický. Dovolím si toto své tvrzení dále zdůvodnit.

I když byla v minulosti rozbita struktura okresních úřadů, které byly dle mého mínění velmi efektivním článkem státní správy, jsou dle struktury okresů úřady práce dosud zachovány, a tím i jejich relativní svoboda – obdobně jako u soudu – při rozhodování ve správním řízení. K tomu samozřejmě potřebují i právní zázemí. Na okresním principu v podstatě pracují i některé další úřady. Navrhované nové posilování krajského

uspořádání na úkor okresních je rezignací na specifika, znalost terénu, rychlost rozhodování, pružnost a jiné. Kraje jsou totiž příliš velké pro úspěšné řešení specifických problémů regionálních trhů práce v mikroregionech.

Můžeme vše odbýt tím, že každý, komu se bere či znejistuje židle, zdůvodňuje svou důležitost a potřebnost, tlačí na poslance, vznáší apely a pod. Naproti tomuto frekventovanému tvrzení nabízím pár poznámek, které – předpokládám – stojí alespoň za zvážení. Tak tedy:

Rizika z nepřijetí návrhu zákona, která předkladatelé uvádějí v důvodové zprávě, jsou dle mého mínění vypočtená a neobstojí v diskusi s odborníky z terénu. Deklarovaná nevýrazná a zpochybňovaná roční úspora 175 mil. korun může být totiž realizována bez problémů v rámci stávající struktury řízení prostřednictvím aktivní práce vrchního ředitele, resp. náměstka ministra. Nakonec na Ministerstvu práce a sociálních věcí je zřízena i sekce správy služeb zaměstnanosti. Co dělají dodnes? Z mého pohledu by mělo jít především o zlepšení metodického řízení, slučování personální a účetní agendy, zabezpečení komunikativnosti dvou samostatných informačních systémů, což souvisí s nemalými možnostmi úspor. Jenom to, že nám nekomunikují na jednom ministerstvu dva informační systémy, znemožňuje hlídat úniky a zneužívání dávek. Nevím, proč k tomu ještě nedošlo, aby se náprava zjedнала.

A dále. Stanovení ministerstva jako odvolacího orgánu pro státní sociální podporu. A mohl bych jmenovat i další. Jde prostě o to, aby vybrané činnosti fungovaly stejně, jako dnes v této oblasti ministerstvo stanovuje strategii, koncepce a navrhuje legislativu. Ekonomická úvaha o úspoře se proto jeví jako nekvalifikovaná, či dokonce zavádějící.

V této souvislosti upozorňuji na starší renomovanou firmu, která pracovala v této oblasti pro ministerstvo analýzu a ministerstvo ji také zaplatilo. Dle ministerského, resp. poslaneckého návrhu vznikne nové generální ředitelství se snad 60 pracovníky a 14 krajských poboček – snad s 300 pracovníky. Ti všichni budou chybět v první linii k řešení problematiky nezaměstnanosti a nebudou levnou záležitostí. K tomu přibudou náklady na novou režii. Nejde jen o štíty na budovách, razítka, tiskopisy, ale o náklady na nové informační systémy atd.

Co se týká organizačního řádu, to je velká neznámá a na ministerstvo či generální ředitelství se naválí mnoho administrativy a rozhodovacích procesů. Zástupce předkladatelů zde ujišťoval, že kompetence zůstanou tam, kde dnes budou. Dovolte mi, abych citoval z návrhu zákona § 2 bod 4: „Bližší podmínky organizačního uspořádání úřadu práce stanoví statut a organizační řád. Statut a organizační řád vydává generální ředitel s předchozím písemným souhlasem ministra práce a sociálních věcí.“ V zákoně těch pravomocí moc stanovené není. Klade si tedy otázku: Když

jsme již dostali dnes takové ujištění od předkladatele, znamená to, že už je jmenován generální ředitel, který už zpracoval organizační řád, ministrem byl tento organizační řád posvěcen a my víme, jak to bude fungovat? Myslím si, že na organizačním řádu teprve někteří odborníci pracují a mají docela hrůzu z toho, jak to postavit, aby to fungovalo.

Zkušenosti s reformou sociálních služeb, s huráreformami-nereformami v nemocenském pojištění, s převáděním státní sociální podpory z okresních úřadů na veřejnou správu a posléze na úřady práce jen ukazují, že tyto experimenty byly drahé a nakrmily zejména firmy, které čekají a možná i vyvolávají zájem o nové a nové veřejné zakázky a reformní projekty.

Vzpomenu například projekt realizovaný Ministerstvem práce a sociálních věcí, který se zabýval operačním programem Lidské zdroje a zaměstnanost, známý pod názvem Institut trhu práce. Můžeme ho hodnotit různě. Netvrdím, že neměl i přínosy. Ale i částečně zde můžeme říci, že je to penězovod pro Hospodářskou komoru a jiné aktivity. V této souvislosti se mohu odvolat i na další projekt z tohoto programu využívající peníze z Evropského sociálního fondu, který monitorovali zástupci Evropské komise a následně i Nejvyšší kontrolní úřad České republiky. Odhalili nedostatky ve 48 % z vybraného 39procentního celkového objemu.

A právě centralizace rozpočtu ze 77 úřadů práce na jedno generální ředitelství umožní vybraným personálním pozicím mít stálý a rozhodující prst nad mnohamiliardovými objemy. A dle mého odhadu – o to zřejmě jde!

Jak se však chová centrální správa při správě financí, ukazují kupříkladu různé kauzy, a to nejen na Ministerstvu obrany. Dopady však budou i místní. Proč zaměstnávat firmy v regionech a zvyšovat tam nezaměstnanost, když můžeme uzavírat smlouvy se silnými partnery, kamarády, jen z centra. A to ne pouze na školení, rekvalifikační kurzy. Pochybují například, že převoz toaletního papíru z jednoho centra bude levnější než jeho operativní nákup v místech kontaktních pracovišť. A že nejde z mé strany o blábol, prokazuje nedávný pokyn ministerstva zasláný vedením svých organizací zakazující nákup čehokoli.

Touto změnou se vytváří pro vládnoucí strany i ideální prostor k umístování svých schopných na nové posty. Zájem bude nejen o pozici generálního ředitele, ale i krajanů, šéfy krajských poboček. Generální ředitel sice ponese zodpovědnost, ale s jeho navrženým statutem, organizačním řádem i návrhy na ředitele krajských poboček musí nejdříve souhlasit ministr. Proč taková nedůvěra v jmenovaného generálního ředitele? Vždyť ministr může kdykoli ředitele odvolat. Viz nedávné odvolání ústřední ředitelky České správy sociálního zabezpečení a obratem ustavení do této funkce nového ředitele, a to bez předchozího výběrového řízení. Je to pravomoc ministra, ale byly tady i určité zaběhané mechanismy.

Kladu si tedy otázku, zda nepůjde o prostor pro větší politické ovlivňování státní správy i toku peněz.

Je otevřena řada dalších otázek, neboť téměř vše mají stanovovat podzákoně normy. Uvedu jen několik příkladů či nevyjasněných nebo nesdělených problémů, i když k některým se pan předkladatel vyjádřil.

Bude probíhat interní audit i na kontaktních místech? Jak bude probíhat správa rizik či kontrolní systém? Kdo bude sledovat tok peněz a vymáhat přeplatky i výživné? Co to je – kontaktní místo veřejné správy? Jak budou nově rozděleny kompetence? K čemu pomůže provázanost na kraje, když se oslabí směrem k partnerům na okresech? Neprodlouží se tím cesta stanovisek či výkladů přes třístupňovou, resp. čtyřstupňovou strukturu tam a zpět? Dále: Jaká práva k rozhodnutí budou delegována na kontaktní místa? Jde například o smlouvy, poradní sbory, dosah na evropské peníze, výběrová řízení, organizace veřejně prospěšných prací a tak dále. Vzpomenu-li rozhodování, pokud bude právní zastoupení až na krajích nebo v centru, bude neustálý tok těchto informací včas vyřešen? Nebo jak se zhodnotí již vynaložené peníze na systém státní pokladny? Víte, o jaké objemy vůbec jde? Na účetní program či jednotnou organizační strukturu. To vše už bylo zapláceno. To by mělo zajímat nejen ministerstvo, vládu a poslance, ale co možná nejdříve i Nejvyšší kontrolní úřad.

Vážené kolegyně, kolegové, bylo by dobré, kdyby všichni ti, kteří chtějí pracovat, měli práci a dostatečnou mzdu a my bychom mohli úřady práce zcela zrušit. Ale tomu tak není. Jde tedy o službu zaměstnanosti a o sociální dávky pro potřebné. Dlouhodobě jsme na půl milionu nezaměstnaných spoluobčanů a značným množstvím domácností s nízkými příjmy. Navrhovaná systémová změna, i když uvnitř resortu, je natolik zásadní, že její případný neúspěch může vážně ohrozit funkčnost státu v oblasti zaměstnanosti, ochrany zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a možná i na úseku státní sociální podpory. Pustit se do takového projektu bez experimentálního ověřování je dle mého přesvědčení nezodpovědné.

Aplikace změny s odkazem na nutnost šetření nebo na současnou strukturu České správy sociálního zabezpečení neobstojí. Připomenu jen problémy, které vznikly po upoceném reformě v sociálních službách. Dodnes nás tyto problémy provázejí.

Dle mého názoru, jak vyplývá z předchozích argumentů, jde v první fázi o získání pravomoci nad rozdělováním peněz pro omezenou skupinu lidí a v druhé fázi jde o přípravu k vytvoření nového centrálního sociálně správního úřadu, který již jednou odmítli exministr Nečasovi jeho vlastní hejtmani za ODS. Tento úřad by měl dle různých úvah postupně převzít i kompetence dnes dané pověřeným obcím. A dle představ některých, doufám, že jsou to představy falešné, se má podělit v budoucnu se zdravotními

pojišťovny a finančními úřady i o kompetence dosud fungující České správy sociálního zabezpečení.

To je opravdu pro poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy nepřijatelné. Proto dávám návrh na zamítnutí tohoto tisku, tohoto návrhu zákona.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli mám další přihlášenou, paní zpravodajku Miladu Emmerovou. Chci říci, že svoji účast na dnešním jednání Sněmovny omlouvá od 11.30 hodin pan poslanec Václav Votava. A dalším písemně přihlášeným je pan poslanec Antonín Seďa.

Prosím, paní Emmerová, máte slovo.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážené dámy, vážení pánové, podle názoru lidí z praxe, kteří se danou problematikou zabývají po dvacet roků, není jasný účel návrhu nového uspořádání, to je oddělení problémů politiky zaměstnanosti od její realizace v praxi, to je vybudovat Úřad práce České republiky včetně stávajících příslušných útvarů. Nejsou přesvědčeni, že jde o správný postup, který by vedl k úspoře. Vznikne vícestupňový systém, jak už jsem se zmínila ve zpravodajské zprávě, který bývá vždy méně účelný a pružný, a to co do manažerského řízení, ale i z jiných aspektů.

Takzvané posílení role krajského úřadu práce jako hlavního aktéra realizace politiky zaměstnanosti na území kraje představuje méně účelnou centralizaci, a to zvláště v době, kdy zaměstnanost, resp. nezaměstnanost doznává výrazné změny například v některých menších regionech daného kraje, a je tedy třeba zajišťovat příjem spíše podrobnějších znalostí a poznatků, je důležitý i osobnější vztah k danému problému.

Jako příklad z kraje Plzeňského chci uvést: Problematika zaměstnanosti, resp. nezaměstnanosti na území města Plzně je zcela odlišná od problémů Tachovska a Stříbrska v tomto kraji. Stejný názor mají odbory, jak bylo uvedeno v deníku Právo ze dne 21. října. Mj. v Plzeňském kraji se vyplatilo založení Rady hospodářské a sociální dohody tohoto kraje, tzv. tripartity, s účastí a spoluprací s úřady práce z celého kraje, která těmto účelům lépe slouží v širších souvislostech s uplatňováním přehledů všech zúčastněných v této tripartitě. Stejně tak plní krajská tripartita svoji úlohu ve vztahu k vedení krajského úřadu, a tím dostává politika zaměstnanosti širší záběr i účinnost.

Úsilí o soustředění vybraných činností a úkolů úřadů práce na okresní úrovni na krajský úřad zcela jistě nepovede k zefektivnění politiky zaměstnanosti a dále k uspořádání nákladů personálních a vedlejších k po-

sílení kontrolní činnosti – je to nejasné konstatování a zřejmě dojde k přelivu nadbytečných pracovníků na úsek kontroly. Takže z toho úspora nejspíš nepramení, i když kontrola především toho, jak je například naplňován zákon o sociálních službách, je velmi nutná.

Připomínkování ze strany úřadů práce mělo být dokončeno 20. října tohoto roku, ale daný zákon je už dávno předkládán Sněmovně s předpokládaným projednáváním rychle a bez diskuse počínaje dnem 26. října tohoto roku. Byl tedy obejit sociální dialog! Jde o přehlížení názorů z praxe, což je vždy nebezpečné.

Všechny uváděné okolnosti v tzv. poslaneckém návrhu měly být předmětem široké diskuse s tím, že by se Ministerstvo práce a sociálních věcí v připomínkovém řízení například dozvědělo právě, jak funguje tripartita jako zastřešující orgán přes permanentně aktualizovanou situaci v jednotlivém kraji s ohledem na zaměstnanost apod. Naproti tomu vyjadřuje veřejnost obavy, že současný spěch a relativní nepřipravenost jednotlivých kroků může způsobit kolaps celého systému. Vždyť úřady práce obhospodařují agendu v objemu 60 mld. korun ve velice citlivé sociální oblasti.

Z důvodové zprávy nakonec vyplývá, že vedoucím momentem, který lze vyčíst v řádkách i mezi nimi, je předpokládaná úspora, a to bez ohledu na funkčnost důležité instituce, například s dopady na zaměstnanost nebo nezaměstnanost. Nejasná jsou i opatření, která by měla následovat. To je například využívání terénních sociálních služeb za okolností, že má být zaveden elektronický systém v jejich proplácení ze strany klienta.

Setkala jsem se s argumentací, že zřízení generálního ředitelství představuje minimálně 60 zaměstnanců, kteří budou převzati na úkor současných úřadů práce, tedy snad, tedy na úkor tzv. linie prvního styku s veřejností. Bude třeba vytvořit 14 nových krajských poboček, což obnáší zhruba 300 osob, které budou opět vzaty ze spodnějších orgánů tohoto typu. Bude nutné sehnat prostory pro generální ředitelství a těchto 14 poboček, včetně jejich vybavení. Budou zřejmě zachována kontaktní místa pouze u obcí 3. stupně, což prakticky znamená likvidaci více než desítek dnešních detašovaných pracovišť či kontaktních míst. Je tedy reálným nebezpečím, že se tím zhorší nepříznivá situace občanů v kategoriích nezaměstnaných, kterých není zrovna málo.

Navíc je nutno zvážit, že jsou správná řešení obecná, jednotná, ale na druhé straně nelze podceňovat rozhodování s přihlédnutím k individuálním zvláštěnostem. Takové rozhodování by mělo být naopak podporováno, je blíže k lidem, je zajištěna lepší pružnost a efektivita. Musí být však náležitě argumentačně podloženo a jeho častější kontroly by jistě byly na místě.

Proti centralizaci některých činností není námitek, například centrální nákup energií a dalších provozních položek, což se však dá uskutečnit

hned bez jiných organizačních změn směrem k občanům, dokonce v podobě návrhu zákona. Uváděná úspora 175 mil. korun při celkových nákladech 1,7 mld. se jeví jako méně podstatná a navíc není jasná, z čeho je generována. Tím, že bude vybudováno 14 mezičlánků, jejichž vznik není relevantně argumentován podle potřeb praxe, sotva dojde k úsporám. Dopad na občany však zhorší společenskou atmosféru a může docházet ke škodám daleko větším.

Uváděný důvod, že je nutné předpokládanou úsporu zakotvit do návrhu státního rozpočtu pro rok 2011, připadá jako důvod malicherný a nezávažný, ukvapený, bez účasti těch, kteří zákon realizují dvacet let v praxi. Ti by mohli přinést základní soubor zkušeností kladných a záporných, což by sloužilo k podrobné analýze, která by měla být východiskem pro případné účelné organizační změny.

Závěrečné konstatování, že tímto postupem je také naplňováno vládní prohlášení v oblasti snižování provozních nákladů jednotlivých resortů, včetně snižování mzdových nákladů, se jeví jako zřejmě jediné zdůvodnění této plánované změny.

Naše společnost prožívá hospodářskou krizi a je paradoxem, že instituce, které se musejí zabývat nejnaléhavějšími problémy s tím spojenými, tj. například zaměstnaností a naopak, se jeví jako vhodné k redukování a málo zdůvodněné reorganizaci, a tím i k omezování jejich produktivní činnosti, navíc dál od občana. Vznikne nový mezistupeň nahoře s tím, že se budou možná umazávat například detašovaná pracoviště anebo kontaktní místa dole. V návrhu však stojí, že budou zřizována další kontaktní místa na 226 místech. To představuje jistou kontradikci! Jejich zánik bude zřejmě představovat úsporu mzdových prostředků pro onu instituci, která vznikne nahoře. Bude se však bavit s nezaměstnanými a hledat pro ně nějaká řešení? To víme již předem, že toto nelze i přes dobrou vůli především z technického hlediska. Jde tedy v podstatě o opatření protihumánní, které povede k vystupňování negativní společenské atmosféry.

Uznávám, že je třeba neplýtvat a šetřit, ale pouze na správných místech. A tomuto vytipování by měla sloužit vláda, kompetentní instituce a třeba i tripartita ve spolupráci s úřady práce. Měly by být vytyčovány priority, jejichž funkce je neodmyslitelná v dané vývojové etapě sociálního státu. Spěch a nepřipravenost jednotlivých kroků může způsobit kolaps, jak už jsem říkala, celého systému.

Z těchto všech uvedených důvodů nepovažuji přijetí tohoto návrhu za účelné a navrhuji také jeho zamítnutí. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším písemně přihlášeným je pan poslanec Antonín Sedá a může se připravit pan posla-

nec Jan Chvojka. Máme ještě celkem čtyři písemné přihlášky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, projednáváme poslanecký návrh zákona o Úřadu práce České republiky, kterým má dojít ke změně organizačního uspořádání veřejných služeb zaměstnanosti. V současné době podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vykonává státní správu v oblasti státní politiky zaměstnanosti Ministerstvo práce a sociálních věcí a úřady práce, které jsou správními územními obvody okresů. Soustava veřejných služeb zaměstnanosti je tedy dvoustupňová s tím, že v prvním stupni působí 777 samostatných úřadů, kterým je nadřizeno ministerstvo. Předkládaný návrh zřizuje nový správní úřad, Úřad práce s generálním ředitelstvím, krajskými pobočkami a pobočkou pro Prahu. Přejde se tedy na třístupňové řízení s tím, že dále budou postupně zřizována v pověřených obcích třetího stupně kontaktní pracoviště, krajské pobočky Úřadu práce, a těch má být 226.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nejsem zarytým zastáncem současného dvoustupňového řízení veřejných služeb zaměstnanosti a také mám mnoho kritických výhrad k činnosti úřadů práce. Nicméně k předloženému návrhu mám několik věcných připomínek.

Za prvé jsem přesvědčen, že uvedený návrh je z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí, které zvolilo tento legislativní postup z důvodu obejití vnějšího a vnitřního připomínkového řízení. O tom svědčí nejen vládní souhlas s návrhem bez připomínek, ale i složitá materie tohoto návrhu.

Za druhé, již před dvěma lety, kdy koncipovalo Ministerstvo práce a sociálních věcí hlavní rysy svého projektu Institutu trhu práce, bylo zřejmé, že klíčová aktivita číslo 4 s názvem návrh optimálního modelu fungování služeb zaměstnanosti na základě rozdělení činnosti a účinné spolupráce mezi sítí úřadů práce a sítí spolupracujících organizací bude mít úzký vztah k cílům celého projektu. Jak jednotlivé analýzy či návrhy, tak formulace základních tezí, které navrhovali řešitelé, ukázaly nutnost zachovat dvoustupňové uspořádání veřejných služeb zaměstnanosti.

Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr práce a sociálních věcí by měl tady a teď zodpovědět nejméně dvě základní otázky, a mě mrzí, že tady za mnou neseď, a to zda je, či není seznámen s výstupy projektu Institutu trhu práce, konkrétně s navrhovanými tezemi klíčové aktivity číslo 4, a proč nehodlá respektovat závěry tohoto projektu. A za druhé, co je skutečným důvodem přechodu z dvoustupňového na třístupňový model uspořádání veřejných služeb zaměstnanosti.

K předkladatelům návrhu zákona chci dodat pouze to, že mi v návrhu

zákona schází vyjádření úspor na samotném Ministerstvu práce a sociálních věcí, ať již v personální či finanční oblasti, a také rozklad finančních nákladů na pověřené obce třetího stupně v souvislosti s plánovaným zřízením kontaktních pracovišť krajských poboček úřadů práce.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tento rok je Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Po přijetí restriktivních škrtů na Ministerstvu práce a sociálních věcí jde i tento návrh opačným trendem, než jdou cíle evropské sociální politiky. Varuji před přijetím tohoto návrhu zákona, který zhorší kvalitu a dostupnost veřejných služeb zaměstnanosti v naší zemi. Proto se v podrobné rozpravě připojím k návrhu na zamítnutí návrhu již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším písemně přihlášeným je poslanec Jan Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, nepovažuji navrhovanou zásadní organizační změnu za nezbytnou ani účelnou, a proto ji odmítám. Pro nezaměstnané osoby, ale určitě i pro zaměstnance je současné organizační uspořádání výhodné z hlediska dostupnosti služeb poskytovaných úřady práce, a nepochybně i pro zaměstnavatele, a vyhovuje jim současná relativní pružnost rozhodování úřadů práce, kdy existují kontakty s jednotlivými úřady práce, které mají díky svému samostatnému postavení možnost rychle přijímat opatření k řešení problémů zaměstnavatelů i zaměstnanců. Nová právní úprava dle mého vzdálí služby nezbytné z pohledu požadované pružnosti trhu práce zaměstnancům i nezaměstnaným a u zaměstnavatelů si vyžádá osvojení nových kompetencí jednotlivých organizačních složek úřadů práce spojených se změnou sídla dosavadních kontaktních míst a s tím související zvýšené náklady v personální oblasti.

Z návrhu zákona a z důvodové zprávy vyplývá, že se počítá s výrazným snížením počtu zaměstnanců a také se snížením počtu dislokovaných kontaktních pracovišť. To nepochybně povede k oslabení poradenské a informační činnosti poboček úřadů práce a jejich aktivní spolupráce se zaměstnavateli, zaměstnanci i nezaměstnanými v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti a činnosti nového úřadu práce bude v praxi omezena převážně na administrativní činnosti spojené s výplatou státních dávek.

Podle mého ve svých důsledcích se zhorší možnosti úřadů práce účinně napomáhat uchazečům o zaměstnání k získání nových pracovních míst, pečovat o zlepšení jejich zaměstnatelnosti apod.

Odmítám zcela návrh na snížení počtu poboček úřadů práce na 14 z dosavadních 77 a snížení počtu jejich zaměstnanců. I v situaci, kdy by by-

ly dosavadní okresní úřady jako pobočky zachovány v podobě jakýchsi detašovaných pracovišť, by taková změna znamenala ve svém důsledku radikální snížení komfortu pro nezaměstnané, přičemž je právě intenzivní a pravidelná spolupráce uchazečů a úřadů práce jednou z rozhodujících podmínek pro přiznání statutu uchazeče o zaměstnání a také z toho vyplývajících služeb včetně poskytování podpory v nezaměstnanosti.

Připravovaná redukce počtu úřadů práce a jejich zaměstnanců zvýší zatížení zbývajících zaměstnanců a sníží dle mého kvalitu jejich činnosti. Taková opatření pak jednoznačně povedou ke zhoršení realizace politiky zaměstnanosti v jedné z jejich meritorních částí, a to v provádění aktivní politiky s cílem dosažení plné zaměstnanosti.

Vyjadřuji podiv nad tím, že právě v době, kdy vláda prosazuje tzv. zpřísnění podmínek pro nezaměstnané, je omezován potenciál pracovišť, která s těmito nezaměstnanými mají pracovat, což povede jenom k tomu, že i tak velmi restriktivní opatření budou uplatňována mechanicky, bez přihlídnutí ke konkrétní situaci nezaměstnaných. Trvám na tom, že je třeba zajistit bezprostřední kontakt s nezaměstnanými a že úřady práce v současném postavení prokázaly, že jsou schopné plnit náročné úkoly v oblasti zaměstnanosti. Zásadně proto nesouhlasím se změnou právního postavení úřadů práce.

Druhou věcí, které bych se chtěl věnovat, už jenom krátce, je to, že zásadně nesouhlasím s tím, aby bližší podmínky organizačního uspořádání úřadů práce stanovil statut a organizační řád vydávaný pouze generálním ředitelem v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Pokud se má takováto zásadní změna provést, je dle mého nezbytné, aby celé organizační uspořádání úřadů práce bylo stanoveno zákonem.

Vzhledem k výše uvedenému bych prosil o zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další písemně přihlášenou je paní poslankyně Vladimíra Lesenská, které tímto uděluji slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji, paní předsedající, za udělení slova. Chtěla jsem reagovat na některé věci. Myslela jsem, že se některé odpovědi na své otázky dozvím z důvodové zprávy předkladatelů, nicméně jsem se tam dozvěděla, že bude změnou organizace úřadů práce podpořena zaměstnanost a že se jedná o koncepční změnu, která zlepší komunikaci úřadů práce s krajskými úřady a se samosprávou.

Já bych chtěla konstatovat, že podle mého názoru při reorganizaci se jedná o velmi nereálný předpoklad úspory 25 % nákladů při zřízení jednoho Úřadu práce České republiky. Dále bych chtěla upozornit na

velmi složitý oběh dokladů, snížení operativnosti vyřizování běžných pracovních a provozních agend, zkomplikování některých procesů a vůbec možný nárůst zprávných provozních nákladů. O ničem takovém jsem se v důvodové zprávě nedozvěděla a myslím si, že by bylo velmi zajímavé některé analýzy předložit.

Dále jsem se chtěla zeptat, jestli je připraven být nějaký alespoň orientační návrh rozdělení kompetencí na různé úrovně, případně nějaký časový harmonogram, jakým způsobem bude tato změna prováděna. Jak bude rozepisován rozpočet a rozpočtové ukazatele a kdo bude pro jednotlivá střediska provádět rozpočtová opatření, to znamená přesuny mezi jednotlivými položkami. Zda existuje již konkrétní představa o potřebné velikosti, personálním obsazení a vybavení centrálních účtáren, jak je připravena změna a jak se projeví v oblasti dodržování zákona o finančních kontrolách a kdo a na jaké úrovni bude příkazcem operací a zejména správcem rozpočtu a hlavní účetní.

Dále bych se chtěla zeptat, jestli existuje představa, jak dlouho může trvat příprava a zavedení změn v postupech a v této oblasti, včetně vyjasnění informačních toků mezi jednotlivými stupni. Kdo bude řešit exekutory a orgány činné v trestním řízení, různé podněty úřadu práce, kdo bude vyřizovat dotazy exekutorských orgánů a kde a jakým způsobem bude probíhat zavedení nařízené exekuce na dávky vyplácené úřadem práce. Která úroveň bude evidovat a vymáhat pohledávky, navrhopvat exekuce na příjmy a na majetek.

Pak bych měla ještě několik dalších dotazů, ale nebudu jimi zdržovat, protože to, předpokládám, budeme řešit na jednání výboru. Nicméně chtěla bych se zeptat ještě na jednu věc, a to která úroveň úřadu práce nebo generálního ředitelství bude po 1. 1. 2011 řešit se zaměstnanci a zaměstnavateli vyplácení náhrady v oblasti insolvence.

Jinak mě zaujal článek, který bych tady teď chtěla lehce odcitovat. Je to článek z britských novin a myslím si, že ten článek poměrně přesně vystihuje, co se připravuje.

Návrh předpokládá vytvoření jednoho centrálního Úřadu práce České republiky podřízeného Ministerstvu práce a sociálních věcí. Tento úřad by byl organizační složkou státu a samostatnou účetní jednotkou. V předkládací zprávě vládě se uvádí: Nový správní úřad, Úřad práce České republiky, by se vnitřně členil na generální ředitelství a krajské pobočky, jejichž prostřednictvím by zajišťoval současnou činnost úřadů práce. Vnitřně by se tedy úřad členil na krajské pobočky a osud dosavadních úřadů práce je určen v předkládaném návrhu zákona následovně: Úřady práce zřízené podle zákona č. 435/2004 Sb. se považují za kontaktní pracoviště krajských poboček.

Laik se ptá a odborník se diví: Co se vlastně sakra změní?

Dvoustupňové řízení se změní na třístupňové. A to má být úspora nákladů?

Dosavadní správa zaměstnanosti na MPSV se změní na centralizovaný centrální Úřad práce s generální ředitelstvem a jeho nově vzniklými krajskými pobočkami a dosavadní samostatné úřady práce se stanou kontaktními pracovišti. Připustíme-li žádoucnost u plnění jednoty metodiky práce a rozhodování jednotlivých úřadů práce, čehož lze však dosáhnout zkvalitněním práce ministerstva, pak další argumenty jsou přinejmenším problematické.

Pokud jde o rozdíly v rozhodovací praxi jednotlivých úřadů práce v místech, příčiny leží spíše v nedostatcích metodického řízení ze strany ministerstva, a nikoli v četnosti existence okresních úřadů práce.

Smluvní agenda, dnes zajišťovaná úřady práce, je značně rozsáhlá: spolupráce s podniky, servisními organizacemi zajištění rekvalifikace s jinými státními a samosprávnými orgány a především práce se samotnými nezaměstnanými. Vyžaduje rozhodování se znalostí místních poměrů a podmínek. Návrh reorganizace předkládaný ministerstvem způsobí zahlcení krajských poboček, prodloužení termínů a sníží úroveň a kvalitu rozhodování. Tím utrpí aktivní politika zaměstnanosti, která se v posledních pěti až sedmi letech prodloužila a zlepšila.

Současná struktura kopírující obvody okresů je přitom funkční a odpovídající potřebám trhu práce. Kraje jsou příliš velké pro úspěšné řešení problémů specifických regionálních trhů práce, nemluvíme už o tom, že tento postup odporuje principům subsidiarity zdůrazňovanému v evropské praxi.

Argument o potřebě kompatibility s územním členěním státu má formálně byrokratický charakter. Tato potřeba však není tak výrazná, aby svědčila pro přechod na územní členění podle jednotlivých krajů. Každá zásadní organizační změna má vyplývat z nefunkčnosti stávajícího systému. Pokud systém funguje, je jeho zásadní změna jen ke škodě věci. Jednotlivé agendy krajského charakteru mohou stejně jako dosud obstarat vybrané pověřené úřady práce v sídlech krajských měst nebo mohou být vyčleněny přímo jako detašovaná pracoviště generálního ředitelství.

Alternativa vyčlenění detašovaných krajských poboček zřejmě způsobí zvýšení nákladů, a ne jejich snížení. Může však hrát roli jako příspěvek k vytvoření trafik pro oddané přívržence v krajích a vlastně také v centru.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Další písemně přihlášenou je paní poslankyně Lenka Kohoutová a potom už mám poslední písemnou přihlášku pana poslance Miroslava Jeníka.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, vážená

vládo, dámy a pánové, nejprve bych ráda řekla na účet některých z levice, že jsem nový poslanec a jsem poslanec, který neztratil kontakt s lidmi, protože mnoho let jsem se zabývala právě zaměstnáváním a právě spoluprací s úřady práce, a proto vítám nový zákon o úřadech práce. A to proto, že nadále nemůžeme šlapat ve vyjetých starých kolejích, které už prostě nefungují. Úřady práce obecně již nadále nemohou být pouze registračním místem nebo výdejnou příspěvků v nezaměstnanosti, musí dojít ke změně celého systému, celého systému řízení a celé práce koncepce úřadů práce.

Je velmi důležité, aby nezaměstnaný člověk si nechodil pouze pro různá potvrzení a pro příspěvky v nezaměstnanosti. Je zapotřebí, aby tento úřad měl jasnou strukturu řízení a mohl tak dobře a lépe vymáhat nástroje aktivní politiky zaměstnanosti. Je velmi důležité, abychom aktivně začali pracovat s lidmi, aktivizovali je k práci nebo do práce, nedělali zbytečné rekvalifikační kurzy, které jsou k ničemu, ale skutečně aby úřady práce ve svých jednotlivých místech v krajích, obcích začaly spolupracovat se zaměstnavateli a na zaměstnavatele tlačily, aby se skutečně vytvářela pracovní místa.

Úřady práce po mnoho let nesplňují tuto kategorii. Úřady práce nepracují pro dobro jednotlivce, úřady práce pouze vydávají razítka, vydávají příspěvky na zaměstnanost a to k ničemu nevede. Takhle se nemůžeme jaktěživo vypořádat s nezaměstnaností v této republice. My si tady můžeme číst tisíc článků, můžeme tady říkat, jak je dobré nebo nedobré dávat nejrůznější podpory, ale my s nimi v životě nezatočíme, pokud neuděláme jasný úřad s jasnými kompetencemi, který bude pomáhat lidem v tom, aby měli práci.

Jsem pro to, abychom o tomto zákoně ještě diskutovali, jsem pro to, aby zákon vznikl a aby nám mohl pomoci v tom, aby v této zemi bylo ještě více pracovních míst než doposud.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Miroslav Jeník. Máte slovo pane poslanče.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi na závěr možná této poměrně obsáhlé diskuse shrnout pár bodů. Jednak bych chtěl říct, že myšlenka tohoto úřadu není nová. Tento úřad je vlastně pokračováním projektu, který byl zpracováván v minulém volebním období pod názvem Národní úřad práce. Myslím si, že i řada z nás, kteří pokračujeme ve své poslancecké práci, se s touto problematikou již podrobně seznamovala. Jedná se tady o základní organizační změnu. Potom samozřejmě přijdou změny funkční, změny v

různých procesech, ale tyto se budou dotýkat především zákona o zaměstnanosti, zákoníku práce a dalších předpisů.

Co se týče komfortu přístupu k veřejné službě, tak jak tady byl široce diskutován, ten se tímto návrhem zákona vůbec nemění. Na margo svých kolegů, prostřednictvím paní předsedajících, kteří zmiňovali různé obslužné časy, délky dojíždění a podobně, bych sdělil, že já jsem z Nymburka a pověřený krajský úřad Středočeského kraje např. je v Příbrami. Je to tam dokonce víc než 60 km. Ne vždy je to v krajském městě. A i teď pověřené krajské úřady odpovídají struktuře krajů.

Hlavním cílem předložení tohoto zákona je úspora provozních nákladů, neboť je to v kontextu připravovaného státního rozpočtu a výdajů kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí. Ano, ten úřad, pokud se vybuduje, bude také něco stát, ale všechny náklady budou hrazeny z vnitřních zdrojů, jak náklady na personální vybavení, tak i náklady na kapacitní zabezpečení.

Závěrem mi dovoluji jenom takovou malou vsuvku do roku 2006, nebo řečeno krátce, do celého minulého období, která se s námi line až doteď. Píše se rok 2006, je ještě tehdejší vláda sociální demokracie, ve svém rytmu investičních pobídek dává 800 milionů do průmyslové zóny LG Philips Hranice, když už je přece jenom jasné, že LG Philips nejspíše z republiky odejde, následně LG Philips odchází a ten prostor od té doby se spíše podobá než zaplněné průmyslové zóně, vůbec než průmyslové zóně, takovému prostoru duchů. Takže si musíme uvědomit i na margo toho, co tady bylo řečeno o jiných projektech zabývajících se trhem práce, že toto je samozřejmě složitá oblast a že cesty k tomu, jak udržet zaměstnanost a jak přispět k tomu, aby lidé měli práci, protože to je nejen fenomén, že si vydělávají peníze, ale je to i fenomén určitého jejich společenského uplatnění, jsou různé.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad koaličních poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já také děkuji. V tuto chvíli již nemám další písemnou přihlášku, proto se chci se zeptat, jestli se ještě někdo hlásí. Prosím, pane poslanče Opálko, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Aniž bych reagoval na některá vystoupení, chci říci, že pokud je představa, že tento zákon je nějakým převratem, tak vás upozorňuji, že tento zákon má pouze 8 paragrafů, to je 1 až 8 v tom tisku, a pak se ho týká ještě § 40 o účinnosti. Pokud se chcete dozvědět o nějaké nové náplni, tak se nic nedozvíte, protože vše je odkázáno na podzákoné normy, to je ten § 2 odstavec 4, který jsem četl. Takže hovořit o tom, že tady dochází k nějaké nové změně, nové kvalitě, to je opravdu – neumím teď rychle najít nějaké adekvátní slovo,

slušné (náповěda z okolí) – blbost. Děkuji, pane ministře. (Smích. Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do obecné rozpravy? Pokud tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Poprosím o závěrečné slovo navrhovatele. Prosím.

Poslanec Martin Vacek: Vážená paní předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, já už nebudu hovořit dlouho. Chtěl bych poděkovat za podnětné připomínky, vnímám je, také za mnohou podporu tohoto tisku a chtěl bych požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, aby podpořila tento tisk. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní může mít závěrečné slovo navrhovatelka, pardon, zpravodajka paní poslankyně Milada Emmerová. Prosím.

Poslankyně Milada Emmerová: Já bych ráda shrnula rozsah dosavadní diskuse. Vystoupilo řádně 9 poslanců a několik ještě s technickými připomínkami. Byl podán celkem třikrát návrh na zamítnutí, a pokud by k tomu nedošlo, tak zamítnout návrh na zkrácenou lhůtu projednávání o 30 dnů. Prosím paní místopředsedkyni, aby dala o těchto návrzích hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Já ještě přivolám kolegy z kuloárů, aby mohli přijít.

Nejprve – abychom si stanovili postup – budeme hlasovat o zamítnutí, které tady padlo od více poslanců. Myslím, že v tuto chvíli můžu zahájit hlasování.

Kdo je pro zamítnutí, stisknete tlačítko ano. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 104, z přihlášených 140 pro 59, proti 75. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní zde máme – abychom to udělali správně procedurálně – návrh na přikázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat výboru pro sociální politiku. Nejprve budeme hlasovat o tomto přikázání. Chci se zeptat, jestli někdo má ještě návrh na jiný výbor. Není tomu tak, takže budeme hlasovat pouze o tom, co nám tady připravil organizační výbor. To znamená, že tento návrh by projednával výbor pro sociální politiku.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 105, z přihlášených 141 pro 135, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále jsou tady dva návrhy, a to návrh na zkrácení lhůty na 30 dní a návrh na zamítnutí návrhu na zkrácení lhůty. Chci se zeptat zpravodajky – správně bychom tedy hlasovali nejprve o zamítnutí této zkrácené lhůty. (Projevy nesouhlasu.) Pouze o zkrácení. Dobře.

Takže v tuto chvíli budeme hlasovat o návrhu, který přednesl navrhovatel, to znamená zkrácení lhůty na 30 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 106, z přihlášených 141 pro 81, proti 57. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání výboru pro sociální politiku a tento návrh bude projednáván ve zkrácené době 30 dnů. Tím jsme skončili projednávání bodu č. 20.

Můžeme přejít na následující bod, kterým je

15.

Návrh poslanců Petra Hulinského, Stanislava Křečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tento materiál vám byl rozdáno jako sněmovní tisk č. 23. Jedná se o první čtení. Upozorňuji, že bylo navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Nicméně mi bylo doručeno veto tří poslaneckých klubů, a to klubu ODS, TOP 09 a Věci veřejné. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 23/1.

Já nyní prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Petr Hulinský. (Poznámky z řad ČSSD.) Vidím, že bude navrhovat pan poslanec Stanislav Křeček. Prosím.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, tento náš návrh se vrací ke komunálním volbám, kdy v Praze došlo k rozdělení na sedm volebních obvodů. Toto rozdělení nepovažujeme za vhodné a bylo kritizováno z celé řady stran. Bylo kritizováno i dnešními poslanci vládní koalice a také

ohledně toho je podána žaloba. Považujeme takové rozdělení za nelogické, z pohledu občana za účelové a z pohledu jedné strany. Je to příklad podle našeho názoru účelové volební manipulace a domníváme se, že by toto nemělo následovat.

Praha má funkci kraje. Vykonává funkci kraje. Zastupitelstvo hlavního města vykonává působnost kraje. Politické strany získávají mandát, získávají příspěvek na mandát za každého zvoleného zastupitele hlavního města Prahy, tak jako je to u krajských zastupitelů. U obecních zastupitelstev, tak jako se dosud volilo, příspěvek neexistuje. Domníváme se proto, že takovýto zákon by prospěl volbám, přiblížil by volby v Praze úrovni, na které se pohybují v krajích, a domníváme, že taková zákonná úprava by byla užitečná. Doporučuji vám to k laskavému uvážení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V tuto chvíli tady řešíme ten problém, že nám chybí zpravodaj pro první čtení, což je pan poslanec David Vodrážka. Takže pokud se nedostaví, potřebovala bych někoho za jeho výbor, aby zastoupil zpravodaje Davida Vodrážku. Teď bude chvílka napětí a doufám, že se někdo přihlásí. O změně zpravodaje bychom pochopitelně hlasovali, takže bych posléze dala hlasovat.

Takže dámy a pánové, já vás poprosím o chvíli strpení. Ještě chvíli vás poprosím. Přemlouváme někoho, aby se ujal role zpravodaje...

Chápu-li to správně, role zpravodajky by se ujala paní poslankyně Černochová. Musím o tomto návrhu ovšem nechat hlasovat, to znamená o změně zpravodaje. Zagonguji. Ještě chvíli počkám, až se kolegové z kuloárů dostaví, protože tady máme poloprázdno. Prosím kolegy, aby se dostavili. V tuto chvíli vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

V tuto chvíli mohu zahájit hlasování o tom, zda Poslanecká sněmovna souhlasí s tím, aby se zpravodajkou stala paní poslankyně Černochová.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 107 z přihlášených 111 pro 93, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Černochová se může ujmout své role zpravodajky.

Poslankyně Jana Černochová: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, navrhuji návrh zamítnout, a to z toho důvodu, že vláda na svém jednání 11. srpna 2010 projednávala a posoudila návrh zákona, kterým by se měl měnit zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, a vyjádřila s tímto návrhem nesouhlas, a to vedle důvodů, na které ve své důvodové

zprávě vláda poukazovala, tento návrh zákona obsahuje celou řadu nedostatků, ale především důvody, které k tomuto návrhu vládu vedly, je ta skutečnost, že vláda považuje změnu právní úpravy volebního systému v České republice za jednu ze svých priorit ve své legislativní činnosti, a proto se ve své koaliční smlouvě zavázala předložit do 31. prosince 2011 návrh volebního kodexu, do kterého budou zahrnuty veškeré dosavadní zákony upravující volby v České republice.

Vláda tedy v tomto směru preferuje komplexní a systémové řešení, nikoliv dílčí účelovou změnu, a proto je i cílem, aby se vytvořila k tomuto návrhu volebního kodexu široká odborná a politická diskuse, jejímž cílem by mělo být přijetí takové právní úpravy, která se bude vyznačovat vysokou mírou stability, nebude podléhat účelovým změnám v průběhu volebních cyklů a bude výsledkem širokého politického kontextu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já vám děkuji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, takže se ptám, jestli je někdo, kdo se chce přihlásit do obecné rozpravy. Zdá se, že tomu tak není, končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat navrhovatele, jestli chce mít ještě závěrečné slovo. Nechce. Paní zpravodajka? Také ne.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych se přece jenom ještě přihlásil o slovo předtím, než se začne hlasovat.

Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, mě zarazila na úvod informace, která se zde objevila, o tom, že tento návrh zákona byl vetován, a to třemi poslaneckými kluby. Musím říci, že úplně nejméně mě zarazilo veto ze strany Občanské demokratické strany, to je pochopitelné, protože to byla ODS, kdo v Praze prosadil rozdělení na městské obvody, které je nyní tedy předmětem volebních stížností. U TOP 09 těžko říct, jaké k tomu byly motivy. Ale mě velmi překvapilo, že pod tím vetem je podepsána také strana Věci veřejné, neboť já jsem zaznamenal informace o tom, že strana Věci veřejné se připojila ke stížnosti na rozdělení Prahy do několika obvodů také vzhledem k tomu, že se nedostala do pražského zastupitelstva. Já to pokládám za velmi zvláštní, že tady máme v Poslanecké sněmovně politickou stranu, která si současně stěžuje na nový systém a současně dává veto proti návrhu zákona, který jde přesně tím směrem, jakým je adresována ona stížnost. Je to jistá míra schizofrenie. Já cítím povinnost na to poukázat. Je to skutečně velmi zvláštní postoj a zvláštní postup. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: O slovo se přihlásila místopředsedkyně Sněmovny paní Klasnová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já jsem měla pocit, že diskuse už byla uzavřena, takže jsem něco podobného čekala. Myslela jsem si, že jsme se tomu už vyhnuli. Věci veřejné samozřejmě daly stížnost na volební inženýrství, které bylo v hlavním městě Praze ještě před komunálními volbami Nejvyššímu správnímu soudu. Ten nemohl jaksi konstatovat žádné poškození ani voličů, ani menších politických stran, nicméně po volbách bylo jasné, že byly opravdu bity strany typu Věci veřejné, Strana zelených a SNK-ED a získaly by například Věci veřejné čtyři až pět mandátů, takže my jsme se připojili znovu ke stížnosti, kterou dala Strana zelených.

V tuto chvíli nicméně ten návrh nepodpoříme, zaznělo to tady z úst zpravodajky, z jednoho jediného prostého důvodu – protože se v tuto chvíli připravuje skutečně komplexní změna volebního kodexu. Tato změna, kterou připravuje Ministerstvo vnitra, by měla být hotová do 31. prosince 2011. Je to i součástí programového prohlášení vlády. Takže my to považujeme za úpravu, která tyto věci bude řešit skutečně komplexně, a nikoliv jakési vytrhávání z kontextu. Změna zákona o hlavním městě Praze by třeba neřešila volební inženýrství v Olomouci.

Obecně si potom myslím, že nějaká změna zákonů typu zákon o hlavním městě Praze, zákon o krajích, zákon o akcích by snesla nějakou širší diskusi napříč politickým spektrem a skutečně třeba udělat nějakou širší změnu těchto municipálních zákonů. Nicméně toto volební inženýrství bude řešit nový volební kodex. (Potlesk z řad Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My jsme mimo rozpravu, tak nemůžou dostávat slovo všichni, ale Bohuslav Sobotka, ten může dostat slovo (s úsměvem). Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: (S úsměvem:) Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegové a kolegyně, já myslím, že by bylo dobře, kdyby i třeba těch pár lidí, kteří se budou dívat na toto naše dnešní jednání Poslanecké sněmovny někdy pozdě večer ze záznamu, také věci rozumělo. A pro to, aby lidé tomu mohli rozumět, těm našim postojům, které zde deklarujeme veřejně na půdě Poslanecké sněmovny – a politika je o veřejném deklarování postojů – tak je dobré si vybrat, jestli strana Věci veřejné ve vztahu k tomu, co se stalo v Praze, bude ten padouch, nebo bude ten hrdina. Je potřeba si vybrat – buď jste padouch, nebo jste hrdina. (Smích v sále.) Ten padouch je jasný. Padouch je Občanská demokratická strana, která rozdělila Prahu, využila toho, že měla většinu v pražském zastupitelstvu, a udělala si to podle svého, to je její věc. Také v Praze získala nejhorší volební výsledek v dějinách, voliči to vzali určitým způsobem na vědomí. Ale Věci veřejné se chovají na jednu stranu jako hrdina, který hrdinně bojuje proti tomu, co ta ODS udělala v Praze, a podávají proti tomu

stížnost, a současně ale tady ve Sněmovně se chovají jako ten padouch, který vetuje návrh zákona, který to má celé vyřešit a skutečně napravit ten pražský volební systém tak, aby se na magistrát v Praze volilo podle volebního zákona o volbách do krajů. Takže myslím si, že by bylo dobře, skutečně aby ty věci byly čitelné. Nejen veřejné, ale také čitelné. A bylo by dobře, kdyby si strana Věci veřejné vybrala, zdali v této věci podává stížnost, či podporuje to, co se v té Praze stalo. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ale já vám dám všem slovo, kdo můžete, ale první se hlásila paní místopředsedkyně Klasnová a pak pan ministr Radek John. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Já nevím, jestli kolega předřečník je pouze demagog, nebo jestli chce, abych si trochu pocvičila a běhala k mikrofonu. Já jsem říkala, že toto bude řešit volební kodex. My to opravdu považujeme za věc, která je špatně, a ne proto, že na tom byly bity Věci veřejné a nezískaly mandát. Je to proto, protože v komunální politice by se měly uplatnit i trošku jiné strany, než které jsou zastoupeny zde v parlamentu, tzn. i strany menšího, lokálního charakteru. Proto tohle bude ošetřovat volební kodex, který se chystá na Ministerstvu vnitra. A teď doufám, že tomu snad rozumějí již úplně všichni, i pan poslanec Sobotka. Děkuji. (Smích a potlesk z řad Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím pana ministra Radka Johna, to je další, kdo bude a může reagovat samozřejmě. (Ministr Radek John přišel k řečnickému pultu a s úsměvem zase odešel. Smích v plénu, potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: (Opět jako předsedající.) Pokud nechce vystoupit někdo další, kdo by využil svého přednostního práva. Ano, vidím, pan poslanec Sobotka, prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já cítím, že rozprava si vyžaduje nějakou tečku. Já si nesmyslím, že tou tečkou by měl být ten pantomimický výstup (k ministru Johnovi), který jsme tady před malou chvílí viděli. Já bych chtěl říci: Za nás máme jasno o té roli Věcí veřejných. Prostě Věci veřejné si vybraly – bude to ten padouch. (Smích a potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan ministr trval na svém.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Radek John: Já jsem považoval za zbytečné a nesmyslné odpovídat. Volební zákoník, který

připravuje Ministerstvo vnitra, je 60stránkový materiál, teď je ve vnitřoresortním řízení, půjde do mezíresortu na vládu a je v něm jasně uvedeno, že do Prahy se bude volit jako do kraje, tzn. nebude možné dělat volební inženýrství. Takže padouch nebo hrdina, jsme tu jedna rodina. Ale my ti padouši nejsme. (Smích z řad Věcí veřejných.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Protože pan ministr vystoupil, otevřel tím diskusi. Pardon, pane poslanče, ještě před vámi se hlásila paní poslankyně Marta Semelová, takže jí udělují první slovo, potom bude mít slovo pan poslanec Tejc a poté vidím, že pan poslanec Václav Klučka. Takže prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Já bych jenom chtěla připomenout při projednávání tohoto bodu – nezapomínejme také na voliče, protože právě voliči v Praze byli ochuzeni o právo si také celopražsky zvolit. Oni si mohli vlastně zvolit pouze z jedné sedminy, tzn. pouze z těch devíti kandidátů, kteří kandidovali tam, kde volič má trvalé bydliště. Takže právě na tyto lidi bychom zapomínat neměli.

Ovšem poslední poznámku bych chtěla ještě říct tady, co se týká Věcí veřejných. Vy neustále odkládáte to, co jste slibovali před volbami voličům. Teď klikujete a vlastně voliče podvádíte víc a víc. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Tejc, tedy mu udělují slovo, další bude pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, my už jsme to tady zažívali v minulém období. Bohužel tady nebyly Věci veřejné, aby se učily od Strany zelených a od toho, jak tady argumentovala a jak také dopadla. My jsme tady pravidelně zažívali Stranu zelených a její představitele, jak říkali: Ano, my s tím nesouhlasíme, my jsme zásadně proti, ale budeme podporovat to, co říká vláda, a budeme přesně hlasovat proti tomu, co si myslíme. Výsledek se dostavil a Strana zelených už tady není. Ta logika se nám sem navrací. Jestliže říkám a jsem o tom hluboce přesvědčen, že něco je v rozporu s Ústavou, v rozporu s pravidly, která tady jsou dána pro volby, pak není možné, abych na jedné straně to tzv. údajně myslel vážně a na straně druhé podporoval setrvání platného právního řádu v tom, aby tento stav dále vytrval. Buď tedy platí to, že si na to jako Věci veřejné stěžujete, pak podle mě musíte logicky hlasovat pro každý zákon, který ten stav napravuje, nebo to nechcete, a pak se můžete vyjádřit hlasováním, ale pak jakákoli důvěryhodnost a oprávněnost vaší stížnosti nemůže být brána vážně.

Já myslím, že tady stojíme ještě před jedním důležitým momentem. Ve chvíli, kdy by se stalo, že by nakonec soudy vyhověly těm stížnostem, které byly podány a ke kterým se Věci veřejné připojily ve městě Praze, pak nepochybně se mohou dostat do situace, kdy se volby budou opakovat. Já jsem zvědav, jak vám pomůže, že ten zákon se bude měnit v roce 2011 a ne teď, když k tomu máte příležitost. Rozhodujete sami o sobě. Mně je líto, pokud jste to nepochopili. (Potlesk zleva.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Václav Klučka a poté pan poslanec Polčák.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Paní předsedající, kolegové a kolegyně, já nedokážu pochopit jednu věc. Není tomu dávno, co jsme tady zápasili o poslaneckou iniciativu v případě úřadu práce. Zákona, který je poslaneckou iniciativou. A on se prorval do dalšího postupu legislativního čtení s tím, že jste nás přesvědčovali, že vlastně tento postup je správný právě proto, že je to ta správná forma pro prosazení tak důležitého zákona. Teď poslaneckou iniciativu posíláte do pekel. Říkáte, že je třeba, aby zákon zpracovala vláda. Prosím pěkně, kdyby mně to někdo vysvětlil, já to nechápu. (Smích a potlesk zleva.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášený je pan poslanec Polčák. (Nejde k mikrofonu.) Vidím, že spolu diskutují... Paní zpravodajka chce mít slovo, prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych chtěla reagovat na kolegy ze sociální demokracie. Bohužel, ten jejich návrh zákona musí vycházet z porovnání právní úpravy voleb do zastupitelstev krajů a do zastupitelstev obcí a musí být zváženy důsledky nové právní úpravy na konkrétní podmínky voleb na území hl. m. Prahy, kde se nevolí jenom do zastupitelstva hl. m. Prahy, ale ve stejném termínu se volí i do zastupitelstev městských částí. A stejně tak jako si mohou zastupitelstva jednotlivých městských částí rozhodnout o tom, kolik obvodů na svém území pro tyto volby budou mít, tak to ten jejich návrh vůbec neřeší.

Já jako starostka, odstupující starostka městské části Praha 2, jsem navrhla zastupitelstvu městské části Praha 2, aby zůstal pouze jeden volební obvod, takže se na Praze 2 nic neměnilo. Nepovažuji úplně za šťastné ani já jako pražská poslankyně, že k rozdělení do sedmi obvodů v hl. m. Praze došlo. Leč nechme rozhodnutí na příslušných orgánech soudu a pojďme teď skutečně všichni... A já se podivuji nad tím, že sociální demokraté odmítají širokou politickou diskusi na téma změny volebního zákona, kterou jim vláda i naše koalice nabízí.

Tento návrh zákona je šitý horkou jehlou, podle předloženého návrhu zákona by došlo k oddělení volebního systému do zastupitelstva hlavního města Prahy od volebního systému do zastupitelstev městských částí, protože podle § 123 návrhu novely zákona o hl. m. Praze by se volby do zastupitelstva hl. m. Prahy měly konat podle zákona upravujícího volby do zastupitelstev krajů – je to zákon 130/2000 Sb., zatímco volby do zastupitelstev městských částí by se měly konat podle jiného zákona, zákona upravujícího volby do zastupitelstev obcí – a to je zákon 491/2001 Sb.

Je tedy zcela logické, že vláda tento návrh zákona vetovala, a to z důvodu, že by prostřednictvím této navržené právní úpravy byla pro výkon volebního práva na území hlavního města Prahy vytvářena zcela nepřehledná situace. Takže já navrhuji zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou se přihlásil pan poslanec Křeček. (Z místa upozorňuje, že ne.) Tak to byl omyl. Další faktická byla – pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedající. Já bych chtěl tady, vážené kolegyně, kolegové, jenom zmínit jeden vážný moment. Mně je svým způsobem – a myslím, že i Komunistické straně Čech a Moravy – jedno, jestli Věci veřejné dostojí, nebo ne svým slibům, které udělaly a daly voličům v hl. m. Praze. Pro nás je rozhodující, že zákon o volbách do zastupitelstev obcí, tak jak je koncipován, nerespektuje vůli občanů, což se jednoznačně v Praze ukázalo.

Ale k té faktické poznámce mě přivedl pan ministr Radek John. On tady totiž prozradil na vládní koalici další jedno velké tajemství. Chystá se velký, šedesátistránkový volební kodex. Čili jinými slovy řečeno, jestliže současná vládní koalice a současná vláda bude postupovat tak jako při schvalování státního rozpočtu, jako při schvalování celé řady sociálních zákonů, jestli dokonce využije třeba stavu legislativní nouze, pak se můžeme dočkat toho, že tady silou hlasů vládní koalice dojde i k výrazné změně celého volebního systému v České republice. A potom už se budeme ptát, kde je podstata demokracie a platnost Ústavy České republiky. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsdkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným byl pan poslanec Polčák. A teď nevím, jestli chce ještě vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní místopředsdkyně, vzhledem k tomu, co zde již říkal můj předřečník, myslím, že tomu, co říkal pan ministr, tomu, že se bude měnit nebo že se uzpůsobí jeden volební kodex...

To je napsáno ve vládním programovém prohlášení, takže pan ministr neřekl v zásadě nic nového a není to ani nic objektivního. Dnes máme naprosto roztržitěnou právní úpravu několika právních předpisů, je jich snad pět, které upravují volby. Tudiž, pokud chce někdo... A je to již minimálně od předložení stanoviska vlády ve formě programového prohlášení, tak je to zcela zřejmé. Tento návrh – tedy pro pana Grospiče prostřednictvím paní předsedající – není prostě nic nového, není to žádný objev a bude, myslím si, velmi dobré, pokud bude přehledná právní úprava v jednom právním předpisu. To je první věc, k tomu, co říkal pan ministr.

Druhá věc, která mě úplně netěší. Probíhaly volby do amerického Kongresu a významný americký filozof konstatoval, že pokud se v Americe překreslují volební obvody podle toho, jak to vyhovuje které politické straně, tak to určitě není příliš šťastné. A já se přiznám, že ty pražské volby určitě v tomto slova smyslu příliš asi spravedlivé podle mého názoru nebyly, protože pokud jedna strana získá 800 tisíc hlasů v globálu a získá 14 nebo 20 mandátů a druhá strana, která získá 200 tisíc hlasů, tedy čtyřikrát méně, nezíská ani jeden mandát, tak si myslím, že volební obvody byly překresleny tak, jak býti neměly, protože volby by měly být skutečně volné a férové. Já budu velmi zvažovat, jak se k tomuto návrhu zákona postavit, protože vnímám jeho racionální logiku.

A za druhé musím rovněž poukázat na zásadní věc. O tom, že se v České republice překreslují volební obvody, to se prostě ví strašně dlouho. V Olomouci se překreslují volební obvody skoro každé komunální volby. Proč se tento zákon, proč se tato věc neřešila dávno? Proč to bylo předloženo takto pozdě? Možná, že v této situaci je již lepší skutečně počkat na komplexní novelu toho volebního kodexu. Ale to, že jaksi věcně nebo meritorně si myslím, že máte pravdu, to já rozhodně zpochybňovat nebudu.

Děkuji. (Ojedinelý potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, pokud by byla pravda, že chceme změnit a odebrat zastupitelstvům možnost vytvářet volební obvody nebo překreslovat volební mapy, to je jedno, jak to nazveme, tak to přece neřeší tento návrh zákona. Ten to řeší pouze v hlavním městě.

Nezapomeňte – a i předkladatel toho zákona – že nás je tady většina, kteří žijeme mimo hlavní město. A ať ten zákon bude, či nebude přijat, tak ta pravomoc zůstane v ostatních městech, která ji dnes ze zákona

128/2000 Sb., o obcích, mají. Takže ten názor vlády, že to vyřeší komplexně, je podle mě správný, protože tady řešíme pouze jedno jediné město, i když je to město největší a hlavní. V ostatních městech se tento návrh neřeší. Přece si sami můžeme říci, že i ten návrh zákona byl reakcí na letošní rozhodnutí pražského zastupitelstva o tom, jak proběhnou letošní volby. Není to žádná snaha o komplexní úpravu, která by tuto pravomoc zastupitelstvům měst odebrala.

Připojuji se tedy k těm, kteří navrhuji zamítnout, vrátit se k tomu. Pokud se shodujeme na tom, že zastupitelstva tu nemají mít tu pravomoc, tak se musí novelizovat minimálně dva zákony, možná více. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. V tuto chvíli už... Vidím, že se ještě hlásí pan poslanec Pecina. Máte slovo.

Poslanec Martin Pecina: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážený pane premiére, já jsem se tady dneska dozvěděl spoustu nových zajímavých informací. Paní poslankyně Černochová říkala, že odmítáme diskusi na přípravě toho zákona. Já jsem se dneska dozvěděl, že tady vzniká nový volební zákon nebo nějaký volební kodex. Pochopil jsem, že už je ve fázi připomínkového řízení.

Já bych tedy chtěl říci, že já a myslím, že ani sociální demokracie, se v žádném případě nezříkám diskuse. Ale musíme to vědět a musí nám to někdo dát vědět nebo poslat nebo vyvěsit někde na webové stránky. My bychom na tom samozřejmě velice rádi nějak participovali, ale skutečně jsem do tohoto okamžiku netušil, že se nějaký nový kodex připravuje. Proto jsme na to nebyli schopni ani reagovat. Čili ta diskuse, jestli existuje, je možná mezi koaličními stranami. Nevím, na druhou stranu, jakým způsobem bude možná diskuse, když bude po meziresortním připomínkovém řízení a resorty a vláda ten návrh odsouhlasí, nevím, jakým způsobem potom budete diskutovat s opozicí. Čili jestli skutečně chcete diskusi, tak nám o tom prosím dejte vědět. Děkuji.

Možná by bylo dobré, kdyby pan ministr nám tady řekl, o čem ten kodex vlastně je, co tedy na těch 60 stránkách je, protože my vůbec netušíme. Takže pane ministře, kdyby bylo možné, tak my si to, protože to s tím tématem úzce souvisí, tak třeba to vyřešené bude a my si to tady rádi poslechneme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, v tuto chvíli již nikoho do diskuse přihlášeného nemám. Takže končím obecnou rozpravu. V tuto chvíli se chci zeptat, jestli chce mít závěrečné slovo ještě navrhovatel – pan poslanec nechce, ani paní zpravodajka nechce. Takže v tuto chvíli, protože jsme tady měli jeden návrh, a to návrh na zamítnutí. Ano, odhlásím

vás. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými identifikačními kartami. Doufám, že už jsme v plném počtu, takže můžu zahájit hlasování.

Zazněl tady návrh na zamítnutí, o tomto návrhu dám hlasovat. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 108 z přihlášených 126 pro 69, proti 55. Tento návrh byl přijat, to znamená návrh této novely zákona byl zamítnut.

Tím jsme se vypořádali s bodem číslo 15 a můžeme přejít k projednávání bodu číslo

16.

Návrh poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 88/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 88/1.

Nyní poprosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Jan Husák. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, dámy a pánové, dovoluji, abych uvedl tisk 88, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání.

V průběhu roku 2009 a v průběhu minulých měsíců dochází zejména na pražském ruzyňském letišti k celé řadě útoků laserovými zařízeními. Celá tato situace vyvolala samozřejmě pozornost odborné veřejnosti a všech těch, kterých se toto činění negativně dotýká. Po jednání s Ministerstvem dopravy jsme společně s poslanci panem Babákem, panem Laudátem připravili ve spolupráci s tímto Ministerstvem dopravy tuto novelu zákona o civilním letectví. Zmíním se jen o nejzákladnějších bodech, které jsou obsaženy v tomto tisku. Jsou obsaženy v podrobné důvodové zprávě.

Za první, tímto návrhem se zavádí nový druh ochranného pásma letišť, tj. zvláště vymezeného území v okolí letiště, v němž se zakazují či omezují určité činnosti z důvodu veřejného zájmu, kterým je ochranné pásmo se zákazem laserových zařízení. Dle ustanovení § 8 odst. 3 nařízení vlády č. 1

o ochraně zdraví před neionizujícím zářením, ve znění pozdějších předpisů, kterým se provádí zákon č. 258 o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se laserem rozumí jakékoli zařízení, které může být upraveno k vytváření nebo zesilování elektromagnetického záření v rozsahu vlnových délek, optického záření, primárně procesem kontrolované stimulované emise. Tento nový druh ochranného pásma vychází z aktuálních provozně technických potřeb dlouhodobě sledovaných a vyhodnocovaných na českých letištích.

Dále, tímto zákonem se upravuje další situace. V souladu se směrnicí Rady 94/56 ze dne 21. listopadu, kterou se zavádějí základní zásady pro vyšetřování nehod a nahodilých událostí v civilním letectví, tento návrh zmocňuje právnické osoby pověřené Ústavem pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod výkonem určitých činností na poli šetření nehod a nahodilých událostí v civilním letectví, aby výsledky činnosti, jimiž byli pověřeni, vtělili do zprávy o letecké nehodě. Dále je vše podrobně popsáno v důvodové zprávě.

Návrh dále zavádí nové skutkové podstaty a sankce za správní delikty v souvislosti se vznikem nového druhu ochranného pásma letišť se zákazem laserových zařízení. Sankce je zde uvedena do výše pěti milionů korun.

Protože celá tato situace, problematika ohrožování civilních letadel laserovými zařízeními, se stává velice závažnou, proto je navrhováno schválení této novely ve zkráceném řízení, a to podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, to znamená schválení již v prvním čtení.

Jak zde již bylo zmíněno, ve svých materiálech jste k tomuto tisku dostali stanovisko vlády, které tuto skutečnost potvrzuje. Stanovisko vlády je tudíž kladné.

Návrh zákona nebude mít dodatečné požadavky na státní či jiné veřejné rozpočty. Administrativní náklady spočívající ve zřízení ochranných pásem v okolí letišť Úřadem pro civilní letectví budou zabezpečeny z jeho stávajících zdrojů, a to finančních i personálních. Návrh nebude mít zásadní vliv na podnikatelskou sféru. Sociální dopady včetně vlivů na rovné postavení mužů a žen, jakož i dopady na životní prostředí se nepředpokládají. Návrh není v rozporu s mezinárodními smlouvami podle článku 10 Ústavy a s ústavním pořádkem České republiky.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl požádat o podporu schválení této novely zákona již v prvním čtení, protože tak jak bylo ověřeno cvičením, které proběhlo před 14 dny na ruzyňském letišti, mohu pouze potvrdit, že opravdu se jedná o velmi nebezpečné aktivity, které mo-

hou opravdu vést k vážným nehodám. Může docházet k tomu, že dojde k velké újmě na majetku a na životech lidí.

To zařízení funguje tak, pokud na něj zasvítí – a tyhle zkoušky probíhají ze dvou a půl kilometru, probíhaly se zeleným a modrým laserem – tak čelní sklo přistávajícího letounu se zbarví do zelena neproniknutelnou clonou a současně tyto paprsky pronikají do očí pilotů. Zařízení, která jsou volně přístupná na trhu, dosahují výkonů, které jsou opravdu velmi nebezpečné zdraví a mohou trvale poškodit zrak. Běžné ukazovátka se používá s výkonem do 5 miliwattů, na trhu jsou volně k dostání zařízení až 700 miliwattů.

Protože je možné tímto vytvořit podmínky pro postih těch, kteří takto zneužívají těchto zařízení, znovu se přimlouvám za schválení v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk některých poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Hojda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Hojda: Já děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, předkladatel vás seznámil velice podrobně s důvodem předložení tohoto návrhu zákona. Já bych chtěl jenom doplnit některé informace.

Návrh v tomto znění v podstatě byl podáván již začátek letošního roku při minulém jednání minulá Poslanecká sněmovna. Tento návrh podával poslanec Zdeněk Lhota s mým doplněním a jenom díky tomu, že bylo v podstatě zablokováno jednání Sněmovny a některé návrhy zákonů se nedostaly do třetího čtení, nebyl tento pozměňovací návrh, který byl podán k návrhu změny atomového zákona, projednán.

Protože tady byly řečeny důvody i co je obsahem tohoto návrhu zákona, nebudu se tím zabývat. Jenom bych snad doplnil následující. Problémy, které jsou s laserovými zařízeními a ohrožováním bezpečnosti letového provozu zejména v blízkosti velkých letišť, se začaly objevovat v minulých letech v zahraničí – u německých letišť, anglických letišť, ale i francouzských. A ti velice rychle přijali opatření, aby nemohla být letadla a piloti a samozřejmě i cestující ohrožováni. Bylo tady řečeno, že to ohrožení je velmi vážné a doopravdy se vyskytuje, zejména tedy v okolí ruzyňského letiště, ale nikdo samozřejmě nemůže zabránit tomu, aby se to nezačalo objevovat i v okolí dalších velkých letišť, kde je civilní provoz, ale i další provoz. A je zapotřebí připomenout, že i když nejde o přímé ohrožení, že by přímo došlo k havárii letadla, k ohrožení zdraví pilotů, ale ten, kdo sleduje pořady, které se zabývají leteckými katastrofami a velkými katastrofami, tak ví velice dobře, že zpravidla k velké katastrofě s fatálními následky a velkými ztrátami mnoha životů dochází právě řetězením takových-

to podobných menších nehod. My bychom měli dělat všechno pro to, aby právě k vážným porušení bezpečnosti letového provozu nedocházelo a aby i orgány, které mají zajišťovat bezpečnost letového provozu, měly dostatečné pravomoci k tomu, aby se tyto věci nemohly dít.

Já samozřejmě podporuji projednání i podle § 90, protože se domnívám, že se jedná o návrh, který, tak jak řekl i předkladatel, není v rozporu s žádnými zájmy, ani ne újmy případné svobody podnikání anebo i jiných aktivit lidí. A není to zejména tedy újma, která by byla ve prospěch činnosti takové, která by neohrožovala další účastníky letového provozu.

To by bylo k mé zpravodajské zprávě všechno.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím pana poslance Sedu, že se hlásí, takže máte slovo.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní místopředsedkyně. I když někteří už chtějí jít domů, jak na mě křičeli, tak přesto si dovoluji jenom pár poznámek.

Vážení členové vlády, vážené poslankyně, poslanci, návrh změny zákona o civilním letectví hodlá řešit, jak říkal pan předkladatel, podle důvodové zprávy negativní účinky laserového záření vůči pilotům letadel, a to zavedením ochranných pásem v okolí letišť Úřadem pro civilní letectví. Jenom připomenu, že současná ochrana před škodlivými účinky laserového záření je sice upravena na obecné úrovni, a to zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ale v praxi se velmi těžko používá, a to právě s ohledem na nutnost prokázat škodlivost účinků. Předkladatelé návrhu správně poukazují na proběhlé incidenty zejména na letišti Praha-Ruzyně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, chci upozornit, že zneužití laserového záření v případě vzletu či přistání je velmi nebezpečné, ale srovnatelně nebezpečné je i ve fázi přiblížení na přistání. Přijetí novel zákonů přispěje ke zvýšení letové bezpečnosti a také k bezpečnosti cestujících v letecké přepravě. Proto i já podporuji přijetí tohoto návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do obecné rozpravy? Nehlásí, takže já končím obecnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli chce mít ještě závěrečné slovo navrhovatel. Nechce. Zpravodaj také. Takže já v této chvíli přivolám kolegy, protože nebyla podána námitka proti projednání podle § 90 odst. 2, takže potřebujeme nyní rozhodnout o tom, zda budeme pokračovat v projednávání tohoto návrhu. Ještě snad někteří kolegové doběhnou, anebo už nikdo nedoběhne.

Já vám zatím přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 88 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 109 z přihlášených 128 pro 112, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Takže můžeme pokračovat. Zahajují tedy podrobnou rozpravu. V tuto chvíli nemám žádnou písemnou přihlášku, takže se táži, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Závěrečná slova asi navrhovatel ani zpravodaj nebudou chtít mít, takže můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jana Husáka, Františka Laudáta a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 88.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 110 z přihlášených 128 pro 113, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Vidím, že se s faktickou hlásí pan poslanec Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych nyní požádal o přestávku na jednání poslaneckého klubu sociální demokracie v délce hodiny a deseti minut. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V tuto chvíli vzhledem k tomu, že jsem dostala i avízo od šéfů jiných klubů, přerušuji dnešní schůzi. Sejdeme se opět v úterý ve 14 hodin a jednání začneme pevně zařazenými body číslo 56 a 89.

(Jednání skončilo ve 12.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

9. listopadu 2010 ve 14.03 hodin

Přítomno: 169 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují další den přerušené 7. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Prosím nejprve, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Zároveň vás všechny prosím, abyste mi nahlásili náhradní karty a jejich čísla, pokud jimi disponujete. (V sále je značný hluk.)

Zatím sděluji, že paní poslankyně Karolina Peake mi oznámila, že má náhradní kartu číslo 2.

A teď se dostávám k bloku omluv. Prosím vás o ztišení, pokud možno, abyste slyšeli, kdo se omlouvá z dnešního jednání.

Pan poslanec Tluchoř má náhradní kartu číslo 8.

A teď tedy omluvy. Ještě jednou prosím o klid. (Z lavic se ozývá šššš!)

Z poslanců se omlouvají Vojtěch Adam, Pavel Antonín, Jan Bauer, Jana Fischerová, Milada Halíková, Václav Horáček, Tomáš Chalupa, Petr Jalowiczor, Radim Jirout, Jana Kaslová, Daniel Korte, František Novosad, Josef Novotný starší, Anna Putnová, Aleš Roztočil, Marie Rusová, Adam Rykala, Jan Smutný, Josef Smýkal, Bohuslav Sobotka, Dana Váhalová, Jaroslav Vandas, Jaroslava Wenigerová, která se omlouvá dnes od 16.30 hodin, a Jiří Zemánek, tedy 24 kolegyň a kolegů.

Z členů vlády se omlouvají čtyři, to je pan ministr Jiří Besser, pan ministr Jiří Pospíšil, pan ministr Karel Schwarzenberg a pan ministr Alexandr Vondra. Tolik omluvy k dnešnímu dni.

Dovolte, abych vás ještě informovala o tom, že po dohodě s předsedy čtyř nebo na základě jednání dnešní dopolední porady s předsedy poslaneckých klubů je zde návrh na vyřazení všech zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 7 schůze kromě již pevně zařazených bodů, tedy bodu 56 a 89, jsou to sněmovní tisky 70 a 145. Jsou to, jak jistě víte, návrhy ve třetím čtení. V pátek Sněmovna svým hlasováním vyčlenila také jiné hodiny kromě stanovených jednacím řádem pro projednávání zákonů ve třetím čtení, čili je možnost tyto zákony dnes projednávat.

Pro informaci dodám, že přehled zbývajících neprojednaných bodů 7. schůze vám byl všem rozdán na lavice.

Dámy a pánové, zahajují projednávání... (Odmilka kvůli velkému hluku v sále.)

Zeptám se nejprve, jestli se někdo hlásí ještě k pořadu schůze.

Náhradní kartu číslo 10 má pan poslanec Babák, náhradní kartu číslo 11 pan kolega Vysloužil.

K pořadu schůze se nikdo nehlásí, proto zahajuji bod

56.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 70/ - třetí čtení

Je to první bod, který jsme si takto zařadili. Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo místopředseda vlády a ministr vnitra Radek John, a také prosím zpravodajku výboru pro obranu a bezpečnost paní poslankyni Ivanu Řápkovou. Vám všem ostatním sdělím, že pozměňovací návrhy jste obdrželi jako sněmovní tisk 70/2.

Nejprve otvírám rozpravu a táž se, kdo se hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Upozorňuji, že lze navrhnout pouze opravy gramatických chyb či legislativně technické úpravy.

Paní poslankyně Řápková, prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, dámy a pánové, navrhuji tyto legislativně technické připomínky k tisku číslo 70.

U pozměňovacího návrhu C poslance Viktora Paggia, strana 21 až 22 pozměňovacího návrhu číslo 70/2:

V bodu jedna za slova „v § 180i“ doplnit slova „odstavec 2“. To znamená, že se jedná o upřesnění textu.

V bodu tři v poslední větě tohoto bodu nahradit slova „§180i odstavec 4“ slovy „§180j odstavec 4“. Jedná se o opravu písařské chyby.

A v bodě pět nahradit slovo „ministr“ slovem „ministerstvo“.

Dále u pozměňovacího návrhu H poslance Marka Šnajdra, poslankyně Zdeňky Horníkové a poslance Borise Štátného na straně 28 pozměňovacího návrhu 70/2:

v bodu čtyři v úvodním ustanovení odstavce 3 slova –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Prosím o klid všechny. Je před námi poměrně složitě hlasování s velkým množstvím pozměňovacích návrhů, a abychom se nedopustili chyby, je potřeba hlídat i to, co teď čte paní poslankyně jako návrhy legislativně technické. Pokusíme se tím ujasnit a zjednodušit další proceduru.

Čili důrazně žádám o to, abyste zasedli na svá místa a věnovali pozornost tomu, co projednáváme.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji.

Takže ještě jednou – u pozměňovacího návrhu H poslance Marka Šnajdra, poslankyně Zdeňky Horníkové a poslance Borise Štátného v bodu čtyři v úvodním ustanovení odstavce 3 slova „dle bodu 2b“ nahradit slovy „podle odstavce 2 písm. b)“ a slova „dle bodu 1“ nahradit slovy „podle odstavce 1“. A v písmenu a) bodu čtyři slovo „úřadně“ nahradit slovem „úředně“. Slova „dle bodu 1“ nahradit slovy „podle odstavce 1“.

Dále u stejného pozměňovacího návrhu v bodu šest nahradit slova „ministr vnitra na návrh ministra zdravotnictví“ slovy „Ministerstvo vnitra na návrh Ministerstva zdravotnictví“ a dále slova „dle bodu 1 výše“ nahradit slovy „podle odstavce 1“

Další legislativně technické připomínky se týkají pozměňovacího návrhu I poslance Františka Bublana. Jsou na straně 30 pozměňovacího návrhu 70/2: V bodu 16 v úvodním ustanovení slova „v části první“ nahradit slovy „v části čtvrté“.

To je vše.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, paní poslankyně. Zeptám se ještě, zda se někdo další hlásí. Pan kolega Bublan. Prosím.

Paní poslankyně Emmerová má náhradní kartu číslo 12.

Prosím, pane kolego. Je rozprava ke třetímu čtení, je možno vznést pozměňovací návrhy legislativně technické či gramatické úpravy a je možno samozřejmě přednést i nějaké stanovisko.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já už jsem se k tomuto zákonu vyjadřoval dvakrát, nicméně před třetím čtením mi dovoluete několik poznámek k navrženým pozměňovacím návrhům.

První poznámka se týká pozměňovacího návrhu, který byl odhlasován ve výboru pro obranu a bezpečnost, který předložila paní poslankyně Řápková. Vyjadřuji nesouhlas s touto změnou, protože se jedná o změnu, která se dotkne cizinecké policie, a i když nejsem a priori proti tomu, aby se zcivilňovala tato problematika, tak se domnívám, že v tuto dobu není nejvhodnější tímto postupem jít dopředu. Chtělo by to nějakou větší diskusi.

Nicméně je tam ještě jeden problém, a ten vzniká tím, že se převádí udělování víz k pobytu nad 90 dnů z cizinecké policie na Ministerstvo vnitra. Cizinci, kteří podali žalobu proti rozhodnutí cizinecké policie, že jim byla zrušena platnost pobytu, víza nad 90 dnů nebo povolení k dlouhodobému pobytu nebo byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti tohoto po-

volení, se nemají ke komu odvolat. Oni se mohou odvolat zase k cizinecké policii, nikoliv k Ministerstvu vnitra.

Já bych si potom dovolil navrhnout, aby při hlasování se o bodu číslo 5 hlasovalo odděleně.

Další poznámka se týká pozměňovacího návrhu pana poslance Šťastného. Tento návrh směřuje k tomu, aby některým cizincům s dlouhodobým pobytem – to jsou držitelé víz nad 90 dnů, cizinci, kteří sem přišli ke sloučení rodiny, studenti, vědecktí pracovníci, držitelé zelených a modrých karet – byla uložena povinnost ihned po svém vstupu se podrobit lékařskému vyšetření v jednom z akreditovaných zdravotnických zařízení. Tento návrh považuji trochu za nesmyslný, protože se vztahuje pouze na cizince, kteří zde budou pobývat na dobu delší než 90 dnů. Pokud bychom chtěli zabránit šíření nějakých nemocí nebo bakterií, tak připomínám, že tyto bakterie moc nerozlišují mezi tím, jestli je tady někdo 89 dnů, nebo 91 dnů. Z tohoto pohledu si myslím, že je to diskriminační a nemá to žádný význam. Navíc je tady velké riziko rozporu s evropským právem, protože pozměňovací návrh ukládá povinnosti cizincům, na které se vztahují příslušné směrnice Evropské unie, směrnice o slučování rodiny, směrnice o studentech, vědeckých pracovnících a o modrých kartách. Žádná z těchto směrnic neumožňuje podrobovat jejich držitele navržené povinnosti a rušit jim povolení k pobytu pouze z toho důvodu, že při vstupu se nepodrobili lékařské prohlídce. Je to určité dublování, protože každý cizinec, který žádá o vízum, musí nejdříve předložit potvrzení o tom, že se podrobil lékařské prohlídce, že je zdravotně v pořádku, a na základě toho je mu vízum uděleno, takže není důvod k tomu, aby po přijetí sem se znovu podroboval nějaké zdravotní prohlídce.

Další návrh pana poslance Šnajdra, paní poslankyně Horníkové a pana poslance Šťastného – s těmito návrhy rovněž nemohu souhlasit, protože z větší části neodrážejí veřejné zájmy České republiky, ale pouze soukromé zájmy komerčních pojišťoven.

Jinak k ostatním návrhům mám celkem pozitivní stanovisko. Myslím, že většinu z nich lze podpořit, a také to v konečném hlasování učiním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Doufám, že váš návrh byl zaznamenán. Jestli jsem tomu rozuměla, chcete v jednom případě oddělené hlasování. Prosím, abyste zopakoval přesně, kterého bodu by se to mělo týkat.

Poslanec František Bublan: Já to zopakuji. Je to návrh z výboru pro obranu a bezpečnost, pozměňovací návrh pod písmenem A. Navrhují, aby se o bodu 5 hlasovalo odděleně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod A5, oddělené hlasování. Ano. Zaznamenali jsme to, vyrovnáme se s tím, až se budeme bavit o způsobu hlasování. To byl pan kolega Bublan.

Nyní o slovo požádal pan poslanec Šťastný. (Mnozí poslanci se pohybují po sále.) Prosím všechny ostatní, aby zasedli do lavic!

Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, já bych jen stručně zareagoval na připomínku pana poslance Bublana k pozměňujícímu návrhu, který jsem předložil, který se týká povinného vyšetřování cizinců, kteří žádají o trvalý pobyt. Chtěl bych vyvrátit dvě mylné informace.

Ta první je – skutečně ten návrh, jak je předložen, vyžaduje, aby cizinci byli vyšetřováni v akreditovaných pracovištích na základě akreditace Ministerstva zdravotnictví, nicméně přidělení nebo udělení té akreditace je obligatorní. To znamená, že je zcela vyloučeno, aby kdokoliv, kdo splní požadavky, které budou předem dány, takovou akreditaci neobdržel. Čili možnost, že Ministerstvo zdravotnictví bude rozhodovat, že to či ono zdravotnické zařízení akreditaci dostane, nebo nedostane, je zcela vyloučená. Jestliže někdo například chce vyšetřovat cizince proti tomu, zda má tuberkulózu, či nemá, tak je evidentní, že jistě oční klinika takové vyšetření provádět nemůže, ale že to musí být například praktický lékař, internista či pneumolog. Čili jakékoliv selektování ze strany Ministerstva zdravotnictví v tomto ohledu je zcela vyloučené.

Druhý argument, že to není potřeba, je také mylný. Chci jen upozornit, že se tady pohybují a nadále budou pohybovat desítky tisíc cizinců, kteří přicházejí z nejrůznějších zemí, kde hrozí obrovské epidemiologické riziko. Ministerstvo zdravotnictví v této chvíli nemá žádnou možnost přikázat nebo nařídít, aby tito cizinci byli před udělením povolení k trvalému pobytu řádně zdravotně vyšetřeni, pouze dnes existuje možnost, která je v zákoně, že pokud má příslušný pracovník důvodné podezření, může o takové vyšetření požádat. Jistě chápete, že policista za přepážkou, kterého dělí od daného cizince nebo žadatele několikacentimetrové sklo, není a ani nemůže být jakýmkoliv způsobem odborně způsobilý k tomu, aby poznal, zda ten člověk má syfilis, žloutenku nebo tuberkulózu. Já na tuto věc upozorňuji.

Tento návrh byl projednán a měl být předložen už v minulém volebním období na základě komunikace s hlavním hygienikem České republiky panem doktorem Vítem. Ministerstvo zdravotnictví, resp. hlavní hygienik na tomto návrhu spolupracoval, existuje k tomu kladné stanovisko, a nebude-li schválen jako pozměňovací návrh, chci tady anoncovat celé veřejnosti, že jej předložím jako poslanecký návrh zákona, samozřejmě v

rámci řádného projednání s našimi koaličními partnery, ale i opozicí. Díky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Další do rozprav? Hlásí se prosím někdo? Pokud tomu tak není, tak končím rozpravu ve třetím čtení a budeme se moci věnovat hlasování o pozměňovacích návrzích. Ale nejprve poprosím paní zpravodajku, aby nám představila proceduru. Prosím, abychom ji pozorně poslouchali, poté bychom hlasovali o jednotlivých pozměňovacích návrzích a potom, až odhlasujeme všechny pozměňovací návrhy, tak by měla pět minut legislativa na to, aby zkontrolovala, zda vše proběhlo před závěrečným hlasováním tak, jak mělo, a teprve poté by následovalo závěrečné hlasování. Tolik nyní z mé strany.

Teď prosím o proceduru paní zpravodajku.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji za slovo. Bylo předloženo celkem 9 pozměňovacích návrhů. Pod písm. A je to pozměňovací návrh výboru pro obranu a bezpečnost, pod bodem B je to pozměňovací návrh poslankyně Jitky Chalánkové, pod bodem C je to pozměňovací návrh pana poslance Viktora Paggia, pod písm. D návrh pana poslance Zdeňka Boháče, pod písm. E je to návrh pana poslance Borise Šťastného, pod písm. F je to pozměňovací návrh paní poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové, pod písm. H je to společný návrh poslanců Marka Šnajdra, paní Zdeňky Horníkové, pana Borise Šťastného a pod písm. I je to pozměňovací návrh pana poslance Františka Bublana.

Vzhledem k tomu, že pozměňovací návrh pana poslance Davida Kádnera pod písm. G mění pozměňovací návrh pod písm. A, navrhuji tuto proceduru – abychom nejdříve hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písm. G a pak bude následovat písmeno A, B, C, D, E, F, H, I a pak samozřejmě bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je procedura s tím, že tam bude muset být ještě oddělené hlasování o... Pardon, ještě paní kolegyně Bebarová-Rujbrová, ale zaregistrovala jsem také návrh pana poslance Bublana, který chce v rámci bodu A, tedy v tom výborovém hlasování, oddělené hlasování o bodu číslo 5. Bylo to tak?

Poslankyně Ivana Řápková: Bylo to tak. Já navrhuji, abychom o každém bodu hlasovali tedy jako celku, o každém návrhu jako celku, a abychom rozhodli hlasováním, zda budeme hlasovat odděleně o jednotlivých částech pozměňovacího návrhu A. Nejdřív budeme hlasovat o bodu G a pak o těch ostatních návrzích.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: K prvnímu bodu, jestli dovolíte, tak bych navrhla. První hlasování o legislativně technických úpravách, o těch, které byly načteny teď v rámci třetího čtení. To by bylo první hlasování.

Poté by následovaly, jak vy jste navrhla, bod G, bod A s výjimkou bodu číslo 5 a všechny ostatní body v rámci výborového pozměňovacího návrhu pod písm. A v jednom hlasování, pokud si někdo nevymíní jiné, a potom by následovaly body C, D, E atd.

Paní kolegyně Bebarová-Rujbrová se ještě hlásí k proceduře. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano. Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Paní zpravodajka navrhuje hlasovat podle písmen, tedy podle předkladatelů, pokud jsem to dobře pochopila. Já jsem předložila, a máte je pod písmenem F, čtyři návrhy, které věcně spojuje pouze problematika ochrany lidských práv azylantů, ale které jsou zcela jednoznačně oddělitelně hlasovatelné, a já navrhuji jejich oddělené hlasování. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je písmeno F, jestli si rozumíme, a tam jsou vaše návrhy a to byl návrh na to, aby se hlasovalo – chcete o každém zvlášť z těch čtyř? Každý z těch čtyř návrhů zvlášť.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Ano. Každý se týká zcela jiné problematiky. Nemýlím-li se, je to podobné u návrhu pana poslance Bublana, ale záleží na jeho stanovisku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže budeme hlasovat u vás F1, F2, 3, 4, čtyřmi hlasováními se vyrovnáme s tímto bodem. Rozumím tomu a prosím o další návrhy. Pan kolega Bublan.

Poslanec František Bublan: Vzhledem k tomu, že já mám těch návrhů 14, tak bych navrhoval, aby se hlasovalo o všech najednou kromě bodů 9 až 12. To bych chtěl oddělené hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zvlášť bod 9, zvlášť bod 12.

Poslanec František Bublan: 9 až 12.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: 9 až 12. Čili 1 až 8 dohromady a potom zvlášť každý z těch vašich návrhů. Ještě se někdo hlásí k proceduře? Nehlásí se nikdo.

Čili teď budeme hlasovat nejprve o tom, zda schválíme proceduru

tak, jak jsme ji teď probrali a poskládali, a potom budeme podle tohoto postupu jednotlivě hlasovat.

Zahajují hlasování pořadové číslo 111 a táží se, kdo je pro to, abychom se řídili touto procedurou. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 111, přítomno 168, pro 161, proti 1. Proceduru jsme schválili a můžeme tedy zahájit hlasování.

První návrh tedy bude na legislativně technické úpravy, které zazněly v rámci třetího čtení, a budeme o nich hlasovat o všech najednou.

Zahajují hlasování pořadové číslo 112 a táží se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 112, přítomno 168, pro 158, proti 1. Legislativně technické úpravy jsme schválili.

Nyní budeme hlasovat tak, jak nám paní zpravodajka bude vždycky uvádět jednotlivé návrhy. Poprosím ji též, aby k nim sdělila Sněmovně své stanovisko, a o totéž požádám pana ministra.

Čili jak zní první návrh?

Poslankyně Ivana Řápková: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G, který předložil poslanec David Kádner. Jsou to body G1 až G3 a navrhuje, abychom hlasovali o tomto pozměňovacím návrhu jako celku. Stanovisko je kladné. (Ministr také kladné stanovisko.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 113. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 113, přítomno 168, pro 162, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat. Prosím o další návrh, paní zpravodajko.

Poslankyně Ivana Řápková: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písm. A. Je to pozměňovací návrh, který byl schválen výborem pro obranu a bezpečnost. Tento pozměňovací návrh v části první v bodě 61 je již ve znění schváleného pozměňovacího návrhu pana poslance Kádnera a byl tedy návrh, abychom hlasovali nejdříve odděleně o bodu číslo 5 a ostatních bodech jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Takže budeme hlasovat nejprve o bodu číslo 5, jestli takto by to bylo možné, jak si přál pan poslanec Bublan. (Zpravodajka i ministr stanovisko kladné.)

Zahajují hlasování pořadové číslo 114. Táží se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 114 přítomno 168, pro 102, proti 58. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Řápková: Nyní budeme hlasovat o ostatních bodech pozměňovacího návrhu, jak jsem již říkala, ve znění pozměňovacího návrhu pana poslance Davida Kádnera. Stanovisko je kladné. (Ministr má stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 115. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 115 přítomno 168, pro 102, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Řápková: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu B paní poslankyně Chalánkové. Stanovisko je neutrální. (Ministr má stanovisko neutrální až kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: (Veselost v sále.) S tím se Sněmovna jistě vyrovná.

Zahajují hlasování pořadové číslo 116. Kdo je pro tento návrh? Proti?

V hlasování pořadové číslo 116 přítomno 168, pro 157, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Řápková: Budeme hlasovat o dalším pozměňovacím návrhu pod bodem C, který předložil pan poslanec Viktor Paggio. Budeme hlasovat o bodech C1 až C8 jako celku. Stanovisko je kladné. (Ministr má stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 117. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 117 přítomno 169, pro 144, proti 1. Také tento návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Řápková: Další pozměňovací návrh, o kterém budeme hlasovat, je pozměňovací návrh pod písmenem D pana poslance Zdeňka Boháče. Stanovisko je kladné. (Ministr má stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 118. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 118 přítomno 169, pro 168, proti 1. Návrh jsme schválili.

Poslankyně Ivana Řápková: Dalším pozměňovacím návrhem pod písmenem E je návrh pana poslance Borise Šťastného. Navrhl, abychom hlasovali o návrhu jako celku. Stanovisko je záporné. (Ministr má stanovisko záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 119. Táhá se, kdo je pro návrh. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 119 přítomno 169, pro 13, proti 113. Návrh přijat nebyl.

Poslankyně Ivana Řápková: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové. Budeme hlasovat o každém bodu zvlášť, to znamená, že nejdříve budeme hlasovat o bodu F1. Stanovisko záporné. (Ministr má stanovisko záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 120. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 120 přítomno 169, pro 62, proti 94. Návrh přijat nebyl.

Poslankyně Ivana Řápková: Dále budeme hlasovat o bodu F2 stejného pozměňovacího návrhu. Stanovisko záporné. (Ministr má stanovisko záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 121. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 121 přítomno 169, pro 61, proti 94. Návrh přijat nebyl.

Poslankyně Ivana Řápková: U stejného pozměňovacího návrhu budeme hlasovat o bodu F3. Stanovisko záporné. (Ministr má stanovisko záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 122. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 122 přítomno 169, pro 63, proti 102. Nebylo přijato.

Poslankyně Ivana Řápková: Poslední návrh u stejného pozměňovacího návrhu, to znamená bod F4, stanovisko záporné. (Ministr má stanovisko záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 123. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 123 přítomno 169, pro 62, proti 102. Také tento návrh jsme zamítli.

Poslankyně Ivana Řápková: Budeme pokračovat pozměňovacím návrhem pod písmenem H poslanců Marka Šnajdra, Zdeňky Horníkové a Borise Šťastného. Vzhledem k tomu, že již byl přijat pozměňovací návrh pod písmenem C poslance Paggia, jsou hlasovatelné pouze body H2 a H7. Stanovisko je kladné. (Ministr má stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 124. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 124 přítomno 169, pro 105, proti 36. Návrh byl přijat.

Poslankyně Ivana Řápková: Můžeme přejít k poslednímu pozměňovacímu návrhu pod písmenem I. Je to pozměňovací návrh pana poslance Bublana. Vzhledem k dříve schváleným pozměňovacím návrhům jsou již nehlasovatelné body I1, I2, I3, I4 a I6, to znamená, že zbývá celkem 11 bodů – I5, I7 a I8, o kterých můžeme hlasovat dohromady. Pak jsou to body I9, I10, I11 a I12. O těch budeme hlasovat dohromady jako o celku. Dále budeme hlasovat o bodech I13, I14, I15 a I16. To znamená, že budou tři hlasování. Nejdříve tedy o bodech I5, I7 a I8.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Souhlasí takto pan kolega Bublan? Ano. Nejprve I5, 7 a 8. (Stanovisko zpravodajky i ministra je záporné.)

Zahajují hlasování pořadové číslo 125. Táhá se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 125 přítomno 169, pro 67, proti 100. Návrh přijat nebyl.

Poslankyně Ivana Řápková: Dále tedy budeme hlasovat o bodech I9, I10, I11 a I12. Stanovisko záporné. (Ministr má stanovisko záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 126. Ptám se, kdo je pro tyto návrhy? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 126 přítomno 169, pro 65, proti 100. Návrhy přijaty nebyly.

Poslankyně Ivana Řápková: A nyní budeme hlasovat o bodech I13, I14, I15 a I16, stanovisko je záporné. (Ministr: Záporné)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 127. Kdo souhlasí s těmito body? Kdo je proti?

Hlasování číslo 127, přítomno 170, pro 67, proti 96. Návrhy přijaty nebyly.

Poslankyně Ivana Řápková: A nyní, protože jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, můžeme hlasovat o zákonu jako celku ve znění schválených pozměňovacích návrhů. Stanovisko kladné. (Ministr: Stanovisko kladné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem ještě avizovala předtím chvilku pro legislativu (legislativa nepotřebuje), tak legislativa to sledovala s námi, neshledává žádný problém, čili přestávku pro kontrolu nebudeme muset vyhlašovat. Jsme tedy před závěrečným hlasováním, stanoviska zazněla.

Zahajují hlasování pořadové číslo 128 a táži se, kdo je pro návrh zákona. Kdo je proti tomuto zákonu?

Hlasování pořadové číslo 128, přítomno 169, pro 104, proti 32. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji též panu ministrovi. Tím jsme se vypořádali s prvním bodem našeho dnes schváleného pořadu schůze. Končím tedy projednávání bodu číslo 56, sněmovního tisku 70.

Pan kolega Laudát se hlásí.

Poslanec František Laudát: Omlouvám se, nepochybně hlasování, jenom pro stenozáznam – u hlasování číslo 119 jsem chtěl hlasovat proti, na sjetině mám pro. Prosím o opravu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to oznámení pro stenozáznam. Děkuji vám, pane kolego, a my se budeme věnovat neprodleně dalšímu bodu.

Zahajují projednávání bodu

89.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 180/2005 Sb., o podpořevýroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpořevyužívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 145/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal... a už vidím, že zde mám pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kocourka, též zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Milan Urban již zaujal své místo. Pro nás ostatní doplním, že jsme obdrželi sněmovní tisk 145/2, který obsahuje návrh na zamítnutí a též pozměňovací návrhy.

Nejprve otevírám rozpravu ve třetím čtení. Jediná přihláška, kterou jsem písemně obdržela, je od pana poslance Látky. Pan kolega Látko prosím nyní jako první v rozpravě ve třetím čtení ke sněmovnímu tisku 145. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Jan Látko: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovolte mi ve svém vystoupení vycházet z žádosti Ing. Jany Syslové z Kroměříže:

„Vážený pane poslanče, obracím se na vás jako poslance v případě projednávání novely zákona 261/2007, sněmovní tisk 145/2. Firma mého manžela uvedla v listopadu 2009 do provozu solární elektrárnu umístěnou na střeších provozních budov o instalovaném výkonu 106,2 kW. Fotovoltaické panely jsou umístěny na střeše výrobní haly, na střeše skladu, na střeše kotelny –“

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego, já vás nerada vyrušuji, opravdu prosím všechny přítomné, aby zasedli do svých lavic a věnovali vám pozornost. Všichni ostatní nechť opustí jednací sál. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Látko: Děkuji. „... na střeše administrativní budovy. Celkově osazená plocha 1145 metrů čtverečních střeš. K uvedenému kroku jsme se rozhodli po důkladné ekonomické rozvaze uvažované jako možnost alternativního zdroje energie pro vlastní výrobu na základě garancí výkupních cen státem na dobu 15 let.

Vzhledem k tomu, že jsme neměli volné finanční prostředky, uzavřeli jsme na pořízení této technologie leasingovou smlouvu se splatností 12 let a úvěr na spoluúčást se splatností 15 let. Musím podotknout, že pouze a jedině vzhledem k tomu, že výkupní cenu elektrické energie garantoval stát, jsme přistoupili k tomu, že za splátky leasingu ručíme

provozní halou a za splátky úvěru ručíme svým rodinným domem.

Střecha je mírně vyosená z ideálního úhlu, a tudíž nikdy nedocílíme maximálního možného výnosu, který je možný u elektráren instalovaných na volné ploše.

Důsledkem státního návrhu o zavedení srážkové daně ve výši 26 % se ocitneme v situaci, kdy budeme muset vstoupit do insolvenčního řízení a celá naše rodina zůstane bez domova. Vlivem subjektivních i objektivních okolností nejsme v současné době schopni dotovat provoz elektrárny z jiných zdrojů. Chci vás ale znovu ubezpečit, že k uvedenému kroku bychom se nikdy neodhodlali, nebýt garancí státu. Domníváme se, že Poslanecká sněmovna nejedná o návrhu s plným vědomím skutečné situace, kdy se rozhoduje na základě nesprávných podkladů.

Snížením tržeb o 26 % dojde k základnímu porušení úmluvy garantované tímto státem na 15 let. Nemáme námitek proti zdanění zisků z provozu solárních elektráren, a to třeba i zvláštní vyšší sazbou daně. Tím by došlo k reflexi rozdílných nákladů pořízení a provozu solárních elektráren a zrovnoprávnění všech subjektů. Touto cestou se však evidentně vydala vláda.

Žádáme o přijetí pozměňovacího návrhu pana poslance Plachého či o zamítnutí celé novely zákona. Domníváme se, že počet a velikost instalací na střeše budov netvoří v celkovém procentu instalací významnou položku a jejich podpora je v duchu uvedených zákonů, což upravuje návrh novelizace zákona 180/2005 Sb. Domníváme se, že uvedenou změnou by byl alespoň částečně zmírněn tvrdý dopad na výrobce solární energie, kteří nepřistupovali k uvedeným realizacím se spekulativními úmysly.“

Vážené kolegyně, kolegové, mně jde především o ochranu malých a středních investorů, kteří realizovali své podnikatelské záměry dle platných zákonů a norem, a tento vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 180/2005 Sb., o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, jim tuto šanci mění. Takže tzv. změna pravidel v průběhu hry.

Jsem rád, že návrh zákona preferuje ochranu zemědělského půdního fondu, ale solární elektrárny umístěné na střeších rodinných domů, stodol, garáží nebo na střeších škol, školek či administrativních budov veřejné správy i na střeších skladů či výrobních hal se mi nezdají tak problematické jako např. známé plantáže fotovoltaických panelů, které nám začínají měnit i krajinný ráz. V případě schválení novely pak mám velké obavy ze spousty možných arbitráží, které zřejmě čekají náš stát především od větších investorů.

Na základě výše uvedeného podporuji pozměňující návrh kolegy Jaroslava Plachého, který v § 7d osvobozuje od odvodů výroby do 200 kW. Svůj pozměňovací návrh na 90 kW pak ponechávám pouze jako variantní řešení.

Závěrem pak jen to, že pokud jsem nehlasoval pro retroaktivitu ve stavebním spojení, nejsem ochoten hlasovat pro retroaktivitu v tomto nedokonalém zákonu, který může být pro Českou republiku časovanou bombou.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Jenom se ujišťuji, že jste mínil svůj návrh tak, že pod písmenem F, tak jak byl podán, jej považujete na hlasovatelný pouze ve chvíli, kdy nebude přijat pozměňující návrh pana poslance Plachého – bylo to tak míněno? (Ano.) Dobře.

Pan kolega Pavel Kováčik se hlásí, předseda poslaneckého klubu KSČM. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, přeji hezký dobrý den při úterním odpolední. Dovolte mi, abych jménem poslaneckého klubu a také vzhledem k tomu, co v posledních dnech probíhá na našich mailových adresách, v médiích, ať už jsou to tištěná nebo elektronická, a koneckonců i v občanské veřejnosti, že tu ten, tu onen poslanec nebo poslankyně, tu ten, tu onen funkcionář má tolik a toliká výkonnou solární elektrárnu na svém poli nebo na své střeše, dovolte mi, abych v této souvislosti prohlásil jménem poslaneckého klubu KSČM, že o tomto zákoně poslanci KSČM hlasují tak, že nejsou ve střetu zájmů. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Kováčik. Nyní o slovo požádal ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že při projednávání tohoto návrhu zákona vznikly výkladové nejasnosti a diskuse, za kterou děkuji, o tom, zda srážková daň ze solárních elektráren bude, či nebude daňově uznatelným nákladem, rád bych jednoznačně prohlásil na zvukový záznam před hlasováním, že to je daňově uznatelný náklad. Opírám se při tomto tvrzení o § 24 odst. 2 písm. p) zákona o daních z příjmů, kde je jasně řečeno, že daňově uznatelným nákladem jsou odvody, které poplatník je povinen odvádět podle zvláštních zákonů. Typickým příkladem je třeba silniční daň. I ta je samozřejmě na základě tohoto ustanovení daňově uznatelným nákladem. I tak tento odvod bude daňově uznatelným nákladem.

Já jsem ještě dnes ráno požádal legislativu Ministerstva financí o závazné stanovisko. Tak to vykládá legislativa Ministerstva financí, tak to

vykládá daňová správa a v této zemi není finanční úřad, který by tuto srážkovou daň odmítl uznat pro odpis ze základu daně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Paní předsedkyně, dámy a pánové, když jsme měli možnost sledovat média referující o tomto problému, tak jsme se nejprve dozvěděli, že díky tomu boomu hrozí až 20procentní navýšení elektrické energie. Vláda okamžitě začala konat, což je samozřejmě správně, protože to je dramatické navýšení. A najednou jsme se začali z médií dozvídat, že to nebude asi 20procentní, ale vláda zařídí nižší, možná jen 12procentní. A dneska – že tedy vláda zařídí možná jen 5procentní navýšení cen a zdražení cen elektrické energie díky tomu solárnímu boomu.

Celá situace okolo tohoto problému mi přijde hodně zvláštní. Zvláštní proto, že vedle toho, jak paralelně média informují o zdražování energie, tak paralelně dostávají různí spotřebitelé, větší spotřebitelé, od distribučních firem nabídky na výrazné slevy nákupu elektrické energie v příštím roce. Tak jak to je? Ta energie klesne?

A nejde o nějaké gigantické spotřebitele charakteru velkých průmyslových podniků, ale jde o běžné střední spotřebitele, spotřebitele střední velikosti. Tak bude zdražení, nebo naopak bude zlevnění té elektrické energie? To je první otázka, která mně není jasná, protože tyto informace se vzájemně vylučují.

Druhá věc. Tato Poslanecká sněmovna přijala nějaký zákon podporující ten solární boom. Udělali jsme asi všichni, kdo pro to hlasovali, chybu. Nicméně, je možné tu chybu napravit zpětně? Víte, že jsme opakovaně říkali, že není možné problém řešit retroaktivitou, že to může dostat Českou republiku do vážných problémů. A já z tohoto místa velmi důrazně žádám pana premiéra Nečase, pana ministra financí a pana ministra průmyslu, aby zde předstoupili před tuto Sněmovnu a jasně nám ukázali právní analýzy, které doloží, že České republice nehrozí přijetím tohoto zákona soudní a arbitrážní řízení o poměrně velké částky a že slíbí na svou čest, že takovéto ohrožení není, a že pokud k němu někdy v budoucnu dojde, tak oni se za ztráty z těchto arbitráží osobně zaručují, včetně svého osobního majetku. Pokud vláda věří tomu, že to, co tady dnes máme přijmout, je neprůstředné a nebude stát stovky, možná stovky milionů, ne-li miliardy za pár let na arbitrážích, tak všichni tito tři pánové zde předstoupí a bez problémů se opřou o právní analýzy renomovaných právníků a bez problémů se nám zaručí svým čestným slovem, že za tyto případné škody ponесou veškerou svoji osobní i majetkovou zodpovědnost.

Protože já, dámy a pánové, samozřejmě nejsem právník a problému nerozumím, tak jsem se zeptal celé řady právníků, jestli tady je nějaké riziko. Jsem jen lékař, nemohu rozumět tomu, jestli současná novela, jak ji připravila vláda, v sobě má, či nemá nějaké úskalí. Všichni právníci, které jsem oslovil a kteří se s problémem seznámili, řekli jednoznačně, že si myslí s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou, že ti, kteří do toho solárního byznysu investovali za určitých podmínek, které jim dala tato Poslanecká sněmovna a vláda České republiky, uspějí a budeme platit v průběhu příštích let obrovské sankce.

Já bych chtěl slyšet, jestli vláda tyto právní názory sdílí, jestli je zná a jestli vůči nim má stejně relevantní právní analýzy, které říkají opak. Tuto jistotu chci slyšet dnes, protože jinak tady hrajeme před veřejností velmi ošklivé divadlo. To divadlo totiž spočívá v tom, že dneska vláda bude říkat: Milý národe, my jako vláda jsme zabránili zdražení elektrické energie, protože jsme zkrátily ten solární byznys. Tomu musím zatleskat i já, byť jsem z opozice. Otázkou ovšem je, jestli vůbec nějaké zdražení hrozí. Jestli to není naopak úplně jinak a jestli to není celé jen jakási hra s veřejností. A současně stejná vláda přitom ví, že tento krok, tento vládní návrh zákona, uvrhne Českou republiku do povinnosti za pár let platit desítky miliard, možná stovky miliard, prohraných arbitráží těm zahraničním investorům, protože pak by to byl velmi špatný obchod.

Dnes bychom možná zabránili nepříjemnému nárůstu cen elektrické energie, ale za pár let bychom my všichni, tedy občané České republiky, museli za tuto vládu zaplatit chybné rozhodnutí. Toto rozhodnutí by skutečně bylo extrémně drahé.

Já tedy chci a vyzývám pana premiéra Nečase, aby jasně řekl, že nic takového nehrozí, že takové nebezpečí není, protože pokud by bylo, tak nejde o nic jiného než o prohloubení dluhu České republiky, a to zcela fatálním a enormním způsobem. V podstatě vy byste si jenom jakoby půjčili ty peníze od těch investorů, protože pak na arbitrážích byste jim je museli vrátit i s úroky. To mně nepřijde vůbec prozíravé, zvláště od vlády, která se holedbá tím, že nechce zadlužovat Českou republiku. To byste ji uvrhli do možná jednoho z největších dluhů v české historii.

Takže, nezbyvá mi, než zopakovat svoji žádost, svoji otázku směrem k premiéru Nečasovi, k ministroví financí Kalouskovi a k panu ministroví průmyslu Kocourkovi, aby zde předstoupili před tuto Sněmovnu, ukázali nám ty právní analýzy, a jak říkám, zaručili se svým čestným slovem, ale hlavně svým slibem, že pokud ty arbitráže nastanou a Česká republika je prohraje, tak oni za to ponесou plnou osobní zodpovědnost. Včetně ručení veškerým svým majetkem a majetkem svých rodin!

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, zda se ještě hlásí někdo do rozpravy ke třetímu čtení. Nehlásí-li se nikdo, rozpravu... Pardon, pan kolega Tejc. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, on už to tady naznačil předseda klubu KSČM, nicméně myslím, že zrovna tento zákon je po tom, co jsme slyšeli v minulém období, provázen podezřeními, že řada našich kolegů tady v Poslanecké sněmovně si z onoho solárního byznysu udělala svou malou domů. A možná i to je ten důvod, proč se tak dlouho nedařilo nalézt řešení a proč vláda Mirka Topolánka ani vláda Jana Fischera dlouho nehledala žádnou cestu, přestože jistě odpovědní ministři museli vědět, že tady k problémům může dojít nebo dochází, když jsme to zjistili teď my a možná už je trochu pozdě to řešit a způsoby, které se tady hledají, pravděpodobně narazí na Ústavu a nebo na možné mezinárodní úmluvy.

Proto bych rád všechny vyzval, aby pokud jsou ve střetu zájmů, aby to tady netajili a podle § 8 zákona o střetu zájmů toto sdělili. Protože každý, kdo se účastní svým vystoupením, návrhem nebo hlasováním při projednávání věci, která může mít dopad – ať už pozitivní nebo negativní – na jeho osobní prospěch, tak by měl s tímto vystoupit. Takže prosím ty, kteří zde dnes vystoupili, případně budou hlasovat, případně podávali v této věci návrhy, aby tak učinili. Samozřejmě, pokud se jich to týká.

Nechci nikoho jmenovat, měli jsme tady místopředsedu Poslanecké sněmovny pana Kasala, který už tady mezi námi není, a jak jsme zjistili, tak když se tady projednávaly tyto návrhy, tak nás neinformoval o tom, že se účastní na podobných projektech. Ale teď je situace jiná, chceme budovat novou politickou kulturu a myslím, že by bylo dobře, aby pokud tady někdo takový je a bude chtít o této věci hlasovat a účastnit se hlasování, aby vystoupil.

Jinak myslím, že skutečně platí to, že pan premiér, pan ministr financí a pan ministr průmyslu a obchodu by zde ty záruky měli dát. Myslím, že platí to, co platilo i tehdy, když se tady projednával zákon o zadávání veřejných zakázek. Já jsem tady slyšel mnohokrát z úst pana premiéra a dalších, že tady hrozí arbitráže, že tady hrozí velké škody státu, a tehdy tady bylo poukazováno na to, že sociální demokracie je snad nezodpovědná a tady jsou nějaké právní analýzy. Mě by zajímalo, kde jsou ty právní analýzy dnes v případě tohoto zákona. Skutečně bych nerad, aby příští vlády potom tady musely řešit problémy způsobené tím, jakým způsobem se dnes k tomuto řešení tohoto nelehkého a jistě obtížně řešitelného úkolu přistupuje.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Faktická poznámka pan poslanec Rath, poté řádná přihláška pan ministr Kalousek.

(K poslanci Rathovi:) Faktická poznámka má přednost, prosím, hlásíte se – rušíte svou faktickou poznámku? Takže pan ministr Kalousek, prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Chci ještě jednou poděkovat za diskusi. Nemohu jinak, než se domnívat, když slyším některé kolegy z levé části spektra, že 26 je víc než 50. Protože pokud si dobře vzpomínám, tak to byl systémový návrh sociální demokracie, který navrhoval řešit dopad obnovitelných zdrojů do ceny elektřiny 50procentní srážkovou daní z fotovoltaické elektřiny. Tam bych se možná skutečně těch arbitráží obával. V případě 26 nikoliv.

Možná, že bych zdůvodnil i proč, ale nechci Sněmovnu zdržovat a nedokázal bych to tak dokonale jako stínový ministr financí sociální demokracie inženýr Jan Mládek, který v mnoha veřejných vystoupeních jednoznačně odůvodňoval svůj návrh a návrh sociální demokracie na 50procentní srážkovou daň a ekonomicky i právně velmi pregnantně zdůvodnil, proč žádné arbitráže nehrozí. Já se na tuto nejvyšší autoritu sociální demokracie i Masarykovy univerzity odvolávám a odvolávám se na jeho argumentaci. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Faktická poznámka, poslanec Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, pan ministr financí zatajil jednu důležitou věc a tou je fakt, že tady nedebatujeme o žádném návrhu někoho ze sociální demokracie, ale že tady debatujeme a budeme hlasovat o vládním návrhu. A tudíž, já jsem se jasně zeptal, jasně jsem položil otázku panu premiérovi a pánům ministrům, zda nám zde dají jasnou osobní garanci za svůj vládní návrh, o kterém tady máme hlasovat.

Kdybychom tady hlasovali a projednávali jiný návrh, tak bych debatoval třeba k jinému návrhu. Nejspíš podobně nebo možná trochu jinak, ale teď debatujeme o vládním návrhu, který sem přinesl pan premiér, pan ministr financí a pan ministr průmyslu. Takže prosím, neřkejme, co kdo kdy kde řekl, napsal, navrhl, ale teď tady nás čeká zásadní rozhodnutí. To není povídání o tom, co kdy kdo. Teď tady za chvíli budeme hlasovat o tom, zda hrozí, či nehrozí České republice arbitráže, za které v nejbližších letech budeme všichni muset zaplatit nemalé finanční prostředky. Vzhledem k tomu, že ani jeden z pánů tyto mé obavy nerozptýlil, na tuto otázku jasně neodpověděl, tak já z toho dedukuji že mají stejné obavy jako já. Že ty arbitráže skutečně mohou nastat a že Českou republiku skutečně mohou po-

škodit. A pánové jsou natolik zbabělí, že nechtějí dát osobní záruky, a ještě tak zbabělí, že nedají ani záruky svého osobního majetku. Protože toto není debata, dámy a pánové, o nějaké ceně elektrické energie. Protože kdyby vláda chtěla zabránit růstu cen elektrické energie, má spoustu jiných návrhů než jít na poměrně tenký led možných soudních sporů a arbitráží díky retroaktivnímu návrhu zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Nyní prosím, pan ministr Martin Kocourek se hlásí o slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kocourek: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, budu reagovat na výzvu, kterou tady přednesl pan poslanec a hejtman Rath.

Co se týká arbitráží: Já bych zase rád viděl analýzy, zda nás někdo nepožene k arbitrážím proto, protože teď nic neuděláme nebo nic neprosadíme. Protože investoři do tohoto typu obnovitelných zdrojů, zejména ti, co byli připojeni před rokem 2009, mohou reklamovat u českého státu, že poskytl vyšší podporu v letech 2009 a 2010 než v letech předchozích. To je úplně stejný možný arbitrážní problém.

Co se týká našeho návrhu, my neděláme nic jiného, než respektujeme zákon o podpoře obnovitelných zdrojů z roku 2005, pro který já jsem nehlasoval, kde se říká, že obnovitelné zdroje by měly být podporovány Českou republikou tak, aby jednak dosáhly cíle podílu obnovitelných zdrojů v roce 2010 ve výši 8 % na spotřebě energií, a za druhé principem 15leté výnosnosti. My neděláme teď nic jiného, než že tu výchylku mezi rokem 2008 a 2011 srovnáváme tak, aby investoři do obnovitelných zdrojů, speciálně do fotovoltaik, měli 15letou návratnost. Jestli je to důvod k arbitrážím, nebo není, na to bude existovat analýza, já jsem ještě neviděl, aby se dva právníci shodli na jedné analýze.

Co se týká té druhé otázky – škod. My teď stojíme před otázkou, zda do konce listopadu Sněmovna přijme nějakou legislativu, která se týká cen elektřiny z titulu podpory obnovitelných zdrojů v roce 2011. Pokud měl někdo lepší návrh, a jak zmínil pan ministr financí Kalousek, takový návrh tady od sociální demokracie avizován byl, nicméně z pohledu arbitráží ještě závažnější, tak jej měl přednést. Teď je na stole návrh, který říká: Buď budou ceny elektřiny z titulu podpory obnovitelných zdrojů růst v příštím roce o 5,5 % pro domácnosti a pro naše podniky, anebo Sněmovna tuto legislativu neschválí, a v tom případě pro naše podniky to bude znamenat 18% navýšení a pro naše domácnosti 12% navýšení cen.

Jinými slovy, pokud Sněmovna dnes neudělá nic, bude to příští rok znamenat, že spotřebitelé elektřiny zaplatí jen na podpoře fotovoltaik o 16 mld. korun více. A protože cena bude garantována na 20 let, bude to znamenat

16 krát 20 neboli 320 mld.! A já mohu pana poslance a hejtmana Ratha vyzvat k tomu samému – jestli převezme odpovědnost za to, že příští rok a příštích 20 let čeští spotřebitelé elektřiny z titulu toho, že tato Sněmovna dnes nic neudělá, zaplatí 320 mld.!

Jestli se chceme zkusit z toho, kdo se jakým čelem postaví k tomu problému, určitě můžeme, ale potom přijmeme obecný princip osobní odpovědnosti poslanců za jejich činy, včetně ručení jejich majetkem a ručení osobních příslušníků, a nemusíme to aplikovat na speciální situace. Já myslím, že ano – možná kdyby tento princip již dávno platil, tak by se mnoho věcí buď neudálo, anebo mnoho věcí se změnilo. Takže já tu výzvu klidně přijmu, pokud pan hejtman přijme výzvu moji, že bude garantovat, že příští rok se pro spotřebitele elektřiny z titulu podpory obnovitelných zdrojů a fotovoltaických elektráren nezvýší ceny o 16 mld. korun, neboli na 12 % pro domácnosti a 18 % pro podniky. (Potlesk zprava.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Kocourkovi. Faktická poznámka – pan poslanec Rath. Prosím.

Poslanec David Rath: Děkuji. Já děkuji bývalému předsedovi dozorčí rady ČEZu, že mě tady školil v cenách elektrické energie, ale vy byste především měl vědět, že ČEZ je majoritně vlastněn Českou republikou, a tedy rozhoduje do značné míry vláda! A čistě vláda má v rukou i další nástroje, jak regulovat a jak třeba snížit nárůst ceny elektrické energie. Že si vláda vybrala...

Pan premiér se ptá jak. Pane premiére, například tím, že ze zisků ČEZu byste částečně zadotovali cenu elektrické energie! (Emotivně:) To je například jedna z možností, když nevíte jak! A to byste vy jako premiér měl vědět! To bych já neměl vám tady říkat jako lékař, který navíc není premiérem! Já na vašem místě bych věděl jak! Jestli nevíte, tak rezignujte! Jestli si nevíte rady s tak banální věcí, jako je nárůst ceny elektrické energie, tak nemáte v tom křesle co pohledávat! (Bouřlivý smích a potlesk členů vlády a pravé části sálu.) Slovy klasika, pane premiére, smějete se vlastní bezradnosti! Dámy a pánové... Pan ministr financí správně říká, že klasik to říká jinak. Má pravdu. Já vím, jak to říká, ale nechci zase být vámi bombardován a označován za hulváta.

Čili dámy a pánové, cest je samozřejmě víc a vy jste vybrali docela rizikovou. Já tady vůbec nechci hájit nějakou fotovoltaiku. Jak jsem říkal, to, co se tady přijalo, byla asi velká chyba, ale cestu, kterou navrhuje tato vláda, považuji za rizikovou. A já jsem pouze od vás chtěl vědět, zda máte jednoznačné, jasné a fundované právní analýzy, které jasně pro nás jako pro Sněmovnu budou pomoci při rozhodování, že nám takové arbitráže ne-

hrozí. Já jsem pochopil, že nic takového nemáte! (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla faktická poznámka. Ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy ve třetím čtení ještě? Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Přivolám naše kolegy, protože první hlasování, které je před námi, je hlasování o zamítnutí tohoto návrhu. Tento návrh padl ve druhém čtení, čili musíme se s ním nyní vyrovnat a poté, pakliže nebude přijat tento návrh, poprosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s dalším postupem. Za malou chvíli, až se dostaví naši kolegové, zahájíme ono hlasování o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 129. Táží se vás, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti tomuto návrhu na zamítnutí?

Hlasování pořadové číslo 129, přítomno 156, pro 15, proti 101. Tento návrh přijat nebyl.

Poprosím tedy pana zpravodaje, pana kolegu Milana Urbana, aby nás provedl hlasováním, ale předtím nejprve oznámil proceduru, jakou budeme postupovat.

Poslanec Milan Urban: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Protože komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru byl přijat jako základ pro projednávání, tak já bych doporučoval, abychom teď hlasovali o pozměňovacích návrzích, které byly směrem k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Tedy jsou to pozměňovací návrhy B, C, D, E a F. Protože pozměňovací návrhy C, D a F se týkají stejné věci, pouze číslovka je jiná, doporučoval bych hlasovat o číslovkách tak, aby Sněmovna rozhodla, které dává preferenci, a o té bychom potom hlasovali. Tedy navrhoval bych C, D a F rozlišit nějakým orientačním hlasováním. Poté bychom hlasovali o návrzích B a E a pak na základě přijatých pozměňovacích návrhů o celém komplexním pozměňovacím návrhu hospodářského výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti této proceduře nebo nějaké doplnění k ní? Hlásí se prosím někdo? Nehlásí se nikdo.

Čili já zahájím hlasování pořadové číslo 130 a ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom postupovali dle této procedury, se kterou nás seznámil pan zpravodaj. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 130, přítomno 161, pro 153, proti 1. Proceduru jsme si schválili, a já tedy poprosím o první návrh pana zpravodaje.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom tedy měli hlasovat orientačně, že číslovka 30 se nahrazuje číslovkou 60 – jako orientační hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Čili zahajuji hlasování... Pan kolega Pecina se hlásí? (Omyl.)

Zahajuji hlasování pořadové číslo 131. Je to orientační hlasování, tak jak nás s ním seznámil pan zpravodaj. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti? (Námitky, že v tomto případě se hlasuje pouze o tom, kdo je pro.) Jenom, kdo je pro. Promiňte!

V hlasování pořadové číslo 131 pro tento návrh hlasovalo 26 kolegů a kolegů.

Poslanec Milan Urban: Nyní, tak jak byly návrhy předloženy, bychom hlasovali orientačně o číslovce 200.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 132. Kdo souhlasí v orientačním hlasování s číslovkou 200, kdo je pro?

Hlasování 132. Přítomno 162, pro 51.

Poslanec Milan Urban: A nyní o posledním návrhu, kde by se číslovka 30 nahrazovala číslovkou 90.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 133. Táží se v orientačním hlasování, kdo je pro návrh na číslovku 90.

Hlasování číslo 133. Přítomno 163, pro 47.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Tedy nejvíce hlasů v orientačním hlasování získala číslovka 200, tedy návrh, kde v části první článku jedna se v bodu 2 § 7d číslovka 30 nahrazuje číslovkou 200, o které bychom teď měli rozhodnout v hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. A prosím o vaše stanoviska. (Zpravodaj: Neutrální.) Pan ministr, prosím? (Záporné.)

Zahajuji hlasování číslo 134. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 134. Přítomno 162, pro 56, proti 88. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Budeme hlasovat o návrhu, kde číslovka 30 se nahrazuje číslovkou 90. Mírně pozitivní.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko pana ministra? (Záporné.)

Zahajují hlasování číslo 135. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?
Hlasování číslo 135. Přítomno 162, pro 60, proti 82. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Budeme tedy hlasovat o posledním návrhu, kde číslovka 30 se nahrazuje číslovkou 60.
Stanovisko pozitivní. (Ministr: Záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 136. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?
Hlasování číslo 136. Přítomno 162, pro 55, proti 86. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Jiřího Krátkého pod písmenem B. (Ministr: Jedna.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: B1 jste říkal?

Poslanec Milan Urban: Říkal pan ministr B1. Pokud máme hlasovat odděleně, samozřejmě to není žádný problém. Můžeme hlasovat o návrhu B1 odstavec 1 tedy, aby to bylo správně. Ale ve schválené proceduře jsme měli hlasování jako celek pod písmenem B.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Právě se vás chci zeptat – pokud není námitka, tak bychom hlasovali o písmenu B jako o celku, tak jak jsme si schválili v proceduře. Takže prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Stanovisko neutrální. (Ministr: Záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 137. Táží se, kdo je pro tento návrh. A kdo je proti?
Hlasování číslo 137. Přítomno 162, pro 36, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom tedy hlasovali o návrhu pod písmenem E pana poslance Petra Bendla. Stanovisko kladné. (Ministr: Záporné.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 138. Kdo je pro tento návrh? A kdo je proti?

Hlasování číslo 138. Přítomno 164, pro 61, proti 80. Návrh přijat nebyl.

Poslanec Milan Urban: Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru, můžeme o něm tedy hlasovat jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Legislativa nemá připomínek, takže přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 145, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování pořadové číslo sto třicet... Pardon. Nyní hlasujeme tedy o tom komplexním...

Poslanec Milan Urban: Já myslím, abychom dostáli proceduře, že bude lepší hlasovat nejdříve o tom komplexním pozměňovacím návrhu a pak o zákonu jako o celku. Ono je to de facto totéž, ale myslím si, že z hlediska formálního to tak bude lepší.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře. Nejprve o tom komplexním pozměňovacím návrhu, tak jak byl pozměněn přijatými pozměňovacími návrhy.

Zahajují hlasování číslo 139. Táží se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 139. Přítomno 164, pro 132, proti 10. Tedy tento komplexní pozměňovací návrh jsme schválili.

Nyní bude Poslanecká sněmovna hlasovat o celém návrhu usnesení, tak jak jsem přečetla návrh usnesení před malým okamžikem. Zahajují hlasování pořadové číslo sto třicet... Prosím o vymazání předchozího hlasování.

Zahajují hlasování 140 a ptám se, kdo je pro přijetí tohoto zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 140. Přítomno 159, pro 123, proti 12. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Dámy a pánové, já poděkuji panu zpravodaji, poděkuji též panu ministroví.

Poslanec Milan Urban: Mohu jednu větu, paní předsedkyně? (Jistěže, prosím.)

Já myslím, že občané si mohou vydechnout, protože teď už je jisté, že elektrická energie od příštího roku se jim nezdraží, rovněž tak firmy. Myslím, že to je dobrý zákon. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyrovnali jsme se tím s bodem číslo 89, se sněmovním tiskem 145 ve třetím čtení.

Dámy a pánové, na základě toho aviza, které jsem vám sdělila ve dvě hodiny odpoledne při zahájení schůze, tedy na základě stanovisek čtyř předsedů poslaneckých klubů z dnešní dopolední porady, navrhuji nyní vyřazení všech zbývajících, tedy neprojednaných bodů schváleného pořadu 7. schůze Poslanecké sněmovny z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 141. Kdo je pro tento návrh na vyřazení všech neprojednaných bodů z pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 141. Přítomno 154, pro 93, proti 37. Tento návrh jsme přijali. Tím jsme vyřadili tyto body z pořadu schůze.

Dámy a pánové, to mi umožňuje konstatovat – ale až za malou chvíli, až poté, co promluví ještě pan kolega Gandalovič.

Poslanec Petr Gandalovič: Vážená paní předsedkyně, vážená Sněmovno, nezpochybňuji žádné z proběhlých hlasování. Jenom chci pro záznam konstatovat, že u čísla hlasování 134 jsem hlasoval ne, na sjetině mám ano.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tento návrh pro stenozáznam. A já teď už můžu dořici, že končím – ještě nemohu dořici. Paní poslankyně Wenigerová, prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Paní předsedající, já se rovněž omlouvám. V hlasování 129 hlasovala jsem ne, a na sjetině je ano. Prosím pro stenozáznam. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Záznam nebo ohlášení pro stenozáznam.

A já nyní končím 7. schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za

spolupráci během této schůze a to je všechno, co bylo možno v tuto chvíli ještě říci. Příjemný zbytek dne.

(Schůze skončila v 15.30 hodin.)